

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200631

UNIVERSAL
LIBRARY

ಭ ರ ತೀ ಶ ವೈ ಭ ವ

ಜೈನಯುವಕಸಂಘ, ಪುತ್ತೂರು, ದ. ಕ.

ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಗ್ರಂಥಗಳು.

ಭರತೇಶವೈಭವ ಪ್ರಥಮಭಾಗ (ಭೋಗವಿಜಯ)

ಪೂರ್ಣ ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಪ್ರತಿ—ಟಿಪ್ಪಣಿ ಹಾಸಲು ಸಹಿತ	.	.	ರೂ. ೩—೦—೦
ರಟ್ಟಿ ಬೈಂಡ್ ಪ್ರತಿ—ಟಿಪ್ಪಣಿ ಹಾಸಲು ಹೊರತು	.	.	,, ೨—೦—೦

ಭರತೇಶವೈಭವ ದ್ವಿತೀಯಭಾಗ (ದಿಗ್ವಿಜಯ)

ಪೂರ್ಣ ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಆರ್ಟ್‌ವೇಪರ್ ಪ್ರತಿ—ಟಿಪ್ಪಣಿ ಹಾಸಲು ಸಹಿತ	ರೂ.	೩—೦—೦
,, ಉಚು ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ	,,	೩—೦—೦
ರಟ್ಟಿ ಬೈಂಡ್	,,	ಟಿಪ್ಪಣಿ ಹಾಸಲು ಹೊರತು ೨—೦—೦

ಭರತೇಶವೈಭವ ತೃತೀಯಭಾಗ

(ಯೋಗವಿಜಯ—ಮೋಕ್ಷವಿಜಯ—ಅರ್ಕಕೀರ್ತಿವಿಜಯ)

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ತ್ವರ್ಯ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀನಿರಂಜನಸ್ತುತಿ (ಭರತೇಶವೈಭವಾಂತರ್ಗತ ಸ್ತುತಿಸದ್ಯಗಳು)

ಇಮಿಟೇಶನ್ ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಆರ್ಟ್‌ವೇಪರ್ ಪ್ರತಿ—ಟಿಪ್ಪಣಿ ಹಾಸಲು ಹೊರತು	೦—೦—೦
ರಟ್ಟಿ ಬೈಂಡ್ ಉಚುಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ—	,, ,, ೦—೬—೦
,, ಸಾಧಾರಣ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ—	,, ,, ೦—೪—೦
ಜೈನರು ಯಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ?	. . ೦—೧—೬
ಡಜನು ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ	. . . ೧—೦—೦
ಅಹಿಂಸೆ—ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಒಂದು ಭಾಷಣದ ಅನುವಾದ	೦—೧—೩
ಡಜನು ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ	. . . ೦—೧೨—೦

ರತ್ನಾಕರಕವಿಕೃತ

ಭರತೇಶವೈಭವ

ದ್ವಿತೀಯಭಾಗ

ದಿಗ್ವಿಜಯ

ಉಗ್ರಾಣ ಮಂಗೇಶರಾವ್,

ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಪುತ್ತೂರು

ಇವರಿಂದ ಸಂಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಮಂಗಳೂರು ಕನರಾ ಭಾಷಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ

ಜೈನಯುವಕಸಂಘದವರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೯೨೪ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪುಸ್ತಕ ಭಾಂಡಾರ

ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು.

ಮೊಳಮುಡ್ಡಿ ಧಾರವಾಡ.

ಇದರ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕಾಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ

ಜಗದೊಳ್ಳನ್ನಿದಮಾದ ನಾಳ್ಪಡಿಗಳಂ ಛಂದಕ್ಕೆ ಬರ್ಪಂತೆ ನೆ ।

ಟ್ಟಗೆ ಮಾತಾಡುವ ಬಲ್ಮೆ ಚಿತ್ತದೊಳೊರಲ್ವಿದ್ಧಮಂ ಕೂಡೆ ನಾ ।

ಲಗೆಯಿಂ ರಂಜಿಸುಪ್ಪೊಂದು ಬಿನ್ನಣಮದಿನ್ನಾವಂಗೆ ಪುಣ್ಯಕಭಾ ।

ಗಿಗೆ ಸೈಪಿಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳಮಾತನೆ ವಲಂ ಶೃಂಗಾರರತ್ನಾಕರಂ ॥

— ಕವಿಕಾಮ

ದಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಕವಿತಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚಮತ್ಕೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಶೀಲರಾದ ವಾಚಕರು ಗಮನಿಸದೆ ಇರಲಾರರು. ಈ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವು, ಸಂಘದ ಸಾಹಿತ್ಯನಿಧಿಗೆ ಉದಾರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ೧೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮಶೀಲರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೋಡಿಂಬಾಡಿ ಮಂಜಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿರವರು ಮುಂತಾದವರಿಂದ, ನೆರವೇರಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂಘವು ಸಂತೋಷಪಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಪ್ರಥಮಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಪುಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಆ ವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವು ಹೆಚ್ಚು ತಗಲಿದರೂ ಈ ಭಾಗವನ್ನೂ ಅಷ್ಟೆ ಖರೀದಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಉದಾರಾಶ್ರಯವನ್ನೀಯುವರೆಂಬ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯಿಂದ ನಾವು ಈ ಗ್ರಂಥದ ತೃತೀಯ ಭಾಗದ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ದ್ವಿಜಯಕಲ್ಯಾಣದ ಸ್ತೀರತ್ವಸಂಭೋಗಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯದ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನೆಯ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು—ಕವಿತಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು

ಭರತೇಶವೈಭವದ ಪ್ರಥಮಭಾಗವಾದ ಭೋಗವಿಜಯವನ್ನು ಕುರಿತು ದೊರೆತ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಜೈನರು ಅಗ್ರತಾಂಬೂಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ . . . ಇದು ಹೊಸ ಗನ್ನಡವೂ ಹಳಗನ್ನಡವೂ ಕೂಡಿ ಸಾಗುವ ಸಾಂಗತ್ಯರೂಪವಾದ ಹಾಡುಗಬ್ಬವಾದುದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿದೆ. ಕಥಾನಾಯಕನಾದ ಭರತೇಶನು ಎರಡು ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತಿರುಹುವನಂತೆ ಪ್ರಸಂಜವನ್ನೂ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನೂ ಕೂಡಿ ನಾಗಸುವಂಥವನಾಗಿರುವುದೂ ಅವನ ತಮ್ಮನಾದ ಭುಜಬಲಿಯ ಮೇಲೆ ಭ್ರಾತೃಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದೂ ಆ ತಮ್ಮನು ಅಣ್ಣನ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಗುಣಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ ವಿರಕ್ತನಾದದ್ದೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಾರ್ಥದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದದ್ದಕ್ಕೂ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ಕೊನೆಗೆ ತಾನು ಒಂದು ನರೇ ಕೂದಲನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಕೈವಲ್ಯದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದದ್ದೂ ಸ್ತುತ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಇದರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಯುತ ಮಂಗಳೇಶರಾಯರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಗುಂಪುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಾವ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬಾಯಿನೀರು ಕರೆವಂತೆ ಸೀರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದಕತ್ವದ ಕಾಶಲವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುದ್ರಣವೂ ರಕ್ಷಾಪತ್ರವೂ ಅಂದವಾಗಿ, ಕರ್ಣಾಟಕಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಭೂಷಣವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಕರಾದ ಜೈನಯುವಕಸಂಘದವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧಾತಿಶಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಧರ್ಮ,
ಧಾರವಾಡ.

ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಹು ಸೊಗಸಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಗಿನ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟನ್ನಾಗಲಿ ಒಳಗಣ ಮುದ್ರಣದ ಕ್ರಮವನ್ನಾಗಲಿ ಸೀರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಗೂ ಕವಿತೆಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಚರಿತ್ರೆ, ವಿಮರ್ಶೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನಾಗಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿ, ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ, ಅನುಭವಿಸಿ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಇದೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಯಾರಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಪರಮಾನಂದವಾಗುವುದು. ಮುದ್ರಣದ ಕೆಲಸವನ್ನಾಗಲಿ ಪರಿಶೋಧನೆಯ

ಕೆಲಸವನ್ನಾಗಲಿ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನಾಗಲಿ ಇಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ ಇದುವರೆಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕಸಾಹಿತ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೂರ್ವಗ್ರಂಥವನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು . . . . .

ಈ ಕವಿಯ ವರ್ಣನೆಗಳು ಕೇವಲ ನೈಸರ್ಗಿಕವೇ ಆಗಿವೆ . . . . ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ್ಣನೀಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಸಂಗೀತಚಾತುರ್ಯ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿಚಾರ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಈತನು ಅಸದೃಶವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು . . . . . ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿನವರಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿಯುಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂತಹ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೀರ್ತಿಭೇರಿಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಿದ ಆಧುನಿಕ ಕವಿವರ್ಯರಾದ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರವರ ಕಲೆಯು ಕೂಡ ಈತನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತುಳುಕುತ್ತಲಿದೆ. ಹೊಸ ಬೆಡಗುಗಳ ಪುರಾತನ ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ ಇದೇ ಎನ್ನ ಬಹುದು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಗೌರವವು ದೊರೆತಂತೆ, ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಪ್ರಜಾಜನರಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕ ಆದರವು ತಪ್ಪದೆ ದೊರೆಯಲೆಂದು ನಾವು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಹಕಾರಿ,

ಪುತ್ತೂರು, ದ. ಕ.

ಶೈಲಿಯು ಪ್ರೌಢವಾಗಿಯೂ ಸರಳವಾಗಿಯೂ ರಸವತ್ತಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣವೂ ಕಾಗದವೂ ಆಕಾರವೂ ಸುಲಕ್ಷಣವಾಗಿವೆ . . . . . ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು ಪ್ರಕಾಶಕರು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ . . . . . ಪುತ್ತೂರು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಉಗ್ರಾಣ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಎಂಟು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು (೩೨ ಪುಟ) ಬರೆದಿರುವುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

“ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನಿತ್ತು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಇತರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪುರಾತನಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ಅನುಕೂಲಿಸಿ ಕೊಡುವರೆಂದು” ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು.

ಕವಿಚರಿತ್ರೆಯಿಂದಲೂ ಕಾವ್ಯವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಮು. ರಾ. ಉಗ್ರಾಣ ಮಂಗಳೇಶರಾಯರು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾವ್ಯವೂ ಪೀಠಿಕೆಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ಓದತಕ್ಕವಾಗಿವೆ. ಮುದ್ರಣಾದಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಜೈನಯುವಕಸಂಘದವರ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ,

ಬೆಂಗಳೂರು.

ತಾವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ ಭರತೇಶವೈಭವದ ಪ್ರಥಮಭಾಗವನ್ನು ಪಠನ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆನು..... ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪಠನಮಾಡಿ ವಿಷಯಗ್ರಹಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗುವನು ಎಂಬ ವಾಡಿಕೆಯ ಮಾತು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಶ್ರೀಮಂತರು ೪೦-೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಠನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಪಠನಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾತುಕವಿರುತ್ತಿದ್ದಿತಾದರೂ ಗ್ರಂಥವು ದೊರಕದಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಬರೆಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದ್ರವ್ಯಾಭಾವದಿಂದಲೂ ಭಗ್ನ ಮನೋರಥರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವ್ರಯಮಾಡಿ ಬರೆಯಿಸಿದರಾದರೂ ಅವ್ಯುತ್ಪನ್ನರಾದ ಕೆಲವರು ಲೇಖಕರ ಲೇಖನಿಯ ಸಂಪರ್ಕವು ಗ್ರಂಥದ ಗೌರವವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಿತು..... ಈಗ ಯುವಕಸಂಘದವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾಶನಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಥಮಭಾಗವನ್ನು ವಾಚಕರ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪ್ರದವೂ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವೂ ಆಗಿದೆ..... ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೊನೆಯ ಮುದ್ರೆಯಂತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ನವೀನಸುಂದರತೆಯು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದೇನೆಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಗಳೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಸಿಕರೂ ದಯಾಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಗುಣೈಕಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ ಆದ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳವರು ಈ ಗ್ರಂಥಸಮರ್ಪಣೆಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವುದು. ಗ್ರಂಥವು ಬಹಳ ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳದೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರಮಾಣವು ಬೇಕೆ?

ಎರ್ತೂರು ಶಾಂತಿರಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಿ,

ಸಂಸಾದಕ, ವಿಶ್ವಬಂಧು, ಮೈಸೂರು.

ಪುತ್ತೂರು ಜೈನಯುವಕಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಪದ್ಮರಾಜ ಆರಿಗರವರು, ಆ ಸಂಘದವರಿಂದ ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆಂದು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ “ಭರತೇಶವೈಭವ”ವೆಂಬ ಕನ್ನಡ ಸಾಂಗತ್ಯಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು

ಅತ್ಯಾದರದೊಡನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವೆನು. ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕವಿಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳೊಳಗೆ ಇದು ಬಹು ಪ್ರಾಧವಾದ ಒಂದು ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಚಾರವಾದ ಪೀಠಿಕೆಯಿಂದಲೂ ನೀತಿಬೋಧಕವೂ ಮನೋಹರವೂ ಆದ ಕಥೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದುದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಾದ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಕಲಜನಸಮಾದರಣೀಯವಾಗಲೆಂದು ಅಶಿಸುವೆನು.

ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾವ್, ಎಮ್. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.,

ಸೀನಿಯರ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಲೇಟರ್, ಮದರಾಸು.

ಕಾವ್ಯದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನೂ ಓದಿ ನೋಡಿದೆನು. ಕಾವ್ಯವು ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದೆಂಬುದು ಕೊಂಚ ಓದಿದರೂ ತಿಳಿಯುವುದು. ಮುನ್ನುಡಿಯು ಮ. ರಾ. ಮಂಗೇಶರಾಯರವರ ಸರಸತೆಯನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾಭಿರುಚಿಯು ಹೆಚ್ಚುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಜೈನಯುಗಸಂಘದವರು ಇಂಥ ವುಕ್ತಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯವು ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕವೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವೂ ಆದದ್ದು..... ಈ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಕಲಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಆಶ್ರಯರಾದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವರಾದರೂ ತಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮನೆತನದವರೆಂದು ಗಣಿಸುವರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಮ್. ನೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಮ್. ಎ.,

ಅಸಿಸ್ಟಾಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್, ಮದ್ದಗಿರಿ, ತುಮ್ಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್.

From a cursory reading of it here and there, I have formed the impression that it must be a most interesting work; and I have promised myself a great deal of both pleasure and profit from a more serious study before long. The entire Kannada country will, I have no doubt, be very thankful to you for having brought out this ancient work in such a neat and presentable style.

D. V. Gundappa,

Editor, Janajeevana and Arthasadhaka Patrika,

BANGALORE.

It is a source of immense pleasure to me.....The undertaking is a laudable one and I wish you every success.

PRAKTANA VIMARSHA VICHAKSHANA

Rao Bahadur R. Narasimhachar,

M. A., M. R. A. S.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ನವರಾತ್ರಿ ಸಂಧಿ	೧
ಪಟ್ಟಣ ಪಯಣದ ಸಂಧಿ	೧೨
ದಶಮಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಸಂಧಿ	೨೦
ಪೂರ್ವಸಾಗರದರ್ಶನ ಸಂಧಿ	೨೭
ರಾಯಸದಂಚಿಚ್ಚ ಸಂಧಿ	೩೫
ಅದಿರಾಜೋದಯ ಸಂಧಿ	೪೨
ವರತನುಸಾಧ್ಯ ಸಂಧಿ	೫೦
ಪ್ರಭಾಸಾಮರಚಿಹ್ನ ಸಂಧಿ	೫೮
ವಿಜಯಾರ್ಥದರ್ಶನ ಸಂಧಿ	೬೭
ಕವಾಟವಿಘ್ನೋಟನ ಸಂಧಿ	೭೪
ಕುಮಾರವೈಹಾಳ ಸಂಧಿ	೮೩
ಬೇಚರಿಯರ ವೈವಾಹ ಸಂಧಿ	೯೨
ಭೂಚರಿಯರ ವೈವಾಹ ಸಂಧಿ	೧೦೩
ಮೈದುನ ಮಾತಿನ ಸಂಧಿ	೧೧೧
ವೃಷ್ಟಿನಿವಾರಣ ಸಂಧಿ	೧೧೮
ಸಿಂಧುದೇವಿಯಾಶೀರ್ವಾದ ಸಂಧಿ	೧೨೬
ಅಂಕಮಾಲಾ ಸಂಧಿ	೧೩೪
ಮಂಗಲಯಾನ ಸಂಧಿ	೧೪೨
ಉಂಗುರುಡಿ ಗೆಯ ಸಂಧಿ	೧೫೨
ನಮಿರಾಜವಿನಯ ಸಂಧಿ	೧೬೨
ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮ ಸಂಧಿ	೧೭೩
ಸ್ತ್ರೀರತ್ನ ಸಂಭೋಗ ಸಂಧಿ	೧೮೨
ಸೇಸೆಯ ಸಂಧಿ	೧೮೮
ಪುತ್ರವೈವಾಹ ಸಂಧಿ	೨೦೦
ಜನದರ್ಶನ ಸಂಧಿ	೨೧೦
ತೀರ್ಥಾಗಮನ ಸಂಧಿ	೨೧೮
ಅಂಬಿಕಾದರ್ಶನ ಸಂಧಿ	೨೨೯

ಕಾಮದೇವಾಸ್ಥಾನಸಂಧಿ	.	.	.	.	.	೨೪೧
ಸಂಧಾನಭಂಗ ಸಂಧಿ .	.	.	.	.	.	೨೪೧
ಕಟಕವಿನೋದಸಂಧಿ	.	.	.	.	.	೨೬೦
ಮದನಸನ್ನಾಹಸಂಧಿ	.	.	.	.	.	೨೭೨
ರಾಜೇಂದ್ರಗುಣವಾಕ್ಯಸಂಧಿ	.	.	.	.	.	೨೮೧
ಚಿತ್ತಜನಿವೇಗಸಂಧಿ	.	.	.	.	.	೨೯೩
ನಗರೀಪ್ರವೇಶಸಂಧಿ .	.	.	.	.	.	೩೦೪

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ	ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ.
೨	೨೩	ಭಯಸಿದ್ಧಿ	ಜಯಸಿದ್ಧಿ
೧೪	೪೦	ಪಂಚಾಗ	ಪಂಚಾಂಗ
೨೨	೩೫	ಕಷ್ಠಲ	ಕಶ್ಮಲ
೨೨	೨೨	ಭೂಭೂಜ	ಭೂಭುಜ
೩೩	೩೬	ನಿಷ್ಕರ	ನಿಷ್ಕರ
೨೮	೨೦	ನೂಕಿರಿದೊಬ್ಬೊಬ್ಬ	ನೂಕಿರಿದೊಬ್ಬೊಬ್ಬ
೧೦೬	೪೨	ಕುದರೆ	ಕುದುರೆ
೧೩೪	೧೨	ತಿರ್ಥ	ತಿರ್ಥ

ಭರತೇಶವೈಭವ.

ನ ವ ರಾ ತ್ರಿ ಸಂ ಥಿ .

ವರಮಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಕೋಟಿಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ | ಕಿರಣ ಸುಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶಾ ||
 ಸುರರ ಮಕುಟಮಣಿರಂಜಿತಚರಣಾಬ್ಜ | ಶರಣಾಗು ಪ್ರಥಮಜಿನೇಶಾ || ೧ ||
 ಸುಜನಮನೋಹರ ಸುಜ್ಞಾನಭಾಸ್ಕರ | ತ್ರಿಜಗದಾಶ್ವರ್ಯಸೌಂದರ್ಯಾ ||
 ನಿಜಮತಿದೋರೊಲವಿದಪ್ಪಕರ್ಮದಿ | ಗ್ವಿಜಯ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೨ ||
 ಕೃತಯುಗದಾದಿಯೊಳಾದಿವಸ್ತುವಿನಾದಿ | ಸುತನಾದಿಚಕ್ರನಾಯಕನು ||
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಪಾಲಿಸುತಿದರ್ಶನೇನೆಂಬೆ ಜಿನ ಜಿನ | ಸತತ ಜೋಗುಳೆವಾಡಿತವನಿ || ೩ ||
 ಭೂಮಿಭಾರವ ತಾಳ್ದ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲೊಂದರ | ಕಾಮವಿಲ್ಲಾಲ್ಪವಿಲ್ಲ ||
 ಕ್ಷೇಮದೊಳಾಳುತಿದರ್ಶನು ದೀರ್ಘಧರೆಯ ಸು | ತ್ರಾಮ ಸ್ವರ್ಗವನಾಳುವಂತೆ || ೪ ||
 ಲೀಲೆಯೊಳಂತು ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿದರ್ ಭೂ | ಪಾಲನೊತ್ತಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದು ||
 ಆಲೋಚನೆಗೆಯ್ದನರಸನ ಲೀಲೆ ವಿ | ಶಾಲವಪ್ಪಂತೇನನೆಂಬೆ || ೫ ||
 ಮಳೆಗಾಲ ಹೋದುದು ಬೆಳುಗಾಲ ಬಂದುದು | ದಳ ನಡೆವುದಕಿನ್ನು ಚೆನ್ನು ||
 ಅಲಸಿಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಕೆ | ನೈಳಸುವುದೊಳ್ಳಿತು ನೈಪತಿ || ೬ ||
 ಬಾಲಾರ್ಕನಂತುದಯಿಸಿ ಚಕ್ರರತ್ನ ಶ | ಸ್ತ್ರಾಲಯದೊಳಗಿರುತಿರ್ದು ||
 ಅಲಸ್ಯವೇತಕೆ ಧರೆಯ ಸಾಧಿಸುವರಿ | ನೈಳರಿತಿಮಿರಮಾರ್ತಾಂಡಾ || ೭ ||
 ಸುಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸಮಸ್ತಭೂ | ಮಿಪ್ರಭುಗಳ ವಶಮಾಳ್ತು ||
 ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣಕೇಳು ದುಷ್ಟಮರ್ದನ ಶಿಷ್ಯ | ವಿಪ್ರತಾಪಸಧರ್ಮರಕ್ಷಾ || ೮ ||
 ದ್ವೀಪದ್ವೀಪದೊಳುಕ್ಕೆ ಸೊಕ್ಕಿದ್ದ ದಿಂಡೆಯ | ಭೂಪತಿಗಳ *ಹಿಂಡ ನಿನ್ನ ||
 ತ್ರೀಪಾದಕೆರಗಿಸಿಕೊಳಲಡಿಯಿಡು ಜಂಬೂ | ದ್ವೀಪದಕ್ಷಿಣಲೋಕಸೂರ್ಯಾ || ೯ ||

ಗಿರಿದುರ್ಗಜಲದುರ್ಗವನದುರ್ಗದೊಳಗಿದರ್ಗ | ನರಪತಿಗಳ ಸೊಕ್ಕ ಮುಂದು ||
 ಭರತಪಟ್ಟಂಡದ ಧರೆಯ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರು | ಭರತೇಶನೆಂಬ ಬೀರವನು || ೧೦ ||
 ಎಳ್ಳೆಲ್ಲಿಯುತ್ತಮವಸ್ತುವಾಹನಗಳುಂ | ಟ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪವ ಕೊಳುತ ||
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಾಡ ನೋಡಿಯೆಯ್ದುಹವಿದು | ಸಲ್ಲಿಲೆಯೆತ್ತಿಯೇಳರಸಾ || ೧೧ ||
 ದೂರದೇಶದ ರಾಯರೊಳು ಪುಟ್ಟಿದುತ್ತಮ | ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಗಳ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ||
 ಧಾರೆಯೆರೆಸಿಕೊಂಡು ಲೀಲೆಯೊಳೆಯ್ದರ | ಬಾರದೆ ಹೊಲ್ಲವೇನೆಂದಾ || ೧೨ ||
 ಆರುಖಂಡದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ | ತೋರಿ ಕೃತಾರ್ಥರ ಮಾಡಿ ||
 ಮೂರುಜೋಟಿಂದಾರುಖಂಡವ ಕಂಡು ಬ | ಲ್ಲಾರಿಕೆಯೊಳು ಬಹವೇಳು || ೧೩ ||
 ವನದೊಳು ಚರಿಸಿ ವಸಂತನಾ ವನವ ಭೋಂ | ಕನೆ ಚಿಗುರೇರಿಸುವಂತೆ ||
 ವನಧಿಮಧ್ಯದ ಧರಣಿಯ ನಿನ್ನ ಸುಳುಹಿಂದ | ನನೆಕೊನೆವೋಗಿಸು ನೃಪತಿ || ೧೪ ||
 ಎಂದು ನುಡಿದ ಬುದ್ಧಿಬಾಗರಮಂತ್ರಿಗಾ | ನಂದದಿಂದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ||
 ಮಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಸುಪಯಣಕುಜ್ಜುಗಿಸು ಹೋ | ಗೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ರಾಯಾ || ೧೫ ||
 ನವರಾತ್ರಿ ಜಿನಮಹಿಮೆಯ ಮಾಡಿ ದಶಮಿಯ | ದಿನಸದೊಳ್ ಪಯಣವಪ್ಪದಕೆ ||
 ಹವಣಿಸಿ ಜೋಕೆಮಾಡುವೆನೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಬಿ | ಸ್ತವಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆದನು || ೧೬ ||

ಕಟ್ಟಿದುವಾಗಳೆ ಗುಡಿತೋರಣಗಳು | ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ||
 ಬಿಟ್ಟಿದಂದದ ತೇರು ಸಿಂಗರಿಸಿದುವಹೊ | ಹುಟ್ಟಿತು ದಂಡಿನ ಸುದ್ದಿ || ೧೭ ||
 ಆಕಾಶಕೆದ್ದ ಪತಾಕೆಗಳೆರೆ ನೋಡಿ | ಸಾಕೇತಪುರವೆಂಬರದನು ||
 ಶ್ರೀಕೌಶಲಾಯೋಧ್ಯಾಪುರವೆಂಬ ಜಿನರಾಗ | ರಾ ಕೀರ್ತಿಪುರ ಲೋಭಿಯಾಯ್ತು || ೧೮ ||
 ಗುಡಿಸಿ ಮಿಂಚಿಕ್ಕಲು ಬೀದಿಯಿದ್ದುವು ಪೋಪ | ರಡಿಗಳ ಜುಮ್ಮದಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಬಿಡೆ ಕೆದರಿದ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಕಂಪಿನದೊಂದು | ಕಡಲಂತೆ ಮೆರೆದುದಾ ನಗರಾ || ೧೯ ||
 ಸಾದಿನ ಸಾರಣೆ ಪನ್ನೀರ ಚಳಿಯ ಜ | ವಾದಿಕುಂಕುಮಮಿಶ್ರದಿಂದ ||
 ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಫುಮ್ಮೆಂಬ ತುಂಬಿಯ | ನಾದ ಹೆಚ್ಚಿತು ಹೊಸತೆನಿಸಿ || ೨೦ ||
 ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟುವ ಧ್ವಜವೆತ್ತಿತಯೋಧ್ಯಾ | ನಗರಮಧ್ಯದ ಬಸದಿಯೊಳು ||
 ಅಗಣಿತಜನಗೃಹವಿದ್ದು ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇ | ರಿಗಳೊಳು ಸಿಂಗರವಾಗಿ || ೨೧ ||
 ಹೋಮಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಸ್ತೋಮಾಭಿಷೇಕವಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
 ಶ್ರೀಮುನಿಭುಕ್ತಿಯಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯೆ ಪುಣ್ಯ | ಧಾಮವಾಗಿದುಡದಾ ನಗರಾ || ೨೨ ||
 ಕಲಿಕುಂಡ ವಜ್ರಪಂಜರ ಯಜ್ಞಗಣಧರ | ವಲಯ ವೃತ್ಯಂಜಯಯಜ್ಞಾ ||
 ಬಲಸಿದ್ಧಿ ಸಿದ್ಧಿಯಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಕ್ಷೆಗಳೆಂಬ | ಹಲವು ಯಜ್ಞಗಳು ನಡೆದುವು || ೨೩ ||

ನಿತ್ಯಪ್ರಭಾವನೆ ನಿತ್ಯರಥೋತ್ಸವ | ನಿತ್ಯಾಭಿಷೇಕಪೂಜೆಗಳು ||
 ನಿತ್ಯಚತುಸ್ಸಂಗತ್ಯಪ್ತಿಗಳಸೆದುವ | ಮಾತೃನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ || ೨೪ ||
 ಜನಪೂಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೂಡೊಂಭತ್ತು | ದಿನ ನಡೆದುದು ಚಕ್ರಪೂಜೆ ||
 ಅನುಚರರೆಲ್ಲರು ತಂತಮ್ಮ ಖಡ್ಗವ | ನನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಪೂಜಿಸಿದರು || ೨೫ ||
 ಯಕ್ಷ ಗೋಮುಖಿಗೆ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯಕ್ಷಿಣಿ | ಗಕ್ಷುಣ್ಣ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ||
 ರಕ್ಷೆ ಗಟ್ಟಿತು ತೇಜಗಾಪ್ತೀಜದೊಳು ಶುಕ್ಲ | ಪಕ್ಷದ ಪಾಡ್ಯದಿನದೊಳು || ೨೬ ||
 ಯಕ್ಷ ದೇವತೆಯೆಂಬರೇಕೆ ತೇಜಯನವು | ಯಕ್ಷ ರಕ್ಷೆ ತವದರಿಂದ ||
 ಯಕ್ಷ ಯಕ್ಷಿಣಿಯರ ಪೂಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ | ರಕ್ಷೆ ಗಟ್ಟಿಸಿದನಾ ಮಂತ್ರಿ || ೨೭ ||
 ಅನೆಗಳನು ರಥಗಳನು ಸಿಂಗರಗೈಸಿ | ಪೀನವೈಭವಗಾಣಿಸಿದನು ||
 ಈ ನರಲೋಕಕಚ್ಚರಿಯೆನೆ ಮಂತ್ರಿ ಮ | ಹಾನವಮಿಯ ನಡೆಸಿದನು || ೨೮ ||

ನಗರಮಧ್ಯದ ಜನವಾಸಕಾ ರಾಜೇಂದ್ರ | ಹಗಲೆಯ್ವು ಪೂಜೆಯ ನೋಡಿ ||
 ಮಗುಳ್ಳರಮನೆಗೆಯ್ವು ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿಯೊಳೋ | ಲಗವಾದನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು || ೨೯ ||
 ಕಾರುಗಳನು ತನ್ನ ರತ್ನಕಿರೀಟ ಕ | ಜ್ಞಾರೆ ಹಗಲುಮಾಡುವಂತೆ ||
 ವಾರಣವೈರಪೀಠವನೇರಿ ಕಡೆಯ ಹ | ಜಾರದೊಳೋಲಗವಾದಾ || ೩೦ ||
 ಇದ್ದರು ರಾಜಾಧಿರಾಜರು ಸಚಿವರು | ನಿರ್ದೋಷಕವಿಗಮಕಿಗಳು ||
 ಬದಿನ ಕೆಳೆಯರು ವಾರನಾರಿಯರಾಗ | ಸಾರ್ವ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸುತ್ತ || ೩೧ ||
 ದಿಟ್ಟ ಸಲ್ಲಪ್ಪಕೆ ಮುಂದೆ ಭರಾಭರಿ | ಗೊಟ್ಟಿದುರ ಪರಿವಾರಾ ||
 ತೆಟ್ಟಿ ತೆಟ್ಟಿಯೊಳು ನಿಂದಿದುರದ ಬಹುಪ್ರಜೆ | ನಿಟ್ಟಿಸುತಾ ಚಕ್ರಧರನಾ || ೩೨ ||
 ಕಾಕಿಣಿರತ್ನವ ದೀಪಮಾಲೆಯ ಕಂಭ | ದಾಕೆಯೊಳೊತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ||
 ಕಾಕಾಯ್ತು ಕತ್ತಲೆ ಸುತ್ತಗಾವುದಕೆ ದಿ | ವಾಕರಪ್ರಭಿ ತೋರಿತಾಗ || ೩೩ ||
 ನಗರಿ ಪನ್ನೆರಡುಗಾವುದವದು ಸಾಲುದೀ | ವಿಗೆ ಪಂಜಿನಿಂದ ಧಾಳಿಸಿತು ||
 ನಗರಿಗೊಡೆಯನ ಗೃಹದ ಮುಂದೆ ಗಾವುದ | ಹಗಲಾಯ್ತು ಕಾಕಿಣಿಯಿಂದ || ೩೪ ||

ಬೊಂಬೆಗಳಾಟಗಳಲ್ಲ ನಿ ಪಾತ್ರನಿ | ತಂಬಿನಿಜನಗಳಲ್ಲ ನಿ ||
 ಡೊಂಬರ ಗೆಳೆಯ ಸಂಗತಿಗರು ಕೋಡಿಗ | ರಿಂಬುಗೊಂಡಿದ್ದರಲ್ಲ ನಿ || ೩೫ ||
 ಇಂದ್ರಜಾಲಿಗರು ಗೋವಿಂದಗತಿಗಳು ಮ | ಹೇಂದ್ರಜಾಲಿಗರು ವಿಸ್ತಯರು ||
 ಖೇಂದ್ರನಾಟಕರಿದ್ದರನುವಾಗಿ ಭರತರಾ | ಜೇಂದ್ರಗಾಟವ ತೋರ್ಪೆವೆಂದು || ೩೬ ||
 ಭಾವಿಸಿ ಭಾಸ್ಕರ ನಡೆದತ್ತ ಮುಗಿದಿದ್ದ | ತಾವರೆ ಮಿಡಿದಲರ್ವಂತೆ ||
 ಅವ ಕಡೆಗೆ ರಾಯ ಮೊಗವಿತ್ತನತ್ತ ನಾ | ನಾವಿದ್ಯೆಗಳ ತೋರುತಿಹರು || ೩೭ ||

ಸೂತ್ರವ ಮಿಡಿದರೆ ಬೊಂಬೆಗಳೆಲ್ಲ ತ । ನ್ನಾತ್ರದಿ ಕುಣಿವಂತೆ ನೃಪನ ॥
 ನೇತ್ರಗಳೊಲಿದತ್ತ ತವತವಾಗಗಳೆ । ಪಾತ್ರದ ವೆಂಗಳಾಡುವರು ॥ ೩೮ ॥
 ಅಂಬರ ತುಡುಕೆ ಗಳೆಯನೇರಿ ನೃಪನ ಮು । ಖಾಂಬುಜವನೆ ನೋಡುತಿದುರ್ ॥
 ಕಂಬೆಳಗೊಲೆಯಲೊಡನೆ ತಟಪುಟನುಬ್ಬಿ । ಡೊಂಬರು ಲಾಗುದೋರುವರು ॥ ೩೯ ॥
 ಜಟ್ಟಿಗಳುಬ್ಬಿ ಕೋಯೆಂದಾಲ್ವ ಭುಜಗಳ । ತಟ್ಟಿಕೊಂಡೊಡೆಯ ಜೀಯೆಂದು ॥
 ಧಟ್ಟಿಫಟ್ಟನೆ ತಿವಿದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ತೆಗೆ । ದಿಟ್ಟುಡಿ ಕೆಡೆದರತ್ತಿತ್ತ ॥ ೪೦ ॥
 ರಾಜ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಕಾರನು । ಬೀಜಮಾತ್ರವನೊಂದ ನೆಟ್ಟು ॥
 ಭೂಜನಾಯ್ತಾಗಳೆ ಕಾಯಾಯ್ತು ಹಣ್ಣಾಯ್ತು । ಸೋಜಿಗವಟ್ಟುದಾಸ್ಥಾನಾ ॥ ೪೧ ॥
 ಲಾಲಿಸೊಡೆಯೆಯೆಂದು ಗೋವಿಂದಗತಿಕಾರ । ಬಾಲತೃಣವ ಮಂತ್ರಿಸಿಟ್ಟು ॥
 ಓಲೆಯ ಮರ ಕೆಡೆದಂತೆ ಹೆಬ್ಬಾವುಗ । ಳೆಳುತುರುಳುತಿದ್ದುವಾಗ ॥ ೪೨ ॥
 ಇಂದ್ರಾವತಾರ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಕೈಮುಗಿ । ದಿಂದ್ರಜಾಲಿಗನು ಮಂತ್ರಿಸಿದಾ ॥
 ಇಂದ್ರನೀಲದೊಳು ಮಾಡವನೊಡ್ಡಿ ತಂದು ದೇ । ವೇಂದ್ರನ ತೋರಿದನಲ್ಲಿ ॥ ೪೩ ॥
 ಉರ್ವಶಿರಂಭಿಮೇನಕೆಯರ ಶೃಂಗಾರ । ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತೋರಿದೊಡೆ ॥
 ಉರ್ವಿಯ ಜನವರೆಬಾಯ್ತೆರೆದೀಕ್ಷಿಸೆ । ಸಾರ್ವಭೌಮನು ನಸು ನಕ್ಕಾ ॥ ೪೪ ॥
 ತಂದ್ರ ತೋಲಗು ತೋಲಗೆಂದು ಬಂದೊಡನೆ ಮ । ಹೇಂದ್ರಜಾಲಿಗನು ಕೈಮುಗಿದು ॥
 ಸಾಂದ್ರಸಮುದ್ರವ ತೋರಿದ ಹೊರಗೋಟಿ । ಇಂದ್ರಾದಿದಶದಿಕ್ಕುತುಂಬಿ ॥ ೪೫ ॥
 ಕೋಟೆಗಡ್ಡಾಗಿ ಬಾನದೊಳೂರ ನಿರ್ಮಿಸಿ । ಕೋಟಿಪಾತ್ರವನಲ್ಲಿ ನೆರೆಹಿ ॥
 ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಗಂಧರ್ವನೃತ್ಯವ ಖೇಂದ್ರ । ನಾಟಕ ತೋರಿದನೊಡನೆ ॥ ೪೬ ॥
 ಅವರವರಂಗವನರದು ವಿದ್ಯಾಧಿಕ । ನಿವಹಕೆ ಸೂರೆಚಾಗವನು ॥
 ನವನಿಧಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕೊಡುವಾಗ ಮ । ತ್ತವನ ಕೈಗೆಡೆತಡೆಯುಂಟಿ ॥ ೪೭ ॥
 ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳು ರಕ್ಷೆ । ಗಟ್ಟಿದ ತೇಜಿಗಳೈರೆದು ॥
 ಬೆಟ್ಟಬಿರಿವ ವಾದ್ಯವೆಸೆಯೆ ಹಜಾರಕೆ । ಮುಟ್ಟಲೆಯ್ತುರುತಿದುರ್ವಾಗ ॥ ೪೮ ॥
 ಮುಂದೆ ಪುಷ್ಪಕದಲ್ಲಿ ಗೋಮುಖಯಕ್ಷನು । ಸಂದಣಿವೆತ್ತ ಪತಾಕೆ ॥
 ಹಿಂದೆ ತೇಜಿಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಕಡಲ ತೆರೆ । ಯಂದದಿ ಕುಣಿದು ನಡೆದುವು ॥ ೪೯ ॥
 ಆಡುವ ನೃತ್ಯವಲ್ಲಲ್ಲಿಗಾರತಿ ಕೂಡೆ । ಕೂಡೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯೆಸೆಯೆ ॥
 ಪಾಡಿಂದ ನಡೆಸಿ ಪುಷ್ಪಕವನು ನೃಪನೊಳು । ನೋಡಲೆಯ್ತಿದ್ದನು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ॥ ೫೦ ॥
 ನಿಂದುದು ಪುಷ್ಪಕ ನೃಪನಿರೊಳು ಕೂಡೆ । ನಿಂದುವು ತೇಜಿಗಳ್ಳೆಸಿ ॥
 ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಕುಣಿವುತಿದ್ದುವು ಮರು । ಚಂದಚಂದದ ವಾದ್ಯಗತಿಗೆ ॥ ೫೧ ॥

ರನ್ನದ ಗಗ್ಗರ ಬಣ್ಣಬಗೆಯ ಜೋಲಿ | ಹೊನ್ನ ಹೂವೆಸೆವ ಬಾಸಿಗದಿ ||
 ಮನ್ನೆಯರೊಡೆಯನ ತೇಜಯಿದ್ದುವು ಬೀರ | ಕನ್ನೆಯ ಮದುವೆಯಹಂತೆ || ೫೨ ||
 ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದಂತೆ ಝಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ರತ್ನ | ಪುಂಜದ ಬಾಸಿಗದಿಂದ ||
 ರಂಜಿಸುತಿದ್ದುದು ರಾಯನೇರುವ ಪವ | ನಂಜಯವೆಂಬತ್ತರತ್ತಾ || ೫೩ ||
 ಮಂಗಲ ನೀಲ ಕನ್ನೀಲ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಸಾ | ರಂಗ ಕುಂಕುಮ ಬೋರ ಚೇರ ||
 ಕೊಂಗ ಕತ್ತಳ ಮುಂಜ ಮೊದಲಾದ ವರ್ಣಶು | ದ್ವಾಂಗದತ್ತಗಳು ಮೆರೆದುವು || ೫೪ ||
 ಮಾಣಿಕ್ಯ ಜಂಬಿನಿದ್ರಾಯುಧ ಪಂಚಕ | ಲ್ಯಾಣ ತಿಲಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಕು ||
 ಶೋಣ ಮಾದಲ ಗಂಗವಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಸಾ | ಮಾಣಿಗಳೆಸೆದು ವವರೊಳು || ೫೫ ||
 ಮುದದಿಂದ ನೆಲನ ಹೊಯ್ದುವು ಫಲಫಲನುಲಿ | ದೆರಡುಕಾಲಿತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವುವು ||
 ಸರಳಿಸಿ ಹತ್ತಿಂಟ ಹಾರಿ ತೇಜಿಗಳು ಭೂ | ವರನಿರ್ದಿರ್ದೋರಿದುವು || ೫೬ ||
 ಸಿಂಗರವಡೆದರಮನೆಯಿಂದ ನೃಪನ ಗಾ | ನಾಂಗನೆಯರು ನಡೆತಂದು ||
 ರಂಗು ಧಾಳಿಪ ರತ್ನದಾಂತಿಗಳನು ಯ | ಕ್ಷಂಗಿತ್ತಿದರು ಲೀಲೆಯಿಂದ || ೫೭ ||
 ಫಲಿನೆ ಪುಷ್ಪಕ ನಡೆದುದು ಮುಂದಕೆ | ಮೊಳಗುವ ವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ||
 ಫಲಿಫಲಿಯೆಂಬ ಗಗ್ಗರದಿಂದ ತೇಜಿಗ | ಳ್ಳೆಡೆವದರ ಬಳಿವಿದಿದು || ೫೮ ||
 ಕುದುರೆಗಳತ್ತ ಲಾಯಕೆ ಸಾರಲೊಡನಿತ್ತ | ಸದೇವ ವಾದ್ಯದ ಗಲಭೆಯೊಳು ||
 ಮದದಾನೆಯೊಡ್ಡು ಸಾರ್ತಕತಿದ್ದುದಾ ರಾಯ | ನಿದಿರಾಗಿ ದೂರದೊಳಾಗ || ೫೯ ||
 ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಕಾಲ ಬಾಲ ಸೊಂಡಿಲು ದಂತ | ಹುಟ್ಟಿ ನಡೆದು ಬಪ್ಪ ತೆರದಿ ||
 ಕಟ್ಟಾನೆಗಳು ಬರುತಿರ್ದುವು ನಡೆಸೇತು | ಗಟ್ಟಿದರೆಂಬ ರೀತಿಯೊಳು || ೬೦ ||
 ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಜಿನಬಿಂಬ ಸುತ್ತಣ | ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟಾನೆಯ ಮೇಲೆ ||
 ನೆಟ್ಟನೆತ್ತಿದ ಧ್ವಜ ಚಾಮರ ಭತ್ತ ಸಂ | ಘಟ್ಟದೊಳೊಯ್ಯನೆಯಿದ್ದುವು || ೬೧ ||
 ಪ್ರತಿಮೆಯ ಪಿಡಿದನ್ಯರೇರಬಾರದು ಪ್ರೌಢ | ಕ್ಷಿತಿಪನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನು ||
 ಚತುರಿಂದ ರಂಚಿಕೆಯೊಳು ಜಾರದಂತೆ ನಿ | ಮಿತವಾದಿ ನಡೆಸಿದ ಮಯನು || ೬೨ ||
 ನೊಸಲಗನ್ನಡಿ ಧಣರೆಂಬ ಹೊಕ್ಕುಳ ಘಂಟೆ | ಮಿಸುನಿಬರಹದ ಹಾವರಣಾ ||
 ಬಸಿವ ಗಲ್ಲದ ಮದಧಾರಿಯಿಂದಾನೆಗೆ | ಕ್ಷಿಸಗ ಬಂದುವು ರಾಯನೆಡೆಗೆ || ೬೩ ||
 ವಿಜಯಪರ್ವತವೆಂಬ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೆ | ರಜತಾದ್ರಿಯೊಡೆಯನ ಪ್ರತಿಮೆ ||
 ಬಿಜಯಂಗೈಸರೆ ಕಾಣಲೊಡನೆ ರಾಯ | ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂದೆದ್ದು ನಿಂದಾ || ೬೪ ||
 ಕರಿಗಳೆಲ್ಲವು ತಮ್ಮ ಸೊಂಡಿಲನೆತ್ತಿ ಶ್ರೀ | ಕರದಿಂದ ಸೇಸೆಯ ಸೂಸಿ ||
 ಸ್ವರದೋರಿ ಬಲಗಾಲ ದಂತದ ಮೇಲಿಟ್ಟು | ತಿರಬಾಗದುವು ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೬೫ ||

ಅರಸಿಯರೆಲ್ಲರು ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ನಿಂದು | ಪುರುಜನಬಿಂಬವ ನೋಡಿ ||
 ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಕಳುಹಿದರಾರತಿಯ ಸೌಂ | ದರಿಯರೆತ್ತಿದರರ್ತಿಯಿಂದ || ೬೬ ||
 ಬೊಗ್ಗನೆ ಗಜಘಟಿ ನೂಂಕಿ ನಡೆದುವತ್ತ | ದಿಗ್ಗಜಘಟಿ ನಡೆವಂತೆ ||
 ಲಗ್ನದೋರಿತು ವಾಡ್ಯ ಜನನಿಳಯದ ಮುಂದೆ | ಜಗ್ಗಿ ತೇರಳೆವಾಗ || ೬೭ ||

ತಾರಗೆ ಮುಸುಕಿದ ನಾಲ್ಕು ಮೇರುಗಳು ಸಂ | ಚಾರದೋರ್ಪಂತೆ ನಾಲ್ವೆಸೆಗೆ ||
 ಭೂಂದೀಪಗಳಿಡಿಕಿರಿದರ್ಪ ನಾಲ್ಕು ಹೊಂ | ದೇರು ನಾಲ್ವೆಸೆಗೆ ಹರಿದುವು || ೬೮ ||
 ಸೋಮವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರತನೆಯು ಧರಿಸಿ ||
 ಭೂಮಿಯಿಂದಮರಲೋಕವ ಮುಟ್ಟಿ ನಾಲ್ಕುಮ | ಹಾಮೇರುರಥ ಚರಿಸಿದುವು || ೬೯ ||
 ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆ ಸುತ್ತ ತೂಗುವ ನಿಡು | ಝಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಕಲಶಾ ||
 ಅಲ್ಲಾಡಿ ದನಿಮಾಳ್ವ ಘಂಟೆಪತಾಕೆಯ | ಗೆಲ್ಲದಿ ನಡೆದುವಾ ತೇರು || ೭೦ ||
 ಹರಿದುವು ಮೂರುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮೂರುತೇರುಗ | ಕರರೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೇರಾಗ ||
 ಅರಮನೆಯತ್ತ ಹರಿದುವನೀಶನ | ಹರಸಲರುಹನೆಯ್ದಂತೆ || ೭೧ ||
 ಉರಿಬಾಣಜೇಳುಬಾಣಗಳ ಬಿಡುತ ಪರಿ | ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳಾ ||
 ಸುರಿವುತ ಬರುತಿರ್ದರರ್ತಿಕಾರರು ತರ | ತರವಿದಿದಾ ತೇರ ಬಳಸಿ || ೭೨ ||
 ವಾರನಾರಿಯರ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಪಾಡಿಂದ | ಭೇರಿಶಂಬದ ಘೋಷದಿಂದ ||
 ತೇರು ತೆರಳಿ ಬಂದು ನಿಂದುದು ಕಡೆಯ ಹ | ಜಾರದ ಮುಂದೆ ಬಿಂಕದೊಳು || ೭೩ ||
 ಮೇಲೆ ಮೆರೆವ ಪಳುಕಿನ ಸಿದ್ಧ ಬಿಂಬಕೆ | ಭೂಲಲನೇಶ ಕೈಮುಗಿದಾ ||
 ಮೇಲುಮೆಚ್ಚಿ ನೊಳು ಯಶಸ್ವತಿದೇವಿಯ | ದಾಲಿಸಿ ಭಕ್ತಿಮಾಡಿದಳು || ೭೪ ||
 ಸೊಸೆಯರು ರಚಿಸಿದ ರತ್ನ ದಾರತಿಗಳ | ಹಸನಾದುವೆಂದೊಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ||
 ಒಸೆದು ಕಳುಹಿದಳು ತೇರ ಮೇಲಣ ದೇವ | ಗೆಸಗಿದರುಚಿತದರ್ಚನೆಯಾ || ೭೫ ||
 ತಿರುಗಿತು ತೇರು ಜನಾಲಯದತ್ತ ಕೇ | ಸರಿಸೀರದೊಳು ರಾಯ ಕುಳಿತಾ ||
 ಪುರೆಯಿಟ್ಟುದೊಂದುರಾತ್ರಿಯ ಜನಮಹಿಮೆಯೇ | ಪರಿ ನಡೆಯಿತು ನವರಾತ್ರಿ || ೭೬ ||
 ಪಾಡ್ಯದ ದಿನವೊದಲಾಗಿ ನವಮಿ ಮುಟ್ಟಿ | ಕುಡ್ಯಲಂಘನದಶ್ಚ ಮೆರೆದು ||
 ತಾಡ್ಯವಾನದ ವಾದ್ಯರವ ಮುಣ್ಣೆ ನಡೆದುದು | ಜಾಡ್ಯವಳಿದು ನವರಾತ್ರಿ || ೭೭ ||
 ಒಂದೊಂದು ದಿನಕೆ ಬೇರೊಂದೊಂದು ಪರಿಯ ತೇ | ರೊಂದೊಂದು ಪರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಾ ||
 ಒಂದೊಂದು ಪರಿಯ ಪ್ರಭಾವನೆಯಿಂದರ್ತಿ | ಸಂದೆಸಗಿತು ಮಹಾನವಮಿ || ೭೮ ||
 ಶಾಂತಿಕದಿಂದ ದಾನಗಳಿಂದ ತ್ಯಾಗ ಭೋ | ಗಾಂತರಾಳದ ಲೀಲೆಯಿಂದ ||
 ಅಂತರಾಯನ ರಾಯನರಿಯಟ್ಟಿ ಮಂತ್ರಿ ಸೇ | ಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದನುತ್ಸವವಾ || ೭೯ ||

ರಾಜರ ರಾಜಮಾನ್ಯಗಳಿಂದ ಸಕಲವಿ | ದ್ವಾಜನಗಳ ಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದ ||

ಭೂಜನಪುರಜನಪರಿಜನಲಾಲನೆ | ರಾಜಿಸಲರ್ತಿಮಾಡಿದನು || ೮೦ ||

ನವಮಿಯ ರಾತ್ರಿಯೊಳೊಲಗ ಹರಿವುದೆಂ | ಬವಸರಕೊಂದಿಷ್ಟು ಮುಂಚೆ ||

ಯುವರಾಜನಾಸ್ತ ಕಂಡನು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ | ದವನತಿಯೊಳು ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿ || ೮೧ ||

ಕಾಮದೇವನ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮನೆಂಬ | ನಾಮಕೊಪ್ಪವನು ವಿವೇಕಿ ||

ಭೂಮಿಶನನುಮತದಿಂದ ಕುಳಿತನು ರಾ | ಜಾಮಾತ್ಯನೊತ್ತಿನೊಳಾಗ || ೮೨ ||

ಕಿರಿದು ಪ್ರಸಂಗವನತ್ತಿತ್ತ ನುಡಿದಾಡಿ | ಕಿರಿದು ವೇಳೆಯ ನೂಂಕಿ ತನ್ನ ||

ಕಿರಿಯನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೇಳುವೆನೆಂದು ರಾಯ ಮ | ತ್ತರೆ ಮಂತ್ರಿಯತ್ತ ನೋಡಿದನು || ೮೩ ||

ಎನ್ನೆ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮ ಬಾಹುಬಲಿ ನಿಚ್ಚ | ಲೇನು ಲೀಲೆಯೊಳಿರುತಿಹನು ||

ಈ ನಮ್ಮ ಪಯಣವ ಕೇಳ್ದೀನ ನುಡಿದನೆಂ | ದಾ ನರಪತಿ ಕೇಳ್ದನವನಾ || ೮೪ ||

ಎಂದರಾ ಕ್ಷಣ ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತೆ ಬಿನ್ನವಿಸುವೆ | ನೆಂದು ಕೈಮುಗಿದೆದ್ದು ನಿಂದಾ ||

ಕಂದರ್ಪನಿರವನಾ ಚಕ್ರೇಶನಿರೊಳಿಂ | ತೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದನಾ ಸಚಿವಾ || ೮೫ ||

ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದೇವರ ಸೋದರ | ಗಾವ ಚಿಂತೆಯ ತೊಡಕಿಲ್ಲ ||

ಆವಾಗ ಸುಖದೊಳೊಲಾಡುತಿಹನು ಪುರು | ದೇವನಾತ್ಮಜನತ್ತೆಯೆಂದಾ || ೮೬ ||

ಕಾವ್ಯನಾಟಕಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ | ದಿವ್ಯನಾಟ್ಯಾಂಗದೊಳೊಮ್ಮೆ ||

ನವ್ಯ ಯಾವನೆಯರೊಲಗದೊಳು ನಿಚ್ಚ ಕಾ | ಲವ್ಯಯಗಳ ಮಂಡುತಿಹನು || ೮೭ ||

ಶೃಂಗಾರವನದಲ್ಲಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಮಾ | ಡಂಗೊಳಕರವನೆಯಲ್ಲಿ ||

ತಂಗಾಳಿ ತುಂಬಿ ಕೋಗಿಲೆ ಗಿಳಿ ಕೊಳವಕ್ಕಿ | ಹೆಂಗೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ಹೊತ್ತುಗಳೆವಾ || ೮೮ ||

ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸುತಿಹನಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಮಗ್ನ | ನಾಗದೊಂದಿನಿಸಡಿಗಡಿಗೆ ||

ಯೋಗವನುಜ್ಜುಗಿಸುವನಾತ ಚಕ್ರಿಯೊಂ | ದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ || ೮೯ ||

ಇದು ನಮ್ಮ ನೃಪನ ವರ್ತನೆಯಾದಂತಿರಲಿ ಸಂ | ಪದಿಸೆ ದೇವರ ಪ್ರಯಾಣವನು ||

ಮದನ ಕೇಳಿದನದು ಸಲುವುದಣ್ಣಾಜಿಯ | ಗಿರಿದಿಲ್ಲ ಧರೆ ಕಾಣ್ಬದೆಂದಾ || ೯೦ ||

ದೇವರೊಳಪ್ಪಾಜಿಗರಸರೊಳಣ್ಣಾಜಿ | ಗಾವನ ಸರಿಗಾಣಬಹುದು ||

ನಾವೆಲ್ಲರವರ ನೆನೆದು ಬಾಳ್ವವೆಂಬನು | ದೇವ ನಿನ್ನ ನುಜನೆಮ್ಮೊಡನೆ || ೯೧ ||

ಬಂದು ದೇವರ ಕಂಡು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿಕೊಂಬೆ | ನೆಂದೆಮ್ಮ ನೃಪನೊಮ್ಮೆ ಬಗೆದಾ ||

ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವ ಕೇಳ ತೊಡಗಿದ್ದ ಮೊದಲದ | ರಿಂದೆನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿದನು || ೯೨ ||

ಹೇಳುವರಾತ್ಮಪ್ರವಾದವ ಮುನಿಗಳು | ಕೇಳುವನೆಮ್ಮವನೀಶಾ ||

ನಾಳೆನಾದಿನೊಳು ಮುಗಿವುದಾ ಗ್ರಂಥ ಭೂ | ಸಾಲನಂಶಾಂಬರಭಾನು || ೯೩ ||

ಇನ್ನೊಂದು ಗೂಢಾರ್ಥವುಂಟೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ | ಸನ್ನೆಗಾಣಿಸಿದನಾ ಮಂತ್ರಿ ||

ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ಸಾಕೆನ್ನು ಕುಳಿತುಸುರಂದು ರಾ | ಜೋನ್ನತ ಸೇಳೆ ಕುಳಿತನು || ೯೪ ||

ಗೂಢಾರ್ಥವುಂಟೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಕುಳ್ಳಿರಲಲ್ಲಿ | ಪ್ರೌಢರಿಹರು ಮೂಢರಿಹರೆ ||

ಪ್ರೌಢಚಕ್ರಿಗೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮ | ಪ್ರೌಢಿಗಾಣಿಸಿ ತೊಲಗಿದರು || ೯೫ ||

ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ ಮಂಡಳಿಕ ಸಾಮಂತ ಬ | ಲ್ಪಜದ ಸೂಳೆಯರು ಕೆಳೆಯರು ||

ಗಜಬಜಮತ ಹರಿದರು ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ ಭಾ | ವಜನಣ್ಣನೋಲಗದಿಂದ || ೯೬ ||

ಆಟಕಾರರು ಕರಣಿಕರು ವಿದ್ವಾಂಸರು | ಕೋಟಿಭಟರು ಲಕ್ಷಭಟರು ||

ನೋಟಕರೆಲ್ಲರು ಹರಿದರು ನೃಪನ ಸ | ಘಾಟದೋಲಗವ ಕೀರ್ತಿಸುತ || ೯೭ ||

ಸಾಗಿ ದೂರದೊಳು ಸೇವಕರು ನಂದರು ಬುದ್ಧಿ | ಸಾಗರನಿಧನೊತ್ತಿನೊಳು ||

ಆಗ ರಾಯನ ಕೂಡೆ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮಮಂತ್ರಿ | ಕೂಗದೊಯ್ಯೊಯ್ಯನೆ ನುಡಿದಾ || ೯೮ ||

ಮಾತೇನು ಪೆರತಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಜ | ಮಾತೆಯ ಲೋಕಮಾತೆಯನು ||

ತಾತನರ್ಥಾಂಗಿಯ ತಾ ತನ್ನ ಪುರಕಂಗ | ಜಾತನೆಯ್ದೊಯ್ಯೆನೆಂದಾ || ೯೯ ||

ರಾಯ ನೀನಿಳೆಯ ಸಾಧಿಸಿ ಮಗುಳ್ವನ್ನ ಕ | ಶ್ರೀಯಶಸ್ವತಿಮಹಾಂಬಿಕೆಯಾ ||

ಕಾಯಜ ತನ್ನ ನಗರಿಗೊಯ್ಯೆನೆಂದನು | ತಾಯ ಬಿಟ್ಟಹನೆ ಸುಪುತ್ರಾ || ೧೦೦ ||

ಘನವಿಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಾಡಿದು ಮುಗಿವುದು ಮರು | ದಿನದೊಳಂಗಜ ತಾನೆ ಬಂದು ||

ಜನನಿಯ ಬಿಜಯಂಗೈಸುವೆನೆಂಬ ಸೂ | ಚನೆಗೆನ್ನ ಕಳುಹಿದನೆಂದಾ || ೧೦೧ ||

ಮಗನ ಮನೆಗೆ ತಾಯಿ ಹೋಗರೆ ತಾಯನಾ | ಮಗ ತಾನೆ ಕರೆದೊಯ್ಯರಿದಕೆ ||

ತೆಗೆ ಬಿಗಿಯೇನೆಮ್ಮನೇನ ಕೇಳ್ವುದು ತಾನು | ಮಗ ನಾನು ಮಗನಮ್ಮಗಲ್ತಿ || ೧೦೨ ||

ಅಮ್ಮಾಜಿ ನನಗೋಜೆ ಕಲಿಸುವರಲ್ಲದೆ | ಅಮ್ಮಗಾನೊಂದ ಸೊಲ್ಲಿವೆನೆ ||

ತಮ್ಮಗೇಕೆಣಿಕೆ ತನ್ನಮ್ಮನ ತನ್ನೂಗೆ | ಸುಮ್ಮನೈದಿಸಲಿ ಹೋಗಿಂದಾ || ೧೦೩ ||

ಮೊದಲೆ ದೇವರ ತಮ್ಮ ದೇವರಂತಾಡಿದ | ನಿದಕಾರ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ||

ಅದು ಮತವಲ್ಲ ಸೂಚಿಸಬೇಕು ವಿಭುವಿಗೆ | ದಿದ ಕೂರ್ತು ಬಂದೆ ನಾನೆಂದಾ || ೧೦೪ ||

ಉತ್ತಮನೈ ನೀನು ಬಡದೆಮ್ಮ ಭುಜಬಲಿ | ಯೆತ್ತಿನೊಳರು ಮಂತ್ರಿಯೆಂದು ||

ಉತ್ತಮದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಕೈ | ಯೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ಹೋದನವನು || ೧೦೫ ||

ಅವನತ್ತ ಸಾಗಿದನಾ ರಾಯನೊಡನಿತ್ತ | ಯುವರಾಜನಂತರಂಗವನು ||

ತನೆ ತನ್ನ ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸಿ ನಸುನಗೆ | ಚನಚವಿಸುತ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಾ || ೧೦೬ ||

ಬುದ್ಧಿಸಾಗರ ಮಂತ್ರಿ ಕಂಡೆಯ ಭುಜಬಲಿ | ಯುದ್ಧತೀಯನೆಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ||

ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದೊಳೆಯ್ದಲೊಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ | ಶುದ್ಧಿಗಾಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನೆಂದಾ || ೧೦೭ ||

ದರ್ಪವೈ ಭುಜಬಲಿಗದರ ಮೇಲಿಷ್ಟು ಕಂ | ದರ್ಪನೆಂಬುದು ಹೆಮ್ಮೆ ತನಗೆ ||
 ಅರ್ಪಾಟಿ ತನಗೆಂಬ ಪರಿಯಿದು ಹುಂಡಾವ | ಸರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲಾ || ೧೦೮ ||
 ಬಣ್ಣಿಸಿ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರನು ಪೇಳಿದೆಲ್ಲವು | ಬಣ್ಣಿಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರೇಮೋಕ್ತಿ ||
 ಅಣ್ಣನೆಂದೆನಗೆ ದೋರ್ಬಲಿ ಭಕ್ತಿಮಾಡನು | ತಣ್ಣಿಗರಲಿ ನನಗೇನು || ೧೦೯ ||
 ಇವನಿಷ್ಟು ಯುವರಾಜನೆಂಬ ಗರ್ವದೊಳಿರ | ಲಿನನಿಂದ ನೇರ್ಗಿರಿಯವರು ||
 ರವಿಯ ಕಂಡುತ್ಪಲದಂತೋರೆಯಾಗಹ | ರಿವರಿಗೂ ದುಗುಡವೆನ್ನೊಡನೆ || ೧೧೦ ||
 ಅಮ್ಮಾಜಿಯರೊಳಗಪ್ಪಾಜಿಯರೊಳಗೆಮ್ಮ | ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿ ||
 ನಮ್ಮ ಕಂಡರೆ ತಮಗರಸ ವಿರಸ ಪರ | ಬೊಮ್ಮಸುತರ್ಗಿದು ನಡೆಯೆ || ೧೧೧ ||
 ನಾನಿವರೊಳಗೆ ವಿನಯವ ನೆನೆವೆನು ತಾ | ವೇನೊ ನನ್ನೊಳು ಪೆರತಿಹರು ||
 ಏನ ಮಾಡಿದನು ನಾನಿವರ್ಗಿಷ್ಟು ನೋವಾಗ | ನೀನರಿಯೆಯ ಹೇಳು ಮಂತ್ರಿ || ೧೧೨ ||
 ಜನನಾಣೆ ಗಡ ನಿನ್ನೊಳೆಂದು ನುಡಿದೆನ್ನೆಸೆ | ಇನಿಬರ ಚೇಷ್ಟೆಯನೆನ್ನ ||
 ಜನನಿಯರಿದರೆ ನೊಂದಹಳೆಂದು ಮಾಜಿಕೊಂ | ಡನುಜರೊಳ್ಳಿದರೆನುತಿಹೆನು || ೧೧೩ ||
 ಮುನಿಗಳಾದರುವರೆನಗೆ ತಕ್ಕ ಸೋದರ | ರೆನಗೀಗ ಗುರುವಾದರವರು ||
 ಅನುಮಾನವದುಸಾಕು ನೋಡುನೋಡಿವರು ನ | ನ್ನನುಜರೊ ದನುಜರೊಯೆಂದಾ || ೧೧೪ ||
 ಕಿರಿಯರವರು ಸ್ವಾಮಿ ಸೈರಿಸು ನಿನಗಾದ | ಕೊರತೆಯೇನಿದರಿಂದ ಚಕ್ರಿ ||
 ಅರಿಯರವರು ದೇವ ನಿನ್ನೊಳು ಪುದುವಾಳ್ವು | ಮೆರೆವವರ್ಗತಿಪುಣ್ಯ ಬೇಕು || ೧೧೫ ||
 ಮೂರುಲೋಕದ ಜಾಣರೆಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಬ | ಲ್ಗಾರಿಕೆಗರ್ತಿಮಾಡುವರು ||
 ಅರುಕಡಮೆನೂರುಮಂದಿ ಸೋದರರಡ್ಡ | ನೋರೆಯೊಳಿರಲಿದ್ದರೇನು || ೧೧೬ ||
 ನಿನ್ನ ನುಡಿಯೆ ಸಾಕು ಜಗವೆಲ್ಲ ಭಾಸ್ಕರ | ನುನ್ನತಿಗರ್ತಿಮಾಡುವುದು ||
 ಕನ್ನೈದಿಲಡ್ಡ ಮೋರೆಯೊಳಿರುವುದರಿಂದ | ಬನ್ನವುಂಟಿ ಪ್ರಭಾಕರಗೆ || ೧೧೭ ||
 ಅದು ತಾನುವಲ್ಲ ನಿನ್ನನುಜರಾ ಪಾಟಿಯ | ಮದಮುಖರಲ್ಲಾನು ಬಲ್ಲೆ ||
 ಬೆದರುವರರಸ ನಿನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಬಹುದಕೆ | ಸದರವೆ ನಿನ್ನ ಗಂಭೀರಾ || ೧೧೮ ||
 ನೀನೊಬ್ಬನೀ ಸಿರಿಯಿ ಪ್ರಾಯದೊಳು ಜಯ | ಮಾನಗಂಭೀರದೊಳ್ಳಡೆದೆ ||
 ಈ ನಡೆ ನಿನ್ನನುಜರಿಗಿನ್ನು ಬಂದುದಿ | ಲ್ಲಾ ನೃಪರದಕೆ ನಾಣ್ಣಿ ಹರು || ೧೧೯ ||
 ಚಿಕ್ಕವರಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನನುಜರಿಗಿನ್ನು | ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಕಿರಿದುಂಟು ||
 ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ಗಂಜದೆಯ್ದವರು ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ | ದಿಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಯೋಚಿಸರು || ೧೨೦ ||
 ಚೆಚ್ಚುಹುಚ್ಚಿಗೆ ನಡೆದರು ಭುಜಬಲಿರಾಜ | ಮೆಚ್ಚುವನದಕಂಜರವರು ||
 ಹುಚ್ಚು ನಡೆಗೆ ನೀನು ಮೆಚ್ಚಿ ಯೆಂದವರೆಲ್ಲ | ಬೆಚ್ಚಿ ದೂರದೊಳಿರುತಿಹರು || ೧೨೧ ||

ತಮ್ಮ ನಡೆಗೆ ತಾವು ನಾಣ್ಣಿ ಹರಲ್ಲದೆ । ಹೆಮ್ಮೆಯೊಳಿದ್ದವರಲ್ಲ ॥

ತಮ್ಮ ತಾವೇ ನಾಳೆ ಬಂದಿರಗುವರೆಂದು । ಕಮ್ಮನೆ ನುಡಿದನಾ ಮಂತ್ರಿ ॥ ೧೨೨ ॥

ತೊಡಹಗಾರಿಕೆಯೊಳಾ ಮಂತ್ರಿಯಾಡಿದ ಮಾತಿ । ಗೊಡನಹುದಹುದೆಂದ ನಗುತ ॥

ಒಡಕುಹುಟ್ಟಿಸದ ಬಾಂಧವ ತಂತ್ರಿಯೆಂದದ । ನುಡಿಯದೆ ಮೆಚ್ಚಿದನೊಳಗೆ ॥ ೧೨೩ ॥

ಅರೆಯಿರುಳಿನ ಸನ್ನೆಯಾಯ್ತಾಗ ಜನಸಿದ್ಧ । ಶರಣೆನುತವನೀಶನೆದ್ದಾ ॥

ವರಮಂತ್ರಿ ಸೇವಕರೊಡಗೂಡಿ ಶಸ್ತ್ರಮಂ । ದಿರಕೆ ಬಂದನು ಗಮಕದೊಳು ॥ ೧೨೪ ॥

ಬಲು ತೆರಸಿನ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೊಳೊರೆಯುಚ್ಚಿ । ದಲಗುಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಲಾಗಿ ॥

ಬಲಿಪುಷ್ಪಗಂಧ ಮುಂತಾದ ಪೂಜೆಯೊಳು ನೆ । ಗ್ಗಳಿಸುತಿದ್ದವು ವೀರರಸವಾ ॥ ೧೨೫ ॥

ರಕ್ತಚಂದನದಲ್ಲಿ ಸಾರಣೆ ಕಾರಣೆ । ರಕ್ತಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಮೇಲ್ಗಟ್ಟು ॥

ರಕ್ತವರ್ಣದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಿಂದಾ ಶಾಲೆ । ಯುಕ್ತಿಗೊಪ್ಪಿತು ಸಂಜೆಯಾಯ್ತು ॥ ೧೨೬ ॥

ಪಂಚವರ್ಣದ ಕೂಳರಾಶಿ ಖಜ್ಜಾಯದ । ಕೆಂಚಕರಿಕಿನಿಡುಗುಡ್ಡೆ ॥

ಅಂಚಿನೊಳುರಿವ ತುಪ್ಪಗಳ ಹೆಜ್ಜೊಡರಿಂದ । ಸಂಚಿಸಿದ್ದುದು ಶಸ್ತ್ರಪೂಜೆ ॥ ೧೨೭ ॥

ಹುಗ್ಗಿ ಕಿಚ್ಚಿಡಿಯೆರೆಯಪ್ಪ ಸೇವಗೆ ಹಿಂಡಿ । ಗುಗ್ಗುರಿ ಸೂಸಲುಂಡಲಿಗೆ ॥

ಬೊಗ್ಗಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯಿಡ್ಡಲಿಗೆ ದೋಸೆಯ ಸಬ್ಬ । ಲಗ್ಗಿಯಾಹುತಿಯೊಪ್ಪಿತಲ್ಲಿ ॥ ೧೨೮ ॥

ಚೂರಚೂರನುರಿವ ಹೆಜ್ಜೊಡರು ಚೀರ್ಚಿಟಲೆಂಬ । ತರಿಗೆಂಡಗಳ ಹೋಮಕುಂಡಾ ॥

ತರಿದೊಡೆದೊಟ್ಟಿದ ಕಬ್ಬು ತೆಂಗಾಯಿಂದ । ಮೆರೆವುತಿದ್ದುದು ಖಡ್ಗಪೂಜೆ ॥ ೧೨೯ ॥

ಹೊಗೆಯೇಳ್ವ ಧೂಪ ಹೊಂಗಿಡಗಿದರು ವೀಪ । ಬಗೆಬಗೆವಣ್ಣದ ಪುಷ್ಪಾ ॥

ಚಿಗುರೆಲೆ ಕೆಂಗೊಳು ಪಣ್ಣಾಯ ಮೆದೆಯಿಂದ । ದಿಗುಬಲಿಗೊಟ್ಟಿದುರ್ದದಲ್ಲಿ ॥ ೧೩೦ ॥

ಅಲತಿಕಿರಸದಲ್ಲಿ ಕಲಸುಗೊಳ್ಗಟ್ಟಿ ಗೂ । ಳೊಲೆದುರಿ ನಿಮಿರ್ವ ಧೂಪಘಟಾ ॥

ಮಿಳಮಿಳಿಸುವ ಸಾಲುಗೈದಿಂದ ರಕ್ತಸ । ಮೊಳಲಂತೆ ಮೆರೆದುದಾ ಸದನಾ ॥ ೧೩೧ ॥

ಭಲ್ಲಿಯ ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿ ಮುಪ್ಪಿಡಿ ವಂಕಿ । ಸಲ್ಲಿಹ ಗದೆ ಲಾಡಿ ಸಬಳಾ ॥

ಬಿಲ್ಲುಂಬು ಜವದಾಡೆ ಕಿರಿಸೆಗಳಾ ಗೃಹ । ದಲ್ಲಿದ್ದವುರಿಮಾರಿಯಂತೆ ॥ ೧೩೨ ॥

ಖಂಡೆಯ ಪೆಟಲಿಟ್ಟಿ ಗದೆ ಚಂದ್ರಹಾಸ ವಿ । ಚಂಡಿ ಮೊಗ್ಗರಣೆ ಕೃಪಾಣಾ ॥

ದಂಡರತ್ನಾಯುಧಾವಳಿಗಳಿದ್ದವು ಸರ್ಪ । ಮಂಡಲವೆನೆ ಭುಗಿಲಿಡುತ ॥ ೧೩೩ ॥

ಸುರಗಿ ಕರಾಚೂರಿ ಕಡಿತಲೆ ಪಟ್ಟಿಸ । ಪರಶು ಕೊಡಲಿ ಶಕ್ತಿ ಡಾಣೆ ॥

ಸಿರಿಮುರಿ ಕಳ್ಳಡೆ ಚುಂಚುಲೆ ರವಿಹಾಸ । ಉರಿಯನುಗುಳುತಿರ್ದವಲ್ಲಿ ॥ ೧೩೪ ॥

ಎಂದಿಗೀ ದೊರೆ ದಂಡುನಡೆವನೊ ರಿಪುಗಳ । ತಿಂದು ತೇಗುವನೆಂದು ಮೃತ್ಯು ॥

ಇಂದೆ ನಾಲಗೆ ನೀಡಿದಂತಿರ್ದದಲ್ಲಿ ಸಾ । ನಂದಕವೆಂಬಸಿರತ್ನಾ ॥ ೧೩೫ ॥

ಕಾಲನ ದಾಡೆಗಳಂತೆ ಕರಾಳಖ | ಡ್ಗಾಳಿಗಳರೆ ಮತ್ತೆ ನಡುವೆ ||
 ಜ್ವಾಲಾರ್ಕನಂತೆಸೆದುದು ಚಕ್ರರತ್ನ ಭೂ | ಪಾಲ ನೋಡಿದನದ ನಿಂದು || ೧೩೬ ||
 ಚಕ್ರ ಬಿನ್ನಹವಿಂದು ಮುಟ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ | ಚಕ್ರರತ್ನದ ಪೂಜೆಯಾಯ್ತು ||
 ವಿಕ್ರಾಂತಲಗ್ನದೊಳಗೆ ನಾಳೆ ಪಯಣ ಯ | ಧಾಕ್ರಮವೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ || ೧೩೭ ||
 ಆ ನುಡಿಗೇಳುತ ನೃಪತಿ ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ | ತಾನೊಂದು ಕಮಲವನಿಟ್ಟಾ ||
 ಭಾನುವಿಗಿಟ್ಟ ಸಾರ್ಧದು ದೇವ ನಿನಗಿದು | ತಾನೆ ಲೇಸಿಹ ಚಿಹ್ನವೆಂದಾ || ೧೩೮ ||
 ಧಾತ್ರೀಶನಲ್ಲಿಂದ ಮಗುಳ್ಳನಾ ಮಂತ್ರಿಯ | ನೇತ್ರಲೀಲೆಯೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ||
 ಸೂತ್ರಿಸಿ ತನ್ನರಮನೆವೊಕ್ಕನಿದು ನವ | ರಾತ್ರಿಯ ಸಂಧಿ ಸುಗಂಧಿ || ೧೩೯ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜ ನಿರ್ವಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೪೦ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದಯೈದುನರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ವ ರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೪೧ ||
 ಅಧಿಕಕಥಿಕನೆ ಮತ್ತಮಲತ್ವಕಮಲನೆ | ಮಧುರಕತ್ಯಂತಮಧುರನೆ ||
 ಸುಧೆಯ ಸೂಸುತ ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಿರು ಸುಖ | ನಿಧಿಯೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೪೨ ||

ಪಟ್ಟಣಪಯಣದ ಸಂಧಿ.

ಕೌಣಿತರಿವೃತ ಮೈಗವಸಣಿಗೆಯೊಳಹ | ಮಾಣಿಕ್ಯಮುಕುರವೆ ಸ್ವಾಮಿ ||
 ಕಾಣಿಸು ನನಗೆ ಸಂತೆತಿದೋರು ನಿತ್ಯ ಕ | ಲ್ಯಾಣಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಉತ್ತಮಲಗ್ನದೊಳಗೆ ದಶಮಿಯೊಳು ರಾ | ಜೋತ್ತಮ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ||
 ಉತ್ತಂಗದಿಗ್ವಿಜಯಕೆ ಪೊರಮಟ್ಟ ಸಂ | ಪತ್ತನದೇನ ಬಣ್ಣಪೆನ್ನು || ೨ ||

ರಾಯವಿಬಾಡ ರಾಜಾದಿತ್ಯ ಮಲೆವರಿ | ರಾಯದಲ್ಲಣ ರಿಪುಮಥನಾ ||
 ಪಾಯವಧಾರು ಜತನ ಜಯಯೆನೆ ತನ್ನ | ತಾಯರಮನೆಗೆ ನಡೆದನು || ೩ ||

ಬರುತಿಹ ಮಗನ ಸೌಭಾಗ್ಯವ ತಾಯಿ ತ | ನೈರಡುಕಣ್ಣಿನಿವಂತೆ ನೋಡಿ ||
 ಹರುಷವೇರಿದಳು ಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ ಕಂಡು | ಶರನಿಧಿ ಹೆಚ್ಚು ವಂದದೊಳು || ೪ ||

ಸಕಲವಿಲಾಸಿನಿಯರ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಮಾ | ಣಿಕದ ದೇವತೆಯಂತೆ ಮೆರೆವ ||
 ಅಕಳಂಕಚರಿತೆಗಂಬಿಕೆಗೆ ಪಟ್ಟಂಡನಾ | ಯಕನೆರಗಿದ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿ || ೫ ||

ಘನದ ಸಮುದ್ರಾಂತಧರೆಯ ಲೀಲಾಮಾತ್ರ | ದನುವಿಂದ ಜಯಿಸೆನ್ನ ಕಂದಾ ||
 ಜನಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಗದೊಳಿಂದ್ರನಾಗೆಂದು | ಜನನಿ ಹರಸಿದಳು ಮಗನಾ || ೬ ||

ಪಯಣವೆ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಗಿಂದೆಂದು ಕೇಳ್ದಳೋ | ಜೆಯೊಳಾತ್ಮಸುತನನಾ ತಾಯಿ ||
 ನಯನಲೀಲಾರ್ಥ ರಾಜ್ಯದೋಳಾಡಿ ಬಂದು ನಿ | ಮ್ಮಯ ಪಾದಗಳ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದಾ || ೭ ||

ಭುಜಬಲಿ ನಾಡಿದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದೇವರ | ಬಿಜಯಂಗೈಸುವೆನೆಂದು ||
 ರಜನಿಯೊಳೆನಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ಕಳುಹಿದನದು | ಸುಜನತ್ವ ಲೇಸೆಂದೆ ತಾಯಿ || ೮ ||

ಅಮ್ಮ ನೋಡಂಗಜನೊಂದು ವಿವೇಕವ | ಸುಮ್ಮನೆ ನಾನಯ್ದೆ ನೀವು ||
 ಬಿಮ್ಮನಿಲ್ಲಿರಬಾರದೆಂದೊಯ್ದೆನೆಂದನು | ತಮ್ಮನೇನೆನಗಣ್ಣನೆಂದಾ || ೯ ||

ನಾನಿಲ್ಲದಾಗ ನೀವಿಲ್ಲಿಹುದುಚಿತವೆ | ಮಿನಾಂಕನಾಲಯದಲ್ಲ ||
 ಅನಂದದಲ್ಲರಿ ಧರೆಯ ಸಾಧಿಸಿ ಬೇಗ | ನಾನೆಯ್ದೆಲೊಡನೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ || ೧೦ ||

ಅದು ಸಾಕು ಮುಂದಣುಪಾಯವನೆನೆಗೆ ಭಾ | ವದಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಬೇಕೆಂದಾ ||
 ಅದ ಕೇಳತಾ ದೇವಿ ನಸುನಕ್ಕು ನುಡಿದಳು | ಮುದದಿಂದ ತನ್ನ ಪುತ್ರನೊಳು || ೧೧ ||

ಮಗನೆ ನಿನಗೆ ನಾನು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವವಳೆ ನೀ | ನೊಗುಮಿಗೆ ಕೇಳಿ ನಡೆವನೆ ||
 ಜಗಕೆ ನೀನುರ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವೆ ಸಾಕು ಸು | ಮ್ಮಗೆ ಹೋಗು ಜಯಿಸು ಧಾರಿಣಿಯಾ || ೧೨ ||

ಹೇಳಬೇಕಹುದಣ್ಣ ಮಗಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ತಾಯಿ | ಖುಳಿತನದಿ ನಡೆವವಗೆ ||
 ಹಾಲ ಹಿಡಿದ ಹಂಸದಂತೆ ನಡೆವಗೇನ | ಹೇಳುವೆನಿನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯನು || ೧೩ ||

ಹೆತ್ತ ತಾಯೆಂಬುದಕಾಗಿ ಕೇಳಿದೆಯಹು । ದುತ್ತಮಿಕೆಯ ನೀನು ಮೆರೆದೆ ॥
 ಮುತ್ತಯ್ಯಗೋಷದೋರ್ಪುದು ನಿನ್ನ ನಡೆ ನನ್ನ । ಚಿತ್ತ ಮೆಚ್ಚಿ ಹುದು ದೊಡ್ಡಣ್ಣಾ ॥ ೧೪ ॥
 ಅರಸಣ್ಣ ನೀನದರಿಂದೆನ್ನ ಕೇಳದಿ । ರಂಗಗಳ ಗೆಲು ಚಕ್ರದಣ್ಣಾ ॥
 ಭರತಣ್ಣ ಸುಖದಲ್ಲಿ ತನ್ನೂರ್ಗಿ ಬಾರೆಂದು । ವರಮಾತೆ ನುಡಿದಳಾತ್ಮಜಗೆ ॥ ೧೫ ॥
 ಅಹುದೆ ದೇವರ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ । ಸಹಜಸುಬುದ್ಧಿಯುಂಟೆಂದು ॥
 ಬಹಳನಿಶ್ಚಯವುಂಟೆ ಉಂಟುಂಟು ಮಗನೆ ಸ । ನ್ನ ಹವೆತ್ತು ನಡೆಯೆಂದಳೊಸೆದು ॥ ೧೬ ॥
 ಎಂದರೆ ಲೇಸೆಂದು ಜನನಿಯ ಚರಣಾರ । ವಿದಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿದನು ॥
 ಚಂದದಿಂದಿದ್ದಾಕೆ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯನಾ । ನಂದದಿಂದಿಟ್ಟಳಾತ್ಮಜಗೆ ॥ ೧೭ ॥
 ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ತೂಪಿರಿದಳು ಹರಸಿದ । ಆಕ್ಕರಿಂ ಮೊಗವ ನೋಡಿದಳು ॥
 ನಕ್ಕಳು ಮಗನೆ ತಾಮಸಮಾಡಬೇಡ ನ । ನಿಕ್ಕೈಗೆಯ್ದೆಂದಳು ಬೇಗ ॥ ೧೮ ॥
 ಆನೆಕುದುರೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ತಾಗದೆ । ಮಾನವೇಂದ್ರರ ನಿನ್ನ ಕಾಲ್ಗೆ ॥
 ಆನತಗೈಸಿಕೊಂಡೆನ್ನೂರ್ಗಿ ಬಾರೆಂದು । ಸೂನುವ ಬೀಳ್ಯಾಟ್ಟಳೊಡನೆ ॥ ೧೯ ॥

ಜನನಿಯ ಹರಕೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ಜಿನಸಿದ್ದ । ಎನುತ ರಾಜೇಂದ್ರ ನಡೆದನು ॥
 ಅನಿತರೊಳಗೆ ಸೊಸೆಯರು ಬಂದರತ್ತಿಗೆ । ವಿನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಬೆವೆಂದು ॥ ೨೦ ॥
 ಶೃಂಗಾರವಡೆದು ಮಹಾನಂದದಿಂದ ರಾ । ಜಾಂಗನೆಯರು ನಡೆತಂದು ॥
 ಪಂಗಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಪೆತ್ತಳ ಚರ । ಣಂಗಳಿಗೆರಗಿದರೆಲ್ಲ ॥ ೨೧ ॥
 ಬನ್ನವೆಂಬುದ ನಿಮ್ಮ ಕನಸಿನೊಳಗೆ ಕಾಣ । ವೆನ್ನನುಜನ ಸುತೆಯರಿರ ॥
 ನನ್ನಣುಗನ ಕೂಡೆ ಲೀಲೆಯೊಳೋಲಾಡಿ । ಬನ್ನರೆಂದುರೆ ಹರಸಿದಳು ॥ ೨೨ ॥
 ಬುದ್ಧಿಯೇನತ್ತೈಮ್ಮ ನವಗೆಂದರವರು ಸು । ಬುದ್ಧಿಕಾರನ ಸತಿಯರಿಗೆ ॥
 ಬುದ್ಧಿಳು ಬೇರೇನ ಪೇಳಿನೆಂದಾಕೆ ವಿ । ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತದೊಳು ನುಡಿದಳು ॥ ೨೩ ॥
 ನಿಮ್ಮರಸನ ಜಾಣ್ಣೆ ತೊಳೆದು ಲೋಕದ ಜಿಡ್ಡ । ಕಮ್ಮನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಪುದು ॥
 ನಮ್ಮನಿನ್ನೇನ ಕೇಳ್ವುದು ನಿಮ್ಮ ಪತಿವೇಳ್ವೆ । ಸೊಮ್ಮಿನೊಳಿಹುದದೆ ಬುದ್ಧಿ ॥ ೨೪ ॥
 ನೀವು ಜಾಡ್ಯೆಯರಲ್ಲ ಮತ್ತರ ನಿನ್ನೊಳಿ । ಲ್ಲಾವುದಿನ್ನು ಸುರುವ ಬುದ್ಧಿ ॥
 ಆವ ಚಿಂತೆಯು ನನಗಿಲ್ಲದಿಯಿಡಿಯಿಂದ । ಆ ವನಿತೆಯರರ್ತವಡಲು ॥ ೨೫ ॥
 ಅತ್ತೈಮ್ಮನಡಿಗಳ ಕಾಣ್ಣತನಕ ವ್ರತ । ಕೃತ್ಯವೊಂದೊಂದು ಬೇಕೆಂದು ॥
 ಸತ್ಯಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲ ತನ್ನೊಳಾಲೋಚಿಸಿ । ವೃತ್ತೈನುಮತದಿ ಮಾಡಿದರು ॥ ೨೬ ॥
 ಉಂಬ ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಡಿವ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ । ತಂಬುಲದುಗುಲಗಳಲ್ಲಿ ॥
 ಇಂಬರಿದೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಂದೊಂದ ತೊರೆದರೇ । ನೆಂಬಿನವರ ಭಕ್ತಿರಸವಾ ॥ ೨೭ ॥

ಮಲ್ಲಿಗೆಯನು ಸೂಡೆನೆಂದಳೊಬ್ಬಳು ಜಾಜಿ | ಯೊಲ್ಲೆನೆಂದೊರ್ವಳಾಡಿದಳು ||
 ಮೊಲ್ಲೆ ಬೇಡೆನೆಂದಳೊರ್ವಳತ್ತೈಮ್ಮನ | ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳ ಕಾಣ್ಣು ತನಕ || ೨೮ ||
 ಚೆಲುಪಾಲು ವ್ರತವೆಂದಳೊರ್ವಳು ಪೇಣಿಯ | ಮೆಲಲೊಲ್ಲೆನೆಂದಳೊರ್ವಬಲೆ ||
 ಎಳೆಯೆಲ್ಲ ವ್ರತವೆಂದಳೊರ್ವಳತ್ತೈಮ್ಮನ | ತಳರಡಿಗಳ ಕಾಣ್ಣುತನಕ || ೨೯ ||
 ಗೋರೋಚನನ ತೊರೆದಳೊರ್ವ ರಮಣಿ ಕ | ಸ್ತೂರಿಯ ತೊರೆದಳೊರ್ವರಸಿ ||
 ದೋರಿಯ ಪಟ್ಟಿಯ ತೊರೆದಳೊರ್ವಳು ಹೊಸ | ಸೀರಿಯ ತೊರೆದಳೊರ್ವಬಲೆ || ೩೦ ||
 ಕೈರಗುಳಿಗೆ ನೊರೆಯಡಕೆ ಮುತ್ತಿನ ಸುಣ್ಣ | ನೇರದ ಚವರಿ ಮುಂತಾದ ||
 ಭೂರಿಯೊಳೆನಗಿದು ತನಗಿದೆಂದೆಲ್ಲರು | ಕೋರಿಟ್ಟು ವ್ರತವ ಮಾಡಿದರು || ೩೧ ||
 ಪರರಾಜ್ಯಕೆಯ್ದುತಿದ್ದಪಿರಿ ಪೆಂಗಳರ ಸಂ | ಚರವ್ರತ ಬೇಡೆಂದಳತ್ತೆ ||
 ಭರತೋರ್ವ ನಮ್ಮದು ಪರರಾಜ್ಯಕೆಯ್ದೆವೆಂ | ದೊರೆದೆಲ್ಲ ವ್ರತವ ತಾಳಿದರು || ೩೨ ||
 ಬಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮತ್ತೆಗೆರಗಿಯಾಕೆ | ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಸೇಸೆಯನಾಂತು ||
 ದುಗುಡದಿ ಬಾಳ್ದ ಗೃಹಸ್ಥರ ಬಾಳೈಯ | ನಗುವಂತೆ ನಗುತ ನಡೆದರು || ೩೩ ||
 ಹೋರಿ ಶಸಿ ನಿಚ್ಚ ಸವತಿಮತ್ತರದಿ ಕ | ಣ್ಣೀರಿಕ್ಕಿ ಬಾಳ್ದರ ಬದುಕು ||
 ನಾರಕರಿರವೆಂದು ತೋರಿ ನಡೆದರು ಮ | ಹಾರಾಜಲಲನೆಯರೊಸೆದು || ೩೪ ||
 ಕನಕಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಪನ್ನಂಗದೊಳು ರಾಜ | ವನಿತೆಯರೆಲ್ಲರೆಯ್ದಿದರು ||
 ಕನಕದಂಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಪಾಟಿಯೊಳಿಗ | ದನುಭವಾಂಗಿಯರು ಸಾಗಿದರು || ೩೫ ||
 ಸಾಮಾನ್ಯಸೇವಕಿಯರು ಬೆಳ್ಳಿಯಣಸಿನ | ನಾಮದಂಡಿಗೆಯೊಳೆಯ್ದಿದರು ||
 ಏ ಮಾತೊ ಹೊಳೆವ ಗೋಳಿಗೆಯನಡರಿ ಮಿಕ್ಕ | ಸ್ತೋಮಸೇವಕಿಯರೆಯ್ದಿದರು || ೩೬ ||
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿದ ಸತಿಯರ ಬಳಸಿನೊಳಳ | ವಟ್ಟೊಂದು ಹೊನ್ನ ರಥದೊಳು ||
 ಕಟ್ಟುಮೆಚ್ಚಿ ನೊಳರ್ಕ ಕೀರ್ತಿ ಕುಮಾರನ | ತೊಟ್ಟಲೆಯ್ದರುತಿರ್ದುದಾಗ || ೩೭ ||
 ಕೂಸ ನಂಬುಗೆವಂದರೆನಲಣ್ಣಗಳ ನಾಮ | ಕಾಪುಗೊಂಡವರು ರಾಣಿಯರಾ ||
 ಆ ಪುರದ್ವಾರದತ್ತೆಯ್ದಿಸುತರಲಿತ್ತ | ಭೂಪ ನಡೆದ ಜನಗೃಹಕೆ || ೩೮ ||

ಅನುಕೂಲನಾಗರದಕ್ಷಿಣ ಮೊದಲಾದ | ಬಿನದದ ಕೆಳೆಯರೊಗ್ಗಿನೊಳು ||
 ಜನಗೆಹಕಡಿಯಿಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿವರಸು ಮಣಿ | ಕನಕದ ಹಾವುಗೆಮೆಟ್ಟ || ೩೯ ||
 ಜೋಯಿಸರೋಡುವ ಪಂಚಾಗ ಶುದ್ಧಲ | ಗ್ನಾಯತಾರ್ಥಗಳ ಲಾಲಿಸುತ ||
 ಶ್ರೀಯಶೋಜಯಸಿದ್ಧಿ ರಸ್ತೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರೋಪಾ | ಧ್ಯಾಯರ ನೋಡುತೆಯ್ದಿದನು || ೪೦ ||
 ಶ್ರೀರಾಗದೊಳು ಮಧುಮಾಧವಿಯೊಳಗಾತ್ಮ | ಸಾರವ ಹಾಡೆ ಲಾಲಿಸುತ ||
 ಭೂರಿವಾದ್ಯಗಳಿಲ್ಲ ಧವಳಶಂಖಗಳು ಭುಂ | ಭೋರನೆ ನಡೆದನೋಜೆಯೊಳು || ೪೧ ||

ತಾಯರಮನೆಯಿಂದ ತೆರಳಲೊಡನೆ ಮುಂದೆ | ವಾಯಸ ತಿದ್ದಿದುವೆರಡು ||
 ಬಾಯುಬ್ಬಿ ಕಣಿಕಣಿಯೆಡದಲ್ಲಿ ಕರೆದುವಾ | ರಾಯ ಪೋಪಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಿಗಳು || ೪೨ ||
 ಗಗನದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಮುಂದು ಮುಂದುರೆ ಹಾದಿ | ದೆಗೆದೆಯ್ದುತಿದ್ದುದು ಗರುಡಾ ||
 ಬಗೆದನುಕೂಲನಾಯಕನದ ಸನ್ನೆಯೊ | ಳಗೆ ಧರಣಿಪಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಾ || ೪೩ ||
 ಸಲಹಿದೆರಳೆ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ ಸಹಿತ ಗಲ | ಗಲ ನೋಡುತಿದ್ದುವು ಬೆದರಿ ||
 ಎಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ವೈರದಲ್ಲಣದ ಸೂಚನೆಯ ನೀ | ನೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸೆಂದ ನಾಗರನು || ೪೪ ||
 ಧೂಳಿ ಚಿಲ್ಲುತ ಗುಟುರಿಕ್ಕುತ ಕೆರೆವುತ | ಗೂಳಿ ಬಂದುದು ಬಲಕಡೆಯ ||
 ಧಾಳಿ ವಿಕ್ರಮದ ಸೂಚನೆಯ ಚಿತ್ರಿಸೆಂದು | ಹೇಳಿ ಕಾಣಿಸಿದ ದಕ್ಷಿಣನು || ೪೫ ||
 ಕೆಳೆಯರು ತೋರುವ ಶುಭಶಕುನವ ನೋಡು | ತೋಳನಗೆ ನಗುತ ತನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಗೆಲವಿಂದ ಹಂಸನಾಥನ ಸ್ಮರಿಸುತ ಬಂದ | ಪೊಳಲ ಮಧ್ಯದ ಜನಗೃಹಕೆ || ೪೬ ||
 ಹೊರಗಣ ಪಾಳಿಗಾಣುತ ಪಾವುಗೆಯ ಮಾಣ್ಣು | ಸೆರಗುಡಿಸುತ್ತಿ ನಡೆದನು ||
 ಮಿರುಪೈದುಹೊನ್ನಕೋಟಿಯ ದಾಟಿ ಕಂಡನು | ಮೆರೆವಾದಿಜನನ ಬಿಂಬವನು || ೪೭ ||
 ಭದ್ರಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ | ಭದ್ರಭಾವದೊಳಿರಗಿದನು ||
 ಚಿದ್ರೂಪಭಾವನೆಯುಳ್ಳ ಯೋಗಿಗಳ ಸ | ಮುದ್ರವಿದ್ದುದು ನಮಿಸಿದನು || ೪೮ ||
 ಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯಕಾರ್ಯೋ ಭವ ಭೂಪ ಸ | ವೃದ್ಧಸುಖೀ ಭವಯೆಂದು ||
 ಸಿದ್ಧಾಂತಘೋಷದೊರಿದರು ನಿರಂಜನ | ಸಿದ್ಧಭಾವನೆಯ ಯೋಗಿಗಳು || ೪೯ ||
 ಸಿದ್ಧಸೇನೆಯ ಮಂಡೆಗಿಟ್ಟು ವೃತ್ಯುಂಜಯ | ಸಿದ್ಧ ಚಕ್ರಾದಿಯಜ್ಞಗಳ ||
 ಶುದ್ಧವಿಭೂತಿಯ ಮುಟ್ಟಿ ಕೊರಳಿಗಿಟ್ಟು | ಪದ್ಧತಿಕಾರನಾ ನೀರಾ || ೫೦ ||
 ಹೋಮಕರ್ಮಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದುವು ಮ | ಹಾಮುನಿಭುಕ್ತಿ ನಡೆದುದು ||
 ಸ್ವಾಮಿಯು ಪೂಜೆ ಲೇಸಾಗಿ ನಡೆದುದೆಂದು | ಭೂಮಿಶಗೊರೆದನಾ ಮಂತ್ರಿ || ೫೧ ||
 ಪಾಡಿದ ಮೊದಲಾಗಿ ದಶಮಿ ತನಕ ದೇವ | ರಾಡಂಬರ ಮಿಗೆ ನಮಿಸಿ ||
 ಮಾಡಿದ ಜನಪೂಜೆ ನಿನಗಿನ್ನು ಪೂಜೆಯ | ಮಾಡಿಸದಿಹುದೆ ಲೋಕದೊಳು || ೫೨ ||
 ಧರ್ಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುವ | ಧರ್ಮಾಂಗವೆಂದು ಭೋಗಿಸುವ ||
 ಮರ್ಮವ ನೀನಲ್ಲದಾರ್ಬಲ್ಲರನ್ನೆಂದು | ನರ್ಮಮಂತ್ರೀಶನಾಡಿದನು || ೫೩ ||
 ಧರಿಸಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಕಿರೀಟವನೆಂದನಾ | ದರದಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತದಕೆ ||
 ದರಕಸಿತಾನನನಾರಾಯನೊಡಬಟ್ಟು | ಧರಿಸಿದನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳು || ೫೪ ||
 ಜಿನಗೆ ಕೈಮುಗಿದನು ಸ್ವಾಮಿ ಪುನರ್ಧ | ಶರ್ಫನವಾಗಲೆಂದು ಕಿರೀಟ ||
 ಮುನಿಗಳೆ ನಮಿಸಿದ ಜಯಜಯವೆಂಬ ಘೋ | ಷಣೆಯೊಳು ಮಗುಳ್ಳನಲ್ಲಿಂದ || ೫೫ ||

ಕುಲವೃದ್ಧ ಜನದ ಪರಕೆಯಿಂದ ವಿಬುಧರು | ತಳಿವ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರತೆಯಿಂದ ||
 ಗಳಬಳಿಸುವ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕದಿಂದ ಭೂ | ತಳಪತಿ ನಡೆದನೋಜೆಯೊಳು || ೫೬ ||
 ಅಡಿಗಡಿಗಿದಿವಂದು ಪುಷ್ಪಫಲವ ಕಾಣೈ | ಗೊಡುತ ಕೈಮುಗಿವವರಿಂದ ||
 ಕಡುಲೇಸು ಜಯವೊಳ್ಳಿತುತ್ತುಮನೆಂದು ಬಾ | ಳ್ನಡಿಯ ಸೂಚನೆಯೊಳೆಯ್ದಿದನು || ೫೭ ||
 ವಿಲಸಿತಾನಂದದೊಳಾ ರಾಯ ಪುರುಜಿನ | ನಿಳಯದಿಂದಡಿಯಿಡುವಾಗ ||
 ಬಲದ ತೋಳ್ಳೊಡೆಕಣ್ಣುಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು ಮುಂದ | ಣಲಘುಸಂಪದದ ಸೂಚನೆಗೆ || ೫೮ ||
 ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪಂಚಕೋಟಿಯ ದಾಟಿ | ಸಾರ್ವಭೌಮನು ನಡೆತಂದು ||
 ಸರ್ವತಂದತ್ತಿದ್ದ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನೇರಿ | ಸರ್ವಜ್ಞ ಶರಣನುತಡದಾರ್ || ೫೯ ||
 ಎತ್ತಿತು ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ ಚಾಮರ | ವತ್ತಿತ್ತ ಚಿಮ್ಮಿದುವಾಗ ||
 ಸುತ್ತ ಪತಾಕೆಯಿದ್ದವು ವಾಡ್ಯಕೋಟಿ ದಿ | ಗ್ಭಿತ್ತಿ ಬಿರಿಯ ಮೊಳಗಿದುವು || ೬೦ ||
 ಮೊತ್ತದ ರಿಪುಗಳ ಗಂಡ ವೈರಿಗಳೆಂಬ | ಕತ್ತಲೆಗುದಯಮಾರ್ತಾಂಡಾ ||
 ಮತ್ತೆ ಜಯಾಂಗನಾಮಿಂಡ ಚಾಂಗೊಂದು ಕೈ | ಯೆತ್ತಿ ಭಟರು ಹೊಗಳಿದರು || ೬೧ ||
 ಇಟ್ಟ ಕಿರೀಟ ಮೂಡುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಮೈ | ಗಟ್ಟು ಹೊಂಬೊಂಬೆಯಂತೆಸೆಯೆ ||
 ಬೆಟ್ಟವ ನಡೆಸುವಂತಾ ರಾಯ ಮುಂದಕೆ | ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ನಡೆಸಿದನು || ೬೨ ||
 ತಾರಗಿಯೊಡಗೂಡಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನು ಬಂದು | ಸೇರಿ ಮೇಲೋಲೈಸುವಂತೆ ||
 ಭೂರಾಮಗೆತ್ತಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ | ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದುದಾಗ || ೬೩ ||
 ಸೂಳರಿದಿಕ್ಕುವ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವಿ | ಶಾಲಚಾಮರ ವಿರಾಜಿಸಲು ||
 ಹಾಲ ಸಮುದ್ರದೊಳಾನೆಯ ನಡೆಸುವಂ | ತಾ ಲಲಿತಾಂಗ ತೋರಿದನು || ೬೪ ||
 ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು ಬಂದು ದಿಗ್ವಿಜಯಕೆ ಮನು | ಜೇಂದ್ರನ ಕರೆದೊಯ್ದರೆನಲು ||
 ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಧ್ವಜವೆರಡೆತ್ತಿದುವು ಮುಂದೆ | ರುಂದ್ರಪತಾಕೆಯ ನಡುವೆ || ೬೫ ||
 ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಂದು ಪುರದಿಂದ ಮುಂದಕೆ | ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದಪನೆಂಬುದರಿದು ||
 ಪುರದೊಳಗಿದ್ದ ಪೆಣ್ಣಂಡೆಲ್ಲರೊಲವಿಂದ | ನೆರೆದು ನಿಟ್ಟಿಸಿದರೇನೆಂಬೆ || ೬೬ ||
 ಕರುಮಾಡವೇರಿ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲ್ಮೆಚ್ಚೇರಿ | ಕುರುಜೇರಿ ಗೋಪುರವೇರಿ ||
 ತರುಣಿಯೆರೆಲ್ಲರು ರಾಜಮನ್ಮಥನ ಕ | ವ್ವರೆಗೊಂಡು ನೋಡಿದರೊಸೆದು || ೬೭ ||
 ಬರಬಾರದೆಮ್ಮ ತಮ್ಮಯ ಪೆಂಡಿರಾತನ | ಪರಿಕಿಸಬಾರದೆಂದೆಂಬ ||
 ಹುರುಡಿಲ್ಲದಾ ಪರದಾರಸೋದರನ ಸೌಂ | ದರವ ನೋಡಿದರೆಲ್ಲರೊಸೆದು || ೬೮ ||
 ಗಂಡನೆಂದಿರು ನಿಂದು ನೋಡುವರಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಪೆಂಡಿರೆ ನೋಳ್ವರಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
 ತಂಡತಂಡದ ಸೂಳಿಯರು ನೋಳ್ವರಾ ಪ | ಟ್ಟಂಡಾಧಪತಿಯ ಚಿಲ್ಲಿಕೆಯಾ || ೬೯ ||

ಕಾಸುವ ಪಾಲನಿಳುಹದೆ ಮುಂದಳುವೆಳೆ | ಗೂಸ ನಿಟ್ಟಿಸದೈದೆ ಬಂದು ||
 ಕಾಸಿ ತೊಳೆದ ಹೊನ್ನ ಪುತ್ರಳಿಯಂತೆ | ವಾ ಸೊಬಗನ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರು || ೭೦ ||
 ಆಡುವ ನೆತ್ತವನರ್ಥದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು | ಹಾಡುವ ರಾಗವ ನಿಲಿಸಿ ||
 ಮಾಡವನೇರಿ ಮದಿಲನೇರಿ ರಾಯನ | ನೋಡಿದರೊಸೆದು ನೀರೆಯರು || ೭೧ ||
 ಗಿಳಿಯನೋದಿಸುತಿರ್ದು ರಾಯ ಪೋಪುದ ಕೇಳ್ವ | ಪೊಳಗಿಯ್ದ ಪಂಜರಕಿಡಲು ||
 ತಳುವಹುದೆಂದೆಯ್ದ ತಲೆವಾಗಿಲೊಳು ನಿಂದು | ಗಿಳಿಸಹಿತೊಲ್ಲ ನೋಡಿದರು || ೭೨ ||
 ಕನ್ನಡಿವಿಡಿದು ಬೊಟ್ಟಿಡುತಿರ್ದು ನೃಪತಿಯ | ಸನ್ನೆಯ ಕೇಳಲಾ ಕ್ಷಣವೆ ||
 ಕನ್ನೆಯರೆಯ್ದು ಕನ್ನೆಮಾಡಿದನೇರಿ | ಕನ್ನಡಿಸಹಿತ ನೋಡಿದರು || ೭೩ ||
 ಮಡಿ ಸಡಿಲಲು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಬಲಿವುತ | ಎಡಗೈಯೊಳೊತ್ತುತ ನಿರಿಯಾ ||
 ದುಡುದುಡನೆಯ್ದು ದುಂಡಿಯರಾ ಚೆಲ್ಲ | ರೊಡೆಯನ ಚೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರು || ೭೪ ||
 ಗದಗದಿಸುವ ಬಲುಮೊಲೆಯಿಂದ ಜಗುಳ್ಳ ಮೇ | ಲುದರ ಸೆರಗನು ಸಾಗಿಸುತ ||
 ಮದಗಜಗಮನೆಯರಡಿಯಿಟ್ಟು ನೂರ್ಮಡಿ | ಮದನನ ನೋಡಿದರೊಸೆದು || ೭೫ ||
 ಕೇಳಿಗೊಂದೊಡಬಟ್ಟು ವಿಟನ ಕೈವಿಡಿದೊಳ | ಶಾಲೆಗೆ ಪೋಗುವಪ್ಪರೊಳು ||
 ಕೇಳಿ ಸನ್ನೆಯ ವಿಟನೊತ್ತೆಯ ಬೀಸಾಡಿ | ಸೂಳೆಯರೆಯ್ದ ನೋಡಿದರು || ೭೬ ||
 ಬಹುದಿನ ಬೇಟವ ಬಳಸಿದ ವಿಟರೊಲ್ಲ | ಗೃಹಕೆಯ್ದ ಕಂಡರ್ತಿ ಪಾಗ ||
 ಮಹಿಪನ ಪಯಣಸನ್ನೆಯ ಕೇಳಿ ವಿಟರ ನಿ | ಸ್ಪೃಹಮಾಡಿ ಬಂದು ನೋಡಿದರು || ೭೭ ||
 ಮುನಿದ ನಲ್ಲರ ದೈನ್ಯದಿಂದ ತಿಳುಹುತಿದ್ದು | ಮುನಿಸಿನ್ನು ತಿಳುವುದೆಂಬಾಗ ||
 ಜನಪನ ಪಯಣಸನ್ನೆಯ ಕೇಳಿ ನಲ್ಲರ | ನೆನೆಯದೆಯ್ದು ನೋಡಿದರು || ೭೮ ||
 ವೀಳೆಯಗೊಂಬುದ ಮರೆದು ಜಾರಿದ ತಮ್ಮ | ಸೇಲಿಯ ಸೆರಗನೆಯದೆ ||
 ಬೇಳಾಗಿ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಬಯಸಿ ನೋಡಿದರಾಗ | ಸೂಳೆಯರಾ ಚಕ್ರಧರನಾ || ೭೯ ||
 ಆಡಲಳವೆ ಚಕ್ರನಾಥನ ಸೊಬಗನು | ನೋಡಿದ ವೆಣ್ಣೆಳ್ಳಲ್ಲಿ ||
 ನೋಡುತ ಸೈವೆರಗಾಗಿದ್ದರುಸುರದ | ಲ್ಲಾಡದ ಪುತ್ರಳಿಯಂತೆ || ೮೦ ||
 ನರೆ ಬಂದ ಮುದುಕಿಯರರೆಬಾಯದೆರೆದುಕೊಂ | ಡಿರದಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯ ನೆಮ್ಮಿ ||
 ಭರತರಾಜನ ನೋಡಿ ಭ್ರಮಿಸಿದರೆಂದರೆ | ತರುಣಿಯರೆದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ || ೮೧ ||
 ಹೆಂಗಳು ಸೋಲ್ವದೇನಚ್ಚರಿ ಪುರದ ಜ | ನಂಗಳು ರಾಜಮನ್ನಥನ ||
 ಶೃಂಗಾರಕೆದೊಡನು ನೋಡುತ ಭ್ರಾಂತಸಾ | ರಂಗದಂತಡಿಯಿಟ್ಟರೊಡನೆ || ೮೨ ||
 ಮಾನಿನಿಯರು ತನ್ನ ನೋಡುತಿದ್ದರು ರಾಯ | ತಾನವರನು ನೋಡುತಲ್ಲ ||
 ಆನೆಯ ಕುಂಭದತ್ತೀಕ್ಷಿಸುತೆಯ್ದು | ಯೇನ ಕಲಿತನೊ ಗೌರವವಾ || ೮೩ ||

ತ್ರಿಭುವನಸಾರಚಿದಂಬರಪುರುಷನ | ವಿಭವನ ಕಂಡಾತ್ಮಸುಖಿಗೆ ||

ಕ್ಷುಭಿತವಹುದೆ ಚಿತ್ತ ಮತ್ತ ಗಜವನೇರಿ | ಪ್ರಭು ಸಾರುತಿರ್ದನೋಜೆಯೊಳು || ೮೪ ||

ಕೋಟಿಪಾತ್ರಗಳು ಸಿಂಗರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸ | ಘಟಿಸಿ ನೃತ್ಯವನಾಡೆ ||

ಜಾಟಪಾಠಕರು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಸೆ ನಡೆ | ನಾಟಕದೊಳಗೆಯ್ದುತಿರ್ದಾರ್ || ೮೫ ||

ಪುರುಜಿನಸೂನು ಪುಷ್ಪಾಯುಧನಗ್ರಜ | ಭರತಷಟ್ಪಂಡಾಧಿನಾಥಾ ||

ಗುರುಹಂಸನಾಥಭಾವಕ ಜಯಯೆಂಬರ | ಕೃಂಗರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ || ೮೬ ||

ಮೇದಿನೀಶರ ಗಂಡ ಮಲೆವ ವಿರೋಧಿರಾ | ಜೋದಯಾಟವಿಗುರಿಗೆಂಡ ||

ಕಾದಲೊಡ್ಡುವ ರಾಜಗಿರಿವಜ್ರದಂಡನೆಂ | ದೋದುತಿಹರು ಭಟ್ಟರಲ್ಲಿ || ೮೭ ||

ಇರಿಯದ ಪಂಥವ ಮೆರೆಯದ ಮೋಡಿಯ | ಅರಿಯದ ಕಲೆಯ ಜಾಣ್ಮೆಯನು ||

ಹೊರರಚನೆಯೊಳು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬರ ಗಂಡ | ನೆರೆ ಚಾಂಗು ಬಲರೆಂಬರಲ್ಲಿ || ೮೮ ||

ಸಿರಿಯೊಳು ಶೀಲದೊಳೋಜೆಯೊಳಾಜ್ಞೆಯೊ | ಕರಸುತನದೊಳು ವೀರದೊಳು ||

ಧರೆಯೊಳು ತ್ಯಾಗದೊಳ್ಳೋಗದೊಳ್ಳರಲೋಕ | ಸುರಪತಿ ಜಯಯೆಂಬರೊಡನೆ || ೮೯ ||

ರಂಜಿಸಿ ಪಾತ್ರವಾಡುವರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ಪು | ಪ್ಪಾಂಜಲಿ ಮಾಳ್ವರಲ್ಲಿ ||

ಜಂಜಡವಿಲ್ಲದಿಡುವರು ನಿವಾಳಿಯ | ಕುಂಜರನಿರಿದೊಳಾ ನೃಪಗೆ || ೯೦ ||

ಅಡಿಗಡಿದಿರೊಳಾರತಿಯನೆತ್ತುವರು ಮ | ತ್ತೆಡಬಲದೊಳು ಪುರಜನವು ||

ಮುಡಿವಾಳ ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯನಾನೆಯ ಮೇಲ | ಕಿಡುತುಬ್ಬಿ ಜಯಯೆಂಬರೊಸೆದು || ೯೧ ||

ವೀರಾವಳಿಯನು ನೋಡುವರೊಂದುದೆಸೆಯೊಳು | ದಾರಾವಳಿಯನು ನೋಡುವರು ||

ಚಾರುಗುಣಾವಳಿಯೊಂದುದೆಸೆಯೊಳು ಶೃಂ | ಗಾರಾವಳಿಯನು ನೋಡುವರು || ೯೨ ||

ಕರಿಕರಿಗೊಂಡು ಬಾಜಿಪ ವಾದ್ಯರಭಸದೊ | ಕುರುಜಯಜಯರಭಸದೊಳು ||

ಕುರುಕುರುಮೆಟ್ಟಲಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದನು | ಮೆರೆವ ದೇಹಾರದಂದದೊಳು || ೯೩ ||

ಮುಂದೆ ನರ್ತಿಪರಿಗೆ ಹೊಗಳುವರಿಗೆ ಲೀಲೆ | ಯಿಂದುಡುಗೊರೆಗಳನಿಡುತ ||

ಮಂದರಾದ್ರಿಯನೇರಿ ಸೂರ್ಯನೆಯ್ತಪ್ಪಂತೆ | ಬಂದನು ಮದಗಜವೇರಿ || ೯೪ ||

ದುಗುಲದ ತೋರಣ ಪುಷ್ಪತೋರಣ ತಳಿ | ರುಗಳ ಸತ್ಪಲದ ತೋರಣವಾ |

ನುಗುಳುತೆಯ್ತಂದನು ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಸಾಲು | ಮುಗಿಲ ನುಸುಳುವರ್ಕನಂತೆ || ೯೫ ||

ಕಂಚಿನ ತೋರಣ ಕನಕತೋರಣ ರತ್ನ | ಸಂಚಯತೋರಣಗಳನು ||

ಮಿಂಚಿನ ಮಾಲೆಯ ನುಗುಳ್ಳ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ | ಹಿಂಚಿಸಿ ನುಗುಳುತೆಯ್ತಂದನು || ೯೬ ||

ತೋರಣಗಳ ರಾಯ ನುಸುಳ್ಳಾಗ ಮೇಲೊಡ್ಡಿ | ಸೇರಿಸಿದಲರ ಪೊಟ್ಟಣವಾ ||

ದೊರದೊಳಿದ್ದು ಸೂತ್ರವ ಮಿಡಿದುರೆ ಪುಷ್ಪ | ಸಾರಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರು || ೯೭ ||

ಸಿರಿಬನದೊಳಗೆ ಮನ್ಮಥರಾಜ ಬಪ್ಪಂತೆ । ಪುರದ ಬೀದಿಯೊಳಿಂತು ಬಂದು ॥

* ಸಿರಿ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳು ವಿನೀತಾ । ಪುರದ ಕೋಟೆಯನು ದಾಟಿದನು ॥ ೯೮ ॥

ಪಟ್ಟಣವನು ದಾಟಿ ಪಾಜ ನೋಡುವ ಬಲು । ಬಟ್ಟಬಯಲಿಗಾಗಿ ನೃಪತಿ ॥

ಪಟ್ಟದಾನೆಯನೇರಿ ಬರುತಿರ್ದನಿಲ್ಲಿಗೆ । ಪಟ್ಟಣಪಯಣದಸಂಧಿ ॥ ೯೯ ॥

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ । ಬೀಜ ನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ॥

ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ । ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು ॥ ೧೦೦ ॥

ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ । ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ॥

ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ । ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು ॥ ೧೦೧ ॥

ಅತ್ಯಂತಭೋಗವನಧಿಕಸಾಭಾಗ್ಯವ । ಸತ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಮಾಳ್ವ ಶಾಂತಾ ॥

ಸ್ತುತ್ಯಾ ನೀನೆನ್ನೊಳಗಿರು ಭವ್ಯಕಮಲಾ । ದಿತ್ಯಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ ॥ ೧೦೨ ॥

ಪಟ್ಟಣಪಯಣದಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ದಶಮಿಪ್ರಸ್ಥಾನಸಂಧಿ.

ಮೂಜಗತುಂಬಿದ ಜೀವರಾಶಿಯ ಸೌಜ | ಮಾಜದಾವಾಗ ಕಾಣ್ಬಭವಾ ||
ರಾಜಿತಮತಿದೋರು ಕೈವಲ್ಯಲೋಕಾಧಿ | ರಾಜ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಇಭವನಡರಿ ಭರತೇಶ ನಾನಾವಾದ್ಯ | ರಭಸದೊಳೆಯ್ದಿರುವಾಗ ||
ಅಭಿಮುಖದೊಳು ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ | ಪ್ರಭೆದೋರಿದುದು ಚಕ್ರರತ್ನಾ || ೨ ||
ಸಿಂಹಲಗ್ನ ದೊಳರಮನೆಯಿಂದ ತೆರಳ್ವಾಗ | ಸಿಂಹಾಸನೇಶನಾಚ್ಛೇಯೊಳು ||
ರಂಹದಿ ದಂಡನಾಯಕ ನಡೆಸಿದ ಚಕ್ರ | ತಾಂ ಹೊಳೆದೊಪ್ಪಿತ್ತಿದಿರೊಳು || ೩ ||

ಫಲವುಪ್ಪುರುಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಶೃಂಗಾರ | ವಳವಟ್ಟು ವಿಜಯವೃಕ್ಷದೊಳು ||
ತೊಳಗುತಿಡ್ಡುದು ಚಕ್ರರತ್ನ ರಾಯನ ಮಹಾ | ಬಲ ನೋಡಲಚ್ಚರವಟ್ಟು || ೪ ||
ಉನ್ನತದೆಳೆಗೊನೆಗಳು ಘಾಳಿಯಿಂದ ಕೈ | ಸನ್ನೆಗೈವಂದದಿ ತೂಗೆ ||
ಬನ್ನಿಯೆಂದೆಲ್ಲರನೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆವಂತೆ | ಬನ್ನಿಯ ಮರ ವಿರಾಜಿಸಿತು || ೫ ||

ಮುಟ್ಟಲೂದುವ ಶಂಖವಿಪ್ಪತ್ತನಾಚ್ಛಿತ್ತಿ | ಕುಟ್ಟುವ ಭೇರಿ ಸನ್ನೆರಡು ||
ಮುಟ್ಟುವ ಪಟಹ ಪನ್ನೆರಡರೊಪ್ಪನ್ನಿಯ | ಕೃಪ್ಪಿಯ ಸಾರ್ಧನಾ ರಾಯಾ || ೬ ||
ಅಂಕೆಗೊಟ್ಟಾನೆಯ ನಿಲಿಸಿ ಮೇಲೂರಿದೊಂ | ದಂಕುಶದೊಳ. ಹಸ್ತವಿಟ್ಟು ||
ಬಿಂಕದೊಳೊಲಿದು ನೋಡಿದನು ಶೃಂಗಾರದ | ಸೋಂಕಿನೊಳೆಸೆವ ಪಾಯ್ದಳವಾ || ೭ ||

ಕಣ್ಣೆಟ್ಟುವಸ್ಪರೋತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ | ಹಣ್ಣೆದಾನೆಗಳು ತೇವಿಗಳು ||
ಬಣ್ಣ ಬಗೆಯ ರಥ ಏರಭಟರ ಮೊತ್ತ | ಪಣ್ಣೆಪಣ್ಣೆಯೊಳಿದು ದಾಗ || ೮ ||
ಬೇರೆಬೇರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೌಜಕ್ಕಿ ತಮ್ಮೆಳೆ | ದೋರುವ ಟಿಕ್ಕೆಯನೆತ್ತಿ ||
ಚೀರುವ ಕಹಳೆಕೊಂಬಿನೊಳದ್ದರೈವ | ತ್ತಾರುದೇಶದ ಧರಣಿವರು || ೯ ||
ಜಯರಾಜನೆಂದಯೋಧ್ಯಾಂಕನೆಂದಿಂತು ಚ | ತ್ರಿಯ ದಳಪತಿ ತಿರಳಿಸರು ||
ಜಯವಂತನವನತೀರ ವಿವೇಕಿ ಕ್ಷ | ತ್ರಿಯನಿರ್ದನರಸನೊತ್ತಿನೊಳು || ೧೦ ||

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಿರುಗಿ ಮೂರನೆಯ ಜಾವದೊಳಗ | ಯೋಧ್ಯನ ಕೈಸನ್ನೆಯರಿದು ||
ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಜರು ಸಾರ್ಥದು ಕಂಡರ | ಯೋಧ್ಯಾಧಿಪತಿಯನೇನೆಂಬಿ || ೧೧ ||
ಸಿಂಗಾಡಿಬಿಲ್ಲ ಮೋವರದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ತು | ರಂಗವನೇರಿ ಕುಣಿಸುತ ||
ಅಂಗದೇಶದ ರಾಯ ಮುಂಗಡೆಗೆಯ್ದಿ ರಾ | ಯಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಸಾಗಿದನು || ೧೨ ||
ಝಲ್ಲಿಯ ಬಿಲ್ಲ ಮೋಹರದ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ | ಬೊಲ್ಲನನೇರಿ ಕುಣಿಸುತ ||
ಪಲ್ಲವದೇಶದ ನೃಪ ಬಂದು ನೃಪನಿಧಿ | ರಲ್ಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ಸಾಗಿದನು || ೧೩ ||

ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿನ ಬಿಲ್ಲ ಮೋಹರದಲ್ಲಿ | ಸಲ್ಲಿಲೆಯೊಳು ತೇಜಿಯೇರಿ ||
 ಬಲ್ಲಿದನಿದಿರೊಳು ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದೊಲೆರೆ | ಯಲ್ಲಿ ಕೇರಳರಾಯನೊಲೆದಾ || ೧೪ ||
 ಚಿನ್ನದ ಕಟ್ಟಿನ ಬಿಲ್ಲ ಮೋಹರದಲ್ಲಿ | ಕನ್ನೀಲನೇರಿ ಕುಣಿಸುತ ||
 ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ದು ಕೈಮುಗಿದೊಲೆದನು | ಕಾನ್ನೋಜರಾಜನೋಚೆಯೊಳು || ೧೫ ||
 ಕರಿಯ ಕಟ್ಟಿನ ಹರಿಗೆಯ ಬೆಳುವಿಗೆ ಕೆಂ | ಬರಿಗೆಯ ಮೋಹರದಲ್ಲಿ ||
 ತುರಗವಡರಿ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದೊಲೆದನು | ಕರಹಾಟದೇಶದ ರಾಯ || ೧೬ ||
 ಚಿನ್ನದ ಕಾಸೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಾಸೆ ನಿಡುರುಳ್ಳಿ | ಕನ್ನಡಿ ನಟ್ಟ ಹರಿಗೆಯ ||
 ಸನ್ನಾಹದೊಳು ಬಂದು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೇಶದ | ಮನ್ನೆಯ ಮಣಿದು ಸಾಧನು || ೧೭ ||
 ಅರಿದ ತಲೆಯ ಕೀರ್ತಿಮುಖದ ಪೇರಾನೆಯ | ಪಿರಿಯ ಸಿಂಹದ ಹರಿಗೆ || ೧೮ ||
 ನೆರವಿನೊಳೆಯ್ದ ಕೈಮುಗಿದು ಕಾಶಿಯ ದೇಶ | ದರಸನೊಲೆದನೊಂದು ದೆಸೆಗೆ || ೧೯ ||
 ಹೊಗೆಯಂತೆ ಪೆಟಲು ತುಪಾಕಿಯ ಬಲಗೂಡಿ | ಧಿಗಧಿಗಿನಿದಿರಿಗೆ ಬಂದು ||
 ನಗೆಮೊಗದರಸಗೆ ಕೈಮುಗಿದೊಲೆದನು | ತಿಗುಳರರಸನೊಂದು ಕಡೆಗೆ || ೨೦ ||
 ಗಡೆಯಿಟ ಕೈಗತ್ತಿ ಸಬಳ ಮುಂತಾದ ವೆ | ವಡೆಗೂಡಿ ಘಡುಘಡವೆಯ್ತು ||
 ಒಡೆಯಗೆ ಕೈಮುಗಿದೊಯ್ಯನೆ ತೆಲುಗುನಾ | ಡೊಡೆಯ ಸಾಗಿದನೊಂದು ಬಳಿಗೆ || ೨೧ ||
 ಸಂಜೋಗದಶ್ವಗಳತ್ತ ಕೋಳಿಯ | ಹುಂಜನಂದದಿ ಪಾರಿಹರಿಯೆ ||
 ಕಂಜರದಗ್ರದೊಳೆಸೆವ ರಾಯನ ಹುರು | ಮುಂಜಿಯರಸ ಬಂದು ಕಂಡಾ || ೨೨ ||
 ಹಾರೈಸುತೆರಡುಕಾಲೆತ್ತಿ ನಿಂದುಲಿದೇಳ್ವ | ಪಾರುವಗಳ ಬಳಸಿನೊಳು ||
 ಸಾರಲೆಯ್ದು ಚಕ್ರಗೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದನು | ಪಾರಸಿನಾಡ ಬಲ್ಲಹನು || ೨೩ ||
 ಧಾರಣಿಯೊಳು ನಿಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ಕುಣಿದೇಳ್ವ | ಕಾರುರಗನು ಕಣೆವಟ್ಟಾ ||
 ಚೀರ ಚೋಳನು ಕೈರ ತೇಜಿಗಳೊಡಗೂಡಿ | ಚೀರದೇಶದ ರಾಯ ಕಂಡಾ || ೨೪ ||
 ಗಂಧವಾಹನ ಶೀಘ್ರಗತಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಜಾ | ತ್ಯಂಧದ ಗತಿಯೆಂದು ನಗುತ ||
 ಬಂಧುರವಾಜಿಗಳೊಗ್ಗಿ ನೊಳೆಯ್ತು | ಸಿಂಧುದೇಶದ ರಾಯ ಕಂಡಾ || ೨೫ ||
 ಹೊಳೆವ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಡಿನೊಳು ತಾನೊಂದು ಕ | ತ್ತಳನ ದುವಾಳಿಸಿ ಬಂದು ||
 ಕಲಹರಿದೇಶದ ರಾಯ ಕೈಮುಗಿದೊಯ್ಯ | ನೊಲೆದೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳು ನಿಂದಾ || ೨೬ ||
 ಗುಡ್ಡೆಗಳನು ಬಲುಬೆಟ್ಟಗಳನು ತೆಗೆ | ದೊಡ್ಡೊಡ್ಡಿ ನಡೆಸುವಂದದೊಳು ||
 ದೊಡ್ಡಾನೆ ಚಿಕ್ಕಾನೆಯೊಡ್ಡಿ ನೊಳಡ್ಡ ಬಂ | ದೊಡ್ಡಿಯ ರಾಯ ಕೈಮುಗಿದಾ || ೨೭ ||
 ಕುಂಡ್ಯಪಮಾನಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳ ಪರಿ | ಚಂಡ್ಯಮತ್ತೇಭಘಟಿಯೊಳು ||
 ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ರಾಯ ಬಂದು ಕಂಡನು ಮೈರಿ | ದಂಡ್ಯಮಾನನನ ಧರಣಿಪನಾ || ೨೮ ||

ಸಿಂಹನಾದಕೆ ಸೆಡೆದತ್ತಿತ್ತ ಕದಲುತ | ಬೃಂಹಿಸುವಾನೆಯೊಡ್ಡಿ ನೊಳು ||
 ಸಿಂಹಪರಾಕ್ರಮನಿಧಿರೆಯ್ವ ಕಂಡನು | ಸಿಂಹಳದೇಶದ ರಾಯಾ || ೨೮ ||
 ಆರ್ಜಸಿದೊಂದೊಂದು ದುರ್ಗಗಳಂತೆ ಸ | ಮ್ಮಾರ್ಜಸಿ ಚೌಕದೊಳೆಸೆವ ||
 ಉರ್ಜಿತರಥದೊಡ್ಡಿ ನೊಳು ಬಂದು ಕಂಡನು | ಗುರ್ಜರದೇಶದ ರಾಯಾ || ೨೯ ||
 ಚಾಪಬಾಣಗಳಿಗೆ ಭಟರಿಗೆ ತೆರಸಿನ | ರೂಪಿಂದ ನೋಡಲೊಂದೊಂದು ||
 ದ್ವೀಪದಂತೆಸೆವ ರಥದೊಳೆಯ್ವ ಕಂಡನು | ನೇಪಾಳದೇಶದ ರಾಯಾ || ೩೦ ||
 ಚಿರ್ಬೊಕ್ಕು ಗಿಳುಗಿರೆಂದುರುಳುವ ಗಾಲಿಯ | ಆರ್ಭಟಿಯಖಿಲ ರಥದೊಳು ||
 ಬೋರ್ಭುಗಿಲೆಂಬ ವಾದ್ಯದೊಳೊತ್ತಿ ಬಂದು ವಿ | ದರ್ಭದೇಶದ ರಾಯ ಕಂಡಾ || ೩೧ ||
 ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥ ಕಾಲಾಳ ಮೊತ್ತ ಸ | ಮಾನವಾಗಿರಲೊತ್ತಿ ಬಂದು ||
 ಚೀನಮಹಾಚೀನದರಸುಗಳಿಬ್ಬರು | ಭೂನಾಥಗೆರಗಿ ಸಾಗಿದರು || ೩೨ ||
 ತಾಟೆಸೆ ರಣರಣನುಲಿನ ತಂಬಟ ಮುಂದೆ | ಕೋಟಿಭಟರ ಮೊತ್ತ ಹಿಂದೆ ||
 ಭೋಟುಮಹಾಭೋಟುದೇಶಪತಿಗಳು ಕಿ | ರೀಟಿಯ ಕಂಡರುಬ್ಬನೊಳು || ೩೩ ||
 ಖೇಟಕ ಖಡ್ಗ ಕವಚದ ಭಟರು ನಡೆ | ಗೋಟಿಯಂತೋಲೈಸಿ ಬರಲು ||
 ಲಾಟಮಹಾಲಾಟದೇಶದ ನೃಪರು ಸ | ಘಾಟಕೆ ಮಿಗೆ ಕಂಡರಾಗ || ೩೪ ||
 ಕಶ್ಮಲವಳಿದು ಕುಂಕುಮದ ಧೂಳಿಯ ಶೋಣ | ರಶ್ಮಿ ರಂಜಿಸೆ ದೇಹತುಂಬ ||
 ಕಾಶ್ಮೀರದರಸು ಕೈಮುಗಿದನು ಬಂದು ಮಂ | ದಸ್ತಿ ತಮುಖದ ಭೂಭೂಜಿಗೆ || ೩೫ ||
 ತುರುಕಸಿಂಗಾಡಿ ಖೇಡೆಯ ಲಾಳಿ ಕೋಲ ನಿ | ಸ್ತುರವಾಕ್ಯದಾಳಿ ಕೊಗ್ಗಿನೊಳು ||
 ಚುರುಚುರನೆಯ್ವ ಕೈಮುಗಿದು ಗಡ್ಡದ ದೊಡ್ಡ | ತುರುಕರರಸು ತೊಲಗಿದನು || ೩೬ ||
 ಕರ್ಣದ ಚೌಕುಳಿ ಗೇಣುದ್ದ ಚುಂಗು ವಿ | ಕೀರ್ಣಪ ಚಮರಪತಾಕೆ ||
 ಘೋರ್ಣಪ ವಾದ್ಯದೊಳೆಯ್ದು ಕಂಡನು | ಕರ್ಣಾಟದರಸನಾ ನೃಪನಾ || ೩೭ ||
 ಕುಂಭಿಯ ಕುಂಭದೊಳಂಕುಶವಿಟ್ಟತಿ | ಗಂಭೀರ ಮಿಗೆ ನೋಡುತಿಪ್ಪ ||
 ಕುಂಭನೀಪತಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದೊಯ್ಯನೊಲಿದನು | ಕಾಂಬೋಜದೇಶದ ಕರ್ತಾ || ೩೮ ||
 ತಿಂಗಳ ಬೆಳಗಿನ ತೆನೆಯಂತೆ ಚವರದ | ದಾಂಗುಡಿ ಧಾಳಿಸೆ ಮೆರೆವ ||
 ಸಂಗರಮಲ್ಲನ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದಾಗ | ವಂಗದೇಶದ ರಾಯನೊಲಿದಾ || ೩೯ ||
 ಕಿತ್ತ ಕಠಾಯ ರಾಜಪುತ್ರರುಗೂಡಿ | ವೃತ್ತದೇಶದ ರಾಯ ಬಂದು ||
 ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ ನೆಳಲೊಳಗೆಸೆವ ರಾ | ಜೋತ್ತುಂಗಗೆರಗಿದನಾಗ || ೪೦ ||
 ನೇತ್ರಧರರು ಮುಂದೆ ನಿಂದವನಿನೆಂದು | ಧಾತ್ರೀಪಾಲರ ತೋರೆ ನೋಳ್ವ ||
 ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಡೆಯಗೆ ಕೈಮುಗಿದನು ಬಂದು | ಚಿತ್ರಕೂಟದ ದೇಶದರಸು || ೪೧ ||

ಪಂಚಸರದ ಪದಕದ ಮಕುಟದ ನವ | ಪಂಚರತ್ನದ ಕಾಂತಿ ಹೊಳೆವ ||
 ಪಂಚಬಾಣನ ಹಿರಿಯಣ್ಣನ ಕಂಡನು | ಪಾಂಚಾಳದೇಶದ ರಾಯಾ || ೪೨ ||
 ಗೌಳಸಾರಂಬೊಲು ಚಕ್ರಿಯ ಗುಣಗಳ | ಗೌಳರಾಗದೊಳು ಪಾಡಿಸುತ ||
 ಗೌಳಿ ಫಲದೊಳುಲಿಯಲು ಬಂದು ಕಂಡನು | ಗೌಳದೇಶದ ರಾಯ ನೃಪನಾ || ೪೩ ||
 ಕಾಳಗದಾಳ್ಗೆಳೊಗ್ಗಿನೊಳು ಜೇಜೇಯೆಂದು | ಕಾಳೆಯನೂದಿಸಿಕೊಳುತ ||
 ಕಾಳಿಂಗದೇಶದ ರಾಯ ಬಂದಾ ಪೂರ್ವ | ಕಾಲದ ಚಕ್ರಿಯ ಕಂಡಾ || ೪೪ ||
 ಅಳುಕುದುರೆಗಳ ಹರಹಿ ಭೂವರಗೆ ತ | ಮ್ಮಾಳವ ತೋರಬೇಕೆಂದು ||
 ಮಾಳವಪತಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಪಡೆ ನಿಡು | ಮಾಳವ ಮುತ್ತಿ ಮೂವಳಸಿ || ೪೫ ||
 ಜವದಾಡೆವಿಡಿದು ಲಾಗಿರುತ ನಡೆವ ಭಟ | ನಿವಹದ ಪೌಜಿನೊಳೆಯ್ತಿ ||
 ಧನಲದೇಶದ ರಾಯ ಬಂದು ಚಕ್ರೇಶ್ವರ | ಗವನತನಾಗಿ ಸಾಗಿದನು || ೪೬ ||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿಗೂಡಿ ನೆಗಳದೊಂದು | ಟೆಕ್ಕೆಯನೆತ್ತಿ ಗಾಡಿಯೊಳು ||
 ಮಕ್ಕದೇಶದ ರಾಯ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದೊಂದು | ದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆ ಸಾರ್ದು ನಿಂದಾ || ೪೭ ||
 ಮುಂಗಾರ ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಕಿತ್ತ ಖಡ್ಗದ | ಸಂಗರವೀರರೊಗ್ಗಿನೊಳು ||
 ಬಂಗಾಳದೇಶದ ರಾಯ ಬಂದಾ ರಣ | ರಂಗಮಲ್ಲಗೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದಾ || ೪೮ ||
 ಆಮ್ರಮುಟ್ಟಲು ಕಿಲುಬಳಿದು ಹೊಳೆವ ಹೊಸ | ತಾಮ್ರದ ವರ್ಣದೊಳೆಸೆವ ||
 ಸಾಮ್ರಾಣಿಯನೇರಿ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದನು | ಸಾಮ್ರಾಣಿದೇಶದ ರಾಯಾ || ೪೯ ||
 ಕುಂತುಕೊರತೆ ಹೊದ್ದದರಸುಮಕ್ಕಳುಗೂಡಿ | ಕೊಂತ ತೋಮರದ ಸೇನೆಯೊಳು ||
 ಕುಂತಳದೇಶದರಸ ಬಂದು ಕಂಡನು | ದಂತಿಯ ಮೇಲಣ ನೃಪನಾ || ೫೦ ||
 ಚಿಮ್ಮುವ ಕಾಲಾಳ ಚವರದ ಸೇನೆಯ | ಸಮ್ಮುಖದೊಳು ತೋರಿ ನಡೆಸಿ ||
 ದಿಮ್ಮುದಿಮ್ಮೆಂಬ ವಾದ್ಯದೊಳೆಯ್ತಿ ಕಂಡನು | ಹಮ್ಮಾರದೇಶದ ರಾಯಾ || ೫೧ ||
 ಜೌಡನನೇರಿ ಪಾಯ್ವಳಗೂಡಿ ಗಗನಕೆ | ಲೌಡಿಯನಿಡುತಾನುತ್ಪದಿ ||
 ತೌಡೆಳೆಬಿಡುವೆನ್ನೊಡೆಯಗಾಂತರನೆಂದು | ಗೌಡದೇಶದ ರಾಯ ಕಂಡಾ || ೫೨ ||
 ನೂಂಕಿ ನಡೆಸಿ ವೀರಭಟರ ನಾನಾವಾದ್ಯ | ದಿಂಕಿಡಲಿದಿರಿಗೆ ಬಂದು ||
 ಕಂಕಣವೆಸೆವ ಕೈಯೆತ್ತಿ ರಾಜೇಂದ್ರಗೆ | ಕೊಂಕಣಪತಿ ಪೊಡವಟ್ಟಾ || ೫೩ ||
 ಹೊಳೆವ ಭೂಪಣ ಬಣ್ಣವಸ್ತ್ರ ಡೊಂಕಿನ ಕಡಿ | ತಲೆಯ ಕೂರಾಳ್ಗೆಳೊಗ್ಗಿನೊಳು ||
 ತುಳುನಾಡಿನರಸು ದೊಡ್ಡಗರ ತುಳಸುತೆಯ್ತಿ | ತುಳಿಲುಗೈದನು ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೫೪ ||
 ಕೊರ್ಬದೊಡಲು ಕೆದರಿದ ಮಿಸೆ ಕೆಂಗಣ್ಣು | ಪೆರ್ಬುಲಿ ಟೆಕ್ಕೆಯವೆಸೆಯ್ತಿ ||
 ಕೊರ್ಬಾಳ ಜಡಿವುತಪ್ಪದೊಳೆಯ್ತಿ ಕಂಡನು | ಬರ್ಬರದೇಶದ ರಾಯಾ || ೫೫ ||

ಮಲಯ ಮಗಧ ಹೈವ ಮಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೂಪಾರಿ । ಮಲೆಯಾಳ ಕೊಡಗು ಬಾಹ್ಯಾಕಾ ॥
 ಮಲೆಯ ಮಧುರ ಜೋಳದೇಶದ ರಾಯರು । ಬಲದೋರಿದರು ಚಕ್ರಧರಗೆ ॥ ೫೬ ॥
 ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶದವಂತಿದೇಶ ಮ । ಧುರದೇಶ ಮೊದಲಾದ ನೃಪರು ॥
 ಪರಮಕೋಸಲದೇಶವಧ್ಯದ ಕೌಶಲ । ಪುರದರಸನ ಕಂಡರೆಲ್ಲ ॥ ೫೭ ॥

ಆರುಖಂಡದೊಳ್ಳಿದುಖಂಡದ ನೃಪರಲ್ಲಿ । ತೋರುತಿಲ್ಲೊಂದುಖಂಡದೊಳು ॥
 ತೋರುವ ನೃಪರೆಲ್ಲ ಬಂದು ಕಂಡರು ಪಂಥ । ಕಾರನನಾ ಚಕ್ರಧರನಾ ॥ ೫೮ ॥
 ಆರ್ಯಾಖಂಡದ ನೃಪರೆಲ್ಲ ಕಂಡರು । ಶೌರ್ಯದಿಂದೈದುಮ್ಲೇಚ್ಛದೊಳು ॥
 ಕಾರ್ಯಕೆ ಬಾರದ ನೃಪರ ಕೈನಶ ಮಾಳ್ವ । ಕಾರ್ಯಕೆ ಬಲವ ಕೂಡಿದನು ॥ ೫೯ ॥
 ಜಲಧಿಯೊಳಿದ್ದ ಮೂವರು ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರರ । ಗೆಲಿದ್ದೈದುಮ್ಲೇಚ್ಛಕೆ ನಡೆವಾ ॥
 ಬಲುತಂತ್ರಕಾ ಚಕ್ರ ಬಲವ ಕೂಡಿದನಿನ್ನು । ಬಲದ ಲೆಕ್ಕವನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೬೦ ॥
 ದಂಭದ ಕೀಳಾನೆ ಲೆಕ್ಕವಲ್ಲನುದಿನ । ಸಂಭೂತ ಮದಧಾರೆಯಿಂದ ॥
 ಜ್ಯಂಭಪ ಭದ್ರಹಸ್ತಿಗಳೊಪ್ಪುತಿರುವಲ್ಲಿ । ಯಂಭತ್ತನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದೊಳು ॥ ೬೧ ॥
 ಗ್ರಥಿಸಿ ಚೇತ್ಕಾರದಿ ನಡೆವ ಭರಕೆ ಶೈಲ । ಶಿಥಿಲವ ಮಾಳ್ವ ವೆಂಪುಳ್ಳ ॥
 ರಥಗಳೆಂಭತ್ತನಾಲ್ಕೆಂಬ ಲಕ್ಷದೊಳಿಂ । ಮಥನಗೊಪ್ಪಿಹುವೇನನೆಂಬೆ ॥ ೬೨ ॥
 ಕೂಟದ ನಾಡಾಡಿಕುದುರೆಗಳೆಣಿಕೆಯಿ । ಲ್ಲಾಟನಡೆಯೊಳು ಲಕ್ಷಣದಿ ॥
 ಮೀಟಿಗೆ ಮೀಟಿನಲಿಸೆದುವು ಹದಿನೆಂಟು । ಕೋಟಿಸಾಂಬ್ರಾಣಿಯಾ ನೃಪಗೆ ॥ ೬೩ ॥
 ಮಾತಾಳಬಂಟರು ಲೆಕ್ಕವಲ್ಲಿರಲಿನ್ನು । ಜಾತಿವೀರರು ರಣಚಿತರು ॥
 ಖ್ಯಾತಿಯೊಳೆಂಭತ್ತನಾಲ್ಕೆಂಬ ಕೋಟಿಪ । ದಾತಿಯೊಪ್ಪಿಹುದು ಕಾಲಾಳು ॥ ೬೪ ॥
 ರಣರಂಗಜಜ್ಞಾರ ಚಕ್ರೇಶನಂಗರ । ಕ್ಷಣೆಗೆ ವ್ಯಂತರಕುಲೋತ್ತಮರು ॥
 ಗಣಬದ್ಧದೇವಕರ್ಣೀರೆಂಟುಸಾವಿರ । ದೇಣಿಕೆಯೊಳಿಹರು ಘೋರ್ಣಿಸುತ ॥ ೬೫ ॥

ಪಡೆಯನ್ನೆಲ್ಲವ ಕೂಡಿ ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನು । ತೊಡೆಸನ್ನೆಯಿಂದ ಹಸ್ತಿಯನು ॥
 ನಡೆಸಿದನೆಲ್ಲರು ಜಯಜಯ ಚಾಂಗೊಂದು । ಕಡಲಂತೆ ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಯೆ ॥ ೬೬ ॥
 ಭಟಿಭಟಿ ಸುರುಬುರು ಬುಸ್ಸುಬುಸ್ಸೆಂದು ಚೀ । ಚಿಫಟಿ ಲೊಪ್ಪುಲೊಪ್ಪು ಧವ್ವೆಂದು ॥
 ಪೆಟಿಲು ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಸುಟ್ಟುವು ವೀರರಾ । ಭಟಿಸಿದರೊಂದೆ ಲಗ್ನಿಯೊಳು ॥ ೬೭ ॥
 ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ಪಟಹ ಶಂಖ ಹೆಗ್ಗಾಳಿ । ವೀರಶಂಬಟ ತುಡುಮುಗಳಾ ॥
 ಭೋರನೊಂದೇ ಬಾರಿ ಸದೆದರು ಪ್ರಳಯದ । ಭೈರವಾಭಟಿ ತೋರಿತನಿಸಿ ॥ ೬೮ ॥
 ವಿಜಯವೃಕ್ಷವ ಬಲಕಿಕ್ಕಿ ನಡೆಸಿದನು । ವಿಜಯಪರ್ವತವನಾ ಚಕ್ರ ॥
 ಧ್ವಜದೊಗ್ಗನೊಳು ಜೊಳೆವುತ ತೆರಳಿದುದು ಸಾ । ಮುಜದ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಚಕ್ರಾ ॥ ೬೯ ॥

ಎಡಬಲ ಹಿಂದುಮುಂದೆಲ್ಲಿಯು ತುಂಬಿ ಪೆ | ವರ್ಡೆ ನಡೆದುದು ಕಡಲಂತೆ ||
 ನಡುವೆ ಮಂದರದಂತೆ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮುತ್ತಿನ | ಕೊಡೆಯ ನೆಳಲೊಳೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೭೦ ||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಜಿನೊಳೂದುವ | ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆವಾದ್ಯದೊಳು ||
 ಬರುತ್ತಿದ್ದರೊಲೈಸಿ ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನ | ಸಿರಿಗಣೆಯಹ ಸಿರಿಯುಂಟೆ || ೭೧ ||
 ಭಾನುವ ಬೆನ್ನಿಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚುವ ಚಂದ್ರನ | ತಾನಿದಿರೊಳಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಸೇನಾಸಹಿತ ಭುಗುಭೋರಂಬ ವಾದ್ಯಮ | ಹಾನಾದದೊಳು ಮುಂದೆ ನಡೆದಾ || ೭೨ ||
 ಜಯಘೋಷದೊಳು ಪುರಕತಿದೂರವಾಗದೋ | ಜೆಯೊಳು ಕಿರಿದು ದೂರ ಗಮಿಸಿ ||
 ಮಯ ರಚಿಸಿದ ಬೀಡುದಾಣದ ಕೆಲದೊಳಾ | ನೆಯ ನಿಲಿಸಿದನವನೀಶಾ || ೭೩ ||
 ತೇರ ಮೇಲಾನೆಯ ಮೇಲೆ ತೇಜಯ ಮೇಲೆ | ಸಾರೆ ನಿಂದಖಿಲಭೂಮಿಪರಾ ||
 ತೋರಹಸ್ತದ ಸನ್ನೆ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂದ ಬೀ | ಡಾರಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೭೪ ||
 ನೋಡಿಯಿರಿದು ದೊರೆದೊರೆಗಳ್ಗೆ ಮನೆಗಳ | ರೂಡಿಸಿದನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ ||
 ಗೂಡಾರಗುಡಿಗಳ ಹಂಗಿಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲರು | ಬೀಡಾರಗಳ ಹೊಕ್ಕುರೊಸೆದು || ೭೫ ||
 ಬೆಟ್ಟದಿಂದಿಳಿವಂತೆ ಗಜವನಿಳಿದು ಬೀ | ಕೊಟ್ಟನು ಬುಧರ ವೇಶೈಯರಾ ||
 ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರರುಗ್ಗಡಿಸಿ ಪಾವುಗೆಗಳ | ಮೆಟ್ಟಿ ಬೀಡಿಗೆ ಪಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಾ || ೭೬ ||
 ಪಾಗರವೊಂದೆರಡನು ದಾಟಿ ಮುಂದೊಂದು | ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಿಂದನಾ ರಾಯಾ ||
 ಹೋಗಿ ಹೋಸದ ವೇಳೆಯಾಯ್ತೆಂದು ಬೆಂಬಳಿ | ಯಾಗಿ ಬಂದವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ || ೭೭ ||
 ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಗಣ | ಬದ್ಧರ ಕೆಳೆಯರ ಕಳುಹಿ ||
 ಶುದ್ಧಾಂತರಂಗ ಹೊಕ್ಕನು ಭದ್ರಮುಖನೆಂಬ | ವಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ ಶಿಬಿರವನು || ೭೮ ||

ಒಳಗೊಂದು ಮದುವೆಯ ಜಗಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿರ | ಲೊಲೆದು ರಾಜೇಂದ್ರ ನೋಡುತಿರೆ |
 ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಸುಮಾಜಿ ನುಡಿದಳು ಮುಂದೆ ಮಂ | ಗಲದ ಸೂಚನೆ ನಿವಗೊಂದು || ೭೯ ||
 ಇದು ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಗಿಂದವಳೆಸ | ಗಿದ ತಿಟ್ಟವೆಂದದನರಿದಾ ||
 ಸುದತಿಯ ಕಾರ್ಯವ ಪುರದೊಳಿದ್ದಾಗ ಸಂ | ಪದಿಸುವುದೇನಾದುದೆಂದಾ || ೮೦ ||
 ಕಳುಹಿದನಹುದಿಲ್ಲಿಗಸ್ವಾಜಿ ಬಹುದಿಷ್ಟು | ತಳುವಾದುದದರಿಂದ ಮುಂದೆ ||
 ತಳದಾರ್ಗ ವೇಳೆ ಸಂಘಡಿಸದೆಂದಿಲ್ಲಿ ಸಂ | ಗಳಿಸಿದನೆಂದಳಾ ಕುಶಲೆ || ೮೧ ||
 ಇರುಳಿಗೆ ಲಗ್ನ ಲೇಸೆಂದೆಮ್ಮ ಜನಕ ನಿ | ಧರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದನೆನ್ನನುಜೆ ||
 ಪರಿಪೂರ್ಣಶೃಂಗಾರವಡಿದಿರ್ದಳೆನುತಾಕೆ | ಪುರುಷನೊಳ್ಳು ದಿವ್ಯತೆಯ್ದಿ ದಳು || ೮೨ ||
 ಒಂದುಪಂತಿಯೊಳಂತರಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೆಂಡಿ | ರೊಂದಾಗಿ ಭೋಜಿಸಿ ನೃಪತಿ ||
 ಮುಂದಹ ಜಯದ ಸೂಚನೆಯಿದು ನವಗೊಂದು | ಸಾಂದರಿಯರ ಕೂಡೆ ನುಡಿದಾ || ೮೩ ||

ಅರ್ಕನಸ್ತಮಿಸೆ ಸಂಧ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮಾಡಿ | ಅರ್ಕಕೀರ್ತಿಯನು ಮುದ್ದಾಡಿ ||
 ತೋರ್ಕೆಯೊಳೊಡನೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕಾಂತೆಯರ ಸಂ | ಪರ್ಕದೊಳಿದನಿರ್ಪಾಗ || ೮೪ ||
 ಮುಟ್ಟಲಾದುದು ಲಗ್ನವೆನೆ ರಾಯ ನಡೆತಂದು | ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂದು ||
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಾವನೊತ್ತಿನೊಳಿದ್ದ ಮೈದುನ | ಗಟ್ಟಹಾಸದೊಳಿತು ನುಡಿದಾ || ೮೫ ||
 ಕುಸುಮಾಜಿಯಂತಲ್ಲ ಕಮಲಾಂಕ ಕೇಳು ಕೋ | ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಜರೆದಿರ್ದಳವಳು ||
 ಅಸಮಾನದವಳ ನೀನೆನಗೀನೆಂಬುದು | ರಸಿಕರ ಮಾರ್ಗವೆಯಿಂದಾ || ೮೬ ||
 ವಸುಧೆಯೊಳ್ಳಿ ನಗೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲಾಗಿ ನೀ | ನಸಮಾನದವನದರಿಂದ ||
 ಅಸಮಾನದವನೀಶಗಸಮಾನದಬಲೆಯ | ರಸಿಕರಿಯರೆಯೆಂದನವನು || ೮೭ ||
 ಪಯಣದ ವೇಳೆಯಾದುದು ಬಹುವಾಕ್ಯಕಾ | ಶ್ರಯವಿಲ್ಲ ಸೈರಿಸೆಂದೊರೆದು ||
 ನಿಯತಶೋಭನಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಗೇಳುತ್ತೋ | ಜೆಯೊಳಿದನಾ ಮೋಡಿಕಾರಾ || ೮೮ ||
 ನಿಕಟದ ತೆರೆ ಜಾರೆ ವಾದ್ಯ ಘೋರ್ಣಿಸೆ ಗಜಾ | ನಕರಾಜನು ಧಾರೆಯೆರೆಯೆ ||
 ಮಕರಂದಾಜಿಯನಾ ರಾಯ ಹೋಮಸಾ | ಕ್ಷಿ ಕದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತವಿಡಿದನು || ೮೯ ||
 ರಾಜೇಂದ್ರನರಮನೆಗವಳನೊಯ್ದನು ಕುಸು | ಮಾಜಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳಯ್ಯನನು ||
 ಸೌಜನ್ಯಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲರೊಳಾ ಮಹಾ | ರಾಜನಿದ್ದನು ಸುಖಾಂಗದೊಳು || ೯೦ ||
 ವಶವಹುದೀತಗುರ್ವರೆ ನಾಳೆಯೇಕಾ | ದಶಿ ಮುಂದೆ ನಡೆವವೆಂದೆನುತ ||
 ಕುಶಲವೃತ್ತಿಯೊಳು ಪಾಯ್ಕಳವಿದ್ದುದಿಲ್ಲಿಗೆ | ದಶಮಿಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಸಂಧಿ || ೯೧ ||
 ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜ ನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೯೨ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದಮೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೯೩ ||
 ಅರಿವು ನೋಟವೆ ನಿಜರೂಪಾಗಿ ಕಾಂತಿಯ | ಕರೆವ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯರೂಪಾ ||
 ಮರೆಯಾಗದೆನ್ನ ಮೈಮರೆಯೊಳಗಿರು ಭವ್ಯ | ರೆರೆಯಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೯೪ ||

ಪೂರ್ವಸಾಗರದರ್ಶನಸಂಧಿ.

ಭ್ರವದುಃಖಭಂಜನ ಭವ್ಯಾನುರಂಜನ | ಅವಧೂತಕರ್ಮ ಸುಶರ್ಮಾ ||
ಸವಿಮುಖೋರು ಸನ್ಮನಿಮನೋಹರ ಸದಾ | ಶಿವನೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಏಕಾದಶಿಯುದಯದೊಳೆದ್ದು ಭರತೇಶ | ಸಾಕೇತಪುರದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ||
ಮಾಕಾಳನೆಂಬನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆಸೆ | ವಾ ಕೋಟಿ ನಡೆಯ ಹೇಳಿದನು || ೨ ||

ಬೆಟ್ಟವ ತೋಡಿ ತೊಗಲ ಕಟ್ಟಿದಂತಳ | ವಟ್ಟ ಪನ್ನೆ ರಡುಭೇರಿಗಳಾ ||
ಕುಟ್ಟಿದರಾಗಳೆ ಜಗವೆಲ್ಲ * ಮೊಳಗಿನ | ಮೊಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿದಂತಾಯ್ತು || ೩ ||

ಟಿಕ್ಕೆಯ ನೇಜಯವೆದ್ದುವು ತಿಳಿವಳ | ಗುಕ್ಕುತ ತೆರಳಿತು ಚಕ್ರಾ ||
ಕಿಕ್ಕಿದನುಪಮರತ್ನಮಯದ ಸ | ಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳಿದನಾ ರಾಯಾ || ೪ ||

ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆಯಂತೆ ನೆಗೆದ ಸತ್ತಿಗೆ ಹಂಸೆ | ಸುಳುಹಂತೆ ಬೀಸುವ ಚವರಾ ||
ಕೆಳೆಯರು ಮಧುವಿಂದು ಮರುತನಂತೆಯ್ಯರೆ | ತಳದನಾ ರಾಜಮನೋಜಾ || ೫ ||

ಸಯ್ಯರಿದುತ್ತಮರೂದಿ ಕೊಳಲು ತಪ್ಪ | ಕೈಯೊಳುದಯರಾಗದೊಡನೆ ||
ಮೆಯೊಳಿದದ್ದಾತ್ಮಕಲೆಯ ಹಾಡುತಿರೆ ಕೇಳು | ತೊಯ್ಯನೆಯ್ವದನಾತ್ಮರಸಿಕಾ || ೬ ||

ಮಡುವಯಬೇಟಕ ಜಡಿ ವೀರಗಾಸೆ ಚ | ಲ್ಲಣ ಕಿತ್ತ ಖಡ್ಗಗಳಿಂದ ||
ಗಣಬದ್ಧದೇವಕಳೆಯ್ತಂದರಾಗ ಸಂ | ದಣಿಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಸುತ್ತ || ೭ ||

ಪೊಡವಪನಂಗರಕ್ಷಣೆಯೊಳಿಚ್ಛಾಸಿರ | ನಡೆದುದು ಗಣಬದ್ಧನಿವಹಾ ||
ನಡೆಗೋಟಿಯನೆ ಬಂದುದರಸಿಯರೊಡನೆ ಸಿಂ | ಗಡೆಯೊಳೀರೇಳುಸಹಸ್ರಾ || ೮ ||

ದಂಡಿಗೆಕುದುರೆಯೊಳೊಳಿಗವೆಂಗಳು | ಪೆಂಡಿರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳೊಳು ||
ಮಂಡಿತರಥದೊಳು ಕುವರನ ತೊಟ್ಟಲು | ದಂಡಿಗೆಯ್ತುರುತಿರಾರಾಗ || ೯ ||

ಸಾರ್ತಂದ ಪೌಜು ತನ್ನದು ಪೆಣ್ಣು ಪೌಜರ್ಕ | ಕೀರ್ತಿಯ ಪೌಜೆಂದು ಜಗಕೆ ||
ವಾರ್ತೆಯ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ನಡೆತಂದನಾ ಚಕ್ರ | ವರ್ತಿ ಮುಂದಧಿಕಲೆಯೊಳು || ೧೦ ||

ತರಳನ ಪೌಜನ ಹಿಂದಿಪ್ಪು ದೂರವಾ | ಗಿರೆ ಕೋಟಿಭಟರೊಡಗೂಡಿ ||
ಭರತಪಾದುಕರೆಂಬ ಗೊಲ್ಲನಾಯಕರಿಬ್ಬ | ರವಿವಜಯರು ಬರುತಿಹರು || ೧೧ ||

ಪೂರ್ವಾಹ್ಲಕಾಲದೊಳಗೆ ಪುರುಜಿನಪುತ್ರ | ಪೂರ್ವಯುಗದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ||
ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ದಂಡು ನಡೆದುದೊಂದ | ಪೂರ್ವಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ || ೧೨ ||

ಕರಿಘಟಿ ತೇಜಯ ತಟ್ಟು ತೇರೊಡ್ಡು ಸಂ | ಗರವೀರಭಟರ ಸಮೂಹಾ ||

ಬರುತಿಡ್ಡುದೆಡಬಲ ಹಿಂದುಮುಂದೆನ್ನದೆ | ಶರಧಿ ಮೇರೆಯ ಮಾರಿದಂತೆ || ೧೩ ||

ಪರಿಪರಿ ಟಕ್ಕೆಯ ಪರಿಪರಿ ಸತ್ತಿಗೆ | ಪರಿಪರಿ ವಾಹನ ವಾದ್ಯ ||

ಪರಿಪರಿ ಶೃಂಗಾರವಸೆಯ ನಡೆದರಾತ್ಮ | ಪರಿವಾರಗೂಡಿ ಭೂಭುಜರು || ೧೪ ||

ಅನೆಗಳ್ಳಿಗಳು ಮತ್ತಾರಥ ಪಡಗು ನ | ವೀನತುರಂಗ ತರಂಗಾ ||

ಆ ನೆಲದಗಲದೊಳಾದಿಚಕ್ರೇಶನ | ಸೇನೆ ನಡೆದುದಬ್ಬಿಯಂತೆ || ೧೫ ||

ಘಡುಘಡಿಸುವ ವಾದ್ಯ ಗುಡುಗು ಚೀರ್ಚಿಟಲೆಂದು | ಸಿಡಿನ ಪೆಟಲು ತಾನೆ ಸಿಡಿಲು ||

ಕುಡುಮಿಂಚಿನಂತೆ ಕೂರಲಗು ಸ್ತೋತ್ರ ಪಡೆ | ನಡೆದುದು ಕಾರ್ಗಾಲದಂತೆ || ೧೬ ||

ಬುರುಬುರುಸುವ ಬಹುವಾದ್ಯಕೆ ಕಾಲ್ತರ | ಹರಿಸದೆ ರಾಯನಿದಿರೊಳು ||

ಹರಿಗೆಕಾರರು ತೇಜಯಂತಡ್ಡ ರಥದೊಳು | ಹರಿದಾಡುತ್ತೆಯ್ದರಾಗ || ೧೭ ||

ಸಾಲಾಗಿ ತೆರೆಯಂತೆ ಹರಿವರು ಮಗುಳ್ಳರು | ಗಾಲಿಗಳುರುಳುವಂದದೊಳು ||

ಕಾಳಗದೊಳಗೊಮ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡೊಡೆಯ ನಿ | ನ್ನಾಳನೆಂದಿದಿರೊಳುಲಿವರು || ೧೮ ||

ತೊಡೆಚಾಚಿ ಹರಿಗೆಬೆರಸಿ ನೆಗೆವರು ಬಾಳ | ಜಡಿವರಾಲುವರು ತೇಲುವರು ||

ಒಡೆಯನೆಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೋಳ್ವನೆಂದುರೆ ಕೈಯ | ಕಡಿದುಕೊಂಬರು ರಾಯ ನಗಲು || ೧೯ ||

ನೂಕಿದೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ರರ್ತಿಗೆ ಹರಿಗೆಯ | ತಾಕಿಸುವರು ತಗರಂತೆ ||

ಜೋಕೆಯೊಳೊಲೆವುತೋಲೈಸಿ ಬಂದರು ಚಕ್ರ | ವಾಕದ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ || ೨೦ ||

ಬಿಲ್ಲಂಬನೊಕ್ಕೈಯಗೊಂಡು ಬಿಲ್ಲಾರರು | ಹುಲ್ಲೆವಾರುವರು ಹೊಳೆವರು ||

ಗಿಲ್ಲವರೆಯ ಗತಿಗೋಡಾಡಿ ಬಂದರು | ಜಲ್ಲಿಯ ಮೃಗ ಬಿಚ್ಚಿದಂತೆ || ೨೧ ||

ಬಾಣನ ತುಂಬ ತೆಗೆವರು ಪಲ್ಲಡಿವಿದಿ | ಗಾರ್ಣದೆ ಕೂಡಿಳುಹುವರು ||

ಚೂಣಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲೆ | ಕ್ಷೋಣೇಶನೆಂಬದಿರೊಳು || ೨೨ ||

ತಲೆಯ ಮೇಲಿತ್ತಿ ಬಿಲ್ದಿರುಹುವರೆಡಬಲ | ಕೊಲೆವರು ಕುಪ್ಪಿ ನಡೆವರು ||

ಕಲಹ ಸಿಕ್ಕಿದರೆಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆನುತ ತಮ್ಮೊ | ಳಲಿವುತೆಯ್ದವರು ಬಿಲ್ಲವರು || ೨೩ ||

ಗಡೆಯ ಭಟರು ಗಗನವ ತಿವಿವಂತೆ ಪೆ | ಗಡೆಯೆತ್ತಿ ಪೆರ್ಗಡೆಗೂಡಿ ||

ಗಡಬಡಿಸುವ ವಾದ್ಯಗತಿಗೆ ಭೂಭುಜನ ಮುಂ | ಗಡೆಯೊಳು ಕುಣಿವುತೆಯ್ದವರು || ೨೪ ||

ಗಡೆಯನುಬ್ಬಿನೊಳುದ್ದಕಿಡುವರಾನುವರೊಂದು | ಕಡೆಯ ಹಿಡಿದು ರ್ಕುಳಿಸಿಪರು ||

ನಡುಗುವ ಗಡೆಯ ಕೈದುಡುಕಿ ನಡೆವರು ಹಾ | ವಡಿಗ ಸರ್ಪನನಾಡಿಸಂತೆ || ೨೫ ||

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿದಿರಾಗಿ ಮೊನೆಮೊನೆಗಾಣಿಸ | ರುಬ್ಬಿ ಹಾರುವರು ಜಾರುವರು ||

ಒಬ್ಬಳಿಗಡೆಯೆತ್ತಿ ನಡೆವರು ಜೋಳದ | ಹೆಬ್ಬಳನೆಡ್ಡುದೆಂಬಂತೆ || ೨೬ ||

ಕುದುರೆಕಾರರು ಕುದುರೆಯ ನೂಂಕಿ ಭರತೇಶ | ನಿಧಿಗಿಂಪುಂದು ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಸದೇವ ವಾದ್ಯದ ಗತಿಯೊಳು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಯ | ಚದುರಿಂದ ಕುಣಿಸುತೆಯ್ಪುದು || ೨೭ ||
 ಅಡ್ಡವಡ್ಡಕೆ ತೆಗೆವರು ತಿಮ್ಮಯನ | ಲಡ್ಡ ಹರಿವ ಹೊಳೆಯಂತೆ ||
 ಒಡ್ಡಾಗಿ ಸರಿತಮಾಡುವರು ನೇರದೊಳು ಸಾ | ಲೊಡ್ಡಿ ಹರಿವ ತೋರಿಯಂತೆ || ೨೮ ||
 ವೇಡೆಯದೊಳು ತೆಗೆವರು ಕುಂಭಕಾರನ | ರೂಢಿಯ ಚಕ್ರದಂದದೊಳು ||
 ಪ್ರಾಡಚಕ್ರಿಯ ಬಲವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದ | ಗಾಢದ ಸುಳಿಯೊಯೆಂಬಂತೆ || ೨೯ ||
 ಕಿರಿದಿನೊಳೊಲೆವರಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಿಸಿ | ತುರುಗಿ ದುವ್ಯಾಳಿಸುತಿಹರು ||
 ತಿರಸನಂದು ಸಡಿಲವ ಬಿಟ್ಟು ದಾಯೆಂದು | ನೆರೆ ಬೇಗದೋರ್ಪರೊಡೆಯಗೆ || ೩೦ ||
 ಕುಪ್ಪಿಸುವರು ಕುಣಿಸುವರೆಡಬಲ ಕಂದ | ಕಪ್ಪಿಸುವರು ಮೇಣದಂತೆ ||
 ತಿಪ್ಪನ ತೆಗೆವಂತೆ ತೆಗೆದೇರಿ ರಾವುತ | ರೊಪ್ಪದಿ ಬಂದರೋಲೈಸಿ || ೩೧ ||
 ಮಾವತಿಗರು ಮದದಾನೆಯ ನೂಂಕಿ ಕ | ಲಾವಿದನಿಧಿಗಿ ಬಂದು ||
 ದೇವಗೆ ಪೊಡವಡೆಂದಾನೆಯನೆರಗಿಸಿ | ತಾವು ಕೈಮುಗಿದರುಬ್ಬಿನೊಳು || ೩೨ ||
 ಅಂಕುಶವಿಟ್ಟಡ್ಡ ತೆಗೆವರಾನೆಯ ಕಾಲ | ಸಂಕಲೆ ರ್ಪುಣರುರ್ಪುಗ್ಗಿನಲು ||
 ನೂಂಕುವರಿದಿಗಿ ಕಡಲೊಳು ಹಡಗ ಬ | ಲ್ಲಂಕದಿ ನೂಕುವಂದದೊಳು || ೩೩ ||
 ಅನೆಯ ಬಳವಿಡಿದಾನೆಯ ನಡೆಸಿ ಸಾ | ಲಾನೆಯ ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ||
 ಸೇನಾಂಬುರಾತಿಗೆ ಸೇತುಗಟ್ಟಿದವೊಲು | ಮಾನನೇಂದ್ರಗೆ ತೋರುತಿಹರು || ೩೪ ||
 ಸೊಂಡಿಲನೆತ್ತಿ ಬಾಲವ ನೀಡಿ ಕಿವಿಗಳ | ಮಂಡಿಸಿ ಬಲ್ಲನಿದೋರಿ ||
 ಚಂಡೇಭ ಸುಳಿದುವು ಗಿರಿಯಿಂದ ಕಡುದೊಡ್ಡ | ಗುಂಡುಗಳುರುಳುವಂದದೊಳು || ೩೫ ||
 ಸುರಿವ ಮದದ ಕಂಪಿಗಿರಗುವ ತುಂಬಿಯ | ನೆಂಪಿ ಘಮ್ನೆಯುಬ್ಬಿ ಕೆದರೆ ||
 ಭರತೇಶನಿದಿಯೊಳು ದಿಂಕಿಟ್ಟು ನಡೆದುದು | ಕಂಘಟಿ ಕನ್ನರಿಗೊಂಡು || ೩೬ ||
 ಗಾಲಿಗಳುರುಳೆ ಪತಾಕೆಗಳದಿರೆ ಮುಂ | ಗಾಲು ಮಡಿದು ಕುದುರೆಗಳಾ ||
 ಭೂಲಂಬದೊಳು ರಥಗಳ ತೆಗೆಮವು ನೀರ | ಮೇಲೆನಿಸುವ ಬೆಡಗಿನೊಳು || ೩೭ ||
 ಚೀತ್ಕಾರವೆನೆಯೆ ರಥಿಕರು ರಥಗಳ ಚ | ಮತ್ಕಾರದಿಂದೊತ್ತಿ ತಂದು ||
 ಪೂತ್ಕಾರವೆನೆಯೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಡೆಸಿದರು | ಕುತ್ಕಾರಲಗಳ ನೂಂಕುವಂತೆ || ೩೮ ||
 ಗರಿಗರಿನುರುಳುವ ಗಾಲಿ ಬಾಯೊಳು ನೊರೆ | ಸುರಿವುತ ತೆಗೆವ ತೇಜಗಳು ||
 ಉರುಹೇಮರಥದ ಸಾಲ್ಮಡೆದುದು ಚಿನ್ನದು | ಪುರಿಗೆಯ ಸಾಲ್ಮಡೆದಂತೆ || ೩೯ ||
 ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮಾಡದೊಳು ನಿಂದ ಬಹುವರ್ಣ | ದೊಪ್ಪುವ ಮುಗಿಲೊಲೆವಂತೆ ||
 ದಪ್ಪನಡೆದ ಪಂಚವರ್ಣದ ರಥದ ಸಾ | ಲುಪ್ಪರವೆತ್ತು ನಡೆದುದು || ೪೦ ||

ಸ್ಯಂದನಗಜಹಯಭಟರ ಮೊತ್ತದೊಳು ಪೊ | ನ್ನಂದಣಗಳನೇರಿ ನೈವರು ||
 ಇಂದುವನೋಲೈವ ನಕ್ಷತ್ರಗಣದಂತೆ | ಬಂದೋಲೈವ ಚಕ್ರಿಯನು || ೪೧ ||
 ಅಮರೇಂದ್ರನೊಡನೆಯ್ದವಮರರೊ ಭವನೇಂದ್ರ | ಗಮಿಸಲೆಯ್ದವ ಭವನಜರೊ ||
 ಅಮಮ ಚಕ್ರೇಶನನೋಲೈವ ಬಂದರು | ತ್ತಮದೇಶಪಾಲರೊಗ್ಗೊನೊಳು || ೪೨ ||
 ಕರವಾಳನಾಂತಪರಂಜಯ ಸಂಜೋಗ | ಉರಿವ ಸಾಮ್ರಾಣಿಗಳೇರಿ ||
 ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ರಾಯನ | ಮುರಿಮುರಿದೀಕ್ಷಿಸುತೊಡನೆ || ೪೩ ||
 ಹಂದಾಡುತೇರಾಡುತಿದಿರೊಳು ಪೋಪ ಬಂ | ಟರನೆರಳ್ಳಕ್ಕದ ನೈವರಾ ||
 ವರವಂಶದರಸುಮಕ್ಕಳನೊಲಿದೊಲಿದು ಭೂ | ವರ ನೋಡುತೆಯ್ತರುತಿರ್ದಾ || ೪೪ ||
 ಕೊಳಲ ರಾಗವ ಕೇಳುತೊಳಗರಿದಾಡುವ | ಕೆಳೆಯರ ನುಡಿಯ ಲಾಲಿಸುತ ||
 ದಳಪತಿ ದಳದ ಮುಂದೆಯ್ವ ಸಚಿವ ತನ್ನ | ಕೆಲದೊಳೆಯ್ತರೆ ತೆರಳಿದನು || ೪೫ ||
 ದಾರಿಯೊಳಿಷ್ಟಿಷ್ಟರೊಳು ಬಹುದೆಂಬ ಕು | ಮಾರನ ರಾಜೀವಸ್ಥಿತಿಯಾ ||
 ಆರಯ್ಯತಾ ರಾಯ ತಳದನು ಪಡೆ ತುಂಬಿ | ಭೋರೆಂಬ ವಾಡ್ಯಘೋಷದೊಳು || ೪೬ ||
 ದೆಸೆ ತುಂಬಿ ನಡೆವ ಪಾಯ್ತಳಗೂಡಿ ತನ್ನ ಭಾ | ವಿಸುತೊಂದು ಪಯಣವ ಸಾಗಿ ||
 ಬಿಸಲು ಬಲಿಯದ ಮೊದಲೆ ಬೀಡ ಬಿಡಿಸಿದ | ನೊಸೆದೊಂದು ತೆರಸಿಡೆಯೊಳು || ೪೭ ||
 ಉಚಿತದಿಂದೆಲ್ಲರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸುರಶಿಲ್ಪಿ | ರಚಿಸಿದ ಶಿಬಿರವ ಹೊಕ್ಕಾ ||
 ಪ್ರಚುರಾರ್ಕಕೀರ್ತಿಯ ಪೌಜು ಬಂದುದು ರಾಯ | ನಚಲಿತಲೀಲೆಯೊಳಿರ್ದಾ || ೪೮ ||
 ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಲ್ಲಾರ ಕೀಲಾರ ಹೊರೆಯ ತಾ | ಕೊಟ್ಟಿಗಲ್ಲಾಸುಮಂಚಗಳು ||
 ವೆಟ್ಟಿಗೆ ಭಂಡಾರ ಬೊಕ್ಕಸ ಸಾಗಿ ಬಂ | ದೊಟ್ಟಿಗೂಡಿದುವು ಬೀಡಿನೊಳು || ೪೯ ||
 ಪರದರು ಬೆಲೆವೆಂಗಳಾಡುವಪಾಡುವ | ಪರಿದು ವರ್ತಿಸೆ ಪಾಳೆಯದೊಳು ||
 ಅರಸು ಬೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ನುಡಿದೋರು | ತಿರಲೊಂದು ದಿನವಿದ್ದನಲ್ಲಿ || ೫೦ ||

ಬರಸಿಡಿಲಂತೆ ಭಾರಿಯ ಭೇರಿ ಸೂಳಿಸೆ | ಮರುದಿನವೆದ್ದನಲ್ಲಿಂದ ||
 ತೊರೆಯುಕ್ಕಿ ಹರಿವಂತೆ ಹರಿವುತಿದ್ದುದು ರಾಯ | ರೆರೆಯನ ಸೇನೆ ಲೀಲೆಯೊಳು || ೫೧ ||
 ದಿಗ್ಗಜದಂದದ ಗಜಘಟಿ ನಡೆವಾಗ | ಲಗ್ನಿಯ ರಥ ಹರಿವಾಗ ||
 ತಗ್ಗುತಿದ್ದುದು ಭೂಮಿ ಕಿರುಬೆಟ್ಟ ಬಡಬೆಟ್ಟ | ನುಗ್ಗಾಗಿ ನೆಲಸಮವಾಯ್ತು || ೫೨ ||
 ಹದಿನೆಂಟುಕೋಟಸಾಮ್ರಾಣಿಗಳತ್ತ | ಕೆದರಿ ಕಾಲಿಡುವವನೆಡೆಗೆ ||
 ಅದಿರುತಿದ್ದುದು ನೆಲಿ ವೈರರಾಯರ ಧೈರ್ಯ | ಕದಲುವಂತೆದೆಹಾರುವಂತೆ || ೫೩ ||
 ಆಳುಗಳತ್ತ ಹರಿವ ಭರಕೆ ಕಾಲ | ಧೂಳಿದ್ದು ಗಗನವ ಮುಸುಕೆ ||
 ಕಾಲವಲ್ಲದ ಕಾಲ ಸಂಜೆದೊರಿತು ವೈರಿ | ಜಾಲಕುತ್ಪಾತವೆದ್ದಂತೆ || ೫೪ ||

ಬಡವ ವಾದ್ಯದ ರಭಸಕೆ ದೂರದೊಳು ನಿಂದ | ನಿಡುಬೆಟ್ಟಗಳ ಕಟ್ಟು ಸಡಲಿ ||
 ಗುಡುಗುಟ್ಟು ಗುಂಡುಗುರುಳು ವುಂಡಲಿಗಿಯ | ಮಡಕೆಯನೊಡೆಯ ಹೊಯ್ಯಂತೆ || ೫೫ ||
 ಎಡೆತೊರೆಗಳ ಮುಂದೆ ನಡೆವನರ್ಕುಡಿದರು | ನಡುವೆ ಪ್ರೋಪರಿಗರಲಾಯ್ತು ||
 ಕಡೆಯೊಳೆಯ್ದವರ ಕಾಲೊಳು ಹುಡಿ ಹಾರಿತು | ನಡೆದುದು ಚಕ್ರಿಯ ಕಟಕಾ || ೫೬ ||
 ಸಡೆಗೂಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನಲ್ಲ ಪಾಳೆಯ | ಬಿಡುತೇಳುತೆಯ್ದಂದನಿತ್ತ ||
 ಸಡೆಯ ಸತಾಕೆಯೊಳಲ್ಲ ಪಕ್ಕಿಗ | ಕೆಡೆಗೈದು ಹಾರಿದುವತ್ತ || ೫೭ ||
 ಜಯರಾಜ ಬಿನ್ನವಿಸಿದವೊಲು ಕುರುಕುರು | ಪಯಣದೊಳಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ||
 ದ್ವಯತ್ರಯ ದಿನವಿರುತೆಯ್ದಂದು ನೃಪತಿ ಗಂ | ಗೆಯ ತಡಿಯೊಳು ಬೀಡುಬಿಟ್ಟು || ೫೮ ||
 ಬಡಗಣ ಹಿಮಗಿರಿಯೊಳು ಹುಟ್ಟಿ ತೆಂಕ ಬಂ | ದೊಡನೆ ಡೊಂಕಿಸಿ ಮೂಡ ಹರಿದು ||
 ಕಡಲ ಕೂಡಿದ್ದುದಾ ಗಂಗೆಯದರ ಡೊಂಕಿ | ನೆಡೆಯೊಳು ಬಿಟ್ಟನಾ ಚಕ್ರಿ || ೫೯ ||
 ಗಂಗೆಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಪಡೆ ಮಿಂದು ಸರ್ವ ಶು | ದ್ವಾಂಗವಡೆಯೆ ತಡೆದಿದು ||
 ಚಾಂಗು ಬಲಾಯಿನೆ ತಳದರ್ಶನಲ್ಲಿಂದ ವಾ | ದ್ಯುಗಳಬ್ಬರಿಸೆ ದಂಡೆತ್ತಿ || ೬೦ ||
 ದೇವಗಂಗೆಗೆ ತೆಂಕಲಿಹುದುಪಲವಣಾಬ್ಧಿ | ಭೂವರನದ ಬಲಕಿಕ್ಕಿ ||
 ದೇವಗಂಗೆಯ ತಡಿವಿಡಿದು ನಡೆದನು ಪೂ | ವಾರ್ವಲಂಬನದ ವಾರಿಧಿಗೆ || ೬೧ ||

ಬೀಡುಬಿಡುತ ಗಂಗೆಯೊತ್ತಿನೊಳಲ್ಲ | ಕೂಡೆ ಕೂಡೆತ್ತಿ ನಡೆವುತ ||
 ನಾಡರಸುಗಳೊಗ್ಗಿನೊಳು ಬಂದು ಕಂಡನು | ಮೂಡಣ ಲವಣವಾರ್ಧಿಯನು || ೬೨ ||
 ಈ ಕಡಲೊಳು ಮಾಗಧಾಮರನಿಹನು ಮ | ಹಾಕೋಪಿಯಾತನ ಜಯಿಸಿ ||
 ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವ ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸವೆಂದ | ನಾ ಕಿರೀಟಿಯ ಕೂಡೆ ಮಂತ್ರಿ || ೬೩ ||
 ಕೋಪವೆ ಮಾಗಧನವನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯ | ಲೋಪಿಸಿ ಬೂದಿಮಾಡುವೆನು ||
 ಈ ಪಯೋಧಿಯೊಳಿದ್ದನೆಂಬ ಸೊಕ್ಕೈಸೆ ಸಾ | ಕಾ ಪೇತಿನಾಟವೇನೆಂದಾ || ೬೪ ||
 ಓಲೆ ಮಾತ್ರವನೆಚ್ಚು ನೋಡುವನೋದಿಸಿ | ಕೇಳಲೊಡನೆ ಬಾರದಾಗ ||
 ಮೇಲೆ ಹೇಳುವೆನವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹರುವ ವಾ | ಗ್ಜಾಲವೇಕೀಗ ಸಾಕೆಂದಾ || ೬೫ ||
 ಆ ನುಡಿ ಸಾಕದಂತಿರಲಿದು ಕೂಡೆಂದು | ಮಾನವ ಹೊಯ್ದದನಲ್ಲಿ ||
 ಸೇನೆ ಬಿಟ್ಟಿತು ತಡಿಯೊಳು ನೋಡೆ ತಾನೊಂದು | ಮಾನುಷ್ಯಸಾಗರದಂತೆ || ೬೬ ||
 ಪೇಳಿ ಮೂವತ್ತಾರುಯೋಜನದಗಲದೊ | ಳಾಲಂಬವಿದೋಜಿವಿಡಿದು ||
 ನೀಳ ನಾಲ್ವಂತೆಂಟುಗಾವುದ ಸಂದಿರೆ | ಪಾಳೆಯ ಬಿಟ್ಟಿದಾ ಕಟಕಾ || ೬೭ ||
 ವಣಿಜರಂಗಡಿಗಳು ಹಯಶಾಲೆ ಗಜಶಾಲೆ | ಗಣಿಕಾಂಗನೆಯರ ಕೇರಿಗಳು ||
 ಕ್ಷಣದೊಳಾದುವು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತದ ಪ | ಟ್ಟಣವಲ್ಲ ಪಾಳೆಯ ನೃಪನಾ || ೬೮ ||

ದೊರೆಗಳಿಗರಸುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಳೆಯರಿಗೆ | ಕರಡೆಕರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿವರಗೆ ||
 ಪರಿವಾರ ಕಡೆಯಾಗಿ ಸಕಲರಿಗಾವಾಸ | ನೆರೆದುವಾಗಳೆ ಹಲವೇನು || ೬೯ ||
 ನಟ್ಟನಡುವೆ ರಾಯಗೊಳಗೊಟಿ ಹೊರಗೊಟಿ | ಪಟ್ಟಶಾಲೆಗಳು ಮಾಡಗಳು ||
 ಬಟ್ಟಚಾವಡಿನ್ನಿಟಿಚಾವಡಿಗಳ ಮಯ | ಕಟ್ಟಾಯದೊಳು ರಚಿಸಿದನು || ೭೦ ||
 ಅರಸಿಯರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮನೆಗಳು ಶಯನನು | ಂದಿರ ಜನಗೃಹ ಮೊದಲಾದ ||
 ಅರಮನೆ ರಚಿಸಿದುವಾಗಳೆ ಚಕ್ರಿಯ | ಸಿರಿಯೇನು ನಾಡಾಡಿಸಿರಿಯೆ || ೭೧ ||
 ರಾಜರೆಲ್ಲರನು ಬೀಡಾರಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ | ನೋಜೆಯಿಂದಳಿದರ ಕಳುಹಿ ||
 ಪೌಜನಾರ್ಥಕೆ ಜತನವೆಂದು ನೃಪ ಜಯ | ರಾಜನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೭೨ ||
 ಬಂದುದಪ್ಪರೊಳರ್ಕರ್ತಿಯ ಪೌಜೋಲ | ವಿಂದರಮನೆಯೊಳಗಾಯ್ತು ||
 ಮಂದರಧೀರನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಳಿದೋಜೆ | ಯಿಂದ ನಡೆದನರಮನೆಗೆ || ೭೩ ||
 ನಾಳೆ ಯೋಚನೆಯುಂಟು ಮಂತ್ರಿ ಹೋಗಿಂದು ನೃ | ಪಾಲಕನಾತನ ಕಳುಹಿ ||
 ಆಲಯದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ನವಭದ್ರ ಶಾಲೆಯೊ | ಕೋಲಗಗೊಟ್ಟನರ್ತಿಯೊಳು || ೭೪ ||
 ಸುತನ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಸ | ಮ್ಮತದ ದಾದಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ||
 ಸತಿಯರೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಕಂಡರವರ ಮಂದ | ಸ್ತುತಮುಖದಿಂದ ನೋಡಿದನು || ೭೫ ||
 ಹೋದ ಹಿಂದಣ ಪಯಣಗಳಲ್ಲಿ ಪೆಂಗಳ | ನಾದರಿಸುವನಡಗಡಿಗೆ ||
 ಆ ದಿನ ಮುನ್ನಿನಂತಲ್ಲ ಪೆಂಗಳೊಳು ತಾ | ಪೋದಸುವಿದ್ದುದೊಂದಿನಿಸು || ೭೬ ||
 ತೆಳ್ಳಸುರೊಪ್ಪಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಮೈ ಬಾಡಿದ್ದು | ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೊಗ ಬೆಸುರಿದುದು ||
 ಪಲ್ಲವ ಬಿಸಿಲುತಾಗಿದವೊಲು ತನ್ನಿದಿ | ರಲ್ಲಿ ನಿಂದವರೊಳು ನುಡಿದಾ || ೭೭ ||
 ಕುಳ್ಳಿರಿರಾ ಬಳಲ್ದಿರಿಯೆಂದನವರದ | ಕೆಲ್ಲರು ನಗುತ ಕುಳಿತರು ||
 ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ ಭರದಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ದೇಹ | ವಲ್ಲಾಡಿ ನೊಂದುದೆಯಿಂದಾ || ೭೮ ||
 ನಸುಕಂದಿ ಮುಖ ತೋರುತಿದೆ ನಿವಗಿಂದಿಷ್ಟು | ಬಿಸಿಲು ತಾಗಿದುದಹುದಕಟಾ ||
 ಪಿಸುಣರು ದಟ್ಟದ ಪನ್ನಂಗಗಳ ನಿವ | ಗೆಸಗಿತ್ತಿಲ್ಲಹುದೆಂದು ನೊಂದಾ || ೭೯ ||
 ಮುಟ್ಟಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂದರೆ ಪರಿವಾರಸಂ | ಘಟ್ಟದ ಸೆಕೆಯಹುದೆಂದು ||
 ಬಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ನೀವು ದೂರದಿ ಬಪ್ಪಂತು | ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದಿಂತುಟಾಯ್ತು || ೮೦ ||
 ನೀವೊಮ್ಮೆ ಸುಮ್ಮನೆಯಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮೊತ್ತಿನ | ಸೇವಕಿಯರಿಗು ಪರಾಕೆ ||
 ಜೀವನಳಿದರೆ ನಂಬುಗೆಂತರಂದನು | ನೋವಿಂದ ತನ್ನ ಪೆಂಡಿರೊಳು || ೮೧ ||
 ಇಂದು ಸಮುದ್ರ ಸಮಾಪವೆಂದರೆ ನೋಳ್ವೆ | ವೆಂದು ಬೇಗದಿ ಸಾಗಿರೆನಲು ||
 ತಂದರವರು ನಾವು ಪೇಳ್ವಂತೆ ಬೆಸದನ | ರಿಂದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲಂದರವರು || ೮೨ ||

ಸೇವೆಕಾಶಿಯರು ನಂಬುಗೆವಂತರುಸಿದ್ಧರು | ದೇವ ಮುನಿವ ತನಗೆಂದು ||
 ನಾವು ಕೇಳದೆ ಬಂದೆವೆಮ್ಮಪರಾಧವ | ಕಾವುದೊಂದಿಪನಾದಿದರು || ೮೩ ||
 ಈ ಪಯಣದೊಳೊತ್ತಿ ಬಂದೆವಲ್ಲದೆ ಹಿಂದ | ಕಾ ಪಯಣದೊಳೊದಗಿದೆವೆ ||
 ತಾಪವಾಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣುತ ಹೋದುದೆ | ದೋಷನೊಳಾಡಿದರೊಸೆದು || ೮೪ ||
 ಎಂದರುಪರಿಗೆಯನೇರಿ ಹಿಂಬೊತ್ತಿಗಾ | ನಂದದಿಂದಬ್ಬಿಯ ನೋಳ್ವಾ ||
 ಮಿಂದು ದೇವಾರ್ಚನೆಗೈದು ಭೋಜಿಪವೇಳಿ | ರೆಂದೆದ್ದನಬಲಿಯರ್ವರಸಿ || ೮೫ ||
 ಸಹಸದಿ ಮಯನು ಪೆಂಡಿರಿಗು ತನಗು ವಿಾವ | ಗೃಹಲಕ್ಷಗಳ ರಚಿಸಿರಲು ||
 ಗೃಹಸತಿರತ್ನ ಪ್ರೇರಿಸಿದ ಜಲದಿ ಸಂ | ಗ್ರಹದಿ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿದನು || ೮೬ ||
 ಬಂದೊಂದು ಮನೆಯೊಳೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪೆಂಡಿರು ಹೊಕ್ಕು | ಮಿಂದರು ತಾನು ಬೇರೊಂದು ||
 ಮಂದಿರದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಮಜ್ಜನಗೈದನ | ದೊಂದು ಗಣ್ಯವೆ ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೮೭ ||
 ಬಿಂಕಿಯನುರುಹು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಾಕಿವರವ | ರಂ ಕರೆಯಿಗಾಗಲೆಂಬ ||
 ಡೊಂಕಿಲ್ಲ ಗೃಹಸತಿರತ್ನ ಪ್ರೇರಿಸೆ ವಿಂದ | ಭೋಂಕನೆ ನಾರಿಯರ್ವರಸಿ || ೮೮ ||
 ನೆನೆದ ವಸ್ತ್ರವ ಪದ್ಮನಿಧಿಯೆಂಬುದೀವು | ತನತನಗುಡಕೊಡಿಸಿದನು ||
 ವಿನತಪಿಂಗಳನೆಂಬ ನಿಧಿ ತೊಡಿಗೆಯನೀವು | ದನಿಬರ್ಗ ತೊಡಿಗೆತೊಡಿಸಿದಾ || ೮೯ ||
 ದೇವತಂತ್ರದೊಳೆಲ್ಲ ಮಿಂದುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಜಿ | ನಾವಾಸಕಡಿಯಿಟ್ಟರೊಸೆದು ||
 ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ಥಾನನವ | ಸೇವಿಸಿದರು ಲೀಲೆಯಿಂದ || ೯೦ ||
 ಪರಿಮಳ ತಂಬುಲಗಳ ಕೊಂಡು ಶಯನಮಂ | ದಿರಕೆಯ್ದು ಸುಖನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದು ||
 ಸರಸವಿನೋದದಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ದಾಸರ | ಪರಿಹರಿಸಿದರು ಭೋಗಿಗಳು || ೯೧ ||

ಬಳಿಕ ಮೂರನೆಯ ಜಾವದೊಳವನೀಶನಾ | ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರು ಸಹವಾಗಿ ||
 ನೆಲೆಮಾಡನೇರಿ ಮೇಲ್ಮನೆಯೊಳು ಕುಳಿತು ಪಂ | ಗಳಿಗಂಬುನಿಧಿಯ ತೋರಿದನು || ೯೨ ||
 ಕಡಲ ಮುನ್ನರಿಯದ ಪೆಂಗಳಚ್ಚರಿವಟ್ಟು | ನಿಡುಬೆರಳಿಟ್ಟು ನಾಸಿಕಕೆ ||
 ಮುಡಿಯೊಲಿದೊಲೆದು ನೋಡಿದರದರೊಂದು ಬ | ಲ್ಲಡಣೆಗೆ ಬಗೆಯೊಳು ಮೆಚ್ಚಿ || ೯೩ ||
 ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ತೋರ್ಪ ಸಮುದ್ರದ | ಕಟ್ಟಳಲಿಗೆ ಜೋಡ್ಯವಟ್ಟು ||
 ಅಟ್ಟಹಾಸವ ಮಾಡುತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ನೈಯ | ತಟ್ಟುತ ತೋರಿ ನುಡಿದರು || ೯೪ ||
 ಅಟ್ಟುವ ತೆರೆಯ ಮುಂದೋಡುವ ತೆರೆಯ ಪೆ | ಬೆಟ್ಟದಂತೇಳ್ವ ತೆರೆಗಳಾ ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ಬಯಲಹ ತೆರೆಗಳನವರು ಕ | ಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರರ್ತವಡುತ || ೯೫ ||
 ಎಡೆಗುತ್ತಿಗಳನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ನಂದದ್ರಿಯ | ನಿಡುಗಲ್ಲುಗಳನದರೊಳಗೆ ||
 ಎಡೆಯಾಡುತಿಕ ದೋಣಿ ದುಗ್ಗಿ ಕಪ್ಪಲು ದೊಡ್ಡ | ಹಡಗುಗಳಿರವ ನೋಡಿದರು || ೯೬ ||

ತುಂತುರು ತೆರೆ ನೊರೆ ಸುಳಿ ಘಳುಘಳುರವ । ತೂಂತಿಟ್ಟು ಹೊಳೆವ ವಾರಿಧಿಯಾ ॥
 ಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲರೇ ಕ್ಷಿ ಸುತರೆ ಭೂಪಾಲ । ನಿಂತೆಂದು ನುಡಿಧನವರೊಳು ॥ ೯೭ ॥
 ಇಂದು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ನಿಚ್ಚಲು ನೀವು ಪೆಂ । ಪೊಂದಿದಬ್ಬಿಯ ನೋಡಬಹುದು ॥
 ಇಂದಿಗೆ ಸಾಕೆಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡರಸಿಯ । ರೊಂದಾಗಿ ಮಾಡದಿಂದಿಳಿದಾ ॥ ೯೮ ॥
 ರಾಗದಿಂದಾ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಕಾಲೋಚಿತ । ಭೋಗದೊಳಾ ರಾಯನಿರ್ದಾ ॥
 ಸಾಗರತಟದೊಳು ಪಡೆಯಿದ್ದುದಿದು ಪೂರ್ವ । ಸಾಗರದರ್ಶನಸಂಧಿ ॥ ೯೯ ॥

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ । ಬೀಜ ನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ॥
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ । ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು ॥ ೧೦೦ ॥
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ । ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ॥
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ । ಸಪ್ತಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು ॥ ೧೦೧ ॥
 ಕಡಲ ನಗುವ ಕಡುಗಂಭೀರ ಕಡಲೊಂದು । ಕಡುಸಿಗೆ ತೆರಪಾದ ಮಹಿಮಾ ॥
 ಕಡೆಸಾರದೆನ್ನಿದೆಯೊಳಗಿರು *ನೀನೆಡೆ । ಬಿಡದೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ ॥ ೧೦೨ ॥

ಪೂರ್ವ ಸಾಗರದರ್ಶನಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ರಾಯಸದಂ ಬಿಚ್ಚ ಸಂಧಿ.

ಮಾರಮದೇಭಕಂಠೀರವ ಬೋಧಪ | ಯೋರಾಶಿಪೂರ್ಣಸುಧಾಂಶು ||
ಕಾರುಣ್ಯದೋರು ಸನ್ಮತಿಯನು ಕರ್ಮಸಂ | ಹಾರಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಅಂದಿನ ಮರುದಿನ ದಳಪತಿಸಚಿವರ | ಮಂದಿರಕಾ ಚಕ್ರಿ ಕರೆಸಿ ||
ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯವ ಯೋಚಿಸಿ ನುಡಿದನ | ದೊಂದು ಲೀಲಾಮಾತ್ರವಾಗಿ || ೨ ||
ಬಿಡು ಮಾಗಧನ ಗೆಲ್ಪುದಾವ ಗಹನವೆಲೆ | ಪಡೆವಳ್ಳ ಕೇಳ್ವಂತ್ರಿ ಕೇಳು ||
ಕಡಲ ತಡಿಯೊಳೆನಗೊಮ್ಮೆ ಯೋಗದೊಳಿರ | ಲಡರುತಿರ್ದಪುರ್ದರ್ಶಿಯೆಂದಾ || ೩ ||
ನಿನ್ನೆ ಸಮುದ್ರವ ಕಂಡುದು ಮೊದಲಾಗಿ | ನನ್ನೆದೆಯೊಳು ಧ್ಯಾನದರ್ಶಿ ||
ಭಿನ್ನ ವಿಲ್ಲದೆ ದಳವೇರುತ್ತಿದ್ದಪುದದ | ಮನ್ನಿಸಬೇಕು ನಾನೆಂದಾ || ೪ ||
ಕಾನನದೊಳು ಕಡಲೊಳು ಹೊಳೆಯೊಳು ಗಿರಿ | ಸಾನು ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿ ||
ಧ್ಯಾನಕೆ ಲೇಸೆಂದು ವೇಳ್ವುದಧ್ಯಾತ್ಮದೊ | ಳಾ ನುಡಿ ಹೊಳೆದುದಿನೊಳಗೆ || ೫ ||
ಪುರದಿಂದ ತಳರ್ದುಡು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಥದಲ್ಲಿ | ಪಿರಿದು ಯೋಗವ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲ ||
ಶರಧಿಯೊತ್ತಿನೊಳೊಮ್ಮೆ ಯೋಗದೊಳಿರ್ದದ | ಪರಿಕಿಸಬೇಕು ನಾನೆಂದಾ || ೬ ||
ಬಿನ್ನಹ ದೇವ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಳ್ವೊಡಬ್ಬಿಯ | ಸನ್ನಿಧಿ ಲೇಸಹುದದಕೆ ||
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಗೆಯ ಜಯಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮಾಳ್ವುದು | ಮುನ್ನಲೆಂತಹುದೆಂದರವರು || ೭ ||
ಮಾಗಧ ನನಗೊಬ್ಬ ಪಗೆಯ ಸೂರ್ಯಗೆ ದೊಡ್ಡ | ಗೂಗೆಯ ಯೋಚನೆಯೇಕೆ ||
ಯೋಗದೊಳಿರಲೆನಗೆದಿಹಾರಲವ ಬಂದು | ತಾಗಲಾಪನೆ ನನ್ನ ಪಡೆಯಾ || ೮ ||
ತೃಣವ ಪರ್ವತವ ಮಾಳ್ವಂತೆ ನೀವನನೊ | ಕ್ಷಣಿಸುತಿಹಿರಿ ತೋರಮಾಡಿ ||
ಗಣಬದ್ಧರಿಗೆ ಬೆಸನಿತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದೊಳಾ | ಬಣಗನ ತರಿಸಲೆ ಹಿಡಿದು || ೯ ||
ಅದು ಬೇಡ ವಜ್ರಖಂಡಾಖ್ಯಾಚಾಪಕೆ ಕಿಡಿ | ಗೆದರುವ ಬಾಣವ ತೊಟ್ಟು ||
ಬುದಿಬುದಿನವನೂರ ನಡುವೆ ಕೆಂಡವ ಸೂಸಿ | ಗದಗಾಪುಗೊಳಿಸಲೆ ಪುರವಾ || ೧೦ ||
ಆ ತಳ್ಳಿಯೇಕೆ ಬೆಟ್ಟವನೊಟ್ಟು ಮಯನಿಂದ | ಸೇತುವ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಡೆಸಿ ||
ಭೂತದರಸನೆನ್ನ ತೊಂಡರಂದೊಯ್ಸಿ ತಂ | ದೀ ತಡಿಗೆಯ್ವಿಸಿ ಬಿಡಲೆ || ೧೧ ||
ಚಕ್ರ ಬೇಡವನಿಗೆ ಚಾಪಾಸ್ತ್ರ ಬೇಡೆನ್ನ | ವಿಕ್ರಮದರಸುಮಕ್ಕಳೊಳು ||
ಆಕ್ರಮಿಸಿಲ್ಲಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡೆನಗೆ ಪಾ | ದಾಕ್ರಾಂತಗೆಯ್ಸಿ ನೂಂಕಿಸಲೆ || ೧೨ ||
ಅಹಹ ನೋಡಿದನಂದು ಬಿರಿಸಾಗಿ ಮುಂದಿನ್ನು | ಗುಹೆಯೊಳಗೆರಡು ವೆರ್ದೊರೆಯಾ ||
ವಹಿಸಿ ದಾಂಟುವ ಪರಿಯೆಂತೆಂದು ನುಡಿದನು | ಗಹಗಹಿಸುತ ಚಕ್ರಧರನು || ೧೩ ||

ಅದರಿಂದ ನನಗಿದು ತೋರವಲ್ಲದಕೆ ನೀ | ವದೆಹಾರುಗೊಳ್ಳದೊಪ್ಪಿಹುದು ||
 ಉದಧಿಯೊತ್ತಿ ನೋಳೊಮ್ಮೆ ಪರಮಾತ್ಮಯೋಗಸಂ | ಪದವ ನೋಡುವೆನು ನಾನೆಂದಾ || ೧೪ ||
 ಅಕ್ಕಟೆ ಡೊಂಬರ ಗುಡಿಯನಿರಿಯೆ ಜೋಡು | ಪಕ್ಕರಿಕೆಯೆ ನನಗವನು ||
 ಲೆಕ್ಕವೆ ಗುರುಹಂಸನಾಥನ ಮೇಲಾಣೆ | ಮಿಕ್ಕು ಚಿಂತಿಸದಿರಿ ನೀವು || ೧೫ ||
 ಹಂಸನಾಥನ ನೋಡುವಾಗ ಕರ್ಮಾಳಿ ವಿ | ಧ್ವಂಸನವಹುದೆನಲಿವನು ||
 ತಾಂ ಸಿಡಿದಳ್ಳನೆ ನೋಡಿರೈ ನಾಳೆ ತಂ | ದಾಂ ಸೇವೆಗಿಕ್ಕಿ ತೋರುವೆನು || ೧೬ ||
 ಒಂದಂಬನೆಚ್ಚುವನೊಳಗ ನೋಡುವೆನುಗು | ರಿಂದ ಹೋಹದಕೇಕೆ ಕೊಡಲಿ ||
 ಬಂದರೊಂದೊಳ್ಳಿತು ಬಾರದರೆರಡೊಳ್ಳಿ | ತೆಂದು ತೋರುವೆನೆನ್ನ ಪರಿಯಾ || ೧೭ ||
 ಕರ್ಮಾಳಿಗಳ ಗೆಲ್ಲರೆನಗೆ ಯೋಚನೆಯೈಸೆ | ಪರ್ಮಡುವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ||
 ಕೂರ್ಮನಂತಿದರ್ಪ ಗೆಲ್ಲರೊಂದೆಣಿಕೆಯೆ | ಮರ್ಮಜ್ಞರಲ್ಲವೆ ನೀವು || ೧೮ ||
 ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಮೂರುದಿನವಿದ್ದು ಮರುದಿನ | ನಾನವಗೊಂದಂಬನೆಚ್ಚು ||
 ಈ ನಿಲಯಕೆ ಬಹೆನಿದು ರಾಜಯೋಗಾಂಗ | ಸೇನೆ ಜತನ ಹೋಗಿರೆಂದಾ || ೧೯ ||

ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತುವರಿಬ್ಬರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ನೊಡನೆ ಸಾಗರದೊತ್ತಿಗಿದ್ದಾ ||
 ಬಡಗಿಯೊಡ್ಡಿ ದ ಗೃಹದೊಳು ಮೂರುದಿನ ಯೋಗ | ವಿಡಿದಿದ್ದನಾ ರಾಜಯೋಗಿ || ೨೦ ||
 ನೇಮಿಸಿ ಯಮನಿಯಮಾಸನಪ್ರಾಣಾ | ಯಾಮಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಧ್ಯಾನ ||
 ಕೋಮಲಧಾರಣೆ ಸುಸಮಾಧಿಯೆಂಬ ಯೋ | ಗಾವ್ಯತಾಷ್ಟಾಂಗವ ಬಗೆದಾ || ೨೧ ||
 ಲೋಕದವರ ಮುಂದೆ ತೋರದೆ ನಿಧಿಯ ತಂ | ದೇಕಾಂತದೊಳು ನೋಳ್ವರಂತೆ ||
 ಆ ಕಡಲೊತ್ತಿನೊಳಾತ್ಮನ ಕಂಡನಾ | ಭೂಕಾಂತ ತನ್ನ ದೇಹದೊಳು || ೨೨ ||
 ಮುನ್ನ ತಾ ಮಾಡುವ ಯೋಗದಿಂದಾಗ ಮ | ಹೋನ್ನತವೆತ್ತದಾ ಯೋಗಾ ||
 ಮುನ್ನೀರ ತಡಿಯ ಯೋಗಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು | ತನ್ನೊಳು ತಾನರ್ತಿವಟ್ಟಾ || ೨೩ ||
 ಪರ್ವಯೋಗದ ಸಂಧಿಯೊಳು ಪೇಳ್ವ ಕ್ರಮದೊಳಾ | ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಯೋಗವಿದ್ದು ||
 ದುರ್ವಾರಕರ್ಮವ ಜಜ್ಜರಗೈದನ | ಪೂರ್ವಾತ್ಮಸುಖವ ಪಡೆದನು || ೨೪ ||
 ಮೂರುದಿನಸ ಮೂರುಗಳಿಗೆಯಾಗಿದ್ದುದು | ತೋರಿತಿಲ್ಲದರಾಗ್ನಿ ನೃಪಗೆ ||
 ಮೂರುಲೋಕದ ಸಾರವೆನಿಸಾತ್ಮಸುಖದೊಳಾ | ನೀರನೋಲಾಡಿ ತಣೆದನು || ೨೫ ||

ತೀರಕೆ ಬೋನಗುಡಿಕೆ ಬರೆ ಮರುದಿನ | ಪಾರಣೆಗೈದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ||
 ಧೀರರ ದೇವ ಮೂರನೆಯ ಜಾವದೊಳು ಮೊಂ | ದೇರೇರಿ ನಡೆದನಬ್ಬಿಯೊಳು || ೨೬ ||
 ಧ್ವಜಘಂಟಿಕಲಶ ಪೂಮಾಲೆಯ ಶೃಂಗಾರ | ದಜತಂಜಯವೆಂಬ ರಥವಾ ||
 ಅಜಡಸಾಂಬ್ರಾಣೆಗಳೀರೈದು ತೆಗೆಯೆ ಭೂ | ಭುಜ ಗಮಿಸಿದನೋಜೆಯಿಂದ || ೨೭ ||

ಕೆಲದೊಳು ಗಣಬದ್ಧ ನೊರ್ವ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ | ಸೆಳೆದತ್ತಿ ದಾಯೆಂದು ನಡೆನೆ ||
 ನೆಲದ ಮೇಲೊಯ್ಯಂತೆ ಜಲದ ಮೇಲೊಯ್ಯುವಾ | ಜಲಗಾಮಿವಾಜಿಗಳೊಸೆದು || ೨೮ ||
 ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಬಂದು ತಾಗುವ ಹಲವು ತ | ರಂಗಮಾಲೆಗೆ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ||
 ಮುಂಗಾಲ ಮಡಿದು ಹಿಂಗಾಲ್ವೀಡಿ ರಥವ ತು | ರಂಗಮಾಲೆಗಳು ತೆಗೆದುವು || ೨೯ ||
 ಚಿಂಗಚೆಂಗನೆ ತೇಜ ತೆಗೆಯೆ ದ್ವಾದಶಯೋಜ | ನಾಂಗಣಪರ್ಯಂತ ಹರಿದು ||
 ನಂಗಲ್ಲನಿಳುಹಿದ ಹಡಗು ನಿಲ್ವಂತೆ ರ | ಥಾಂಗ ನಿಂದುದು ತೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ || ೩೦ ||
 ಹಂದೆಯವನು ನಿನ್ನ ಕಂಡರೋಡುವನಿನ್ನು | ಮುಂದೆಯ್ದಬೇಡವೆಂದಬ್ಬಿ ||
 ಬಂದು ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ನಿಂದುದಾ | ಹೊಂದೇರು ಹರಿಯದೆ ಮುಂದೆ || ೩೧ ||
 ನಿಡುಬಿಲ್ಲ ರಥದ ಮೇಲೂರಿ ದಕ್ಷಿಣದೊಂದು | ತೊಡೆಸೋಂಕಿ ಬಾಗಿ ಹೆದೆಯಾ ||
 ಎಡಗೈಯೊಳೊರಿಸಿ ನೀವಿ ಜೇವಡೆದನು | ಸಿಡಿಲ ವೀಣೆಯ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ || ೩೨ ||
 ಸಿಂಜನಿಯೊಳಗೆ ಬಾಣವನಿಟ್ಟು ಪರಮನಿ | ರಂಜನುದ್ಧನ ನೆನೆದು ||
 ಮಂಜುಳಾತ್ಮರಾಮ ಕರ್ಮವ ಗುರಿಗಾಣ್ಣು | ರಂಜನೆಯೊಳು ಗುರಿಗಂಡಾ || ೩೩ ||
 ಆಕರ್ಣಪರ್ಯಂತ ಬಾಣವ ತೆಗೆದುಬ್ಬಿ | ಭೂಕಾಂತ ಸಂತಗೊಟ್ಟಿಚ್ಚಾ ||
 ಆಕಾಶದೊಳು ಬಾಣ ಚುಮ್ಮ ಭೋರ್ಚುಯ್ಯೆಂದು | ಭೀಕರಸುತ ಹೋದುದತ್ತ || ೩೪ ||
 ಹೊಂಕರಿಸಿದ ರಾಯನಾರ್ಭಟಿಗಾ ಬಿಲ್ಲ | ಟಂಕಾರದಾರ್ಭಟಿಗಬ್ಬಿ ||
 ದಿಂಕಿಟ್ಟು ಗಗನಕೆದ್ದುದು ಕೊಳವಿಯೊಳೂದೆ | ಬೆಂಕಿ ನಾಲಗೆನೀಡುವಂತೆ || ೩೫ ||
 ಕಟಕದೊಳಿದ್ದಾನೆಕುದುರೆ ಬೆದರಿ ಲಟ | ಲಟಿಸುತ್ತತ್ತಲೋಡಿದುವು ||
 ತಟವನುಚ್ಚಳಿಸಿತು ಕಡಲು ಮಂಟಪ್ಪರೆ | ಘಟದ ಮೊಸರು ಚಿಲ್ಲುವಂತೆ || ೩೬ ||
 ತಾರಗೆವುದಿದುವು ತಳಲೋಕ ನರಲೋಕ | ಮೇರುವಲ್ಲಾಡಿದುದೆಂಬ ||
 ಭೂರಿವರ್ಣನೆಯೇಕೆ ಮಾಗಧನೂರಿಗೆ | ನೀರುಕ್ಕಿ ನಾಡು ಕಂಪಿಸಿತು || ೩೭ ||
 ಬಿರುಗುಟ್ಟುತಾ ಬಾಣ ಪೋಗಿ ಮಾಗಧನಿದ್ದ | ಹೊರಗಣೋಲಗದ ಶಾಲೆಯೊಳು ||
 ನಿಸಿದ ಕಂಭಕೆ ತೊಟ್ಟನೆ ನೆಟ್ಟಿತು | ಬರಸಿಡಿಲಂತಿರಾರ್ಭಟಿಸಿ || ೩೮ ||

ಝಲ್ಲನೆ ಸಭೆ ಕೆದರಿತು ಹುಲಿ ಬರೆ ಕಂಡ | ಹುಲ್ಲಿಯ ಹಿಂಡಿನಂದದೊಳು ||
 ಬಲ್ಲಿದನಲ್ಲವೆ ಮಾಗಧಾಮರನಿದ್ದ | ನಲ್ಲಿ ತನ್ನಯ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು || ೩೯ ||
 ಅಳುಕುಬಿಟ್ಟೊಡನೆಲ್ಲರೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದರು | ಹಿಳುಕಿನೋಲೆಯ ತನ್ನಿರೆಂದಾ ||
 ಅಳುಕುತಳುಕುತೊಬ್ಬನದರೊತ್ತಿಗೆಯ್ದ | ನೆಳಸಿಕೊಟ್ಟನು ಕರಣಿಕಗೆ || ೪೦ ||
 ಕರಣಿಕನೋದಿದನೊಡನೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾ | ಪುರುಜನೇಂದ್ರನ ಸುಕುಮಾರಾ ||
 ಗುರುಹಂಸನಾಥಭಾವಕೆ ಸೊಕ್ಕಿ ದರಿಯಾ | ಗಿರಿವಜ್ರದಂಡ ಪ್ರಚಂಡಾ || ೪೧ ||

ಮಾರ್ಮಲೆವರಾಯಮೇಘಝಂಝೂನಿಲ | ದುರ್ಮುಖರಾಯಜಜ್ಜಾರಾ ||
 ಕರ್ಮಕೋಳಾಹಳ ಮೃತ್ಯುಕೋಳಾಹಳ | ಧರ್ಮಪಾಲಕ ಪ್ರಜಾಪಾಲಾ || ೪೨ ||
 ಭರತಚಕ್ರೇಶ್ವರನೊಲವಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಿಂ | ಕರಮಾಗಧನಿಗೆ ನಿರೂಪಾ ||
 ಸರಿತದೊಳಗೆ ನಾಳೆ ಬಂದೆಮ್ಮ ಕಾಣ್ಬುದು | ಪರಮಶಾಸನವೆಂದು ಮುಗಿದಾ || ೪೩ ||
 ಕೇಳುತ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಮಾಗಧನು ಮೈ | ತೂಳವೆದ್ದೊಡುಗಚ್ಚಿದನು ||
 ಸೀಳುಸೀಳೋಲೆಯ ಸುಡುಸುಡೆಂದನು ತನ್ನ | ಬಾಳ ಸೀಳುಡುಸುಡೆಂಬಂತೆ || ೪೪ ||
 ಹಲ್ಲ ಕಡಿದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪೇರಿ ತುಂಬುರ | ಗೊಳ್ಳಿಯಂತುರಿ ಭಿಟಿಭಿಟಿಸಿ ||
 ಅಲ್ಲಾಡಿ ವಾಸೆ ಸೆರೆತು ನೋಡಿ ನುಡಿದನು | ಕೊಲ್ಲುವಂತದನೋದಿದವನಾ || ೪೫ ||
 ಎಲ್ಲಿಯ ಭರತಗಿರತನಿವನೆಮ್ಮ ಬ್ಬಿ | ಯಲ್ಲಿಯ ಭರತವಿಳಿತವೊ ||
 ಚಲ್ಲಬಡಿನೆ ತನ್ನ ಸೇನೆಯ ಕರೆಯೊ ನ | ಮೈಲ್ಲ ವ್ಯಂತರಿಗರನೆಂದಾ || ೪೬ ||
 ಕಿಂಕರನೆ ನಾನು ತನಗೆ ತನ್ನೊಲೆಯೊಂ | ದಂಕೆ ನಿರೂಪನೆ ನನಗೆ ||
 ಬಿಂಕದ ಕಡಲೊಳಿಪ್ಪವರೊಳು ಪೊಡವಿಯ | ಡೊಂಕರಿಂತುಸುವುದು ಸೊಕ್ಕೆ || ೪೭ ||
 ಒಮ್ಮಾರ ಬಿರುದಿನವೊಕ್ಕಣೆಯಿಲ್ಲದ | ಹೆಮ್ಮೆ ಸಲ್ಲದ ನಾಡ ಪಂಥಾ ||
 ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವು ನಡೆವುವೆ ಭೂತನಾಥರ | ಸೊಮ್ಮನರಿಯನವನೆಂದಾ || ೪೮ ||
 ಪುರೆ ನಾನು ತನ್ನ ಕಾಣ್ಬುವನೆ ನೋಡವನೊಂದು | ಭರತವನಿಳಿತಮಾಡುವೆನು ||
 ಬರಹೇಳೊ ಭಟರನೆಂದುಲಿದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಹೊ | ಯ್ದುರಿವುತಿದ್ದನು ಮಾಗಧೇಂದ್ರಾ || ೪೯ ||

ಕೂಪರು ಸಚಿವರಾ ಸಮಯದೊಳವನ ಸ | ಮೊಪದೊಳಿದ್ದವರವನ ||
 ಕೋಪ ತಂಪಹಂತೆ ನುಡಿದರು ತಂತ್ರಕ | ಲಾಪವರಿದು ಕಾರ್ಯವರಿದು || ೫೦ ||
 ದೇವ ನೀವೇಳ್ವುದು ಮತವಲ್ಲ ಕುಳ್ಳಿರಿ | ದಾವ ದೊಡ್ಡಿತು ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರಾ ||
 ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸುವೆವಾ ಕಾರ್ಯವ ನೀನು ಸ್ವ | ಭಾವದೊಳೊಲಗವಾಗು || ೫೧ ||
 ಓಲಗ ಹರಿಯಲಿ ನವಗೆ ಬೆಸನಕೊಡು | ಮೇಲೆನ್ನು ನೋಡೆಂದರದನು ||
 ಲಾಲಿಸಿ ಕುಳಿತನು ಹಂದುದೊಲಗ ತಮ್ಮೊ | ಳಾಲೋಚನೆಯ ಮಾಡಿದರು || ೫೨ ||
 ಧೀರನಲ್ಲವೆ ನೀನು ಪ್ರೌಢನಲ್ಲವೆ ನಿನ | ಗಾರಿದಿರದರಿಂದ ನಿನ್ನ ||
 ಭಾರಿಯ ಭಾಗ್ಯಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆ ಲಘು | ಚಾರಿತ್ರದಾಟವ ಬಿಸುಡು || ೫೩ ||
 ಮುನಿಸ ಬಿಸುಡು ನಮ್ಮ ನುಡಿಗೇಳು ನೀನರ | ಮನೆಯೊಳಗಿರು ನಾವು ಮಾಳ್ವ ||
 ಘನತೆಯ ನೋಡು ಭೂತಳವೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿ | ನ್ನನೆ ಕೀರ್ತಿಪಂತೆ ಮಾಡುವೆವು || ೫೪ ||
 ಎನೆ ನಸುನಕ್ಕನ್ನು ಮುನಿಸಿಲ್ಲ ಪೇಳಿ ನಿ | ಮ್ಮನುಮಾನವೇನೆಂದು ಕೇಳ್ವಾ ||
 ನುನಸು ತಂಪಾದುದನೊಂದು ಮತ್ತನರು ಮೆ | ಳನೆ ನುಡಿದರು ಕಾರ್ಯದನುವಾ || ೫೫ ||

ಭರತಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ ದೇ | ವರದೇವನಾತ್ಮಜನವನ ||
 ಪರಿಯ ಮಹಾಪ್ರಭು ನೀನೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು | ಮರುಳುಮೃಂತರರಿದಪರೆ || ೫೬ ||
 ಅದ್ಭುತಸಂಪತ್ತಿನೊಡೆಯ ಮತ್ತವಗೆ ಕಿಂ | ಚಿನ್ನಯವಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಯಂಕಾ ||
 ತದ್ಭವದೊಳು ಮೋಕ್ಷ ಗಾಮಿ ನೀನಾತನ | ಚಿದ್ಭೂತಿಗಂಡರರ್ತಿಸುವೆ || ೫೭ ||
 ಭರತಪಟ್ಟಂಡವನವನಾಳ್ವ ಪುಣ್ಯವ | ನೆರಪಿಕ್ಕೊಂಡಾತ ಪುಟ್ಟಿದನು ||
 ಪರರನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲಾರ್ಪರೆ ಪ್ರೌಢಭೂ | ವರನಲ್ಲವೆ ನೀನು ಸ್ವರಸು || ೫೮ ||
 ಮಡಕೆಯನೊಡೆವಂತೆ ವಜ್ರ ಕವಾಟವ | ನೊಡೆಹೊಯ್ದನವನಿನ್ನು ಮುಂದೆ ||
 ಬಡವನೆ ಭರತೇಶ ಬೆಟ್ಟವನೊಟ್ಟಿಸಿ | ಕಡಲ ದಾಂಟುವ ದಕ್ಷ ನವನು || ೫೯ ||
 ಜಾಣನಲ್ಲವೆ ನೀನು ನೋಡವನೆಚ್ಚೊಂದು | ಬಾಣ ನೆಟ್ಟಿದೆ ಕಂಭದಲ್ಲಿ ||
 ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಮುನ್ನಲಿಂತಾವನೆಚ್ಚನು | ಕಾಣಬಹುದಕೆ ಕನ್ನಡಿಯೆ || ೬೦ ||
 ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಕಂಭವ ತಾಗೆಂದು ಬಿಡೆ ಕಂಭ | ದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿತು ಬಾಣ ಬಂದು ||
 ಕೊಲ್ಲೊಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪಗೆಯ ತಾಗೆಂದಿಚ್ಚ | ರೊಲ್ಲದೊಲೆವುದೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ || ೬೧ ||
 ಓಲೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಣವನೆಸೆವವನು | ಮಾಲೆಯ ಬಾಣವನಿಡನೆ ||
 ಜ್ವಾಲೆಯನುಗುಳುವ ಚಕ್ರದಿಂದಿಡನೆ ಸ | ಮಾಲೋಚಿಸಿದೆಯೊಳು ನೃಪತಿ || ೬೨ ||
 ನೆಟ್ಟ ಬಾಣವ ತೋರಿ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳಿದೆ | ದಟ್ಟಿತು ವಜ್ರದ ಕದವಾ ||
 ಹಿಟ್ಟು ಗುಟ್ಟುವನೆಂಬ ನುಡಿ ಬೆದರಿಸಿತು ಬಾ | ಯ್ಪಟ್ಟಾಡದಾಲಿಸುತಿರ್ದಾ || ೬೩ ||
 ಇದಿರ ಶಕ್ತಿಯ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಯೋಚಿಸಿ | ಕದನವ ಮಾಳ್ವದು ಜಾಣ್ಣೆ ||
 ಮದಮುಖದೊಳು ಹೋಗಿ ತಾಗಿ ಬಾಗಿದರೆ ಲೋ | ಕದ ಹಾಸ್ಯಕಹುದೆಂದರೊಡನೆ || ೬೪ ||
 ತುಡುಕಬೇಕಹುದು ಕಾಳಗವನು ತನಗೆ ತ | ಕೃಡೆಯೊಳಗಧಿಕನೊಳ್ಳೊನಿಸಿ ||
 ಬಡವ ಸೆರೆತು ನೋಡಿ ತಿವಿಯಿಸಿಕೊಂಡ ನಾ | ಣ್ನುಡಿಗೆಡೆಯಾಗಲುಬಹುದೆ || ೬೫ ||
 ತನಗೆ ಸಮಾನನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಸಲುವುದು | ತನಗಧಿಕನೊಳು ಹೋರಿದರೆ ||
 ತನಗೆ ತಾನಿರುಗಿಕೊಂಡಂತಹುದೆಂದರು | ಮನದಟ್ಟಿತಾ ಮಾತು ಮತ್ತೆ || ೬೬ ||
 ನನ್ನಿಚ್ಚಿ ಗಾಡದೆ ಪರರ ಶಕ್ತಿಯನೆ ಮ | ಹೋನ್ನಿಗೈದರೆನ್ನದಿರು ||
 ಕನ್ನಡಿಯಂತುಳ್ಳುದನೆ ತೋರಿ ನುಡಿದೆವು | ಬನ್ನವಲ್ಲದು ಲೇಸು ನಿನಗೆ || ೬೭ ||
 ಒಡೆಯನ ಕುಸಿಗುಟ್ಟಿ ಪರರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ನಾಡೆ | ನುಡಿದುದಧಮತನವಹುದು ||
 ಕಡೆಗೆ ಜಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯವ ಕಂಡು ನುಡಿದೆವು | ಕೆಡುವ ಕಾರ್ಯವ ಪೇಳ್ವರೆಲ್ಲ || ೬೮ ||
 ಇಂದಿಗೆ ಕಷ್ಟವೆಮ್ಮಯ ಮಾತು ನಿನಗದು | ಮುಂದೆ ಲೇಸದ ಕಾಣ್ಣೆ ನೀನೆ ||
 ಚಂದನ ನುಡಿದಿವಿ ನುಡಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ | ಬಂದರೆ ಕೇಳ ಬಿಡಲ್ಲದಿರೆ || ೬೯ ||

ಕುಲವೃದ್ಧರಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಲಾಲಿಸಿ ಚಕ್ರಿ । ಬಲು ಶಕ್ತಿವಂತನೆಂದರಿದು ॥
 ಕಲಹ ಜಯಿಸದೆಂದು ಕಂಡೆಯೊಳು ಸೋರಿ । ತಲೆಗುಸಿದನು ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಾ ॥ ೭೦ ॥
 ಎಂದರಿನ್ನೇನ ಮಾಡುವವೆಂದನಿದಕೊಲ । ವಿಂದೆಯ್ವಿ ಚಕ್ರೇಶನಡಿಗೆ ॥
 ವಂದನೆ ಮಾಡುವವೆಂದರಾದೀಶನ । ಕಂದನಲ್ಲವೆಯೆಂದರೊಡನೆ ॥ ೭೧ ॥
 ಬೆರೆವರಾರವನಿಗೆ ಪಟ್ಟಂಡದೊಳಗೆ ಸೋ । ತೆರಗದ ಬಲ್ಲಿದರಾರು ॥
 ಕೊರತೆಯೆ ತದ್ಭವನೋಕ್ಷ ಸುಖಿಯ ಪಾದ । ಕೆರಗುವವೆಂದರುತ್ತಮರು ॥ ೭೨ ॥
 ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಗದಿದ್ದವರನಾ ನೃಪ ನಾಳೆ । ಶಕ್ತಿಯೊಳಿರಗಿಸಿಕೊಂಬಾ ॥
 ರಿಕ್ತರಾಗದೆ ಹೋಗಿ ಮೊದಲೆ ಕಾಣ್ಬುದು ಮಹಾ । ಯುಕ್ತಿಯೆಂದಾಡಿ ತೋರಿದರು ॥ ೭೩ ॥
 ಒಡಬಟ್ಟನದಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಪ್ತರವನೊಡಂ । ಬಡಿಕೆಗೆ ಬಂದುದಕೊಲಿದು ॥
 ಪೊಡವಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ನೀತಿಗೇಳ್ವ ನಾ । ಡೊಡೆಯನ ಪೊಗಳದರಾರು ॥ ೭೪ ॥
 ನಾಳೆ ಬಂದೆರಗುವುದೆಂದು ಚಕ್ರಾಧೀಶ । ನೋಲೆಯೊಳಿದ್ವಪುದರಸಾ ॥
 ನಾಳೆ ಹೋಗುವವಿಂದು ಕಡೆವಗಲಾಯ್ತೆಂದು । ಲೀಲೆಯೊಳವರಿದ್ದರತ್ತ ॥ ೭೫ ॥

ಇತ್ತ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಬಾಣವನೆಚ್ಚ ಮೇ । ಲೊತ್ತಿನ ಸಾರಥಿ ರಥವಾ ॥
 ಒತ್ತಿ ತಿರುಹಿ ಕಟಕಕೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಸಂ । ಪತ್ತು ಕೈಮಿಗೆ ನಡೆಸಿದನು ॥ ೭೬ ॥
 ತೂಗುವ ಘಂಟೆ ಪತಾಕೆಯ ರಥ ಮೇಲೆ । ಸಾಗಿ ಮಂದರದಂತೆ ಬರಲು ॥
 ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಯರಳಿ ಬುರುಬುರು ಬುಸು । ಟಾಗಿ ತೇಜಗಳು ತೆಗೆದುವು ॥ ೭೭ ॥
 ಏರಿಸಿದುದು ದಂಡ ವಜ್ರಖಂಡವ ರಥ । ಕೂರಿ ಮೇಲಣ ಕೊಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ॥
 ಹೇರಿ ತನ್ನೆಡಗೈಯ ರಥವನೊರಗಿ ಬಿಲು । ಗಾರನೆಯ್ದಿದನು ಗಾಡಿಯೊಳು ॥ ೭೮ ॥
 ವಾಮಹಸ್ತದ ಪಂಚರತ್ನ ಕಟ್ಟಿನ ಬಿಲ್ಲು । ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆಸೆಯೆ ॥
 ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ತನ್ನೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೂಡಿದ । ಹೇಮಾದ್ರಿಯಂತೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ ॥ ೭೯ ॥
 ಹಡಹಿಗ ನೀಡುವೆಲೆಯ ಕೊಳುತಿಕ್ಕುವ । ಕಡುದೀರ್ಘಚಮರದೊಗ್ಗಿನೊಳು ॥
 ಎಡಬಲನಿದಿರತ್ತ ಮುರಿದು ನೋಡುತ ರಾಯ । ರೊಡೆಯ ಬಂದನು ವಿಡಾಯದೊಳು ॥ ೮೦ ॥
 ತೇರಿತ್ತ ಮುಖವಾಗಲೊಡನೆ ಕೋಯೆಂದಾಲ್ವು । ವೀರಬೊಬ್ಬೆಯ ಲಗ್ಗೆವರೆಯ ॥
 ವೀರವೃಂದದ ದನಿಗೇಳುತ ನಗೆಮೊಗ । ದಾ ರಾಜಸಿಂಹನೆಯ್ದೆಂದಾ ॥ ೮೧ ॥
 ಕಟಕನೆಲ್ಲವು ಜಯಜಯಯೆನುತಾ ವಾರ್ಧಿ । ತಟದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನೋಡುತೀರಿ ॥
 ನಟನವನಾಡಿದಂತೆಯ್ದೆಂದು ರಥದಿಂದ । ಸ್ಫುಟದಿ ಲಂಘಿಸಿದನಾ ಚಕ್ರಿ ॥ ೮೨ ॥
 ರಥದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲುನಿರಿಸಿ ಹಯಗಳನು ಸಾ । ರಥಿಯನು ಮನ್ನಿಸೆಂದೊಬ್ಬ ॥
 ರಥಿಕಗುಸುರಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದನಾ ರಾಜಮ । ನೃಥನು ತನ್ನರಮನೆಗಾಗಿ ॥ ೮೩ ॥

ದಳಪತಿಸಚಿವರಾಜರು ರಾಜಪುತ್ರರು | ಕೆಳೆಯರು ಗಣಬದ್ಧರೊಸೆದು ||
 ಸೆಳೆಸೆಳೆದೊದಗಿ ನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟಿರಗೆ ಭೂ | ತಳಪತಿ ನೋಡುತ ನಡೆದಾ || ೮೪ ||
 ಕೂರಾಳ್ಗಳಂಗಡಿಕಾರರು ಗಣಿಕೆಯ | ರಾರೋಹಕರು ಮಾವುತರು ||
 ದಾರಿಯೊಳರ್ತಿವಟ್ಟಿತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಮ | ಹಾರಾಯ ನೋಡುತ ನಡೆದಾ || ೮೫ ||
 ಕವಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಸೆ ಪಾಠಕರೋದೆ ಹ | ಸ್ತವನೆತ್ತಿ ಭಟ್ಟರುಗ್ಗಡಿಸೆ ||
 ಅವಧಾನ ಪಾದ ಪರಾಕೆಂಬ ವೇತ್ರಾಂಕ | ರವದೊಳೊಯ್ಯನೆ ಪಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಾ || ೮೬ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರ ಕೈಸನ್ನೆ ಕಣ್ಣನ್ನೆ | ಮೆಲ್ಲುಸುರಿದ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ ||
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದಿಲ್ಲರ ಕಳುಹಿ ಭೂ | ವಲ್ಲಭ ಹೊಕ್ಕನು ಗೃಹವಾ || ೮೭ ||
 ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟಿಚ್ಚ | ಮಾಣಿಕದಾರತಿಯಿತ್ತಿ ||
 ಪ್ರಾಣೇಶನಡಿಗರಗಿದರೊಂದು ಪರಮಕ | ಲ್ಯಾಣವನೇನೆಂಬಿನಾಗ || ೮೮ ||
 ನಾಲ್ಕುದಿವಸ ಪುರುಷನಗಲಿರೆ ಯುಗ | ನಾಲ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ತೋರಿದ್ದು ||
 ಬಿಲ್ವೋಲನುಳಿದ ಮನ್ನಥ ತನ್ನ ಗೃಹವ ಸಾ | ರಲ್ಕೆ ಸಂತೋಷವೇರಿದರು || ೮೯ ||
 ಆ ಸುದತಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಭೂಭುಜ ಮತ್ತೆ | ಹೋಸದಾರೋಗಣೆಮಾಡಿ ||
 ವಾಸರದಂತ್ಯಜನಸ್ತುತಿಗೈದು ನಿ | ವಾಸದೊಳರ್ದನರ್ತಿಯೊಳು || ೯೦ ||
 ತೋಯಧಿಯೊಳು ಹೋಗಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನು ತ | ನ್ನಾಯತಾಕ್ಷಿಯರೊಳು ನುಡಿದು ||
 ರಾಯ ಮತ್ತು ಚಿತಲೀಲೆಯೊಳರ್ದನಿಲ್ಲಿಗೆ | ರಾಯಸದಂಚಿಚ್ಚ ಸಂಧಿ || ೯೧ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೯೨ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ದ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೯೩ ||
 ಉಲ್ಪಾಡುಃಖವನುಣಿಸುವ ಕರ್ಮದ | ಬಲ್ಪಡೆಯನು ನೋಟದಿಂದ ||
 ಗೆಲ್ಪ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನ್ನೆ ದೆಯೊಳಗಿರು ಕಡು | ಜೆಲ್ಪ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೯೪ ||

ಅದಿರಾಜೋದಯಸಂಧಿ.

ಪ್ರಾಣ್ಯವ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಳುತಘನುಹಾ | ರಣ್ಯವ ತೊತ್ತಳದುಳಿವ ||

ಗಣ್ಯ ನೀನೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿದೋರು ಲೋಕಶ | ರಣ್ಯ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಉದಯದೊಳೆದ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ | ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರನಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ||

ಮದವದರಾತಿವಲ್ಲಾಣನು ಹಜಾರವ | ಟ್ಟಿದೊಳು ಬಂದೋಲಗವಾದಾ || ೨ ||

ಕನ್ನೀಣೀಪಾಲರು ರಾಜಪುತ್ರರು ಬಂದು ಕೈ | ಗಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದು ||

ಮಾಣಿಕಗದ್ದುಗೆಯಿತ್ತರವಿಡಿದು ಬಿ | ನ್ನಾಣದೊಳೆಸೆದು ಕುಳಿತರು || ೩ ||

ಪಡೆವಳುಸಚಿವರೊತ್ತಿನೊಳು ಕುಳ್ಳರೆ ದೂರ | ವಿಡಿದಾನೆಕುದುರೆಗಳಾಗ ||

ಎಡಬಲದೊಳು ತೇರುಗಟ್ಟಾಗಿ ನಿಲಿ ಕಟ್ಟ | ಕಡೆಯ ಹಜಾರದೊಳಿದಾರ್ || ೪ ||

ಬಿಂಗಡೆಯೊಳು ಗಣಬದ್ಧರು ಕೆಲದಲ್ಲಿ | ಸಂಗಡಿಗರು ಗಣಿಕೆಯರು ||

ಮುಂಗಡೆಯೊಳಗೆ ಭರಾಭರಿಗೊಟ್ಟಿದು | ಸಂಗರಭಟರ ಸಮೂಹಾ || ೫ ||

ಸಮ್ಮುಖ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕು ರಾಯರ ದೇವ | ಹಮ್ಮಾರಂಪುಗಳ ಗಂಡ ||

ಸುಮ್ಮಾನವಾರೈಕೆಯೆನೆ ವೇತ್ರಿಗರು ಮೋಡಿ | ಬಿಮ್ಮನತೋಲಗವಾದಾ || ೬ ||

ಇದಿರಲ್ಲಿ ಕವಿಗಮಕಿಗಳು ಪಾಠಕರು ಚಿ | ತ್ವದಗದ್ಯಪದ್ಯವನೋದೆ ||

ಕೆದರುವ ಚವರಗಳೊಗ್ಗಿನೊಳಾ ರಾಜ | ಮದನನಿದ್ದನು ವಿಲಾಸದೊಳು || ೭ ||

ಪಾಡುವ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ರಾಗವ | ಪಾಡುಗಾರಿಕೆಯೊಳಾಲಿಸುತ ||

ನೀಡುವೆಲೆಯ ಘಳಿಗೆಯ ಕೊಳುತೊರಗುವ | ಮೂಡೆಯನೊರಗಿ ಮೋಹಿಸಿದಾ || ೮ ||

ಕ್ಷತ್ರಿಯಪುತ್ರರನೀಕ್ಷಿಸುತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ | ಧಾತ್ರೀಪಾಲಕರನೀಕ್ಷಿಸುತ ||

ನೇತ್ರ ನಿಮಿರಿ ದೀರ್ಘಬಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಪ | ವಿತ್ರಗಾನನ ಕೇಳುತಿದಾರ್ || ೯ ||

ಲಲಿತೆಯ ರಾಗ ಚಿನ್ನಾಯ್ದರೊಳಗಾತ್ಮ | ಕಲೆಯ ಹಾಡಿದನದು ಚಿನ್ನು ||

ಕಲೆಗಧಿನಾಥ ನೀನೆ ಮೆಚ್ಚು ಬೇಕೆಂದ | ನೊಲಿದನುಕೂಲನಾಯಕನು || ೧೦ ||

ಅಕ್ಷರ ಮಸುಳದಕ್ಕರಪಾಡಿನೊಳು ಧ್ವನಿ | ಸಾಕ್ಷಿ ಸುಸ್ವರದ ಪಾಡಿನೊಳು ||

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಾಡುತಿದ್ದನು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾಗ | ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕ ನುಡಿದಾ || ೧೧ ||

ಪುಟದ ಸಕ್ಕರೆಯನು ತನಿವಾಲಿನೊಳು ಸೂಸಿ | ಗುಟುಕಿಸುವಂತೆ ಸಂಗೀತಾ ||

ನಟನಿಸುತಿದ್ದಪುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದನು | ಕುಟಲನಾಯಕನವನಿಪಗೆ || ೧೨ ||

ಶಾಯೆಯ ಶೀವಿ ತಾನದ ಸೋನೆ ಪಾಡುವ | ಗಾಯಕನೊಂದು ಗಂಭೀರಾ ||

ರಾಯನ ಮೆಚ್ಚಿನಂತಿದೆಯೆಂದನುರೆ ಶತ | ಸಾಯಕನಾ ಸಮಯದೊಳು || ೧೩ ||

ಹೋಗಿರೈ ರಾಗವೊಂದನೆ ಬಣ್ಣಿಸುವಿರಲ್ಲಿ | ಶ್ರೀಗುರುಹಂಸನಾಥನನು ||
 ಕೋಗಲಿಯಂತೆ ಪಾಡಿದನೆಂದು ನುಡಿದನು | ನಾಗರನವನೀಶ ಮೆಚ್ಚಿ || ೧೪ ||
 ಸಟುವಾಗಿ ಮಲಹರಿರಾಗವ ಮಾಡಿ ನಿ | ಪ್ಕಟಲಾತ್ಮಕಲೆಯ ಹಾಡಿದನು ||
 ಚಟಲಾಕ್ಷಿ ಚಕ್ರಿಯ ನೋಡಿದಂತಾಯ್ತೆಂದು | ವಿಟ ನುಡಿದನು ಸಭೆ ನಲಿಯೆ || ೧೫ ||
 ಪಾರಿನ ಜಲದೊಳು ಹೊಳೆವಂತೆ ಹೊಳೆದು ತೋ | ಪಾರ್ಥಾಯ ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು ||
 ಪೀಠಮರ್ಧಕ ನುಡಿದನು ಮಣಿಮಯಸಿಂಹ | ಪೀಠದೊಳೆಸೆವನ ಮುಂದೆ || ೧೬ ||
 ಶೋಷಣಮುಖವೀಣೆಯೊಳು ತುಂಬಿದಧ್ಯಾತ್ಮ | ದಾಷಧರಸವನು ಕಿವಿಗೆ ||
 ನೈಷಯರೋಗಗಲ್ಲಿರೆದರೆಂದೊಡನೆ ವಿ | ದೂಷಕ ನುಡಿದು ನಗಿಸಿದಾ || ೧೭ ||
 ಇಂತು ನುಡಿದ ಕಳೆಯರ ನುಡಿಗಾ ರಾಯ | ನಂತರಂಗದೊಳೆಳವಡುತ ||
 ಮುಂತಣ ಗಾನವನಾಲಿಸುತಾತ್ಮವಿ | ಶ್ರಾಂತಿಯೊಳೋಲಾಡುತಿದಾರ್ || ೧೮ ||
 ನುಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಳೆಯರಿಗುಚಿತವ | ನಡಿಗಡೀಗುವುತ ಮತ್ತೆ ||
 ಕಡುಸೊಗಸಾಗಿ ಹಾಡುವರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ | ಗೊಡುತ ಲೀಲಾಂಗದೊಳಿದಾರ್ || ೧೯ ||

ಒಂದೊಂದು ರಾಗಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ ಪರಮಾತ್ಮ | ನಂದವ ಬಗೆವುತಿರ್ಪಾಗ ||
 ಮಂದಾಕಿನಿಯೆಂಬ ದಾದಿ ಕುಮಾರನ | ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೨೦ ||
 ಚಂಡಿಮಾಡಿದನು ಸಣ್ಣ ರಸು ದೇವರ ಸಭಾ | ಮಂಡಲಕೆಯ್ದಿಸೆಂದೆನ್ನಾ ||
 ದಂಡಿಸಿದರೆ ತಂದೆನೆಂದಿಂತು ದಾದಿ ಮೈ | ಗೊಂಡು ನಿಂದಳು ಹೊರಸಾರಿ || ೨೧ ||
 ಗಲಭೆಯೆಲ್ಲವು ನಿಂದಿತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕುವರನ | ಚೆಲುವನೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ದರಾಗ ||
 ಬಲದ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಗನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂ | ಡೊಲಿದು ಮುದ್ದಾಡಿಸುತಿದಾರ್ || ೨೨ ||
 ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯೊಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಾಣಿ | ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯೊಯೆಂಬಂತೆ ||
 ಚಿತ್ತವ ಸೋಲಿಸುತಿದ್ದನಾ ಕುವರನು | ಚಿತ್ತಜರೂಪನಂಕದೊಳು || ೨೩ ||
 ತಂದೆಯ ಚೆಲ್ವೆ ತಂದೆಯ ರೂಪ ತಂದೆಯೊಂ | ದಂದವೆ ತಂದೆಯ ನೋಟಾ ||
 ತಂದೆಯಚ್ಚಿ ನೊಳೊತ್ತಿ ನಂದಿದನಾ ರಾಜ | ನಂದನ ತಂದೆಯಂಕದೊಳು || ೨೪ ||
 ಅರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ ಕುಂಡಲ ಹಸ್ತದ | ಮುರಿ ಮಣಿಮಯದುಡಿದಾರಾ ||
 ಬೆರಳುಂಗುರ ಗೆಜ್ಜೆಯೆಂದುಗೆ ಮೆರೆದುವಾ | ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನಾತ್ಮಜಗೆ || ೨೫ ||
 ಕತ್ತರಿಬೊಟ್ಟು ದುರಂಗಿಗುಪ್ಪಸ ನಡು | ಸುತ್ತಿದ ವಾಲು ನುಂಗೊರಳಾ ||
 ಹತ್ತಿದ ಮಣಿದಂಡೆ ತೋಳ ರಕ್ಷೆಗಳು ರಾ | ಜೋತ್ತುಂಗನಣುಗಗೊಪ್ಪಿದುವು || ೨೬ ||

ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮಗನ ನೋಡಿ ಮಂಡೆಯ | ತಡಹುತ ಮುತ್ತ ಕೊಡುವನು ||
 ಒಡನೆತ್ತಿಕೊಂಡೆಡೆತುಂಬಲಿಕ್ಕನನು ಬೊ | ಟ್ಪಡುವನು ಪಣೆಯೊಳಾ ನೃಪತಿ || ೨೭ ||

ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ತೂಗಾಡುವ ಬಾಯೊಳ | ಗಿಕ್ಕುವ ಗುಟ್ಟುಕುದಂಬುಲವಾ ||
 ಚಿಕ್ಕಹರಿಯದೊಳು ಚಿಲುವ ಕಂದನ ಪೆತ್ತ | ಚೊಕ್ಕರ ದೇವನರ್ತಿಯೊಳು || ೨೮ ||
 ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಚಿ | ಲ್ವಯ್ಯ ಚಿನ್ನಾನೆಯೆಂದೆಂಬಾ ||
 ಕೆಯ್ಯ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮ | ತ್ತೆಯ್ಯನೆ ನೋಡಿ ನಗುವನು || ೨೯ ||
 ತಂದೆಯ ಕೊರಳನೆದ್ದಪ್ಪುವ ಕಿರುವೆರ | ಳಿಂದ ಕೊರಳ ಮಣಿಗಳನು ||
 ಒಂದೆಂಟುಹತ್ತೆರಡೆಂದು ತಪ್ಪೆಣಿಸುವ | ನಂದದಕರಸುಬ್ಬಿ ನಗುವಾ || ೩೦ ||
 ಮಿಸೆಯ ತಿದ್ದುವ ಗಲ್ಲವ ತಡಹಿ ವಿ | ಲಾಸದಿ ನಗುವನಾ ತರಳಾ ||
 ಆ ಸುಕುಮಾರನ ಮೊಳೆವಲ್ಲ ಕಂಡಣ್ಣ | ಲೇಸು ಲೇಸೆಂಬನಾ ತಂದೆ || ೩೧ ||
 ಅದಿರ್ತೀರ್ಥಂಕರ ಎನ್ನರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿಯೆಂ | ದೋದಿಸುವನು ತನ್ನ ಮಗಗೆ ||
 ಆದಿಂಕರನೆಂಬನಾ ಬಾಲನದಕೆ ವಿ | ನೋದದಿ ನಗುವನಾ ರಾಯಾ || ೩೨ ||
 ಅಣ್ಣ ಚಿಂಬರಪುರುಷ ಎನ್ನೆಂದಾಗ | ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುವನು ||
 ಚಿಣ್ಣ ಚಿಂಬರಪೂಸಯೆಂಬನದಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ | ಹುಣ್ಣಿಗೆ ನಗುವನಾ ಚಕ್ರಿ || ೩೩ ||
 ಗುರುನಿರಂಜನಸಿದ್ಧ ಎನ್ನಪ್ಪಯೆಂದು ಭೂ | ವರ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೋದಿಸುವಾ ||
 ತರಳನದಕೆ ನಿಂಜಸಿದ್ಧಯೆಂಬನು ರಾಯ | ಮುರಿದಸ್ತಿ ನಗುತ ಚುಂಬಿಸುವಾ || ೩೪ ||
 ನೋಡಣ್ಣ ಮುಂದಿದ್ದರಾರೆಂದು ದೊರೆಗಳ | ಕೂಡೆ ತೋರುವನು ಬಾಲಕಗೆ ||
 ನೋಡುತ ಶಿಶು ಹಸ್ತದೊಳು ತೋರದೆಡಗಾಲ | ನೀಡಿ ತೋರುವುದು ಭೂಭುಜರಾ || ೩೫ ||
 ಪಾದದೊಳಗದವರೆಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ | ಪಾದಪದ್ಮದಿ ಸೂಚಿಸಿದನು ||
 ಅದಿಚಕ್ರಿಯ ಸುತಗದು ಜಾತಿಸಹಜವೆಂ | ದಾ ದೊಡ್ಡ ದೊರೆಗಳಾಡುವರು || ೩೬ ||
 ಏಕಾಂತಗೈವಂತೆ ತಂದೆಯ ಕಿವಿಯೊತ್ತಿ | ಗಾ ಕುಮಾರಕ ಮೊಗವಿಟ್ಟಾ ||
 ಸಾಕೆನ್ನು ನವಗೇಕೆ ಸುಪ್ರಧಾನಿಕೆಯೆಂಬ | ನಾ ಕಾಲವರಿದೊಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿ || ೩೭ ||
 ತಂದೆಯ ದೊರೆ ಮಗ ಮಂತ್ರಿಯಾದನು ಸಲೆ | ಸಂದುದಾಲೋಚನೆ ನಿವಗೆ ||
 ಮುಂದಿನ್ನು ನಿವಗಿದಿರಾರೆಂಬರೆಲ್ಲರಾ | ನಂದಿಸುವಂತೆ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೩೮ ||
 ಜಾಣರಲ್ಲವೆ ರಾಜರೆಲ್ಲರಾಲೋಚಿಸಿ | ಕ್ಕೋಣೀಶನೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ||
 ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿದರಾ ಶಿಶುವಿಗೆ ತಮ್ಮ | ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಕನೀತನೆಂದು || ೩೯ ||
 ತರಳಗೆ ಕೈಕಾಣ್ಣೆ ಬೇಡವೆಂದನು ಚಕ್ರಿ | ಧರಣೀಪಾಲರು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ||
 ಇರಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಯ ಸೇವೆಯಿಷ್ಟೆಂದು | ಹರುಷದಿ ಕಾಣ್ಣೆಯಿಕ್ಕಿದರು || ೪೦ ||
 ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದರೆಲ್ಲರು ಮತ್ತೆ | ಹಂದೆಯ್ದಿ ಕಾಣ್ಣೆಯಿಕ್ಕಿದರು ||
 ದೊರೆಯ ಮುಂದೊಂದು ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಯಾಯ್ತು ಹೊ | ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಿರಿಯೆ || ೪೧ ||

ಕಳುಹಣ್ಣು ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿ | ದೇಳಸಿ ನಿಂದಿದರ್ನಂದಾ ||
 ತಲೆಯೊಲೆದೊಲೆದು ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿತಾ | ಯೆಳೆಗೂಗಿದು ಜಾತಿಸಹಜಾ || ೪೨ ||
 ಅಂತಲ್ಲವಣ್ಣು ವೀಳೆಯವ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲರ | ಸಂತೋಷದೊಳು ಕಳುಹೆಂದಾ ||
 ತಾಂ ತೆಗೆದವರ ಮೇಲೆಲೆಯ ಚೆಲ್ಲಿತು ಶಿಶು | ಮುಂತೆಲ್ಲ ಕುಳಿತರರ್ತಿಯೊಳು || ೪೩ ||
 ಈ ರಾಶಿಹೊನ್ನ ನಿನ್ನ ಗೀರ್ವವಣ್ಣಯೆಂ | ದಾರೆಯ್ದನಾ ಪುತ್ರನೊಳಗಾ ||
 ಸಾರೆ ನಿಂದಿದರ್ ಸೇವಕರ ತೋರಿತು ಶಿಶು | ಭೂರಾಮ ವಸ್ತ್ರಯಬಟ್ಟು || ೪೪ ||
 ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಸಸಿ ಕಾಳ್ಕರನಪ್ಪದೆ | ಬಲ್ಪಿನೊಡೆಯ ನಿನ್ನ ಕುವರಾ ||
 ಅಲ್ಪಗುಣಗಳ ಕೈವಿಡವನೆಯೆಂದು ಸಂ | ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪೊಗಳ್ವರು ಬುಧರು || ೪೫ ||
 ಬೀಜಕೆ ಬಿಡುವುದು ಹೀಚಿನೊಳರೆಯೆಂಬು | ದೀ ಜಗದೊಳಗುಳ್ಳ ಗಾಡೆ ||
 ರಾಜ ನಿನ್ನಣುಗನೊಳ್ತೋರಿತೀತನೆ ಚಾಗಿ | ರಾಜಾಗ್ರಣಿಯೆಂದರೊಸೆದು || ೪೬ ||
 ಬುಧರಿಗೆ ಸೇವಕರಿಗೆ ಹೊನ್ನ ಕೊಡಿಸಿ ವಾ | ಜ್ಞಧುರಗೋಷ್ಠಿಯೊಳೊಪ್ಪವಾಗ ||
 ಒದರಿತಾ ದಿಕ್ಪಟವನೆ ವಾದ್ಯರವದಿ ಮಾ | ಗಧನ ಬರವು ತೋರಿತೊಡನೆ || ೪೭ ||
 ಅದೆ ಗಗನದೊಳು ವಿಮಾನ ಪತಾಕೆ ತೋ | ರಿದುವು ವ್ಯಂತರರ ಪೌಜಹುದು ||
 ಉದಧಿಯ ಮುಟ್ಟಿದೆಯ್ತುರುತಿರ್ದದೆಂದು ನೋ | ಡಿದುದು ಚಕ್ರೇಶನ ಸೇನೆ || ೪೮ ||
 ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಕರೆದು ಕುವರನ ಕೊಟ್ಟು | ಮಂದಿರಕವಳ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||
 ಮಂದರದಂತೆ ತಾನೋಲಗವಾದನು | ಮಂದಿಯಿದ್ದುದು ಗಮಕದೊಳು || ೪೯ ||
 ಚಕ್ರಿಯ ಕಟಕವ ಕಂಡು ಮಾಗಧನ ಪ | ರಾಕ್ರಮ ಜಜ್ಜರವಾಯ್ತು ||
 ವಕ್ರ ಸಲ್ಲದೆವಿನನೊಡನೆಂದು ಮನದೊಳ | ನುಕ್ರಮಿಸುತ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೫೦ ||
 ಕಡಲ ತಡಿಯೊಳು ವಿಮಾನವಿಳಿದು ಕಾ | ಲ್ನಡೆಯೊಳು ಮಾಗಧರಾಜಾ ||
 ಒಡೆಯನೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತಿರ್ದನಪ್ಪರೊಳೊಬ್ಬ | ಕೆಡುಕ ಹಣ್ಣಿದನೊಂದು ನೋವಾ || ೫೧ ||
 ಅವನು ಮಾಗಧನ ನಾಡವನು ಚಕ್ರಿಯ ಸೇನೆ | ಯವನನೊಬ್ಬನ ಕರೆಕೊಂಡು ||
 ತವೆ ನಿನ್ನೆ ಮಾಗಧ ಚಕ್ರಿಯ ಜರೆದುದ | ಕಿವಿಯೊಳವಗೆ ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟು || ೫೨ ||
 ಕೋಪ ಮಸಗಿ ಚಕ್ರಿಯೊಳಗದವನು ತಾ | ನಾ ಪೌಜನೊಳು ಮುಂದೆ ಬಂದು ||
 ಆ ಪೇಳ್ವದೆಲ್ಲವ ಚಕ್ರಿಯ ಕಿವಿಯೊಳಾ | ಲಾಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಜಾರಿದನು || ೫೩ ||
 ನೊದಲಿ ಮಾಗಧನತಿಕೋಪಿಯೆಂಬುದನು ಭೂ | ಸುದತೀಶ ಕೇಳಿರುತಿಹನು ||
 ಇದು ದಿಟವಹುದೆಂದು ಮನದೊಳು ಕೆರಳಿ ಕೋ | ಪದೊಳಿರ್ದ ನುಡಿದು ಕಾಣಿಸದೆ || ೫೪ ||
 ಚಾಮರ ಭಕ್ತ ಮುಂತಾದ ಚಿಹ್ನೆವ ಬಿಟ್ಟು | ಕೌಮವಸ್ತ್ರವನುಡಿಸುತ್ತಿ ||
 ಶ್ರೀಮಹಾಚಕ್ರಿಯ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಗಳ | ನೇಮದೊಳವನೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೫೫ ||

ರಾಹುಮುಖನು ದೊಡ್ಡ ಕಂಗಳವನು ದೀರ್ಘ | ದೇಹಿ ದೊಳ್ಳೊಡಲ ಕಂಕನು ||
 ಸಾಹಸಿ ಮಾಗಧ ಮಣಿಮಯಾಭರಣದ | ಮೋಹರದೊಳು ಬರುತಿರ್ದಾ || ೫೭ ||
 ಬಳಬಂದ ಸರ್ವರ ನಿಲಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯು ತಾನು | ಬಲುಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆ ಸಹಿತ ||
 ಒಳಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರು ರತ್ನ ಖಚಿತದಂಡ | ಗಳನಾಂತರನುಮತದಿಂದ || ೫೮ ||
 ಸೇತುಗಟ್ಟಾಗಿ ಭರಾಭರಿಗೊಟ್ಟು ಪ | ದಾತಿಯ ಹಯಗಜರಥವಾ ||
 ಭೂತನಾಥನು ನೋಡುತೆದೆಯೊಳಿಷ್ಟಳುಕುತ | ಮಾತಿಲ್ಲದೆಯ್ತುರುತಿರ್ದಾ || ೫೯ ||
 ಬಳಸಿದ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ನಡುವೆ ಮಂ | ಗಲಮಣಿಸೀರವನೇರಿ ||
 ಕುಲಗಿರಿ ಬಳಸಿದ ಮೇರುವಿನಂತಿರ್ದ | ಸುಲಭನ ಕಂಡನಿರಿದೊಳು || ೬೦ ||
 ಅಭಿನವರತ್ನ ಕಿರೀಟವನಾಂತಂಗ | ಪ್ರಭೆ ಧಗಧಗಿಸುತ ಮತ್ತೆ ||
 ಉಭಯದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಥಾಳಪ ಚವರದ ಮಹಾ | ವಿಭುವ ಕಂಡಚ್ಚರಿವಟ್ಟಾ || ೬೧ ||
 ಗಂಡು ಗಂಡಿಗೆ ಮೋಹಿಪಂತಿರ್ದ ರಾಯನ | ಗಂಡಗಾಡಿಯನು ದೂರದೊಳು ||
 ಕಂಡ ಮಾತ್ರ ದೊಳವನೆದಿಸೋತನೆಂದರೆ | ಪೆಂದಿರನ್ನೆದಿಸೋಲದಿಹರೆ || ೬೨ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ ಮೈಯೋಸರಿಸಿ ಕುಗ್ಗು | ತೊಲ್ಲಗೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತಿಹನಾ ||
 ದಳ್ಳಿಸುತಿಹ ಕೋಪದಿಂದ ಭೂಪತಿ ನೋಡಿ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದನು ಕರಿಣದೊಳು || ೬೩ ||
 ಇವನೊ ಮಾಗಧನೆಂದು ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಗಳ | ನವನೀಶನೊಲಿದು ಕೇಳಿದನು ||
 ಇವನೀಗ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಗಧನು ದೊಡ್ಡವನು ನೀ | ನವಧರಿಸೆಂದರಾಗವರು || ೬೪ ||
 ಎಲವೊ ಮಾಗಧ ನಿನ್ನೆ ಹಿರಿದಾಗಿ ಪಂಥವ | ಕೆಲೆದೆ ಕಂಡಹುದೊ ಗುಲಾಮಾ ||
 ಜಲಧಿಯೊಳಿದ್ದೆನೆಂಬಾ ಸೊಕ್ಕೆ ನಿನಗೆಂದು | ಯೆಳೆವಿಸಾಸೆತಿದ್ದುತ ನುಡಿದಾ || ೬೫ ||
 ಗಡಗಡನಾಗಳೆ ನಡುಗಿದ ಬಲದ ಕೈ | ಯೆಡೆದ ಕೈಯೊಳು ತನ್ನ ಬಾಯ ||
 ಬಡಿದುಕೊಂಡನು ತಪ್ಪುತಪ್ಪೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೆ | ನ್ನೊಡೆಯಯೆಂದೆನುತಡ್ಡ ಗೆಡಿದಾ || ೬೬ ||
 ನಕ್ಕನು ಚಕ್ರಿಯೇಳೆಳಂಜಬೇಡೆಂದ | ಧಿಕ್ಕನೆದ್ದವ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ||
 ಮುಕ್ಕೊಡೆಯೊಡೆಯನಾತ್ಮಜ ನಿನ್ನ ಕಂಡಾರ | ಸೊಕ್ಕುಡುಗದು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೬೭ ||
 ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಕಪ್ಪೆ ಬಾಳ್ವಂತೆ ನಾವೊಂದು | ದೀವಿಯೊಳಿದ್ದವರೈಸೆ ||
 ದೇವ ನಿನ್ನಯ ತೇಜದೇಳ್ಗೆಯ ಬಲ್ಲಿವೆ | ಗಂವಿಲರೆಂದರೇನಾಯ್ತು || ೬೮ ||
 ಕಂತುನಿರ್ಜಿತರೂಪ ನಿನ್ನ ನೋಲೈಪುದು | ನೋಂತವರ್ಗಲ್ಲದೆ ಬಹುದೆ ||
 ವ್ಯಂತರರೆಂದರೆ ಭೂತಗಳಲ್ಲವೆ | ಭ್ರಾಂತರು ನಾನೆಂದರೇನು || ೬೯ ||
 ಸಾಗರವನು ತೊರೆ ಜರೆದರೆ ಕಮ್ಮರೆ | ಗೂಗೆ ಹಂಸನ ನಿಂದಿಸಿದರೆ ||
 ಮಾಗಧ ಭರತಚಕ್ರೇಶನ ಹಳೆಯ ಭೂ | ಭಾಗದೊಳಾವುದು ಕೊರತೆ || ೭೦ ||

ಈ ಚೆಲ್ವಿನೀ ಪ್ರಾಯದೀ ಸುಜಾಣ್ಣೆಯ ಸರ್ವ । ಭೂಚಕ್ರದೊಡೆಯನ ಮುಂದೆ ॥
 ಪೇಚಾಟದೆಮಗೊಂದು ರಾಜವೋಡಿಯೆ ಸುಡು । ನಾಚಬೇಡವೆ ಜಾಣರೊಂದಾ ॥ ೭೦ ॥
 ನಿನ್ನಂತೆ ಸೊಬಗುಳ್ಳರರಸಾಗಿ ಬಾಳ್ವುದು । ನಿನ್ನಂತೆ ಸೊಬಗು ಕೂಡದಿರೆ ॥
 ನಿನ್ನನೋಲೈಸಿ ಬಾಳ್ವುದು ಸುಖ ಮಿಕ್ಕಿನ । ಬಣ್ಣದರಸುತನವೆಂದಾ ॥ ೭೧ ॥
 ಭೋಗಯೋಗದೊಳಿದ್ದು ಮುಕ್ತನಾಗುವ ಮೋಕ್ಷ । ಭಾಗಿಗಾರಿಣಿ ನಿನಗಿಂದು ॥
 ಮಾಗಧೇಂದ್ರನು ನಿಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಭಟ್ಟ । ಮಾಗಧರಂತೆ ಕೀರ್ತಿಸಿದಾ ॥ ೭೨ ॥

ಭೂಮಿಪಾಲರು ರಾಜಪುತ್ರರದಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ । ಸ್ವಾಮಿಗುಳ್ಳುದನು ಕೀರ್ತಿಸಿದೆ ॥
 ಸ್ವಾಮಿಹಿತವನು ನೀನೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿ ಮಾಗ । ಧಾಮರೇಂದ್ರನ ಪೊಗಳಿದರು ॥ ೭೩ ॥
 ಅಪ್ಪರ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನವನಿಗ । ಭೀಷ್ಮದೊಳಾಸನಗೊಡಿಸಿ ॥
 ಕಷ್ಟನಲ್ಲುತ್ತಮನೈ ನೀನು ಕುಳ್ಳಿರಿಂ । ದಿಷ್ಟ ವಾಕ್ಯವನೊಲ್ಲು ನುಡಿದಾ ॥ ೭೪ ॥
 ಬದುಕಿದೆ ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದದಕೆ ಸಂತಸಬಡು । ತೊದಗಿ ನಿವಾಳಯನಿಟ್ಟಾ ॥
 ಇದು ಕಾಣ್ಣೆಯೆಂದು ಜಾಳಿಗೆಯನೊಡೆದು ಹೊನ್ನ । ಬುದಿಬುದಿನಡಿಗಳ್ಗೆ ಸುರಿದಾ ॥ ೭೫ ॥
 ಸಚಿವನ ಕೈಯೊಳಗಿದ್ದ ಮಹಾರತ್ನ । ರಚಿತದ ಭೂಷಣಗಳನು ॥
 ಉಚಿತದ ಕಪ್ಪವಿದೆಂದು ಮುಂದಿರಿಸುತ । ಸಚಿವಸಹಿತ ಮತ್ತೆ ಮಣಿದಾ ॥ ೭೬ ॥
 ಸಭೆಯೆಲ್ಲ ಲೇಸು ಲೇಸಿನೆ ಮತ್ತೆ ಕುಳಿತನು । ವಿಭವದೊಳಾ ಮಂತ್ರಿ ಸಹಿತ ॥
 ಅಭಿಮುಖದೊಳಗಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನನಾ । ಸುಭಗಚಕ್ರೇಶ ನೋಡಿದನು ॥ ೭೭ ॥
 ಮಾಗಧಾಮರ ಸುಜನನು ಸ್ವಾಮಿ ವ್ಯಂತರ । ಭಾಗದೊಳಿತ್ತನಗ್ಗಳನು ॥
 ಬೇಗ ದೇವರ ಸೇವೆಗೊದಗತಕ್ಕವನೆಂದು । ರಾಗಿಸಿ ನುಡಿದನಾ ಮಂತ್ರಿ ॥ ೭೮ ॥
 ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಿ । ನೇಶನಾತ್ಮಜನನೋಲೈಸ ॥
 ಕೌಶಲವನು ಪೆತ್ತನವನೆ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂ । ದಾ ಸಚಿವೇಂದ್ರನಾಡಿದನು ॥ ೭೯ ॥
 ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರಮಂತ್ರಿ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ನಿನ್ನ । ಶುದ್ಧಿಯ ಕೇಳ್ದಾನು ಬಲ್ಲೆ ॥
 ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ ನನ್ನನೆಂದು ಮಾಗಧನು ವಿ । ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತದೊಳೊಲ್ಲು ನುಡಿದಾ ॥ ೮೦ ॥
 ಇಂದಿಗೆ ಮಾಗಧಾಮರನೂರ್ಗ ಪೋಗಲಿ । ಮುಂದಣ ಪಯಣಕೆ ಬರಲಿ ॥
 ಚಂದದಿ ಬೀಳ್ಕೊಡೆಂದಾ ಮಂತ್ರಿ ನೃಪತಿಗಾ । ನಂದದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ॥ ೮೧ ॥
 ಬಾರೈ ಮಾಗಧಯೆಂದು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಗಂ । ಭೀರವಾಕ್ಯದೊಳೊಲ್ಲು ಕರೆದು ॥
 ಧಾರಿಣಿಗುತ್ಕೃಷ್ಟವೆನಿಸ ಭೂಷಣಗಳ । ನಾ ರಾಯನುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತಾ ॥ ೮೨ ॥

ಅವನು ಕಪ್ಪುಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾರ ಕುಂಡಲ ಕಡೆ | ಗವ ನೋಡಲಧಿಕವೆಂದಿನಿಶ ||
 ನವರತ್ನ ಭೂಷಣದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತನಾ | ಭುವನೇಶಗೇನದು ಘನವೆ || ೮೩ ||
 ಅಡಿಗರಗಿಸಿಕೊಂಬ ತೇಜವೊಂದಲ್ಲದೆ | ವೊಡವೆಯಾಸೆಯ ಚಕ್ರಧರಗೆ ||
 ಒಡನಿದ್ದ ನೃಪರೆಲ್ಲ ತಲೆದೂಗುವಂತವ | ಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೮೪ ||
 ಕೇಳಿದವೈ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿವೊಳ್ಳಿದನೆಂದು | ಹೇಳಿದರೆಂದೊಲ್ಲ ಕರೆದು ||
 ಮೇಲುಮೊಡಗಿಯನಾತನ ಮಂತ್ರಿಗಿತ್ತು ನೃ | ಪಾಲಕ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೮೫ ||
 ಭವನವ ಹೊಕ್ಕಾ ನು ಬವ್ವೆನನ್ನೆಗ ನಾಳಿ | ನವನಿರಲೆಂದು ಮಾಗಧನು ||
 ಧ್ರುವಗತಿಯೆಂಬನ ಕರೆಸಿ ಕಾಲ್ಕಿರಗಿಸಿ | ಅವನೀಶಗೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾ || ೮೬ ||
 ಪಾದಕೆರಗಿ ಮಂತ್ರಿಸಹಿತ ಮಾಗಧನತ್ತ | ಹೋದನು ಗೆದ್ದ ಹೋಯಿನಲು ||
 ಅದುದು ಸಭೆಗೆಲ್ಲ ಪರಮಸಂತೋಷ ಭಾ | ಗೋದಯನಿದ್ದನುಬ್ಬಿನೊಳು || ೮೭ ||

ಜಿನ ಜಿನ ಏನೆಂಬೆನಷ್ಟರೊಳೊಬ್ಬ ಮಾ | ನಿನ್ನಿ ರಾಯನರಮನೆಯಿಂದ ||
 ಘನಕುಚ ಕುಣಿವುತ ನಗುತ್ತೋಡಿ ಬಂದು ರಾ | ಯನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದಳುಬ್ಬಿನೊಳು || ೮೮ ||
 ಚಿತ್ತೈಸು ದೇವ ದೊಡ್ಡೊಸಗೆ ಕುಮಾರನು | ತ್ವತ್ತಿಯಾದನು ನಿವಗಿಂದು ||
 ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನೆಂದರವಳಿಗಾಗಳೆ ಮೆಚ್ಚಿ | ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವ ಕೊಟ್ಟಾ || ೮೯ ||
 ಒಸೆದು ಮತ್ತವಳನೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದಾವಳು | ಬೆಸಲಾದಳೆಂದು ಕೇಳಿದನು ||
 ಕುಸುಮಾಜಿಯರು ಸುಕುಮಾರನ ಪಡೆದರೆ | ದುಸುರಿದಳವಳು ಕರ್ಣದೊಳು || ೯೦ ||
 ಮತ್ತೊಂದು ಲುಳಿಯನವಳಿಗೊಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟನು | ಚಿತ್ತದೊಳಾನಂದವಟ್ಟಾ ||
 ಹತ್ತಿರದ್ದವರೆಲ್ಲ ತವಗೊಂದು ಪರಮಸಂ | ಪತ್ತು ಬಂದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿದರು || ೯೧ ||
 ತೋರಣಗಟ್ಟಿತು ಗುಡಿಯದ್ದು ಕಟಕದಿ | ಭೋರೆಂದು ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗಿತು ||
 ಧಾರಣಿ ಮುಟ್ಟಿತಾಗಳೆ ಚಕ್ರಿಗಿಂದು ಕು | ಮಾರನೊಗಿದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆ || ೯೨ ||
 ಇದ್ದವರೆಲ್ಲರನುಚಿತದಿ ಬೀಳ್ಕೊಡು | ತೆದ್ದನು ಜಿನ ಶರಣನುತ ||
 ಹೊದ್ದಿದನೊಲವಿಂದ ಹೆರುಗೆಯ ಮನೆಯನು | ಮುದ್ದಿನ ಮಗನ ನೋಡಿದನು || ೯೩ ||
 ನಸುನಾಣು ತೀಕ್ಷ್ಣ ತಲೆವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ | ಕುಸುಮಾಜಿಯೊತ್ತಿನೊಳೆಸೆವ ||
 ಹಸುಳೆಯ ನೋಡಿ ಸಿದ್ಧೋ ರಕ್ಷ ತೆಂದು ಸಂ | ತಸದಿಂದ ಮಗುಳ್ಳನಲ್ಲಿದ || ೯೪ ||
 ಅರಸಿಯರೆಲ್ಲರು ನಲಿದಾಡುತ್ತೆಯೆಂದು | ಪುರುಷನಂಭಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ||
 ವರಸುತನಾದನೆಂದಲಿವುತೊಪ್ಪಿದರೊಂದು | ಪರಮಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ || ೯೫ ||
 ದಾನಾಭಿಷೇಕಪೂಜೆಗಳ ನಾಡೊಳಗೆ ಪ್ರ | ಧಾನ ಸೂಚಿಸಿ ನಡೆಸಿದನು ||
 ಸೇನೆಯೊಳಗೆ ಸೇನಾಪತಿಯು ನಡೆಸಿದನೇ | ನಾ ನೃಪನೈಸಿರಿ ಬಡವೆ || ೯೬ ||

ಮಯ ರಚಿಸಿದ ಬಸದಿಗಳೊಳು ನೃಪರು ಪಾ | ಕೆಯದೊಳೆಸಗಿದರರ್ಚನೆಯಾ ||
ಜಯ ಜಯನೆ ಪೂಜೆ ನಡೆದುದುವಿಯೊಳು ಚ | ಕ್ರಿಯ ತನುಜೋತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ || ೯೭ ||

ಆ ದಿನದೊಳು ಜಾತಕರ್ಮವ ಮಾಡಿಸಿ | ದ್ವಾದಶದಿನದೊಳು ನೃಪತಿ ||
ಆದಿಜನನ ಪೆಸರವನಾದಿರಾಜನೆ | ದಾದರ ಮಿಗೆ ನಾಮವಿಟ್ಟಾ || ೯೮ ||
ನಾಮಕರ್ಮದ ದಿನದೊಳು ಮಾಗಧನು ತನ್ನ | ಸೀಮೆಯ ಸಂಪತ್ತುಗೂಡಿ ||
ಸ್ತೋಮದುಲುಪೆಗೂಡಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ಬಂದು | ಭೂಮಿಪತಿಯ ಕಂಡನೊಸೆದು || ೯೯ ||
ಮುಂದಣ ಪಯಣಕೆ ಬಹೆನೆಂದು ಹೋಗಿ ನೋ | ಡಿದಿಲ್ಲಿಗವನೊದಗದನು ||
ಎಂದೆಂದಿಗೆಮಗೆ ಮಾಗಧನೆ ಮಹಾಹಿತ | ನೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೧೦೦ ||
ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡಾನು ಕಡಲೊತ್ತಿನೊಳು ಕೇಳ್ವೆ | ಸಲೆ ಕುಮಾರೋದಯೋತ್ಸವವಾ ||
ಉಲುಪೆ ಸಹಿತ ಬಹೆನೆಂದೂರ್ಗ ಹೋಡೆನಾ | ಗಳೆ ಮಗುಳ್ಳೆನೆಯೆಂದನವನು || ೧೦೧ ||
ಬಿಟ್ಟತಾಗಿರೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿದನೈ ಮರೆಯೆಂದು | ಮುಟ್ಟು ಭೂಪತಿ ಲೇಸ ನುಡಿದಾ ||
ಕುಟ್ಟಿ ಸದ್ಭುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದೆ ನನ್ನೊಡೆಯಾಯೆ | ದಟ್ಟಹಾಸದೊಳವ ಮಣಿದಾ || ೧೦೨ ||
ಹೋಗು ನಿನ್ನಯ ನಾಳಿನವನ ಕರೆದುಕೊಂಡು | ಸಾಗರದೊಳಗೆ ತಪ್ಪುಗಿರು ||
ಆಗಲೆ ಸಂದಿತೆನ್ನೊಲಗವೆಂದನು | ಮಾಗಧೇಂದ್ರಗೆ ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಿ || ೧೦೩ ||
ಸುಡುಸುಡು ನಾಡಿನೊಳೆನುಂಟು ಸಿರಿ ನಿನ್ನ | ಪಡೆಯೊಳಿಪ್ಪದೆ ಭಾಗ್ಯವೆನಗೆ ||
ಬಿಡಿನಿನ್ನು ನಿನ್ನಡಿಗಳನೆಂದನವನಾರು | ಬಿಡುವರಾ ಸೊಬಗನ ಕಂಡು || ೧೦೪ ||
ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಶುವಿಷ್ಟು ಬಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಸಂ | ಘಟ್ಟಿಸಿ ದಂಡು ತೆರಳದೆ ||
ಬಿಟ್ಟ ಬೀಡಿನೊಳಾರುತಿಂಗಳಿದ್ದನು ಹೊಸ | ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿಪ್ಪ ತೆರದಿ || ೧೦೫ ||
ಓದುವ ಪಾಡುನಾಡುವ ಲೀಲೆಯೊಳು ಸರ್ವ | ಮೇದಿನೀಪತಿಗಳೊಗ್ಗಿನೊಳು ||
ಕಾದುವ ಕಟ್ಟುವ ನೆನಹಲ್ಲದಿದನಿ | ದಾದಿರಾಜೋದಯಸಂಧಿ || ೧೦೬ ||

ಈ ಜನಕಧೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಸ | ರಾಜತೀರ್ಥರನ ಕಾಣುವರು || ೧೦೭ ||
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವೆ | ರಾಮೋದಯವೈದುವರವರು ||
ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಣರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೦೮ ||
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ | ಕುಂದದೆ ಕುಶಲಲೀಲೆಯನು ||
ಸಂದಿಸುವಭವ ನನ್ನೆದೆಯೊಳಗಿರು ಚಿದಾ | ನಂದ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೦೯ ||

ವರತನುಸಾಧ್ಯಸಂಧಿ.

ನಡೆವಾಗ ನುಡಿವಾಗ ನೆನಹನೊಳಗೆ ತೋರಿ | ನಡೆದತ್ತ ಸಾಧ್ಯವ ಮಾಳ್ವ |
ನಡೆನಾಟಕಾಂಗ ಸನ್ನತಿದೋರು ರನ್ನ ಗ | ನ್ನ ಡಿಯೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಅರುತಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಂಡೆದ್ದುದಲ್ಲಿಂದ | ಚೀರಿಟ್ಟು ಭೇರಿ ಸೂಳ್ಳಿಸೆ ||
ತೋರಲಿತ್ತಿದುವು ಪತಾಕೆಟಿಕ್ಕೆಯು ಬಾನ | ಕೇರಿತು ಪಡೆಯ ಕಾಲ್ದಾಳು || ೨ ||

ಮುಖರಮಾಗಧನ ಮೂಡಣ ವಾರ್ಧಿಯೊಳು ಗೆಲ್ಲ | ನಿಖಿಳಸೇನೆಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
ಸುಖಿಗಳೊಡೆಯ ಕಡಲೊತ್ತುವಿದಿದು ತೆಂಕ | ಮುಖವಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದಾ || ೩ ||

ಒಂದು ರಥದೊಳು ಕಿರಿಯ ಕುವರನ ತೊಟ್ಟ | ಲೊಂದು ರಥದೊಳು ದೊಡ್ಡಣುಗಾ ||
ಮಂದಾಕಿನಿಯ ತೊಡೆಮೇಲೇರಿ ಬರೆ ಬಂದು | ದಂದರ್ಕಕೀರ್ತಿಯ ಪಾಜು || ೪ ||

ತಡವಿದಿದೊಯ್ಯನೆ ತಂಪಿನೊಳಾ ಸೇನೆ | ನಡೆವುದು ಮದುವೆಯಂದದೊಳು ||
ಕಡುಬಿಸಿಲಾಗದೆ ತೆರಪನುಳ್ಳೆಡೆಯೊಳು | ಬಿಡುವುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಂಕದೊಳು || ೫ ||

ತೇರು ಮಸಗುವಂತೆ ಮತ್ತೆತ್ತಿ ನಡೆವುದು | ವೀರವೃಂದದ ರಭಸದೊಳು ||
ಅರಯ್ದು ಮತ್ತಿಂಬಿನೆಡೆಗಂಡು ನಿಲ್ಪದಿಂ | ತಾ ರಾಯಪಡೆಯೆಯ್ದುತಿಹುದು || ೬ ||

ಪಲ್ಲಕ್ಕೆಯೇರಿ ಭೂಭುಜನೊಂದು ಪಯಣವ | ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದ ಸಾಗುವನು ||
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದೊಂದು ಪಯಣವ ದಂಡಿಗೆ | ಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವನೋಜಿವಿದಿದು || ೭ ||

ಚವರ ಬೊಂಬಾಳವನಡದೊಂದು ಪಯಣವ | ದಿವಿಜೇಂದ್ರನಂತೆ ಸಾಗುವನು ||
ದಿವಿಜವಿಮಾನದಂತೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಕದೊಳು | ಸುವಿಲಾಸದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಹನು || ೮ ||

ಅನೆಯ ಮೋಲೊಮ್ಮೆ ಪಯಣವ ಬಂದು ನ | ವೀರರಥಮೊಳೊಮ್ಮೆ ಬಹನು ||
ಎನೆಂಬೆ ಮರುತಮಾವುಗಳೇರಿ ಕುಣಿಸುತ | ತಾನೊಂದು ಪಯಣವೆಯ್ದುವನು || ೯ ||

ಅಶ್ವಕಾಲೋತ್ತಮಗಳೊಳೊಮ್ಮೆ ಬಹನು ತ | ನೃಶ್ವರತ್ವದೊಳೊಮ್ಮೆ ಬಹನು ||
ವಿಶ್ವವಿಲಾಸದೊಳೆಯ್ದುತಿಹುದು ಭರ | ತೇಶ್ವರ ಪಯಣಗತಿಯೊಳು || ೧೦ ||

ಮಾಗಿಯ ಬೇಸಗೆಯನು ಮಳೆಗಾಲವ | ನೀಗುತ್ತಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ||
ಸಾಗಿ ಹಲವು ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ತೆಂಕಾ | ಸಾಗರವನು ಬಂದು ಕಂಡಾ || ೧೧ ||

ಪಾಳೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಕಡಲೊತ್ತಿನೊಳು ಮುನ್ನ | ಪೇಳಿದಷ್ಟುಗಲದುದ್ದದೊಳು ||
ಸಾಲುಮಾತೇನು ಮುನ್ನಿನ ತೆರದೊಳು ಗೃಹ | ಜಾಲ ನಿರ್ಮಿಸಿತು ಸರ್ವರಿಗೆ || ೧೨ ||

ಕರೆಯೊಳು ನಿಂದು ರಾಜೇಂದ್ರ ಮಾಗಧನೆಲ್ಲಿ | ಕರೆಯೊಯೆನ್ನದ ಮೊದಲ್ಬಂದು ||
 ಕರವ ಮುಗಿದು ಮುಂದೆ ಮಾಗಧ ನಿಂದನು | ಭರತೇಶ ನುಡಿದನಂತೆಂದು || ೧೩ ||
 ಏನೈ ಮಾಗಧ ವರತನುವ್ಯಂತರ | ನೀ ನೀರ ನಡುಕುರುವದೊಳು ||
 ತಾನು ಕುರುಬರಂತೆ ಬೆರೆತು ಕೊಂಡಿಹನಲ್ಲೆ | ನೀನವನೊಳಗೆ ಬಲ್ಲೆ ಯಲ್ಲೆ || ೧೪ ||
 ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದೆಮ್ಮ ಕಾಣ್ಬನೊ ಬಾರದೆ | ಹೆಮ್ಮೆಯೊಳಿಪ್ಪನೊ ಅವನ ||
 ಸೊಮ್ಮನು ಹೇಳೆಂದರವನು ಚಕ್ರೇಶನ | ಸಮ್ಮಖದೊಳಗಿಂತು ನುಡಿದಾ || ೧೫ ||
 ದೇವ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ವೆಗ್ಗಳವಿಳೆಯೊಳ | ಲ್ಲಾ ವರತನು ತಾನು ಸುಮುಖಾ ||
 ಸೇವೆಗೆ ನಾಳೆ ನಾನೊಡಗೊಂಡು ಬವ್ವೆನಿ | ದಾವ ಗಹನ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೬ ||
 ಅದರೊಳ್ಳಿತು ಪೋಗು ನಾಳೆ ಬಾರೆಂದು ನಿ | ವೇದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನವನಾ ||
 ಅದರದಿಂದುಳಿದವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರ | ಮೋದಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಗೃಹವಾ || ೧೭ ||
 ಸ್ನಾನದೇವಾರ್ಚನಭೋಜನಶಯನಲೀ | ಲಾನುವರ್ತನದೊಳಾ ದಿನವಾ ||
 ಮಾನಲೋಚನೆಯರ ಮೇಳದೊಳರಸನ | ನೂನವೆಂದೆನೆ ನೂಂಕಿ ಕಳೆದಾ || ೧೮ ||

ಬೆಳಗಾಗೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ತೀರ್ಚಿ ಬಂದು ಸ | ಲ್ಲಲಿತದೊಳೋಲಗವಾದಾ ||
 ಇಳೆಯರಸುಗಳು ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಂಡು ಮುಂ | ದೆಳಸಿ ಕುಳ್ಳಿದರೊಪ್ಪದೊಳು || ೧೯ ||
 ತರತರವಿದಿದು ಕೆಳೆಯರು ಗಣಿಕೆಯರ | ಕ್ಕರಿಗರು ಪುಣ್ಯ ಗಾಯಕರು ||
 ಅರಸುವುಕ್ಕಳು ದಳಪತಿಸಚಿವರು ಸರ್ವ | ಪರಿವಾರವಿದ್ದುದಲ್ಲ || ೨೦ ||
 ಮಂಗಲಕಾಶಿಕೆಯೆಂಬ ರಾಗದೊಳು ಸ | ನ್ತಂಗಲಮಪ್ಪ ವೇಳೆಯೊಳು ||
 ಮಂಗಲಶರಣ ಲೋಕೋತ್ತಮಹಂಸಗು | ಣಂಗಳನಾಲಿಸುತಿದಾರ್ || ೨೧ ||
 ನಾರಾಣಿ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗುಜ್ಜರಿಗಳೊಳು ಸಂ | ಚಾರಿಸಿ ಪಾಡೆ ಗಾಯಕರು ||
 ಕಾರಣಕಾರ್ಯವಿಚಾರವನಾತ್ಮತ | ತ್ವಾರಾಮನಾಲಿಸುತಿದಾರ್ || ೨೨ ||
 ಪುಣ್ಯಗಾನನ ಕೇಳುತಾತ್ಮನ ಸರನುಲಾ | ವಣ್ಯವನೊಳಗೆ ಭಾವಿಸುತ ||
 ಪುಣ್ಯವ ಬಗೆವುತ ರಾಜಾಧಿರಾಜಾಗ್ರ | ಗಣ್ಯನಿದ್ದನು ಸುಗೋಷ್ಠಿಯೊಳು || ೨೩ ||
 ದೊಡ್ಡ ಭೂಭುಜರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಗಾಯಕತತಿ | ಗೆಡ್ಡವಾಗಿರೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಡುತ ||
 ಒಡ್ಡೊಲಗಗೊಟ್ಟು ಕಡೆಯ ಹಜಾರದೊ | ಳೊಡ್ಡದೊರ್ದನಾ ನೃಪತಿ || ೨೪ ||

ಅದಿಜನನ ನೆನೆಯುತ ಹಂಸನಾಥನ | ಭೇದಿಸಿ ಬಗೆವುತಿರ್ಪಾಗ ||
 ಅದಿರಾಜನನೊಬ್ಬ ಗಂಧಮಾಧವಿಯೆಂಬ | ದಾದಿ ತಂದಿತ್ತಳಾ ನೃಪಗೆ || ೨೫ ||
 ರಜತಾದ್ರಿಯೊಡೆಯನೆಯ್ತಂದನೆಂದಸ್ವಾಜಿ | ಬಿಜಯಂಗೈದನೆಂದೊಸೆದು ||
 ನಿಜತನೂಜನನಿಸಿಕೊಂಡು ಭೂಪತಿ ತನ್ನ | ಭುಜತುಂಬಲಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡಾ || ೨೬ ||

ಗಲ್ಲವ ಚುಂಬಿಸುವನು ಮುತ್ತ ಕೊಡುವ ಮ । ತಲ್ಲಾಡುತಪ್ಪತ ನಗುವಾ ॥
 ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರಿ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂ । ದುಲ್ಲಾಸದೊಳು ಬೆಸಗೊಂಬಾ ॥ ೨೭ ॥
 ತಾರಾದ್ರಿಯಿಂದ ಚಿತ್ತೈಸಿದುದಲ್ಲಿದು । ಮೇರುವಿನಗ್ರದೊಳ್ಳೆಂದು ॥
 ಕಾರುಣ್ಯದೊಡೆನ್ನ ನೋಡಬೇಕೆಂದಾದಿ । ಪೂರುಷ ಎಯ್ಯಿದೆಯೆಂದಾ ॥ ೨೮ ॥
 ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುಂಡಾಡುತೊಲಿದರಳೆಲೆಯನು । ತಿದ್ದುವ ಕೊರಳ ದಂಡೆಯನು ॥
 ಹೊದ್ದಿಗೆ ಮಾಳ್ವನು ಮಾಗಾಯ ಮುಟ್ಟುತ । ಮುದ್ದಾಡುತಿರ್ದನಾ ಮಗನಾ ॥ ೨೯ ॥
 ಒಲಿದು ತಂದೆಯ ಮೊಗನೊಳ್ಳನಾ ಬಾಲಕ । ಮೊಳೆವಲ್ಲ ಮಿನುಗಿ ನಗುವನು ॥
 ಎಳೆಮಾಸೆತ್ತಿದ್ದುವನಯ್ಯನ ಬಾಯ ತಂ । ಬುಲಕೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟೊಯ್ದುಕೊಂಬಾ ॥ ೩೦ ॥
 ತೋಳರಕ್ಷೆಗಳ ತಂದೆಗೆ ತೋರಿ ತಂದೆಯ । ತೋಳ ತಾವುಜವ ಬೇಡುವನು ॥
 ಕಾಲಂದುಗೆಯ ತೋರಿ ಪೆಂಡೆಯವನು ಬೇಡಿ । ಬಾಲಕನರ್ತಿಮಾಡುವನು ॥ ೩೧ ॥
 ಸೈರಿಸ ಪೆಂಡೆಯಕೇನು ತಾವುಜಕೇನು । ಭೂರಿಭೂಷಣವನಿತ್ತ ಪೆನು ॥
 ನೇರದೊಳಗೆ ಬೇಗ ಪ್ರಾಯವಾಗೆಂದು ಈ । ಮಾರನ ಮುದ್ದಾಡುತಿಹನು ॥ ೩೨ ॥

ತೊಡೆಯ ಮೇಲಾದಿರಾಜನನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೈ । ದಡಹುತ ನೃಪತಿ ನೋಡುತಿರೆ ॥
 ಸಡಗರದಿಂದರ್ಕ್ಕಕೀರ್ತಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕಾ । ಲ್ಪಡೆಯೊಳೆಯ್ದುರುತಿರ್ದನಾಗ ॥ ೩೩ ॥
 ಕಾಸೆ ಚಲ್ಲಣ ನಡುವಿನ ಸಣ್ಣಜವದಾಡೆ । ಮಾಸಾಳು ಕುಲ್ಲಾಯಿ ತಿಲಕಾ ॥
 ಪೂಸಿದ ಗಂಧ ತಾವುಜ ಕುಡುಕಿನೊಳು ತೋ । ಲ್ಪಿಸುತ ಬರುತಿರ್ದನಾಗ ॥ ೩೪ ॥
 ಕಾಣುತ ರಾಯನೊಡನಿದು ಬಿನದಕೆ । ರಾಣಿಯೊಟ್ಟಂದವೆಂದು ।
 ಹೊಣಿಸಿ ತಾನೆನ್ನುನೋಲೈಸಲೆಂಬ ಬಿ । ನ್ನಾಣವಂದೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಾ ॥ ೩೫ ॥
 ಹಿಂದೆ ಮಂದಾಕಿನಿ ನಡೆಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆ । ಮುಂದಿದ್ದ ಸಿತನನೀಕ್ಷಿಸುತ ।
 ಸಂದಣಿಸಿದ ನೃಪರಡೆಯೊಳು ಮರಿಯಾನೆ । ಯಂದದೊಳೆಯ್ದುರುತಿರ್ದಾ ॥ ೩೬ ॥
 ಜಯರಾಜಮಂತ್ರಿಭೂಪಾಲರು ಕಾಣುತ । ತೀಯೊಳೆದ್ದು ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿಯೆ ॥
 ನಯನದೊಳ್ ಕೈಸನ್ನೆ ಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂದು । ನಿಯಮಿಸುತೆಯ್ದುರುತಿರ್ದಾ ॥ ೩೭ ॥
 ಅಣ್ಣಾಜಿ ಬಹಾಗ ಕುಳಿತಿರಲಾಗದೇ । ಳಣ್ಣಾಯೆಂದನು ಚಿಕ್ಕ ಮಗನಾ ॥
 ಪೊಣ್ಣನಾ ಮಗನೆದ್ದನೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿಯೆಂದು । ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕೊಡಲು ಕೈಮುಗಿದಾ ॥ ೩೮ ॥
 ಕಿರಿಯ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಕೈಸನ್ನೆ ಯೊಳ್ಳಲಿಸುತ । ಮೆರೆವ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿ ॥
 ಕಿರುರತ್ನವೊಂದ ಕಾಣ್ಣೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿ । ದುರೆ ತಂದೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೆಂದಾ ॥ ೩೯ ॥
 ಎಲಗೆ ಮಂದಾಕಿನಿ ಅರ್ಕ್ಕಕೀರ್ತಿಗದೇನ । ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಿ ಜೇಳಿರೆಂದಾ ॥
 ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ತಾನೆ ತಂದೆಯ ಸೇವೆ । ಗೆಳಸಿದನೆಂದಳಾ ಸುರಸೆ ॥ ೪೦ ॥

ಹಾಲುಸಕ್ಕರೆಯನಾರೋಗಿಸುತಿರುತಿರ್ದು | ಸಾಲವೆ ಪಿತನೊಡವೆಯನು ||

ಓಲೈಸಿ ತಿದ್ದಬೇಡವೆ ರಾಜಸುತನೆಂದು | ಬಾಲನೆಯಿದ್ದನೆಂದಳವಳು || ೪೧ ||

ಅಪ್ಪುಕ್ಕೈದಂಡೆಯೊಳೆಡದ ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ನಿಂ | ದಪ್ಪಾಜಿಯನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ||

ತೆಪ್ಪಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಹೊದ್ದದವನಿದೊಂ | ದೊಪ್ಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾಸ್ಥಾನಾ || ೪೨ ||

ಅರ್ಕಕೀರ್ತಿಯ ಕಾಣುತಾದಿರಾಜನು ಕೂಡಿ | ಮಾರ್ಕೊಂಡು ಸೇವೆಗಿಚ್ಛಿಸಿ ||

ಬೇರ್ಕೆಗೈದೊಡನೆ ಕುಪ್ಪಸವ ಬೇಸಾಡಿ ಸ | ಮರ್ಕೆಯೊಳಾಯತವಾದಾ || ೪೩ ||

ತೊನೆದಣ್ಣನಿಟ್ಟ ಕುಲ್ಲಾಯಿ ಚಲ್ಲಣ ಕಾಸೆ | ಯನು ಜವದಾಡೆಯ ನೋಡಿ ||

ತನಗಂತು ಬೇಕೆಂದು ನಡುವ ಮಂಡೆಯ ಮುಟ್ಟಿ | ಜನಕಗೆ ತೋರಿ ಕಾಡಿದನು || ೪೪ ||

ಎನರ್ಕಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲವೆಯವನೊಲೈಸೆ | ನೀನೊಡಂಬಡಬಹುದಣ್ಣಾ ||

ನೀನಾದಿರಾಜ ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿಯಲ್ಲವೆ | ನಾನಂಜುವೆನು ಕುಳ್ಳಿರೆಂದಾ || ೪೫ ||

ಅದನವ ಕೇಳನಳುವನು ಚಂಡಿಯ ಮಾಳ್ವ | ನದಕೊಬ್ಬ ಗಣಬದ್ಧಗರಸು ||

ಪದೆದು ಸೂಚಿಸಲವ ನಿಂಗರಿಸಿದನು ಬೇ | ಗದೊಳರ್ಕಕೀರ್ತಿಯೆಂದದೊಳು || ೪೬ ||

ಬಲದ ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ತಾನಣ್ಣನಂದದೊಳು ನಿಂ | ದೊಲವಿಂದ ಪಿತನನೀಕ್ಷಿಸುತ ||

ಒಲೆಯದುಲಿಯದೆ ಗಂಭೀರದೊಳರೆ ನೋಡಿ | ತಲೆದೂಗಿದರು ಸರ್ವನೃಪರು || ೪೭ ||

ಎಳೆನೇಸರೆಡಬಲದೊಳಗೆರಡಿದೆ ಮಧ್ಯ | ದೊಳು ತೋರ್ಪ ಹೇಮಾದ್ರಿಯಂತೆ ||

ಕಳಭಗೆರೆಡರ ನಡುವಣ ಗಜದಂತೆ | ಹೊಳೆದೊಪ್ಪಿದನು ರಾಯನಾಗ || ೪೮ ||

ಬಾಲಕರೆಡಬಲದೊಳು ಮುಂದೆ ನೃಪರು ಬಂ | ದೊಲೈಸೆ ಗಣಬದ್ಧರಾಗ ||

ಲೋಲರಾಜೇಂದ್ರನೋಲಗವಿದ್ದದಮರೇಂದ್ರ | ನೋಲಗವಾವ ಪಾಡೆನಿಸಿ || ೪೯ ||

ಕುಳ್ಳಿರೈ ಬಾಲಕರಿವರೆದ್ದರೇಕೆ ನೀ | ವೆಲ್ಲರೆದ್ದಿರಿಯೆಂದು ನೃಪಗೆ ||

ಸಲ್ಲಾಪದೋರಿದನೀ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವ | ನೆಲ್ಲಿ ಕಂಡವೆಂದರವರು || ೫೦ ||

ಅರರೆ ನಿನ್ನಯ ಸುಕುಮಾರಕರಿವರೇನು | ಸುರಕುಮಾರಕರೈಸೆ ಸ್ವಾಮಿ ||

ನರಲೋಕದವರೆಯಿಂಡೆಮ್ಮ ಕಂಗಳ ಜಾಡ್ಯ | ಹಂದುದೆಂದರು ಭೂಪರೊಸೆದು || ೫೧ ||

ನಿಂದ ಗಮಕ ನೋಡುವೋಜೆ ಮಕ್ಕಳುತನ | ದಂದವ ಬಿಟ್ಟ ಗಂಭೀರಾ ||

ಸಂದುದಿವರು ಬಾಲಕರೊ ಚೇಷ್ಟೆಯೊಳು ಬಾಳ್ವ | ಮಂದಭೂಭುಜರು ಬಾಲಕರೊ || ೫೨ ||

ನಿನ್ನ ಗಂಭೀರವ ಬೆಸಗೊಳಲೇಕೀಗ | ನಿನ್ನ ಬಾಲಕರ ಗಂಭೀರಾ |

ಮನ್ನೆಯರಿಗೆ ಲೀವಿಗಲಿಸುತಿದ್ದವುದು ಸಾ | ಕಿನ್ನೇಕೆ ಬಯಲ ವಿಡಾಯಾ || ೫೩ ||

ರಾಜಾವತಂಸ ನಿನ್ನಯ ಗುಣ ನಿನ್ನ ತ | ನೂಜರಿಗಹುದದು ಸಹಜಾ ||

ಬೀಜದಂತಂಕುರವಹುಡೆಂಬ ನುಡಿಯದು | ಮಾಜಿದ್ದುದಿಂದು ಕಾಣಿಸಿತು || ೫೪ ||

ಪಿಂದು ಬಣ್ಣಸಲರಿಯೆವು ದೃಷ್ಟಿಪಾತವಾ | ವರಿಸುವುದದರಿಂದ ನಿನ್ನ |
 ವರಸುಕುವಾರರೋಲಗವನು ನಿಲಿಸೆಂದು | ಕರವ ಮುಗಿದರು ಭೂಮಿಪರು || ೫೫ ||
 ಒಂದುಘಳಿಗೆ ನಿಂದು ನಮ್ಮನೋಲೈಸಿದ | ರಿಂದಿವರ್ಗೇನು ಸಂಬಳವೈ ||
 ಅಂದವರಿದು ದಳಪತಿ ಪೇಳು ಮಂತ್ರಿ ಪೇ | ಕೆಂದು ರಾಜೇಂದ್ರ ಕೇಳಿದನು || ೫೬ ||
 ಘಳಿಗೆ ಕೋಟಿ ವಿತ್ತವ ಹಿರಿಯರಸಿಗೆ | ಸಲಿಸಬೇಕೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಒಲಿದರೆಕೋಟಿಯ ಚಿಕ್ಕ ರಸಿಗೆ ಕೊಡ | ಸಲುವುದೆಂದನು ದಂಡನಾಥ || ೫೭ ||
 ಆಗಲಿ ಘಳಿಗೆಗೊಂದೂವರೆಕೋಟಿಯ | ನೀಗ ನೀವಿವರಿಗೆ ಸಲಿಸಿ ||
 ಈ ಗಣಿತದೊಳೆ ಮುಂದೋಲೈಸಿದಾಗ ಲೇ | ಸಾಗೀವುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದಾ || ೫೮ ||
 ಸಾಕಿನ್ನು ಬನ್ನಿರೈ ಜಾತಿವೀರರರಿಯೆಂ | ದಾ ಕುವಾರಕರನ್ನಿಬ್ಬರನು ||
 ಭೂಕಾಂತನೆರಡುತೋಳಿಂದಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರ್ತಿ | ಯೇಕುಳಿಯಾಡಿದನೊಡನೆ || ೫೯ ||
 ತವತವಗೆಲ್ಲ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ಮಾ | ನವಪತಿಗಳು ನಮಿಸಿದರು ||
 ಅವರವರೆನ್ನ ದಿಲ್ಲರು ಕಾಣ್ಕೆ ಯಿಕ್ಕಿ ಮ | ತ್ತವನತರಾದರ್ತಿಯೊಳು || ೬೦ ||
 ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯದೊಳಾಗ ಕಡಲೊಳು ವರತನು | ಬರುತಿಪ್ಪ ಭರವು ಕಾಣಿಸಿತು ||
 ಕರೆದಾದಿರಾಜನ ಗಂಧಮಾಧವಿಯ ಕೈ | ಗರಸನಿತ್ತೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ || ೬೧ ||
 ಹಿರಿಯ ಕುವರನ ಮಂದಾಕಿನಿಗೊಪ್ಪಿಸು | ತರಮನೆಯತ್ತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ||
 ದೊರೆಗಳೊಡ್ಡಿ ನೊಳೊಪ್ಪದೊಳು ಮೋಡಿ ಮಿಗೆ ಮತ್ತೆ | ಭರತೇಶನೋಲಗವಾದಾ || ೬೨ ||

ಜಲನಿಧಿಯೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ವಿಮಾನದಿಂ | ದಿಳಿದು ಮಾಗಧನಂತೆ ತಾನು ||
 ತಳೆ ಚವರವ ಮಾಣ್ಣು ವರತನು ಕಾಲ್ನಡೆ | ಯೊಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದನೋಜೆಯೊಳು || ೬೩ ||
 ದರಹಸಿತಾನನ ತೆಲ್ಲಿನ ದೇಹ ಸಿಂ | ಗರದೊಪ್ಪ ಹೊಂಬಣ್ಣ ವೆಸೆಯೆ ||
 ವರತನುವೆಂಬುದಿವಗೆ ಸಲ್ಪದೆಂಬಂತೆ | ಬರುತ್ತಿದ್ದನಾ ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರಾ || ೬೪ ||
 ದುಗುಲವನುಡೆಸುತ್ತಿ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯ ವ | ಸ್ತುಗಳಾಂತು ನಿಜಮಂತ್ರಿಸಹಿತ ||
 ಮಿಗೆ ಮಾಗಧೇಂದ್ರನ ಹಿಂದೆ ರಾಜೇಂದ್ರನೋ | ಲಗವೊಳಹೊಗುತಿದ್ದನವನು || ೬೫ ||
 ಭಲದಂಕಮಲ್ಲ ಸೊಕ್ಕಿದ ಪಗೆರಾಯರ | ಬಲದುರ್ಗನಿರ್ಧೂಮಧಾಮಾ ||
 ತಲೆವಾಗಿದಿರಾಯರಕ್ಷ ಕನೆಂಬೊಂದು | ಗಲಭೆಕೇಳುತ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೬೬ ||
 ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳು ಚಕ್ರಧರನ ದಿವ್ಯಾಂಗವ | ತೊಟ್ಟನೆ ವರತನು ಕಂಡು ||
 ಹುಟ್ಟಬೇಡನೆ ನೃಪರಿಂತೆಂದು ತಾನರ್ತಿ | ವಟ್ಟು ಸನ್ನಿಧಿಯೊಡ್ತಿರ್ದಾ || ೬೭ ||
 ಇತ್ತರವಿದಿದ ರಾಜರ ನಡುವವನೀಶ | ನೊತ್ತಿಗೊಯ್ಯಾರದೊಳೆಯ್ದಿ |
 ಚಿತ್ತೈಸು ವರತನುವಿನನೀಗ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂ | ದೆತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿದ ಮಾಗಧನು || ೬೮ ||

ಭರತರಾಜೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತೈಸಿದ್ಧನೆಂದಾನು | ವಿರಚಿಸಲಾ ಕ್ಷಣ ತನಗೆ ||
 ಪರಮಸಾಭಾಗ್ಯವೆಯಿದಿವಂದುದೆಂದುಬ್ಬಿ | ವರತನು ಬಂದನುರ್ವಿಶಾ || ೧೯ ||
 ಕಾಣಬೇಡನೆ ಪುರುಜನನ ಕುಮಾರನ | ಸ್ತ್ರೀಣಾತ್ಮಯೋಗಭಾಸುರನಾ ||
 ಜಾಣರೊಡೆಯನನೆಂದೆತ್ತಂದನೆಂದವ | ಕಾಣಿಸಿ ಕಡೆಸಾರಿ ನಿಂದಾ || ೨೦ ||
 ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಳರತನು ಪೊಸನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟು | ಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳ ಹಸ್ತತುಂಬಿ ||
 ಶಕ್ತರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ | ಯುಕ್ತಿಯೊಳಭಿಷೇಕಗೈದಾ || ೨೧ ||
 ಒಪ್ಪುವ ಕಡಗ ಚೂಡಾರತ್ನ ಕವಚ ಮೇ | ಲಪ್ಪ ಕಂಠಾಭರಣಗಳಾ ||
 ಕಪ್ಪವೆಂದಿರಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಮೈಯ | ನೊಪ್ಪಿಸಿದನು ಮಂತ್ರಿಸಹಿತ || ೨೨ ||
 ದೃಷ್ಟಿಗಳ್ಳಫಲವಾದುವು ನಿನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿ | ತುಷ್ಟವಟ್ಟುದು ಚಿತ್ತವೆನಗೆ ||
 ಇಷ್ಟರಂದಧಿಕವೇನುಂಟೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂ | ದಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದಂತಿದರ್ಶ || ೨೩ ||
 ಚಕ್ರೇಶನರಿದನೀ ವರತನು ಸುಮುಖನು | ವಕ್ರಿಯಲ್ಲಿಂದು ಮೆಚ್ಚಿದನು ||
 ಸುಕ್ರಮವಾಯ್ತು ನೀ ಬಂದುದೇಳೇಳೆಂದು | ಪಕ್ರಮವಾಕ್ಯದೋರಿದನು || ೨೪ ||
 ಧಿಗಲನೆದ್ದನು ಮಂತ್ರಿಸಹಿತ ರಾಜೇಂದ್ರನ | ಮೊಗವ ನೋಡುತ ಮುಂದೆ ನಿಂದಾ ||
 ಜಗದೊಳ್ಳಿರ ಕಣ್ಣಹಬ್ಬವ ಮಾಡಲೋ | ಸುಗ ಜನಿಸಿದೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೨೫ ||
 ಸಾಲದೆ ನಿನ್ನ ರೂಪಿ ರಾಯಮೋಡಿ ತೇ | ಜೋಲಂಬ ನೇತ್ರಶೃಂಗಾರಾ ||
 ಈ ಲೇಸು ನಿಮಗಿರಲೆಮಗೆ ನಿನ್ನನೆ ಬಿಡ | ದೋಲೈಸುಮೈಸಿರಿಯಿರಲಿ || ೨೬ ||
 ಕೂಪದ ವಿನಾಂತೆ ಕಡಲೊಳಿವೈಮ್ಮಯ | ಪಾಪವ ಲೋಸಿಸಲೆಂದು ||
 ಕೂಪತನದೊಳಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿದೈ ಸ್ವಾಮಿ ಮ | ಹಾಪವಿತ್ರಗಳಾದೆವೆಂದಾ || ೨೭ ||
 ನಸುನಗುತವನಿಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಗೊಡಿಸಿ ಸಂ | ತಸಿಗನೆ ನೀ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದಾ ||
 ವಸುಧೇಂದ್ರರುರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರತನು ಕುಳಿತನು | ಲ್ಲಸದಿ ತನ್ನಯ ಮಂತ್ರಿಸಹಿತ || ೨೮ ||
 ಮಾಗಧಾಂಕನ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದು ಭೂಪತಿ ಬುದ್ಧಿ | ಸಾಗರಾಂಕನ ನೋಡಲವನು ||
 ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರ ಕೇಳ್ ವರತನುಸುರ ನಿನ್ನ | ಭೋಗಕೊಪ್ಪುವ ಭೃತ್ಯನೆಂದಾ || ೨೯ ||
 ಮೃದುಚಿತ್ತನಹುದು ಸುಮಾರ್ಗಿಯಹುದು ನಿನ್ನ | ಪದಪದ್ಮಹಿತನಹುದಿವನಾ ||
 ಪದುಳದಿ ಮಾಗಧಾಮರ ತಂದ ಸೇವೆ ದೊ | ಡ್ದದು ಸ್ವಾಮಿ ಪರಿಭಾವಿಸೆಂದಾ || ೩೦ ||
 ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನೆರಡೊಡ್ಡಿ ಮಾಳ್ವ ಸಂ | ಪನ್ನರಿವರು ನೀನೆ ಬಲ್ಲಿ ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೊರೆಯಬೇಕಿವರನ್ನಿಬ್ಬರನೆಂದು | ಬಿನ್ನವಿಸಿದನೊಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿ || ೩೧ ||
 ನಾವು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯೇನುಂಟು ಸ್ವಾಮಿಗೆ | ಸೇವಕರಲ್ಪವೆ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಈ ನಾಕೈವೆಂಬ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತೆ ನೀನೆಂದು | ತಾವಿಬ್ಬರೊಸೆದು ನುಡಿದರು || ೩೨ ||

ವರತನುಸುರನಿಂದು ತನ್ನೂರ್ಗಿ ಪೋಗಲಿ | ಬರಲಿ ಮುಂದಿನ ಬೀಡಿನೆಡೆಗೆ ||
 ಹರುಷದಿ ಬೀಳ್ತೊಡೆಂದೊಡೆಯಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಾ | ಗರ ಮಂತ್ರಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು || ೮೩ ||
 ಇತ್ತ ಬಾರೈ ವರತನುನಾಮಯೆಂದು ತ | ನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜೇಂದ್ರ ಕರೆದು ||
 ಇತ್ತ ನಾಭರಣದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳ ನೋಳ್ವ | ಮೊತ್ತದ ನೃಪರರ್ತಮಾಡೆ || ೮೪ ||
 ಅವನ ಸಚಿವಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ವರತನು | ಭವನವ ಹೊಕ್ಕು ಬಾರಿಂದಾ ||
 ತವಕದೊಳವ ನಾಳಿನವನ ಕರೆಸಿದನೊ | ಪ್ಪುವ ಸುರಕೀರ್ತಿಯೆಂಬವನಾ || ೮೫ ||
 ಚರಣಕೆರಗಿಸಿ ದೇವರ ಹತ್ತಿರಿವನಿರು | ತಿರಲಿ ನಾನೆಯ್ಯಪ್ಪನೆಂದಾ ||
 ಭರತೇಶಗೆರಗಿ ಸಚಿವಗೂಡಿ ಹೋದನಾ | ವರತನು ಲೇಸು ಲೇಸಿನಲು || ೮೬ ||

ನಿಂದ ಮಾತ್ರವೆ ನಿನ್ನಿ ಮಾಗಧಾಂಕಿತನ ಹೋ | ಗೆಂದಟ್ಟಿದವು ಹೋದನಹುದು ||
 ಚಂದಗಾಣಿಸಿದನು ಕಾರ್ಯವ ಬಳಲಿದ | ನೆಂದೊಳ್ವ ನುಡಿದನಾ ನೃಪತಿ || ೮೭ ||
 ಆ ವಚನಕೆ ಮಂತ್ರಿಯೊಸೆದು ನೀ ಮಾಡಿದ | ಸೇನೆಯನರಿಯದ ದೊರೆಯೆ ||
 ಪಾವನನಾದನಾ ಮಾಗಧಾಮರನೆಂದು | ಭೂವರಗೆದೆದಟ್ಟಿಸಿದನು || ೮೮ ||
 ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಸಲವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು | ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೆನಗೆ ||
 ನಿನ್ನಡಿಯಾಣೆ ಬಳಲೈಯಿಲ್ಲೆಂದವ | ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವ ಮೆರೆದಾ || ೮೯ ||
 ಆಗಲೈ ಹೀಗೆ ಬಾರೆಂದು ತನ್ನೊತ್ತಿಗೆ | ಮಾಗಧಾಂಕನನೊಲ್ಲು ಕರೆದು ||
 ರಾಗಿಸಿ ಮಂಡೆದಡಹಿ ನನ್ನ ಭೂತಸೇ | ನಾಗಣಕರಸು ನೀನೆಂದಾ || ೯೦ ||
 ವ್ಯಂತರಮುಖ್ಯರಿನ್ನಾರು ಬಂದರು ನಿನ್ನ | ಪಿಂತಣೋಲಗ ಸಲ್ಲದವರ್ಗೆ ||
 ಮುಂತಣ ತೇಜ ಮನ್ನಣೆ ನಿನ್ನದೆಂದು ಭೂ | ಕಾಂತ ನುಡಿದನ್ನೆಲ್ಲರೊಸೆಯೆ || ೯೧ ||
 ಕಡಲೊಳಗಿದ ವ್ಯಂತರರಿಗೆ ನೀನೇನ | ಕೊಡಹೇಳಿದುದನೊಲ್ಲು ಕೊಡುವೆ ||
 ತಡೆಯೆಂದರದ ತಡೆವೆನು ನಿನ್ನ ನುಡಿಯನಾ | ನೆಡಹೆನು ಮನ್ನಿಪನೆಂದಾ || ೯೨ ||
 ಎರವಿಲ್ಲದಿಂದು ಮಾಗಧ ನೀನು ಸೇವೆ ಮಾ | ಳ್ವಿರವಿಗೆ ನಾನಂದು ನಿನ್ನಾ ||
 ದೊರೆಗೆಡೆ ನುಡಿದುದ ನೆನೆದೆದೆ ನೋವುದು | ಗುರುಹಂಸನಾಥಾಣೆಯಿಂದಾ || ೯೩ ||
 ನೀನೇನ ನುಡಿದೆ ನನ್ನೊಡೆಯ ನಾ ನಿನ್ನನ | ಜ್ಞಾನದಿ ಜರೆದಿದ್ದೆನಂದು ||
 ಆ ನೋವು ನನಗಿಲ್ಲ ನೀನದ ಮರೆಯೆಂದು | ತಾನಂಪ್ರಿಯೊಳು ಮಂಡೆಯಿಟ್ಟಾ || ೯೪ ||
 ಆ ನೃಪ ತಾನಿಟ್ಟ ಹಾರವ ಕೊಟ್ಟನ | ನಾನಭೂಷಣವ ಬೇರಿತ್ತಾ ||
 ಎನ ಕೊಡನು ಚಕ್ರಿ ವ್ಯಂತರಾಗ್ರಣಿಯೆಂದು | ಪೀನಬಿರುದ ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೯೫ ||
 ಬಲುಬಿರುದಿದು ವ್ಯಂತರಾಗ್ರಣಿಯೆಂಬುದು | ಸಲುವುದಾತಗೆ ದೇವ ನಿನ್ನ ||
 ಒಳಿದವನೋಲೈಸಿದಾ ಫಲವೀಗಳೆ | ಫಲಿಸಿತೆಂದರು ಸರ್ವರೊಸೆದು || ೯೬ ||

ಬೀಡಿಗೆ ಹೋಗು ವಿಶ್ರಮಿಸೆಂದು ವಿನಯವ । ನಾಡಿದನೊಡನೆ ಮಾಗಧಗೆ ॥
 ಕೂಡೆ ಪಾದಕೆ ಮಣಿದನು ಪುರೆಯಿಡೆ ನಲಿ । ದಾಡುತೆಯ್ದಿದನವನತ್ತ ॥ ೯೭ ॥
 ಮತ್ತುಳಿದಿಲ್ಲರನುಚಿತದಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು । ಚಿತ್ತದೊಳರುಹನ ನೆನೆದು ॥
 ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದೆದ್ದು ಹೊಕ್ಕನಾ । ಚಿತ್ತಜೋಪಮನು ಮಂದಿರವಾ ॥ ೯೮ ॥

ಅಂತಃಪುರದ ಪೆಂಗಳುಗೂಡಿ ತನ್ನಯ । ಸಂತಾನಗೂಡಿ ಭೋಗಿಸುತ ॥
 ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲದಿವಸವಲ್ಲಿದ್ದನೋ । ರಂತಾತ್ಮಭಾವನೆನೆರಸಿ ॥ ೯೯ ॥
 ಬೆಳೆದುದನಂದರ್ಶಕೀರ್ತಿರಾಜಗೆ ರಾಜ । ಕುಲ ಮೆಚ್ಚುಲೊಂದು ದಿನದೊಳು ॥
 ಸುಲಲಿತಯಜ್ಞೋಪವೀತಕಲ್ಯಾಣವ । ನಿಳೆ ಪುರೆಯಿಡಲೆಸಗಿದನು ॥ ೧೦೦ ॥
 ಓದುಸಾದನೆಯನುಜ್ಜಗಿಸುತ ನೀನಿನ್ನು । ಬೋಧಗೃಹದೊಳಹುದೆಂದು ॥
 ದಾದಿಗವನಿಗೂ ಬೀರ್ಮನೆಮಾಡಿ ಕೊಡಿಸಿ ನಿ । ವೇದಿಸಿದನು ನರನಾಥಾ ॥ ೧೦೧ ॥
 ಹಿಂದರ್ಶಕೀರ್ತಿಯ ಪೌಜೆಂಬ ನುಡಿಯಿದ್ದು । ದಿಂದದು ಮಾಣ್ಣಿದು ಕೂಡೆ ।
 ಮುಂದಾದಿರಾಜನ ಪೌಜೆಂದು ಸತಿಯರ । ಸಂದೋಹಕಾಯ್ದೊಂದು ವಾರ್ತೆ ॥ ೧೦೨ ॥
 ಪುರುಹೂತದಿಕ್ಕಿನ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ । ಶರಧಿಪಾಲರ ಗೆಲ್ಲು ನೃಪತಿ ॥
 ವರುಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಲೆಳಸಿದ್ದನಿಲ್ಲಿಗೆ । ವರತನುಸಾಧ್ಯದಸಂಧಿ ॥ ೧೦೩ ॥

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ । ಬೀಜನಿನಾಶನವಹುದು ॥
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ । ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು ॥ ೧೦೪ ॥
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳು । ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ॥
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ । ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರಾರ್ಥಿಯೊಳು ॥ ೧೦೫ ॥
 ಈರೈದುದಿಕ್ಕನು ಮೂರುಲೋಕವನೊಂದೆ । ಬಾರಿ ತುಂಬುವ ಘನಮಹಿಮಾ ॥
 ಆರು ಬಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಘನವ ನನ್ನೊಳಗಿರು । ಧೀರ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ ॥ ೧೦೬ ॥

ಪ್ರಭಾಸಾಮರಚಿಹ್ನಸಂಧಿ.

ಕಮಲಷಟ್ಕೈಗಳಿಸಳ್ಳಿವತ್ತರೊಳಗೆಸೆ , ವಮಲಿನಾಕ್ಷರಗಳೈವತ್ತಾ ||

ಕ್ರಮದೊಳಿಕ್ಷಿಸುತ ಸನ್ಮತಿದೋರು ಲೋಕವಿ | ಕ್ರಮನೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಪೊಡವಿಯಾಗಸ*ನಾದಮಯವಾಗುವಂತೆತ್ತಿ | ಬಡಿದು ಬಳ್ಳೇರಿ ಸೂಳ್ಳಿಸೆ ||

ಪಡುವಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖವಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿ | ನಡೆದನಾ †ರಾಜವಾತಾಂಡಾ || ೨ ||

ಕಿರಿಯ ಕುಮಾರನ ಪಾಜು ಹಿಂದೆಯ್ದರೆ | ನೆರೆದ ಕುಮಾರ ತನ್ನೊಡನೆ ||

ಮಿರುಕ ಪ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳೆಯ್ದರೆ ದೊರೆನೋಡಿ | ಮೆರೆಯೆ ತೆರಳಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೩ ||

ನನತೇಜವಡೆದುಬ್ಬಿನೊಳು ಮಾಗಧಾಮರ | ಧ್ರುವಗತಿಸುರಕೀರ್ತಿವೆರಸಿ ||

ಲವಲವಿಕೆಯೊಳು ಮುಟ್ಟೊಲ್ಲೈಸಿ ಬರೆ ನೋಡು | ತವನೀರೊಡಿಸುನೆಯ್ದಿದನು || ೪ ||

ಮಗಧನ ನೋಡುತ ಕಾಂಬೋಜನೊಡನಿಪ್ಪು | ನಗುತ ಮಾಳವನ ಬಿನ್ನಹಕೆ ||

ಮಿಗೆ ತಲೆಯಲುಗುತ ಬರುತಿರ್ದನೊಯ್ಯೆಗೊ | ಯ್ಯೆಗೆ ರಾಜರೀವಿ ರಾಜಸಲು || ೫ ||

ಚೀರಚೋಳರ ನುಡಿಗೇಳುತ ನಡೆವ ಹ | ಮ್ಮಾರನ ಪಡೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||

ಕೇರಳ ಕೀರ್ತಿಸೆ ಮೆಚ್ಚುತ ರಾಜಮಂ | ದಾರ ಬಂದನು ಗಮಕದೊಳು || ೬ ||

ಅಂಗದೇಶಾಧ್ಯನನೀಪ್ತಿಸುತೊಮ್ಮೆ ಕ | ಳಿಂಗಭೂವರನ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||

ಬಂಗಾಳಪತಿಯ ನೋಡುತ ಲೀಲೆಯಿಂದ ರಾ | ಜಾಂಗಲಕ್ಷಣನೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೭ ||

ಬಿಡಿಸುವನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೀಡನೆಲ್ಲರ ನೋವ | ಬಿಡಿಸುವಂತಾ ದಳಾಧಿಪನು ||

ಒಡನೆತ್ತಿ ನಡೆಸುವನೆಲ್ಲರಾನಂದವ | ನಡೆಸುವಂತೊಡೆಯ ಮೆಚ್ಚು ಮೊಲು || ೮ ||

ತಂಪಿನೊಳಗೆ ನಡೆಸುವನು ಸೇನೆಯನು ತೆ | ರಂಪನೊಡು ಬಿಡಿಸುವನು ||

ಇಂಪಿಂದ ಹಲವುಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ ನಡೆಸುವಂ | ತೇಂ ಪಡೆವಳ್ಳನೊಳ್ಳಿದನೊ || ೯ ||

ಹಿಂದೆ ಬಂದಾದಿರಾಜನ ದಳವನು ನಡು | ಹೊಂದಿ ಬಪ್ಪರಸನ ಪಾಜಾ ||

ಅಂದಂದಿಗಾರಯ್ಯತೊಯ್ಯನೆ ದಳಪತಿ | ಮುಂದೆಯ್ದುತಿರ್ದನೊಪ್ಪದೊಳು || ೧೦ ||

ಹಯಗಜರಥಭಟರನು ನೋಯ್ದಂತೆ ರೂ | ಢಿಯ ಭೂಪರಾಸರದಂತೆ ||

ಜಯರಾಜ ನಡೆಸಿದನವನೇನು ಚಕ್ರವ | ತಿಯ ಸೇನಾಪತಿರತ್ನವತ್ತಿ || ೧೧ ||

ತಾವರಿದ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಡುತೆಯ್ದುವಾಗೊಂದು | ಸಾವನಮಪ್ಪ ತಾಣದೊಳು ||

ಭೂವರಾಗ್ರಣಿಯ ಪೆಂಡಿರೊಳೊರ್ವ ಚಂದ್ರಿಕಾ | ದೇವಿ ಪೆತ್ತಳು ವರಸುತನಾ || ೧೨ ||

ಎಸಗಿತಾಗಳೆ ಗುಡಿತ್ತೋರಣವಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಮಸಗಿತು ವಾಡ್ಯನಿನಾದಾ ||
 ದೆಸೆತುಂಬಿ ಬಿಟ್ಟು ಸೇನೆಯೊಳು ಕುಮಾರನಾ | ದೊಸಗೆ ಹಬ್ಬಿತು ಚಕ್ರಧರನ || ೧೩ ||
 ವರತನು ಬಂದಾಗ ಚಕ್ರಿಯ ಕಂಡೆನ್ನ | ಪುರವ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ||
 ತೆರಳಿದೆಯೊಳು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸುತನಾದನು | ಕರ ನಾನೆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆಂಬಾ || ೧೪ ||
 ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸುತನಾದರುಲುಪೆ ಸಹಿತ ನೆನ್ನ | ಭೂಮಿಕೆತ್ತಿತ್ತಿ ಬಂದೊಸೆದು ||
 ಆ ಮಹಾವಿಭವ ಕಾಣ್ಣಿರಾನುರೆ ಮಾಗ | ಧಾಮರನಂತೆ ನೋಂತವನೆ || ೧೫ ||
 ತೆಗೆಯಿದಕೇನೂರ್ಗ ಕ್ಷಣಕೆಯ್ವಿ ಸಾರವ | ಸ್ತುತಗಳಂತು ಬಹೆನೆಂದು ನಮಿಸಿ ||
 ಮಗುಳ್ವಾಗ ವರತನು ಹೋಗದಿರೆನ್ನಾಣೆ | ಸೊಗಸಿ ಕೇಳೆಂದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೬ ||
 ಉಲುಪೆಯೇನಧಿಕವೈ ವರತನು ಮುಂದಿನ್ನು | ಬಲುಕಜ್ಜವುಂಟದಿಂದ ||
 ತೊಲಗದೆಮ್ಮೊತ್ತಿ ನೊಳರು ಸಾಕು ನಿನ್ನ ನಾ | ಡುಲುಪೆಯೆಲ್ಲವು ಸಂದದೆಂದಾ || ೧೭ ||
 ನವನಿಧಿಗೊಡೆಯ ಚತುರ್ದಶರತ್ನಗಾ | ರವನೆ ಕೇಳೆ ನಿನಗದು ಪಿರಿದೆ ||
 ನವಗಿಷ್ಟ ಭಕ್ತಿ ತೋರಿತು ಸಂದುದಿಲ್ಲವೆಂ | ದವನಾಡಿ ನಿಂದನು ಮತ್ತೆ || ೧೮ ||
 ಭೂಮಿರಾ ಜಾತಕರ್ಮವನೆಸಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ | ನಾಮಕರ್ಮದ ದಿವಸದೊಳು ||
 ಪ್ರೇಮದಿ ಪೆಸರಿಟ್ಟನಿವನು ವೃಷಭಸೇನ | ನಾಮ ವೃಷಭರಾಜನೆಂದು || ೧೯ ||
 ಪಾಜೇಳದರುದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಡೆದನಾದಿ | ರಾಜಗೊಲ್ಲಪನಯನವನು ||
 ಯೋಜಿಸಿದನು ಬೇರೆ ಮನೆಗಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಣ್ಣ | ನೋಜಿಯೊಳಿಸಿದನವನಾ || ೨೦ ||
 ಸುತರಿಬ್ಬರೋದಸಾದನೆಯನುಜ್ಜುಗಿಸುತ | ಸಿತನಾಚ್ಚೆಯೊಳು ನಿಂದರತ್ತ ||
 ಸತಿಯರ್ಗ ವೃಷಭರಾಜನ ದಳವೆಂಬೊಂದು | ನ್ನತವಾರ್ತೆಯಾಯ್ತೊಳಗಿತ್ತ || ೨೧ ||
 ಅರುದಿಂಗಳನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆದ್ದದಲ್ಲಿಂದ | ಬಿರುಬಿದ್ದು ಭೇರಿ ಸೂಳೈಸೆ ||
 ಹೆರಿದೆಗೆಯದೆ ನೂಂಕಿ ನಡೆದುದು ಕಟಕ ಬ | ಲ್ಲಿರಸಿನೊಳಗೆ ಜಾತ್ರೆಯಂತೆ || ೨೨ ||
 ವೃಷಭರಾಜನ ಪಾಜು ಹಿಂದೆಯ್ವಿ ನೆರೆದ ಪಾ | ರುಷದ ಕುವರರಿಬ್ಬರೊಡನೆ ||
 ಸುಷಿರರಾಗದೆ ಶಿಬಿಕೆಯೊಳೆಯ್ದಿ ದುಷ್ಸಮ | ಸುಸಮಕಾಲಾದ್ಯನೆಯ್ದಿದನು || ೨೩ ||
 ಖಡುಗವ ಜಡಿದು ತೇಜಿಯ ಚಾರವರಿಸುತ | ಕಡುಸಿನೊಳೊಲೈಸಿ ಬಪ್ಪ ||
 ಕಡುಪೆಂಪಿನರಸುಮಕ್ಕಳ ನೋಡುತಾ ಚಕ್ರಿ | ತಡೆಯದೆ ಮುಂದೆಯ್ದುತ್ತಿದಾರ್ || ೨೪ ||
 ಹರಿವಂಶದುಗ್ರವಂಶದ ನಾಥವಂಶದ | ಕುರುವಂಶದರಸುಮಕ್ಕಳನು ||
 ಹರುಷದಿ ನೋಡುತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನಿಕ್ಕಾಕು | ವರವಂಶಗಗನಭಾಸ್ಕರನು || ೨೫ ||
 ಇವನುಗ್ರವಂಶಕುತ್ರಮನಿವ ಹರಿವಂಶ | ಕವತಂಸನಿವ ಕುರುಕುಲಕೆ ||
 ಪ್ರವರನು ನಾಥವಂಶಕೆ ಪೂಜ್ಯನಿವನೆನು | ತವರ ಯೋಚಿಸುತೆಯ್ದುತ್ತಿದಾರ್ || ೨೬ ||

ಗಂಭೀರನಿವನು ಪರಾಕ್ರಮಿಯವನು ಗು | ಣಾಂಭೋಧಿಯವನಿನೆಂದು ||
 ಡಂಭರಹಿತರಾಜಪುತ್ರರ ಬಗೆವುತ | ಜಂಭಾರಿಯಂತೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೨೭ ||
 ತರಣಿಯ ಕಂಡ ತಾನರೆಯಂತೆ ಚಂದ್ರನ | ಸಿರಿಯ ಕಂಡುತ್ಪಲದಂತೆ ||
 ಭರತರಾಜನ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತ ರಾಜಪು | ತ್ರರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೋಲೈಸಿ || ೨೮ ||
 ಬಹಳವಾಕ್ಯವನಾಡರಾಶಿದೋರರು ತನ್ನೊ | ಳಹಿತಜೇಷ್ಟಗಳ ಕಾಣಿಸರು ||
 ಮಹಿಮನೊತ್ತಿನೋಳೋಜೆಯೊಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ್ಕಳು | ತನ್ನಹದೊಳೆಯ್ತರುತಿರ್ದರಾಗ || ೨೯ ||
 ಹಿತವರವರು ಕೊಳುಕೊಡೆಗೆ ಚಕ್ರಿಗೆ ತಕ್ಕ | ನುತವಂಶಜಾತಿಕ್ಷತ್ರಿಯರು ||
 ಕ್ಷೇತಿಸನಪ್ಪೈಸಿರಿಯಿಲ್ಲ ವಂಶದಿ ಸನು | ಯುತರೆಯ್ದುತಿರ್ದರೊಪ್ಪದೊಳು || ೩೦ ||

ಬಿಡುತಲ್ಲಿಗಲ್ಲ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆವುತ ಪೆ | ವರ್ಡೆಗೂಡಿ ಕ್ರಮದೊಳು ಗಮಿಸಿ ||
 ಕಡೆನೂಂಕೆ ಹಲವು ಪಯಣದೊಳೊಯ್ಯನೆ ಬಂದು | ಪಡುವಣ ವಾರ್ಧಿಯ ಕಂಡಾ || ೩೧ ||
 ವಾಗಧಾಂಕನ ಕರೆ ವರತನು ಬರಲೆಂದ | ನಾಗವರ್ಬಂದು ಕೈಮುಗಿಯೆ ||
 ಸಾಗರತೀರದೊಳ್ಳಿಂದವರ್ವರ್ಗೊಂ | ದಾಗಿ ಭೂಪತಿಯೆಂತು ನುಡಿದಾ || ೩೨ ||
 ಈ ಸಮುದ್ರದ ಕುರುವದೊಳು ಬಾಳ್ವನಲೈ ಪ್ರ | ಭಾಸನೆಂದೆನಿಸ ವ್ಯಂತರನು ||
 ಮಾಸದೆಯ್ದೆಮ್ಮ ಕಾಣ್ಬನೊ ಕಡೆಯೊಳು | ಮಾಸಿ ಬಪ್ಪನೊ ಹೇಳಿರೆಂದಾ || ೩೩ ||
 ಉತ್ತಮನವನು ಪ್ರಭಾಸದೇವನು ನಿನ್ನ | ಚಿತ್ತವನೊಲಿಸತಕ್ಕವನು ||
 ಸುತ್ತಿನ ನುಡಿಯನು ನಾವಿಬ್ಬರೆಯ್ದಿ ನಿ | ನೊತ್ತಿಗೆ ತಹೆನೆಂದರವರು || ೩೪ ||
 ನೀವೆಯ್ದೆಬೇಡ ನಿಮ್ಮಯ ನಾಳಿನವರೊಂದು | ಸೇವೆಯ ಮಾಡಲಿ ನವಗೆ ||
 ನಾವವರನು ನೋಡಬೇಡವೆಯೆಂದು ಸ | ದ್ಭಾವದಿ ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೩೫ ||
 ಧ್ರುವಗತಿ ಬಾ ಸುರಕೀರ್ತಿ ಬಾ ಹೋಗಿ ನೀ | ವವನನಿಲ್ಲಿಗೆ ತಹುದೆಂದು ||
 ಸುವಿನಯದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ಸೇವೆಗು | ತ್ಸವಿಸುತೆಯ್ದಿದರವರತ್ತ || ೩೬ ||

ಎಲ್ಲರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕುವರರಿಬ್ಬರ ಮುದ್ದು | ಲಲ್ಲೆಯೊಲ್ಲೊಡಿಗೆ ಕಳುಹಿ ||
 ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಳದರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ಕಬ್ಬು | ವಿಲ್ಲನ ರೂಪನುಬ್ಬಿನೊಳು || ೩೭ ||
 ಎಳೆನೆಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ಜಳಕ ಮುಂತಾದ ನಿ | ಮ್ಫಲಭೋಗಯೋಗಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ಕಳೆದನಾ ಹಗಲಿರುಳನು ಮರುದಿನಸದ | ಬೆಳಗಿನೊಳೊಲಗವಾದಾ || ೩೮ ||
 ಕಡೆಯ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನೊಳು ಪೆ | ವರ್ಡೆಯ ಬಳಸಿನೊಳಾ ಚಕ್ರಿ ||
 ಕಡೆಕಟ್ಟು ರಂಜಿಸಲೋಲಗಗೊಟ್ಟೆಂಪು | ವಡೆದ ಗಾನವ ಕೇಳುತಿರ್ದಾ || ೩೯ ||
 ಲೇಸು ಲೇಸೆಂಬಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮಕಲೆಯ ಧ | ನ್ಯಾಸಿಭೈರವಿಯೊಳು ಪಾಡೆ ||
 ಬೀಸುವ ಚಾಮರಗಳ ಬಳಸಿನೊಳು ವಿ | ಕಾಸದೊಳಾಲಿಸುತಿರ್ದಾ || ೪೦ ||

ಹೊರಗೆಳಿವಿಸಿಲೆಸೆವಂತೊಳಗಾತ್ಮನ | ಮಿರುಗವ ಪ್ರಭೆ ತೋರುತಿಹುದು ||
 ತುರುಗೆವೆ ಮುಚ್ಚದೆ ನೆನಹನೊಳಗೆ ನೋಡು | ತೊರಗನೊರಗೆ ಕೇಳುತಿರ್ಪಾ || ೪೧ ||
 ಚರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಲೋಕವ ನೋಡುತಿದ್ದನಂ | ತರ್ಮಹಾಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯೊಳು ||
 ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮನ ನೋಡುತಿರ್ಪನವನ ಮನೋ | ಧರ್ಮವ ಬಲ್ಲವರಾರು || ೪೨ ||
 ಕೆಸರೊಳಿದೃಷ್ಟಿಗೆ ರವಿಯ ಮೇಲಲ್ಲದಾ | ಕೆಸರಿನ ಮೇಲಾಸೆಯಹುದೆ ||
 ಅಸಮಭೋಗದೊಳಿದೊಡಾತ್ಮನ ಮೇಲಲ್ಲ | ದೆಸೆವುದೆ ಮಮತೆ ಭವ್ಯರಿಗೆ || ೪೩ ||
 ರಾಗರಚನೆಯಾಗ ಹಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮ | ಯೋಗವ ಕೇಳುತವರಿಗೆ ||
 ಚಾಗಗೊಡುತ ಹಂಸನಾಥಲೀಲೆಯೊಳಿದ | ನಾ ಗುಣರತ್ನಭೂಷಣನು || ೪೪ ||

ಉತ್ತಂಗವಿಭವದೊಳೊಲಗಗೊಟ್ಟಾಗ | ಮತ್ತೊಂದು ಸಿರಿ ಬಂದುದೆನಿಸಿ ||
 ಚಿತ್ತಾನುಮತಿಯೆಂಬ ದಾದಿ ಭೂವರಗೆ ತಂ | ದಿತ್ತಳು ವೃಷಭರಾಜನನು || ೪೫ ||
 ಶ್ರೀಜನ ಬಿಜಯಂಗೈದನೆ ಭರತನ | ಪ್ವಾಜಿಯೆಂದುದನೆಯೆಂದು ||
 ಆ ಜನಪತಿ ತನ್ನ ಕುವರನನೀಸಿಕೊಂ | ದೋಜೆಯೊಳಮದೃಷ್ಟಿಕೊಂಡಾ || ೪೬ ||
 ದೊಡ್ಡಮಾಣಿಕಬೊಂಬೆ ಚಿಕ್ಕಮಾಣಿಕಬೊಂಬೆ | ಯಡ್ವೈತಿ ತಕ್ಕಿಸಿದಂತೆ ||
 ದೊಡ್ಡಸೊಬಗ ರಾಯ ಚಿಕ್ಕಸೊಬಗಿನ ತ | ನ್ನೊಡ್ಡಮಗನನಪ್ಪಿಕೊಂಡಾ || ೪೭ ||
 ಮುತ್ತಿತ್ತು ಮೊಗನೋಡಿ ನೊಸಲೊಳು ನೊಸಲಿಟ್ಟು | ಮತ್ತೆ ಹೊಕ್ಕುಳನಲುಗಿಸಿದಾ ||
 ಹೆತ್ತ ತಂದೆಯ ನೋಡಿ ಮೊಳೆವಲ್ಲ ಮಿನುಗಿ ಸಂ | ಪತ್ತಾಗಿ ನಕ್ಕನಾ ತರಳಾ || ೪೮ ||
 ಅಂಗೈಯ ನಿಮಿಸಿ ಲಕ್ಷಣಗಳ ನೋಳ್ವ | ನಂಗಾಲುವಿದಿದು ನೋಡುವನು ||
 ಮಂಗಲಮುದದ ಧೇಯು ನೋಡಿ ಲೋಕೈಕ | ಮಂಗಲಯೆಂದು ಚುಂಬಿಸುವಾ || ೪೯ ||
 ತಂದೆ ತನ್ನಯ ಕೈಯ ನೋಡಿದಂತಾ ಶಿಶು | ತಂದೆಯ ಕೈಯ ನೋಡುವುದು ||
 ತಂದೆಯ ಕಾಲ ನೋಡುವುದಪ್ಪಿಕೊಂಬುದು | ಮಂದಹಾಸವ ಮಾಡುತಿಹುದು || ೫೦ ||
 ನಿನ್ನ ಲಕ್ಷಣವ ನಾ ನೋಡಿದರೊಡನೆ ನೀ | ನೆನ್ನ ಲಕ್ಷಣವ ನೋಡಿದೆಯ ||
 ನಿನ್ನಂತೆ ನಾನು ನನ್ನಂತೆ ನೀನೈಯೆಂದು | ತನ್ನ ಕಂದನ ಕೂಡೆ ನುಡಿದಾ || ೫೧ ||

ಬಬ್ಬಮಗನನಿಲ್ಲಿ ಮುದ್ದಿಸುತಿರಲೊಡ | ಬಿಬ್ಬು ನೆರೆದ ಕುಸರರು ||
 ಉಬ್ಬಿನಿಂದೆಯ್ತುರುತಿರ್ದರು ತಂದೆಯ | ಸಬ್ಬವಾದೊಲಗಕೆಂದು || ೫೨ ||
 ತಂದೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂದಿಸದ ಮೊದಲೆಯೊರಿ | ದಂದಳವಿಳಿದು ಜೋಕೆಯೊಳು ||
 ಮುಂದಣ್ಣ ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮನು ಕಾಲುನಡೆಯೊಳಾ | ನಂದದಿ ಬರುತಿರ್ದರಾಗ || ೫೩ ||
 ಬಳಿಕ ಕಿರಿದುದೂರದೊಳು ಭತ್ತ ಚವರವ | ತೊಲಗಿಸಿ ಹಾವುಗೆವುಳಿದು ||
 ಬಳಸಿದೊಳಗದರ ನಿಲಿಸಿ ತಾವಿರ್ವರೆ | ವೊಳಹೊಗುತಿರ್ದರೋಜೆಯೊಳು || ೫೪ ||

ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರವನುಡಿಸುತ್ತಿ ರತ್ನದ | ತಾವಡಕೋಲ ಕೈವಿದಿದು ||
 ತೀವಿವಾಭರಣಕಾಂತಿಯೊಳಿಹುದ್ದಿ ತಿದರು | ದೇವಕುಮಾರರಂದದೊಳು || ೫೫ ||
 ಸಿದುರುಬಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚಿಮ್ಮರಿ ಚುಂಗು ಕ | ತ್ತುರಿಬೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಗಂಧಲೇಪಾ ||
 ಭರತರಾಜನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆ ಅವರ ಸಿಂ | ಗರವನೇನೆಂಬೆನೆಯ್ದಿದರು || ೫೬ ||
 ತಂದೆಯೋಲಗವೆಂಬ ಮಂದ್ಯಾಳತನವಿಲ್ಲ | ಹೊಂದಿದ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||
 ಮಂದಗತಿಯೊಳೊಯ್ಯನೋಸುಸುತ ಬಸ್ತು | ಚಂದಕೆ ನೃಪರು ಮೆಚ್ಚಿದರು || ೫೭ ||
 ಮುಟ್ಟಲೊತ್ತಿಗೆ ಬರೆ ನೃಪರೆಲ್ಲರೊಲ್ದರ್ತಿ | ವಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದರವರನು ||
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿಯೆನುತ ಕೈಸನ್ನೆಯೊ | ಳೊಟ್ಟಿಸುತೆಯ್ದಿದರವರು || ೫೮ ||
 ಮಾತಾರ್ಥಗವ್ಯುಡಿ ಮಾತಾರ್ಥನೆಂಬರ್ಕ | ಕೀರ್ತಿರಾಜನ ನೋಡು ಸ್ವಾಮಿ ||
 ಸಾರ್ತಂದನಾದಿರಾಜನು ಪರಾಕೆಂದರು | ಕೂರ್ತು ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರರಾಗ || ೫೯ ||
 ಘಳಿಗೆಗೆ ಕೋಟಿವತ್ತವ ಕೊಂಡ ವೀರರ | ತಲೆವಣಿಗೆಳ ಪರಾಂಬರಿಸು ||
 ಮಲೆವರಿರಾಯದಲ್ಲಣರ ಚಿತ್ತೈಸು ಹೋ | ಗಲಭೆನಿಲ್ಲಿಸಿರೆಂದರೊಡನೆ || ೬೦ ||
 ಸೌಜನ್ಯವನಮುವಿವೇಕವಿಡಾಯದೊ | ಳೋಜೆಯೊಳೂಣೆಯ ಹೊಗದ |
 ರಾಜಕುಮಾರಾಗ್ರಗಣ್ಯರ ನೋಡೆಲೆ | ರಾಜಾಧಿರಾಜಾಗ್ರಗಣ್ಯಾ || ೬೧ ||
 ಹುಂಡಾವಸರ್ಪಿಣಿಯಾದಿಯು ಪಟ್ಟಂಡ | ಮಂಡಲೇಶಾದ್ರಿಯೊಳೊಗದ ||
 ಚಂಡಾಂಶುಚಂದ್ರರ ನೋಡು ವಿಸ್ಮಯವೆಂದು | ದಂಡಧರರು ಸೂಚಿಸಿದರು || ೬೨ ||
 ನಗುತ ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರರಿಗೆ ರಾಯ ಕೈಮುಟ್ಟು | ದುಗುಲವನಿಟ್ಟನರ್ತಿಯೊಳು ||
 ನಗುತ ನಗುತ ಜನಕನ ಸಾರ್ಕೆಗೊಯ್ಯಗೊ | ಯ್ಯಗೆ ಕುವರರು ಗಮಿಸಿದರು || ೬೩ ||
 ಎಳಣ್ಣ ಅಣ್ಣಜಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂ | ದೇಳಿಸಿದನು ಚಿಕ್ಕ ಮಗನಾ ||
 ಮೇಲೆ ಕೈಮುಗಿಯೆಂದರೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿದನಾ | ಬಾಲಕ ತಂದೆ ಪೇಳ್ವಂತೆ || ೬೪ ||
 ನವಗವನೇಕೆ ಕೈಮುಗಿವುದು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂ | ದವನತನಾದ ಮೊಡ್ಡಣುಗಾ ||
 ಅವನೀಶ ಪುತ್ರರ ಲಕ್ಷಣವೈಯೆಂದು | ಕುವರನ ಕೂಡೆ ನುಡಿದನು || ೬೫ ||
 ಒಡನಿರ್ವರಯ್ಯಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಯ ನೀಡಿ ತಾ | ವಡದ ಕೋಲಿತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಎಡಬಲವಿದಿದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ನಿಂದ | ರೊಡೆಯನನೋಲೈಪರಂತೆ || ೬೬ ||
 ತೊಡೆಯ ಮೇಲೊಬ್ಬ ಕುವಾರನು ಕೆಳಗಿಬ್ಬ | ರ ಡೆಸುತ್ತಿ ನಿಂದ ಕುವರರು ||
 ಗಡಣದ ದೊರೆಗಳು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರೆ ರಾಯ | ರೊಡೆಯನೋಲಗ ವಿರಾಜಿಸಿತು || ೬೭ ||
 ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರ ನೋಡಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂದನಾ | ಭರತೇಶನವರು ಕುಳ್ಳಿರರು ||
 ಹಿರಿಯಣ್ಣ ನೀ ಪೇಳ್ವವರನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆಂದು | ವರತನೂಜಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನು || ೬೮ ||

ತೆಪ್ಪಗೆ ಕುಳ್ಳಿರೈ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದರೆ | ಒಪ್ಪದೆ ನಿಂದಿದರ್ವರರು ||
 ಅಪ್ಪಾಜಿಯಾಣೆ ಕುಳ್ಳಿರೆಯೆಂದ ಕುವರನ | ನೆಪ್ಪುಗೊಂಡವರು ನೋಡಿದರು || ೬೯ ||
 ಹಿರಿಯ ಕುಮಾರನಾಜ್ಞೆಯ ಹಾರಿನಿಂದರೆ | ದರಿದನಾ ನೃಪತಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಕಿರಿಯಣ್ಣ ಕುಳ್ಳಿರವೇಳು ನೀನವರನೆ | ದರುಹಿಕೊಟ್ಟನು ಚಿಕ್ಕಮಗಗೆ || ೭೦ ||
 ತಣ್ಣಗೆ ಕುಳ್ಳಿರೈ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದರೆ | ಬಣ್ಣದಿ ನಿಂದಿದರ್ವರರು ||
 ಅಣ್ಣಾಜಿಯಾಣೆ ಕುಳ್ಳಿರೆಯೆಂದನವರೆದೆ | ಹಣ್ಣಾಗಿ ಕುಳಿತರೊಪ್ಪದೊಳು || ೭೧ ||
 ಕೆಲಸವಿಲ್ಲಾದಿರಾಜಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಿದಿರೊಳು | ಸಲುವುದೆಯೆನ್ನಾಣೆಯೆಂದಾ ||
 ಸಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನಗೊಡೆಯನು ನೀನೆ ನನ್ನಯ | ತಲೆಗೊಡೆಯನು ಸಲ್ಪುದೆಂದಾ || ೭೨ ||
 ರಾಜೇಂದ್ರನದಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ತನ್ನಯ ಮಕ್ಕ | ಕೋಚೆಗೆ ತಾನರ್ತಿವಟ್ಟಾ ||
 ಈ ಜಾತಿವಿನಯವಾಗುಂಟೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಸ | ಭಾಜನವೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಸಿತು || ೭೩ ||
 ಒಂದಿನಿಸರ ಮೇಲೆ ದಳಪತಿಪಚಿವರ | ಮಂದಹಾಸದಿ ರಾಯ ಕರೆದು ||
 ಅಂದಾನು ಪೇಳ್ವಂತೆ ಕುವರರ ಸಂಬಳ | ಸಂದುಬಹುದೆ ಹೇಳಿದಂದಾ || ೭೪ ||
 ಖಂಡಣೆ ಮಾಡಿ ನಾವೊಪ್ಪಿಸಿದವು ತಾವೆ | ಭಂಡಾರದೊಳಗಿರಿಸಿದರು ||
 ಚಂಡವೀರರಿಗಾರ ತಡೆಹೆಂದು ನೃಪನರ್ತಿ | ಗಂಡು ತಾವೊರೆದರ್ತಿಯನು || ೭೫ ||

ಇನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರೆಯೆಂದು ಕುವರರಿಬ್ಬರಿಗೆ ತಾ | ನುನ್ನತಾಸನವ ಕೊಡಿಸಿದಾ
 ಇನ್ನೊಂದು ಸೇವೆಯ ಮಾಪ್ಪರ್ತಿಯುಂಟೆಂದು | ಸನ್ನದ್ಧರಾದರಂದವರು || ೭೬ ||
 ಅಯ್ಯಗೆಲೆಯ ಕೊಡುತಿರ್ದ ತಂಬುಲಿಗನ | ಕೈಯ ತಬಕನರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿ ||
 ಒಯ್ಯನೆ ಸೆಳೆಕೊಂಡು ತಂದೆಗೆಲೆಯ ತನ್ನ | ಕೈಯಾರೆ ಕೊಡತೊಡಗಿದನು || ೭೭ ||
 ಅನಿತರೊಳೊಪ್ಪನ ಕೈಯ ಚವರವ ಭೋಂ | ಕನೆ ಸೆಳೆಕೊಂಡಾದಿರಾಜಾ ||
 ಜನಕಗೆ ಚವರವ ಧಾಳಿಸುತಿದ್ದನಾ | ಬಿನದವನೇನೆನ್ನ ಬಹುದು || ೭೮ ||
 ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದು ಮತ್ತರದಲ್ಲಿ ಬೆಂದೆಕ್ಕ | ಸಕ್ಕದೆ ಬಾಳ್ವರ ಬದುಕಾ ||
 ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ ತಂದೆಗೊಳಗಗೈದಾ | ಚಿಕ್ಕ ಕುಮಾರರರ್ತಿಯೊಳು || ೭೯ ||
 ವೀಳೆಯದೆಲೆ ಪೂರ್ವವಾದುದೆನಗೆ ಕುಳಿ | ತೋಲಗಿಸಿನ್ನು ನೀನೆಂದಾ ||
 ಕೆಳ ತಬಕ ನೀಡಿ ಪಿತನ ತೊಡೆಯೊಳಿದ್ದ | ಬಾಲನ ತಾಸೆತ್ತಿಕೊಂಡಾ || ೮೦ ||
 ಏನಣ್ಣ ತರಳನ ನೀನೆತ್ತಿಕೊಂಡೆಯೆಂ | ದಾ ನರನಾಥ ಕೇಳಿದನು ||
 ಬೇನೆಯಲ್ಲವೆ ದೇವರೊಳುಮೊಡೆಗಿಂದಗ್ರ | ಸೊನು ನುಡಿದವನೈಸೊಡನೆ || ೮೧ ||
 ಘನವೇಳಿದಾದುದು ವೃಷಭರಾಜನ ದೇವ | ರನುನಯದಿಂದ ತಾಳಿದಿರಿ ||
 ಅನುಜನ ನಾನಿಷ್ಟು ಧರಿಸುವೆನೆಂದನಾ | ವಿನಯಕರಸ ಚೋದ್ಯವಟ್ಟಾ || ೮೨ ||

ಇವನೀಗ ಮುಂದಾನು ಧರಿಸಿದ ರಾಜ್ಯಭಾ | ರವ ತಾಳ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯನೆಂದು ||

ಅವಧರಿಸಿದನಾ ಚಕ್ರೇಶನಂತೆ ಮಾ | ನವಸುರರೆಲ್ಲ ನೆನೆದರು || ೮೩ ||

ಮತ್ತೆ ನೋವಿಲ್ಲ ನನ್ನಾಣೆ ತಾರೆಂದು ತಾ | ನೊತ್ತಿ ಮಗನನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ||

ಹತ್ತಿರೆ ಕುಳ್ಳಿರಿ ನನ್ನಾಣೆಯೆನಲಿಬ್ಬ | ರುತ್ತಮಸುತರು ಕುಳಿತರು || ೮೪ ||

ಒಮ್ಮೆ ತಂದೆಯ ನೋಡುತೊಳುನುಡಿಸುಡಿವುತ | ಸಮ್ಮುಖದವರನ್ನೆತ್ತಿ ಸುತ ||

ದಿವ್ಯ ಸುತೆಡೆಗೊಮ್ಮೆ ತೊಡೆಗಳ ತಟ್ಟುತ | ಸುಮ್ಮಾನದೊಳಗಿದ್ದರವರು || ೮೫ ||

ನುಡಿಸುತ ಕುವರಬ್ಬರನೊಯ್ಯನೊಮ್ಮೆ ಮೈ | ದಡಹುತ ತಾನೆ ಹೊಂಕೊಳುತ ||

ಹಡಪಿಗಿಂದ ವೀಳಿಯವ ಕೊಡಿಸುತರ್ತಿ | ವಡುತಿರ್ದನಾ ಪೆತ್ತ ತಂದೆ || ೮೬ ||

ಓದಸಾದನೆ ನಿಮಗೆಂತಿಹುವಣ್ಣಿ ವಿ | ಪಾದವೊ ಹರ್ಷವೊಯೆಂದಾ ||

ಆ ದೊಡ್ಡ ಸುಖವನೇನೆಂದಾಡಬಹುದು ವಿ | ನೋದವಾಗಿಹುದೆಂದರವರು || ೮೭ ||

ಸಾಧನೆಯೆಂಬುದು ಜಾಡ್ಯಹರಣ ಜ್ಞಾನ | ಸಾಧನವಲ್ಲವೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ||

ಭೂಧವಕುಲಕದು ಸುಖವತ್ತಿಯೆಂದು ಸು | ಬೋಧನ ಮಕ್ಕಳಾಡಿದರು || ೮೮ ||

ಪ್ರಾರಂಭದೊಳಗಿಷ್ಟು ಬೇಸರಾಗಿಹುವು ಮ | ತೋರಂತೆ ಸೊಗಸುದೋರುವು ||

ಧೀರರಿಗೋದುಸಾದನೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕು | ಮಾರರಿಗೊರೆದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೮೯ ||

ನವಗವು ಬೇಸರುದೋರುವುದಿಲ್ಲ ರಾ | ಗವನೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಸುತಿರ್ಪವನನು ||

ಅವಸರಗೊಳ್ಳದೊಯ್ಯೊಯ್ಯನೆ ಕಲಿಸೆವೆಂ | ದವರು ನುಡಿದರಯ್ಯನೊಡನೆ || ೯೦ ||

ಉದಯದಿ ಸಾಧನೆ ಹಿಂಬಗಲೋದು ನ | ಕ್ತದೊಳೋದಿದೋದಿನ ಚಿಂತೆ ||

ಮೃದುಮೃದುವಾಗಿ ನಡೆವುದೆವಗದರಿಂದ | ಪದುಳವಾಗಿಹುವೆಂದರವರು || ೯೧ ||

ಆದಿರಾಜನ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುದು ದಿನದಿನ | ಕೋದಿನೊಳಗೆ ಸಾಧನೆಯೊಳು ||

ಆದರುಶವನೊಲ್ಲ ಬೆಳಗಿದಂತೆಯೆಂದ | ನಾದರದಿಂದರ್ಕ ಕೀರ್ತಿ || ೯೨ ||

ಮರೆದೋದುಸಾದನೆಗಳ ಮಗುಳ್ಳೊಮ್ಮೆಯೆ | ಚ್ಚರುದೋರಿ ನೆನಯಬಹಂತೆ ||

ಮೆರೆವುದಿದ್ದವು ತಮ್ಮನ ಮತಿಯೆಂದಯ್ಯ | ಗರಿಕೆಮಾಡಿದನಗ್ರಜಾತಾ || ೯೩ ||

ದೇವರದೇವನ ಹೆಸರಿಟ್ಟರಲ್ಲವೆ | ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ತಪ್ಪುವುದೆ ||

ಭಾವಿಸಲವನಾದಿರಾಜನಲ್ಲವೆ ಮಧ್ಯ | ಭಾವದಂತ್ಯದ ರಾಜನಲ್ಲ || ೯೪ ||

ಅಹುದೆ ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ತಕಷ್ಟರ್ತಿಯಾದುದೆ | ಸಹಸಿಯೆ ಕಿರಿಯಾಣ್ಣನೆಂದಾ ||

ಬಹುವಚನವನರಿಯೆನು ನಮ್ಮ ವಂಶಕು | ತ್ನಹಕಾರಿಯೆಂದನಯ್ಯನೊಳು || ೯೫ ||

ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರನಿಂತು ಬಣ್ಣಿಸುವರೆ | ಅರಸುಮಕ್ಕಳಿಗದು ನಡೆಯೆ ||

ಸರಿಕೆಸಲೆನಗಷ್ಟು ಗುಣವುಂಟೆಯೆಂದನಾ | ಹಿರಿಯಾಣ್ಣನೊಡನಾದಿರಾಜಾ || ೯೬ ||

ದೋಷವಿಲ್ಲದಿದೇವರು ಸೈರಿಸ್ತಂ ಸಂ । ತೋಷದಿ ನುಡಿದನೈ ನಿನ್ನಾ ।

ಭಾಷಣರಲ್ಲವೆ ನೀವಿಬ್ಬರೆಂದು ಸಂ । ಭಾಷಣಗೈದನಾ ತಂದೆ

|| ೯೭ ||

ಓಲಗವಿಂದಿಗೆ ಸಾಕಿನ್ನು ನಿಮ್ಮ ರಾ । ಜಾಲಯಕೆಯ್ವಿ ನೀವೆಂದು ||

ಲಾಲಿತಾಭರಣತುಂಬಿದ ಕರಡಗೆಗಳ । ಲೋಲಪುತ್ರರಿಗೆ ನೀಡಿದನು

|| ೯೮ ||

ಉಡುಗೊರೆಯೇಕೆನುಗೀಗಳಾಭರಣಕೆ । ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲೆನುತಿದರವರು ||

ಕಡುರವ್ಯಗಿಲಸದಾಭರಣಗಳವನೊಮ್ಮೆ । ಕೊಡಬೇಕು ಹಿಡಿಯಿರೈಯೆಂದಾ

|| ೯೯ ||

ಅವರಂದಿಗೊಲ್ಲೆನೆಂದರು ಕೊಟ್ಟರೊಲ್ಲಿರೆ । ನವಗಿನ್ನು ನೀವು ಕಾಣಿಕೆಯಾ ||

ಸುವಿಧಾನದಿಂದಿತ್ತರಾನೊಲ್ಲೆನೆಂದನಾ । ಕುವರರ ಕೂಡೆ ಚಕ್ರೇಶಾ

|| ೧೦೦ ||

ದೊಡ್ಡ ಕುವರ ವೊದಲಾಡುಗೊರೆವಿಡಿಯೆ ಕೈ । ಯೊಡ್ಡ ವ ಕಿರಿಯನೆಂದರಿದು ||

ನಡ್ಡ ನುಡಿಯೊಳು ದೊಡ್ಡ ವನ ಕರೆವನವ । ನಡ್ಡ ನೋರೆಯನಿಕ್ಕುತಿಹನು

|| ೧೦೧ ||

ಹೇಳಾದಿರಾಜ ನಿನ್ನಣ್ಣ ನಿನ್ನಯ ಮಾತ । ಕೇಳುವನೆಂದನಾ ತಂದೆ ||

ತೋಳೆತ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು । ಹೇಳುತಣ್ಣನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದಾ

|| ೧೦೨ ||

ಎಂದರಾ ಕರಡಗೆಗಳ ವೃಷಭಣ್ಣನ । ಮುಂದೆ ದೇವರು ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಿ ||

ತೆಂದಳಿಗೈಯಿಂದ ನವಗವಕೊಡುವೊಂದು । ಚಂದವ ನೋಡಬೇಕೆಂದಾ

|| ೧೦೩ ||

ಅದು ಕಾರ್ಯವಹುದೆಂದು ಕರಡಗೆಗಳ ಕಂದ । ನಿದಿರೊಳಾ ನೃಪನಿರಿಸಿದನು ||

ಪದೆದು ನೀನೆನುಗುಡುಗೊರೆಯ ಕೊಡೆಂದು ಬೇ । ಡಿದರು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ತಮ್ಮನನು || ೧೦೪ ||

ಕರಡಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಡನವ ನೀನೆ । ಕರದಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಬುದೆಂದು ||

ಕರದ ಸನ್ನೆಯ ತೋರ್ಪನಣ್ಣಾಜಿಯರಿಗಿತ್ತಿ । ಕರವ ಮುಗಿವನೇನನೆಂಬೆ

|| ೧೦೫ ||

ಅಜ್ಜನ ವೆಸರೈಸೆ ನೀನೀವುದಿದು ಲೇಸಿ । ನುಜ್ಜುಗವೆಂದು ಬೇಡಿದರು ||

ಅಜ್ಜ ರಂತವ ತಲೆಗೊಡಹಿ ಕೈಮುಗಿದನು । ಪಜ್ಜಿತವು ವನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು

|| ೧೦೬ ||

ಕಿರಿಯರು ಪಿರಿಯರ್ಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕುವುದೋಜೆ । ಬಿರೆತುಡುಗೊರೆಗೊಡರೆಂಬ ||

ತೆರನನೀ ಬಾಲಕನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತನೆಂದು । ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿತಾಸ್ಥಾನಾ

|| ೧೦೭ ||

ನೋಕ್ಕುಗಾಮಿಯ ಪುತ್ರರವರು ತಡ್ಧವದೊಳೆ । ನೋಕ್ಕುವ ಪಡೆವರವರಿಗೆ ||

ಅಕ್ಕನಣ್ಣಬುದ್ಧಿ ಜೋಡ್ಯವೆ ಮರುಗಕೆ ಗಂಧ । ಲಕ್ಷಣ ಮೊಳೆಯೊಳಗಿರದೆ

|| ೧೦೮ ||

ಕೊಡು ವೃಷಭಣ್ಣ ನೀನವರಿಗನುತ ಮಂಡೆ । ದಡಹಲಾ ತಂದೆಯ ಕೈಯಾ ||

ಪಿಡಿದುಕೊಂಡಾ ಕರಡಗೆಯ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಮುಂದೆ । ಕೊಡನೆ ನೂಂಕಿತು ಶಿಶು ನಗುತ || ೧೦೯ ||

ನನ್ನಯ್ಯನಲ್ಲವೆ ಅವ ತಪ್ಪಿ ನಡೆವನೆ । ಇನ್ನು ನೀವಾನಿರೈಯೆಂದು ||

ತನ್ನ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕುವಾರಂಬುರಿಗಿಚ್ಚು । ರನ್ನದಾಭರಣವನಿತ್ತಾ

|| ೧೧೦ ||

ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟುಡುಗೊರೆಗಳ ಕೊಂಡರೊಬ್ಬೊಬ್ಬ | ರೊಂದೊಂದು ಹಾರವ ತೆಗೆದು ||
 ಚಂದದಿ ವ್ಯವಭರಾಜನಿಗಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕವನ | ನಂದು ಮಡಿಲೊಳಿಟ್ಟರೊಸೆದು || ೧೧೧ ||
 ಅರೆಯನ್ನೊಂದು ಬಿನ್ನದವಣ್ಣ ಮಡಿಲೊಳು | ಕರಡಗಿಯಿರಿಸಿಕೊಂಬಾಗ ||
 ಅರಮನೆಮುಟ್ಟುನು ತಂದೀವೆನೆಂದಾಗ | ಕರವ ನೀಡಿದನಾದಿರಾಜಾ || ೧೧೨ ||
 ನಿಲ್ಲಾದಿರಾಜು ನೀನಪ್ಪಾಜಿಯಿದಿರೊಳು | ಸಲ್ಲದ ನಡೆಯ ನಡೆಸುವೆ ||
 ಎಲ್ಲ ತೇಜವ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳು ಮಾಡೆನ | ಗಿಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದು ಸೈರಿಸೆಂದಾ || ೧೧೩ ||
 ಏಕೆ ಸಲ್ಲದು ತಂದೆಯಿದಿರೊಳು ಪುಂಡರ | ಪೋಕರ ನಡೆಯೊ ಗೌರವವೊ ||
 ತೂಕದಿ ನೀವು ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆನಗೆ ಸೇ | ವಾಕ್ಯತ್ಯಗಳ ಹೇಳಬೇಕು || ೧೧೪ ||
 ಅಪ್ಪಾಜಿಯರ ಕೇಳಬಾರದೆ ನಾನೆಂದು | ದಪ್ಪದೊ ಆಗದೊಯೆಂದು ||
 ತಪ್ಪಲ್ಲ ಪಾಲಿಸೆಂದಣ್ಣನ ಕರಡಗೆ | ಗೊಪ್ಪದಿ ಕೈಯ ನೀಡಿದನು || ೧೧೫ ||
 ಕೊಡದೆ ತಮ್ಮನ ಕೈಯನಣ್ಣ ನೂಂಕುವನದ | ಬಿಡೆನೆಂದು ಹಿಡಿದನಾ ತಮ್ಮ ||
 ಮಿಡುಕದೆ ಸಭೆ ಬೆರಗಾಗಿದುದವರ್ಗ ಸಂ | ಗಡಿಸಿದ ವಿನಯವ ಕಂಡು || ೧೧೬ ||
 ನಡೆನೋಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮನಹಿಗ್ಗಿ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ | ಕೊಡು ಕೊಡೈ ಸಲಲರ್ತಿಯೆಂದಾ ||
 ಜಡಿದಾದಿರಾಜ ತಾನದನೊಯ್ದುಕೊಂಡಾಗ | ಮಡಿಲೊಳಿಟ್ಟನು ವಿಲಾಸಮೊಳು || ೧೧೭ ||
 ತಾವಡಕೋಲೆತ್ತಿ ತಂದೆಗೆ ಕೈಮುಗಿ | ದೋವಿ ಮುಂದಣ್ಣ ಹಿಂದನುಜಾ ||
 ಭಾವಶುದ್ಧದೊಳತ್ತ ಸಾಗಿದರಿತ್ತ ಮ | ಹಾವಿಭು ಲೀಲೆಯೊಳಿದಾ || ೧೧೮ ||
 ತಿತ್ತಿರಿಗಾಳೆತಂಬಟದಿ ಪ್ರಭಾಸಾಂಕ | ನಿತ್ತಲೆಯ್ದುರುತಿರ್ದನಾಗ ||
 ಚಿತ್ತಾನುಮತಿಗೆ ಕಂದನನಿತ್ತು ನಿಜಗೃಹ | ದತ್ತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ರಾಯಾ || ೧೧೯ ||
 ರಾಮಣೀಯಕವಾದ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳಭಿ | ರಾಮವೆತ್ತಿದನಾ ಚಕ್ರಿ ||
 ವ್ಯೋಮದೊಳವನೆಯ್ದೆ ಬರುತಿರ್ದನಿವಾ ಪ್ರಭಾ | ಸಾಮರಚಿಹ್ನದ ಸಂಧಿ || ೧೨೦ ||
 ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಸ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೨೧ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಲ್ಲ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಣರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೨೨ ||
 ಒಸಗೆಯ ಮೇಲೊಸಗೆಯನಿತ್ತು ಸತತ ಭಾ | ವಿಸುವರ ಪಾಲಿಸ ಮಹಿಮಾ ||
 ನಸುಮಾಸದೆನ್ನೆ ದೆಯೊಳಗಿರು ನಿಚ್ಚ ಸಂ | ತಸನೆ ಚಿವಂಬರವುರುಷಾ || ೧೨೩ ||

ವಿಜಯಾರ್ಥದರ್ಶನಸಂಧಿ.

ಲ್ಲಸುರಿಂಬ ಕರಗಸದಿಂದ ದೇಹಾತ್ಮರ । ಬೆಸುಗೆಯ ಬಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
 ಮಸುಳದೆ ತೋರ್ಪ ಮಹಾತ್ಮ ನೀನೆನಗೊಪ್ಪ । ನೆಸಗು ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ ॥ ೧ ॥
 ಬಲಗೂಡಿ ಬಂದು ಸಮುದ್ರದೊತ್ತಿ ನೋಳಾಪ್ತ । ಬಲವ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರಾ ।
 ಲಲಿತವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ಚಕ್ರೇಶನ । ಬಳಿಗೈದುತಿರ್ದನರ್ತಿಯೊಳು ॥ ೨ ॥
 ಪ್ರತಿಭಾಸನೆಯ ತನ್ನಯ ನಾಳೆಸವನು ತ । ನ್ನತುಳಮಂತ್ರಿಯು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ॥
 ಹಿತಗೈಯ್ದ ಸುರಕೀರ್ತಿಧ್ರುವಗತಿಗಳು ಮುಂದೆ । ಗತಿಗಿಯ್ತೆ ಗಮಿಸಿದನವನು ॥ ೩ ॥
 ನೇರಿದನೊಪ್ಪಚ್ಚಿ ತೋರಿದನಿಕ್ಕಿದ । ಭೂರಿಭೂಷಣಕಾಂತಿ ಕೆದರೆ ॥
 ಗೌರವರ್ಣನು ಪ್ರಭಾಸಾಮರ ಬರುತಿರ್ದ । ನಾ ರಾಜಕಟಕವ ಹೊಕ್ಕು ॥ ೪ ॥
 ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯ ವಸ್ತುವ ಮಂತ್ರಿ ಯುವರಾಜ । ರೊಪ್ಪದಿ ತಾಳೊಡನೆಯ್ದೆ ॥
 ದುಪ್ಪಟೆಯುಡಿಸುತ್ತಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೋಜೆ । ತಪ್ಪದೆತ್ತರುತಿರ್ದನವನು ॥ ೫ ॥
 ಇಡಿಕಿರಿದಿವಾನೆಕುದುರೆತೀರಾಳ್ಗಳ । ನಿಡುರತ್ನಮಯದಂಡಧರರ ॥
 ಎಡಬಲಮೊಳು ನೋಡತೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಪಜ್ಜೆ । ಯಡುತಿರ್ದನಾ ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರಾ ॥ ೬ ॥
 ತೊಲಗು ಕುಳ್ಳಿರು ಧ್ವನಿನಾದವಿರೊತ್ತದಿ । ರೆಲೆ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೆಂದು ॥
 ಕಲಿಗಳದೇವ ಚಿಲ್ವರದೇವ ಜಯ ಚಾಂಗು । ಭಲಯೆನೆ ಕೇಳುತೆಯ್ದಿದನು ॥ ೭ ॥
 ಇದಿರೊಳು ಚಕ್ರಿಯ ರೂಪ ಕಂಡಿವನೇನು । ತ್ರಿದಶಪತಿಯೊ ನರಪತಿಯೊ ॥
 ಮದನನೊ ಚಂಪ್ರನೊ ಸೂರ್ಯನೊಯೆಂದು ತ । ನ್ನೆವೆಯೊಳೆಸುತೆಯ್ದುತಿರ್ದಾರ್ ॥ ೮ ॥
 ಸಂತಪೊಳೊತ್ತಿಗೆ ಸಾರ್ಥವನೀಗವ । ಧರಿಸು ಪ್ರಭಾಸೇಂದ್ರನೆಂದು ॥
 ಸುರಕೀರ್ತಿಧ್ವನಗತಿಗಳು ಚಕ್ರಧರಗೆತ್ತಿ । ಕರವ ಮುಗಿದು ಕಾಣಿಸಿದರು ॥ ೯ ॥
 ಸ್ವಾಮಿ ಸಮುದ್ರತೀರದೊಳಿಡ್ಡನೆಂದಾವು । ನಾನುವನಾತ್ರವ ಪೇಳಲೊಡನೆ ॥
 ಭೂಮಿಗೆ ತಾನೇ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದುರೆ ಪ್ರಭಾ । ಸಾಮರನಂದನು ನೃಪತಿ ॥ ೧೦ ॥
 ಮುನ್ನ ಮಾಗಧಸುರವರತನುಗಳನೊಲ್ಲು । ಮನ್ನಿಸಿ ಧನ್ಯರ ಮಾಡಿ ॥
 ನನ್ನ ನುದ್ಧರಿಸಲೆಯ್ಯಂದನೆ ರಾಯರ । ರನ್ನನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದನು ॥ ೧೧ ॥
 ಮೊದಲ ಬಂಧುತ್ವವಂತಿರಲೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಯ । ಭೃದಯವಾರ್ತೆಯ ತಂದಿರೆಂದು ॥
 ಒದವಿದ ಪ್ರೀತಿಯೊಳಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡೆನು । ಗುದಿತಸತ್ಕಾರಮಾಡಿದನು ॥ ೧೨ ॥
 ನಾಡ ವನಾತೇನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಕಾಣ್ಪೆನೆಂದರ್ತಿ । ಮಾಡಿಯೆಯ್ಯಂದನೆಂದುಸುರಿ ॥
 ಜೋಡಿಸಿ ತಾವಿರ್ವರರಸನೊತ್ತಿ ನೋಳು ಮಾಡಿ । ತಾಡದೆ ನಂದರು ಮತ್ತೆ ॥ ೧೩ ॥

ಸೆಳೆದು ನಿವಾಳಯನಿಟ್ಟು ಪ್ರಭಾಸಾಂಕ | ಬಳಿಕೊಡೆಯನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ||
 ಪಳಪಳನಪರಂಜಯರಲ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹೊವ | ಮಳೆಗರೆದನು ಕಾಣ್ಕೆಯೆಂದು || ೧೪ ||
 ಹೇಮಮುಕ್ತಾಳಸಂತಾನನ ವಸುಮಣಿ | ಸ್ತೋಮನ ಕಪ್ಪವೆಂದಿರಿಸಿ ||
 ಆ ಮಂತ್ರಿಯವರಾಜವರಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಾಭಿ | ರಾಮದೊಳೆರಗದನೊಡನೆ || ೧೫ ||
 ಆದಿತಿರ್ಥೇಶಾಗ್ರಸುಕುಮಾರ ಜಯ ಜಯ | ಆದಿಚಕ್ರೇಶ ಮಾಂ ಪಾಹಿ ||
 ಭೋ ದೇವ ಧನ್ಯೋಸ್ಥಿಯೆಂದೆರಗಿದ್ದನಾ | ಮೋದದಿಂದಾ ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರಾ || ೧೬ ||
 ಕರುಣದಿ ನೋಡಿ ಚಕ್ರೇಶನೇಳೇಳೆಂದ | ನಿರದೆದ್ದನಿವರು ಸಹಿತ ||
 ಹರಿಸೀತದೊಳಗೆಸೆವರಸನಿರೊಳು ನಿಂ | ದರರೆ ಕೀರ್ತಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ || ೧೭ ||
 ಎವೆಯಿಕ್ಕುವಿದ್ರ ಕುಂದದ ಚಂದ್ರ ಬಿಸಿಬಿಟ್ಟ | ರವಿ ತನುವಾಂತ ಮನೋಜಾ ||
 ಅವನೀಶವೇಷದೊಳೆಯ್ದಿದೈ ಜಗದ ಜಾ | ಡ್ಯವ ತೊಳೆದೈ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೮ ||
 ಸಾಕೇತಪುರದೊಳಿದ್ದರೆ ಕಡಲೊಳಗಿದ್ದ | ನೇಕವ್ಯಂತರರು ಮೈಮರೆದು ||
 ಕಾಕಪ್ಪರೆಂದೆಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸಲೆಯ್ದಿದೈ | ಲೋಕೈಕಮಂಗಲಯೆಂದಾ || ೧೯ ||
 ಪರಮಹಂಸಾರಾಮ ತದ್ಭವಮೋಕ್ಷ ಭಾ | ಸುರನೆ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆ ||
 ಧರೆಯೊಳ್ಳೊರೆಗೇಕೆ ಬಹುದೆಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಕೆ | ಸರಿಯುಂಟೆ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳೆಂದಾ || ೨೦ ||
 ಸುಮುಖನೈ ಬಳಲಿದೈ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದವನ ಭೂ | ರಮಣ ಕುಳ್ಳಿರಗೊಡಿಸಿದನು ||
 ಸಮತೆಯೊಳವ ಮಂತ್ರಪ್ರತಿಭಾಸರೊಡಗೂಡಿ | ಗಮಕದೊಳೊಲ್ಲ ಕುಳಿತನು || ೨೧ ||
 ಸುರಕೀರ್ತಿ ಧ್ರುವಗತಿ ಕುಳ್ಳಿರೈಯೆಂದು | ಭರತೇಶ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನಾ ||
 ತಿರುಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದನಾ ಪಚನ ಕಾಲೋಚಿತ | ದಿರವರಿದಂತು ನುಡಿದನು || ೨೨ ||
 ರಾಯ ಪ್ರಭಾಸದೇವನು ಸುವಿನೇಕಿ ನಿ | ಮಾರ್ಯ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾದಪ್ರೀತಾ ||
 ಶ್ರೀಯನು ಭವ್ಯಸೇವೆಯ ಪಡೆದನು ದೊಡ್ಡ | ಶ್ರೀಯಾವುದವನಿಗಿನ್ನೆಂದಾ || ೨೩ ||
 ಮಾಗಧಾಮರವರತನುಗಳಿಬ್ಬರೆ ಪುಣ್ಯ | ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂದು ||
 ಈಗ ಪ್ರಭಾಸೇಂದ್ರ ಗೂಡಿ ಮೂವರು ಪುಣ್ಯ | ಭಾಗಿಗಳಾದರೊದೊರಿದಾ || ೨೪ ||
 ಕರ ಲೇಸನಾಡಿದೈ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದದಕೆ ಮೂ | ವರು ಮಹಾನಂದವೆಯ್ದಿದರು ||
 ಪರಿಕಿಸು ಧ್ರುವಗತಿಸುರಕೀರ್ತಿಗಳ ಸೇವೆ | ಸುರಸವಾಯ್ತೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ || ೨೫ ||
 ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿ ಪ್ರಭಾಸಾಮರನಿಂದು ಮೆ | ಲ್ಲನೆ ನಾವು ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟಿಡೆಗೆ ||
 ಅನುಗಮಿಸಲಿ ದೇವ ಕಳುಹಚಿತ್ತೈಸೆಂದು | ವಿನಯದೊಳೊರೆದನಾ ಸಚಿವಾ || ೨೬ ||
 ಕರೆದು ಪ್ರಭಾಸದೇವಗೆ ಪ್ರತಿಭಾಸಾಂಕ | ಗೆರವಿಲ್ಲದವರ ಸಚಿವಗೆ ||
 ಹಿರಿದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತನೋಲಗದೊಳಗಿರ್ದ | ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲಮಾಳ್ವಂತೆ || ೨೭ ||

ಅವರ್ಗ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ಸುರಕೀರ್ತಿ ಬಾರೆಲೆ | ಧ್ರುವಗತಿ ಬಾರೆಂದು ಕರೆದು ||
 ನವರತ್ನಭೂಷಣವಿತ್ತು ನೀವೆಮಗೆ ತ | ಕೃವಸರದಾಳ್ಗಳೈಯೆಂದಾ || ೨೮ ||
 ಅಡಿಗರೆಗದ ಧ್ರುವಗತಿಸುರಕೀರ್ತಿಯೊ | ಕೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂದು ನುಡಿದು ||
 ನಡೆ ಪ್ರಭಾಸಾಂಕ ನಿನ್ನೂರಿಗಿಂದವನ ಬೀ | ಕೊಡುವಸ್ವರೊಳಗೊಂದು ಚೋದ್ಯಾ || ೨೯ ||
 ಒಸಗೆ ಒಸಗೆಯೆಂಬ ಗಲಭೆ ಹುಟ್ಟಿದುದು ತಾ | ಮಸಮಾಡಿ ಪೋಪೆ ನಾನೆಂದು ||
 ಮಸುಧಾಧಿಸತಿಯ ಮುಂದವನೊಲ್ಲ ಕುಳಿತನಿ | ನೊಸಗೆಯೇನೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯೆ || ೩೦ ||

ಸಂಚಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೃಪನಿತ್ಯಲಿರಲತ್ತ | ಮಿಂಚುವೆತ್ತರಮನೆಯೊಳಗೆ ||
 ಪಂಚಕಾಂತೆಯರು ಪೆತ್ತರು ಪಂಚಪುತ್ರರ | ಪಂಚರತ್ನವ ಪಡೆದಂತೆ || ೩೧ ||
 ತ್ರೀಮಾಲೆ ವನಮಾಲೆ ಗುಣದೇವಿ ಮಣಿದೇವಿ | ಹೇಮಾಜಯೆಂಬ ಕಾಂತೆಯರು ||
 ಕ್ಷೇಮದೊಳ್ಳೆವರುಪುತ್ರರ ಪಡೆದರು | ಕಾಮನೈಸರಲ ನಗುವರಾ || ೩೨ ||
 ರಾಣಿಯರರ್ತಿವಟ್ಟೊಸಗೆಯ ನೃಪನಿದ್ದ | ತಾಣಕೆ ಕಳುಹುವದೊಂದು ||
 ಜಾಣತನವನೇನನೆಂಬಿನವರು ನೆರೆ | ಜಾಣನರ್ಥಾಂಗಿಯರಲ್ಲೆ || ೩೩ ||
 ಕದಬೊದವಾಗಿ ಹೆಂಗಳು ಹೋಗಿ ನೃಪಗೆ ಹೇ | ಲಿದೊಡಣ್ಣತಮ್ಮನಿಂತೆಂದು ||
 ಮೊದಲು ಕಡೆಯೊಳು ಹುಟ್ಟಿದರನರಿಯಬಾರ | ದದಕೆ ಯೋಚಿಸಿ ಕಳುಹಿದರು || ೩೪ ||
 ಆಸ್ಥಾನದೊಳು ಸತಿಯರ ನಾಮ ಸಲ್ಲದಂ | ತಸ್ಥದೊಳ್ ಪತಿಗಳೆಲೆಕೆ ||
 ಈ ಸ್ಥಿತಿಗವರ ಹೆಗ್ಗುರುಹಿನವರನಟ್ಟಿ | ಸ್ವಸ್ಥವೆಂದೆಣಿಸಿದರವರು || ೩೫ ||
 ಬಾಲರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಹಿಂದೊಗೆದಂತೆ ತ್ರೀ | ಮಾಲೆ ಮುಂತಾದ ನಾರಿಯರ ||
 ಊಳಿಗವೆಂಗಳೈವರನೊಂದುಗೂಡದೆ | ಸಾಲಾಗಿ ಕಳುಹಿದರಾಗ || ೩೬ ||
 ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೆಡೆಗೆ ನಾಲ್ಕೆಂಟುಮಾರಷ್ಟು ಬಿ | ಟ್ಟೊಬ್ಬಳಿಯೊಂದೆ ಸಾಲಾಗಿ ||
 ಉಬ್ಬಿನೊಳೊಡಿ ಬಪ್ಪರ ಕಂಡು ಸುತರಾದ | ಕೊಬ್ಬೆಂದು ತಿಳಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೩೭ ||
 ತ್ರೀಮಾಲೆಯೊಳಿಗದವಳೆಯ್ವಿ ನಗುತೆಲೆ | ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಮ್ಮಾಜಿಯೆಂದು ||
 ಕೋಮಲಸುತನ ಪಡೆದರೆನಲೊಂದು ಮು | ಕ್ತಾಮಾಲೆಯಿತ್ತನವಳಿಗೆ || ೩೮ ||
 ವನಮಾಲೆಯೊಳಿಗದವಳೆಯ್ವಿ ಸ್ವಾಮಿ ಚೆ | ಲೈನಿಸಲೆಮ್ಮಮ್ಮಾಜಿಯೆಂದು ||
 ತನುಜನ ಪಡೆದರೆಂದೆನಲೊಡನೊಂದು ಮು | ತ್ತಿನ ಸರವಿತ್ತನವಳಿಗೆ || ೩೯ ||
 ಗುಣದೇವಿಯೊಳಿಗದವಳೆಯ್ವಿ ಮುದ ಚತು | ಗುಣಿಸೆ ನಮ್ಮಮ್ಮಾಜಿಯೆಂದು ||
 ಗುಣರತ್ನಸುತನ ಪಡೆದರೆನಲೊಡನೊಂದು | ಗುಣಯುಕ್ತ ಹಾರವನಿತ್ತಾ || ೪೦ ||
 ಮಣಿದೇವಿಯೊಳಿಗದವಳೆಯ್ವಿ ಚಕ್ರಿಗೆ | ಮಣಿದು ನಮ್ಮಮ್ಮಾಜಿಗಿಂದು ||
 ಮಣಿಬೊಂಬೆಯೆಂದದ ಮಗನಾದನೆನಲೊಂದು | ಮಣಿಹಾರವಿತ್ತನವಳಿಗೆ || ೪೧ ||

ಬಂದು ಹೇಮಾಜಯೂಳಿಗದವಳಮ್ಮಾಜಿ | ಕುಂದಣಬೊಂಬೆಯಂತೆಸೆವ ||
 ಕಂದನ ಪಡೆದರೆಂದೆನಲವಳಿಗೆ ನಲಿ | ದೊಂದು ಮುತ್ತಿನ ಸರವಿತ್ತಾ || ೪೨ ||
 ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೊಂದೊಂದು | ಸರವ ಸಮಾನದೊಳೆಯೆ ||
 ಭರತಚಕ್ರೇಶನಿಕ್ಕಿದ ಕೊರಳ ಪಂಚ | ಸರ ಸರಿಯಾದುದೈವರಿಗೆ || ೪೩ ||
 ಪಂಚಕುಮಾರರೊಸಗೆಯ ಪೇಳ್ವವರಿಗೆ | ಪಂಚಸರವನೊಸೆದಿತ್ತು ||
 ಪಂಚಮುಖಾಸನದೊಳು ಲೀಲೆಯಿಂದಿದ | ಪಂಚಾಸ್ತ್ರನಿರ್ಜಿತರೂಪಾ || ೪೪ ||
 ಅರಸನಾನಂದವನಂತಿಂತುಟಿಂಬುದಂ | ತಿರಲಿ ಮಹಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ||
 ನೆರೆದಿದ್ದರೆಲ್ಲರು ತವಗೆ ಚಕ್ರೇಶನ | ಸಿರಿ ಸಾರಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿದರು || ೪೫ ||
 ಈ ವಿಶ್ವತೋತ್ತಮಹವನು ನೋಡದೆಯ್ವಿ ನ | ನ್ನಾವಾಸದೊಳು ಕಾಣ್ಬುದೇನು ||
 ದೇವ ನಾನಿಲ್ಲಿವೆನೆಂದು ಪ್ರಭಾಸಾಂಕ | ನಾ ವೇಳೆಯೊಳು ಪೂಣ್ಣ ನುಡಿದಾ || ೪೬ ||
 ಪ್ರತಿಭಾಸದೇವನ ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆದು ನೀ | ವತಿವೇಗದಿಂದೂರಿಗೆಯ್ವಿ ||
 ಮಿತವಿಲ್ಲದಲುಪೆ ಸಹಿತ ಬಹುದೆಂದು ಸ | ಮ್ಮತಪ್ರಭಾಸಾಂಕ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ || ೪೭ ||
 ಪರಿವೃತರೆಲ್ಲರನುಚಿತದಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ಗುರುನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಯೆಂದು ||
 ಧರಣೀಶನಾಸ್ಥಾನದಿಂದೆದ್ದ ರಾಜಮಂ | ದಿರವ ಹೊಕ್ಕನು ವಿಳಾಸದೊಳು || ೪೮ ||
 ತನಯರೈವರ ಮುಖದರ್ಶನಗೈದು ಲೇ | ಸೆನೆ ಜಾತಕರ್ಮವ ರಚಿಸಿ ||
 ಮನುವಂಶಭೂಷಣ ನಾಮಕರ್ಮದ ಪುಣ್ಯ | ದಿನದೊಳೊಪ್ಪುವ ಪೆಸರಿಟ್ಟಾ || ೪೯ ||
 ಹಂಸರಾಜನು ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧರಾಜ ಮ | ಹಾಂಶುರಾಜನು ರತ್ನರಾಜಾ ||
 ಸಂಸುಖರಾಜನೆಂದೈವರ ಪೆಸರಿಟ್ಟು | ಹಂಸನಾಥನ ನೆನಹಿನೊಳು || ೫೦ ||
 ವಿತತಸುವಸ್ತುಗಳುಲಾಪೆವೆರಸಿ ಬಂದು | ನುತನಾಮಕರಣದಿನದೊಳು ||
 ಪ್ರತಿಭಾಸದೇವನ ಚಕ್ರಿಯ ಕಂಡವ | ನತನಾಗಿ ಸಲುಗಿವಡೆದನು || ೫೧ ||
 ಷಣ್ಮಾಸ ತಡೆದನಲ್ಲಿಂದ ದಂಡೇಳದೆ | ಷಣ್ಮಾಸ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ||
 ಪೊಣ್ಣೆ ಮಹಾಭೇರಿ ಸೂಳ್ಳೆಸಲಿಲ್ಲಂದ | ಜಾಣ್ಣೆಯೊಳೆದ್ದನಾ ಚಕ್ರ || ೫೨ ||
 ಹಿಮಗಿರಿಯೊಳು ಪುಟ್ಟ ಗಂಗೆವೊತ್ತಿಂಕಲಾ | ಕ್ರಮಿಸಿ ಮತ್ತಪರಸಾಗರವಾ ||
 ನಿಮಿರಿ ಕೂಡಿತು ಸಿಂಧುವೆಂಬ ಮಹಾನದಿ | ಗಮಿಸಿದರದರೊತ್ತವಿದಿದು || ೫೩ ||
 ಪಡುವಣ ವಾರ್ಧಿಯ ತಡಿಯಿಂದ ದಂಡಿತ್ತಿ | ಗಡಣಿಸಿ ಮೂಡ ಮುಂತಾಗಿ ||
 ನಡೆದುದು ಕಟಕವಾ ಸಿಂಧುನದಿಯ ತೆಂಕ | ವಿದಿದು ಮಹಾಲೀಲೆಯಿಂದ || ೫೪ ||
 ಇಚ್ಛೆಯಾದೆಡೆಯೊಳು ಬಿಡುತೆತ್ತಿ ನಡೆವುತ | ಸುಚ್ಛಾಯಾಜಲದ ತಂಪಿನೊಳು ||
 ಅಚ್ಚಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಮುಂದೆಯ್ವು ರುತಿದರ್ಪನು | ಮ್ಲೇಚ್ಛರ ಮೇಲೆ ದಂಡಿತ್ತಿ || ೫೫ ||

ಪಯಣದೊಳ್‌ಲ್ಲ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳಿಗುಪ | ನಯನ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ||
 ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮಾಡಿಸುತ್ತೆರುತ್ತಿದನ | ತೀರ್ಯೊಳಗಡೆತಪ್ಪಣ್ಣಭಾಗ || ೫೬ ||
 ತಗ್ಗುತೆವರು ತರುಗಿಯು ದಂಡಾಯುಧ | ನುಗ್ಗೊತ್ತಿ ನಡೆವುದು ಮುಂದೆ ||
 * ಹೆಗ್ಗುಡ್ಡ ಸಂದ ಭೂಮಿಯೊಳೆಯ್ದುವೊಲು ಹಿಂದೆ | ಲಗ್ನಿಯೊಳ್ಳಡೆವುದು ಸೇನೆ || ೫೭ ||
 ಇಡುಕುರು ಡೊಂಗರ ಘಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟದ ಸಿಕ್ಕಾ | ತಡೆಕೆಟ್ಟು ಸಮತಳವಾಗಿ ||
 ಕುಡಿದ ನೀರಲ್ಲಾಡದುಸುರುದಾಯಾಸ | ಬಡದೆಯ್ದುತಿರ್ದುದು ಕಟಕಾ || ೫೮ ||
 ಸೇನೆಗೊಡ್ಡಿದ ಗಿರಿಗಳನೊಡೆವಾಗ ನಿ | ಧಾನರತ್ನಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ||
 ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಿಂದು ನೇಮಿಸಿ ನಡೆದನು | ಭೂನಾಥಗೇನದು ಘನವೆ || ೫೯ ||
 ಮೂಡ ಮುಂತಾಗಿ ಹಲವು ಪಯಣದಿ ಬಂದು | ಕೂಡೆ ಬಡಗ ಮುಖವಾಗಿ ||
 ನೋಡುತ ಸಿಂಧುನದಿಯು ಸೊಬಗನು ನಲ್ಲೆ | ಗೂಡಿ ಚಕ್ರೇಶನೆಯ್ದಿದನು || ೬೦ ||

ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಬಡವೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆಮೆ ರಿಪು | ರಟ್ಟಡಿಕಾರನೆಯ್ದುಂದು ||
 ದಿಟ್ಟಗಳಿಗೆ ರವ್ಯವೆನಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಿಯು | ಬೆಟ್ಟವ ಕಂಡನಿರೊಳು || ೬೧ ||
 ನಾಡಾಡಿಗಿರಿಯಲ್ಲ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯದು | ನೀಡಿ ಮೇಘವ ಮುಟ್ಟುತಿಹುದು ||
 ಮೂಡಣಪಡುವಣಬ್ಬಿಯ ಮುಟ್ಟು ಬಿಳ್ಳಿಯು | ಗೋಡೆಯಂತೆಸೆವುದೇನೆಂಬೆ || ೬೨ ||
 ಬಿಳಿಯಾನೆಗಳವಟ್ಟು ರಂಚಿಯಂತೆಡ | ಬಲದೊಳು ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲೊಳು ||
 ಸಲೆ ನೂರಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣವೆಸೆದಿಹುವನ | ರೊಳಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥರಹರು || ೬೩ ||
 ಪುರಗಳೊಳ್ ಗಗನವ್ಲಭಪುರ ರಥನೂ | ಪುರಚಕ್ರವಾಳವೆಂಬಿರಡು ||
 ಪುರಗಳಿಗ್ಗಲವಲ್ಲಿ ನಮರಾಜವಿನಮಿರಾ | ಜರು ಬಾಳುತಿಹರು ಸೋದರರು || ೬೪ ||
 ಅವರು ಭೂಭುಜನ ಸೋದರದ ಮಾವಂದಿರ | ಕುವರರು ಖಚರರೆಲ್ಲರನು ||
 ಅವನತಗ್ಗಿಯೊಡೊರೆ ತಮ್ಮೊಳಧಿರಾಜ | ಯುವರಾಜ ಪದವಿಯೊಳಿಹರು || ೬೫ ||
 ಗಿರಿಯೆರಚ್ಚದಿಯವೊಲೆಸೆವ ತಪ್ಪಲೊಳು ಖೇ | ಚರಹರದರ ತುದಿಯೊಳು ||
 ವರವಿಜಯಾರ್ಥಕುವಾರನೆಂಬರಸು ಕಿ | ನ್ನರಸಿದ್ಧ ಯಕ್ಷಾಧ್ಯರಹರು || ೬೬ ||
 ಗಂಗೆಯ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದ ವಸು | ಧಾಂಗಳ ತಾನೊಂದು ಖಂಡಾ ||
 ಸಂಗತಸಿಂಧುನದಿಯ ವಿಜಯಾರ್ಥಮ | ಧ್ಯಾಂಗಭೂತಳವೊಂದು ಖಂಡಾ || ೬೭ ||
 ಆ ಖಂಡವೆರಡವು ಮ್ಲೇಚ್ಛ ಖಂಡಗಳು ಮ | ತ್ತಾ ಖಂಡಗಳ ತೆಂಕಲೆಸೆವ ||
 ಈ ಖಂಡ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ಕಡೆಯಾಗಿ ಮೆರೆವುದಾ | ಯಾರ್ ಖಂಡವೆಂಬ ನಾಮದೊಳು || ೬೮ ||

ಇವು ಮೂರುಖಂಡಗಳಾ ವಿಜಯಾರ್ಥಸಾ | ನುವಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದೊಳೊಪ್ಪುವು ||
 ವಿವರಸೆ ಮೂರುಖಂಡಗಳನ್ನ ಬಡಗಲುಂ | ಟವಕೇನು ಮೇರೆಯಿಂದೆನಲು || ೬೯ ||
 ಆ ಗರಿಗುತ್ತರದಿಕ್ಕಿನೊಳದಕೆ ಮೀ | ಟಾಗಿ ಪೂರ್ವಾಪರಾಬ್ಧಿಗಳಾ ||
 ತಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದಡ್ಡ ಗೋಡೆಯೆಂಬಂತೆ ಸೆಂ | ಪಾಗಿರುತಿಹುದು ಹೇಮಾದ್ರಿ || ೭೦ ||
 ಎರಡುಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವೆ ಮೂಡ ಪಡುವ ನೀ | ಳ್ದಿರೆ ಮೂರುಖಂಡ ರಾಜಪುನು ||
 ಭರತಸಟ್ಟಿಂಡವನಾಳುವ ದಕ್ಷನಾ | ಭರತಚಕ್ರೇಶನೇನೆಂಬಿ || ೭೧ ||
 ಕೋಟಿಯಿಂದದ ವಿಜಯಾರ್ಥಕೆ ವಜ್ರಕ | ವಾಟಿ ಮುಟ್ಟಿಹುದದನೊಡೆದು ||
 ದಾಟಿಸಬೇಕಾಚೆಗವಿಳಸೇನೆಯನದ | ರಾಟವ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು || ೭೨ ||

ಯೋಚಿಸಿ ಮುಂದಣಿ ಕಾರ್ಯವ ನೃಪತಿ ಸೇ | ನಾಚಕ್ರಮುಖ್ಯನ ಕರೆದು ||
 ಪ್ರೇಚರಗಿರೀಚಿ ರವಿಯೋಜನದೊಳು ಸಂ | ಕೋಚದಗಳ ತೆಗೆಸೆಂದಾ || ೭೩ ||
 ಇಂದು ಬೀಡಿನೊಳಿರು ನಾಳೆ ನಿನ್ನನುಜರ | ಮಂದಿರರಕ್ಷಣೆಗಿರಿಸಿ ||
 ವೃಂದವ್ಯಂತರಸೇನೆಗೊಡಿ ತೆರಳಿ ದಂಡ | ದಿಂದ ಖಾತಿಯ ತೆಗೆಸೆಂದಾ || ೭೪ ||
 ಮುಚ್ಚಿದ ಪಡಿಯ ಮುಂದೊಡೆವಾಗಲೊಳಗಿದರ್ | ಕಿಚ್ಚು ಪನ್ನೆರಡುಗಾವುದಕೆ ||
 ಉಚ್ಚಳಿಸುವುದದು ಮುಂದೊತ್ತಿ ಬಾರದಂ | ತೆಚ್ಚತ್ತು ಗೃಹಬೇಕೆಂದಾ || ೭೫ ||
 ಬಡಗುವುವೆತ್ತೊಂದು ಹೆಗದ ಬಾಯ್ದೆರೆವಾಗ | ವೇಡವಿಯೊಳ್ಳೆಕೆಯಹುದರೆಯ ||
 ಕಡುದೀರ್ಘಗುಹೆ ಬಲುಕಾಲ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ಬಾ | ಯ್ಪಿಡುವಾಗ ಬೆಂಕಿ ದಿಂಕಿಡದೆ || ೭೬ ||
 ಗುಂಡಿಂದ ಬಡಗುಂಡನೊಂದ ತಾಟಿಸಲದು | ಕಂಡತ್ತು ಕಿಡಿಗಿದರುತದೆ ||
 ದಂಡರತ್ನದಿ ವಜ್ರಬಂಧವ ತಾಟಿಸೆ | ಕೆಂಡಸೂಸುವುದಾವ ಚೋದ್ಯಾ || ೭೭ ||
 ಕಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದನೊಂದೊರಸಲೆಡೆಯೊಳಗ್ನಿ | ಹುಟ್ಟಿ ಕಾಡೆಲ್ಲ ಬೇಯುತ್ತದೆ ||
 ಬಿಟ್ಟವ ದಂಡರತ್ನದೊಳೊಡೆವಾಗಲ್ಲಿ | ಹುಟ್ಟಿದಿಹುದೆ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ || ೭೮ ||
 ಲಾಂಕಿಕದೃಷ್ಟಾಂತವಿವು ಗುಹೆಯೊಳಗಗ್ನಿ | ವ್ಯಾಕೀರ್ಣಿಸುವುದದು ಸಹಜ ||
 ಆ ಕಷ್ಟಶಿಖಿಗೆ ಮುಂಗಟ್ಟಿ ನೀರಗಳಾಗ | ಬೇಕೆಂದು ವೇಲ್ಲನಾ ಪ್ರಾಥಾ || ೭೯ ||
 ಕಾಲುವೆತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ ಕಿಚ್ಚು ಮುಂದೊತ್ತಿ | ಜ್ವಾಲೆಯ ಕೆದರುತ ಬಹುದು ||
 ಪಾಳೆಯವೆದ್ದೊಡಬೇಕಹುದದನರಿ | ದೀ ಲೆಕ್ಕದೊಳಿರಿದನೆಂದಾ || ೮೦ ||
 ಬಹು ಬೆಂಕಿಯ ನಮ್ಮ ಕಟಕವೆಲ್ಲವು ನಾಡ | ಸೊಪ್ಪಿಂದ ಬಡಿದರು ಕೆಡದು ||
 ಸೊಪ್ಪುದೊಳೆಕೆ ನೀರಹೊಯ್ದಂತೆ ಹೊಯ್ದರು | ತಪ್ಪಿ ಹೋಗದು ನೂಂಕಿ ಬಹುದು || ೮೧ ||
 ಏಕಿಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸ ಕಾಲುವೆತೆಗೆದರಂ | ತಾ ಕಿಚ್ಚು ತಾ ನಿಲ್ಲದಾಚೆ ||
 ಧ್ಯಾಕುಲವಿಲ್ಲದಾವಿರಬಹುದೆಂದು ವಿ | ವೇಕಿಗಳರಸ ನುಡಿದನು || ೮೨ ||

ಇದು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಿಬ್ಬಿ ಬಾರದ ಬಗೆ ಸಿಂಧು | ನದಿಯಿಂದ ಪಡುವ ಹತ್ತಿದರೆ ||
 ಅದು ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯಂತಿಳೆಯ ಸುಡುವುದು ನೀ | ನದಕೂ ಕಾಲುಮೆಯ ಗೈಸೆಂದಾ || ೮೩ ||
 ಬಡಗ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಕು ತೆಂಕ ಸಿಂಧುವಿನೆರ | ಕ್ಷುಡಿಮುಟ್ಟು ಕಾಲುಮೆದಿಗಿಸಿ ||
 ಪಡುವ ಮೂಡೆಯ್ದಿಸಿ ನೀರ್ತುಂಬಲಾ ನೀರ | ಬಡಗಬಿಟ್ಟವ ಮುಟ್ಟಿಸೆಂದಾ || ೮೪ ||
 ವ್ಯಂತರಾಗ್ರಣಿಯ ಪ್ರಭಾಸಾಂಕವರತನು | ಮುಂತಾದವರನಾಗ ಕರೆಸಿ ||
 ಎಂತೀತ ಪೇಳ್ದನಂತೆಸಗುವುದೆಂದು ನಿ | ಕ್ಷಿಂತ ನೇಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನವರಾ || ೮೫ ||
 ಸಾರವಲ್ಲದೆ ದೂರವಲ್ಲದೆ ವಿಜಯಾರ್ಥ | ಧಾರಿಣೀಧರದಿರಿದಿನೊಳು ||
 ಅರೈಕೆಗೊಂಡು ದುಮಾನವ ಹೊಯ್ದಿದ | ನಾ ರಾಜಸಿಂಹನುಬ್ಬಿನೊಳು || ೮೬ ||
 ಅಗಲದೊಳಗೆ ಸೇನೆ ಬಿಟ್ಟಿತು ಮನೆಗಳು | ನೆಗೆದುಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ||
 ಜಗದ ಜಂಜಡದ ರಾಜ್ಯಾಂಗವೆ ಹೊಸತೊಂದು | ನಗರಿಯಾಯ್ತಾ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ || ೮೭ ||
 ಸುಜನೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ವರ ತರವರಿದೊಲ್ಲ | ನಿಜನಿಜನಿಳಯಕೆ ಕಳುಹಿ ||
 ಭುಜಬಲಾಗ್ರಣಿ ರಾಜಗೃಹಹೊಕ್ಕುನಿಲ್ಲಿಗೆ | ವಿಜಯಾರ್ಥದರ್ಶನಸಂಧಿ || ೮೮ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜ ನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೮೯ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ದ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೯೦ ||
 ಅಕ್ಷುಣ್ಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅನುಪಮಲಾವಣ್ಯ | ಮೋಕ್ಷಾಗ್ರಗಣ್ಯವರೇಣ್ಯ ||
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ನನ್ನೆದೆಯೊಳಗಿರು ಲೋಕ | ರಕ್ಷಾ ಚಿದಂಬರವುರಾ || ೯೧ ||

ಕವಾಟವಿಸ್ತೋಟನಸಂಧಿ.

ಧಾರಣೆಯೆಂಬ ದಂಡರತ್ನದೊಳು ಕ | ಶೋಕರ್ಮವನೊಡೆಹೊಯ್ವು ||
ಧೀರೋದಾತ್ತ ಸನ್ನತಿದೋರು ದುಃಖಜ | ಜ್ವಾರಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಅಗಳ ತೆಗೆದು ನೀರ ತುಂಬಿಯೆಂಟನೆಯ ರಾ | ತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾರ್ಯಾ ||
ಮುಗಿದುದೆಂದೊಡೆಯಗೆ ಜಯರಾಜ ಕರವೆತ್ತಿ | ಮುಗಿದನು ವ್ಯಂತರರ್ವರಸಿ || ೨ ||

ಅದುದೈ ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದವನಿಗು ಮಾಗ | ಧಾದಿವ್ಯಂತರವಿಭುಗಳಿಗು ||
ಹೋದ ವ್ಯಂತರರಿಗೊಲ್ಲಡುಗೊರೆಗೊಟ್ಟು ಪ್ರ | ಮೋದದಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಂದು || ೩ ||

ದಳಪತಿಸಚಿವರ ಮರುದಿನ ತನ್ನಯ | ನಿಳಯಕೆ ಕರೆಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||
ಕಳಧಾತಗಿರಿಯ ಕವಾಟವನೊಡೆಹೊಯ್ವು | ಕಳೆಯ ನಡಿದನಲ್ಲಮಾಡಿ || ೪ ||

ಕೇಳೆಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೆಡೆವಳ್ಳ ವಿಜಯಾರ್ಥ | ಶೈಲದೊಳಿಕ್ಕಿದ ಪಡಿಯಾ ||
ನಾಳೆ ಹೋಳ್ಳಾಡಿ ಬಿಡುವೆನೊಣಗಿದ ಬರ | ಹಾಳೆಯನೊಡೆಯ ಹೊಯ್ವಂತೆ || ೫ ||

ದ್ವಾರಬಂಧವನೊಡೆಹೊಯ್ವನೆಂದೆನಗೊಂದು | ಬೀರವಲ್ಲದು ತೋರವಲ್ಲ ||
ಆರು ಮಾರುವರು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಪುಣ್ಯದ | ಪ್ರೇರಣೆಯಿದ್ದುದಂತೆಂದಾ || ೬ ||

ಕೌಶಲಿಯೊಳು ನಾನು ಜನಿಸಬೇಕೆತ್ತಿ ಬಂ | ದೀ ಶೈಲವನು ದಾಂಟೆ ಮುಂದೆ ||
ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳನಾಳಬೇಕೆಂಬುದಾ | ದೇಶವಲ್ಲವೆ ಗೆಲ್ಲರಾರು || ೭ ||

ಶ್ರೀಹಂಸನಾಥನ ನೆನೆವುತ ನಡೆವಾಗು | ತ್ಸಾಹವಲ್ಲದೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ||
ಸಾಹಸ ಸಾರ್ವದ್ವಲ್ಲದೆ ಭೀತಿ ಸಾರದು | ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಿದ ನಂಬರೆಂದಾ || ೮ ||

ಹಂಸನಾಥನ ನೋಡಿ ಕರ್ಮವನೊಡೆವುದು | ಪ್ರಾಂಶುವಜ್ರದ ಕವಾಟವನು ||
ಧ್ವಂಸನಗೈವುದು ನಿನಗಹುದುಳಿದರ್ಗ | ದೇಂ ಸದರವೆಯೆಂದರವರು || ೯ ||

ಆನೆಕೇಸರಿಗಾಡಿನಂತಿಹುದಾಡಿಗೆ | ಬಾನದಷ್ಟುಜ್ಞವಾಗಿಹುದು ||
ನೀನದ ಸದರವಾಗಿರೆ ಕಂಡೆ ಮಿಕ್ಕಿನ | ಮಾನವೇಂದ್ರರಿಗಳವಹುದೆ || ೧೦ ||

ಎನಲವರಿರ್ವರಿಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಮೇ | ದಿನಿಪತಿ ಬೀಡಿಗೆ ಕಳುಹಿ ||
ಜನಪೂಜೆಗೈದು ಹತ್ತನೆಯ ದಿನದ ಬೆಳ | ಗಿನ ಹೊತ್ತಿನೊಳು ಪೊರಮಟ್ಟಾ || ೧೧ ||

ಜಗುಳೆಗಂಟೆಕ್ಕಿದ ಬಿಗುಹಿನ ಕುಲ್ಲಾಯಿ | ಮೃಗಮದಲೇಪವೊಂಟೆಗಳು ||
ಬಿಗಿದುಟ್ಟ ಕಾಸೆ ಚಲ್ಲಣದಿ ರಾವುತರೀವಿ | ಸೊಗಸಲೆಯ್ತುಂದನಾ ರಾಯಾ || ೧೨ ||

ಕುಂಕುಮತಿಲಕ ಪೆಂಡೆಯ ನಡುವಿನೊಳು ಚೆ | ಲ್ವಂಕೆಗೊಂಡೆಸೆವ ಹೊಂಜುರಿಗೆ ||
ಕಂಕಣತಾವುಜದೊಳು ನೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಬಿಂಕದ ನಲ್ಲನೆಯ್ತುಂದಾ || ೧೩ ||

ನಡುವ ಬಳಸಿ ಬಂದ ದೂವಟವೊಲ್ಲಿ ತ | ನ್ನಡದ ತೋಳೊಳು ಸುತ್ತಿ ನಿಮಿರೆ ||
 ಬೆಡಗಿಂದ ವೀಳೆಯಗೊಳುತ ಹಾವುಗೆಮೆಟ್ಟು | ನಡೆತಂದನಾ ಮೋಡಿಕಾರಾ || ೧೪ ||
 ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಪವನಂಜಯವಾಜಯ | ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ತೋರಿ ಪಿಡಿಯೆ ||
 ಸಂಗರನಿರ್ಧೂತ ಚಾಂಗು ಭಲಾಯನೆ | ಬೆಂಗಡೆಗೊಡನೆ ಲಂಘಿಸಿದಾ || ೧೫ ||
 ದೂವಟದಿಚ್ಛೆ ರಗನು ತೊಡೆಗಳಿಗೆ ಲೀ | ಲಾವಾಸ ಮುಂದಿಳವಿಟ್ಟು ||
 ಪಾವಡಗಳ ಮೆಟ್ಟು ವಾಘೆಗೆ ಕೈನೀಡಿ | ರಾವುತರೊಡೆಯನೊಪ್ಪಿದನು || ೧೬ ||
 ಗಚ್ಚೆಯ ನವರತ್ನಮಯದ ಸಂಜೋಗ ಪ | ಳಚ್ಚೆನೊಪ್ಪುವ ತೇಜಿಯೇರಿ ||
 ಉಚ್ಚೈಶ್ರವವೆಂಬ ಹಯವೇರಿದಮರೇಂದ್ರ | ನೊಚ್ಚೆಯವಸೆಯಲೊಪ್ಪಿದನು || ೧೭ ||
 ವಿದಿತಲಕ್ಷಣ ಶುದ್ಧ ಪಚ್ಚವಣ್ಣದ ತೇಜಿ | ಯದು ಮುಂಜನೆನಿವುದರ್ವಿಯೊಳು ||
 ಮದನ ಹೆಗ್ಗರನನೇರಿದಂತಾ ರಾಯ | ಕುದುರೆಯನೇರಿ ಮೋಹಿಸಿದಾ || ೧೮ ||
 ಎಳುತೇಜಿಗಳೆಂದು ಕವಿಗಳು ಕಲ್ಪಿಸಿ | ಹೇಳುವರುದಯಭಾಸ್ವರಗೆ ||
 ಎಳರೊಳೊಂದೆ ತೇಜಯನಾಯ್ದು ಕೊಂಡೇರಿ | ಬಾಲಾರ್ಕ ನಿಂದಂತೆ ಮೆರೆದಾ || ೧೯ ||
 ಯಜ್ಞಸೂತ್ರವನೆತ್ತಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಸ | ವರ್ಜ್ಞನ ನೆನೆದು ಕುಂಚವನು ||
 ವಿಜ್ಞಾನಿ ಬಲಗೈಯೊಳೆತ್ತಿ ಮುಂದಶ್ವನ | ಪ್ರಾಜ್ಞರುಲಿಯೆ ನಡೆಸಿದನು || ೨೦ ||
 ಸುವಿಟನ ತೊಡೆ ಸೋಂಕಿಮುತ್ತಮಂಣಿಕೆಗೆ | ತವಕ ತತ್ತರಿಸುತೇಲ್ವಂತೆ ||
 ಅವನೀಶರತ್ನನ ತೊಡೆ ಸೋಂಕಲೊಡನೆ ವಾ | ರುವಮಣಿ ನಲಿದು ಕುಣಿದುದು || ೨೧ ||
 ಪಾಳೆಯದೊತ್ತ ಬಿಟ್ಟೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನ ನಿಡು | ಮಾಳಕೆ ತೇಜಯ ತೆಗೆದು ||
 ಲೀಲೆಯೊಳೊಂದೆರಬ್ಬೇದಿಯನೇರಿ ನೈ | ಪಾಲ ರಾವುತಿಕೆದೋರಿದನು || ೨೨ ||
 ಲಯ ಧಾರೆ ಗತಿ ಜವ ಭ್ರಾಮಕವೆಂಬೆ | ಹಯದೈಧ್ಯಪದ್ಧತಿಯರಿದು ||
 ದ್ವಯವಿಲಂಘನಗೂಡಿ ಸಪ್ತವೈಹಾಳಸಂ | ಚಯವ ಕಾಣಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ || ೨೩ ||
 ತೆಗೆದನು ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ ನೃಪನದ್ಗತರದೊಳಂ | ಸ್ಥಿರಗಳ ನುಣ್ಣುಡಸನ್ನೆದೋರಿ ||
 ಗಗನದೊಳಗೆ ಮಿಂಚು ಡೊಂಕಾಗ ಹರವಂತೆ | ಸುಗಮಾಶ್ವ ಹರಿದುದರ್ವಿಯೊಳು || ೨೪ ||
 ಮಗುಚುವ ಭರಕೆಡಬಲಕೊಲೆದಾ ತೇಜಿ | ಮೊಗಗೊಟ್ಟು ಹರಿವಾಗ ಹಯಕೆ ||
 ಮೊಗಗಳೆರಡೊ ನಾಲ್ಕೊಯೆಂಟೊ ಹೊ ಅಗಣಿತ | ಮೊಗವೊಯೆಂದೆನೆ ವಿರಾಜಿಸಿತು || ೨೫ ||
 ಕೂಡೆ ವೇಷಯಕೆ ತೆಗೆದನದು ಮನದರ್ತಿ | ಗೂಡಿ ಬಂದಿತು ಬಟ್ಟಿತಾಗಿ ||
 ನೋಡು ನಿನ್ನಯ ಚಕ್ರವಿಂತಹುದೆಂದು ಕಾ | ಲಾಡಿ ರೂಪಿಂದ ತೋರ್ಪಂತೆ || ೨೬ ||
 ಭುಗುಭುಗನೊದಗಿ ಸುತ್ತಿದುದಶ್ವಮಣಿ ತೆಗೆ | ಬೊಗರಿಯಂತವನೀಶನೆಂಬ ||
 ಸಗಲೊಡೆಯನ ಪರಿಮಂಡಲದಂತೆ ದಿ | ಟ್ಪಿಗೆ ರಮ್ಯವಾಗಿ ನೋಟಕರ || ೨೭ ||

ರ್ಭೂಡಸಿ ಮದನನಿಚ್ಚಾರಿಗೆ ತೆಗೆಯೆ ಸಿಂ | ಗಾಡಿಯ ಬಿಲ್ವಾ ಗುವಂತೆ ||
 ನೀಡಿ ತೆಗೆಯಲೆಡಚಾರಿಗೆ ಬಲಚಾರ | ಗೀಡಾಗಿ ಬಂದುದಾ ತೇಜ || ೨೮ ||
 ಒಲಿದವಳೋಪನೊಳ್ಳು ಮುನಿದೆಡಚಾರ | ಬಲಚಾರಿಯೊಳು ನೋಡುವಂತೆ ||
 ಬಲದೆಡೆದರೆಡು ಕಂದವ ಕೊಟ್ಟು ನೃಪನ ಕಂ | ಡೊಲೆವುತ ಸುಳಿದುದಾ ತೇಜ || ೨೯ ||
 ಗೋಣ ಸಂಕೋಚಿಸಿಯೆಡಬಲಕೊಲೆವಾಗ | ಗೋಣ ನಿಮಿರಿ ಹರಿವಾಗ ||
 ಮೇಣದ ಕುದುರೆಯೊಂಬಂತೆ ನೃಪನ ಸಾಂ | ಬ್ರಾಣಿ ಕಂಗೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆ || ೩೦ ||
 ಲಯವ ಭ್ರಾಮಕವನೆರೆಡು ತೋರುತೊಡನಿನ್ನು | ತ್ರಯಪದ್ಧತಿಯ ತೋರ್ಪನೆಂದು ||
 ಹಯವ ನೆರೆದ ಬೀದಿಗೊಯ್ಯನೆ ತೆಗೆದನಾ | ನಯಕಾರನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು || ೩೧ ||
 ಹದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಗಲ್ಲಲದಲ್ಲಿ | ಮದದಾನೆ ರಥಗಳೆಡದೊಳು ||
 ಮೊದೆಗಟ್ಟು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂದಿರಲವರ ಮ | ಧ್ಯದೊಳಶ್ಚವೇರಿ ತೋರಿದನು || ೩೨ ||
 ಮುರುಕವ ಬಲಿದು ವಾಘೆಯನೆತ್ತಿ ಮಡಸನ್ನೆ | ಯರಿಸುತ ವಿಭು ನಡೆಸಿದನು ||
 ಕುರುವಜ್ಜೆಗಳ ಫಣಫಣನಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು | ಮುರುಕದಿ ನಡೆದುದಾ ತುರಗಾ || ೩೩ ||
 ತೊಡೆಯ ತಟ್ಟುವಂತೆ ತಟಪುಟನೊದಗಿ ಕಾ | ಲಿಡುವುದು ತೆಗೆದತ್ತ ಮತ್ತೆ ||
 ಜಡನಿಲ್ಲದೊಸೆದು ನಡೆವುದದು ಬಿನದಕೆ | ಸಡುಗುಡನಾಡುವಂದದೊಳು || ೩೪ ||
 ವಾದ್ಯದ ಗತಿಯೊಳು ಕುಣಿದುದು ಹೊಸತೊಂದು | ಚೋದ್ಯದ ಪಾತ್ರವೆಂಬಂತೆ ||
 ವಿದ್ಯಾಧರನ ವಿಮಾನದಂತವಗದು | ವೇದ್ಯವಾಗಿಹುದೇನೆಂಬೆ || ೩೫ ||
 ಒಪ್ಪಚ್ಚಿ ಸಡಲಿಸಿ ಕಿರಿದಿನೊಳಗೆ ಬೀದಿ | ಗಪ್ಪಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನೂಂಕಿದನು ||
 ಕುಪ್ಪಿ ಕುಣಿದು ತೇಜ ಹರಿದುದರ್ತಿಗೆ ಹಾರು | ಗುಪ್ಪೆಯನಾಡುವಂದದೊಳು || ೩೬ ||
 ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಹರಿವುದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ | ಮರಿಹುಲ್ಲಿಯಂತೆ ಹಾರುವುದು ||
 ಕುರಿತ ಮೆಟ್ಟಿನೊಳು ತಿರುಗಿ ಹೊಳೆದಾಡಿ ಹೊಂ | ಮರಿಯಂತೆ ಮೊಗದೋರಿತಶ್ಚ || ೩೭ ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಡಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬೀದಿಯೊಳು ದಾ | ಯೆನ್ನದ ಮುನ್ನಶ್ಚರತ್ತಾ ||
 ಉನ್ನತವಾದ ಸೇನೆಯ ಮಾರಿ ಹೋದುದು | ಹೊನ್ನಂಬನೆಚ್ಚಂತೆ ಕ್ಷಣಕೆ || ೩೮ ||
 ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದೊಡನಿತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿ ದಾಯೆಂಬ | ಸೊಲ್ಲಿನೊಳಿದುರ್ದೀಚಿಯೊಳು ||
 ಇಲ್ಲಿ ನಿಂದೊಡನತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ | ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದುರ್ದೀಚಿಯೊಳು || ೩೯ ||
 ನೀಟದ ಸೇನೆಯನತ್ತಿತ್ತ ಕ್ಷಣಕೆ ನಿ | ಟ್ಪೋಟದಿ ಮಾರಿ ಸಲ್ಪಾಗ ||
 ನೋಟಕರೆವೆಯಾಟ ತಡವಾದುದದರ ಕಾ | ಲಾಟದೊಳ್ಳಡವಾದುದಿಲ್ಲ || ೪೦ ||
 ಬಲಿದು ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ತಡೆದ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ | ದಳತೆಯೊಳ್ಳಿರುಗಿತಾ ತೇಜ ||
 ಬಲಿಯದಿದ್ದರೆ ಹವಣಿಸಿ ಕಾಣ್ಣನಾರದ | ರಳವೀಗ ಧಾರಣಿ ಸಾಕೆ || ೪೧ ||

ಗತಿಧಾರೆ ಜವವಿವು ಕೂಡಿಂತು ಪಂಚಪ | ದ್ವಿತಿಯ ಸೂಚಿಸಿ ಚಕ್ರಧರನು ||
 ದ್ವಿತಿಯಲಂಘನವ ತೋರುವೆನೆಂದು ಮತ್ತಶ್ಚ | ಪತಿಯ ಸರಿತವ ಮಾಡಿದನು || ೪೨ ||
 ಉರದ ತಾವಣಿಯ ಕಿಂಕರನೊಬ್ಬ ಸಡಲಿಸೆ | ಸರಿಬೆನ್ನ ನಾಂಕಿ ದಾಯೆಂದಾ ||
 ಧರೆಗೆ ಕಾಲಿದೊಂದು ಲಾಗಲಾಗಿಸಿತಲ್ಲಿ | ಗೆರಡಾರುಯೋಜನವಾಯ್ತು || ೪೩ ||
 ಓರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೋರೊಮ್ಮೆ ದಾಯೆನೆ ನಾಲ್ಕು | ಬಾರಿ ಲಂಘಿಸಿದ ಭೂಮಿಯನು ||
 ಆರಯ್ಯಲಾಯ್ತು ನಾಲ್ಕುತೈಂಟು ಗಾವುದ | ವಾ ರಾಜಹಯಕದು ಸ್ವಲ್ಪ || ೪೪ ||
 ಪೆಂಚಕದತ್ತ ಭಾರವನಾಂಕಿ ವಾಘೆಯ | ನುಂಚದೊಳೆತ್ತಿ ದಾಯೆನಲು ||
 ಅಂಚೆ ಬಾನಕೆ ಹಾರುವಂತೆ ಹಾರಿತು ಮುಗಿ | ಲಂಚಿಗೀರಾರುಯೋಜನವಾ || ೪೫ ||
 ಬುರುಬರನಾಕಾಶಕೆದ್ದು ಮಗುಳಿ ತೇಜ | ಗರಗರನಿಳಿಗಿಳವಾಗ ||
 ಗರುಡನನೇರಿ ವೈಹಾಳಮಾಳ್ವನೊ ಚಕ್ರ* | ಧರನೆಂದು ಪಡೆ ಬೆರಗಾಯ್ತು || ೪೬ ||
 ಸುರಪನುಚ್ಚೈಃ ಶ್ರವಣೇರಿಂದಂತಿದ್ದನೆಂ | ದೊರೆದುಪಮಾನದ ಮಾತಾ
 ಪರಮಾರ್ಥವೆನಿಸಿದನಾಗ ದೇವೇಂದ್ರನೆ | ಧರೆಗಿಳಿತಂದನೆನಿಸಿದಾ || ೪೭ ||
 ಧರಣಿಲಂಘನಮೇಘಲಂಘನಯುಗದೊಳಾ | ಧರಣೀಶನಿಸು ಜಾರಿದನೆ ||
 ತುರಗದ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆರಕದ ದೇವರೆ | ಯ್ತುರುತಿದೆಯೆನೆ ಸೊಗಸಿದನು || ೪೮ ||

ಏಳುವೈಹಾಳಯ ಸೂಚಿಸಿ ಬಿಸಿಲುರಿ | ಯೇಳದ ಮುನ್ನ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||
 ತೋಳ ಸನ್ನೆಯೊಳು ಪಾಳೆಯವ ನಿಲಿಸಿ ಕೂಡೆ | ಶೈಲಕೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯದನು || ೪೯ ||
 ಪಡೆವಳ್ಳನೊಡನೆ ನಿಂದಿತು ಸೇನೆ ಗಣಬದ್ಧ | ರೊಡಗೂಡಿ ನೃಪತಿ ಹೋಗುತೀರಿ ||
 ಕಡುಗಿ ಬಂದರು ಮಾಗಧಾದಿವ್ಯಂತರಿಗರಾ | ಕೊಡೆಯನ ಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವರೆ || ೫೦ ||
 ಜಯರಾಜನಿಂದ ಕದವ ಕುಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು | ನಯಗೆಟ್ಟು ಕೆಲಬರಾಡುವರು ||
 ಹಯಗಜರತ್ನ ಪೆಂಡಿರಿಗೆ ಸಮಾನ ಕ್ಷು | ತ್ರಿಯರಾಳ ಕೈಯೊಳೇರಿಪರೆ || ೫೧ ||
 ಸಾಣೆಗಳುಳಿದ ತೇಜಿಯ ತಿದ್ದುವರು ಸಾಂ | ಬ್ರಾಣಿರತ್ನವ ತಿದ್ದಿತಿಲ್ಲ ||
 ಕ್ಷೋಣೀಶರನ್ಯರ್ಥ ಕೊಡುವರೊ ಕೊಡರೊ ಸು | ಜಾಣರಿ ತಿಳಿವರಂತಿರಲಿ || ೫೨ ||
 ಕರಿಹಯರತ್ನ ಚಕ್ರಿಯ ತೊಡೆಗಲ್ಲದೆ | ಪರರಿಗೆ ಕೊಡುವುವೆ ಬೆನ್ನಾ ||
 ಅರಸಿನ ಹಾವುಗೆ ಗದ್ದುಗೆ ಬಂಟಿಗೆ | ವರವಲ್ಲ ಕೊಸರೆನು ಸಾಕು || ೫೩ ||
 ಚಂಡವೇಗಾಖ್ಯದ ದಂಡರತ್ತಾಯುಧ | ಖಂಡೆಯ ಕಟ್ಟಿದ ಹಯದ ||
 ಮಂಡೆಗೆ ಕುಂಚವ ಬೀಸಿ ದಾಯೆನೆ ಪಕ್ಷಿ | ಕೊಂಡೋಡಿದಂತೊಯ್ದದತ್ತ || ೫೪ ||

ತಡಿತಗ್ಗತೆವರದೇಕಿಲ್ಲವುಂಟಾದರು | ಪಡೆವಳ್ಳ ಸವರಿ ಬಂದಿದಾರ್ ||
 ಕಡುಬೇಗದೊಳು ಬಂದು ತೇಜಯಗಳ ದಾಂಟಿ | ತುಡುಕಿತಾ ಗಿರಿಯ ಹಬ್ಬು ಗೆಯಾ || ೫೫ ||
 ಸೋಪಾನವಿದಲ್ಲದೂರವ ಪತ್ತಿ ಮ | ತ್ತಾ ಪರ್ವತದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ||
 ಆಪತ್ತಿ ನಂತರ್ದ ವಜ್ರ ಕವಾಟವ | ಭೂಪತಿ ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡಾ || ೫೬ ||
 ನಗವದಿಪ್ಪ ತೈದುಗಾವುದದುದ್ದವಾ | ನಗದ ಕಿಬ್ಬ ಸಿರಿನ ಕದದ ||
 ನೆಗೆಹೆಂಟುಗಾವುದ ಪನ್ನೆ ರಳ್ಳಾವುದ | ದಗಲವಾಗಿರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿದನು || ೫೭ ||
 ಭೇರಿಯಿಕ್ಕಡೆಯ ಮುಚ್ಚಿದ ಚರ್ಮದಂತೆ ಗಂ | ಭೀರಗುಹೆಯ ತೆಂಕ ಬಡಗಾ ||
 ಸೇರಿಹುವೆರಡುಕವಾಟಗಳವರೊಳಾ | ಧೀರ ಕಂಡನು ತೆಂಕಣದನು || ೫೮ ||
 ರಾದ್ರವನೊಳಗಿಟ್ಟು ಬಿಮ್ಮನೆ ಬಿಗಿದಿದಾರ್ | ಕ್ಷುದ್ರರ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದೊಳು ||
 ರುದ್ರಾಗ್ನಿಯೊಳಗಿದ್ದು ಬಿಗಿದಿದರ್ ಪಡಿಯನಾ | ಚಿದ್ರೂಪರಸಿಕ ನೋಡಿದನು || ೫೯ ||
 ಸದರದಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೊಲೆದುತಿಮಿಸ್ರನಾ | ಮದ ಗುಹೆಯಿದು ವಜ್ರಬಂಧಾ ||
 ಇದೆ ಕಾಣ ಮಾಗಧಾಂಕಿತ ವರತನುನಾಮ | ಮೃದುಪ್ರಭಾಸಾಂಕ ಕೇಳೆಂದಾ || ೬೦ ||
 ಆವಳಿವಡಿಗಳೊಂದುಗೂಡಿದ್ದುಮೊಳಗೆ ತಾ | ಳವಗತವಾಗಿದ್ದುದಿಲ್ಲಿ ||
 ತಿವಿದರೆ ತಾಳೊಡೆವುದು ಪಡಿ ತೆರೆವುದೆಂ | ದವನೀಶ ಕಟ್ಟಿ ತೋರಿದನು || ೬೧ ||
 ಹೆಲ್ಲ ಕೀಲಿಸಿದಂತೆ ಕೀಲದ ತುಟಿಗಳಂ | ತಿಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿವೆ ಕೊ ದ್ವಾರಗಳು ||
 ಹೆಲ್ಲ ಮುರಿದು ಬಾಯ ಬಿಡಿಸುವೆ ಗುಹೆಯನೆಂ | ದುಲ್ಲಾ ಸದೊಳು ನಕ್ಕು ನುಡಿದಾ || ೬೨ ||
 ಮಂಜನ ಮೊತ್ತ ಮಕ್ಕಳಿಗೊಂದು ಗಿರಿಯಾಗಿ | ಅಂಜನವಂತೆ ಲೋಕದೊಳು ||
 ಜಂಜಡರಿಗೆ ವಜ್ರವಾಗಿದ್ದುದಿದು ಹುಸಿ | ಹುಂಜಿಯೈ ಕಂಡೆ ನಾನೆಂದಾ || ೬೩ ||
 ಇಡುಕತ್ತಲೆಯ ಮೊತ್ತ ರವಿಗಲ್ಲವಹುದಿಮ | ಸೊಡರ್ಗಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಹುದೆ ||
 ಪೊಡವಿಗಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬಲ್ಪು ನಿನಗಲ್ಲವಹುದೆಂದು | ನುಡಿದರಾ ವ್ಯಂತರೋತ್ತಮರು || ೬೪ ||
 ಕಡೆಕಾರಿ ನೀವಿನ್ನು ಬೇಗದೊಳಗಳ ಮುಂ | ಗಡೆಗೆಯ್ದಿರೆಂದು ಕೈವೀಸಿ ||
 ಕಡುಹಿನ ದಂಡರತ್ನಾಯುಧಕರಸ ಕೈ | ದುಡಿಕಿದನಧಿಕವೀರದೊಳು || ೬೫ ||
 ಹಾರೆಯಾಕಾರದ ಚಂಡನೇಗಿಯ ರಾಯ | ವೀರಭುಜದಿ ತೂಗಿ ನೋಡಿ ||
 ವಾರುನಾಣಿಯ ತೆಂಕಮುಖಮಾಡಿ ತೆಂಕಮು | ಖಾರವಿಂದಾಯತನಾದಾ || ೬೬ ||
 ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕ ರಗಳ ನೋಡಿ ಪುರುಜಿನರಾ | ಟ್ಪಾದಯುಗಲವ ನೆನೆದು ||
 ಮುಟ್ಟರಿಹೃತಚಿತ್ತದೊಳು ಹಂಸನಾಥನ | ತ್ತಿಟ್ಟ ರಂಪರೆಯ ಭಾವಿಸಿದಾ || ೬೭ ||
 ವಾಮಹಸ್ತದಿ ವಾಘವಿದಿದು ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತ | ಧಾವದಿಂ ದಂಡನ ಧರಿಸಿ ||
 ಆ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಕವಾಟವ ತಿವಿಯಲು ತೂಗಿ | ನೇಮದಾಣವ ನೆಪ್ಪು ಗಂಡಾ || ೬೮ ||

ಹಂಚಾರಿಯೊಳು ತೂಗಿ ತಿವಿದನಾ ಪಡಿ ಕೂಡೆ | ಹಂಚಿದಂತೆರಡುಹೋಳಾಯ್ತು ||
 ಕಂಚಿನ ಬೆಟ್ಟ ಹೋಳಾದಂತೆ ದನಿಯಾಯ್ತು | ಮಿಂಚಿನಂತತ್ವ ಲಂಘಿಸಿತು || ೬೯ ||
 ಸಿಡಿಲೆಂದು ವಜ್ರನೆಂದರು ಭೇದವಿಲ್ಲಾಗಿ | ಪಡಿ ವಜ್ರ ದಂಡವು ವಜ್ರಾ ||
 ಸಿಡಿಲು ಸಿಡಿಲ ತಾಗಿದಂತಾಯ್ತು ಭರತೇಶ | ಪ್ರೇಡಿಯೆ ಮಹಾರ್ಭಟ ಮಸಗಿ || ೭೦ ||
 ಜಡಿದ ಭರಕೆ ರಾಯ ಪೊಡೆದ ಭರಕೆ ಕದ | ಮೊಡೆದ ಭರಕೆ ವಿಜಯಾರ್ಥಾ ||
 ನಡುಗಿತು ನೆಲವದಿರಿತು ಕಡಲುಗಳುಳ್ಳಿ | ಬಡದೋಣಿಯಂತೆ ತುಳ್ಳಿದುವು || ೭೧ ||
 ಒಟ್ಟಿದಳಿಗೆಯ ಚಿನ್ನತಿಗೋಲ ತುದಿಯಿಂದ | ಕುಟ್ಟುವನಂತೆ ಮಾನ್ಯದೊಳು ||
 ಬೆಟ್ಟಿಯ ವಜ್ರಕವಾಟವ ನೃಪ ಹೋಳು | ಗುಟ್ಟುಬೆಟ್ಟನು ನಿಮಿಷದೊಳು || ೭೨ ||
 ಕೊಡುವ ಕೊಂಬಳತೆಗೊಪ್ಪದುದೊಂದು ಬಿದಿರಿನ | ಪಡಿಯ ವಾಣಿಜನೊಡೆವಂತೆ ||
 ಪಡೆ ನಡೆವುದಕಡ್ಡಲಾಗಿದ್ದ ವಜ್ರದ | ಪಡಿಯ ಹೊಯ್ದೊಡೆದನಾ ಚಕ್ರ || ೭೩ ||
 ಬೆಟ್ಟವ ಮುಸುಕಿದ ವಜ್ರ ಬಂಧವದೊಂದು | ಪೆಟ್ಟಿನೊಳಿಬ್ಬಾಗವಾಯ್ತು ||
 ಮುಟ್ಟು ಹತ್ತಿಂಟ ನೀಡುವನೆನಲವನ ಕೈ | ಪೆಟ್ಟಿನೊಡ್ಡ ವರಾರು || ೭೪ ||
 ಬರಸಿಡಿಲೆರಗೆ ಪಾಸರೆ ಬಿರಿವಂತೆ ಪೊ | ಚ್ಚರಿಸಿ ಸೀಳಾಯ್ತು ಮತ್ತೊಡನೆ ||
 ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ಘ್ರಿಂದು ಘೀಳಿಡುತಾಗ | ತೆರೆದುದಾ ವಜ್ರಕವಾಟಾ || ೭೫ ||
 ಮಜ್ಜ ವಿಷ್ಣುವನ ನಾನೇನೆಂಬಿನಾ ಮೈರಿ | ಜಜ್ಜಾರನಾ ಕವಾಟವನು ||
 ಜಜ್ಜರಿವಾಡಲಾಗಳೆ ಕಿಚ್ಚು ಜಹ್ವೆಯು | ನಿಜ್ಜಾಡಿಸುತ ಹಬ್ಬಿತೊಡನೆ || ೭೬ ||
 ತೂಂಬ ಕಿತ್ತರೆ ನೀರು ನೆಗೆವಂತೆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ | ತುಂಬಿದ್ದ ಬೆಂಕಿ ಭೂಪತಿಯು ||
 ಬೆಂಬಳಿಯೊಳಗೆ ನಾಲಗೆ ನೀಡಿತತ್ವ ಕ | ದುಂಬಿ ಹಾರಿತು ಮೂರುಹಾರಾ || ೭೭ ||
 ಧ್ರಿಂದು ಪಡಿ ಹಿಗ್ಗಿ ತೆರೆಯಲೊಡನೆ ಬುಸ್ಸು | ಬುಧ್ರಿಂದು ಜ್ವಾಲೆ ಹಬ್ಬಿದುದು ||
 ಸುಧ್ರಿಂದು ಮೊರೆದು ವಾಹನ ಬೆಚ್ಚಿ ಸಾಗಿತು | ಬಿಧ್ರನೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ || ೭೮ ||
 ತೆಂಕಮುಖವಿ ನಿಂದ ತೇಜಿ ಲಂಘಿಸುವಾಗ | ಭೋಂಕನಗ್ನಿಯ ದಿಕ್ಕಿಗೊಲೆದು ||
 ಡೊಂಕಿ ಹಾರಿತು ತೆಂಕ ನೆಗೆದರೆ ಸಿಂಧುಮ | ಧ್ಯಾಂಕಕೆ ಬೀಳ್ವುದಾದೆಣಿಕೆ || ೭೯ ||
 ಎದೆ ಸಿಂಧುನದಿಗಿರಾಗಿ ನಿಂದತ್ವದ | ವದನವನೆಡಗೈಯೊಳರಸಾ ||
 ಚದುರಿಂದ ಡೊಂಕಿಸಿ ತಿವಿಯಲೊಡನೆ ಹಾರಿ | ತದು ತಿರಿಮುರಿಯೆಂಬ ಲಾಗು || ೮೦ ||
 ಲಾಗೊಂದರೊಳು ದಾಂಟತಗಳ ಮುಂದೆರಡು ಲಾ | ಗಾಗೆ ಭೂವರನೊತ್ತಿ ತಡೆದಾ ||
 ಬೇಗಿ ನೀರಗಳಿಂದ ಮುಂದೊತ್ತಿತಿಲ್ಲ ಮುಂ | ಭಾಗೆಯೊಳ್ಳಂದನಾ ರಾಯಾ || ೮೧ ||
 ಛಿಳಿಛಿಳಿ ಛಿಟಿಛಿಟಿ ದಿಮಿದಿಮಿ ದಿಮಿದಿಮಿ | ಘುಳುಘುಳು ಬುರುಬುರುಪಲೆರು ||
 ದಳದಳ ದಗಿಭುಗಲೆಂದುರಿ ನೆಗೆದುದು | ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಕಿಚ್ಚಿ ನಂತೆ || ೮೨ ||

ಇಟ್ಟುಣಿಸಿದ ಮರ ಗಿಡು ಬಳ್ಳಿ ಪುಟ್ಟೊದ | ರೊಟ್ಟಿಲ ಹತ್ತಿ ಮೇಲ್ಕುಗಿಲಾ ||
 ಮುಟ್ಟಿ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆ ನೆಗೆದುದಗ್ಗಿ ಯದೊಂದು | ಬಿಟ್ಟವೊಯೆಂಬ ಬಿಂಕದೊಳು || ೮೩ ||
 ಇಂಡೆಯಾದಿದವೊಲು ಕೆಂಡಗೆದರಿ ಬಿಟ್ಟು | ಖಂಡೆಯವನೆ ಜ್ವಾಲೆಯೆದ್ದು ||
 ಹಿಂಡುಕಾಮರ್ಗಲಂತೆ ಹೊಗೆ ನಿಮಿದಾರ್ಕಾಶ | ಮಂಡಲಕೆದ್ದುದಾರ್ಭಟಿಸಿ || ೮೪ ||
 ದಳ್ಳುರಿಯೆದ್ದುದ ಕಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಧರ | ರಳ್ಳೆವೊಯ್ದುರು ಮ್ಲೇಚ್ಛನೃಪರು ||
 ತಳ್ಳುಂಕಗೊಂಡರು ವಿಜಯಾರ್ಧದೇವನು | ಡಿಳ್ಳೆಸಿ ಮಂಡೆದೂಗಿದನು || ೮೫ ||
 ಪಡಿವೊಡೆದಾರ್ಭಟಿಗೇಳ್ವಾಗಳೆದೆ ದುಮ್ಮು | ದುಡುಕೆಂದುದವರಿಗೆ ಮೊದಲೆ ||
 ಸಿಡಿಲ ಸೇತುವಿನಂತೆ ಜ್ವಾಲೆಯೆದ್ದುದ ನೋಡಿ | ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡರತ್ತಿತ್ತ || ೮೬ ||
 ಮಾಗಧೇಂದ್ರಾದಿಗಳಚ್ಚರಿವಟ್ಟರು | ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬರಿದುದು ಕಟಕಾ ||
 ತೂಗಿ ವಾಹನರತ್ನ ಕುಣಿಯೆ ಕಂದವ ತಟ್ಟು | ತಾಗ ಭೂಪತಿ ನೋಡುತಿದಾರ್ || ೮೭ ||
 ಚಂಡವೇಗೆಯ ನೆಲದೊಳು ನೆಟ್ಟು ವ್ಯಂತರ | ಮಂಡಳಿಕರ ಬಳಸಿನೊಳು ||
 ಕೆಂಡದೇಳೆಯ ನೋಳ್ವ ಚಕ್ರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು | ಮಂಡಿತೋತ್ಸವವನೇನೆಂಬೆ || ೮೮ ||
 ವಿಜಯಾರ್ಧದೇವನಾಗಳೆ ತನ್ನ ದೇವತಾ | ವ್ರಜಗೂಡಿ ಬಂದು ಬಾಸದೊಳು ||
 ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಲ್ಲ ಜಯ ಜಯಯೆಂದು ಭೂ | ಭುಜಗೆ ಹೂಮಳೆಯ ಸೂಸಿದನು || ೮೯ ||
 ಸಲೆ ಗರ್ಭಸುಖಿಗಿಂದು ಸೆಕೆ ತಾಗಿತೆಂದು ಹೂ | ಮಳೆಯ ಕರೆದ ನಿಲ್ಲದೊಡನೆ ||
 ಮಲಯಜರಸದ ಕಪ್ಪುರದ ಪನ್ನೀರ ಮುಂ | ಮಳೆಯ ಕರೆದನರ್ತಿಯಿಂದ || ೯೦ ||
 ಕೆನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರು ಹಾಡಿದರು ರಾಯ | ರನ್ನ ನ ತೋಳ ಬಿಟ್ಟೆಯನು ||
 ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ನಿಂದು ಗಂಧರ್ವಗಣಿಕೆಯ | ರುನ್ನ ತನೃತ್ಯವಾಡಿದರು || ೯೧ ||
 ಬಳಿಕಲಾ ವಿಜಯಾರ್ಧದೇವ ತನ್ನಯ ದೇವ | ಬಲಗೂಡಿ ನೃಪನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ||
 ಅಳವಟ್ಟ ತೊಡಿಗೆಯ ಹೊಳಹಿಂದ ಮಿಂಚಿನ | ಬಳಗ ಬಹಂತೊತ್ತಿ ಬಂದಾ || ೯೨ ||
 ಇಟ್ಟು ನಿವಾಳೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೆಯ ಬಾಂ | ಬಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳಣಿದೆದ್ದು ನಿಂದಾ ||
 ದಿಟ್ಟರ ದೇವ ಚಿಲ್ವರ ದೇವ ನಮ್ಮಯ | ದಿಟ್ಟ ಸಫಲವಾದುದೆಂದಾ || ೯೩ ||
 ಮಣಿಪೀಠ ಭೃಂಗಾರ ಭತ್ತ ಚಾಮರಗಳ | ಮಣಿದೊಡಿಗೆಗಳೊಳುತ್ತಮವಾ ||
 ಗಣಬದ್ಧ ರಾನಲು ಪಾಗುಡವಿತ್ತಾಪ್ತ | ಗಣವನೆಲ್ಲವನೆರಿಗಿಸಿದಾ || ೯೪ ||
 ದೊರೆ ಮಾಗಧಾಂಕನ ನೋಡಿದನನನು ದೇ | ವರ ಸೇವೇಗತ ತಕ್ಕವನು ||
 ಸುರಸನು ವಿಜಯಾರ್ಧದೇವನು ಬೇಗ ಬಂ | ದಿರವ ಲಾಲಿಸು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೯೫ ||
 ಆರ್ಗಾಗಿ ಬಂದೆವು ಮಾಗಧಾಮರ ಮೋಕ್ಷ | ಮಾರ್ಗಿಯನೋಲೈಪ ಭಾಗ್ಯಾ ||
 ಆರ್ಗ ಸಿಕ್ಕುವುದು ನೀವಾವು ಕೃತಾರ್ಥರೆಂ | ದೊರ್ಗಿನ ಮಾತನಾಡಿದನು || ೯೬ ||

ನಿಳಯಕೆ ಹೋಗಲಿನ್ನುತ್ತರಖಂಡಕೆ | ದಳ ನಡೆವಾಗೀತ ಬರಲಿ ||
 ಕಳುಹಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಮಾಗಧಾಮರನು ಭೂ | ತಿಲಕಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು || ೯೭ ||
 ಸೋಂಕಿಗೆ ಕರೆದು ತಾನಿಕ್ಕಿದನರ್ಘದ | ಕಂಕಣಗಳ ಕೊಟ್ಟನವಗೆ ||
 ಅಂಕಿತಾಳಾಪದಿ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ಬಲಗೂಡಿ | ಭೋಂಕನೆ ಹೋದನಾ ದೇವಾ || ೯೮ ||
 ಅತಿಶಯ ಮತ್ತೆ ತಮಿಸ್ತಗುಹೆಯ ಮೇಲೆ | ಸತತನಿವಾಸಿಯಾಗಿರ್ಪ ||
 ಕೃತಮಾಳದೇವ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳೆರಗಿ ಭೂ | ಪತಿಯ ಕಂಡನು ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿ || ೯೯ ||
 ತಿಲಕ ಮುಂತಾದ ಚತುರ್ದಶಭೂಷಣ | ಗಳನೊಲ್ಲ ಪಾಗುಡವಿತ್ತು ||
 ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತನ್ನಯ ದೇವ | ಬಲವ ಭೂವರಗೆರಗಿಸಿದಾ || ೧೦೦ ||
 ಈತನೈವ್ಯಯ ಬಂಧು ಕೃತಮಾಳಸುರನು ವಿ | ನೀತನು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯೊಳು ||
 ಪ್ರೀತನೆಂದೊಡೆಯಗೆ ಮಾಗಧಾಮರನು ಸಂ | ಪ್ರೀತಾರ್ಥ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು || ೧೦೧ ||
 ಪಾಳೆಯ ತೆರಳ್ವಾಗ ಬರಲೀತ ಕಳುಹಿಂದಿ | ಗಾಲಯಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಾ ||
 ತೋಳ ತಾವುಜವ † ಬಿಟ್ಟರಸನಾತಗೆ ಕೊಟ್ಟು | ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಸೇನೆ ಸಹಿತ || ೧೦೨ ||
 ಒಡೆಯನಂಗವ ಗಣಬದ್ಧರು ದುಗುಲದಿ | ತೊಡೆದು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಾ ||
 ಉಡಿಸಿ ತೊಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದರೊಸೆದು ಕ | ನ್ನದಿಯ ಬೆಳಗಿ ನೋಳ್ವರಂತೆ || ೧೦೩ ||
 ಬೆಟ್ಟತೋರಿತು ಬಿಸಿಲಿನ್ನೆಯ್ದ ಕಟಕಸಂ | ಘಟ್ಟಕೆಂದವರು ಬಿನ್ನೈಸೆ ||
 ನೆಟ್ಟ ದಂಡವ ಕಿತ್ತು ಸಂಜೋಗದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ | ತೊಟ್ಟನಶ್ವನ ತಿರುಹಿದನು || ೧೦೪ ||
 ಅಮರವಾದ್ಯದ ಗಲಭೆಯೊಳು ನೂತನಭತ್ತ | ಚಮರ ಮುಂತಾದ ಶೋಭೆಯೊಳು ||
 ಅಮರಸೇನೆಯೊಳೆಯ್ದಿತ್ತಿದ್ದನಾ ನರಲೋಕ | ದಮರೇಂದ್ರ ತನ್ನ ಕಟಕಕೆ || ೧೦೫ ||
 ನಿಮಿಷದಿ ಕಟಕಕೆ ತಂದುದಾ ತೇಜಿ ಸಂ | ಭ್ರಮದೊಳದಿರುಗೊಂಡರೆಲ್ಲ ||
 ಮಮತೆಯೊಳ್ಳಿರ ನೋಡುತ ಮನುಜೇಂದ್ರ | ಗಮಿಸುರ್ತಿದನು ಪಾಳೆಯದೊಳು || ೧೦೬ ||
 ರಾಜಗೆ ಸುಖನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಕೆ ಸುಖವೆಂಬ | ರಾಜನೀತಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ||
 ರಾಜೇಂದ್ರ ನಲವಿನೊಳೆಯ್ದರೆ ನೋಡಿ ನಾ | ನಾಜನ ಗೆಲವೇರಿತಾಗ || ೧೦೭ ||
 ಹರುಷದಿ ಮುಂದು ಮೂವರು ಸುತರೆಯ್ದು | ತರದಿ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ||
 ತಿರದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿಯ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ | ಪಿರದರ್ಥಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು || ೧೦೮ ||
 ನಗೆಮೊಗದಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತೇ | ಜಿಗಳೇರಿರೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಾ ||
 ಸುಗುಣಾರ್ಕಕೀರ್ತ್ಯಾದಿರಾಜವ್ಯಪಭರಾಜ | ರೋಗದೇರಿ ಬಂದರೊತ್ತಿನೊಳು || ೧೦೯ ||
 ದಂಡೇಶ ಮಂತ್ರಿ ಸಹಾಯರು ದೊರೆಗಳು | ಚಂಡಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಲೆಕ್ಕಿಗರು ||
 ತಂಡತಂಡಾಗಿ ನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟಿರಗೆ ಸಾ | ಲ್ಲೊಂಡು ನೋಡುತ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೧೧೦ ||

† ನಿತ್ತರಸ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ಕೃತ | ಮಾಳ ಹೋದನು ಸೇನೆಸಹಿತ ||

ಕರವೆತ್ತಿ ಮುಗಿವ ಸೂಳೆಯರ ಭೃತ್ಯರ ಹಸ್ತಿ | ತುರಗವಾಹನರ ಸ್ಯಂದನರಾ ||
 ಪರದರ ನೋಡುತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ರಾಯ | ಬರುತಿರ್ದನರಮನೆಗಾಗಿ || ೧೧೧ ||
 ಭಟ್ಟರು ಹೊಗಳೆ ಪಂಡಿತರು ಲೇಸೆನೆ ಕೃತಿ | ಗಟ್ಟಿ ಕಬ್ಬಿಗರು ಶೇಖರಿಸೆ ||
 ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರರಾರೈಕೆ ಪರಾಕೆನೆ | ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆಯ್ತರುತಿರ್ದಾ || ೧೧೨ ||
 ತಗರಂತೆ ತಾಗುತ ಫಣಿಯಂತೆ ಸೆಣಸುತ | ಜಗುಳುತ ಮತ್ಸ್ಯಗಳಂತೆ ||
 ಮಿಗದಂತೆ ನೆಗೆದು ಸಾಧನೆದೋರಿ ನಡೆವ ಜ | ಟ್ಟಿಗಳ ನೋಡುತ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೧೧೩ ||
 ಅರಮನೆಯದಿರಲಿ ತೇಜಯ ನಿಲಿಸಿ ವ್ಯಂ | ತರರುಳಿದೆಲ್ಲರ ಕಳುಹಿ ||
 ಸುರರಿತ್ತ ಹಾರದೊಳೊಂದೊಂದನಿಕ್ಕಿ ಮೂ | ವರುತನೂಜರನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ || ೧೧೪ ||
 ಕಂದವ ತಟ್ಟಿ ಬೋಳ್ಕೆಸಿ ತೇಜಯ ಭಕ್ತಿ | ಯಿಂದಾದಿನಾಥನ ನೆನೆದು ||
 ಕುಂದಣಸೆಳೆಯೆತ್ತಿ ಚಾಂಗು ಭಲಾಯೆನೆ | ಮುಂದೆ ಭೂತಳಕೆ ಲಂಘಿಸಿದಾ || ೧೧೫ ||
 ತೇಜಯ ಮನ್ನಿಸವೇಳುತ ಗಣಬದ್ಧ | ರಾಜಿ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಂತರರಾ ||
 ಪಾಜಿಗೊಲ್ಲಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ | ರಾಜ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಗೃಹವಾ || ೧೧೬ ||
 ಅರಸಿಯರಾನಂದವಂತಿಂತುಟಿಂದಾಡ | ಲರಿದು ಸಂತೋಷಸಾಗರದ ||
 ತೆರೆಯೊತ್ತಿ ಬಪ್ಪಂತೆ ಬಂದು ನಿವಾಳಿಯಿ | ಟ್ಟರಸಗಾರತಿಯನೆತ್ತಿದರು || ೧೧೭ ||
 ಹಂಸರಾಜನು ಮೊದಲಾದೈವರಣುಗರು | ಹಂಸೆಯ ಮರಿಗಳಂತೆಯ್ದಿ ||
 ಅಂಶುಕವಿಡಿದಯ್ಯನಲಪ್ಪಿಕೊಂಡನ | ದೇಂ ಸಿರಿವಂತನೊ ಚಕ್ರಿ || ೧೧೮ ||
 ಮತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮುದ್ದಾಡಿ ಪೆಂಡಿರ | ಮೊತ್ತಕಾ ದಿನ ತಾನು ನೆಗಲ್ಲ ||
 ವೃತ್ತಾಂತವನಿಷ್ಟು ಸೂಚಿಸಿ ಸೌಖ್ಯಸಂ | ಪತ್ತಿನೊಳಿರ್ದನಾ ಸುಕೃತಿ || ೧೧೯ ||
 ಊಟವಿಾಹಗಳಾದಿಯಾದ ಕಾಲೋಚಿತ | ದಾಟದೊಳಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ||
 ಮಿಾಟುಜವ್ವನೆಯರೊಳಿರ್ದನೆಂಬೆಡೆಗೆ ಕ | ವಾಟವಿಸ್ಸೋಟನಸಂಧಿ || ೧೨೦ ||
 ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೨೧ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೨೨ ||
 ಕೆತ್ತಿ ಮಿಥ್ಯತ್ವದ ಕದವನೊಡೆದು ಮುಕ್ತಿ | ಗುತ್ತಂಗಳಧೈರ್ಯದಿ ನಡೆವ ||
 ಚಿತ್ತಸಂಧಾನಿ ನನ್ನೆದೆಯೊಳಿರೆನ್ನ ಸಂ | ಪತ್ತೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೨೩ ||

ಕುಮಾರವೈಹಾಳಿ ಸಂಧಿ.

ನಿಚ್ಚ ಸಮಾಧಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಸುಖದುಃಖ | ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದೆಂಬಿವ ಗೆಲ್ವು ||

ಸಚ್ಚರಿತಾತ್ಮ ಸನ್ಮತಿದೋರು ಭವ್ಯರ | ಮೆಚ್ಚೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಜಯನ ಕರೆಯೊ ಜಯನನುಜನ ಕರೆಯೊ ಆ | ಲಯಕೆಂದು ಮರುದಿನ ಕರೆಸಿ ||

ಜಯಸಿರಿಯೊಡೆಯನಾ ಚಕ್ರೇಶನವರಿಗೆ | ನಿಯಮವನಿತ್ತನೇನೆಂಬೆ || ೨ ||

ಬೇಗೆಯಾರುವೊ ಡಾರುತಿಂಗಳು ತಡವುಂಟು | ಹೋಗಬಹುದು ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ||

ಈಗ ನೀವೆರಡುಖಂಡದ ವ್ಲೇಚ್ಛದವರುಕ್ಕ | ನೀಗಾಡಿ ತಹುದಿಲ್ಲಿಗೆಂದಾ || ೩ ||

ಮೂಡಣ ಖಂಡಕೆ ನೀನೆಯ್ವು ಪಡುವಣ | ನಾಡಿಗೆ ವಿಜಯಾಂಕ ಸಾಕು ||

ಬೀಡಿನಾರೈಕೆಯ ಕಿರಿಯ ಜಯಂತಾಂಕ | ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಲೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೪ ||

ವೆಗ್ಗಳವಾಗಿ ಸೇನೆಯ ಕೊಂಡು ಹೋಹುದು | ವೊಗ್ಗಾಗಿ ನಡೆದು ಗೆಲ್ಲುವುದು ||

ನೆಗ್ಗಿಹುದವರಿಗಾಗಳೆ ಕಿಚ್ಚ ಕಂಡೆವೆ | ಭೋಗ್ಗನಿನ್ನೆಯ್ವು ನೀವೆಂದಾ || ೫ ||

ಸೋಪಾನವಿಡಿದು ಗಂಗೆಯ ದಾಂಟುವುದು ಸಿಂಧು | ಸೋಪಾನಕುರಿ ಬಿರಿಸೀಗ ||

ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಚರ್ವುರತ್ತದಿ ಪಾಯ್ವುದೆಂದು ನಿ | ರೂಪಿಸಿದನು ನರನಾಥಾ || ೬ ||

ಅವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟವನೀಶನಾ ಕಟಕದೊ | ಇವರಳಲೀಲೆಯೊಳಿದಾ ||

ಧವಳಗಿರಿಯೊಳಿತ್ತ ನಮಿರಾಜ ಚಿಂತೆಯೊ | ಇವಗತನಾದನೇನೆಂಬೆ || ೭ ||

ಮಿಗೆ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಾಖ್ಯದ | ನಗರಿಯ ವಿನಮಿರಾಜೇಂದ್ರಾ ||

ನೆಗೆದುರಿಗಂಡು ಸಂತಸದಲಿ ಹೋದನು | ಗಗನವಲ್ಲಭವೆಂಬ ಪುರಕೆ || ೮ ||

ಬಳಿಯಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಯ ಬರವ ಹಾರುತ ತನ್ನ | ನಿಳಯದೊಳಗೆ ಮೋನದಲ್ಲ ||

ಕುಳಿತಿರ್ದ ನಮಿರಾಜನೆಡೆಗೆಯ್ದ ವಿನಮಿ ಕೈ | ಗಳ ಮುಗಿದುಬ್ಬಿನೊಳ್ಳುಡಿದಾ || ೯ ||

ಕೇಳ್ದರೆ ವಜ್ರ ಕವಾಟವ ಭಾವಾಜಿ | ಪೋಳ್ವುಬಿಟ್ಟನು ನಿಮಿಷದೊಳು ||

ನೀಳ್ವದಾಕಾಶಕೆ ದಳ್ಳುರಿಯೆಂದರ್ತಿ | ದಾಳ್ವು ನುಡಿದನಣ್ಣನೊಡನೆ || ೧೦ ||

ಕುಟ್ಟಿದ ರಭಸಕೆ ಬಿಟ್ಟವದಿರಲೆಮ್ಮ | ಪಟ್ಟಣದರಸುಗಳೆಲ್ಲ ||

ತೊಟ್ಟಿಲ ಮಕ್ಕಳಂತಿಳಿಗೆ ಬಿದ್ದರು ಹೆಮ್ಮ | ವಟ್ಟರ್ಡ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ || ೧೧ ||

ಪರವ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲು ಕಿಚ್ಚಿನ ನಾಲಗೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ | ದರಳೆಯಂತುರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ ||

ತಿರುಗಲಮ್ಮರು ಮೇಲೆ ಸುರರು ಭಾವಾಜಿಗೆ | ಸರಿಯುಂಟೆ ಅಣ್ಣಾ ಜಿಯೆಂದಾ || ೧೨ ||

ಹುಸಿನಗೆನಕ್ಕ ನದಕೆ ನಮಿರಾಜ ಸಂ | ತಸಮಾಡಿತಿಲ್ಲವಷ್ಟರೊಳು ||
 ಒಸೆದು ಬಂದನು ಮಂತ್ರಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದನುಜನ | ಸಸಿನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರೈಯೆಂದಾ || ೧೩ ||
 ಸಂತೋಷದೊಳಗೇಕೆ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಭಾವಾಜಿ | ಗಂತಾದ ಸಿರಿ ನಮ್ಮ ದತ್ತಿ ||
 ಚಿಂತೆಯೇಕೀಗ ನಿಮ್ಮಾಸ್ಥಕೆಂದೊಡನಣ್ಣ | ನಂತರಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ ಕೇಳ್ದಾ || ೧೪ ||
 ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಲಾ ನಿನಗೆ ರಾಜಾಂಗದ | ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿತಿಲ್ಲನುಜಾ ||
 ಮಿಕ್ಕು ನುಡಿಯದಿರೆ ನುಡಿಗಳ ಹೊರಗೆಂದು | ಚಿಕ್ಕವಗೋಚವೇಳಿದನು || ೧೫ ||
 ಭಾವಾಜಿಯೊಂದು ಪೌರುಷಕೆ ಬೀಗಿದೆ ನಿನ್ನ | ಭಾವಾಜಿ ಪಟ್ಟಂಡದೇರೆಯಾ ||
 ಭೂವರಾವಳಿ ತನ್ನನೋಲೈಸಬೇಕೆಂಬ | ನಾವು ಸೇವಕರಾದೆವಿನ್ನು || ೧೬ ||
 ಒಂದಾಗಿ ಕುಳಿತೊಮ್ಮೆ ಸರಸದಿ ನೀನುತಾ | ನೆಂದೆಂಬ ನುಡಿ ಹೋದುದೆಮಗೆ ||
 ನಿಂದು ಕಾಣ್ತೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಂಡಯ್ಯ ಜೀಯ ಲೇ | ಸೆಂದೆಂಬ ನುಡಿ ಬಂದಿತೆಂದಾ || ೧೭ ||
 ಸರಿಸಿರಿಯಾದಾಗ ಬೀಯಗರೆಂಬರು | ಸಿರಿ ಹೆಚ್ಚಿದವರು ಬೀಯಗರಾ ||
 ಕರೆವರು ತೊಂಡರ ಕರೆವಂತೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ರಿರವಿನ್ನು ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸದು || ೧೮ ||
 ಬಾಲತ್ವವೊದಲಾಗಿ ಭರತೇಶನೊಳಗ ನಾ | ವಾಲಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಅರಿಯ ||
 ಭೂಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲವನವ ವಿಡಾಯ ನಾ | ನಾಲೋಚಿಸುವೆನದಕೆಂದಾ || ೧೯ ||
 ಚಿಂಡಾಟದೊಳಗೋದುಗರುಡಿಯೊಳ್ಳೆಲವ ತಾ | ಕೊಂಡುಹೋಗುವನೆಮ್ಮ ಮೇಲೆ ||
 ಇಂದೆಯ ಹೊರಿಸಿ ಹೋಗುವನದು ಕಡೆಮುಟ್ಟಿ | ಕಂಡ ಸಾಧನವಾದುದವಗೆ || ೨೦ ||
 ಗೆಲವ ಪಡೆದು ತಾನು ಜಾರುವ ನಾವೊಮ್ಮೆ | ಗೆಲವ ಪಡೆದು ಪೋಪೆವನಲು ||
 ತೊಲಗಲೇಸನು ಮತ್ತು ಹಿಡಿದಾಡಿ ಸೋಲಿಸಿ | ಗೆಲುಗೆಲೆನುತ ಹೋಗುತಿಹನು || ೨೧ ||
 ಅವನೊಮ್ಮೆ ಗೆದ್ದರೆ ಮೇಳದ ಮಕ್ಕಳು | ತವತವಗುಬ್ಬಿ ಕೂಗುವುವು ||
 ನವಗೊಮ್ಮೆ ಗೆಲವಾಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವು ತಮ್ಮ | ತಿವಿದಂತೆ ಸೆರೆತು ನೋಡುವುವು || ೨೨ ||
 ಭುಜಬಲಿವೃಷಭಸೇನಾದಿಗಳೊಡನಾಡಿ | ವಿಜಯವ ಪಡೆದು ನಾವೊಮ್ಮೆ ||
 ಗಜದಂತೆ ಬವ್ವೆವಾ ಭರತೇಶನೊಡನಾಡಿ | ಅಜದಂತೆ ಬವ್ವೆವೇನರಿಯ || ೨೩ ||
 ಬೆಳೆವಾಗ ಗೆಲುವಿಡಾಯಗಳವಗೊಡ | ವೆಳೆದು ಬಂದುವು ಸಾಜವಾಗಿ ||
 ಬೆಳೆದ ಮೇಲೀ ಸಿರಿ *ಬಂದಮೇಲವನಾರ | ಚುಲುಕುಗಾಣನು ಯೋಚಿಸೆಂದಾ || ೨೪ ||
 ಧಾರೆಕೋರೆಯ ನೋಡಿ ರಾಜತೇಜವ ನೋಡಿ | ಯಾರೆಣೆ ಭಾವಾಜಿಗೆಂದಾ ||
 ಹೊರಗೆಯೆಂದರೆ ಗುಳಿಕೆಂಬ ಗಾಡೆಯಂ | ತಾರಿಂತು ನುಡಿದರೈಯೆಂದಾ || ೨೫ ||

ಆಗಲಿನ್ನ ದಕೇನ ಮಾಡಬಹುದು ಪುಣ್ಯ | ಭಾಗಿಯನಾರ್ಗಲಬಹುದು ||
 ಲೋಗನಲ್ಲೆ ಮಗಾತನೆಮ್ಮ ಭಾವಾಜಿಯೆಂ | ಬೀ ಗುಣದೊಳು ಪೋಪನೆಂದಾ || ೨೬ ||
 ಆತನೆಮ್ಮ ಪ್ಪಾ ಜಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿದಳ ತನು | ಜಾತ ನಾವನನ ಸೋದರದ ||
 ಮಾತುಳರಾತ್ಮ ಜರಿದರೊಳಗೆಡೆಗಟ್ಟ | ದೇತರದಣ್ಣಾ ಜಿಯೆಂದಾ || ೨೭ ||
 ಅಂತಲ್ಲವೈಸಿರಿ ವಿನಯಗೆಟ್ಟಿರಗಿದ | ರೆಂತಾವು ಕ್ಷತ್ರಿ ಯಾತ್ಮ ಜರೈ ||
 ಮುಂತಿದಿರೇಳನು ಕೈಮುಗಿಯನು ಚಕ್ರ | ಕುಂತಲ್ತೆ ಅದು ನಮಗೆಂದಾ || ೨೮ ||
 ರಾಜರಿಗೆಮಗಿನ್ನು ರಾಜನೆಂದಾಡನು | ತೇಜದಿ ನೀವುತಾವೆನ್ನಾ ||
 ಯೋಜಿಸಿ ವ್ಯಂತರರ್ಕಳು ಸುರರೆಮ್ಮನು | ತೇಜಸ್ವ ರೆಂತು ಸಾರುವರು || ೨೯ ||
 ಹೆಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟವರು ಕೈಮುಗಿಯೆ ಕೈಮುಗಿಯನು | ಬಣ್ಣ ಕೆ ನೀವುತಾವೆಂಬಾ ||
 ಹೆಣ್ಣ ಗಳೊಡಹುಟ್ಟಿದವರ್ಗದುವಿಲ್ಲ ಹು | ಚ್ಚಣ್ಣ ರೊಪ್ಪವರದನೆಂದಾ || ೩೦ ||
 ಅದಕಾತನಿಷ್ಟ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು ತ | ನ್ನಿದಿರ ಮಂತ್ರಿಯ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ ||
 ಇದಕೇನು ತಂತ್ರವೈ ಮಂತ್ರಿ ನಾವಾತನ | ಚದುರಿಂದ ಜಯಿಸಬೇಕೆಂದಾ || ೩೧ ||
 ಅನುಜೆ ಸುಭದ್ರಾ ದೇವಿಯ ಭರತರಾ | ಜನಗಿತ್ತ ರೊಳ್ಳಿತೆಂದಂದು ||
 ನನಗೆ ನೀನಾಡಿದ್ದೆಯಿತ್ತಿಯಿನ್ನ ಮಾತ | ನೆನೆಯದಿಮರ್ವೆಮರೆಯೆಂದಾ || ೩೨ ||
 ಹೆಣ್ಣೊಳ್ಳಿತೆಂದು ಕೇಳಿದರವ ಬೇಳ್ಳನು | ಬಣ್ಣವಲ್ಲಿನ್ನು ಕೊಡುವುದು ||
 ಕಣ್ಣ ಕೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಳ್ವನವ ನಾವು ಕೊಡದಾಗ | ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೆಸರ ಹಾರದಿ || ೩೩ ||
 ನಾನು ಬಂದವನ ಕಾಣ್ಬುದು ಮತವಲ್ಲೊಂದು | ಸೀನವಿದ್ಯಾರ್ಥತಂತ್ರದೊಳು ||
 ಜಾನಿಸುತಿದನು ನೀವದನಾತಗರುಹಿ ಕಂ | ಡಾನಂದವಟ್ಟಿಯ್ದಿರೆಂದಾ || ೩೪ ||
 ದಕ್ಷಿಣಭಾಗೆಯ ಖಚರಪುತ್ರಿಯರೊಳು | ಲಕ್ಷ್ಮಣರೂಪವತಿಯರಾ ||
 ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ವಿನಯದೊಳೊಯ್ದು ನೀವಾತನ | ಪೇಕ್ಷೆ ತಡೆಯೆ ಧಾರೆಯೆರೆಸಿ || ೩೫ ||
 ಅವನ ಮೆಯ್ಯೊಂದಿಷ್ಟು ಕೆಂಪಹುದದರ ಮೇ | ಲವನಿಗಗ್ಗನಾದನೀಗ ||
 ತವತವಗೊದಗಿ ಸೆಂಗಳ ತಂದು ಕೊಡುವರು | ನೆವಕೆ ನೀವಿರಿ ಹೋಗಿರೆಂದಾ || ೩೬ ||
 ನಮ್ಮ ಮಂದಿರದೊಳಗ್ಗಲವಾದ ತೊಡಿಗೆಯ | ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದವನು ||
 ಘಮ್ಮನೊಯ್ಯಾತಗೆ ಕೊಡುವುದೆಂದೊರೆದನು | ತಮ್ಮಗೂ ಮಂತ್ರಿಗೂ ನೃಪತಿ || ೩೭ ||
 ಉತ್ತರಕಾತ ಬಂದಾಗ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಬ | ಮೆತ್ತಗಿಂದಿಗೆ ಹೋಗಿರೆಂದಾ ||
 ಉತ್ತರಗೊಡದೆಡ್ಡು ವಿನಮಿ ಮಂತ್ರಿಯು ರಾಯ | ನೊತ್ತಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರೊಡನೆ || ೩೮ ||

ಚೆಲ್ಲಿನ ಪೆಂಗಳ ನೆರಪುತ ಗಿರಿಯ ತೆಂ । ಕಲ್ಪಿಚಾರಿಸುತಿದರ್ವರು ॥

ಚೆಲ್ವರಾಯನ ಕಟಕದೊಳಿತ್ತ ಲೊಂದು ಸ । ಗಲ್ಪಿನೋದಾರ್ಥವೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೯ ॥

ನೀಲನ ನಿಮಿರ್ಬೇರಿ ವೃಷಭರಾಜನು ತನ್ನ । ಮೇಳದ ಸೇವಕರ್ವರಸಿ ॥

ಹೇಳದಣ್ಣಂದಿಗುದಯಕಾಲದೊಳು ವೈ । ಹಾಳಿಗೆ ತಾನೆಯ್ದಿದಾರ್ ॥ ೪೦ ॥

ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ದಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯ ಕುಲ್ಲಾಯಿ । ಸಂದ್ರಿತಕುಂಕುಮತಿಲಕಾ ॥

ಮಂದ್ರದಂಬರ ಲಘುಭೂಷಣದೊಳು ಬಂದ । ನಿಂದ್ರಕುಮಾರನ ನಗುತ ॥ ೪೧ ॥

ದಿಗದಿಗನಶ್ವನ ನಡೆಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈ । ಮುಗಿವರ ನೋಡುತೆಯ್ದವನ ॥

ನೊಗದಿದಿರಾಗಿ ಚೀನದ ಮಹಾಚೀನದ । ಸುಗುಣಭೂಪರು ಕಂಡರಾಗ ॥ ೪೨ ॥

ದಂಡಿಗೆಯಿಳಿದು ಕೈಮುಗಿದೆಡಬಲದೊತ್ತು । ಗೊಂಡು ತನ್ನೊಡನೆಯ್ದಲವರಾ ॥

ಕಂಡಯ್ಯನೋಲಗಕೆಯ್ದಿ ನೀವೆಂದೊಳು । ಗೊಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ಕುವರಾ ॥ ೪೩ ॥

ಲಕ್ಷಿಸೆ ಮತ್ತೆ ಕಿರಿದುದೂರ ಹೋಹಾಗ । ದಕ್ಷಿಣನಾಗರರವನಾ ॥

ಈಕ್ಷಿಸಿ ಸಾರ್ಕೆಗೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಸು । ಲಕ್ಷ್ಮಣವಂದು ನುಡಿದರು ॥ ೪೪ ॥

ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಂಜರಿಲ್ಲವಿಲ್ಲದರು ಮ । ತೊಡನೊಬ್ಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಲ್ಲ ॥

ಕಡುಗೂಸರಾವುತಂಜ್ರವೊಂಟಿಯೊಳಂತು । ನಡೆವರೆ ನೃಪರೆಂದರವರು ॥ ೪೫ ॥

ಧಾಮಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗಲ್ಲದಿರೆ ಹೋಗಿ । ಸ್ವಾಮಿಗಂಕೆಮಾಳ್ಳಿವೆಂದು ॥

ಸ್ವಾಮಿಹಿತವರಾಗ ಕುವರನ ಝಂಕಿಸೆ । ಲಾ ಮಾತಿಗಳುಕಿದನವನು ॥ ೪೬ ॥

ದಕ್ಷಿಣ ನಾಗರ ನನಗನ್ನು ವೈಹಾಳಿ । ಗಕ್ಕುಣ್ಣಪ್ರೀತಿದೋರುತಿದೆ ॥

ರೂಕ್ಷಿಸಿ ದೂರ ಹೋಗಿನು ಬೇಗ ಬಹೆನ್ನೆ । ಸುಕ್ಷೇಮಕೊಪ್ಪಿರೈಯೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥

ಒಡೆಯರಿಗರುಹಬೇಡೆಂದು ದೈನ್ಯದ ಮಾತ । ನುಡಿದು ಮತ್ತವರ್ಗ ಲಂಚವನು ॥

ಕೊಡುವೆನೆಂದೊಡನೆ ಕಂಕಣಕೆ ತನ್ನಯ ಕೈಯ । ನಿಡುತಿದರ್ವನದ ಕಂಡರವರು ॥ ೪೮ ॥

ಮುಟ್ಟದಿರ್ ಕಂಕಣ ನಿನಗಿರಲವ ನಾವು । ಕೊಟ್ಟರೊಲ್ಲೆವು ಸ್ವಾಮಿಯಾಣೆ ॥

ಮಟ್ಟ ಗೆಯ್ದೆಂದು ನಿನ್ನ ತೀಯ ಕೆಡಿಸೆನೆ । ದಟ್ಟಹಾಸದಿ ಕಳುಹಿದರು ॥ ೪೯ ॥

ಕುವರ ಮುಂದೆಯ್ದಿದ ದಕ್ಷಿಣನಾಗರ । ರವನೀಶಗಂಕೆಯ ಮಾಡಿ ॥

ಇವನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತರ ಕಳುಹಿಸುವನೆಂ । ದವರೆಣಿಸುತ ಬಂದರಿತ್ತು ॥ ೫೦ ॥

ಗರುಡಿಗಿಂದಾದಿರಾಜನು ಬರುತನುಜನು । ತೆರಳಿದ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಿ ॥

ತರಹೇಳೊ ಕುದುರೆಯನೆಂದೆಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಗ । ಬರೆದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳೋಲೆಯನು ॥ ೫೧ ॥

ಓದಿದನೊಡನೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜ ರಾ । ಜಾದಿತ್ಯರಾಜರೊಡೆಯನ ॥

ಅದಿಚಕ್ರೇಶನ ಸುತಗರ್ವಕೀರ್ತಿರಾ । ಜಾದೇಯಮೂರ್ತಿಗಗ್ರಣಿಗೆ ॥ ೫೨ ॥

ದೇವರೂಳಿಗದಾದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವರಗಿ ಸ | ದ್ವೈವದಿ ಮಾಳ್ವ ಬಿನ್ನಹವು ||
 ಸೇವಕರೊಡಗೂಡಿ ವೃಷಭಣ್ಣ ವೈಹಾಳ | ಗೀ ವೇಳೆಯೊಳು ತೆರಳಿದನು || ೫೩ ||
 ನಾನೆಯ್ವಿ ಜೋಕೆಯೊಳವನ ತಹೆನು ದೇವ | ರೇನನು ಚಿಂತಿಸಿದಿಹುದು ||
 ಶ್ರೀನಿರಂಜನಸಿದ್ಧ ಜಯಜಯಯೆಂದು ಸಂ | ಧಾನಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಕಳುಹಿದಾ || ೫೪ ||
 ತುರಗವನಡರಿ ತನ್ನೊಳಿಗದವರೊಡ | ವರಲವನತ್ತ ಸಾಗಿದನು ||
 ಹರಿಯೋಲೆಕಂಡರ್ಕಶೀರ್ತಿ ಕುಮಾರ ಚಿ | ಚ್ಚರದೋದಿಕೊಂಡಿರಿಸಿದನು || ೫೫ ||
 ಸಾಧನೆಯಿಂದಿಗೆ ಸಾಕೆಂದು ಗರುಡಿಯಿಂ | ದಾ ದೊರೆ ಪೊರಮಟ್ಟನೊಡನೆ ||
 ಸಾಧಿತಾಶ್ವವನೇರಿ ತಳರ್ಧನು ತನ್ನ ಸೇ | ವಾಧಾರದವರೊಡಗೂಡಿ || ೫೬ ||
 ಬಳಸಲ್ವ ಕುವರಿಬ್ಬರ ನೋಡುತರಸನ | ಬಳಿಗೆ ನಾಗರನು ದಕ್ಷಿಣನು ||
 ತಳುವದೆಯ್ದುಂದು ಸೂಚಿಸೆ ಕೇಳ್ವ ಚಕ್ರಿ ಸಂ | ಚಲನಾದನೆದೆಯೊಳೇನೆಂಬೆ || ೫೭ ||
 ಕರೆಕರೆ ರಾಹುತರ್ಕಳ ಸಾಣಿಗಳ ಕರೆ | ಬರಹೇಳೊ ಬೇಗ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾ ||
 ತರಳರಾರೈಕೆಗಶ್ವವನೇರಿ ಹೋಗಹೇ | ಳರದೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾ || ೫೮ ||
 ತತ್ತರಗೊಂಡು ತೇಜಿಗಳೇರಿ ಕೂರ್ವಾಳ | ಕಿತ್ತು ರಾಹುತರು ಸಾಣಿಗಳು ||
 ಉತ್ತಮರಾಜರು ನೃಪನ ಕುವರರ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ಹಾರಿದರು ಲಗ್ನೆಯೊಳು || ೫೯ ||
 ಬೆಂಬಳಿವಿಡಿದೆಲ್ಲರಿತ್ತಲೆಯ್ದುರುತಿಪ್ಪ | ಹಂಬಲನರಿಯದುಬ್ಬಿನೊಳು ||
 ತುಂಬಿದ ಸೇನೆಯಿಂದಗಲಿ ವೃಷಭರಾಜ | ಸೋಂಬಿಲ್ಲದತ್ತ ಸಾಗಿದನು || ೬೦ ||
 ಸ್ಥೂಲಗೋಮಂಡಲದೆಡೆಯಿಂದ ಸಿಡಿದೊಂದು | ಗೂಳಿ ಹೋಹಂತೆ ಸೊಕ್ಕಿನೊಳು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂ ವೃಷಭರಾಜನು ಕಟಕವ ಬಿಟ್ಟು | ಬಾಲವೃಷಭನಂತೆ ತಳರ್ಧಾ || ೬೧ ||
 ನಿಡುಮಾಳದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತನ್ನ | ಕಡುಮಾನದಶ್ವವನವನು ||
 ಸಡಿಲಬಿಟ್ಟೇರಿ ವಿನೋದಮಾಡಿದನು ತ | ನ್ನೊಡನಿದ್ದವರು ಪುರೆಯೆನಲು || ೬೨ ||
 ಭಂಗವಿಲ್ಲದ ನೆತ್ತಕಾರನೊಯ್ದಿತ್ತ ಹಾ | ಸಂಗಿಯೊಳ್ಳಿರವ ಕಾಯಂತೆ ||
 ಅಂಗವರಿದು ತೆಗೆದಂತೆ ನಾಲ್ವರೆಗೆ ತು | ರಂಗ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಹಾರಿದುದು || ೬೩ ||
 ಅಡ್ಡ ತರದೊಳು ವೇಧೆಯದೊಳು ಕಿರಿದಿನೊ | ಳಡ್ಡಾಕೆಯಿಲ್ಲದೊಡಬೊಳು ||
 ಅಡ್ಡುಸಿ ಚಾಕನಡೆಯೊಳ್ಳಿದುಪದ್ಧತಿ | ಯೊಡ್ಡು ಗಾಣಿಸಿದನಾ ಕುವರಾ || ೬೪ ||
 ಆಯುಧವಿಡಿದಿನ್ನು ಕೆಲವು ವೈಹಾಳಿಯ | ಛಾಯೆಯ ನೋಡಬೇಕದಕೆ ||
 ಈಯೆಡೆಯಿಂದ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಹೋಗುವೆನೆಂದು | ರಾಯಗುವರನನುವಾದಾ || ೬೫ ||
 ಆದಿರಾಜನ ಬರವಸ್ವರೊಳಗೆ ಕಾಣ | ಲಾದುದು ತೆರಳದೆ ನಿದಾ ||
 ವೇದಿತಾಶ್ವವನಿಳಿದಣ್ಣನಿಗಿರಾಗಿ | ಪಾದಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆತಂದಾ || ೬೬ ||

ಮಂದಹಾಸದೊಳು ಕೈಮುಗಿವುತ ದೇವರೆ । ಯ್ತಂದ ಕಾರಣವಿದೇನೆಂದಾ ॥
 ಇಂದೆನಗ್ಬದಾರೋಹಣದೊಳಗರ್ತಿ । ಸಂದಿಸಿತ್ಯೆ ಬಂದೆನೆಂದಾ ॥ ೬೭ ॥
 ಮತ್ತಷ್ಟು ರೊಳಗರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿಭೂವರನೊಂದು । ಕತ್ತಳನೆರಿ ಬರ್ಪುದನು ॥
 ಹತ್ತಿರದವರು ಸೂಚಿಸಲಾದಿರಾಜನಾ । ಯತ್ತದಿಂದಿಳಿದನಶ್ವನನು ॥ ೬೮ ॥
 ಇದಿರಾಗಿ ನಡೆದಿರ್ವರಣ್ಣಗೆ ಕೈಮುಗಿ । ದೊಡವಿ ಕಾಲ್ಪಡೆಯೊಳೆಯ್ದುತಿರೆ ॥
 ಕುದುರೆಯನೇರಿರೈ ವೈಹಾಳಿಯೊಳಗಿಷ್ಟು । ಮೃದುಲೆಲಿಮಾಡುವನೆಂದಾ ॥ ೬೯ ॥
 ಅನುಜರಶ್ವನನೇರಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ರಾಯ । ನನುಮತವಿಡಿದ ವಾಹಕರು ॥
 ಅನಿಲವೇಗದಿ ಬಂದು ಕಂಡು ಕುಮಾರಗೆ । ವಿನಮಿತರಾದರೊಗ್ಗಿನೊಳು ॥ ೭೦ ॥
 ಏರಾಟದೊರಿಸೈ ವೃಷಭಣ್ಣಯಿಂದಿಂಪು । ದೋರಿದನೊಡನರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿ ॥
 ತೋರಲಂಜುವನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನನಗೇತ । ರೇರಾಟವೆಂದನಾ ಕುವರಾ ॥ ೭೧ ॥
 ಅಂಜಬೇಡವ್ವಾಜಯಾಣೆ ನಾ ನೋಳ್ವೆನೆಂ । ದಂಜಿಕೆಬಿಡಿಸಿದನೊಡನೆ ॥
 ಸಂಜೋಗದಶ್ವನ ತೆಗೆದನಾ ಕುವರ ನಿ । ರಂಜನಸಿದ್ಧನ ನೆನೆದು ॥ ೭೨ ॥
 ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕದಲಿಸುವನಶ್ವನ ಹಾಸು । ಹೊಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ॥
 ಸಕ್ಕನೆ ಸಂತದೊಳೇರಿ ತೋರಿದನೆವೆ । ಯಿಕ್ಕವಷ್ಟು ರೊಳೆರಳ್ವಾರಿ ॥ ೭೩ ॥
 ನಿಟ್ಟೋಟದೊಳು ಮರು ಸಾಣಿ ಖಂಡೆಯವ ಮುಂ । ಗಟ್ಟಿ ಹೋಹಂತುದ್ದಕಿಟ್ಟು ॥
 ತೊಟ್ಟನೆ ನಾಮಹಸ್ತದೊಳಾಂತನೆಡಗೈಯೊ । ಳಿಟ್ಟು ಮತ್ತೀ ಕೈಯೊಳಾಂತಾ ॥ ೭೪ ॥
 ಅದ ಬಿಟ್ಟು ಬಲಗೈಯು ಲಾಡಿಯನುದ್ದಕಿ । ಟ್ಟೊದಗಿ ತಾನೆಡಗೈಯೊಳಾಂತಾ ॥
 ಮೊದಲಂತೆ ಮತ್ತಿಟ್ಟು ಬಲಗೈಯೊಳಾಂತನಾ । ಕುದುರೆಯೋಟವು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ॥ ೭೫ ॥
 ಚಕ್ರಗಳಾರೇಳ ಮುಂಗಟ್ಟಿ ನಭಕಿಟ್ಟು । ವಕ್ರಿಸದಶ್ವಪೋಡುತಿರೆ ॥
 ವಿಕ್ರಾಂತಖಂಡೆಯದೊಳು ಪೋಣಿಸಿದನಿಳಾ । ಚಕ್ರಕೊಂದಿಳಿವೀಳದಂತೆ ॥ ೭೬ ॥
 ಇಂಬಿನಿಂದೋಡುವಶ್ವದೊಳು ಬಾಂಗಡೆಗೊಂದು । ನಿಂಬೆಯ ಹಣ್ಣು ತಾನಿಟ್ಟು ॥
 ಅಂಬಿನಿಂದಾ ಹಣ್ಣನೆಚ್ಚು ತುಂಡಿಸಿದನೇ । ನೆಂಬಿನವನ ಚಮತ್ಕೃತಿಯಾ ॥ ೭೭ ॥
 ಓಡಿಸುತಶ್ವನೊಂದಂಬ ನಭಕೆ ಸಿಂ । ಗಾಡಿಯಿಂದೆಚ್ಚು ಮತ್ತದನು ॥
 ಕೂಡೊಂದು ಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚು ತುಂಡಿಸಿದನಾ । ನೋಡುವರೆಲ್ಲ ಖೋಯೆನಲು ॥ ೭೮ ॥
 ಬಲ್ಲೆಹದಲ್ಲಿದೊ ಖಂಡೆಯದೊಳು ತನ್ನ । ಗೆಲ್ಲವ ತೋರುವೆನೆಂದು ॥
 ಬುಲೈಸಿ ಕೈಯಿಕ್ಕುತಿದ್ದನಷ್ಟುರೊಳಣ್ಣ । ನಿಲ್ಲಹೇಳಿನ್ನಾಣೆಯಿಂದಾ ॥ ೭೯ ॥
 ಪರಿತಂದು ಸೇವಕರುಸುರಲಾ ಕ್ಷಣ ತನ್ನ । ತುರಗವ ಮಗುಚಿ ತಾ ನಡೆಸಿ ॥
 ಪೊರೆಗೆ ಸಾರ್ಥಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದನಾ । ದರದಿಂದ ವೃಷಭರಾಜೇಂದ್ರಾ ॥ ೮೦ ॥

ನೆಲದ ಮೇಲಿಂತು ಸಾಧಿಸಲರಿದಿವನೆಂತು | ಕಲಿತೆಯೈ ಮರು ಭಾಸೆಂದು ||
 ತಲೆದೂಗುತ್ತಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರು ತಮ್ಮನ | ಬಲುಮೆಗಾನದಮಾಡಿದರು || ೮೧ ||
 ಹಯಗಳ ಸಾರ್ಥ ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮನ | ದ್ವಯಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ಕೊರಳಾ ||
 ದ್ವಯಕಂಠಮಾಲೆಯ ತೆಗೆದಿಕ್ಕಿದರು ಭಕ್ತಿ | ಭಯದಿಂದ ನಮಿಸಿದನವನು || ೮೨ ||
 ಸರ್ವರೊದಗಿ ಮತ್ತೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ | ರುರ್ವಿ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ||
 ದೋರ್ವಲಾಗ್ರಣಿಗಿರಗದರೆರಗದಾರು | ಸಾರ್ವಭೌಮನ ತನುಜರಿಗೆ || ೮೩ ||
 ಇಂದಿಗೀರಾಟ ಸಾಕೆಂದರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿ ತ | ಮೃಂದಿರಿಗೊರೆದು ತೇಜಿಯನು ||
 ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿ ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮಂದಿರೆಯ್ಲಾ | ನಂದದಿಂದೆಯ್ರುತಿರಾರ್ || ೮೪ ||

ಆರೋಗಣೆಯ ಹೊತ್ತಾಯ್ತೆನೆ ಕುವರರು | ಬಾರದನ್ನಕ ಹೋಗಿನೆಂದು ||
 ದಾರಿಯ ನೋಡುತ್ತ ಭರತೇಶ ಕಡೆಯ ಹ | ಜಾರದೊಳ್ದರ್ನೇನೆಂಬೆ || ೮೫ ||
 ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯದ ರಭಸದೊಳು ಪಾಳೆಯಕೆ ಸಾ | ತರ್ವತಿಪ್ಪ ರಾಜಪುತ್ರರನು ||
 ಆರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ಳೊಂದಿರುಗೊಂಡರು ದೇಶ | ದರಸುಗಳುಳಿದ ಪಾಯ್ದಳವು || ೮೬ ||
 ಆರತಿಕಲಶಕನ್ನಡಿಯಿಂದ ಪಾತ್ರದ | ವಾರನಾರಿಯರೊಡಗೂಡಿ ||
 ಸಾರಲೆಯ್ತಂದು ನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟೊಲ್ಲರು | ವೀರರಿಗೆರಗಿ ನಡೆದರು || ೮೭ ||
 ಸೊಳೆಯರೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನಿ | ದೋಲಗವೆಂದು ಕೈಮುಗಿಯೆ ||
 ತೇಲುನೋಟದಿ ಕಂಡರಲ್ಲದೆ ಕುವರರು | ಸೋಲದಿಟ್ಟಿಯೊಳು ನೋಡಿದರೆ || ೮೮ ||
 ಪರದಾರಸೋದರ ಗಣಿಕಾಪಗತಚೇಷ್ಟಿ | ವಿರತನೆಂಬುತ್ತಮಬಿರುದಾ ||
 ಪೊರೆವುತಿದ್ದರು ಬಾಲಕಾಲದೊಳವರೇನು | ಭರತರಾಜನ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ || ೮೯ ||
 ಸಾಲಾಗಿ ಬರುತಿರ್ದರೆಂಬುದ ಕೇಳ್ವ ಭೂ | ಪಾಲನೊಬ್ಬನ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ||
 ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿದನೊಂದೇಕಾಂತವನು ಬಂದು | ಲಾಲಿತಾತ್ಮರ ಕಂಡನವನು || ೯೦ ||
 ಎಡಬಲದೊಳಗನುಜರು ಮಧ್ಯದೊಳಗಣ್ಣು | ಬಿಡಗಿನೊಳೆಯ್ದ ಬೇಕೆಂದು ||
 ನುಡಿಯದೆ ರಾಯನಟ್ಟಿದ ಮನುಜನು ತೋರಿ | ನಡೆಸಿದನೋಜೆಯೊಳವರಾ || ೯೧ ||
 ಚವರವ ಧಾಳಿಸುತ್ತಲಿಗೊಮ್ಮೆ ಪಾ | ತ್ರವನಾಡುತಾರತಿಗೊಡುತ್ತ ||
 ಅವನಿಶಪುತ್ರರ ಕಟಕದೊಳಾ ರಾಜ | ಭವನಕೆಯ್ವಿಸುತಿದರೊಸಿದು || ೯೨ ||
 ಚಪ್ಪರಿಸುವ ಕಟಕದ ಗಲಭೆಯ ಕೇಳ್ವು | ನೆಪ್ಪುಗೊಂಡರಸಿಯರೆಲ್ಲ ||
 ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನೇರಿ ಮಕ್ಕಳೆಯ್ತುಪ್ಪದೊಂ | ದೊಪ್ಪವ ಕಂಡು ಬೀಗಿದರು || ೯೩ ||
 ಅಲಘುಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಂದರಮನೆಯ ಮುಂ | ದಿಳಿದು ತಾನೇರಿದತ್ಸುಗಳಾ ||
 ಒಳಹೊಕ್ಕು ತಂದೆಯ ಪಜ್ಜೆಗಳೊಳು ತಮ್ಮ | ತಲೆಮುಟ್ಟಿ ಸುತರೆರಗಿದರು || ೯೪ ||

ಬೇರೆಬೇರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನಪ್ಪಿಕೊಂಡಶ್ಚ | ದೇರಾಟದಧಿಕರೈಯೆಂದು ||
 ಆರುಖಂಡದ ಕರ್ತ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗರ್ತಿ | ದೋರಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೯೫ ||
 ಏನು ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ನಿನ್ನನುಜರ ಲೀಲೆಗೆ | ನೀನು ಬೆಂಬತ್ತಿದ್ದೆಯೆಂದಾ ||
 ಏನೆಂಬೆ ಸ್ವಾಮಿ ವೃಷಭರಾಜನೊಂದು ಬ | ಲ್ಲಾನವನೆಂದನಾ ಕುವರಾ || ೯೬ ||
 ಸೋದರನೆಂದಾನು ಹುಸಿದರು ದೇವರ | ಪಾದಪದ್ಮಗಳ ಮೇಲಾಣೆ ||
 ಮೇದಿನಿಯೊಳು ತೋರ್ಪರಂತೆ ವಾಜಿಯೊಳು | ನೋಡದೋರಿದನೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೯೭ ||
 ಬಿಲ್ಲು ಖಂಡೆಯ ಲಾಡಿ ಚಕ್ರ ಮುಂತಾದವ | ರಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಸಾಧನೆಯಾ ||
 ಮಲ್ಲಾಶ್ಚದೇರಾಟದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದನೆಂ | ದೆಲ್ಲವ ಪಿತಗರುಹಿದನು || ೯೮ ||
 ದೇವರು ಕಾಣಬೇಕಲ್ಲದವನದೊಂದು | ರಾವುತಿಕೆಯ ವಿಳಾಸವನು ||
 ನಾವೇನ ನೋಳ್ವೆವೆಂದದರಿಂದ ನಿಲಿಸಿ ನಾ | ನೀ ವೇಳೆಯೊಳು ತಂದೆನೆಂದಾ || ೯೯ ||
 ಒಡನೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರವನಂತೆ ಪೊಗಳಿದ | ರೊಡಲುಬ್ಬಿದನು ರಾಯನದಕೆ ||
 ಮಿಡುಕದೆ ಮೋನದೊಳಿದ್ದ ವೃಷಭರಾಜ | ನೊಡನೆ ಮತ್ತಿಂತು ನುಡಿದನು || ೧೦೦ ||
 ಇನಿತಶ್ಚದೇರಾಟದೊಳು ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದು ಸು | ಮ್ನನೆ ಮೊನ್ನೆ ನೀನದೇಕಿದೆ ||
 ನನಗೆ ಮುಂದೆಯ್ವ ಕದವ ಕುಟ್ಟಬೇಡ ನೀ | ನೆನೆ ನಗುತವ ಸುಮ್ಮನಿದಾರ್ || ೧೦೧ ||
 ವಿನಯದಿಂದೊಡನಿರ್ಧರಲ್ಲರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ | ತನುಜರ ಬೀಳ್ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ||
 ಜನಯನುತಿದ್ದು ಮತ್ತವರ ಕೈವಿದಿದರ | ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ಚಕ್ರಧರನು || ೧೦೨ ||
 ಮಂಗಲಾರತಿಯನೆತ್ತಿಸಿ ಸೇಸೆಯಿಕ್ಕಿಸಿ | ತುಂಗಶೋಭನವ ಪಾಡಿಸಿದಾ ||
 ಕಂಗಳು ತುಂಬ ಕುಮಾರರ ನೋಡಿ ವೀ | ರಾಂಗನೆಯರಸ ಲಾಲಿಸಿದಾ || ೧೦೩ ||
 ಕುಂತಲಾವತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಾಜಿ | ಇಂತಿವರ್ಮೊದಲಾದ ತನ್ನ ||
 ಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿದನವರಿಗೋ | ರಂತೆ ಕುವರರೆರಗಿದರು || ೧೦೪ ||
 ಕುಸುಮಾಜಿ ಕುಂತಲಾವತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾದೇವಿ | ದೆಸೆಗೆಟ್ಟ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ||
 ಉಸುರಬೇಡನೆ ನೀವು ಬುದ್ಧಿಯನೆಂದಿಷ್ಟು | ನಸುನಗುತರಸ ನುಡಿದನು || ೧೦೫ ||
 ದೇವರಿಗತ್ತ್ಯಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವಂದಿಗೆ | ನಾವನರಿಗೆ ಪೇಳುವಹುದು ||
 ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ದೇವರಂತತ್ತಿಯೆಂ | ದಾ ವನಿತೆಯರು ನುಡಿದರು || ೧೦೬ ||
 ಒಂದುಪಂಥಿಯೊಳಮ್ಮತಾನ್ನವ ತನ್ನಯ | ಕಂದಗಳೊಡಗೂಡಿ ಸವಿದು ||
 ಪೊಂದೊಡವಿತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳ್ವು ಬೀಡಾರ | ಕಂದಿನಂತೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ || ೧೦೭ ||
 ನಾರಿಯೊಡನೆ ಕುಮಾರರ ವಿನಯ ಗಂ | ಭೀರ ಚಾತುರ್ಯಮುಂತಾದ ||
 ನಾರತೆಯೊಳು ರಾಯನಿದ್ದನೆಂಬೆಡೆಗೆ ಕು | ಮಾರವೈಹಾಳಿಯ ಸಂಧಿ || ೧೦೮ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೦೯ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ತ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬಾರ್ತಿಯೊಳು || ೧೧೦ ||
 ಅನಿತಿತೆಂದು ಸೊಲ್ಲ ಸಬಾರದನುಪಮ | ಘನಮಹಿಮೆಯೆ ದೇಹವಾದ ||
 ಮುನಿಜನವಂದ್ಯ ನನ್ನೆ ದೆಯೊಳಗಿರು ನಿರಂ | ಜನನೆ ಚಿದಂಬರವುರುಷಾ || ೧೧೧ ||

ಖೇಚರಿಯರವೈನಾಹಸಂಧಿ.

ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕರ್ಮ ನಿರ್ಜರೆಯಾದುದೊಡನೊಡ | ನಷ್ಟಷ್ಟು ಸೌಖ್ಯವ ಪಡೆವ ||

ಶಿಷ್ಟ ನೀನೆನೆಗೆ ಸನ್ನತಿದೋರು ಲೋಕಕು | ತೃಷ್ಟಿ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಸುಮತಿಸಾಗರಮಂತ್ರಿವೆರಸಿ ಖೇಚರಭೂಪ | ರಮಲಕುಮಾರಿಯರ್ಗಾರ್ಡಿ ||

ಠನುಠಮವೆಂಬ ವಾದ್ಯದೊಳು ವಿನಮಿರಾಜ | ಗಮಕದೊಳೆಯ್ದರುತಿರ್ದಾರ್ || ೨ ||

ಹರಹಿದ ಹಲವು ವಿಮಾನದೊಳಾಕಾಶ | ಸರಣಿಯೊಳೋಚೆಯೊಳೆಯ್ದಿ ||

ಸುರರಿಳವಂತೆ ರಾಯನ ಕಟಕವ ಸಾರೆ | ಧರಣಿಗಳಿದರು ಖೇಚರರು || ೩ ||

ಕೇಳುತ ಮೈದುನ ಬಂದ ಬರವನುವಿ | ಪಾಲಕ ಗೂಢಗೋಪ್ತಿಯೊಳು ||

ಓಲಗವಾದನು ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನು ಸ | ಲ್ಲೀಲೆಯ ಕೆಳೆಯರು ಸಹಿತ || ೪ ||

ನೆರೆದ ಖೇಚರರು ಮತ್ತೆಯ್ದಲಿ ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ | ಬರಹೇಳು ತನ್ನನೆಂದೊಡನೆ ||

ತರುವಕ್ಕಳನು ರಾಯ ಕಳುಹಲಾ ಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿ | ವೆರಸಿ ವಿನಮಿರಾಜ ಬಂದಾ || ೫ ||

ದೈವನಿರ್ಮಿತದ ಚಾವಡಿಗಳ ನೋಡುತ | ಭಾವನ ಸಿರಿಗರ್ತಿವಡುತ ||

ಮಾವನ ಮಗನೈಸೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೊಳಗಣ | ಚಾವಡಿಯನು ಹೊಕ್ಕು ನೊಡನೆ || ೬ ||

ಉಡಿಸುತ್ತಲಿಲ್ಲ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲಿಲ್ಲ | ನಡೆದು ಬಂದೊಂದುರತ್ತವನು ||

ಬೆಡಗಿಂದ ಭಾವಗೆ ಕಾಣೈಯನಿತ್ತರ್ತಿ | ವಡುತ ಕೈಮುಗಿದನಾ ಸುರಸಾ || ೭ ||

ಸಚಿವ ನಿವಾಳಿಕಾಣೈಯನಿಕ್ಕಿ ನಮಿರಾಜ | ನುಚಿತವನಟ್ಟಿದನೆಂದು ||

ಪ್ರಚುರಭೂಷಣಗಳನಿರಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಸ | ದ್ರುಚಿಯೊಳೆರಗುತೆದ್ದು ನಿಂದಾ || ೮ ||

ಒತ್ತಿನೊಳಾಸನಗೊಡಿಸಿ ಮೈದುನಗೆ ಕ | ಕ್ಷೋತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರವೇಳೆ ಕುಳಿತಾ ||

ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸನ್ನೆದೋರೆ ಕುಳಿತನವ | ನುತ್ತುಂಗನೃಪನೋಲಗದೊಳು || ೯ ||

ವಿನಮಿ ನಿನಗೆ ಪರಿಣಾಮವೆ ನಮಿನಾಮ | ಗನುಪಮಕ್ಷೇಮವೆ ಮತ್ತೆ ||

ಮನೆಯೊಳಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಪದುಳವೆಯೆಂದು ಮೇ | ದಿನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವ ಮೈದುನನಾ || ೧೦ ||

ದೇವರ ಪೆಂಪಿಂದ ನನಗೊಳ್ಳು ನಮಿರಾಜ | ಗಾವಾಗ ಪರಮಸಂತೋಷಾ ||

ಅವಾಸದೊಳಗಿದರೆಲ್ಲರ್ಗಿ ಸುಖವೆಂದು | ಭಾವನೊಳುಸುರದನನನು || ೧೧ ||

ಪುರುನಾಥನುದರದೊಳಗೆ ದೇವರುದಯಿಸಿ | ಭರತೋರ್ವಿಯೆಲ್ಲವನಾಳೆ ||

ನೆರಬಂಧುಜನವೆಂಬ ವನಕೆ ವಸಂತನ | ಪರಿಯಾದೆ ಭಾವಾಜಿಯೆಂದಾ || ೧೨ ||

ನಮಿರಾಜ ಬಹನಹುದಿಲ್ಲಿಗೆ ದೇವರು । ಗಮಿಸುವಂದಿಗೆ ಮೊದಲೊಂದು ॥
 ಭ್ರಮರವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ತೊಡಗಿದ್ದ । ಸ್ತಿಮಿತವಾಯ್ತದರಿಂದ ಪಯಣಾ ॥ ೧೩ ॥
 ಮಂತ್ರಯೋಗದೊಳಿದ್ದ ನಮಿರಾಜಗರುಹಿ ತ । ನೃಂತ್ರಿಸಹಿತ ಬಂದೆನೆಂದು ॥
 ತಂತ್ರದಿ ವಿನಮಿ ನುಡಿದನಹುದರಸನಾ । ತಂತ್ರವರಿದು ಸುಮ್ಮನಿದರ್ಫ ॥ ೧೪ ॥
 ಆರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗದು ನಿನ್ನ ಗಂ । ಭೀರದೈಶ್ವರ್ಯವ ಕಂಡು ॥
 ಭೂರಿಸ್ವಪರು ತಮ್ಮ ಸುತೆಯರ ನಿನಗೆ ಕೈ । ಧಾರೆಯೆರೆಯ ತಂದರೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥
 ನಲ್ಲವೆಂಗಳ ಪೆತ್ತವರು ಪೆಣ್ಣು ತಂದರ । ದಿಲ್ಲದಿದ್ದವರು ಭೂಷಣವಾ ॥
 ಝಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿಗಳು ಮುಂತಾದವ ತಂದಿದ್ದ । ರೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥
 ಮೊದಲೆ ದಕ್ಷಿಣನೊಳು ನೃಪತಿಯೇಕಾಂತವಾ । ಕೃದೊಳೊಂದನರುಹಿಕೊಟ್ಟಿದರ್ಫ ॥
 ಆದರಿಂದ ಸಮಯವರಿದು ದಕ್ಷಿಣಾಂಕ । ನೊಪ್ಪದೊಳು ಮಂತ್ರಿಯೊಳಿಂತು ನುಡಿದಾ ॥ ೧೭ ॥
 ಸುಮತಿಸಾಗರಮಂತ್ರಿ ಕೇಳಿವ್ವ ನೃಪರೊಳು । ಪ್ರಮದಪುತ್ರಿಯರ ತಂದವರು ॥
 ಕ್ರಮದಿ ಕೈಮುಗಿಯಲಿ ಮಿಕ್ಕವರೆರಗಿ ಭೂ । ರಮನ ಕಾಣಲಿ ಕರೆಸೆಂದಾ ॥ ೧೮ ॥
 ಸ್ತಿತಮುಖದಿಂದಾಗ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನು ಭೂ । ಪತಿಯ ಚಿತ್ತಾಯತವರಿದು ॥
 ಸುತೆಯರ ಕೊಡುವರು ಮೊದಲು ಕಾಣಲಿ ಮಿಕ್ಕ । ಕ್ಷಿತಿಪರು ಮತ್ತೆಯ್ದಲೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥
 ಎನಲೆದ್ದು ಸುಮತಿಸಾಗರ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮಯ । ಜನಸರೊಳ್ಳಲಬರ ತಂದು ॥
 ಮನುವಂಶತಿಲಕನಾಸ್ಥಾನವ ಹೊಗಿಸಿದ । ನನುರಾಗವವಂಗಂಕುರಿಸೆ ॥ ೨೦ ॥
 ಬಂದು ಚಕ್ರಿಗೆ ಕಾಣೈಯಿಕ್ಕೆ ಖೇಚರರು ಪೆಂ । ಪಿಂದ ಕೈಮುಗಿಯಲಾ ಕ್ಷಣವೆ ॥
 ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಲಿತ್ತರರಸನ ಕಣ್ಣನ್ನೆ । ಯಿಂದೆಲ್ಲರೊಲ್ಲ ಕುಳಿತರು ॥ ೨೧ ॥
 ಮಿಕ್ಕವರುಡೆಸುತ್ತಿ ಬಂದು ನಿನಾಳಿಯ । ತಕ್ಕ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕದ್ದಗಳಾ ॥
 ಚೊಕ್ಕರಾಯಗೆ ನೀಡುತಡ್ಡ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು । ಚಕ್ಕಳವೀಯ ಕುಳಿತರು ॥ ೨೨ ॥
 ರೂಪುಳ್ಳ ಪೆಣ್ಣು ಪೆತ್ತವರ ಭಾಗ್ಯವೆ ಮರು । ಭೂಪನಿನಿತು ತೇಜವಿತ್ತಾ ॥
 ಓಪ ಭೋಗಕೆ ಪೆಣ್ಣೆ ಮುಖ್ಯವೆಂದೆದೆಯೊಳಾ । *ಭೂಪನ ಸಖರಣಿಸಿದರು ॥ ೨೩ ॥
 ಅವನೀಶನಂಗಲಾವಣ್ಯಕೆ ಖಚರವುಂ । ಗವರೆಲ್ಲರಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ॥
 ಎನೆಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿದರು ಕಾಣಲೊಡನೊಂದು । ದಿವಜಸಂಪದವಡೆದಂತೆ ॥ ೨೪ ॥
 ಪಡೆಯಬೇಡನೆ ಪ್ರಾಯದೊಳಗಿಂತು ಚೆಲ್ವನೀ । ಬೆಡಗನೀ ಸಿರಿಯ ಗೌರವವಾ ॥
 ಜಡರೆಲ್ಲ ದೊರೆಗಳೆ ಸುಡುಸುಡೆಂದೆಲ್ಲರು । ನುಡಿಯದೆ ನೆನೆದರೆದೆಯೊಳು ॥ ೨೫ ॥
 ಬಹುಕಾಲತೊಡಗಿ ದೇವರ. ಕಾಣಲಂಬರ । ವಿಹರಣರೇಕಿಸಿದರೆಂದು ॥
 ವಹಿಲದಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿತನರರ್ಥಿಯೆಂದು ಸಂ । ಗ್ರಹಿಸಿ ಖೇಚರಮಂತ್ರಿ ನುಡಿದಾ ॥ ೨೬ ॥

ಸಾಮಾನ್ಯಪದವ ಪಡೆವರುಂಟು ಪಟ್ಟಂಡ | ಭೂಮಿಯನಾಳ್ವರಾರುಂಟು ||
 ಭೂಮಿಯನಾಳ್ವರಾಳಲಿ ನಿನ್ನ ಸೊಬಗು ನ | ರಾಮರೇಂದ್ರರೊಳಾರಿಗುಂಟು || ೨೭ ||
 ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಲ್ಲ ಡಂಬಕವಲ್ಲ ಪುರುಜನ | ಸಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆ ||
 ಈಕ್ಷಿಸಿ ನಿನಗೆ ಸೋಲದ ಗಂಡು ಪೆಣ್ ಮನು | ಜಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗಿಲ್ಲವೆಂದಾ || ೨೮ ||
 ಸೌಂದರಾಂಗಿಯರಾದ ಮುನ್ನೂರುಪೆಂಗಳ | ತಂದಿದ್ದರೆಮ್ಮರಸುಗಳು ||
 ಚಂದದಿ ಮದುವೆನಿಲ್ಲಿಂದು ಬೇಚರಮಂತ್ರಿ | ನಿಂದು ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದನು || ೨೯ ||
 ನಗುತ ರಾಜೇಂದ್ರನಾತನ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದನಾ | ಬಗೆಗೊಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನು ||
 ಖಗಮಂತ್ರಿ ಲೇಸನಾಡಿದನೆಂದ ಸಖರುಬ್ಬಿ | ಪೊಗಳ್ದರು ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು || ೩೦ ||
 ಮದುವೆ ನಾಳಿನ ರಾತ್ರಿಯೊಳಗಾಗಲಿಂದಿಗೆ | ಮುದದೊಳವರ ಕಳುಹೆಂದು ||
 ಹದನರಿದಾ ಮಂತ್ರಿ ನುಡಿಯೆ ಚಕ್ರೇಶನೊ | ಪ್ಪಿದನೊಪ್ಪದವರಾರು ಸುಖಕೆ || ೩೧ ||
 ಬಂದವರೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಪಡಿಯ ಬೀಡಾರವ | ಚಂದದಿ ಮಾಡಿಸಿಂದವರು ||
 ಮಿಂದುಂಡು ವಿಶ್ರಮಿಸಲಿಯೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಾ | ನಂದದಿ ನೃಪತಿ ನೇಮಿಸಿದಾ || ೩೨ ||
 ಮಣಿಯೆಂದುಡುಗೊರೆಗಳ ಖಚರರಿಗಿತ್ತು | ಗುಣವೆನಿಸಿದೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ||
 ಮಣಿದವರೆಲ್ಲರು ಬೀಡಾರಕೊಡನೆ ಸಂ | ದಣೆಗೊಂಡು ಸಾಗಿದರತ್ತ || ೩೩ ||
 ವಿನಮಿರಾಜಗೆ ಮಂತ್ರಿಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಮೇ | ದಿನಿಸತಿ ಬೀಡಿಗೆ ಕಳುಹಿ ||
 ವಿನಯದಿ ಸಖರನು ಮಂತ್ರಿಯ ಕಳುಹಲಾ | ದಿನ ಹೋಯ್ತು ಹರುಷವಾರ್ತೆಯೊಳು || ೩೪ ||
 ಮರುದಿನ ಸಾರಣೆ ತೋರಣ ಗುಡಿ ಕೇತು | ನೆರೆ ರಂಗವಲಿ ಪುಷ್ಪವಲಿಯ ||
 ಮೆರಹಿಂದ ಕಟಕ ಸಿಂಗರವಾಯ್ತು ಮಂಗಳ | ವರೆಕೊಟಿ ಮೊಳಗಿತ್ತಲ್ಲ || ೩೫ ||
 ಕರುಮಾಡವೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳೆದ್ದವಾಗಳೆ | ಕುರುಜುಗಳೆದ್ದವಲ್ಲ ||
 ಕರಿಹಯರಥಪದಾತಿಗಳು ಸಿಂಗರವಾದು | ವರರೆ ಮಹೋತ್ಸವವಾಯ್ತು || ೩೬ ||
 ಕೋಂಟಿ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಗೋಪುರಗಳು ಝಲ್ಲಿ | ಘಂಟಿ ಪಟ್ಟಿಯೊಳು ಮೆರೆದುವು ||
 ನಂಟರು ದೊರೆಗಳು ವ್ಯಂತರರೂಳಿಗ | ವಂಟರು ಸಿಂಗರಿಸಿದರು || ೩೭ ||
 ಸೊನ್ನಾರದಲ್ಲಿ ಸೊಬಗಿನಲ್ಲಿ ರನ್ನದಿ | ಚಿನ್ನದಿಂದೊಂದು ಸಾಲಾಗಿ ||
 ಮುನ್ನೂರುಮದುವೆಯ ಮಂಟಪವಾದುವು | ಸನ್ನದ್ಧಮಯನ ತಂತ್ರದೊಳು || ೩೮ ||
 ಅರಮನೆ ಸಿಂಗರವಾಯ್ತು ರಾಣಿಯರು ಸಿಂ | ಗರಿಸಿದರುತ್ತಾಹಗೊಳುತ ||
 ಭರತೇಶ ಸಿಂಗರಿಸಿದನು ನೋಡಿದನರ | ಸುರರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ || ೩೯ ||
 ಖಚರಭೂಪರು ತಮ್ಮ ಸುತೆಯರ ನವರತ್ನ | ಖಚಿತಭೂಷಣತತಿಯಿಂದ ||
 ರಚನೆಯಪ್ಪಂತು ಸಿಂಗರವ ಮಾಡಿಸಿದರು | ಶುಚಿವೆತ್ತ ದಾದಿಯರಿಂದ || ೪೦ ||

ತೆಕ್ಕೆದುರುಂಬಿನ ತೊಂಡಿಲು ಮಣಿಬಲೆ | ಜೊಕ್ಕು ಬೊಟ್ಟುಕ್ಕಿದ ರವಕೆ ||
ಹಿಕ್ಕಿ ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ತಿದ್ದಿ ನಿರಿವಿಡಿದುಡಿಸಿದ | ಸುಕ್ಕಿನಂಬರದೊಳೆಸೆದರು || ೪೧ ||

ಅಲತಗೆಯೂಡಿ ಮಿಂಚಿಟ್ಟುಗುರಿದ ಜ | ಕ್ಕುಲಿಸುವದುಗೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ||
ಗಲಬಳಿಸುವ ಬಳೆಯಿಂದ ಕಂಕಣದಿಂದ | ನಳನಳಿಸಿದರು ನೀರೆಯರು || ೪೨ ||

ಮೂಕುತಿ ಮುತ್ತಿನ ಸರ ಕರ್ಣಪತ್ರ ಚಿಂ | ತಾಕು ನೇವಳ ಲುಳಿ ಪದಕಾ ||
ಕೇಕರಾಂಜನ ಬೆರಳುಂಗುರ ತೋಳ್ಬಳಿ | ಯಾ ಕನ್ನೆಯರಿಗೆ ಮೆರೆದುವು || ೪೩ ||

ಕನ್ನಡಿಕದಸಿನ ಮಕರಿಕಾಪತ್ರ ಬಾ | ವನ್ನ ಜವಾದಿಯ ಲೇಪಾ ||
ಚಿನ್ನಹೂ ತಾಳೆಹೂ ಮೊದಲಾದ ಸಿಂಗರ | ಚಿನ್ನವೆಣ್ಣುಗಳಿಗೊಪ್ಪಿದುವು || ೪೪ ||

ಸಕಲಶೃಂಗಾರವ ಮಾಡಿ ಮಾಣಿಕ್ಕದ | ಮುಕುರವ ತೋರೆ ದಾದಿಯರು ||
ವಿಕಸಿತಾನನದ ವೀಳೆಯಗೆಂಪು ಸೂಸಿ ಕ | ನ್ನಿಕೆಯರು ನಗುತ ನೋಡಿದರು || ೪೫ ||

ಗಮಕವಿಡಾಯವಿಳಾಸವೆಂಬುದು ನಭೋ | ಗಮನದಂಗನೆಯರ ಸೊಮ್ಮಾ ||
ವಿಮಳದರ್ಪಣವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೈಮುಟ್ಟಿ | ಸಮರಿದರೋರೆಕೋರೆಗಳಾ || ೪೬ ||

ತಿಲಕದೊಳಗೆ ತುರುಬಿನೊಳಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣ ಕ | ಜ್ವಳದೊಳು ಮಕರಿಕಾದಿಯೊಳು ||
ಹಳೆಯ ದಾದಿಯರ ಕೈಕರಣವ ಮೆಚ್ಚದೆ | ಚೆಲುವಾಗಿ ತಾವು ತಿದ್ದಿದರು || ೪೭ ||

ಇಂದಿಗೆಮ್ಮವರು ಸಿಂಗರಿಸಿದಂತಿರಲೆಂಬ | ಭಾಂದಸಾಂಗನೆಯರೆ ಅವರು ||
ಚಂದನಾದದನೊಪ್ಪಿದರು ಚಂದಗಿಟ್ಟದ | ಚಂದಗೈದರು ತಾವು ತನುಗೆ || ೪೮ ||

ಭರತೇಶ ಜಾಣನೆಂಬುದು ಜಗವರಿಕೆ ಸಿಂ | ಗರಿಗನೆಂಬುದು ಸ್ವರ್ಗವರಿಕೆ ||
ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಲೇಕಹುದೆಂದು | ಪುರುಳಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು || ೪೯ ||

ಅತನ ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲರು ಪ್ರೌಡೆಯ | ರೋತೆಮ್ಮ ನೋಡುವರಂದು ||
ಎತರ ಸಿಂಗರವೆನೆಬಾರದೆಂದು ಸು | ರೀತಿಯಾಗಿರೆ*ರಚಿಸಿದರು || ೫೦ ||

ಎಚ್ಚತ್ತು ತಾವು ಸಿಂಗರಿಸಿದ ರೀವಿಯ | ಮೆಚ್ಚದೊಯ್ಯನೆ ತಿದ್ದೆ ಕಂಡು ||
ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟರು ದಾದಿಯರಿವರಜೊ | ಮೆಚ್ಚಪರೆಂದರು ನೃಪನಾ || ೫೧ ||

ಭೂಚರಾಂಗನೆಯರು ಚಕ್ರಿಯ ಚಿತ್ತವಿ | ಲೋಚನಗಳನೊಲಿಸಿದುದಾ ||
ಖೇಚರಿಯರು ನೀವು ಮರೆಸಬೇಕೆಂದಾಗ | ಸೂಚಿಸಿದರು ಕೆಳದಿಯರು || ೫೨ ||

ಕ್ಷಿತಿಪನ ಬಗೆಯ ಕೇಳಿಹರಾಗಿ ಜಯಿಸುವ | ಸತಿಯರಾರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ||
ಪ್ರತಿವಾಕ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರಾತನಾ | ಯತವರಿದಿಹವೆನುತವರು || ೫೩ ||

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ನೀರಾಜನ | ವಿರಚನೆಗೈದು ದಾದಿಯರು ||

ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನ ಮನವ ಸೋಲಿಸಿಯೆಂದು | ಹರಸಿ ಸೇಸೆಗಳನ್ನಿಕ್ಕಿದರು || ೫೪ ||

ಇರುಳು ಮುಂಜಾವದೊಳುತ್ತಮಲಗ್ನ ಹ | ತ್ತಿರೆ ತೋರಿತೆಂಬ ವೇಳೆಯೊಳು ||

ಅರಸನೊಳಗದವರೆಯ್ದು ಪೇಳಿ ಖೇ | ಚರರೆದ್ದರೊಂದೆ ಲಗ್ನೆಯೊಳು || ೫೫ ||

ಪನ್ನಂಗವೆಸೆವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ ತಮ್ಮ | ಕನ್ನಿಕೆಯರ ತೆರಳಿಸುತ ||

ಜೊನ್ನದೊಳಗೆ ಕೋಟಿಪಂಜೆತ್ತಿ ಬಹುವಾದ್ಯ | ಸನ್ನಾಹದೊಳು ಗಮಿಸಿದರು || ೫೬ ||

ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆ ತೇರಾನೆ ಕುದುರೆ ಸಂ | ಪುಲ್ಲವಿಮಾನ ಪತಾಕೆ ||

ಚಿಲ್ಲಿದಂತೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡತ್ತ ಬರೆ ಖಗ | ಮಲ್ಲರು ಬಂದರುಬ್ಬನೊಳು || ೫೭ ||

ಕಾಳೆಗಳಿತ್ತಿ ಚೀರಿದುವು ವಿವಾಹವ | ಹೇಳುವಂತಮರಸಂತತಿಗೆ ||

ಸೂಳೈಸಿದುವು ಭೇರಿ ದಿಕ್ಪಾಲರೊಸಗೆಯ | ಕೇಳಲೆಂದರುಹುವಂದದೊಳು || ೫೮ ||

ತಂಬಟ ತುಡುಮು ತಿತ್ತಿರಿ ಕಾಳೆ ವೀರಣ | ಚಿಂಬಕವರೆ ಕೊಂಬು ಡಾಡೆ ||

ಬೊಂಬುಳಿ ಗಿಡಿಬಿಡಿ ವೀರವೃಂದದ ನಾದ | ತುಂಬಿತ್ತೀರೈದುದಿಕ್ಕಿನೊಳು || ೫೯ ||

ಪಾಡುವರಿಂದ ಕೀರ್ತಿಪರಿಂದ ಪಾತ್ರವ | ನಾಡುವರಿಂದ ನಲ್ಮೆಯೊಳು ||

ನೋಡುವರಿಂದ ಮೆಚ್ಚುವರಿಂದ ಬಂದರು | ಗಾಡಿಯೊಳಂಬರೇಚರರು || ೬೦ ||

ವಿನಮಿರಾಜನ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡಾತ್ಮನಂ | ದನೆಯರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ||

ಘನಗಾಢದೊಳು ಖೇಚರೇಂದ್ರರು ನೃಪನರ | ಮನೆಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೊಸದು || ೬೧ ||

ನೆಟಲು ನೆರ್ಗಾಳೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ತುಡುಮು ಭೇರಿ | ಪಟಹ ಶಂಖಗಳ ಘೋಷದೊಳು ||

ಘಟಿಸಿ ಜಯಂತರಾಜನು ಬಂದನಿರಿದಾಗಿ | ಕಟಕದೊಳ್ಳೆಲಬರು ಸಹಿತ || ೬೨ ||

ಕಳಸಕನ್ನಡಿಯ ಹೆಂಗಳು ಮುಂದೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ಬಲ ಹಿಂದೆ ಬರಲೈದೆ ಬಂದು ||

ಒಳನುಡಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಮಿರಾಜ | ಗುಳಿದವರ್ಗುಚಿತನ ನುಡಿದಾ || ೬೩ ||

ದಿಬ್ಬಣವೆರಡೊಂದುದಿಬ್ಬಣವಾಗಿ ಮೈ | ಯುಬ್ಬಲುತ್ಸಾಹಲೀಲೆಯೊಳು ||

ದಬ್ಬಣದೊಳು ದಾರ ನಡೆವಂತೆ ನಡೆದುದು | ಸಬ್ಬಲಗ್ನೆಯೊಳರಮನೆಗೆ || ೬೪ ||

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದವತರಿಸಿ ಹೆಂಗಳು ಹೊಸ | ಪುಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿಯ ಮುಸುಕಿಕ್ಕಿ ||

ಮೆಲ್ಲನೆ ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪಕೊಯ್ಯಾರ | ದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲದಿಯಿಟ್ಟರೊಡನೆ || ೬೫ ||

ಮದವಳಿಗೆಯರಯ್ಯಂದಿರು ದಾದಿಸಖಿಯರು | ಮೃದುಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರ ವಿನಮಿ ||

ವಿದಿತವಾಂತ್ರಿಕರೊಳೊಡಕ್ಕರು ಗೃಹದ ಬಾ | ಹೈದೊಳಿದ್ದರುಳಿದವರೆಲ್ಲ || ೬೬ ||

ತಟ್ಟಿಸಿ ತೆಂಕಬಡಗಲೊಂದೆ ತೆರೆಯಿದ್ದು | ದಿಟ್ಟಿದ್ದರಾಚಿ ಮುನ್ನೂರು ||

ತೊಟ್ಟೀಚಿ ಮುನ್ನೂರುಪಡಲಿಗೆ ಇದ್ದುವು | ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಿತುಂಬಿ ಸಾಲಾಗಿ || ೬೭ ||

ಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪದ ಸಾಲರಂಜಿಸುವ ಕ | ಲಭ್ಯಣಮಂಟಪದೊಳಹೊಕ್ಕು ||
 ಶ್ರೇಣಿವೆತ್ತೊಂದುದಿಕ್ಕಿನ ಪಡಲಿಗೆಯೇರಿ | ಜಾಣನೆಗಳು ನಿಂದರೊಸೆದು || ೬೮ ||
 ಸವಿಸವಿಯಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ಕೋಕಿಲ | ರವದಂತೆ ಮಿಂಚುಂಚವಾಗಿ ||
 ಧವಳಶೋಭನಗಳ ಪಾಡುತಿರ್ದರು ಬಗ | ಯುವತಿಯರಾ ಸಮಯದೊಳು || ೬೯ ||
 ಕರಣ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಪೊಂಬಡಲಿಗೆಯೆಂಬ | ಗಿರಿಯೇರಿ ಖಚರನಾರಿಯರು ||
 ಭರತರಾಜನ ಕೂರ್ತು ಜಾನಿಸುತಿರ್ದರು | ನ್ನರರೆ ಬೇಗದೊಳಾತ ಬಹನು || ೭೦ ||

ಜಿನವಾಸಕೆಯ್ವು ಜಿನೇಂದ್ರವಂದನೆಗೈದು | ಘನಗುರುಹಂಸನಾಥನನು ||
 ಮನಮುಟ್ಟಿ ಜಾನಿಸಿ ಬಂದರಮನೆಯೊಳಾ | ಜನಪನಿರ್ದನು ಪೆಂಡಿರೊಡನೆ || ೭೧ ||
 ವನಜಗಂಧಿನಿಯರು ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಮದ | ವನಿಗನ ಪೊರೆಯೊಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ||
 ಮನದಲ್ಲಿ ನೋವಿಲ್ಲದರ್ತಿಗೊಬ್ಬಿಬ್ಬರು | ಬಿನದವ ನುಡಿವರೇನೆಂಬೆ || ೭೨ ||
 ದೇವ ಬಿನ್ನಹವೊಂದುಹಂಸಕೆ ಪೆಣ್ಣುಕ್ಕಿ | ಸಾವಿರವುಂಟು ಮತ್ತದಕೆ ||
 ತೀವಿ ಕೆಲವು ಪಕ್ಕಿ ಬಂದುವು ಮೊದಲವು | ನೋವನೆಯೆಂದಳೊರ್ವಬಲೆ || ೭೩ ||
 ಒಂದುಹಂಸನೆ ಬಹುರೂಪಾಗಿ ಹಲವರೊ | ಕೊಂದುವುದಬಲೆ ಮತ್ತನಕೆ ||
 ನೊಂದುಕೊಂಬುದಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳು ನೀ | ನೆಂದನಾಕೆಯೊಳೊಲ್ಲ ನಗುತ || ೭೪ ||
 ಕುಸುಮದಂಗಡಿಯೊಳು ತುಂಬಿಯಿದ್ದುದು ಮತ್ತೆ | ಹೊಸಹೂವ ತಂದರಂಗಡಿಗೆ ||
 ಮನೆದರ್ತಿಯಾವ ಪುಷ್ಪದೊಳದಕೆಹುದೆಂದು | ನಸುನಗುತೊರ್ವಳಾಡಿದಳು || ೭೫ ||
 ಕಾತರಾರ್ಥದ ತುಂಬಿಯಲ್ಲದು ನಿಜಪರಂ | ಜ್ಯೋತಿಯ ಕಂಡ ತುಂಬಿಯದು ||
 ಆ ತುಂಬಿಗಲ್ಲರೊಳ್ಳರಿಯೆಂದು ಸರಸದೊ | ಳಾತನಾಡಿದನಾಕೆಯೊಡನೆ || ೭೬ ||
 ಪರಿಣಯನದ ಸಮಯದೊಳಿಂತು ನುಡಿವರೆ | ಅರಸನ ಹೃದಯಕೆಂತಹುದು ||
 ಸರಸವಿರಸವಹುದಬಲೆಯೊರ ಸಮ್ನ | ನಿರಿಯೆಂದರುಳಿದ ನಾರಿಯರು || ೭೭ ||
 ಧರೆಯ ಪೆಂಗಳು ಬಂದರೊಬ್ಬನಾರಿಯನೊಬ್ಬ | ಪುರುಷನಾಳ್ವಂತಾಳ್ವ ಶಕ್ತಿ ||
 ಪುರುಷೋತ್ತಮಗುಂಟು ನಮಗೇಕೆ ಚಿಂತೆಯೆಂ | ದೆರವಿಲ್ಲದೆಲ್ಲರಾಡಿದರು || ೭೮ ||
 ಆರಿದ ಬಯಸಿದರಬಲೆಯೊರ ಮುನ್ನ | ಸಾರಾತ್ಮಭಾವನೆಗೈದ ||
 ಚಾರುಪುಣ್ಯದ ಫಲ ತರುತದೆಯೆಂದೊಲ್ಲ | ನಾರಿಯರೊಳು ರಾಯ ನುಡಿದಾ || ೭೯ ||
 ನಿಮ್ಮನು ಬಯಸಿ ತಂದವನಲ್ಲವಿಂದಿನ | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳನು ಹೋರಿತ್ತಿಲ್ಲ ||
 ಸಮ್ಮಂಥಗೊಡುತಿದೆ ಪುಣ್ಯವೆಂದಾ ಪರ | ಬೊಮ್ಮರಸಿಕನೊಲ್ಲ ನುಡಿದಾ || ೮೦ ||

ಧಾರೆಗೆ ಸಮಯವಾಯ್ತೆಂದಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸಂ | ಚಾರಕಾಂತೆಯರು ಪೇಳಿದರು ||
 ಆ ರಮಣಿಯರನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲಿಸಿದನೆದ್ದ | ನೋರಂತೆ ಮದುವೆಯ ಗೃಹಕೆ || ೮೧ ||

ಸೆರಗಿಳಿವಿಟ್ಟು ಹೊದೆದ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಹೊ | ನೋರೆಯ ಕಳಾರಿ ಹಸ್ತದೊಳು ||
 ಮಿರುಸ ಪಾವುಗೆಮೆಟ್ಟಿ ರಾಜವಿಡಾಯವ | ಕರೆವುತ ಬಂದನಾ ಸೊಬಗಾ || ೮೨ ||
 ಭೋಗಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಾಯಕ ಪಾದ ಜತನ ಲೋ | ಕಾಗಮ್ಯಸುಖ ಪರಾಕೆನಲು ||
 ಸೀಗುರಿಚಾಮರದೊಗ್ಗಿನೊಳಗೆ ಬಂದ | ಪೂಗಣೆಯನ ಹುರುಡಿಸುತ || ೮೩ ||
 ಕಳವೀಣೆಯಂತೆ ಗಾಯಕಿಯರು ಪಾಡುವ | ಲಲಿತಶೋಭನವನಾಲಿಸುತ
 ಚಿಲುನರರಸ ಬಂದು ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪ | ದೊಳಹೊಕ್ಕ ನಧಿಕಲೀಲೆಯೊಳು || ೮೪ ||
 ಪಟ್ಟದರಸಿಗಲ್ಲದುಳಿದ ವಿನಾಹಕೆ | ಪಟ್ಟಬಾಸಿಗವೆರಡಿಲ್ಲ ||
 ತೊಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಿನ ತೊಡಿಗೆಯನೆಳೆಮುತ್ತಿನ | ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಯೊಳು ಬಂದು ನಿಂದಾ || ೮೫ ||
 ತೆರೆ ತೆಂಕಬಡಗಲಾಗಿದ್ದುದಾಗಿದಿರೊಳು | ತರುಣಿಯರಾಚಿ ಸಾಲಾಗಿ ||
 ನಿರುತ ಪಶ್ಚಿಮಮುಖವಾಗಿದ್ದರೀಚೆ ಭೂ | ವರ ಮೂಡಮುಖವಾಗಿ ನಿಂದಾ || ೮೬ ||
 ನಡೆದೊಂದುರೂಪಿನೊಳೆಯ್ದು ಮೊದಲೊಂದು | ಪಡಲಿಗೆಯೊಳು ರಾಯ ನಿಂದು ||
 ಒಡನೆ ಮುನ್ನೂರುರೂಪಾಗಿ ಮುನ್ನೂರುಪೂಂ | ಬಡಲಿಗೆಯೊಳು ತುಂಬಿ ನಿಂದಾ || ೮೭ ||
 ಒಂದುರೂಪಿನೊಳೆಯ್ದಿ ಮುನ್ನೂರುರೂಪಾಗಿ | ನಿಂದುದ ಕಂಡು ಕನ್ನೆಯರ ||
 ತಂದೆಗಳೆಲ್ಲರಚ್ಚರಿವಟ್ಟ ರವನದೊಂ | ದಂದಕಾರಚ್ಚರಿವಡರು || ೮೮ ||
 ಶ್ರೀಯಶೋರಂಜಿತಮಂಗಲಾಷ್ಟಕವೋದು | ತಾಯತವೆಯೆಂಬರದಕೆ ||
 ಆಯತವೆಂಬರು ಸನ್ನದ್ಧ ರಾಗಿಯೆ | ಬೊಯ್ಯಾರನುಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೮೯ ||
 ಉತ್ತಮಬುಧರು ಸಿದ್ಧಾಂತಮಂತ್ರವನೋದಿ | ಮುತ್ತಿನಕ್ಷ ತೆಗಳನಿಡುತ ||
 ಮತ್ತಡಿಗಡಿಗೊಡನಾಯತವೆಯೆಂಬ | ರುತ್ತಮಾಯತವೆಂಬರದಕೆ || ೯೦ ||
 ಮಂಗಲಧವಳಶೋಭನಗಳ ಸತಿಯರು | ಭೃಂಗಾಳಿಯಂತೆ ಪಾಡುತಿರೆ ||
 ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಧ್ಯದ ತೆರೆ | ಪಿಂಗಿತು ಜಯಜಯನಲು || ೯೧ ||
 ಒಂದೊಂದುಪೆಣ್ಣು ಕೈವಿಡಿದು ಪೆಂಗಳ ಪೆತ್ತ | ತಂದೆಗಳಂದು ಭೂವರನ ||
 ಒಂದೊಂದುರೂಪಿನ ಬಲಗೈಗೆ ಬಲಗೈಯ | ನೊಂದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರರ್ಥಿಯೊಳು || ೯೨ ||
 ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆಯರು ಭರತರಾಜನ ಕೈಯ | ಮುಟ್ಟಲಾ ಕ್ಷಣವೆ ಮೈಯೊಳಗೆ ||
 ಪುಟ್ಟಿತು ಜುಮ್ಮುಜುಮ್ಮನೆ ಪುಳಕಾಂಕುರ | ಸಟ್ಟಾಟದವನೆ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೯೩ ||
 ಎಳೆಲತೆಗಳ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕೆ ಹಬ್ಬಿಸಿ | ಬೆಳೆಯೆಂದು ನೀರೆರೆವಂತೆ ||
 ಹೊಳೆವ ಗಿಂಡಿಯನೆತ್ತಿ ಧಾರೆಯನೆರೆದರು | ನಲವಿಂದ ಖಚರನಾಯಕರು || ೯೪ ||
 ಶೋಭನ ಶೋಭನ ಮಂಗಲ ಜಯ ಜಯ | ಲಾಭ ಉತ್ತಮಸಿದ್ಧಿಯೆಂಬ ||
 ವೈಭವದೊಳು ಹೆಂಗಳಂಗುಲಿವಿಡಿದನಾ | ಶ್ರೀಭರತೇಶನೋಜೆಯೊಳು || ೯೫ ||

ಆ ಮನೆಯಿಂದೊಯ್ಯನಡಿಯಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು | ಹೋಮಶಾಲೆಯ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕು ||
 ಧೂಮಗೆಟ್ಟುರಿವಗ್ನಿ ಕುಂಡಗಳನು ನಾರೀ | ಸ್ತೋಮಸಹಿತ ಬಲವಂದಾ || ೯೬ ||
 ಚಂದಿರ ಬಹುರೂಪವಾಂತು ರೋಹಿಣಿಯು ತ | ನ್ನಂದದಿ ಬಹುರೂಪ ಧರಿಸಿ ||
 ಮಂದರಾದ್ರಿಯ ಸುತ್ತವಂತೆ ಹೋಮವ ಸುತ್ತಿ | ಬಂದನವರ ಹಸ್ತವಿದಿದು || ೯೭ ||
 ಸೊಕ್ಕಾನೆ ತೆಗೆಯೆ ಪೆಣ್ಣಾನೆ ಪೋಪಂತೆ ಪೆ | ಣ್ಣಕ್ಕಳು ನೃಪನೊಡನೆಯ್ದೆ ||
 ಮಕ್ಕಳ ಕೊಟ್ಟ ವಿಧ್ಯಾಧರನೃಪರೆನೆ | ಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು || ೯೮ ||
 ಹೆಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟವರ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯೊಳ್ಳಳುಹುತ | ಕಣ್ಣೊಳೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಕಳುಹಿ ||
 ಹೆಣ್ಣ ಕೊಂಡರಗಿಳಿ ಹೋಹಂತೆ ಹೋದನು | ಹೆಣ್ಣುಗಟ್ಟಿರಸಿ ಮಂದಿರಕೆ || ೯೯ ||
 ಬಿಜ್ಜೋದರಿಯರ ತೊಂಡಿಲುವಕೆಯ | ಪಜ್ಜಳದೊಡಗಿಯೊಳ್ಳಿರಿದಾ ||
 ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯ ಪಟ್ಟಶಾಲೆಯೊಳ್ಳೆಳೆಕೊಂಡ | ರುಜ್ಜುಗವೆಂಗಳರ್ತಿಯೊಳು || ೧೦೦ ||
 ಬೇರೆಬೇರೊಂದೊಂದು ಮನೆಗೊಬ್ಬಳೊಬ್ಬಳ | ತೋರಿದ ರೂಪಿನೊಳೆಯ್ದಿ ||
 ಎರಿದನಬಲೆಯರ್ವರಸಿ ಮಂಚಗಳ ಮು | ನ್ನೂರುಶಯ್ಯಾಗೃಹತುಂಬಿ || ೧೦೧ ||
 ಇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಚಿತವಸ್ತುಗಳ ಸೇವಕಿಯರೆ | ಲ್ಲರು ಹೋದರಾಗ ಗೇಹದೊಳು ||
 ಅರಗಿಳಿ ಪುತ್ರಳಿ ಮದವಕ್ಕಳಿದ್ದರು | ಪರರಿಲ್ಲದೇಕಾಂತವಾಯ್ತು || ೧೦೨ ||

ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಿಂದ ರಾಯನ ನೋಡಿ ತಲೆವಾಗಿ | ನಾಣ್ಣುತಿಷ್ಟಳುಕುತಿದ್ದವರ ||
 ನಾಣ್ಣಿಕೆ ಭಯವನೊಯ್ಯನೆ ಕಳೆದನು ಮುಟ್ಟಿ | ನುಣ್ಣುರದೋರಿ ಮಾತಾಡಿ || ೧೦೩ ||
 ಕುರುಳನೊತ್ತುವ ತಿಲಕವ ತಿದ್ದುವಿಕ್ಕಿದಾ | ಭರಣವ ನೋಡುವ ನೆವದಿ ||
 ಸರಸದೊಳಮರ್ವಸ್ಪಿ ಭಯವ ಹಿಂಗಿಸಿದನಾ | ಭರತೇಶನೇನು ಕೋವಿದನೊ || ೧೦೪ ||

* * * * *

ಎಲೆ ರಾಯ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕ ಗಂಡು ಪೆ | ಣ್ಣೊಲಿದು ಮುನ್ನುಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರಗಳಾ ||
 ತೊಲಗಿಸಿ ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರಗಳನುಡಬೇಕೆಂದು | ಗಿಳಿಗಳಾಡಿದುವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ || ೧೦೫ ||
 ಕೇಳಿದೆಯ ಗಿಳಿಯ ನುಡಿಯನೆಂಬನವರದ | ಕೇಳ್ವು ನಗುತ ಸುಮ್ಮನಿಹರು ||
 ಸೀಳ್ವೆಲೆಗಳ ಮಡಿದೂಡುವನವರದ | ಕಾಳ್ವನೊಳ್ಳೊಗದಿರುಹುವರು || ೧೦೬ ||
 ನಾನಿತ್ತರೇಕೊಲ್ಲಿಯೆಲೆಯ ಭಾಗವನಿನ್ನು | ನೀನೆನಗಿಡು ಕೊಂಬಿನೆಂಬಾ ||
 ಮಾನಿನಿಯರು ತಲೆಗುಸಿದು ನಗುವರು ನ | ವೀನಕಾಂತೆಯರ ಮೋಡಿಯದು || ೧೦೭ ||
 ಬೆರಳ ಚಿಟುಕ ತೆಗೆವನು ದುಂಡುದೋಳಿಂದ | ಕೊರಳನಪ್ಪುವನು ಚುಂಬಿಸುವಾ ||
 ಅರಗಿಳಿಯಾಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳಿನ್ನೆಂದು | ಸರಿಬೆಸದೊಳು ನಕ್ಕು ನುಡಿದಾ || ೧೦೮ ||

ಭಾವಜರೂಪನ ಸೋಂಕಿಂದ ತವಕವು | ಜ್ಞೇವಿಸುತಿಹುದು ಹೆಂಗಳಿಗೆ ||
 ತಾವಾಗ ಮೇಲಿಕ್ಕರವರೇನು ಸಾಮಾನ್ಯ | ಭಾವಕಿಯರೆ ಸುಜಾಣೆಯರು || ೧೧೦ ||
 ತೆಗೆದಂತೆ ಬಪ್ಪರೆಂಬುದ ಬಲ್ಲನಾ ರಾಯ | ಮೃಗದಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಗಟ್ಟಿದೊಡೆ ||
 ಸೊಗಸಲ್ಲವೆಂದು ಕಲಾವಿನೋದಗಳಿಂದ | ಚಿಗುರೇರಿಸಿದನಬಲೆಯರಾ || ೧೧೧ ||
 ಗ್ರಹದಂತೆ ಪಿಡಿದು ಗರ್ದಭಗಳಂತೊಡೆದಾಡಿ | ರಹಣಿಕಾರರವೊಲು ಕಲೆದು ||
 ಮಹಿಷನಂದದಿ ನೋಡಿ ಕುದುರೆವೊಲ್ಲಾಡುವ | ಮಹಿಯ ರೊಟ್ಟಿಗರ ವರ್ತನವೆ || ೧೧೨ ||
 ಸರಸದೊಳಪ್ಪಿ ಸಲ್ಲಾಪದೊಳ್ಳುಡಿದು ಕಾ | ತರವೇಳೆ ಕಲೆಯನಂಕಿಸುತ ||
 ಪರಿಸಕ್ತಮಾನಸರಾಗಿ ಭೋಗಿಸ ದಿವ್ಯ | ಸುರತಸುಖಗಳ ಮಾರ್ಗವದು || ೧೧೩ ||
 ರೋಮಾಂಚ ನೆಗೆದು ಕಾತರವೇರಿ ಮೈಬಾತು | ವ್ಯಾಮೋಹದೊಳು ಕಂಪವಡೆದ ||
 ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರಿಗೆ ರಾಯ ತಾ ಹೊದೆದಿದ್ದ | ಕ್ಷಾಮವಸ್ತ್ರವ ಹೊದೆಸಿದನು || ೧೧೪ ||
 ನಿರಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಕಳೆದು ನೂಂಕಿ ತವಕ ತ | ತ್ತರಿಸೆ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ತೆಗೆದಾ ||
 ತರಿಮಿಂಡಿಯರು ತೆಗೆದಂತೆ ಮೈಗೊಡಲೊಯ್ಯ | ನೊರಗಿದರಮಲತಲ್ಲದೊಳು || ೧೧೫ ||

ಮುಂದಾದ ಕಲೆಯ ವೇಳ್ವುದು ಜಾಣ್ಣೆಯಲ್ಲದ | ರಿಂದ ಗೂಢದೊಳಿರಿಸುವೆನು ||
 ಸೌಂದರಿಗನು ಸೊಬಗೆಯರ ಕೂಡಿದನೆಂಬೆ | ನೊಂದೆ ಮಾತಿನೊಳಿಲ್ಲವಡಕ || ೧೧೬ ||
 ಅನರು ವಿದ್ಯಾಧರಸತಿಯರು ಭೋಗಾಂಗ | ನಿವಹವಿದ್ಯಾಧರನಿವನು ||
 ನವರತಿಗೈದರೆಂದರೆ ಸಾಕು ಕಲೆಯನು | ಭವನಂತಿಂತೆನಲೇಕೆ || ೧೧೭ ||
 ಮಿಸಲುವವನೆಯರ ರಾಜಮೋಹಿ ವಿ | ಲಾಸದಿಂಮೊಡಗೊಡುವಾಗ ||
 ಆ ಸುಖವಡಕದೊಳಿಹುದೆ ಮೋಹನದೊಂದು | ರಾಶಿಯ ಕೆದರಿದಂತಿರದೆ || ೧೧೮ ||

* * * * *

ಕೊಬ್ಬು ಜವ್ವನೆಯರ ಕೋಮಲಾಂಗವ ರಾಯ | ತಬ್ಬಲಾ ಕ್ಷಣ ಸುಖದಿಂದ ||
 ಉಬ್ಬದಿಹುದೆ ದೇಹ ಮೊರೆದಪ್ಪಿ ನುಡಿಗಳು | ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಯಾಗದೇನಿಹುವೆ || ೧೧೯ ||
 ಕಡೆದ ಪೊಂಬೊಗರಿಯಂತೆಸೆವ ಮೊಲೆಗಳ ಕೈ | ವಿಡಿದಾಗಳೆದೊಂಕುವಾಗ ||
 ತಡೆದಿದ್ದ ಚಿತ್ತದ ಲಜ್ಜೆಯ ಗುಟ್ಟು ಕ | ಟ್ಟೊಡೆಯದಿಹುದೆ ರಾಜಸುಖಿಗೆ || ೧೨೦ ||

* * * * *

ನಸುಬೆರಗಂಪು ಮೈಗಂಪು ಸುಯ್ಯಂಪು ಲೇ | ಪಿಸಿದ ಕಂಪಲಗಂಪು ನೆಗೆಯೆ ||
 ಕುಸುಮದೋಕುಳಿಯಾಡಿ ನಲಿವ ತುಂಬಿಗಳಂತೆ | ರಸಿಕದಂಪತಿಗಳರ್ತಿಸರೆ || ೧೨೧ ||
 ಅನುಪಮರತಿಯೊಳೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗನೋನ್ಮ | ಜನಿತಸುಖಾತಿರೇಕದೊಳು ||
 ಜನುಗುವ ಲಲ್ಲಿಗರೆವ ದನಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಿ | ಮ್ಮನೆ ತನು ಬಿಗುಹೇರದಿಹುದೆ || ೧೨೨ ||

ಪ್ರಥಮರತಿಯೊಳಿಷ್ಟು ನಾಡ್ಡೆ ಹರಲ್ಲದೆ | ಪೃಥ್ವೀಶ ತುಡುಕೆ ನೀರೆಯರು ||
ರಥಿಕರಥಿಕರು ಸಾಧನೆಮಾಡುವಂತೆ ಮ | ನೃಥಕೇಳಿಗೊದಗದೇನಿಹರೆ || ೧೨೬ ||

ಹೃದ್ಯವೆನಿಸಿ ರಾಯ ಹೊಸಕೂಟದೊಳು ಸುಖ | ವೇದ್ಯಗಾಣಿಸಿ ತೆಗೆದತ್ತ ||
ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ ಚಳಚಳನೊದಗುತ | ವಿದ್ಯಾಧರಿಯರರ್ಥಸರೆ || ೧೨೭ ||

* * * * *

ಅಚ್ಚವೆಂಗಳು ಪೊಸಕೂಟದ ಸುಖ ಮೈಗೆ | ನೊಚ್ಚಗೇರಲು ಮೂರ್ಛೆವಡುತ ||
ಎಚ್ಚರುತೊಡನೆ ಮರೆವುತ ಕಣ್ಣೆರೆವುತ | ಮುಚ್ಚುತ ಕೂಡದೇನಿಹರೆ || ೧೨೮ ||

ಚಳಬಳಿಕೆಯೊಳು ಚಂದದೊಳು ಬಂಧದೊಳು ನಿ | ಮಳಮೋಹಿಗಳು ನೆರೆವಾಗ ||
ಜಳಜಳನಂಗ ಬೆಮರಿ ತುರುಬಳಿದು ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸದೆ ನಾಸಿಕದುಸಿರು || ೧೨೯ ||

* * * * *

ಕಾಮತ್ಯಪ್ತಿಯೊಳು ಕಣ್ಣಿರುಗಿ ಮಾತುಡುಗಿ ಮ | ತ್ತಾ ಮೈಯ ಬೆಸುಗೆ ಬೇರಾಗಿ ||
ರಾಮಣೀಯಕಸುಖಿಗಳು ಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಿ | ದ್ರಾಮುದ್ರರಾಗದೇನಿಹರೆ || ೧೩೦ ||

ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರ ಭರತೇಶ್ವರ ತನ್ನಂಗ | ಸಂಗದೊಳ್ಳೆಣಿಸಿ ತಾನವರ ||
ಸಂಗದೊಳ್ಳೆಣಿದು ಕಣ್ಣಿವಿದೊರಗಿದನೆಲ್ಲ | ಹೆಂಗಳುವರಸಿ ಪಾಸಿನೊಳು || ೧೩೧ ||

ಘಳಲನೆದ್ದಂಗವ ತೊಳೆದು ಮತ್ತಾ ರಾಯ | ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ||
ಬಳಸಿ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರವ ಮಾಡುತಿಪ್ಪ ಪು | ತ್ತಳಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟೊರಗಿದನು || ೧೩೨ ||

ನೂತನಯಾನಾಂಗಿಯರಾಟವದು ಮನೋ | ಜಾತಸುಖದ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ||
ಆ ತೀವ್ರಸುಖದ ಸೊಕ್ಕೇರಿದಂತಾ ರಾಯ | ನಾ ತಲ್ಪದೊಳು ನಿದ್ರೆಗೈದಾ || ೧೩೩ ||

ಕಿವಿವೇಟದೊಳು ಭರತೇಶಗೆ ಸೋತಿದ್ದು | ತವೆ ಕಂಡು ಸೋಂಕಿ ಮುತ್ತವನ ||
ಸವಿಗೊಟದಾನಂದ ತಲೆಗೇರಿದಂತೆ ಕ | ಣ್ಣಿವಿದು ನಿದ್ರೆಗೆ ಸಂದರವರು || ೧೩೪ ||

ಇಷ್ಟು ಸುಖವು ಪುಣ್ಯನಿರ್ಜಯೆಂದು ಸ | ದೃಷ್ಟಿಯ ರಾಜೇಂದ್ರ ನೆನೆದಾ ||
ದೃಷ್ಟಿಗಳೆರಡು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು ಮನವಾತ್ಮ | ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿರಲೊರಗಿದಾರ್ || ೧೩೫ ||

ಬೆಳಗೈದು ಘಳಿಗೆಯೆಂಬಾಗ ಚಕ್ರೇಶನಾ | ಲಲನೆಯರಿಯದಂತೆದ್ದು ||
ಜಲವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ವೀಳೆಯಗೊಂಡು ಮತ್ತದ | ಕಳೆದಾತ್ಮಯೋಗದೊಳಿದ್ದಾ || ೧೩೬ ||

ತನು ತನ್ನದಲ್ಲವೆಂದೆಣಿಸುವನವನಾಗ | ವನಿತೆಯರ್ಕಳ ಚಿಂತಿಸುವನೆ ||
ಅನಘನಿರಂಜನಸಿದ್ಧ ನ ಧ್ಯಾನದೊಂ | ದನುಭವದೊಳು ತೆಪ್ಪಗಿದಾರ್ || ೧೩೭ ||

ಕೂಡರುಣೋದಯವಪ್ಪ ವೇಳೆಯೊಳೊಲ್ಲ | ಪಾಡುವ ಸುಪ್ರಭಾತಗಳಾ ||
ಗಾಡಿಕಾರರ ದೇವನಾಲಿಸುತಾತ್ಮನ | ನೋಡುತಿರ್ದನು ನಿಜಾಂಗದೊಳು || ೧೩೮ ||

ಉಪ್ಪವಡದ ಪದಗಳ ಕೇಳುತಬಲೆಯ | ರುಪ್ಪವಡಿಸುತುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ||
 ತೆಪ್ಪಗೆ ಯೋಗದೊಳಿದ ರಾಯನ ನೋಡು | ತೊಪ್ಪದೊಳಿದರೊತ್ತಿನೊಳು || ೧೪೧ ||
 ಮನೆಮನೆಗೆಯ್ದದ ತನ್ನ ಹಲವುರೂಪ | ನನಿತರೊಳ್ಳಯಲುಮಾಡಿದನು ||
 ನೆನೆದೊಂದೆ ರೂಪಿನೊಳ್ಳಂದನಾ ನವ್ಯಕಾ | ಮಿನಿಯರೆಲ್ಲಚ್ಚರಿವಡಲು || ೧೪೨ ||
 ನೇಳಾವಳಿಯೊಳು ಹಂಸನಾಥನ ಪಾಡೆ | ಕೇಳುತ ಪುಣ್ಯಗಾನವನು ||
 ಅಲಿದೆರೆದನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ವಿನಯವ ನುಡಿ | ದಾಲಯದಿಂದೆದ್ದನೊಡನೆ || ೧೪೩ ||
 ತರಣಮಂಡಲವ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳ್ಳಂಡನಾ | ದರದಿಂದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳ ||
 ವಿರಚನೆಯೊಳು ರಾಯನಿದರ್ಶನೆಂಬೆಡೆಗೆ ಖೇ | ಚರಿಯರ ವೈವಾಹಸಂಧಿ || ೧೪೪ ||
 ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೪೫ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೪೬ ||
 ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲದೆ ಸುಖದುಃಖಕೆ ನೀನಲ್ಲಿ | ಸಾಕನ್ನ ದನುಭವಿಯಲ್ಲ ||
 ನೋಕ್ಷುವೆ ನೀನಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಳಗಿರು ನಿರ | ಪೇಕ್ಷಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೪೭ ||

ಭೂಚರಿಯರ ವೈವಾಹಸಂಧಿ.

ಪರಮಗುರುವೆ ಪರಮಾರಾಧ್ಯ ಜಯ ಪರಾ | ತ್ವರವಸ್ತು ನಿನಗೆ ನಮೋಸ್ತು ||
ಪರಿಪಾಲಿಸೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯನು ಸೌಖ್ಯತ | ತ್ವರನೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ವಿನಮಿರಾಜಗೆ ಖೇಚರರಿಗೆ ಭೂವರನರ | ಮನೆಯೊಳ್ತಾಣವ ಮಾಡಿಸಿದಾ ||
ಘನತರದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಯಗರೆಂದು | ಬಿನದವನಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೨ ||

ಇಂದುಮೊದಲುಗೊಂಡು ನೀವೆಲ್ಲರುರೆ ನಿಮ್ಮ | ನಂದನೆಯರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ||
ಬಂದುಂಡು ಹೋಗುತ ಕೆಲವುದಿನವಹಮ | ದೆಂದು ಬೀಡಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು || ೩ ||

ಪೆಂಡಿರ ದಾದಿಯರನು ಸಖಿಯರ ಕರ | ಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸಿ ಸರಸದೊಳು ||
ಉಂಡುಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಪೆಂಗಳ ಹತ್ತಿರಿಹುದೆಂದು | ಮಂಡಲೇಶ್ವರನು ನೇಮಿಸಿದಾ || ೪ ||

ನಂಬುಗೆವಂತರ ಕರೆದು ನೂತನದ ನಿ | ತಂಬಿನಿಯರು ಬೆಸಸಿದುದಾ ||
ಇಂಬಿನೊಳೆಮಗರುಹುತ ಬಹುದೆಂದು ನಿ | ಲುಂಬಿಸಿ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತಾ || ೫ ||

ಮುನ್ನಿನ ರಾಣಿಯರೋಲಗದೊಳಗಿದ್ದು | ನಿನ್ನಿನ ಸತಿಯರ ಕರೆಸಿ ||
ಬನ್ನಿ ರಾ ನಿಮ್ಮ ಕೈಂದಿರಿಗೆ ವಂದಿಸಿರೆಂದ | ನೆನ್ನದ ಮುನ್ನೆರಗಿದರು || ೬ ||

ತಂಗಿಯರಿರ ಬನ್ನಿ ಸುಖಬಾಳ್ವ ಕನಕಲ | ತಾಂಗಿಯರಿರ ಬನ್ನಿರೆಂದು ||
ಭೃಂಗಕುಂತಳೆಯರು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರಾ | ಹೆಂಗಳನರಸನಿದಿರೊಳು || ೭ ||

ಇಂತು ನಿರಾತಂಕಲೀಲೆಯೊಳರಸನೋ | ರಂತಲ್ಲಿ ಕೆಲವುದಿನಗಳಾ |
ತಾಂ ತನಿಸುತ ಸುಖಮಿರುತ್ತಿರೆ ಮತ್ತೊಂದು | ಸಂತೋಷ ಬಂದುದೇನೆಂಬೆ || ೮ ||

ಗಜಘಟಿಯೊಳು ಮಹಾಗಜವೊಪ್ಪವಂತೆ ಭೂ | ರಿಜನೇಶರೆಡೆಯೊಳಿವ್ವಾಗ ||
ವಿಜಯರಾಜನ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆ ಬಂದು ಭೂ | ಭುಜಗಿಕ್ಕಿವೋದಿದಿರೊಡನೆ || ೯ ||

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾನಿಸ್ಸೀಮಸಾಮರ್ಥ್ಯ | ವಿಸ್ತಾರಿತೋರ್ವರಾತಳಗೆ ||
ದುಸ್ತರವುರಾಜದಲ್ಲಣಗಾಪ್ತರಾ | ಜಸ್ತೋಮಸಂತೋಷಕರಗೆ || ೧೦ ||

ಕಾಮಿನೀಜನಪಂಚಬಾಣಗೆ ಪಟ್ಟಂಡ | ಭೂಮಂಡಲಾಗ್ರಗಣ್ಯನಿಗೆ ||
ಸಾಮಮಾತ್ರವ ಕೇಳಲೊಡನೆ ಜಾಣರಿಗೆ ಸು | ಕ್ಷೇಮವ ಮಾಳ್ವ ಕೋವಿದಗೆ || ೧೧ ||

ಸುಜನೇಂದುಭರತಚಕ್ರೇಶಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿ | ಋಜುದೋರೆ ದೇವರೊಳಗದ ||
ವಿಜಯನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದಿದ್ದು | ನಿಜದೋರಿ ಮಾಳ್ವ ಬಿನ್ನಹವು || ೧೨ ||

ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಪಡುವಣ ಖಂಡ ತದ್ದೇಶ | ಮಧ್ಯದ ನೃಪರೆಲ್ಲರೊಸೆದು ||
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸೂರ್ಯ ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಕಾಣ್ಯದೊಂ | ದಧ್ಯಯನದೊಳಿದರ್ಲಿಗ || ೧೩ ||

ವಾರಣವಾಜಿಯ ಕೆಲರಾಯ್ತು ತೆಗೆದಿದ್ದು | ರೀ ರಾಜರೊಳು ಮತ್ತೆ ಕೆಲರು ||
 ವಾರಣಗಮನದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯರ ಶೃಂಗ | ಗಾರಿಸಿ ತೆಗೆದಿದ್ದರೀಗ || ೧೪ ||
 ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂಬ ಸಲುಗೆಯೊಳವರು ತಮ್ಮ | ಪುತ್ರಿಯರನು ತಂದು ಕೊಡುವ ||
 ಯಾತ್ರೆಯೊಳರೆ ಸೇಳೆನೆಮ್ಮೊಡೆಯಗೆ ವ್ರತ | ಗಾತ್ರೆಯರಾಗಬೇಕೆಂದು || ೧೫ ||
 ವ್ರತವ ಕೊಂಬರೆ ಮುನಿಗಳು ಬೇಕು ಧರ್ಮಪ | ದೃತಿಯಿಲ್ಲದೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ||
 ಯತಿಗಳಿಲ್ಲಾ ಯೋರ್ವಿಗೆಯಿದ್ದಿ ಯೋಗಿಗಳಿಂದ | ವ್ರತಗೊಳ್ಳಲೊಪ್ಪಿದರವರು || ೧೬ ||
 ಅಷ್ಟರೊಳೊಂದು ವಿಸ್ಮಯವನೇನೆಂಬೆನು | ತೃಪ್ತವಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಾ ||
 ಇಷ್ಟಯಾತ್ರೆಗೆ ಪೋಪ ಚಾರಣರಿಳಿದರ | ಭೀಷ್ಮದೊಳೆಮ್ಮ ಪಾಳೆಯಕೆ || ೧೭ ||
 ಚಾರಣಮುನಿಗಳ ಕೈಯಿಂದ ನನ್ನ ದೇ | ಹಾರದ ಮನೆಯೊಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
 ಚಾರಿತ್ರವ್ರತವಾದುವಾ ಮುನಿಗಳು ಪೋದ | ರಾರಯ್ಯದಲ್ಲಿಗಾ ವಿವರಾ || ೧೮ ||
 ಮುಂದಣ ಬಿನ್ನಹ ಕುಂದಣಬೊಂಬೆಗ | ಳಂದದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯರಾ ||
 ಚಂದದಿ ತರುತಿದ್ದರವರು ಮುನ್ನೂರಿಪ್ಪ | ತ್ತೆಂದೋಡಿ ಜಯಜಯಯೆಂದಾ || ೧೯ ||
 ನಾಳೆ ದೇವರ ಕಾಣ್ಪರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ | ನೋಲೆಯ ತಂದವನದಕೆ ||
 ಹೋ ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು ಬುದ್ಧಿಸಾಗರ ಕೊಟ್ಟ | ನಾಲೀಡಚರಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಾ || ೨೦ ||
 ಆ ದಿನ ಹೋದುದು ಮರುದಿನ ಬಹುವಾದ್ಯ | ನಾದದೊಳ್ಪಾಂಟಿ ಸಿಂಧುವನು ||
 ಅದಿಯ ಕಟಕದೊತ್ತಿನೊಳು ವಿಜಯರಾಜ | ನಾದರದೊಳು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಾ || ೨೧ ||
 ಭೂವರನದ ಕೇಳುತೋಲಗಗೊಟ್ಟಿಳ | ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆಂದಿನಂತೆ ||
 ಆ ವಿಜಯಾಂಕನ ಬರಹೇಳೆನುತ ತನ್ನ | ಸೇವಕರನು ಕಳುಹಿದನು || ೨೨ ||
 ಹೆಂಗಳ ಜನಕರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆಯ್ದಿ | ಪೋಗಿ ನಿವಾಳಿ ಕಾಣಿಕೆಯ ||
 ಸಂಗಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ವಿಜಯರಾಜ | ನಂಗಜರೂಪನ ಕಂಡಾ || ೨೩ ||
 ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಪೆಂಗಳ ಜನಕರು ರಾಯ | ಗೌಚಿತ್ಯದರ್ಶನವಿತ್ತು ||
 ಗೋಚರವೆನೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದು ಕುಳಿತರು ಯ | ಭೋಚಿತದಾಸನಗಳಲಿ || ೨೪ ||
 ಮತ್ತಿನವರು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗೆ ಕಂ | ಡಿತ್ತ ಕುಳ್ಳಿರೆನೆ ಕುಳಿತರು ||
 ಮತ್ತೇಭಕಯಗಳ ತಂದಿದ್ದರಿವರೆಂದ | ನೊತ್ತಿನೊಳಾ ವಿಜಯೇಂದ್ರಾ || ೨೫ ||
 ಮೈವೆಳಗುಕ್ಕುತ ಕುಳಿತು ಬಂದವರನಾ | ರೈವ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸೊಬಗಾ ||
 ಸೈವೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದರು ಭೂಪಾಲರು | ಕೈವೆರಳಿಟ್ಟು ನಾಸಿಕೆ || ೨೬ ||
 ಇದ್ದವರೆಲ್ಲರುತ್ತಮರಹುದಿವರೊಳೀ | ಉದ್ದಂಡಭೂಪನಗ್ರಮನು ||
 ಮುದ್ದವೊಗದ ತನ್ನ ಸುತೆಯರಿಬ್ಬರನು ತಂ | ದಿದ್ದನೆಂದನು ವಿಜಯೇಂದ್ರಾ || ೨೭ ||

ನಾಳಿನ ರಾತ್ರಿಗೆ ಲಗ್ನ ಲೇಸೆಂದಾನು | ಕೇಳಿಕೊಂಡೆಯ್ಯೆಂದೆನಿವರಾ ||
 ಲಾಲಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡು ಮದುವೆಗುಜ್ಜುಗಿಸೆಂದ | ನಾಲಿಸಿ ಸಖರು ಲೇಸೆನಲು || ೨೮ ||
 ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಭೂಪಾಲರ ಕಳುಹಿ ಮ | ತೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುನೆಲ್ಲರನು ||
 ಸಡಗರದೊಳು ಹೋದುದಾ ದಿನ ಮರುದಿನ | ತೊಡಗಿತು ಮದುವೆ ರಾಯನಿಗೆ || ೨೯ ||
 ಕಪ್ಪಕೆ ತಂದಾನೆಕುದುರೆಗಳನು ಹಗ | ಲೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನಾ ರಾಯಾ ||
 ಸುಪ್ಪಾಣಿವೆಂಗಳನೊಂದೆ ಪಸೆಯೊಳಿರು | ಕೊಪ್ಪದೊಳ್ಳೈವಾಹವಾದಾ || ೩೦ ||

ಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯೊಳು ಮುನ್ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೆನಿಸುವ | ಕಜ್ಜಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯರನಾ ನೃಪತಿ ||
 ಬಿಜ್ಜೋದರಿಯರ ನೆರೆದಂತೆ ಭಯವನು | ಲಜ್ಜೆಯನೊತ್ತಿ ಕೂಡಿದನು || ೩೧ ||
 ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರು ಸೊಬಗೆಯರಹುದವರಲ್ಲಿ | ರಂಗಾಣಿ ಗಂಗಾಣಿಯೆಂಬ ||
 ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರು ಸೂರೆಗೊಂಡರು ರಾಯನ | ಕಂಗಳ ಮನವನೇನೆಂಬೆ || ೩೨ ||
 ಕಂಡರಿಸಿದವೊಲು ಕಡೆದಿರೆದಂತೆ ಕ | ರಂಡಗೆಮೊಲೆಮೊಗದಿಂದ ||
 ದುಂಡುದೋಳ್ತೊಡನೆಡುಮುಡಿಯಿಂದ ಮೆರೆದರು | ದ್ವಂಡರಾಜನ ಮಕ್ಕಳವರು || ೩೩ ||
 ಬೀಗಿ ಬೆಳೆದ ಸೊಕ್ಕು ಜವ್ವನೆಯರ ಮದ | ನಾಗಮಸಿದ್ಧನಾ ರಾಯಾ ||
 ಭೋಗಿಸಿದನು ನೇಮದಾಣವಲುಗಿ ಸುಖ | ಸಾಗರಮಥನದಂತಾಯ್ತು || ೩೪ ||
 ಪೂಡಿಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ತೆಗೆದತ್ತು ರತಿಗೆ ರಂ | ಗಾಣಿಗಂಗಾಣಿಯರೊಸೆದು ||
 ಉಣೆಯಗೊಡದೆ ಮೈಗೊಟ್ಟರು ನವ್ಯಸಾಂ | ಬ್ರಾಣಿ ಮೈಗೊಡುವ ರೀತಿಯೊಳು || ೩೫ ||
 ಕಮಲಗಳೊಳು ತುಂಬಿ ರಮಿಸುವಂತಾ ರಾಯ | ರಮಿಸಿದನೆಲ್ಲ ಪೆಂಗಳನು ||
 ರಮಣಿಯರ್ತಣಿದರು ತಾನು ತಣಿದನಹೊ | ಸಮಸುಖವಾಯ್ತೊರಗಿದರು || ೩೬ ||
 ರತಿಸುಖಾಂತ್ಯದ ನಿದ್ರೆಗೈದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಯಾ | ಸತಿಯರುವೆರಸುದಯದೊಳು ||
 ಕ್ಷಿತಿಪನುಪ್ಪವಡಿಸಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ತೀರ್ಚಿ | ವಿತತಶೋಭೆಯೊಳಿರುತ್ತಿದಾರ್ || ೩೭ ||
 ರಾಜಿತವಿನಯವ ಖಚರರಂತುದ್ದಂಡ | ರಾಜಮುಂತಾದವರ್ಗಸಗಿ ||
 ಆ ಜಾಣೆಯರನು ಖೇಚರಿಯರ ನಿಲಿಸಿದಂ | ತೋಜೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟನೊಡನೆ || ೩೮ ||
 ಔತಣನಾಡಿಸಿ ವಿಜಯರಾಜಗೆ ಸವಿ | ಮಾತ ನುಡಿದು ತಾನು ತೊಟ್ಟ ||
 ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯದ ಭೂಷಣವಿತ್ತು ಕಳುಹಿದ | ನಾತನೇನುಚಿತಬಾಹಿರನೆ || ೩೯ ||

ಸುಖದೊಳಗಿಂತು ಕೆಲವುದಿನ ಸಲುತಲ್ಲಿ | ಸುಖಿಗಳರಸನಿರುತ್ತಿರಲು ||
 ಸುಖದ ಮೇಲುತ್ತಮಸುಖವೆ ಬಪ್ಪಂತೊಂದು | ಸುಖಜೆಡ್ಡೆತೋರಿತು ಮತ್ತೆ || ೪೦ ||
 ಮೂಡಣ ಖಂಡವ ಸಾಧಿಸಿ ಜಯರಾಜ | ಕೂಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿಯ ನೃಪರಾ ||
 ಡಾಡೆ ತಂಬಟ ಭೇರಿ ನೊದಲಾದ ವಾದ್ಯದ | ಗಾಢದೊಳ್ಳಿಯುರುತ್ತಿದಾರ್ || ೪೧ ||

ಹರಿವ ಕುದರೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಕ್ಕುವ ಪೇರಾನೆ | ತೆರಳುವ ತೇರು ಪತಾಕೆ ||
ಹರಕಲಿಸಿದ ಭಭಿರಂದೊತ್ತಿ ಬರುತಿರ್ವ | ಭರತೇಶ ಬಪ್ಪ ರೀತಿಯೊಳು || ೪೨ ||
ರಾಯರ ದೇವಗೆ ಬಂಟನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ | ರಾಯರಿಗವ ರಾಯನಲ್ಲಿ ||
ಆಯತಜಾತಿಕ್ಷುತ್ರಿಯನಲ್ಲಿ ರಾಜವಿ | ಡಾಯದೊಳೆಯ್ದುರುತಿರ್ವಾ || ೪೩ ||
ಹೋಹಾಗ ಕೊಂಡೆಯ್ದಿದೊಮ್ಮಡಿಸೇನೆಗೆ | ಬಾಹಾಗಲಿಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ||
ಸಾಹಸಿ ಬಂದು ರಾಯನ ಕಟಕದ ಸಾರೆ | ಮೋಹರದೊಳು ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟು || ೪೪ ||
ಒಡೆಯಗೆ ಗಜಹಯಗಳ ತಂದ ರಾಯರ | ಪಡೆಯನ್ನೊಂದೆಸೆಯೊಳು ಬಿಡಿಸಿ ||
ಕಡುಚೆಲ್ಲವೆಂಗಳ ತಂದ ಭೂಪರನೊಂದು | ಕಡೆಯೊಳೆಂಬಿಟ್ಟನಾ ಕುಶಲಾ || ೪೫ ||
ವೇತಂಡರಾಜನೆಂಬವನ ಪುತ್ರಿಯರಿಬ್ಬ | ರಾ ತಳೋದರಿಯರು ಸಹಿತ ||
ನೂತನಪ್ರಾಯದ ನಾನೂರುಪೆಂಗಳ | ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ತಂದಿದ್ದರವರು || ೪೬ ||
ಸಯಣದೊಳವರಿತ್ತ ಬಹಾಗ ಕರ್ಮಭೂ | ಮಿಯ ಹೊಕ್ಕು ಗುರುಕರುಣೆಯೊಳು ||
ನಿಯತವ್ರತಗಳಾಂತು ಬಂದಿದ್ದರೆಲ್ಲರು | ಜಯರಾಜ ಜಾಣನೇನಲ್ಲಿ || ೪೭ ||
ಮಾತಿನ ಮಾಲೆಯೇನವರನು ಮುನ್ನಿನ | ರೀತಿಯೊಳ್ತಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾ ||
ಆ ತೆರದೊಳೆ ಕಪ್ಪ ಸಂದುವು ಮದುವೆ ಮ | ತ್ತಾ ತೆರದೊಳೆ ನೃಪಗಾಯ್ದು || ೪೮ ||

ನಾನೂರುಪೆಂಗಳ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಗಳಿಗೊ | ಯ್ದಾ ನರಪತಿ ರಮಿಸಿದನು ||
ಎನೆಂಬಿ ರೂಪಿಂದ ಗುಣದಿಂದ ನೃಪಗೆ ಮ | ಹಾನಂದದೋರಿದರವರು || ೪೯ ||
ಕೊಂಕು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಂಗಳೆಂಗೆ ತಕ್ಕ | ಲಂಕಾರವದಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ||
ಸೋಂಕುವ ಸೊಗಸು ಕೂಡುವ ಕುಶಲದೊಳು ಮಿ | ನಾಂಕರೂಪನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರು || ೫೦ ||
ಕಾಮಾರ್ಥವೆರಡುಂಟು ಧರ್ಮಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ | ನಾಮವಿಲ್ಲಿದುಮ್ಲೇಚ್ಛದೊಳು ||
ಆ ಮಹಿಯೊಳು ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೀ ಲಾವಣ್ಯ | ಕಾಮಕಲಾಪ್ರಾಧಿ ಸಹಜಾ || ೫೧ ||
ಕಡುದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆ ಮುಡಿಸಿಂಚಕದಿಂದ ನು | ಣ್ಣಡೆದ ತೋಳ್ತೊಡೆ ಮೊಗದಿಂದ ||
ನಿಡುಗಣ್ಣು ಸೆಳೆನಡುವಿಂದ ಹೆಂಗಳು ಸೆರೆ | ವಿದಿದರು ನೃಪನ ದಿಟ್ಟಿಗಳಾ || ೫೨ ||
ತೆಗೆದಂತೆ ರಾಯನಿಚ್ಛೆಗೆ ಸಲ್ಲ ಕಲೆಗಳ | ಬಗೆದೋರಲೊಡನೆ ಬಲಿದಿವ ||
ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಬೆರಸುವ ಬಿನ್ನಾಣದಿಂದ ಚ | ಕ್ರಿಗೆ ಮಹಾಲೀಲೆದೋರಿದರು || ೫೩ ||
ಚೆನ್ನಿಗರರಸನ ಕಂಡು ಕಣ್ಣಲಿದು ಪ್ರ | ಸನ್ನಲೀಲೆಗೆ ಮನಹಿಗ್ಗಿ ||
ಕನ್ನೆಯರೊಸೆದು ಕೂಡಿದರು ಚಂದ್ರನ ಕಂಡು | ಕನ್ನೆಯಿಲರಳುವಂದದೊಳು || ೫೪ ||
ಸೌಂದರದೊಳು ರತಿಲೀಲೆಯೊಳಿಲ್ಲರು | ಕುಂದಿಲ್ಲದವರಹುದಲ್ಲಿ ||
ಸೌಂದರದೊಳಗು ಸೌಂದರಲೀಲೆಯೊಳು ಲೀಲೆ | ಯೆಂದೆನಲಿಬ್ಬರೊಪ್ಪಿದರು || ೫೫ ||

ಸಿಂಧುರಾವತಿ ಬಂಧುರಾವತಿಯೆಂಬಬ್ಬ | ಗಂಧಿಯರಿಬ್ಬರೊಳ್ತೆಯೊಳು ||
 ಸಿಂಧುರದೊಡನೆ ಸಿಂಧುರಸತಿ ಬೆರಸುವ | ಬಂಧುರದೊಳು ಬೆರಸಿದರು || ೫೫ ||
 ನೇತಂಡರಾಜಪುತ್ರಿಯರವರಿಬ್ಬರು | ಭೂತಳೇಶ್ವರನಿಚ್ಛೆಗೊದಗಿ ||
 ಜ್ಯೋತಿಯೊಡನೆ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆರಸುವಂತೆರವಿಲ್ಲ | ದಾ ತರುಣಿಯರು ಕೂಡಿದರು || ೫೬ ||
 ಆ ಸಿಂಧುರಾವತಿಬಂಧುರಾವತಿಯರ | ಸೂಸುಜವ್ವನದ ಸೊಕ್ಕುರಿದು ||
 ಆಸೆ ತೀರ್ವಂತೆ ಕೂಡಿದನು ಸಕ್ಕರೆಯ ಮೇ | ಲ್ಲೂಸಿ ಪಾಲ್ಗೂಡುವಂತೆ ನೃಪತಿ || ೫೭ ||
 ಮರೆಯಿಸಿದನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳನು ಕೂಡೆ | ತೊರೆಯಿಸಿದನು ಬಂಧುಜನವಾ ||
 ನೆರೆಜಾಣನಾ ರಾಯನೊಂದಿರುಳೊಳೆ ತನ್ನೊ | ಕೆರೆಕವ ಮಾಡಿದನವರಾ || ೫೮ ||
 ತಣಿದರು ಸತಿಯರೆಲ್ಲರು ತಾನು ತಣಿದೊಲ್ಲ | ಮಣಿಮಂಚಗಳೊಳು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ||
 ಗುಣಕೆ ಸೋಲದ ಸುಖಿಯಾವನಾ ಸತಿಯರ | ಗುಣವ ನೆನೆದನು ತನ್ನೊಳಗೆ || ೬೦ ||
 ಸ್ವಚ್ಛರೂಪಿನ ಪೆಂಗಳತಿಕುಶಲೆಯರಿವ | ರಚ್ಛಿನ್ನವೆನೆ ಪುಟ್ಟಿದುವಿ ||
 ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡಗಳೆಂಬ ಪೆಸರಾಗಬಹುದೆಯೆಂ | ದಿಚ್ಛೆವಟ್ಟಿಣಿಸಿದನೊಳಗೆ || ೬೧ ||
 ಧರ್ಮವರ್ತನೆಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮ್ಲೇಚ್ಛೋರ್ವಿಯೆಂ | ಬರ್ಮನುಜರು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ||
 ಕರ್ಮಭೂಮಿಯ ಸತಿಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚೆನ್ನೆ | ಯರ್ಮರು ಜನಿಸಿದರೆಂದಾ || ೬೨ ||
 ಧರ್ಮಚಾರಿತ್ರಭಾಂದಸಿಕೆಯದಿಲ್ಲಾಗಿ | ನರ್ಮಪ್ರಾಥೆಯರಾದರೆಂದಾ ||
 ಧರ್ಮಭಾಂದಸಿಕೆಯ ಸೋಂಕಾದರೆವರ್ಮ | ಕರ್ಮಭೂಮಿಜೆಯರೆಂತಿರೆ || ೬೩ ||
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಧರ್ಮದೋಜೆಯ ಕಲಿಸುವವಿನ್ನು | ವಿಮಲಭೋಗಾಂಗವಿದಾಯ ||
 ಘಮಘಮಿಸುತ ಗಾಡಿನೆತ್ತಿದೆಯಿವರ್ಗೆಂದು | ಸುಮುಖಿರೋಮಣಿ ನೆನೆದಾ || ೬೪ ||
 ಆಡಬಾರದು ಪರರೊಡನಿದನಾನಂದ | ಮಾಡಬಹುದು ಮನಸಿನೊಳು ||
 ನೋಡಿದು ಹಂಸನಾಥನ ಕೃಪೆಯೆಂದು ಕೊಂ | ಡಾಡಿದನವನಾತ್ಮಗುರುವಾ || ೬೫ ||
 ಕೈವಲ್ಯಸುಖವ ಕೊಡುವ ಹಂಸನಾಥನ | ಭಾವಿಸುವಾತ್ಮಸಿದ್ಧರಿಗೆ ||
 ಆವಾಸ ಸುಖಗಳು ಸಿರಿಗಳು ಬಾರವೆಂ | ದಾ ವಿಭು ನೆನೆದನೆದೆಯೊಳು || ೬೬ ||
 ಬಂದ ಸುಖವ ಬಿಡಬೇಡ ಬಾರದುದ ಬೇ | ಕೆಂದು ಬಯಸಬೇಡ ತನ್ನ ||
 ಬೊಂದಿಯೊಳಿದ ಹಂಸನ ನೋಡುತ್ತಿರಲವ | ನೆಂದೆಂದು ಸುಖಿಯೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೬೭ ||
 ವೇದಿತಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಪೆಂಗಳೊಳ್ಳೆರೆದು ಪುಂ | ವೇದನೀಯವನುದಿಚ್ಛುವನು ||
 *ಓದಿನೊಳಿದೆ ಸಾರುತದೆ ನಿಚ್ಚ ಪುಂವೇದ | ವಾದಾಂತವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಾ || ೬೮ ||

ಗರುವರೆ ಬಲ್ಲರು ಗಾಂಪರಿಯರಿದು । ಪರಮರಹಸ್ಯ ನುಡಿದರೆ ॥
 ಉರುಹಾಸ್ಯವಹುದೆಂದು ನುಡಿಯದೆ ನೆನೆದನು । ಗುರುಹಂಸನಾಥಸಾಕ್ಷಿಯೊಳು ॥ ೬೯ ॥
 ಯುವತಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಮುನ್ನಿನಂತುದಯದೊ । ಇವನೀಶನುಪ್ಪವಡಿಸಿದಾ ॥
 ಅವರ ತಂದೆಗಳನು ದಳಪತಿಯನು ಮುನ್ನಿ । ನವರಂತೆ ಕೂಡೆ ಮುನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೭೦ ॥

ಹಗಲಿರುಳುತ್ತಾ ಹಮಯವಾಗಿ ಕಟಕದೊ । ಳ್ಗುಗುಭೋರುಶೋಭನವೆಂಬ ॥
 ಬಗೆಯೊಳೆ ಕೆಲವುದಿನಗಳಂತು ಲೀಲೆಯೋ । ಕೈಗೆದುಹೋದುವು ಚಕ್ರಧರಗೆ ॥ ೭೧ ॥
 ಆರುತಿಂಗಳಿಗಿನ್ನಿಯಾರಿತಾ ದಿನವನು । ಮಿಾರಿ ಕೈರಿದುಕಾಲ ಹೋಯ್ತು ॥
 ಮೂರುದಿನಂಬೊಲಿದುದು ಹೋದ ದಿನಗಳು । ತೋರಿತಿಲ್ಲತ್ತಾಹದಿಂದ ॥ ೭೨ ॥
 ವೇಳೆಯನರಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಪಗಲು ರಾಯ । ನೋಲಗಕೆಯ್ತಂದು ಮಂತ್ರಿ ॥
 ಲೀಲೆಯೊಳಿದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮುಂದೆಲ್ಲ । ಕೇಳೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನಂತು ॥ ೭೩ ॥
 ಮೂರುಖಂಡವು ಸಾಧ್ಯವಾದುವಿನ್ನಾಚೆಯ । ಮೂರುಖಂಡವ ಗೆಲಬೇಕು ॥
 ಆರಿತು ಬಿಂಕಿ ಪ್ರಯಾಣಕುಜ್ಜಗಿಸೆಲೆ । ಮಾರಾಂಕದಲ್ಲಣಯೆಂದಾ ॥ ೭೪ ॥
 ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಗಳನ್ನಿತ್ತ ನೃಪರ ನೀನಂತು ಕ । ತೋರದ ದಂಡಿಗೆ ಕರೆಯೆ ॥
 ಆ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು ತಮ್ಮ । ಧಾರಣೆಗೆಯ್ದಲಿನ್ನೆಂದಾ ॥ ೭೫ ॥
 ಜೋಲಿಮಾಡದಿರುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಸರ್ವಭೂ । ಪಾಲರ ಕಳುಹೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ॥
 ವೇಳಲೊಡನೆ ರಾಯನೆಲ್ಲರ ನಿಲಿಸಿ ರಾ । ಜಾಲಯಕೆದ್ದನಾ ಕ್ಷಣವೆ ॥ ೭೬ ॥
 ನೆನೆದು ಹಲವುರೂಪ ಕೈಕೊಂಡು ಹಲವುಮಾ । ನಿನಿಯರ ಮನೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ॥
 ವನಿತೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯಗೆ ಪಯಣದೋರಿತು ಮುಂದ । ಣನುವ ಹೇಳಂದನೆಲ್ಲರೊಳು ॥ ೭೭ ॥
 ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮುನ್ನಿ ಸುವೆನಹುದಬಲೆ ನಿ । ಮ್ಮಮ್ಮನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲ ॥
 ಗಮ್ಮನೆ ಕಳುಹಬೇಕುಡುಗೊರೆಗಳ ಹೇಳು । ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗೇನಿಚ್ಛೆಯೆಂದಾ ॥ ೭೮ ॥
 ತೊಡಿಗೆಯೊಳೇನರ್ತಿ ಸೀರೆಯೊಳೇನರ್ತಿ । ಕಡುಗಂಪಿನೊಳಗಾವುದರ್ತಿ ॥
 ಒಡನವರಿಚ್ಛೆಯ ಕಳುಹಬೇಕುಸುರೆಂಬ । ನುಡಿಯದೆ ನಗುತಿಹರವರು ॥ ೭೯ ॥
 ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಚ್ಛೆಯ ಹೇಳೆಂಬನಲ್ಲಲಿ । ಸುಮ್ಮನೆ ನಗುತಿಹರವರು ॥
 ನಮ್ಮ ತ್ರೆಯಿಚ್ಛೆಯ ಹೇಳೆಂದು ಕೇಳ್ವನಾ । ಹೆಮ್ಮ ಕೈಕೊಡನೆ ಗೂಢದೊಳು ॥ ೮೦ ॥
 ನನ್ನಾಣೆ ಹೇಳುಹೇಳೆಂದೊತ್ತಿ ಕೇಳ್ವನಾ । ಚೆನ್ನೆಯರೊಡನುಸುರಿದರು ॥
 ತನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟುಡುಗೊರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದನಾ । ಮನ್ನಣೆಕಾರನೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ೮೧ ॥
 ಅವರವರೆಲ್ಲರ ದಾದಿಯರ್ಕಳ ಕರೆ । ದವರ್ಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ॥
 ಇವನೆಮ್ಮ ಮಾತುಲಾನಿಯರಿಗೆ ಕೊಡಿಯೆಂದು । ತನೆ ಕಟ್ಟಿದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತಾ ॥ ೮೨ ॥

ಹೋಗಿ ನೀವಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲಲಾಗದೆನ್ನಾಣೆ | ಬೇಗದೊಳ್ಳಹುದೆಂದು ನುಡಿದು ||

ರಾಗದೊಳ್ಳೆಲ್ಲರ ಪಯಣವ ಮಾಡಿದೆ | ನಾಗಲಿ ಬಂದನೋಲಗಕೆ

|| ೮೩ ||

ಬಳಿಕ ಬೀಳ್ಕೊಡುವೆನು ನಿಮ್ಮ ನನಕ ಮನೆ | ಯೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬನ್ನಿ ನೀವೆಂದು ||

ಲಲನೆಯರಯ್ಯಂದಿರೆಲ್ಲರನೇಳಿಸಿ | ಕಳುಹಿದನಾ ಲೇಸುಗಾರಾ

|| ೮೪ ||

ಸುತೆಯರ ಮನೆಗೆ ನಂಬುಗೆವಂತರೊಡಗೂಡಿ | ಪಿತರತ್ತ ಸಾಗಿದರಿತ್ತ ||

ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಮಿಕ್ಕಿನ ದೊರೆಗಳ್ಗೆ ರತ್ನರಂ | ಜಿತದುಡುಗೊರೆಗಳ ತೆಗೆದಾ

|| ೮೫ ||

ಕರವಿದಿಗ್ಗಲುದುಡುಗೊರೆತುಂಬಿದ | ಹರಿವಾಣವೆತ್ತಿ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||

ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರ ಮೊಗಗಳ ನೋಡಿ ನಗುತಿಷ್ಟು | ಸರಸದೊಳ್ಳುಡಿದನೇನೆಂಬಿ

|| ೮೬ ||

ಬನ್ನಿ ರೈ ಖಚರರು ಮ್ಲೇಚ್ಛಮುಖ್ಯರು ಚಕ್ರಿ | ಚೆನ್ನವೆಣ್ಣುಗಳನಿತ್ತವರಾ ||

ಮುನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿದನೆಂಬಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನೆ | ಮನ್ನಿಪೆನಿದೆ ಮೊದಲಿಂದಾ

|| ೮೭ ||

ಮೊದಲೇನು ಕಡೆಯೇನು ಲೋಹಕೆ ಪರುಷ ತಾ | ಗಿದ ವೇಳೆಯೊಳೆ ತೇಜವಲ್ತೆ ||

ಮೃದುದೀರ್ಘಹಸ್ತದಿ ನೀನಿತ್ತ ಮನ್ನಣೆ | ಸದಮಲವೆಂದರಂದವರು

|| ೮೮ ||

ಹೋಹುದು ಕೆಲಬರೂರಿಗೆ ಕೆಲಬರು ನಿಮ್ಮ | ವಾಹಿನಿವೆರಸಿಹುದೆಂದು ||

ಊಹಿಸಿ ಜಯರಾಜನಾ ಸಮಯದೊಳು ಸ | ನ್ನಾಹದೊಳ್ಳುಡಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ

|| ೮೯ ||

ಕೆಲಬರೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಣ್ಬುದೇನೆಲ್ಲರು | ಬಲಗೂಡಿ ರಾಜಮನ್ಮಥನ ||

ಬಳಿಯೊಳು ಚೋದ್ಯಲೀಲೆಯ ನೋಡುತಿಹೆವೆಂದು | ನಲಿದು ನುಡಿದರು ಮತ್ತವರು || ೯೦ ||

ಎಂದರುತ್ತ ಮ ನೀವು ಕಟಕದೊಳ್ಳೆಲ್ಲರು | ಮುಂದಾಗಿಯೆನೆ ದಳಪತಿಯು ||

ನಿಂದುಡುಗೊರೆವಿಡಿದವರಡ್ಡ ಬಿದ್ದಿದ್ದು | ಸಂದಣಿಗೊಂಡು ಸಾಗಿದರು

|| ೯೧ ||

ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದವರು ತಮ್ಮಯ ಹೆಣ್ಣು | ಮಕ್ಕಳಿಗೋಜಿಯ ವೇಳ್ತು ||

ತಕ್ಕಿಸಿ ತಲೆದಡವಿಂಬಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ | ಚೋಕ್ಕ ರಾಯನ ಕಂಡರೊಡನೆ

|| ೯೨ ||

ಉದ್ದಂಡರಾಜನೇತಂಡರಾಜಾದಿಯಾ | ಗಿದ್ದ ಭೂಚರಖಚರರನು ||

ಗದ್ದುಗೆಯೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದುಡುಗೊರೆಗಳ | ತಿದ್ದಿದನಾ ಬಿಂಕಕಾರಾ

|| ೯೩ ||

ಸುಖದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮಯ ನಾಡೊಳಿಹುದೆಮ್ಮ | ಮುಖನೋಡಲರ್ಥಿಯಾದಾಗ ||

ನಿಖಳರು ಬಹುದೆಂದು ವಿನಯವ ನುಡಿದನು | ಸಖರತ್ತ ನೋಡುತ ನಗುತ್ತ

|| ೯೪ ||

ಅವರ ಭಾಗ್ಯವೆ ಭಾಗ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನಯ ರಾಜ | ಭವನಕೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆಯ್ದಿ ||

ಸುವಿನಯದೊಳು ಬಾಳ್ವ ಸಿರಿಯ ಪಡೆದರೆಂದ | ರವಸರವರಿದು ಕೆಳೆಯರು

|| ೯೫ ||

ಒಂದೆ ಲಗ್ನೆಯೊಳು ಕೈಮುಗಿದರೆಲ್ಲರು ನೋಟ | ದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ರಾಯಾ ||

ಬಂದಡಿಗೆರಗಿ ದಾದಿಯರು ತಮ್ಮರಸುಗ | ಕೊಂದಾಗಿ ಹೋದರುಬ್ಬನೊಳು

|| ೯೬ ||

ಇತ್ತುಡುಗೊರೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ದಾದಿಯ | ರೊತ್ತಿನಾಳಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ||
 ಅತ್ತೆಯರೆಂದು ಚಕ್ರೇಶ ನುಡಿದ ಮಾತ | ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೊಯ್ದರು ತಾವೆ || ೯೭ ||
 ತೊಂಡರ ಕರೆವಂತೆ ದೊರೆಗಳ ಕರೆವ ಭೂ | ಮಂಡಲೇಶ್ವರನು ಗೂಢದೊಳು ||
 ಪೆಂಡಿರ ಜನನಿಯರತ್ತೆ ಯರೆನಲು ಪ | ಟ್ಟಂಡ ಬಂದಂತಾಯ್ತು ತಮಗೆ || ೯೮ ||
 ದಂಡೆಯ್ದಬೇಡೆಂದು ಕಳುಹಿದನಹುದಿಚ್ಛ | ಗೊಂಡವರ್ತಮ್ಮ ಸೇನೆಯನು ||
 ದಂಡನಾಥರನಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿ ಹೋದರು | ದ್ವಂಡವೇತಂಡಭೂಭುಜರು || ೯೯ ||
 ನೆರೆದರಸುಗಳನೆಲ್ಲರ ಕಳುಹಿದನು ಖೇ | ಚರಮಂತ್ರಿ ವಿನಮಿರಾಜರನು ||
 ಭರತೇಶ ಕಳುಹುವೆನೆಂದು ನೋಳ್ವಿಡೆಗೆ ಭೂ | ಚರಿಯರ ವೈವಾಹಸಂಧಿ || ೧೦೦ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೦೧ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೈಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೦೨ ||
 ಪ್ರಾಥರ ಪರಮಪರಾಕ್ರಮರಥ್ಯತ್ಯ | ಗಾಢರ ಹೃದಯವೆಂದೆಂಬ ||
 ಗೂಢನಿವಾಸಿ ನನ್ನೆದೆಯೊಳಗಿರು ಲೋಕ | ರೂಢಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೦೩ ||

ಮೈದುನ ಮಾತಿನ ಸಂಧಿ.

ಸುಗುಣರದೇವ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳರಸ ಮೋ | ಕ್ಷಗರ ಮನೋಹರಚರಿತಾ ||

ದ್ವಿಗುಣಚತುರ್ಗುಣವೆನೆ ಮತಿದೋರು ಲೀ | ಸುಗನೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಹಲಬರ ಕಳುಹಿ ಪ್ರಧಾನಿಸಹಾಯರು | ಕೆಲದೊಳಗಿರೆ ಚಕ್ರಧರನು ||

ಕಳುಹಬೇಕಲ್ಲವೆ ವಿನಮಿಯನೆಂದು ಮ | ತೊಳುನುಡಿಯಿಂದಿಂತು ನುಡಿದಾ || ೨ ||

ವಿನಮಿ ಕೇಳು ಮಿನಾಮಧೇಯನು ತನ್ನೊಂದು | ಘನತರಪ್ರಾಧಿಯನೆನಗೆ ||

ಮೊನೆದೋರುತಿದ್ದನು ನನ್ನ ತಾನಾರೆಂದು | ನೆನೆದನೊ ಜನಜನಯೆಂದಾ || ೩ ||

ನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲ ಮೇಲವನೊಂದುಬೆಳ್ಳಿಯ | ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದನೈಸೆ ||

ಆಡಬಹುದು ಹೊರಜಾಣ್ಮೆಯನೆಂದಿಷ್ಟು | ಖೋಡಿಯ ಕಾಣಿಸಿ ನುಡಿದಾ || ೪ ||

ಎನ ಕಾಣಿಸಿದನು ಜಾಣ್ಮೆಯ ದೇವರಿ | ದೇನ ಚಿತ್ತೈಸುವಿರಕಟಾ ||

ಹಾ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಫಲವೈಸೆ ಭಾವಾಜಿ | ನೀನಿಂತು ನೆನೆವರೆಯೆಂದಾ || ೫ ||

ಸಾಕೈ ಸಟಿಯ ವಿನಯ ನಿಮ್ಮ ವಚನ ವ್ಯ | ಲೀಕವಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವಹುದೆ ||

ಎಕೆ ತಾನೆನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದಾದನು | ಯೊ ಕೊಂಕು ನಾನರಿಯದುದೆ || ೬ ||

ನಾನಿತ್ತ ಬಹುದಕೆ ಮೊದಲೊಂದು ವಿದ್ಯೆಯ | ತಾನಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸೆನೆಂದು ||

ಜಾನಿಸುತಿದ್ ಕಂಡದರಿಂದ ತಡೆದ ಕಂ | ಡಾನರಿಯುದೆಯೊ ತಂತಾ || ೭ ||

ಬೇಡವೈ ವಿನಮಿ ನಿಮ್ಮಣ್ಣಗೆ ಹೇಳೆನ್ನ | ಕೂಡಿಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆ ಮೆರೆವುದೆ ||

ನೋಡುವವದಕೇನು ತಾನಾನು ಸರಸವ | ನಾಡುವವೆಂದನು ಕೂಡೆ || ೮ ||

ಮಾವನ ಮಗನಲ್ಲಿ ತಾನಾನು ಸರಿಯೆಂದು | ಯೊ ವಿಡಾಯವ ತೋರ್ಪನೈಸೆ ||

ನೀವೆಲ್ಲರಿದಿರಿ ಮುಂದವನೊಡನೆ ಲೀ | ಲಾವಿನೋದವ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದಾ || ೯ ||

ಮುಂದೆಂಬ ನುಡಿಯೇಕೆ ತಾನು ಸಾಧಿಪ ವಿದ್ಯೆ | ಗಿಂದೆ ವ್ಯಂತರಿಗರನಟ್ಟು ||

ಬಂದಿರಾದರೆ ಹಂಸನಾಥನ ಮೇಲಾಣೆ | ಯೆಂದಾಣೆಯಿಡಿಸಿ ಜಾರಿಸಲೆ || ೧೦ ||

ವ್ಯಂತರಿಗರನೇಕೆ ಕಳುಹಬೇಕೆನ್ನಾತ್ಮ | ಚಿಂತೆಯೊಳಗೆ ನಾನು ನಿಂದು ||

ನೋಂತು ತಾನೊಲಿಸುವ ವಿದ್ಯೆಗುಚ್ಚಾಟನ | ಸಂತತಿಯನು ಸಮನಿಸಲೆ || ೧೧ ||

ಓಡಿಸಲೇಕೆ ವಿದ್ಯೆಗಳನಾಕರ್ಷಣ | ಮಾಡಿ ತನ್ನಯ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ||

ಮೂಡೆಗಟ್ಟಿಸಲೆ ತನ್ನನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ | ಕೇಡು ತನ್ನಯ ಕೆಡದಿಹುದೆ || ೧೨ ||

ಕ್ರಮವಲ್ಲವೆಂದು ಮಾಣ್ಣೆಹೆನ್ನೆಸೆ ಮಂತ್ರವಿ | ಕ್ರಮವ ನೋಡುವೆಯ ನಾನೀಗ ||

ಭ್ರಮರಿಯೆಂದೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಧಿಸಾತನ | ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಲೆಯೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೧೩ ||

ವಿದ್ಯೆಗಳೆಂದರೆ ಭೂತಗಳವ ನೆನೆ । ದುದ್ಯೋಗಿಸುವ ಮಂತ್ರ ತನಗೆ ॥
 ವಿದ್ಯೆಗಳೊಡೆಯನ ಹಂಸನಾಥನ ಧ್ಯಾನ । ದುದ್ಯೋಗ ನನಗರಿದುಂಟೆ ॥ ೧೪ ॥
 ಅರಿಯರಲ್ಲಾ ಹಂಸನಾಥನ ಶಕ್ತಿಯು । ನೆರೆ ಮೋಕ್ಷಪದವ ಪಾಲಿಪನಾ ॥
 ಕುಂತು ಧ್ಯಾನಿಸುವರಿಗೇನೇನು ಸಿದ್ಧಿ ಸೋ । ತೆರಗವೈ ಲೋಕದೊಳೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥
 ನನಗಿದು ದೊಡ್ಡಿ ತಲ್ಲಂತುಟಾಗಿಯು ಣಾನು ! ತನಗೆ ವಿಘ್ನವ ಮಾಳ್ವನಲ್ಲ ॥
 ನಿನಗಿಷ್ಟು ಸೂಚಿಸಿ ತೋರಿದೆನ್ನೆಯಲೆ । ವಿನಮಿ ನೀನರಿದಿರೈಯೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥
 ಮತ್ತೇನು ದೇವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಮ್ಮನೆ । ಮೊತ್ತ ಬೇಕೈಸೆ ಸೋದರದ ॥
 ಆತ್ತೆಯ ಮಗನಿಂದ ಹರುಷಿಸಿ ನಗಬಾರ । ದತ್ತವೆಂದೆನಿಸಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೧೭ ॥
 ಹೋ ವಾಕ್ಯಪ್ರಾಡಿಯಿಂದಾರ ಚಾಳಿಸಬಂದೆ । ಭಾವಿಸೈ ನೀವು ಸೋದರದ ॥
 ಮಾವನ ಸುತರಲ್ಲಿ ನಂಟುಮಾಡುವರೊಮ್ಮೆ । ಮಾವರೆನಿಸಿದಿರೈಯೆಂದಾ ॥ ೧೮ ॥
 ನಮಿಯೆಂದು ವಿನಮಿಯೆಂದೆಂದು ಮಾವಾಜಿಯು । ರಮರಿಸಿ ಪೆಸರತ್ತರಿಯು ॥
 ನಮಿಸಬೇಡವೆ ನೀವು ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂದಿ । ರಮಳವಾಕ್ಯಗಳ ಮೀರುವರೆ ॥ ೧೯ ॥
 ಭರತೇಶನೆಂದೆನಗಪ್ಪಾಜಿ ನಾಮವ । ಕರುಣಿಸಲಾತನೆಂದಂತೆ ॥
 ಭರತೋರ್ವಿಯೆಲ್ಲವನಾಳ್ವೆನ್ನೆ ನೋಡು ನೀ । ವರರೆ ಬಾಹಿರರಾದಿರೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥
 ಕಚ್ಚಮಹಾಕಚ್ಚ ಮಾವಾಜಿಯರ ಮಹಾ । ಸ್ವಚ್ಛಗರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ॥
 ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಚಾರಿಗಳುದಯಿಸಿದಿರೆಯೆಂದು । ತುಚ್ಛಗಾಣಿಸಿ ನಕ್ಕು ನುಡಿದಾ ॥ ೨೧ ॥
 ಬರಿಮಾತಿನೊಳು ವಿನಯವನಾಡಿ ಕಾರ್ಯವ । ಮರೆಸಿಕೊಂಡೆಯ್ದವ ನಿಮ್ಮ ॥
 ತೆರನ ನಾನರಿಯೆನೆ ಬಲ್ಲವರೊಳಗಿವು । ಮರೆವುನೆ ವಿನಮಿ ಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೨ ॥
 ದೇವರಿಗಾವ ಕಾರ್ಯವ ಮರೆಸಿದೆವೆಮ್ಮು । ಭಾವದೊಳ್ಳು ಸುಮರಿಯಿಲ್ಲ ॥
 ಭಾವಾಜಿ ನೀನಿಂತುಟೆರವುಗಂಡೆಂಬಾಗ । ನಾವಿನ್ನು ಪರರೈಸೆಯೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥
 ಪರನಲ್ಲ ವಿನಮಿ ನೀನೆನ್ನವನುರೆ ನಿನ್ನ । ಹಿರಿಯನೊಬ್ಬನೆ ಪರನದರ ॥
 ಪರಿಯ ಬಲ್ಲಿನು ಹೇಳಬಾರದು ನೀನರಿ । ದಿರು ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸೆನೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥
 ಅವನ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಬಡಿಸುವರವನೊಂದು ಗೂ । ಧವ ರೂಢಮಾಡುವರೆನಗೆ ॥
 ಅವಗಾಢವಲ್ಲ ಸೈರಿಸು ಮುಂದೆ ತೋರ್ಪೆನೆಂ । ದವನೀಶ ಗುಟ್ಟುಮಾಡಿದನು ॥ ೨೫ ॥
 ನಾಗರದಕ್ಷಿಣವಿಟವಿದೂಷಕರಾದಿ । ಯಾಗಿರೆ ಪೇಳಿರೈ ನಾನು ॥
 ಈಗಲಾಡಿದ ಮಾತು ನಿಮ್ಮಯ ಕರ್ಣಕಿಂ । ಬಾಗದೊ ಅದುದೊಯೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥
 ಅರಿಗಿಂಬಾಗದೀ ಗುಣವಾಕ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಮ । ತ್ತಾರ ಮನವನು ಸೋಲಿಸದು ॥
 ಬಾರದ ನಮಿರಾಜ ನಾಳೆ ಬಪ್ಪನು ನಸು । ಸೈರಿಸೆಂದೊರೆದ ನಾಗರನು ॥ ೨೭ ॥

ವಿನಮಿರಾಜಗೆ ದೇವರವರಣ್ಣನಿರವ ಸೂ | ಚನೆಗೈದ ಮೇಲಾತನಿನ್ನು ||
 ಅನುಬಂಧಿಕೆಯ ಮಾಡದಿವ್ವನೆ ಮಾಳ್ವನೆಂ | ದನುಕೂಲನಾಯಕ ನುಡಿದಾ || ೨೮ ||
 ಉಡುಗೊರೆಯೇನ ಕಳುಹಿದನಾ ನಮಿರಾಜ | ತೊಡಿಗೆಯಿಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ನೃಪಗೆ ||
 ಕಡುಸುಖಿಯಿಚ್ಛೆಗೆ ತಕ್ಕ ವಸ್ತುವ ನೋಡಿ | ಕೊಡಬೇಡವೆಯೆಂದ ವಿಟನು || ೨೯ ||
 ಜೀವರತ್ನಗಳೊಳುತ್ತಮವ ಕಳುಹದೆ ನಿ | ಜೀವರತ್ನವ ಕಳುಹಿದುದು ||
 ಆವೋಜೆಯೆಂದನು ವಿಟನು ವಿನಮಿರಾಜ | ಭಾವದೊಳ್ಳಿಂತಿಸುವಂತೆ || ೩೦ ||
 ವಿನಮಿರಾಜಗೆ ಸಟ್ಟಗಟ್ಟಬೇಕಾತಗೆ | ವಿನಯದುಂಬಳಿಗೊಡಬೇಕು ||
 ಘನವೆ ಭೂಭುಜಗಿದೆಂದನು ಶರನಾಯಕ | ವಿನಮಿರಾಜನ ಚಿತ್ತ ಬೆದರೆ || ೩೧ ||
 ಹಿತವ ಮಾಳ್ವನೆ ಬಂಧು ಬಂಧುವಾದರು ತನ್ನ | ನತನೋಯಿಸುವನೀಗ ವೈರಿ ||
 ಚ್ಯುತಿಮಾಡಬೇಕು ವೈರಿಯನೆಂದು ಚಕ್ರಿಗೆ | ಹಿತವಾಗಿ ನುಡಿದನಾ ಶರನು || ೩೨ ||
 ರಕ್ಕಿನ ನಂಟಗೆ ರಕ್ಕಾಕಾಣಿಸುತೊಂದು | ದಿಕ್ಕಿನೋಳಾತನ ತೆಗೆದು ||
 ಇಕ್ಕಬೇಕೆಂದನು ವಿನಮಿರಾಜನಿಗೆ | ಸೊಕ್ಕೋಡೆ ಕುಟಲನಾಯಕನು || ೩೩ ||
 ಮೂಢರ ಚಾಳಿಸುವಂತೆ ನೋಡವನೆಮ್ಮ | ಪ್ರಾಢರಾಜನ ಚಾಳಿವುದನು ||
 ನೋಡಿಯೆಯಿದು ತನಗೆಂದನು ಕುಟಲನು | ಗೂಢಾರ್ಥವರಿದಾತ್ಮಪತಿಯು || ೩೪ ||
 ಬಡಬಿಟ್ಟವಲ್ಲದು ಬಲುಬಿಟ್ಟವದರ ಮೇ | ಲಿಡಲಾಗಿ ಸೊಕ್ಕಾದುದವನೆ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳಿರಸಬೇಕಾತನನೆಂದೊತ್ತಿ | ನುಡಿದನು ಸೀರವರ್ಧಕನು || ೩೫ ||
 ತೆಗೆಯಬೇಡಿರಿಸಬೇಡೀಗಾತ ಕುಳಿತ ಭೂ | ಮಿಗು ಭೂಮಿಸೋಂಕಿದಾಸನಕೂ ||
 ತೆಗೆಯಬಾರದವೊಲು ಮಂತ್ರಿ ಸಾಕೆಂದು | ನಗಿಸಿದನಾ ವಿದೂಷಕನು || ೩೬ ||
 ಕರ್ಕಶವನೆ ಹೇಳುತಿದ್ದಿರಿ ನೀವೇನು | ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರವ ಪರಿಸಿದಿರೊ ||
 ಉರ್ಕಿನ ತುರುಕಾಣ್ಯದೊಳಗಿದ್ದರೊಯೆಂದು | ಮಾರ್ಕೊಂಡು ನುಡಿದ ದಕ್ಷಿಣನು || ೩೭ ||
 ಎರವೆ ನಮ್ಮರಸಗಾ ನಮಿರಾಜ ನೀವಿಂತು | ವಿರಸವ ನುಡಿವುದುಚಿತವೆ ||
 ಪರಿಣಾಮದೊಳು ನಾಳೆ ಬಾರದಿರನು ಸುಮ್ಮ | ನಿರಿಯೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಚದುರಾ || ೩೮ ||
 ಒಸೆದೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮನ ಕಳುಹಿದನಿನ್ನು ಸಂ | ತಸದಿ ತಾನೆಯ್ದುವನೆಂದು ||
 ರಸಿಕ ನುಡಿದನೊಲ್ಲದಿ ವಿನಮಿಭೂವರನೆದೆ | ಹಸೆಹಸನಾಗುವಂದದೊಳು || ೩೯ ||
 ಮುಂದೆ ಬಂದಖಳಭೂಭುಜರೆಮ್ಮ ನೃಪಗೊಲ | ವಿಂದಿತ್ತು ಸಾರವಸ್ತುಗಳಾ ||
 ಹಿಂದಿಕ್ಕುವುತ್ತುಮವಸ್ತುವನ್ನಿನ್ನಾತ | ತಂದೀವನೈಯೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೪೦ ||
 ವಸ್ತುವಿನಾಶಿಯಾ ನಮ್ಮ ಭೂವರಗೇನ | ವಿಸ್ತರಿಸುವೆಯೆಂದು ಹುಸಿಗೆ ||
 ಪ್ರಸ್ತುತಕಲಹವ ನುಡಿದನು ಶರನು ವ | ಚಸ್ತುಂಗದಕ್ಷಿಣನೊಡನೆ || ೪೧ ||

ನಿಲ್ಲಿರೈ ನೀವೆಲ್ಲರವನೀವುದೇನು ನಾ | ನುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಕೊಂಬುದೇನು ||

ಮುಲ್ಲರಂತವ ಬಾರದಿರೆ ನೊಂದಿನೆಂದು ಭೂ | ವಲ್ಲಭ ನುಡಿದನಾಪ್ತರೊಳು || ೪೨ ||

ರಾಯನಂತಸ್ಥವನಂದು ಖೇಚರಮಂತ್ರಿ | ಪೊಯ್ಯಾರದಿಂದೆದ್ದು ನಿಂದು ||

ನ್ಯಾಯವಹುದು ದೇವರೊರೆವುದು ಮುಂದೆಮ್ಮ | ರಾಯ ಬಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೪೩ ||

ವಿಜಯಾರ್ಥದಿಂದಾಚೆಗೊಯ್ಯನೆ ದೇವರು | ಬಿಜಯಂಗೈಯೆ ನಮ್ಮರಸು ||

ನಿಜವಿನಯದಿ ಬಂದು ಕಂಡು ಸನ್ಮಾನವ | ಭಜಿಸುವನವಧರಿಸೆಂದಾ || ೪೪ ||

ವಿನಯಾರ್ಥ ದೇವರೆಮ್ಮರಸನ ಕಾಣಬೇ | ಕೆನುತಿದಿರೈನೆ ವಸ್ತುವಿನ ||

ಘನತೆಯೇನದ ನಾನು ತುರಿಹದಿ ಮುಂದೆ ತಂ | ದನುಬಂಧಿಸುವೆನೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೪೫ ||

ಭಾವಾಜಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ನಾವು ನೋಯಿಪು | ದಾವ ಬ್ಲುವಿಕೆ ಕೇಳಿನ್ನ ||

ಭಾವಕೆ ಸಂತೋಷವಪ್ಪಂತೆ ಮಾಳ್ವೆನೆಂ | ದೋವಿ ವಿನಮಿರಾಜ ನುಡಿದಾ || ೪೬ ||

ವಿನಮಿ ಕೇಳದಕಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ಹೆಮ್ಮೆಯ | ನನಗೆ ತೋರುವುದದು ಗುಣವೆ ||

ನಿನಗಾಗಿ ತಾಳಿದೆನ್ನೆ ನನ್ನ ಮುಂದೊಂದು | ಗೊನೆಹವೆ ಪರಗೊಂದು ನುಡಿದಾ || ೪೭ ||

ಮತ್ತಾರುಮಿಲ್ಲ ಗೂಢವಿದೈಸೆ ಕೇಳಿಮ್ಮ | ಹೆತ್ತ ತಾಯೆನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದು ||

ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿದರ್ಥದಿಂದ ತಾಳ್ದೆನೆಂ | ದತ್ತೆಗೆ ವಿನಯವೇರಿಸಿದಾ || ೪೮ ||

ಅರಿಯದೆ ನಮಿಯೊಂದ ನೆಗಟ್ಟರೆನ್ನಳಿಯನು | ಪೆರರ ಕಾಣ್ಬೊಲು ಕಂಡನೆಂದು ||

ಮರುಗುವಳತ್ತಾಜಿಯೆಂದು ಸೈರಿಸಿದೆನು | ಅರಿದಿರೈ ನೀನಿದನೆಂದಾ || ೪೯ ||

ನೀವಾವ ಗುಣಗಳೆಮ್ಮತ್ತಾಜಿಯರ ನಮ್ಮ | ಮಾವಾಜಿಯರ ನೋಡಬೇಕು ||

ಭಾವಿಸಲೇನವರ್ಗಿರವಿಲ್ಲ ನೀವು ಮಾ | ಯಾವಿತನವ ಮಾಳ್ವೆರೆಂದಾ || ೫೦ ||

ಅತ್ಯಂತತೇಜವಿನ್ನಾವುದೈ ವಿನವೊಂದ್ರ | ಅತ್ತಾಜಿ ಮಾವಾಜಿಯೆಂದು ||

ಸ್ತುತ್ಯರಾದವರಾರು ಚಕ್ರಿಯಿಂದೆಂದು ಸಾಂ | ಗತ್ಯದ ಕೆಳೆಯರಾಡಿದರು || ೫೧ ||

ವರಪುತ್ರಿಯರನಿತ್ತ ಬಹುನೃಪರಂಟೆಮ್ಮ | ದೊರೆಗತ್ತಿಮಾವಂದಿರೆಂದು ||

ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡವರಿಲ್ಲ ನೀವೀತನೊ | ಕೆರವುಗಾಣ್ಬರೆಯೆಂದರವರು || ೫೨ ||

ನಮಿರಾಜಗಾನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆನೆನ್ನಿದು | ಕ್ರಮವಲ್ಲ ತನ್ನ ಭಾವನನು ||

ಮಮತೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಕಾಣಹೇಳೆಂದನು | ತ್ತಮಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರಮಂತ್ರಿ || ೫೩ ||

ತನ್ನಾಣ್ಣಗಲ್ಲದೆ ವ್ಯಂತರರ್ಗರಸರ್ಗಿ | ಬಿನ್ನಹವೆಂಬನೆ ಮಂತ್ರಿ ||

ಇನ್ನಾವುದಧಿಕವೈ ನಿಮ್ಮಣ್ಣಗೆಂದೊಂದು | ಮನ್ನಣೆಗೈದರು ಸಖರು || ೫೪ ||

ದೊರೆಯಂತರಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನಲ್ಲದ | ನೃರದಾರು ಮಹಿಮೆವೆತ್ತವರು ||

ಪರಗಿಂತು ನುಡಿದನೆ ನವಗೆರವಿಲ್ಲ ನೀ | ವೆರವುಗಾಣ್ಬುದು ಬಲ್ಲತನವೆ || ೫೫ ||

ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡನ್ನರು ಹೊಸತಾಗಿ ಬೀಯಗ | ವಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತಿರ್ದರೀಗ ||
 ಹುಟ್ಟುಬೀಯಗರಲ್ಲಿ ನೀವದರೊಳಗೆಡೆ | ಗಟ್ಟಿಗೆಯ್ಪರೆಯೆಂದರೊಡನೆ || ೫೩ ||
 ಹಲವುಮಾತೇನು ಭಾವಾಜಿ ನೀನುತ್ತರ | ಕೊಲವಿಂದ ಗಮಿಸಲಾ ಕ್ಷಣವೆ ||
 ನಲವಿಂದ ನಮಿರಾಜ ಬಂದು ಕಾಣ್ತಾನು ನಿನ್ನ | ತೊಲಗಿ ನಾವಹುದೊಂದು ಬದುಕೆ || ೫೪ ||
 ಅಮ್ಮಾಜಿ ಮೊದಲೆ ದೇವರ ವಿಳಾಸವ ಕೇಳ್ದು | ಸುಮ್ಮಾನಗೊಳುತಿರ್ದಳಿನ್ನು ||
 ನಮ್ಮ ನಾವರಿಯೆವೆಯೆಂದು ವಿನಮಿರಾಜ | ಜುಮ್ಮಜುಮ್ಮನೆ ತೋರಿ ನುಡಿದಾ || ೫೫ ||
 ನಿನ್ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೀಯಗರಾರಂಟು | ಭಿನ್ನಪ್ರೀತಿಯ ಮಾಡಿವೆನ್ನು ||
 ನಿನ್ನಯ ಮನಕೆ ಸಂತಸವ ಮಾಡುವೆವೆಂದು | ಚೆನ್ನಚೆನ್ನನೆ ತೋರಿ ನುಡಿದಾ || ೫೬ ||
 ಆಗಲೈ ಮಾವನ ಮಕ್ಕಳೆಂದುರೆ ಪ್ರೀತಿ | ಯೋಗವ ಬಯಸಿದೆ ನಾನು ||
 ಲೋಗರಂತಿರಿದಿರಿ ನೀವೆಂದು ಮತ್ತನು | ರಾಗದಿ ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೫೭ ||
 ಇತ್ತ ಬಾರೆಂದು ತನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದವ | ಗುತ್ತಂಗಡುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತಾ ||
 ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಮಿನಾಮಧೇಯಗಂ | ದಿತ್ತನು ದೊಡ್ಡ ಡುಗೊರೆಯಾ || ೫೮ ||
 ಬೇರುಡುಗೊರೆಯ ನಮ್ಮತ್ತಾಜಿಯರಿಗೆಂದು | ಕೀರಿ ಕೊಟ್ಟನು ಹರಿಸದೊಳು ||
 ಗಾರುನುಡಿದರೆಂದು ನೋಯದಿರೆಂದಾಯ | ಕಾರನಸ್ಪಿದನು ಮೈದುನನಾ || ೫೯ ||
 ಭಾವನ ಭುಜ ಸೋಂಕಲೊಡನೆೊಂದು ಹೊಸಭೂಷ | ಣಾವಳಿ ಬಂದವೊಲಾಯ್ತು ||
 ನೋವು ಹಿಂಗಿತು ನಗೆಮೊಗವಾಯ್ತು ರಾಯರ | ದೇವನ ಸೋಂಕು ಸದರವೆ || ೬೦ ||
 ಸಾಲದೆಯಾ ಭಾಗ್ಯ ಚಕ್ರೇಶನೊಬ್ಬರ | ನಾಲಿಂಗಿಸುವನೆ ಭೂಪರೊಳು ||
 ಈ ಲೇಸಿಗಧಿಕದ ಲೇಸ ನೀವೆಸಗಿಯೆಂ | ದಾ ಲೋಲಸಖರು ನುಡಿದರು || ೬೧ ||
 ಹರಿಸದಿ ವಿನಮಿ ಕೈಮುಗಿದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ಖೇ | ಚರಮಂತ್ರಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ||
 ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೆಲ್ಲರು ವಿವಾನವನೇರಿ | ತೆರಳಿದರಾಕಾಶವಿಡಿದು || ೬೨ ||
 ಕೊಡದಿದ್ದರಹುದೆ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯನಿನ್ನು | ಬಿಡುವನಲ್ಲೀ ಚಕ್ರಿ ನಾವು ||
 ಒಡಬಿಡುವ ನಮಿರಾಜನನೆಂದತ್ತ | ನುಡಿವುತ ಸಾಗಿದರವರು || ೬೩ ||
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೃಪನಿತ್ತ ಸಖರಿಗೆಂದನು ನೀವು | ಬಿಟ್ಟುಗಾಣಿಸಲೊಡನವರು ||
 ತೊಟ್ಟನಂಜದರದು ಲೇಸಾದುದೆಂದೊಲ್ಲ | ಕೊಟ್ಟನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಾ || ೬೪ ||
 ನಂಟುತನದ ಸಲುಗೆಯ ತೋರಿ ತಾವೊಂದು | ಕುಂಟಿಣಿಕೆಯೊಳು ಕಾರ್ಯವನು ||
 ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರಲಂಜಿಸಿ ನುಡಿದೆವೆಂ ! ದುಂಟಾದುದನೆ ಪೇಳ್ವರವರು || ೬೫ ||
 ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿತ್ರರು ಹೋಗುತಾ ಹಾದಿ | ಯೋಗಗೆ ಚಕ್ರೇಶನ ಮನದ ||
 ಒಳಗನರಿದು ತಾವು ತನ್ನೊಳಲೋಚನೆ | ಗೊಳುತ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೆಯಿದರು || ೬೬ ||

ಬಂದ ದಿನವೆ ವಿನಮಿಯ ಬೆದರಿಸದೆ ಗು | ಟ್ಟಿಂದದ ಮಾಜಿಕೊಂಡಿದ್ದು ||
 ಇಂದು ನುಡಿದನು ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲಿನ | ನಂದ ಲೇಸೆಂದರ್ಥಿಯೊಳು || ೭೦ ||
 ನಮಿರಾಜನನುಜೆಯ ಮೇಲೊಲೈ ತನಗುಂಟು | ಭ್ರಮಿಸಿ ಹೆಣ್ಣೆಂಬುದ ನುಡಿಯಾ ||
 ಗಮಕದೊಳಾ ಹೆಣ್ಣು ಬಪ್ಪಂತೆ ಮಾಡಿದ | ನಮನು ಲೇಸೆನುತ ಸಾಗಿದರು || ೭೧ ||

ಕೃತಮಾಲ ಬಂದನಷ್ಟರೊಳವನನು ದಳ | ಪತಿ ತಂದು ನೃಪನ ಕಾಣಿಸಿದಾ ||

ಕ್ರಿಸ್ತಿಪನಾಗಳೆ ಭದ್ರಮುಖನ ಕರೆಸಿ ದಳ | ಪತಿಗವನಿಗು ಪೇಳ್ವನಿಂತು || ೭೨ ||
 ಇವನು ತಿಮಿತ್ರಗುಹೆಯ ಹೊಲಬಿಗನು ನೀ | ವಿವನೊಡನೆಯ್ವಿ ಹಾದಿಯನು ||
 ಸವರಿ ಬಹುದು ಮತ್ತೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಹವೆಂ | ದವನೀಶ ನೇಮನತತ್ತಾ || ೭೩ ||
 ತೆಗೆದಗಳನು ಹೊಳಿ ಮುಂದೆ ವಜ್ರದ ಪಡಿ | ತೆಗೆದು ಕತ್ತಲೆಯಿಡಿದಿದ ||
 ವಿಗಡದ ಗುಹೆಯನು ಕಾಕಿಣಿಪ್ರಭೆಯಿಂದ | ಹೊಗುವುದೊಯ್ಯಾರದೊಳೆಂದಾ || ೭೪ ||
 ಗುಹೆಯ ನಡುವೆ ಸಿಂಧುನದಿ ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ | ವಿಹರಿಸುತಿರ್ದುದಾ ನದಿಯ ||
 ಲಹರಿಗೆ ಮೂಡಣಂ ಪಡುವಣೆಂದೆರಡು ದು | ವಹನದಿ ಕೂಡಿದುದೆಂದಾ || ೭೫ ||
 ಪಡುವಣೆಂ ಬಹುದು ನಿಮಗ್ನವೆಂಬುದು ಮೂಡ | ಗಡೆಯದುನ್ನಗ್ನವೆನಿವುದು ||
 ಕೆಡುಕುತೊರೆಗಳವು ನಾಡಾಡಿತೊರೆಗಳ | ನಡೆಯಲ್ಲ ಕೇಳಿರೈಯೆಂದಾ || ೭೬ ||
 ಬೆಂಡ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗುಂಡಿನಂತೆ ಪಾತಾಳಕೆ | ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿಹುದು ನಿಮಗ್ನಾ ||
 ಗುಂಡ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೇಲಕುನ್ನಗ್ನನದಿ ಹೊಯಿ | ಚೆಂಡಿನಂತಿಡುತಿಹುದೆಂದಾ || ೭೭ ||
 ಎಲ್ಲನದಿಯ ಚರ್ಮದೊಳು ದಾಂಟಬಹುದವ | ರಲ್ಲಿಗಾಗದು ಚರ್ಮರತ್ತಾ ||
 ಬಲ್ಲಿತಾಗಿರೆ ಸೇತುಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಭೂ | ವಲ್ಲಭ ತಂತ್ರದೊರಿದನು || ೭೮ ||
 ನೀರ ಮುಟ್ಟದೆ ಮೇಲಕೆತ್ತಿ ಪಾಲವ ಕಟ್ಟಿ | ದಾರಿಯ ಮಾಡಬೇಕದಕೆ ||
 ಧಾರಣಿಚರರಾಗದಂಬರೇಚರರು ಕ | ಲೋರವ್ಯಂತರರು ಬೇಕೆಂದಾ || ೭೯ ||
 ಕಂಟಕನದಿಗಳಾಚೆಗೆ ಭೂತಖಚರರ | ದಾಂಟಿಸುತಾಚಿ ಮತ್ತೀಚೆ ||
 ಗೂಂಟವ ಬಲಿದಿತ್ತಿ ಪಾಲವ ಕಟ್ಟಿ ನಿ | ಸ್ಕಂಟಕಾಂಗವ ಮಾಳ್ವದೆಂದಾ || ೮೦ ||
 ಒಡನೆ ಮುಂದೆಯ್ವಿ ಮತ್ತಾ ಗುಹೆಗಿಕ್ಕಿದ | ಬಡಗಣ ಕದವಿನ ಕೇಲಾ ||
 ಬಡಿದೊತ್ತಿ ತೆಗೆವುದು ನಾವೆಯ್ವಿನನೆಗಲ್ಲಿ | ಪಡೆಗೂಡಿ ಕೃತಮಾಲನಿರಲಿ || ೮೧ ||
 ಪಾಲಗಟ್ಟುವ ಸೇವೆ ಭದ್ರಮುಖಗೆ ಕೃತ | ಮಾಲಗೆ ಗುಹೆಯ ಕಾವಾಚ್ಛೇ ||
 ಕಾಲುನೆಯನು ಹೊಳಿ ಕಡೆಯ ಕದವ ತೆಗೆ | ವೊಳಿಗ ಜಯನಾಮಗೆಂದಾ || ೮೨ ||
 ವ್ಯಂತರಾಗ್ರಣಿ ಮೊದಲಾದರ ಖಚರರ | ನಂತರಿಸದೆ ಕೂಡೆ ಕರೆಸಿ ||
 ಮುಂತವರೊಡಗೂಡಿ ಕಳುಹಿದನವರು ಭೂ | ಕಾಂತಗೆರಗಿ ಪೋದರತ್ತ || ೮೩ ||

ಮುನ್ನ ಕಂಡಂತೆ ಗುಹೆಯೊಳದ್ದ ತೊರೆಗಳ | ಬಿನ್ನಣಿಸಿದೆ ಸ್ವಾಮಿಯಿದರ ||
 ಗನ್ನ ತಾನೇನೆಂದು ಬುದ್ಧಿಸಾಗರಮಂತ್ರಿ | ಬಿನ್ನವಿಸಿದನರ್ತಿವಡುತ || ೮೪ ||
 ನಾನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬರಬೇಕೆಯಿ | ದೇನು ಚಿತ್ರಾರ್ಥವೈಯೆಂದಾ ||
 ಜೈನಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ವರಿಯೆನೆ ನೀನು | ತಾನರಿಯೆಯ ಮರುಯೆಂದಾ || ೮೫ ||
 ಅರಿವೆವಾ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮರೆವೆವೆಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂ | ದರಿಕೆಯೇತರದೆಂದು ನೃಪನ ||
 ಅರಿಕೆಯ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮಂಡೆದೊಗಿದನವ | ನರಿಕೆಗಾರ್ತಲಿದೊಗದವರು || ೮೬ ||
 ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿಗೆ ವಿನಯವನಾಡಿ ಮನ್ನಣೆ | ಗಳನಿತ್ತು ಬೀಡಿಗೆ ಕಳುಹಿ ||
 ತಳುವದೆದ್ದನು ಜಿನ ಶರಣೆನುತರಮನೆ | ಯೊಳಹೊಕ್ಕನಾ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ || ೮೭ ||
 ದಾದಿಯರಯ್ಯಂದಿರಗಲಿದ ಚಿಂತಿತ | ಳೋದರಿಯರಿಗಾಗದಂತೆ ||
 ಆದರದಿಂದವರೊತ್ತ ಸಾರಿದನಿದು | ಮೈದುನಮಾತಿನ ಸಂಧಿ || ೮೮ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೮೯ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೯೦ ||
 ಸರಸದೊಳಗೆ ಸವಿಮಾತಿನೊಳಘನ ನಿ | ಜರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ||
 ಪರಮ ನೀನೆನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿರು ಸುಖಾ | ಕರನೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೯೧ ||

ವೃಷ್ಟಿನಿವಾರಣಸಂಧಿ.

ತೃನುಗುಹೆಯೊಳು ರಾಗರೋಷದ ನದಿಯ ಚಿ | ಧ್ವನಸೇತುಗಟ್ಟಿ ಲಂಘಿಸುವ ||
 ವಿನುತಾತ್ಮ ನನಗೆ ಸನ್ಮತದೋರು ದಿವ್ಯಲೋ | ಚನನೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಮಂದಿ ಪೋಪಂತೆ ದಾರಿಯ ಕೊಂಕ ನೃಪತಿ ಪೇ | ಛಂದದಿ ನೇರವ ಮಾಡಿ ||
 ಒಂದುತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕಂಡರು ಸೇವೆ | ಗಂದು ಪೋದವರೆಲ್ಲ ನೃಪನಾ || ೨ ||

ಭೂತಾರಣ್ಯ ದೇವಾರಣ್ಯವೆಂಬ ವಿ | ಖ್ಯಾತಭೂಮಿಯ ವೃಕ್ಷ ಗಳನು ||
 ತೂತಿಟ್ಟು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿ ತಿಂಗಳು ತಳ್ಳಿ | ಸೇತುಗೈದೆಯ್ದಂದರವರು || ೩ ||

ಬೆಟ್ಟ ತಾನದು ತೆಂಕ ಬಡಗಲೀಕ್ಷೆ ಸುನಾಗ | ದಟ್ಟವೈವತ್ತುಯೋಜನವು ||
 ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ಸಾಲಕಟ್ಟಿತು ಜಯರಾಜ | ಮುಟ್ಟಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನಿತ್ತು || ೪ ||

ಮಾರಿ ಬಾಯ್ದರೆದಂತೆ ತೆರೆದ ಗುಹೆಯ ನಿನ್ನ | ವೀರದಿ ಹೊಕ್ಕು ಬಡಗಣ ||
 ದಾರವಂದದ ಕೇಲನೊಡೆಹೊಯ್ದು ತೆಗೆದೆನು | ದಾರಿಯಾದುದು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೫ ||

ಉಸುರನುಳಿದ ಹುಲಿಯುಗುರ್ಗಗಳ ಮುರಿವೊಡು | ಬೃಸನೆ ಲೋಕದೊಳದರಂತೆ ||
 ಬಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಗುಹೆಯ ಕನಾಟವ ತೆಗೆವೊಡಾ | ಯಸವೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳೆಂದಾ || ೬ ||

ಜ್ವಾಲೆಯೆಂಬುಸುರು ಕೆಟ್ಟೊಡೆ ಮುಂಬಾಗಿಲ | ಹೋಳುಗುಟ್ಟಿದೆ ಮುಂದೆ ನೀನು ||
 ಹಾಳುಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಹಿತ್ತಿಲ ಬಾಗಿಲ | ತಾಳ ತೆಗೆದೆನು ನಾನೆಂದಾ || ೭ ||

ಸಾಕು ಚಕ್ರೇಶನಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತೆರೆವ ಮ | ಹಾಕಾಯಬಲ ನೀನೆಯೆಂದು ||
 ಆ ಕದವೆನ್ನ ನದ್ದಲಿಸುತ ಪೋಪಂತೆ | ಗೀಳುಗಿರೈನುತ ತೆರೆದುದು || ೮ ||

ಕೃತಯುಗಚಕ್ರಿಯ ಸೇವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ದುದಾನು | ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದಲ್ಲಿ ||
 ಕೃತಮಾಲ ತನ್ನಯ ವ್ಯಂತರಬಲವಲಂ | ಕೃತನಾಗೆ ಕಾದಿದನೆಂದಾ || ೯ ||

ಭೂಚರರಿಂದ ಕಾಲುವೆಯ ಹೂಳಿಸಿದನೆಂ | ದಾ ಚಮೂಪತಿ ಪೇಳ್ದು ನಿಂದಾ ||
 ಖೇಚರಗ್ರಹರಿಂದ ಪಾಲವಾಯ್ದೆಂದಾಗ | ಸೂಚಿಸಿದನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ || ೧೦ ||

ಹೋದಷ್ಟು ಜನಕೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತನೊಡನೆ ದಂ | ಡಾದರೆ ಬಳಲಿ ಬಂದವರು ||
 ವೇದನೆಬಡುವರೆಂದೊಂದುತಿಂಗಳು ಮತ್ತೆ | ಮೇದಿನೀಪತಿಯಿದ್ದನಲ್ಲಿ || ೧೧ ||

ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಭೇರಿಯ ನಾದ ಭೂಗಗ | ನಾಂಗಣಮುಸುಕಿ ಸೂಳೈಸೆ ||
 ಸಂಗರಾಂಗಣಮಲ್ಲ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದನು | ತ್ತುಂಗಲಗ್ನದೊಳು ಲಗ್ನಿಯೊಳು || ೧೨ ||

ಮುಂದಂಡಿನೊಳು ಜಯರಾಜನು ಬಹುನ್ನಪ | ರೊಂದಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರಯ್ದು ||
 ಹಿಂದೆ ವ್ಯಂತರರೈವು ನಡುವೆ ತಾ ಗಣಬದ್ಧ | ವೃಂದವೆರಸಿ ತೆರಳಿದನು || ೧೩ ||

ಸ್ವದಳಸಹಿತ ಮೌಲ್ವನೆಯ್ವಿ ಸೋಪಾನಮಾ | ಗರ್ವದೋಳಿರಿ ಗುಹೆಯೊಳಹೂಕ್ಕು ||
 ವಿದಿತಸಂಧಾವಿನೆರಳ್ದಿವಿಡಿವಾ ಚಕ್ರಿ | ಚದುರಿಂದ ದಂಡುನಡೆದನು || ೧೪ ||
 ಎಣಿಸಿ ಗಾವುದಕೊಂದು ಚಂದ್ರಾ ಕರ್ವೂಪ ಕಾ | ಕೆಣಿಯಿಂದ ಗುಹೆಯ ಗರ್ಭದೊಳು ||
 ಅಣೆದೊತ್ತಿ ಬರೆಯಲಾ ಬೆಳಗಿಂದ ಭೂಭುಜಾ | ಗ್ರಹಿಯ ಕಟಕ ಗಮಿಸಿದುದು || ೧೫ ||
 ಗುಹೆಯ ಮೂಡಣ ಪಡುವಣ ಗೋಡೆಯೊಳು ಚಂದ್ರ | ಮಿಹಿರರ ಸಾಲು ಕಣ್ಣೆಸೆಯೆ ||
 ಬಹುಖಡ್ಗಮಕುಟಚಕ್ರದ ಕಾಂತಿ ನಡುವಿರೆ | ಮಹಿಪನ ಸೇನೆ ನಡೆದುದು || ೧೬ ||
 ದಿವರಾತ್ರಿಯನು ಘಳಿಯಾರದಿಂದರಿದು ಹೋ | ಸವನು ಸಂಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳನು ||
 ಸುವಿಧಾನದೊಳು ನಡೆಸುತ ಮುಂದಕೆಯ್ವಿದ | ನವನೇನು ಮೋಸದ ದೊರೆಯೆ || ೧೭ ||
 ಗುರುಹಂಸನಾಥನ ಭಾವಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಪರಿಣಾಮದೊಳು ಬೀಡುಬಿಡುತ ||
 ತ್ವರಿತದೊಳೆಳುತ ಗುಹೆಯ ಗರ್ಭದೊಳಂತು | ಬರುತಿರ್ದನಾ ಭಾವಿತಾತ್ಮಾ || ೧೮ ||
 ಎಂದಿನಂದದಿ ಹಿಂದೆ ಸತಿಯರೆಯ್ತಪ್ಪದು | ಚಂದವಲ್ಲೆಂದು ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||
 ಅಂದು ತನ್ನೊತ್ತಿನೊಳ್ಳಿಲ್ಲರ ಕೂಡಿಕೊಂ | ಡೊಂದು ಲೀಲೆಯೊಳೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೧೯ ||
 ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನೊಡನರ್ಕಕೀರ್ತ್ಯಾದಿಸ | ವೃದ್ಧಕುಮಾರರ ನಡೆಸಿ ||
 ಶುದ್ಧಕಾಂತೆಯರ ತಾನಾರಯ್ಪುತಾತ್ಮವಿ | ಶುದ್ಧಿಯೊಳೆಯ್ತರುತಿರ್ದಾ || ೨೦ ||
 ಪಡೆಯೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಮುಂದಿನಿಸು ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಕಾ | ಲಿಡುವಂತು ನೇಮಿಸಿ ನಡೆಸಿ ||
 ಕಡುಜಾಣನಬಲೆಯರೊಡಗೂಡಿ ತಾ ನಟ್ಟ | ನಡುವೆ ಬಂದನು ವಿಲಾಸದೊಳು || ೨೧ ||
 ಲಲನೆಯರಂಜುವರಲಸುವರೆಂದಾಗ | ಹಲವುರೂಪಾಂತೈರೊಡನೆ |
 ಒಳುನುಡಿದೊಳುರುತೆಯ್ತಂದನು ಹಿಂದುಮುಂ | ದೆಳಸಿದ ತೆರೆಯ ಕೋಟಿಯೊಳು || ೨೨ ||
 ಗಾನಕಾಂತೆಯರಾತ್ಮಕಲೆಯ ಹಾಡುತಿರೆ ವಿ | ಮಾನದೊಳ್ಳಿಲ್ಲರುವೆರಸಿ ||
 ಮಾನಿನಿಯಿರಿಗಭಿಪ್ರಾಯವ ಹೇಳುತೊಂ | ದಾನಂದದೊಳು ಬರುತಿರ್ದಾ || ೨೩ ||
 ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ಕೆಲವೆಡೆಯೊಳು ಸುಖ ಕೆಲವೆಡೆ | ಯಲ್ಲಿ ಮಹಾದುಃಖವಹುದು ||
 ಬಲ್ಲವಗೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋದಲ್ಲಿ ಸುಖವೆಂಬು | ದಲ್ಲಿ ತೋರಿತು ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೨೪ ||
 ಪಾಲವ ದಾಂಟದನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದೆ | ಸಾಳೆಯಬಿಡುತ ಸೇನೆಯನು ||
 ಪಾಲಿಸುತೊಯ್ಯಾರದೊಳು ದಂಡು ತೆರಳೆ ಭೂ | ಪಾಲನಾ ಗುಹೆಯ ದಾಂಟದನು || ೨೫ ||
 ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳೋರಣಗಟ್ಟ ದಂಡೇಶನೊಂ | ದಾಗಿ ಮುಂದಕೆ ಕೃತಮಾಲಾ ||
 ಹೋಗಿದ್ದನರಸಿಯರ್ವರಸಿ ಚಕ್ರೇಶನಾ | ಬಾಗಿಲ ನೋಡುತೆಯ್ವಿದನು || ೨೬ ||
 ಲಾಯದೊಳಿದ್ದಶ್ಚ ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದು ವಿ | ಡಾಯದಿ ಹರಿದಾಡುವಂತೆ ||
 ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಂಗಳು ಗುಹೆಯಿಂದ ದಾಂಟಿ ನಿ | ಟ್ಪಾಯದೆಣ್ಣೆಸೆಯ ನೋಡಿದುವು || ೨೭ ||

ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲರು ಗುಹೆಯ ದಾಂಟದ ಮೇಲೆ | ಕ್ಷೋಣೇಶ ಹಲವುರೂಪಗಲಿ ||
 ಆಣೆವೆತ್ತೊಂದುರೂಪನೆ ತಾಳ್ವು ನಲವಿಂದ | ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು ಬಕ್ಷ ಪಡೆಯಾ || ೨೮ ||
 ಮದಗದೊಳಗೆ ನೀರು ಗಳಗಳನಿಳವಂತೆ | ಮದಗಜಹಯರಥಸೇನೆ ||
 ಕಮಬಿ ಮೊತ್ತದಿ ಪೊರಮಡುತಿದ್ದುದಾ ಗುಹೆ | ಯುದರದಿಂದುತ್ತರಧರೆಗೆ || ೨೯ ||
 ಕೆಲವುದಿವಸ ಗುಹೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನುಂ | ಡಲನ ಕಾಣದೆ ಪಡೆಯೆಲ್ಲ ||
 ಬಳಕ ಸೂರ್ಯನ ಕಂಡು ಸಂದಣಿಯೊಳು ಗಳ | ಬಳಸುತ್ತರ್ಯೊಳು ನುಡಿದುದು || ೩೦ ||
 ಕುವರರ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಳೆಯರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ಕವಿಗಾನಿವಿಪ್ರವೇಶ್ಯಯರಾ ||
 ಅವನಿಸಾಲರನೊಮ್ಮೆ ನೊದಲೊಳಾರಯ್ದುಳಿ | ದವರ ಮತ್ತಾರಯ್ಯುತಿರ್ದಾರ್ || ೩೧ ||
 ನಡುವಣ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡನ ಮೆಟ್ಟಿ ಪಾಳೆಯ | ಬಿಡಿಸಿದನಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ||
 ಪಡೆ ಬರುತಿರ್ದುದು ಸಾಲಾಗಿ ದಿನಚರಿ | ವಿಡಿದು ಗುಹಾಮುಖದಿಂದ || ೩೨ ||
 ತೆರಸಿನ ಕಟಕವೊಂದೆ ಬಾರಿ ಬಹುದಕೆ | ತೆರವು ಸಾಲದು ಗುಹೆಯೊಡಲು ||
 ಕಿರಿಕಿರಿದಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತಿರ್ದುದು | ತೊರೆಯ ನೀರೊತ್ತಿ ಬಹಂತೆ || ೩೩ ||
 ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೀ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದಿದು | ನೆಲನೀದುದೊಯೆಂಬ ಮಾತು ||
 ಫಲಿಸುತಿರ್ದುದು ನೋಡಲಾ ವಿಜಯಾರ್ಥದ | ಬಿಲದಿಂದ ಪೊರಮಡುವಾಗ || ೩೪ ||
 ಬೆಳ್ಳಿಚಿನ್ನದ ಗೋವಿನೊಳು ನುಗುಳಿಸಿ ವೇದ | ದಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಮಾಳ್ವುದನು ||
 ಸೊಲ್ಲಿಸುವಂತಿಳಿತರುತಿರ್ದುದಾ ಸೇನೆ | ಬೆಳ್ಳಿವೆಟ್ಟದ ಗರ್ಭದಿಂದ || ೩೫ ||
 ಉಳಿಯದೆ ಬಲವೆಲ್ಲ ಬಂದುದ ಕೇಳಿದೆ | ಯೊಳು ರಾಯ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದಾ ||
 ತಿಲಮಾತ್ರ ಮರಹುಂಟೆ ಕೃತಮಾಲಗವನ ಪೆ | ಬಲಕಿತ್ತ ಕರೆದು ಮನ್ನಣೆಯಾ || ೩೬ ||

ಸರ್ವಬಲವ ನೋಡಿ ಸಂತವಿಟ್ಟಾ ಮಧ್ಯ | ದುರ್ವಿಯೊಳರಸನಿಪ್ಪಾಗ ||
 ಪೂರ್ವದೊಳಾರು ಕಂಡರೆಯದುದೊಂದು ವಿ | ಗುರ್ವಣಿಯಾದುದೇನೆಂಬೆ || ೩೭ ||
 ಆ ವಸುಮತಿಗೆ ಚಿಲಾತರಾಜನು ಬಳಿ | ಕಾವರ್ತರಾಜನೆಂದೆಂಬ ||
 ಭೂವರರಿಬ್ಬರಗ್ಗಲರವರೆಸಗಿದ | ರಾ ವೇಳೆಯೊಳಗೊಂದು ಭಯನಾ || ೩೮ ||
 ಎಂದಯಿಲ್ಲದ ಚಕ್ರ ಬಂದನಿವನಿಗಾವು | ವಂದಿಸುವೆನೆ ಫಡಾಯೆಂದು ||
 ಮಂದಿಸಹಿತ ಕಾದಿ ತೆರಳಿಸಲರಿದು ಮ | ತೊಂದುತಂತ್ರನ ಕಂಡರವರು || ೩೯ ||
 ಕಾಲಮುಖರು ಮೇಘಮುಖರೆಂಬ ತಮ್ಮ ವಿ | ಶಾಲಕುಲಾಧಿದೈವಗಳಾ ||
 ಅಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದರ್ಚಿಸಿ ಭಜಿಸಿದರವು | ಮೇಲೆ ಮೈದೊರಿದುಮೊಡನೆ || ೪೦ ||
 ನಮ್ಮ ನೀವೇನು ಕಾರಣ ಜಪಿಸಿದಿರಿಯೆಂ | ದುಮ್ಮಿ ದೈವಗಳು ಕೇಳಿದುವು ||
 ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ನಾವು ಪರರಿಗೆರಗುವುದು | ಸಮ್ಮಿ ತಾಂಗನೆಯೆಂದರವರು || ೪೧ ||

ಕಾಲಮುಖರ ಮೇಘಮುಖರ ಭಕ್ತರು ಹೋಗಿ | ಕಾಲವಶದಿ ನರಪತಿಯ ||
 ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರೊಬ್ಬರು ಸಾಕೆ ನಿಮಗೆಂದು | ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರಾ ನೃಪರು || ೪೨ ||
 ಏಳಿರೈ ಇವನ ಹಿಂದಕೆ ತೆರಳಿಸಿ ನಿಮ | ಗಾ ಲೋಲಸುಖವ ಮಾಡುವೆವು ||
 ಏಳಿಂಟುದಿನಮುಟ್ಟು ಸೈರಿಸಿಯೆನಲದ | ಕೇಳುತೆದ್ದರು ಹರುಷದೊಳು || ೪೩ ||
 ಕಾದಿ ಜಯಿಸಲೆನುಗರಿದು ಪಾಯ್ದಳ ಬಂದ | ಹಾದಿಯೊಳ್ತರುಗಿ ಹೋಹಂತೆ ||
 ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಮಳೆಗರೆದು ಬೇಸರಿಸೆವೆಂ | ದಾ ದೈವ ಕಳುಹಿದುವನರಾ || ೪೪ ||

ಒಡ್ಡಿ ತಾಗಳೆ ಮುಗಿಲಾಕಾಶತುಂಬಿ ಮಾ | ರೊಡ್ಡಿದಾನೆಯ ಹಿಂಡಿನಂತೆ ||
 ಅಡ್ಡ ಸಿಡ್ಡಗೆ ಸುಳಿದುವು ಕಾಲರಾಹುವಿ | ನೊಡ್ಡು ಸಂಚಲಿಸುವಂದದೊಳು || ೪೫ ||
 ಕಾಳರಾಕ್ಷಸರು ಕಾಳಗಕೆಂದು ಮೇಲೊಡ್ಡಿ | ಪಾಳೆಯಬಿಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ ||
 ಕಾಳಮೇಘಗಳೊಡ್ಡು ಕವಿದು ತೋರಿತು ಕಡೆ | ಗಾಲದ ಭಯವ ಸೂಚಿಸುತ || ೪೬ ||
 ನೀಳಗಿರಗಳು ನೆಗೆದು ಚರಿಸುವುವೂ ತ | ಮಾಳಲತೆಗಳು ಹಬ್ಬಿದುವೊ ||
 ಭೀಳಾಂಧಕಾರದ ದಾಳಿಯೊಯೆನೆ ಮೇಘ | ಜಾಳ ಮೋಹರಿಸಿತೇಳ್ಗೆಯೊಳು || ೪೭ ||
 ಮೊಗಸಿತು ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರಿಗೆ ಮುಸುಕು ಕಾರ | ಮುಗಿಲು ಸುತ್ತಲು ಪಸರಿಸಿತು ||
 ಹಗಲು ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದಂತಾಯ್ತು ದುಷ್ಟದೈ | ವಗಳ ವಿಗುರ್ವಣೆಯಿಂದ || ೪೮ ||
 ಮುಂಚಿ ಕಾಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ಬಹುದೆಂದು ದೈವಗ | ಳಂಚಿನೊಳ್ಳಂದು ಸೂಚನೆಗೆ ||
 ಕುಂಚವ ಬೀಸುತಿದ್ದುವೊಯೆನೆ ಚಿಲುವಾಗಿ | ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿದುವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ || ೪೯ ||
 ಪಂಚನರ್ಣದ ಸುರಚಾಪಕೆ ಹೊಳೆವೆಳೆ | ಮಿಂಚಿನ ಹೆದೆಯ ಸಂಗೊಳಿಸಿ ||
 ಹೊಂಚಿ ದೈವಗಳು ಮಿಡಿದು ನೋಡಿದಂತೆ ಪ | ಳಂಚಿ ಮೊಳಗಿತಾಗ ಮೊಳಗು || ೫೦ ||
 ಪಡಿಯನೊಡೆದು ದನಿದೋರಿ ಪಟ್ಟಂಡವ | ನಡುಗಿಸಿದರಸನ ಪಡೆಯ ||
 ನಡುಗಿಸಲಾರ್ಭಟಿಸಿದುವೊ ದೈವಗಳೆನೆ | ಸಿಡಿಲು ಚೀರ್ಚಿಟಿಸಿತಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೫೧ ||
 ತಾಳಲರಿದು ದೈವಕೃತವೃಷ್ಟಿ ಬರುತಿದೆ | ಯೇಳಿ ನೀವೆಂದು ಪಾಯ್ದಳಕೆ ||
 ಹೇಳಲೊದಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ದೂತನೊಯೆನೆ | ಗಾಳ ಬಿರ್ದೆಂದು ಬೀಸಿದುದು || ೫೨ ||
 ಕೊಡದ ಸಾಲಂದದ ಮುಗಿಲ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲ | ಬಡಿಗೆಯಿಂದ ಬಡಿಯೆ ದೈವಗಳು ||
 ಒಡೆದಂತೆ ಗುಡುಗಾದುದೊಳಗಿದ್ದ ನೀರು ತೊ | ಟ್ಟಿಡುವಂತೆ ಕರೆದುದು ವೃಷ್ಟಿ || ೫೩ ||
 ಮುಗಿಲೆಂಬ ಮದಗಜಗಳ ಮದಧಾರೆಯೊ | ಮಿಗೆ ಮೇಘವೆಂಬ ರಾಹುಗಳು ||
 ಉಗುಳುವ ವಿಷವೊಯೆಂಬಂತಾಗ ಕಷ್ಟವು | ಸ್ವಿಗಳ ಸೂಸಿದುವು ದೈವಗಳು || ೫೪ ||
 ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದುವೀ ಕಂಪುಗೆಟ್ಟಹ ಮೊಗ್ಗೆ | ಮಲ್ಲಿಗೆಯೆಳೆಯ ಮುತ್ತೆಂದು ||
 ಎಲ್ಲರಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನೋಡುವಂತೊಡನಾಲಿ | ಕಲ್ಲು ಝಲ್ಲೆಂದು ಚಿಲ್ಲಿದುವು || ೫೫ ||

ಏನೆಂಬೆ ಪಡೆ ಬಿಚ್ಚುವಂತಾಲಿವರಲ ಮು । ತ್ತಾನೆಯ ತೋರದೊಳ್ಳರೆಯೆ ॥
 ಅನೇಕಲ್ಲಿಂದಿಂದುಮುಟ್ಟಲು ನುಡಿವರು । ಮಾನವರಾಲಿಕ್ಕಲುಗಳಾ ॥ ೫೬ ॥
 ತಾರಕೋರ್ವಿಯ ಕಲ್ಪತರುಗಳಿಂದಿಳಿತಹ । ಬೇರುಗಳೆನೆ ನಭವೆಂಬ ॥
 ಧಾರೆವಟ್ಟಲೊಳಿಳಿತಹ ಜಲವೆನೆ ಜಲ । ಧಾರೆಗಳ್ಳರಣಿಗಳಿದುವು ॥ ೫೭ ॥
 ಅಗಣಿತದೈವಗಳೊಂದು ಹಬ್ಬವ ಮಾಡ । ಲಗಲದೊಳ್ಳೆರೆದೊತ್ತಲಾಗಿ ॥
 ಗಗನವೆಂದೆಂಬ ಸೇವಗೆಯೊರಳಿಂದ ಸೇ । ವಗೆಯಿಳಿವೊಲು ಮಳೆಯಾಯ್ತು ॥ ೫೮ ॥
 ಕರೆದುದು ವೃಷ್ಟಿಯೇನೆಂಬೆನಂಬರವೆ ಬಾ । ಯ್ದೆರೆದುಗುಳಿದುದೊಯೆಂಬಂತೆ ॥
 ಕಿರುಧಾರೆಯಲ್ಲ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ತೋರ । ದುರುವ ಧಾರೆಯೊಳೆಡೆವಿಡೆ ॥ ೫೯ ॥
 ಧಾರಣಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಪ್ರಜೆಯನಾ ನೃಪರಾಗ । ದೂರಕೆ ಗೂಳಿಯದೆಗೆಸೆ ॥
 ಆ ರಾಜ್ಯದನಿತ ಬಿಟ್ಟರಸನ ಸೇನೆಗೆ । ಭೋರೆಂದು ಕರೆದುವು ಮಳೆಯಾ ॥ ೬೦ ॥
 ನೆಲನೆಲ್ಲ ಜವುಗಾಯ್ತು ನೊದಲು ಮತ್ತುರೆ ತೇದು । ತೊಳೆದುಹೋದುವು ಬಡಬೆಟ್ಟಾ ॥
 ಬಲುಬೆಟ್ಟ ಕಸಿದುಕುಸಿದು ಹಿಗ್ಗಿದುವು ಮರ । ಮೆಳೆಗಳ ಸುದ್ದಿಯಿನ್ನೇನು ॥ ೬೧ ॥
 ಕೆರೆಬಾವಿಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳು ಬೆಂಚೆಗಳು ಹೆ । ದೊರೆ ಹೊಳೆ ತಗ್ಗು ತಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ॥
 ಮರೆಸಿಯೇಕಾರ್ಣವವಾಯ್ತು ದೈವಗಳುಬ್ಬಿ । ಕರೆವುತಿದ್ದುವು ಮತ್ತು ಮಳೆಯಾ ॥ ೬೨ ॥
 ಬಳಸಿದ್ದ ಕೋಟೆಯ ಮಾರಿ ಸಾಳೆಯಕೆ ನೀ । ರಿಳಿವುದ ಕಂಡು ಪಾಯ್ದಳವು ॥
 ಗಳಬಳಸಲು ಭಕ್ತಚರ್ಮರತ್ನಗಳನಾ । ಗಳೆ ಚಕ್ರಿ ಹರಹಹೇಳಿದಾ ॥ ೬೩ ॥
 ಭಕ್ತರತ್ನವ ಮೇಲೆ ಸಸರಿಸಿ ಚರ್ಮವ । ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಹರಹಿದರು ॥
 ಶತ್ರುವಿಜಯನ ಪಾಯ್ದಳವಿದ್ದದ್ದಲ್ಲಿ ಬ । ಹಿತ್ತದೊಳ್ಳರದರಿಸ್ಪಂತೆ ॥ ೬೪ ॥
 ಅಗಲ ಮೂವತ್ತಾರುಗಾವುದ ನೀಟ ಸೇ । ನೆಗೆ ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟುಯೋಜನವು ॥
 ತೆಗೆದಷ್ಟನೊಳೆಕೊಂಡು ಭಕ್ತಚರ್ಮಗಳಾಗ । ನೆಗೆದಿದ್ದವಾ ನೀರ ಮೇಲೆ ॥ ೬೫ ॥
 ಚರ್ಮರತ್ನಕೆ ವಜ್ರಮಯವೆಂಬ ಪೆಸರುಂಟು । ಚರ್ಮವಲ್ಲದು ಸುಪವಿತ್ರಾ ॥
 ಒರ್ಮ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭವೆಸರು ಭಕ್ತಕೆ ಪುಣ್ಯ । ನಿರ್ಮಿತವವು ವಿಚಿತ್ರಗಳು ॥ ೬೬ ॥
 ಮೇಲೆ ಬಪ್ಪುಪರ್ವಗಳ ಭಕ್ತರತ್ನ ವಿ । ಶಾಲದಿ ತಡೆದು ಕಳೆವುದು ॥
 ಕೀಳುಗಡೆಯ ಬಾಧೆಗಳ ಚರ್ಮ ತಡೆವುದು । ಹೇಳಲಳವೆ ಚಕ್ರಿ ಪದವಾ ॥ ೬೭ ॥
 ಹೊಳಿತು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಭೆ ಮಳೆಯಿಂದ । ಕಾಳಗತ್ತಲೆ ಹೆಚ್ಚಿತಾಗ ॥
 ಧಾಳದ ಚಕ್ರಕಾಕಿಣಿಗಳ ಬೆಳಗಿಂದ । ಸಾಳೆಯವಿದುರ್ದಾ ನೃಪನ ॥ ೬೮ ॥
 ನೋಹಿದ ಚಿಂತೆಯ ಕೆಡಿಸೆ ಕಾಕಿಣಿಗೆ ಚಿಂ । ತಾಹತಿಯೆಂದಾಯ್ತು ಪೆಸರು ॥
 ರೂಹುಗಾಣಿಸಿತಾಗಿ ಚಕ್ರರತ್ನಕೆ ಗುಣ । ದೂಹ ಸುದರ್ಶನನಾಮ ॥ ೬೯ ॥

ಕೇಡಿನ ಮಳೆ ಸೂಸುತಿದ್ದುದು ಚಕ್ರಿಯೊ | ನಾಡಿನ ಸಹಜವೊಯೆಂದು ||
 ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು ಹಡಗಿನೊಳಿದ್ದ ಜಲಧಿಯ | ನೋಡುವ ವಾಣಿಜ್ಯನಂತೆ || ೭೦ ||
 ಕಾಲ ದೇಶದ ಗುಣದೊಳು ಮಳೆ ಬಹುದೆಂದು | ನಾಳೆ ನಾಡಿದು ಹೋಗುವೆಂದು ||
 ತಾಳಿ ಸರಾಕಿನೊಳಿದ್ದನಾ ಮಳೆ ಬಿಡ | ದೇಳುದಿವಸ ಬೇಸರಿಸಿತು || ೭೧ ||
 ಹಗಲಿರುಳೆಡೆವಡದೀ ಮಳೆ ಕರೆದುದು | ತೆಗೆಹಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿದೆ ||
 ತಗಹಿಕ್ಕಿದಂತಾಯ್ತು ಪಾಯ್ಲಳಕೆಂದು ಚ | ಕ್ರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಯೋಚನೆಯಾಯ್ತು || ೭೨ ||
 ಗಗನಕೆ ಭೂಮಿಗೆ ಜಲವೆ ತೂತಿಟ್ಟು ದಿ | ಟ್ಟಿಗೆ ನಸು ತೆರವುದೋರದಿದೆ ||
 ಯುಗದ ಕಡೆಯ ಮಳೆಯಂತಾಗುತಿದೆಯಿದ | ರಗಡು ತಾನೇನೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೭೩ ||
 ನೂರಾರುಪೆಟಲ ಗುಂಡುಗಳ ಜೋಡಿಸಿ ಕಂಚ | ಗಾರರ ಪಸರಕಿಟ್ಟಂತೆ ||
 ಸೀರಿ ಸಿಡಿಲು ಬೀಳುತವೆಯೆಡಬಲದೊಳ | ಗೀ ರೂಢಿಯೇನೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೭೪ ||
 ಕೊಡುವನಲ್ಲವನ ಬಿಡೆಂದರೋಪನ ಮೆಚ್ಚ | ಬಿಡದಿರೆ ಮಗಳಿಗೆ ಮುದುಕಿ ||
 ಕಿಡಿಕ್ಕಿದವೋಗಿ ಪಲ್ಲಡಿವಂತೆ ಗುಡುಗೇಕೆ | ಗುಡುಗಾಡಿಸುವುದೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೭೫ ||
 ಉದಧಿಯಾದುದು ನೆಲನೆಲ್ಲವು ತಾಳವ್ವ | ಕ್ಷುದ ತೋರಧಾರೆ ಬೀಳುತಿದೆ ||
 ಇದು ದೈವಗಳ ಚೇಷ್ಟೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತ | ನ್ನದೆಯೊಳು ನೆನೆದನಾ ಜಾಣಾ || ೭೬ ||
 ಹೋಗದೆ ಸುರುವುತಿದ್ದುದು ಮಳೆಯೆಂದು ನೋಡು | ವಾಗ ದೈವಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯೊ ||
 ಮಾಗಧಾಂಕಿತ ಜಯನಾಮ ಹೊರಗೆ ಮೇಲು | ಭಾಗೆಯ ನೋಡಿರೈಯೆಂದಾ || ೭೭ ||
 ಕಂಡರವರು ಮೇಲುಭಾಗೆಯೊಳಗೆ ಸಾಲು | ಗೊಂಡಿದ್ದ ದೈವಗಳೊಡ್ಡಾ ||
 ಮಂಡಿಮಣಿದು ಚಕ್ರಿಗೊರೆದು ಬಿಸನವ ಕೈ | ಕೊಂಡು ಲಂಘಿಸಿದರಂಬರಕೆ || ೭೮ ||
 ಆವರ ಹಿಂದುಳಿದ ವ್ಯಂತರಗರು ಗಣಬದ್ಧ | ರವಸರಗೊಂಡು ಸಾಲಾಗಿ ||
 ತಿವಿಯೆಸೆ ಪೊಡೆ ಹಿಡಿ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರನೆನು | ತವಗಡಿಸುತ ಲಾಗಿಗಿದರು || ೭೯ ||
 ಮಳೆಗೆ ವ್ಯಂತರರಳುಕರು ಕೆಲಬರು ಕೊಡ | ಮಳೆಯ ಮಂತ್ರದಿ ಲಾಗಿಗಿದರು ||
 ತಲೆವರೆಗೆಯನಿಕ್ಕಿ ಜಯರಾಜ ಕಿತ್ತ ಕೂ | ರಲಗುವೆರಸು ಮುಂದೆ ನೆಗೆದಾ || ೮೦ ||
 ಖಚರರದೊಂದು ವಿಮಾನವ ಜಯರಾಜ | ಪ್ರಚುರದೊಳೇರಿ ದಾಳಿಟ್ಟಾ ||
 ಸಚರಪೇಚರರು ದಾಳಿಟ್ಟರು ಸ್ವರ್ಗಕೆ | ರಚಿಸಿ ದಾಳಿಡುವರೆಂಬಂತೆ || ೮೧ ||
 ತಂಬಟ ಭೇರಿ ತತ್ತಿರಿ ಕಾಳೆ ನಿಸ್ಸಾಳ | ಚೆಂಬಕವರೆ ಪಟಹಗಳಾ ||
 ಬೆಂಬಳೆಯೊಳು ಬಡಿವುತ ಹೋಗಿ ತಾಗಿದ | ರಂಬರದೊಳಗೆ ದೈವಗಳಾ || ೮೨ ||
 ದೂರದೊಳಗೆ ನಿಂದು ದೈವಗಳುಬ್ಬಿ ಕ | ತೋರಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಮನವಿಕ್ಕಿ ||
 ನೀರ ಸೂಸುವುದ ಮಾರ್ಗೊಡನೆ ಗುಂಡಿನ ಬಿರು | ಧಾರೆಯ ಸೂಸಿದುವಾಲ್ಕು || ೮೩ ||

ಆವರಿಟ್ಟು ಗುಂಡ ತಪ್ಪಿಸುತಾಂತು ವ್ಯಂತರ | ರವರನಿಟ್ಟರು ಗುಂಡಿನಿಂದ ||
 ಪವಿಯ ಹರಿಗೆ ಜೋಡುಟಾಳಿಯ ಬಲದಿಂದ | ವಿವಿಧವೇಚರರು ನೂಂಕಿದರು || ೮೪ ||
 ಹಿಂದಕೆ ಕಿರಿದುದೂರಕೆ ತೆಗೆದಾ ದೈವ | ವೃಂದ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಕೆಂಡಗಳಾ ||
 ನಿಂದು ಸೂಸಿದುವು ಖೇಚರಿಗರಗ್ನಿಸ್ತಂಭ | ದೊಂದು ವಿದ್ಯೆಯೊಳು ತಡೆದರು || ೮೫ ||
 ತೆರಳಿ ವ್ಯಂತರಗರು ತೆರಸಾಗಿ ನಭದಲ್ಲಿ | ಹಂದರದಕೆ ದೈವ ತಮ್ಮ ||
 ಪರಿವಾರಸಹಿತ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಿಂದಕೆ | ತೆರಳಿ ನಿಂದುವು ಹೋಗದಲ್ಲಿ || ೮೬ ||
 ಇನ್ನೊಂದನೇನೆಂಬೆನೀ ಕಡೆಯೊಳಗಿವ | ರುನ್ನತದಿಂದೊತ್ತುವಾಗ ||
 ಬೆನ್ನ ಕಡೆಯೊಳು ದೈವಗಳನೊತ್ತುತ ಬಂದ | ರಿನ್ನಾರೊ ಅವರೂ ವ್ಯಂತರರು || ೮೭ ||
 ಇಬ್ಬರು ದೊರೆಗಳೆರಡುಬಲಗೂಡಿ ಮ | ತೊಬ್ಬಲವಾಗಿ ಮತ್ತೊಡನೆ ||
 ಕಬ್ಬಿಣಕೋಲೊಳಿಡುತ ದೈವಗಳ ಹಿಂದ | ನೆಬ್ಬಟ್ಟುತೆಯ್ತುಂದರಾಚಿ || ೮೮ ||
 ಭರತೇಶನೊಳು ತೋಟ ಬೇಡೆಂದು ನೊದಲೆ ವೇ | ಲ್ಲರೆ ಕೇಳಿದುಕ್ಕಿ ಕಾದಿದರು ||
 ಪರಮಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಪೊಡೆ ಬಡಿಯೆನು | ತಿರದೊತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಾಲ್ದು || ೮೯ ||
 ಜಯರಾಜನವರಾಚಿ ಬಪ್ಪದ ಕಂಡು ಚ | ಕ್ರಿಯ ಪುಣ್ಯಕಚ್ಚರಿನಡುತ ||
 ಭಯವಿಲ್ಲದೀಚಿ ತಾನೊತ್ತಿದ ಮಾಗಧಾ | ದಿಯು ಗಣಬದ್ಧರಾರ್ಭಟನೆ || ೯೦ ||
 ಜೋಡಿಸಿ ಪೆಟಲು ತುಪಾಕಿ ಮುಸುಂಡಿ ಸಿಂ | ಗಾಡಿಯೊಳೊಡ್ಡುತ್ತವಾಗ ||
 ಮಾಡದ ಮೇಲಣ ಕಾಗೆಗಳಂತೆ ಕೆ | ಟ್ಟೊಡಿದುವಖಿಲದೈವಗಳು || ೯೧ ||
 ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಕಾಲಮುಖನ ಮೇಘಮುಖನನೆಂ | ದೊಡನೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ವ್ಯಂತರರು ||
 ಕುಡಿಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೇಮಾದ್ರಿಯ ನೆಗೆದು ಕಂ | ಗೆಡುತೋಡಿಹೋದರಾ ಖಳರು || ೯೨ ||

ಕುಲದೈವ ಸೂಸವ ಮಳೆಯ ನೋಡುತ ಹೆಮ್ಮೆ | ಯೊಳಗಿದ್ದು ಮಳೆ ನಿಲ್ಲಲೊಡನೆ ||
 ತೊಲಗಿ ಚಿಲಾತಭೂವರನೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳು | ತಲೆಮರೆಸಿದನು ಮುಂದರಿದು || ೯೩ ||
 ಮಳೆ ನಿಂದರೇನೆಮ್ಮ ಕುಲದೈವಗಳು ಕಾದಿ | ಗೆಲವೆಯೆಂದಾವರ್ತರಾಜಾ ||
 ಕುಲಲಿಯೆನುತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನಾತನ ಭೂತ | ಗಳು ತೋರೆ ಜಯರಾಜ ಪಿಡಿದಾ || ೯೪ ||
 ಕಾಡಿನೊಳಡಗಿ ಚಿಲಾತನಿದ್ದರೆಯೇನು | ನಾಡೆ ಬಲ್ಲರು ವ್ಯಂತರಗರು ||
 ಓಡಿದವನ ಸುದ್ದಿಯಿಂದು ಬೇಡೆಂದೋರೆ | ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು ವಿವೇಕಿಗಳು || ೯೫ ||
 ಕಾಳಗದೊಳು ಕಾದಿದವರು ಹಲಬರಲ್ಲಿ | ಕೋಳುಸಿಕ್ಕಿದುದೊಬ್ಬ ಕಲಿಗೆ ||
 ತೋಳಿರಡನು ಕಟ್ಟಿ ಜಯರಾಜನಿತ್ತ ಚ | ಡಾಳಿಸಿ ತರುತ್ತಿದ್ದನತ್ತ || ೯೬ ||

ಧರಿಯ ಮುಸುಕಿದಂಧಕಾರ ಹರಿದು ಪೂರ್ವ | ಗಿರಿಯೊಳು ಸೂರ್ಯನಿರ್ವಾಗ ||
 ಭರದಿಂದ ಚರ್ಮರತ್ನವನೊತ್ತಿ ಜಲದಿಂದ | ತೆರಳಿಸಿ ತಂದರು ತಡಿಗೆ || ೯೭ ||

ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹಡಗಿಳವಂತೆ ನೀರಿಲ್ಲದ | ಧರೆಯೊಳಿಳಿಯೆ ಚರ್ಮರತ್ನಾ ||
 ಸುರಶಿಲ್ಪಿ ರಚಿಸಿದ ಚಾವಡಿಯೊಳಗಿದ್ದು | ಭರತೇಶನೊಲಗಗೊಟ್ಟಾ || ೯೮ ||
 ಆವರ್ತವೃಷನ ತಂದಿದಿರಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿ ಸೇ | ನಾವರನುಬ್ಬಿ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸಿವನೀಗ ದೈವಗಳಿಂದ | ನೋವುಗಾಣಿಸಿದವನೆಂದಾ || ೯೯ ||
 ಪದುಳದಿ ಬಂದೆರಗದೆ ನನಗಿದಿರಾಗಿ | ಕದನವನೆಸಗಿದನಿನೆ ||
 ಒಡೆಬಿಡೆ ತೊಂಡನ ಮಕುಟವನೆಂದು ಕೋ | ಪದಿ ನುಡಿದನು ಚಕ್ರಧರನು || ೧೦೦ ||
 ಹಡಪಿಗನವನ ಮಕುಟವ ತಾನೊದವೆನೆ | ದಡಿಯಿಡೆ ಕಂಡು ಚಕ್ರೇಶಾ ||
 ಜಡಿದು ನೀ ನಿಲ್ಲಿಂದು ನಿಲಿಸಿ ಹಾವುಗೆಗಳ | ಹಿಡಿದ ಬೋವಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನು || ೧೦೧ ||
 ಹಾವುಗೆಯಿಂದವ ಪೊಡೆವೆನೆಂದೆತ್ತಿದ | ರೋವದೊಡಿದು ಕೆಡಹೆಂದಾ ||
 ಬೋವ ತನ್ನೆಡದ ಕಾಲೊಳು ತೊಟ್ಟನೊದದನಂ | ದಾವರ್ತವೃಷನ ಮಕುಟವಾ || ೧೦೨ ||
 ಶಿರದಿಂದ ಮಣಿಮಯಮಕುಟ ಕಳೆದು ಧರೆ | ಗುರುಳಿತು ಥಂಥಣರೆನುತ ||
 ಭರತೇಶಗಿದಿರಾಗಬೇಡವೆಂದಿಳಿಗೆ ಡಂ | ಗುರವ ಸಾರುತ ಸಾಗುವಂತೆ || ೧೦೩ ||
 ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾವಲೊಳಿರಲಿವನೆಂದಾಗ | ಕೊಟ್ಟನು ದಳಪತಿಗವನಾ ||
 ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡಿಸಿ ಭೃತ್ಯನೊಡನೊಂದು ಮನೆಗವ | ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನಾ ಕ್ಷಣವೆ || ೧೦೪ ||
 ಲೇಸ ಮಾಡಿದಿಂದು ಹೋಗಿ ನಾಡಿದು ನಿಮ್ಮ | ನೋಸರಿಸದೆ ಮನ್ನಿಸುವೆನು ||
 ಆಸರಾರಲಿ ಪಡೆಗೆಂದು ಸರ್ವರನು ನಿ | ವಾಸಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೧೦೫ ||
 ದುಷ್ಟಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿದನಿನ್ನು ಎ | ಶಿಷ್ಟರ ಮುಂದೆ ರಕ್ಷಿಸನು ||
 ಇಷ್ಟಾರ್ಥದರಮನೆಗರಸನೆಯಿದ್ದನಿದು | ವೃಷ್ಟಿನಿವಾರಣಸಂಧಿ || ೧೦೬ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೦೭ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ತೆ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೦೮ ||
 ಕರ್ಮದಾಸ್ರವವೆಂಬ ಮಳೆಯನಾತ್ಮಧ್ಯಾನ | ಮರ್ಮಭಕ್ತದಿ ನಿವಾರಿಸುವ ||
 * ನಿರ್ಮಳಾಕಾರ ನನ್ನೆದೆಯೊಳಗಿರು ಶುದ್ಧ | ಧರ್ಮ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೦೯ ||

ಸಿಂಧುದೇವಿಯಾಶಿರ್ವಾದಸಂಧಿ.

ಬ್ರೂಲಿದ ಕರಣಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಮಾಡಿ ಮುಂ | ದಲಘುತಪಕೆ ಪಟುಮಾಳ್ವೆ ||
ಕಲೆವಂತ ನನಗೆ ಸನ್ಮತಿದೋರು ಜಗಕತಿ | ಬಲನೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಏಳುದಿವಸ ಮಳೆಯೊಳಗಲಿಸಿದ ತನ್ನ | ಲೋಲನೇತ್ರೆಯರನಾ ನೃಪತಿ ||
ಲಾಲನೆಗೈದನೆರಡುದಿನ ಸರಸಸ | ಲ್ಲೀಲೆಯೊಳೇನು ಕೋವಿದನೊ || ೨ ||

ಮಿಗೆ ಮಂಜು ತಾಗಿದ ತಾವರೆಗಳ ಸೂರ್ಯ | ನಗಿಸುವಂತಲಸಿದ ತನ್ನ ||
ಸೊಗಸುವೆಂಗಳ ಮನಕರ್ತಮಾಡಿದನೇನು | ಸುಗುಣನೊ ಭರತರಾಜೇಂದ್ರಾ || ೩ ||

ಒಳಗೆ ತನ್ನಬಲೆಯರೆಲ್ಲರ ಮನ್ನಿಸಿ | ಬಳಿಕ ಮೂರನೆಯ ದಿನದೊಳು ||
ಹೊಳೆವ ಚಾವಡಿಯೊಳೋಲಗವಾಗಿ ಕದನದ | ಕಲಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕರೆಯೆಂದಾ || ೪ ||

ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಸರ್ವರು ಕಂಡರಾನಂದ | ದಿಂದಾತನೆಲ್ಲರ ನೋಡಿ ||
ದಂದುಗಬಟ್ಟಿರೈ ಮೊನ್ನೆ ನೀವೆಲ್ಲರು | ಸಂದ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳೆಂದಾ || ೫ ||

ನವಗಾವ ದಂದುಗೆ ನಿನ್ನೊಂದು ದಿವ್ಯನಾ | ಮವ ನೆನೆವುತ ನಡೆವಾಗ ||
ಸುವಿಲಾಸವಾಗಿಹುದೆಂದೊಡೆಯನಿಗೆ ಬಿ | ನ್ನವಿಸಿದರೆಲ್ಲರರ್ತಿಯೊಳು || ೬ ||

ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನಾವೀಚಿ ನಡೆವಾಗ ಮೊನ್ನೆ ತಾ | ಮಸದೈವಗಳನ್ನಿಬ್ಬರಾಚಿ ||
ಅಸಮಸೇನೆಯೊಳೊತ್ತಿ ಬಂದರು ನಿನ್ನಯ | ಹೆಸರ ಹೇಳುತ ಹಿತವಾಗಿ || ೭ ||

ಅವರಾಚಿ ಬಂದರಾವೀಚಿ ನಡೆಯೆ ದೈವ | ನಿವಹ ಕೆಟ್ಟೊಡಿದುವರಸಾ ||
ಬವರಕೆ ಹಿತದೋರಿ ತೊಲಗಿದರೆಂದು ಬಿ | ನ್ನವಿಸಿದನಾ ಜಯರಾಜಾ || ೮ ||

ಎನೆ ಚಕ್ರಿ ನಲಿದವರಾರೆಂದು ಮಾಗಧಾಂ | ಕನ ಕೇಳಿದನು ಕೇಳಲೊಡನೆ ||
ಮನುಜೇಂದ್ರ ಚಿತ್ರವಿವರವನ್ನು ವ್ಯಂತರ | ಜನತತಿಗಾರಾಧ್ಯರೆಂದಾ || ೯ ||

ಒಬ್ಬನು ಸಿಂಧುದೇವನು ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿಸಿ | ನ್ನೊಬ್ಬ ಗಂಗಾದೇವನವರು ||
ಇಬ್ಬರು ಬಂದು ದೈವಗಳೊಡ್ಡನೊತ್ತಿದ | ರೊಬ್ಬಳಿಯಾಗಿ ಜಾರಿದರು || ೧೦ ||

ನಾಳೆ ನಾಡಿದು ಬಂದು ಕಾಣ್ಬರೆಂದೊಡೆಯಗೆ | ಹೇಳಿದನಾ ಮಾಗಧೇಂದ್ರಾ ||
ಕೇಳಿ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನವರ ಮೇಲೊಲೈಯ | ತಾಳಿದನಂತರಂಗದೊಳು || ೧೧ ||

ಒಲಿದು ಸರ್ವರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ಕುರುವಂಶ | ತಿಲಕಸೋಮಪ್ರಭಸುತಗೆ ||
ಗೆಲವೆತ್ತ ಜಯರಾಜಗಿತ್ತನು ಮನ್ನಣೆ | ಗಳ ಸಭೆ ತಲೆದೂಗುವಂತೆ || ೧೨ ||

ಮೋಘಮುಖರ ಗೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ನಿನಗಿನ್ನು | ಮೋಘೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮ ||
ಲಾಘವವೇಕೆ ವೀರಾಗ್ರಣಿ ನೀನೆಂದ | ಮೋಘದ ಬಿರುದ ಪಾಲಿಸಿದಾ || ೧೩ ||

ಕೀರ್ತಿಸಿದರು ಬುಧರೆಲ್ಲ ನೀನೆನಗರ್ಕ | ಕೀರ್ತಿಯೋಪಾದಿಯೆಂದೊಸೆದು ||
 ಸಾರ್ತೆಗೈದರೆ ಮಂಡೆಡವಿದನಾ ಚಕ್ರ | ವರ್ತಿ ಕೋಮಲಹಸ್ತದಿಂದ || ೧೪ ||
 ಧನ್ಯನಾದೆನು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಡಿಗರೆಗಿ ಸೌ | ಜನ್ಯದೊಳಗೆ ನಂದನವನು ||
 ವಿದ್ಯಾಸವಾದುದು ಕೀರ್ತಿ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ | ಮಾನ್ಯಗೈದರೆ ದಳಪತಿಯಾ || ೧೫ ||

ಆವರ್ತನನುಜ ಮಾಧವನು ಚಲಾತನು | ದೇವರ ಕಾಣಲೆಯ್ದುಂದು ||
 ತಾವಂಜುತಿದ್ದರು ಕರುಣಿಸೆಂದೊಡೆಯನಿ | ಗಾ ವೇಳೆಯೊಳು ಪೇಳ್ವನವನು || ೧೬ ||
 ದ್ರೋಹಿಗಳಹುದವರನು ನೋಡಲಾಗದು | ತ್ಸಾಹದಿ ನೀನೆಂದ ಮಾತಾ ||
 ಬಾಹಿರಮಾಡಬಾರದು ಕರೆಸೆಂದನು | ಮಾಹಾತ್ಮನಲ್ಲ ಕೋಪಿಗನು || ೧೭ ||
 ಕೊರಳಿಗೆ ಚಿಂದಿಯ ಹಾಕಿ ಬಂದವರಿಬ್ಬ | ರರಸನ ಮುಂದಡ್ಡೆಗೆಡೆದು ||
 ಶರಣಾಗತವಪ್ರಪಂಜರ ಪಾಲಿಸು | ಮರುಳರನೆಂದೊರಲಿದರು || ೧೮ ||
 ಕರುಣೆಯೊಳೆಳಿರೈಯೆಂದನೆದ್ದರು ಕೂಡೆ | ಹಿರಿದುಕಪ್ಪವನೊಪ್ಪಿಸಿದರು ||
 ದೊರೆಯ ಕರ್ಣದೊಳು ಪೆಂಗಳ ನೀನೆಂದೆಂದಿವ | ರೊರೆವರೆಂದನು ದಳಾಧಿಪನು || ೧೯ ||
 ಇದು ವೇಳೆಯಲ್ಲೆಂದು ಕಿವಿಯೊಳೆ ದಳಪತಿ | ಗೊದವಿ ಪೆಳ್ಳನು ಚಕ್ರಧರನು ||
 ಅದನೊಂದವನು ಕೈಸನ್ನೆಯೊಳ್ತಾಳಿಯೆಂ | ದಿದಿರೊಳಿದ್ದರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಾ || ೨೦ ||
 ಭಂಗಗಾಣಿಸಿದವಿನ್ನಾವರ್ತನನು ನೋಳ್ವು | ದಂಗವಲ್ಲವನಿನ್ನು ಧರೆಯಾ ||
 ಪಿಂಗಿ ಬೇರುಂಬಳಿಯೊಳಗಿರಲೆಂದು ರಾ | ಜಾಂಗಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಿಸಿದಾ || ೨೧ ||
 ಮಾಧವ ಬಾರೈ ನಿನ್ನಣ್ಣಗುಂಬಳಿಯ ಕೊ | ಟ್ಟೀ ಧರಣಿಯನಾಳು ನೀನು ||
 ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲೆನಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಮುಂದೆ ವಿ | ಶೋಧಿಸುಖವ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದಾ || ೨೨ ||
 ವೇಳೆಯೊಂದು ಮುಂದೆ ಬಹುದೆಂದು ನುಡಿದು ನೃ | ಪಾಲ ಚಲಾತಗವನಿಗೊ ||
 ಮೇಲೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತ ನಾವರ್ತಸಹಿತ ನಿ | ರಾಲಸ್ಯದೊಳು ಕಳುಹಿದನು || ೨೩ ||
 ಪಡೆಗೂಡಿ ವಿಜಯಾಂಕ ಮೂಡಣ ಖಂಡಕೆ | ನಡೆದವರನು ತಹುದೆಂದಾ ||
 ಪಡೆವಳ್ಳ ನೀನೆಯ್ದು ಪಡುವಣ ಖಂಡಕೆಂ | ದೊಡನೆ ಬೀಳ್ಗೊಟ್ಟನಿಬ್ಬರನು || ೨೪ ||

ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವನಾ ಸಮಯದೊಳೆಯ್ದು ಭೂ | ಭುಜನ ಕಂಡನು ನೆತ್ತಿಯಿಂದ ||
 ತ್ರಿಜಗದೊಳೆಣೆಯಾರು ನಿನಗೆಂದು ಚಕ್ರಿಯ | ವಿಜಯದುನ್ನತಿಯ ಕೀರ್ತಿಸಿದಾ || ೨೫ ||
 ಎಂತು ಪೇಲ್ವಿಜಯಾರ್ಥನಾಮ ನಿಮ್ಮಯ ಹಿಮ | ವಂತ ತಾನೆಮ್ಮಯ ಬಳಿಗೆ ||
 ಸಂತೋಷದಿಂ ಬಂದು ಕಾಣ್ವನೊ ಬಿಟ್ಟಿಯ | ಮುಂತೆ ಕಾಣಿಸಬೇಕೊಯೆಂದಾ || ೨೬ ||
 ಬಿಟ್ಟಿ ಗಾಣಿಸಲೇಕೆ ಹಿಮವಂತದೇವನು | ಕಟ್ಟುಗ್ರದವನಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ನಾನೆಯ್ದು ಕರೆತಹೆನೆಂದಿಚ್ಛೆ | ವಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನವನು || ೨೭ ||

ಹಾಗಾದರೊಳ್ಳಿತೆಂದರಸ ಬೀಳ್ಕೊಡಲವ । ನಾಗಸದತ್ತ ಲಂಘಿಸಿದಾ ॥
 ಆಗಲೆ ಬಂದು ಕಂಡನು ನಾಟ್ಯಮಾಲನಿಂ । ಬಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪೂರ್ವದೊಳು ॥ ೨೮ ॥
 ಕುಂಡಲವೈಕೃತ್ಯ ಗಳ ಕೊಡಲೊಡನೀತ । ಖಂಡಪ್ರಪಾತಾಖ್ಯಗುಹೆಯ ॥
 ಮಂಡಿಯೊಳಹ ನಾಟ್ಯಮಾಲೇಂದ್ರನೆಂದೊಳ್ಳು । ಗೊಂಡೊರೆದನು ಮಾಗಧೇಂದ್ರಾ ॥ ೨೯ ॥
 ಅಂತೆಯೆಂದವಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ನೀನೆಲ್ಲ । ರಂತೆ ಪಾಳೆಯದೊಳಿರೆಂದಾ ॥
 ಸಂತವಿಟ್ಟೆಲ್ಲರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮರುದಿನ । ಶಾಂತದೊಳೊಲಗುವಾದಾ ॥ ೩೦ ॥

ಸಲೆ ಸಿಂಧುದೇವಗಂಗಾದೇವನವರು ಭೂ । ತಳದೊಡೆಯನ ಕಾಣಬಂದು ॥
 ಸಲುಗೆವಂತಗೆ ಮಾಗಧೇಂದ್ರಗೊಂದನು ಪೇಳು । ಕಳುಹಿದರರಸನ ಬಳಿಗೆ ॥ ೩೧ ॥
 ವ್ಯಂತರಪತಿಗಳೆಲ್ಲರ ಮಾಗಧೇಂದ್ರನು । ಸಿಂತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆಯ್ದಿ ನಮ್ಮ ॥
 ಅಂತಸ್ಕವೊಂದ ಪಾಲಿವುದೆಂದು ರಾಯನ । ಮುಂತೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರೆಗಿದಾ ॥ ೩೨ ॥
 ಏಳೇಳು ಮಾಗಧಾಂಕಿತ ವರತನು ಕೃತ । ಮಾಳ ಪ್ರಭಾಸ ನಾಟ್ಯಾಂಕಾ ॥
 ಹೇಳಿರೈ ನಿಮ್ಮ ಮನದೊಳಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವ । ಕೇಳುವೆನೆಂದನಾ ಚಕ್ರಿ ॥ ೩೩ ॥
 ಎದ್ದರೆಲ್ಲರು ಕೂಡೆ ಮಾಗಧನರಸನ । ಹೊದ್ದಿ ತುಟಿಗೆ ಸಾರ್ಚಿ ಸೆರಗಾ ॥
 ಸದ್ವು ದೂರಕೆ ತಾಗದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ತನ್ನೊ । ಲಿದ್ದುದನೊರೆದನಂತೆಂದು ॥ ೩೪ ॥
 ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ಸಿಂಧುದೇವನು ಗಂಗಾ । ದೇವನೆಂಬಿಬ್ಬರು ಜನನ ॥
 ಭಾವನೆವಿಡಿದಿಹರೆಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯ । ಭಾವರಾಗಿಹರನವರತ ॥ ೩೫ ॥
 ನಿನ್ನೊಳು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಹುದದ ಪೇಳ । ಲಿನ್ನೇಕೆ ನೀನರಿಯದುದೆ ॥
 ಮನ್ನಣೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು । ಬಿನ್ನವಿಸಿದನೊಡೆಯನಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥
 ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿವಷ್ಟು ತೇಜವ । ಕ್ಷೋಣೇಶ ಪಾಲಿಸಲೆಮ್ಮ ॥
 ಶ್ರೀಣಿಗಿಲ್ಲಕೆ ಕೊಟ್ಟು ತೇಜವೆಂದೊಡೆಯಗೆ । ಕಾಣಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ॥ ೩೭ ॥
 ಆಗಲೈ ನೀವಿದಕಡ್ಡ ಬೀಳಲದೇಕೆ । ಮಾಗಧ ನೀನೆಂದ ನುಡಿಯಾ ॥
 ಹೋಗಲಾಡುವೆನೆ ಕಾಣಲಿ ಕರೆಸೆಂದನು । ರಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ ವ್ಯಂತರರು ॥ ೩೮ ॥
 ಬಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಜಂಬುಕಾನದೊಳೋಜೆ । ಯಿಂದ ಭದ್ರಾಸನಾದಿಗಳ ॥
 ಮುಂದೆ ಪಾಗುಡವಿತ್ತು ಕೈಮುಗಿದರು ಸನ್ನೆ । ಯಿಂದ ಚಕ್ರಳದಿ ಕುಳಿತರು ॥ ೩೯ ॥
 ಲೇಸುಗೈದವರ ನಾನರಿಯೆನೆ ನಿಮ್ಮನು । ದಾಸೀನಗಾಣೆನೆ ನೀವು ॥
 ಓಸಳುಕಿನೊಳಿಂತು ಬರಲೇತಕೆಂದು ವಿ । ಲಾಸದಿ ನುಡಿದನಾ ನೃಪತಿ ॥ ೪೦ ॥
 ನಾವೇನು ಲೇಸುಗೈದೆವು ಸ್ವಾಮಿ ನಿನಗಿದಿ । ರಾವುದುಂಟದಕಲ್ಲ ನಿನ್ನ ॥
 ಸೇವೆಯ ವ್ಯಂತರರೊಳು ಪೂಜ್ಯರೆಂಬೊಂದು । ಭಾವ ತಟ್ಟಿಸಿತೆಂದರವರು ॥ ೪೧ ॥

బడదొరెయల్ల పట్టిండవల్లవనొంది । కౌడెయోళాళ్ల న కాణ్ణరేమగి ॥
 నడువిష్టు యోజనేయాగదికుదే జాణ ॥ రొడెయ చిత్తైసేందరొసేదు ॥ ౪౨ ॥
 నినగి విరొధియాదవనిగ తన్న తా । తనగి విరొధియాదవను ॥
 నినగి హితవ నేనెదవనిగ జేన్నాగి । తనగి హితవ నేనెదవను ॥ ౪౩ ॥
 మలెతవరను మురిదిక్కువ మణిదర । సలకువ సామధ్యవుళ్ళు ॥
 జేలువరొడెయ నిన్న కాణ్ణదు పుణ్ణుద । ఫలవేందు నుడిదరా సురరు ॥ ౪౪ ॥
 ఒడెయన సకజగుణవనే బణ్ణసిదిరే । దొడసే వ్యంతరిగరాదిదరు ॥
 పొడవిగొడెయనదనాలిసుతొలవింద । నుడిదనింతేందవరొడసే ॥ ౪౫ ॥
 బణ్ణగారియల్ల నిమ్మ వినయవద । బణ్ణసలేకాను బల్లి ॥
 బణ్ణతేనేమగి నిమగి బంధుతనదొందు । బణ్ణగియిరలియిన్నేదా ॥ ౪౬ ॥
 కౌడువ కౌంబొందు బియ్యగతన కూడదు । నుడియొళి మార్చేవిన్నేమ్మ ॥
 మడదియన్మిమ్మ క్కందిరు నిమ్మ సతియరే । మ్మొడకుట్టదనుజేయరేదా ॥ ౪౭ ॥
 ప్రభువిగి మ్మొదునరాదరివరు మర్పు । శుభశకునది బందరేందు ॥
 రభసదొరిదరు వ్యంతరరు మ్మొదునరిగి । విభు కౌట్టనొలిదుడుగొరియా ॥ ౪౮ ॥
 నిమ్మొరొళిద్ద జినేంద్రబింబవ నొడ । లేమ్మ చిత్తదొళితయింట్టు ॥
 ఘమ్మనే నాళి బప్పేవు ముండి తేరళియేం । దొమ్మొదలొళి బిళుకొట్టా ॥ ౪౯ ॥

నలిదుబ్బి కృముగిదవరు యోదరు రాయ । తళువదేద్దను మరుదివస ॥
 హలవుపయణదల్లి సింధుకూటవ సారి । కేలదల్లి పాళియబిట్టా ॥ ౫౦ ॥
 దేవవాహినిగొడి బందు సువస్తాచ । యావళియులువేయ తందు ॥
 ఆ విరకటికవల్లవు తణివొలు సింధు । దేవ మన్నిసిద భావనను ॥ ౫౧ ॥
 బంద దినదొళు మ్మొదున మాదిదుపజార । దింద తడిదు మరుదివస ॥
 ఇందు తిర్థవ మిందు ముందకే తేరళువే । నేందు యోజిసిదనా చక్ర ॥ ౫౨ ॥
 గగనవ తుడుకువ హిమశ్రీలదొళు పుట్టి । నేగిదు దక్కిణముఖవాగి ॥
 ధిగిధినిళిగి బిళువ సింధునదియనా । సుగుణచక్రేశ నొడిదను ॥ ౫౩ ॥
 మేలే కిరిదు బరబర తేరపాగిరే । న్నిళవాదొందు ముత్తిదిద ।
 కాళియ తలెళిగగాగి పిడిదవొలు । బిళుతిద్దుదు సింధుతటిని ॥ ౫౪ ॥
 నేలద మేలొందు వజ్రద కిరుపవత । నేలసికుదదర తుదియొళు ॥
 పళుకిన జనబింబవేసేవుదా బింబద । తలెయొళా నది బిళుతికుదు ॥ ౫౫ ॥

ಬಿಂಬ ಸಿದ್ಧಾಸನದೊಳಗೆಸೆವುದು ಜೆಡೆ | ತುಂಬಿಹುದಲ್ಲಿ ನೀರೆಸೆಯೆ ||
 ಇಂಬಿನೊಳಿತ್ವರ ಗಂಗೆಯ ಧರಿಸಿದ | ನೆಂಬರು ಭಕ್ತಿಭಾವಕರು || ೫೬ ||
 ದ್ವಿಜರೊಡಗೂಡಿ ರಾಯನ ಮಂತ್ರಿ ತಾನಲ್ಲಿ | ಗಜದಂತೆ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ||
 ಸುಜನೇಂದ್ರ ಬಿಂಬವ ನುತಿಸುತಿದ್ದನು ಪಾಪ | ರಜ ಹರಿವಂತೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳು || ೫೭ ||
 ಭೂಸುರರೆಲ್ಲರು ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥವ ಮಿಂದು | ಸಾಸಿರನಾಮಮಂತ್ರದೊಳು ||
 ಶ್ರೀಸರ್ವಜ್ಞನ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಜಪಿಸುವೊಂ | ದಾಸಕ್ತಿಗರಸ ಮೆಚ್ಚಿದನು || ೫೮ ||
 ನಾಸಿಕವಿಡಿದು ಮುಳುಗುವರಾಚಮನವಿ | ನ್ಯಾಸವ ಮಾಡ್ತರು ಮತ್ತೆ ||
 ಭೂಸುರತೀಶಗೆ ಜಯವಾಗಲೆಂದು ಮ | ಹಾಸೂತ್ರಘೋಷದೊಳಿರುವರು || ೫೯ ||
 ಮಡುವಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ದೋತ್ರದ ನೀರು ತೊ | ಟ್ಟಿಡುತ ಸಿದ್ಧಾಂತ * ಸೂತ್ರಗಳಾ ||
 ಸಡಗರದಿಂದೊಡಿದುತರುಹನ ನುತಿಸುವ | ಕಡುಭಕ್ತಿಗರಸ ಮೆಚ್ಚಿದನು || ೬೦ ||
 ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲವೆ ಪುರುನಾಥನ ಪ್ರಥಮದ | ಸ್ಮಷ್ಟಿಯೊಳಾದವರಲ್ಲೆ ||
 ಇಷ್ಟು ವಿಶೋಧಿಯೆಲ್ಲರಿಗುಂಟೆಯೆಂದು ಸಂ | ತುಷ್ಟನಾದನು ನೋಡಿ ನೃಪತಿ || ೬೧ ||
 ಸತಿಯರುವೆರಸಿ ಭೂವರನಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಬೇ | ಕತಿಜೋಲಿ ಸಲ್ಲದೆಂದರಿದು ||
 ಚತುರವಿಪ್ರರು ಬೇಗ ಜಪಿಸಿ ಜಾರಿದರು ಭೂ | ಪತಿ ಹೊಕ್ಕನಾ ತೀರ್ಥದೆಡೆಗೆ || ೬೨ ||
 ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆ ತೀರ್ಥದ ಜೆಲ್ವ ಕಾಣಿಸಿ | ಜೈನಬಿಂಬವ ಸ್ತುತಿಗೈದು ||
 ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಭೂಸುರರಿಗಿತ್ತನು ಭೂರಿ | ದಾನವ ಮನದಣಿವಂತೆ || ೬೩ ||
 ಸತ್ತದೊಳಿವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಗೆಯ್ದೆಂದು ಚ | ರಿತ್ರಮಂತ್ರಿಗೆ ಬೆಸೆದನು ||
 ಪುತ್ರವಾತ್ರಾದಿವೆರಸಿ ಸುಖಬಾಳೆಂದು | ಸೂತ್ರದಿ ಪರಸಿದರವರು || ೬೪ ||

ಶ್ರೀವಿಪ್ರಜನದ ಪರಕೆ ಕೇಳುತಿರೆ ಸಿಂಧು | ದೇವನೆಯ್ದೊಡೊತ್ತ ಸಾದುರ್ ||
 ದೇವರ ತಂಗಿ ದೇವರ ಕಾಣೈನೆಂಬಳೆಂ | ದೋವಿ ಕರ್ಣದೊಳು ಸೂಚಿಸಿದಾ || ೬೫ ||
 ಲೇಸೆನುತೊಡಬಟ್ಟು ಬಳಕ ವಿನಯದಿಂದ | ಭೂಸುರರೆಲ್ಲರ ನಿಲಿಸಿ ||
 ಆ ಸುಖಿಯೊಳವೊಕ್ಕು ಸತಿಯರುವೆರಸಿ ವಿ | ಲಾಸದೊಳೋಲಗವಾದಾ || ೬೬ ||
 ದೇವಕಾಂತೆಯರ ಬಳಸಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯರ | ತ್ನಾವಳಿಗಳ ತೊಡಿಗೆಯಲಿ ||
 ಕಾವನ ಪಡೆದವಳಿವಳೊಯೆಂದೆನೆ ಸಿಂಧು | ದೇವಿ ಬಂದಳು ವಿಲಾಸದೊಳು || ೬೭ ||
 ಗರುವಿಕೆ ಗಾಡಿ ಶೃಂಗಾರ ಲಾವಣ್ಯ ಮೈ | ಸಿರಿಗೂಡಿ ನಡೆದು ಬಹಾಗ ||
 ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನ ತಂಗಿಯೆ ತಪ್ಪದೆಂ | ಬಿರವಿನೊಳ್ಳಂದಳಾ ದೇವಿ || ೬೮ ||

ಕಲಸಕನ್ನಡಿಮೊದಲಾದ ಸನ್ನಂಗಲ | ದೇಳಿವೆಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿ ||
 ಕೇಳಿದಿಯಿಂದ ನಿವಾಳಿಯಾರತಿಗಳ | ಸಲಿಸಿದಳಣ್ಣುಗಾ ದೇವಿ || ೮೯ ||
 ನೂತನದರ್ಶನದಣ್ಣುನೊತ್ತಿಗೆ ಸಾರ | ಲಾ ತಂಗಿ ನಸು ಬೆದರುತಿರೆ ||
 ಭೀತಿಯೇತಕೆ ತಂಗಿ ಬಾರೆಂದು ತನ್ನನು | ಜಾತೆಯ ಕರೆದನಾ ಸುಮುಖಾ || ೯೦ ||
 ಹತ್ತಿರ ಸಾರ್ದು ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆವೆಳೆ | ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಗಳ ತುಂಬಿ ||
 ಎತ್ತಿ ನಿಂದಣ್ಣಾಜಿ ಸುಖಬಾಳು ಬಾಳೆಂದು | ಮುತ್ತೈದೆ ಹರಸಿ ಸೂಸಿದಳು || ೯೧ ||
 ಅವಿಚಳಲೀಲೆಯೊಳಾರುಖಂಡದ ರಾಜ | ನಿವಹದ ಸಂಪತ್ತನೆನ್ನ ||
 ತವರುಮನೆಯ ಚಂದಕಾರ ನೀನಾಳೆಂದು | ದಿವಿಜೆ ತಿಲಕವಿಟ್ಟಳೊಡನೆ || ೯೨ ||
 ಅಂಬರಭೂಮಿಗಿಲ್ಲಕೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಶು | ಭ್ರಾಂಬರವಾಗಲಿಯೆಂದು ||
 ಅಂಬುಜವದನೆ ತನ್ನಣ್ಣಿಗೆ ಹರಸಿ ದಿ | ವ್ಯಾಂಬರವನು ಹೊದಿಸಿದಳು || ೯೩ ||
 ಆರಿದಿರಾದರ ತಲೆಯ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ | ವಾರಿಜಗಳಿಗೆರಗಿಸುವ ||
 ವೀರಸಿರಿಯ ಜಯಸಿರಿಯ ನೀನಾಳೆಂದು | ವೀರಕಂಕಣವನಿಕ್ಕಿದಳು || ೯೪ ||
 ಅಣ್ಣನ ಹರಸಿ ಮತ್ತಾತನೊತ್ತಿನೊಳಿದ್ದ | ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲರನಾಕೆ ||
 ಕಣ್ಣಿರ್ತಿ ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ನಗುತ ಹರಸಿದಳು | ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗೆಯೊಳೇನೆಂಬೆ || ೯೫ ||
 ಚಿಂತೆಯೆಂಬುದ ಕನಸಿನೊಳು ಹೊದ್ದದೆ ನಿಮ್ಮ | ಕಾಂತನ ನಿಮಿಷವಗಲದೆ ||
 ಸಂತಾನಸಿರಿಯ ಪೆತ್ತೊಲಾಡಿಯೆಂದೆಲ್ಲ | ಕಾಂತೆಯರ್ಗಿಟ್ಟಳಕ್ಷತೆಯಾ || ೯೬ ||
 ಹರೆಯ ಜಾರದೆ ಮುಪ್ಪು ದೋರದೆ ಸವತಿಮ | ತ್ಸರವಾಗದೆನ್ನಣ್ಣನೊಡನೆ ||
 ಸ್ಥಿರಬಾಳಿರೆಂದು ದೇವಾಂಗದ ಸೀರೆಯ | ಹರಸಿ ಸರ್ವರಿಗತ್ತಳಾಕೆ || ೯೭ ||
 ಹರಕೆಯಿರಲಿ ವಸ್ತ್ರ ಬೇಡವೆಂದವರೊಲ್ಲ | ದಿರೆ ರಾಯ ನೋಡಿ ನಮ್ಮನುಜೆ ||
 ಹರಸಿ ಕೊಟ್ಟುದ ಕೊಳ್ಳಿ ಬಿಸುಡಸಲ್ಲಿಂದನೆಂ | ದರೆ ಕೇಳುತೊಡಬಟ್ಟರವರು || ೯೮ ||
 ನಾನಿತ್ತ ತೆರದೊಳೆನ್ನಣ್ಣಾಜಿ ಕೊಂಡ ನೀ | ವೇನಿಂತುಟಿರವುಗಾಣುವರೆ ||
 ಮಾನಕಾತಿಯಿರ ಕೊಳ್ಳಿರೆಂದೆನೆ ನಗು | ತಾ ನಾರಿಯರು ಕೊಂಡರೆಲ್ಲ || ೯೯ ||
 ಹಾರಿದ ಸಖಿಯರ ಪೊರೆವಿ ನೀವೊಂದ | ಹಾರಲಿಲ್ಲದ ಬಟ್ಟೆನೆನ್ನ ||
 ಹಾರದಂತೊಪ್ಪದಿ ಬಾಳಿರೆಂದೊಂದೊಂದು | ಹಾರವ ಹರಸಿಯಿಕ್ಕಿದಳು || ೧೦೦ ||
 ಅಣ್ಣನ ರಾಣಿಯರಲ್ಲವೆ ನೀವೆಲ್ಲ | ಪೆಣ್ಣಿನ ತಿಲಕಗಳೆಂದು ||
 ಸಣ್ಣ ಬೊಟ್ಟಿಡುತ ಸರಸದಿ ಮನ್ನಿಸಿದಳಾ | ಹೆಣ್ಣುಗಳರಸಿಯೆಲ್ಲರನು || ೧೦೧ ||
 ಬಂದುದುತ್ತಮವಾದುದಣ್ಣಾಜಿ ನೀನಿಂದು | ಮುಂದಕೆ ಪಯಣವೆಂದೆ ಗಡಾ ||
 ಒಂದುದಿನಸ ನನ್ನ ವಿನಯಕೆ ತಡೆಯಬೇ | ಕೆಂದಾಕೆ ಸಮ್ಮಾನಿಸಿದಳು || ೧೦೨ ||

ಅಗಲಿ ತಂಗಿ ನಿನ್ನ ತಿ ಸಲಲಿ ನಾಳೆ | ಹೋಗುವೆವೆಂದನಾ ಸುರಸಾ ||
 ಸೋಗೆಗಣ್ಣು ಬಲೆ ಸಂತೋಷವೆಯ್ದಿದಳು ಭೂ | ಭಾಗವೆಲ್ಲವನಾಳಿದಂತೆ || ೮೩ ||
 ನಾಕೆಂಟು ವ್ರತ ನವಗಿಲ್ಲ ನಾವಿತ್ತನ್ನ | ವೇಕೆ ಸಲ್ವದು ನಿವಗೆಂದು ||
 ಆಕೆ ಸುವಸ್ತುವ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು ಸ್ವಯಂ | ಪಾಕವಾದುದು ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೮೪ ||
 ಎರಡುಪೊತ್ತ ಬಲೆಯರ್ವರಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರನಾ | ದರದೊಳಾರೋಗಣೆಗೈದು ||
 ಇರುಳ ಕಳೆದು ಮರುದಿನದಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯ | ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ || ೮೫ ||

ಬಾ ಸಿಂಧುದೇವಿ ಮುನ್ನೆನ್ನೊಬ್ಬ ತಂಗಿ ಕೈ | ಲಾಸದೊಳ್ತಪಸುದಾಳಿದಳು ||
 ವ್ಯಾಸಂಗದಾ ನೋವು ನಿನ್ನ ಕಂಡಗಲಿತೆಂ | ದಾ ಸುಮುಖರ ದೇವ ನುಡಿದಾ || ೮೬ ||
 ಅವಳ ವೆಸರು ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲಾದೇವಿಯೆಂದು ನಿ | ನ್ನವಯವದಂತವಳಿರವು ||
 ನವಗಿನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲಾದೇವಿ ನೀನೆಂದು ಮಾ | ನವಪತಿ ನುಡಿದನಾಕೆಯೊಳು || ೮೭ ||
 ಕೃತಕೃತ್ಯಳಾದೆನು ದೇವಾಧಿದೇವನ | ಸುತೆಯೆಂಬ ವಟ್ಟಂಡಪತಿಯ ||
 ಹಿತದನುಜಾತಿಯೆಂಬುನ್ನತಿವತ್ತೆನೆಂ | ದತಿಮುದವಾಂತಳಾ ದೇವಿ || ೮೮ ||
 ನವನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿ ತಂಗಿಯ ಸರ್ವ | ಭವನಗತ್ತಿರಪೆಯ್ದೆನೆನಿಸಿ ||
 ನವರತ್ನ ವಸ್ತ್ರವ ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನೇ | ನವನಲ್ಪತರದ ಸೋದರನೆ || ೮೯ ||
 ಪರವಾರದೇವಿಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೈದುನ | ಗಿರದೆ ಮತ್ತವನ ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ||
 ಸುರತರು ನಾಣ್ಣು ವಂತುಡುಗೊರೆಯುತ್ತನು | ಭರತೇಶನಂತೀವರಾರು || ೯೦ ||
 ಅಮ್ಮ ನೀನೊಸಗೆಮಾಡಿದೆ ನವಗೆಲ್ಲರ್ಗೆ | ಸಮ್ಮಾನಗೈಯ್ದ ಮುಂದಿನ್ನು ||
 ನಮ್ಮೊಳೊಂದೊಸಗೆಯಹಾಗ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ | ನಿಮ್ಮ ಕರಿಸಿಕೊಂಬೆನೆಂದಾ || ೯೧ ||
 ತಂಗಿ ನೀ ನಿಲ್ಲಿಂದು ನಿಲಿಸಿಯಾ ರಾಜಲೀ | ಲಾಂಗನಾ ಕ್ಷಣದೊಳಲ್ಲಿಂದ ||
 ಮುಂಗಡೆಗಿದ್ದನು ಪರನಾರಿಸೋದರ | ಚಾಂಗು ಭಲಾಯೆಂದು ಹೊಗಳೆ || ೯೨ ||
 ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರು ಸಿಂಧುದೇವಿಗೆ ಸರ | ಸಾರೂಢಿದೋರಿ ಮೌಕ್ತಿ ಕದ ||
 ಹಾರ ಮಾಣಿಕ್ಯದುಂಗುರ ಮೊದಲಾಡುಪ | ಚಾರವಸ್ತುವ ಕೊಟ್ಟರೊಸೆದು || ೯೩ ||
 ನಾನಿತ್ತರೊಲ್ಲದಾದಿರಿ ನಾನು ನಿವಗೆ ಕೈ | ಯಾನೆನೆಂದಾಕೆ ಹೋರಿದಳು ||
 ಏನು ನಾವಾಂತುಡಿಲ್ಲವೆ ಪಿಡಿಯಂದೊತ್ತಿ | ಸಾನಂದದೊಳು ಕೊಟ್ಟರವರು || ೯೪ ||
 ಅನ್ಯೋನ್ಯವಿನಯವ ಬಿಡದಿರಿಯೆಂದು ತಾ | ವನ್ಯೋನ್ಯ ನೋಡಿ ಮಾತಾಡಿ ||
 ಮಾನ್ಯಕಾಂತೆಯರು ಮಾನ್ಯಾಂಗನೆಯಿಂದ ಸೌ | ಜನ್ಯದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರೊಡನೆ || ೯೫ ||
 ಪಾವನತೀರ್ಥವ ಪಡೆಯೆಲ್ಲ ಮಿಂದು ಪು | ಣ್ಯಾವಹನೆಯ್ದಲಲ್ಲಿಂದ ||
 ತೀವಿ ಗಂಗಾಕೂಟಕೆಂದಿದ್ದನಿಡು ಸಿಂಧು | ದೇವಿಯಾತೀರ್ವಾದಸಂಧಿ || ೯೬ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಸ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೯೭ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾನೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೯೮ ||
 ತೀರ್ಥಕೆ ತೀರ್ಥವೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾ | ರಾರ್ಥವೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಮೊದಲೆ ||
 ಅರ್ತಿಯೊಳೆನ್ನೆ ದೆಯೊಳಗಿರು ಸ್ವಪರಹಿ | ತಾರ್ಥಾ ಚಿದಂಬರವುರುಷಾ || ೯೯ ||

ಅಂಕಮಾಲಾಸಂಧಿ.

ಮಂಗಳಮಹಿಮೆ ಮನೋಹರರೂಪ ಸಾ | ಖ್ಯಂಗಳ ಸಾರ ಶೃಂಗಾರಾ ||

ಕಂಗೊಳಿಸೆನೆಗೆ ಸನ್ಮತಿಯನು ಸರಸಕ | ಲಾಂಗಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಸಿಂಧುದೇವನ ವಿನಯದಿ ನಿಲಿಸುತ ಗುಣ | ಸಿಂಧುಜಿನೇಂದ್ರನ ನೆನೆದು ||

ದಾಂಧಣಂಧಾಣೆಂಬ ನಿಸ್ಸಾಳದ್ವನಿಯ ಪ್ರ | ಬಂಧದೊಳೆದ್ದನಾ ರಾಯಾ || ೨ ||

ಅಂತರಿಸದೆ ರಾಜಕಟಕವ ಮುಂದೆ ಜ | ಯಂತರಾಜನು ಕೊಂಡು ನಡೆಯೆ ||

ಪಿಂತೊಬ್ಬ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕುವರನ ಪಾಜೆಯ್ದಿ | ತಾಂ ತೆರಳ್ವನು ಗಮಕದೊಳು || ೩ ||

ಒಂದೆರಳ್ವಯಣವ ಸಿಂಧುವಿನೊತ್ತಿಂದ | ಮುಂದೆಯ್ದಿ ಬಿಟ್ಟ ಪಾಳೆಯಕೆ ||

ಬಂದನು ಹಿಮವಂತದೇವನು ತನ್ನಯ | ಮಂದಿವೆರಸಿ ಗಮಕದೊಳು || ೪ ||

ಹಿಮಶೈಲದಗ್ರದಿ ಬಾಳ್ವಾತನೀತನು | ತ್ತಮನು ನೀನವಧರಿಸೆಂದು ||

ಹಿಮವಂತದೇವನ ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವನು | ಗಮನವೇಳೆಯೊಳು ಕಾಣಿಸಿದಾ || ೫ ||

ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಬ ಹಿಮವಂತದೇವನು | ತೊಂದ ಕೇಳ್ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವಾ ||

ಒಂದೆರಳ್ವಿನ್ನಹದೊಳು ಕಾಣಿ ಸ್ವಾಮಿಯ | ನೆಂದರು ಮಂತ್ರಿಮಾಗಧರು || ೬ ||

ಸ್ಥೂಲಕಾಯನು ಶ್ವೇತವರ್ಣನು ರತ್ನಭೂ | ಪಾಳಿ ಮಕುಟದ ಪ್ರಕಾಶಾ ||

ಧಾಳಿಸಿ ಹಿಮವಂತದೇವನೆಯ್ದು | ವಾಳಿಕಾಣಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿದನು || ೭ ||

ಚಂದನ ಗಂಧ ಗೋಶೀರ್ಷ ಮಹಾಷಧ | ವೆಂದೆಂಬ ಸಾರವಸ್ತುಗಳಾ ||

ಹಿಂದೆಲ್ಲರಿತ್ತು ದಕಧಿಕದಾಭರಣವ | ಮುಂದೆ ಪಾಗುಡವಿರಿಸಿದನು || ೮ ||

ನೋಡುತ ಚಕ್ರಿಯ ಚೆಲ್ವನಾನಂದನ | ಮಾಡುತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ||

ಬೇಡಿನೊಂದನು ಬಹುದೃಷ್ಟಿಯ ಕೊಡು ನಿನ್ನ | ನೋಡಬೇಕೆಂದನಾ ಸುಮುಖಾ || ೯ ||

ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಚಕ್ರೇಶನೇಳೇಳೆಂದ | ರೊಸೆದಿದ್ದು ನಿಂದನಿದಿರೊಳು ||

ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರ ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲದೆ ಜಗವ ನೀ | ನೆಸೆವುದಚ್ಚರಿ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೦ ||

ಕುಳ್ಳಿರೆಂದಾಸನಗೊಡಿಸೆ ಕುಳಿತನಿವ | ನೊಳ್ಳಿದನೈಯೆಂದ ನೃಪತಿ ||

ಮೆಲ್ಲಿತಾಸನಕೆ ಸೂಚನೆದೋರೆ ಕುಳಿತನು | ಗೆಲ್ಲದೊಳ್ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವಾ || ೧೧ ||

ಮಿಾಟುಮನ್ನಣೆಯನಿರ್ವರ್ಗ ಪಾಲಿಸಿ ತಿರ್ಥ | ಕೂಟಕೆಯ್ದು ವನೇಳಿರೆಂದಾ ||

ನಾಟದರ್ಶಿಯನಾರು ತಡೆವರಾ ಕ್ಷಣವೆ ಕೆ | ರೀಟಿಯೆದ್ದನು ವಿಲಾಸದೊಳು || ೧೨ ||

ಪಡುವಣೆಂ ಮೂಡ ಮುಂತಾಗಿ ಗಂಗಾಕೂಟ | ಕಡಿಯಿಡುವಾಗ ಚಕ್ರೇಶಾ ||

ನಿಡದ ಭಾಗದ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಕಂಡರ್ಶಿಯೊ | ಳ್ನು ದಿದನಂತೆಂದು ಮಾಗಧಗೆ || ೧೩ ||

ಈ ಗಿರಿಯೊಳು ವಿಜಯಾರ್ಥದಂದದೊಳೊಂದು | ಬಾಗಲಿಂಬಾಡರೆ ಮುಂದೆ ||
 ಹೋಗುತಿದ್ದೆವು ನಾಡ ನೋಳ್ವೆವಲ್ಲವೆ ಹೇಳು | ಮಾಗಧ ನನ್ನಾಣೆಯೆಂದಾ || ೧೪ ||
 ಅಹುದು ನನ್ನೊಡೆಯ ಹಿಮಾದ್ರಿಯಿಂದಾಚೆಯ | ಮಹಿಯೊಳಿದ್ದವರಿಗೆಮ್ಮಂತೆ ||
 ಸ್ವೈಹೆ ಮಿಗೆ ನಿನ್ನನೋಲೈಸುವ ಸಿರಿಯೇಕೆ | ಬಹುದೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಸುರಸಾ || ೧೫ ||
 ಗಿರಿಯಾಚೆ ಭೋಗಭೂತಳವಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ | ನರರು ಭೋಗಾಸಕ್ತರವರು ||
 ಬರೆಯೆ ಸವ್ಯಕ್ತನ ತಾಳರು ವ್ರತವಿಲ್ಲ | ವರವ್ರತಿಕರ ಸಂಗವಿಲ್ಲ || ೧೬ ||
 ವ್ಯಂತರರಿಗೆ ವ್ರತವಿಲ್ಲವಹುದು ವ್ರತ | ವಂತರ ಗೋಷ್ಠಿಯುಂಟೆನುಗೆ ||
 ಅಂತಾದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ನಿರೂಪಸಿ | ದ್ವಾಂತವ ಕೇಳ್ದದಾಯ್ತೆಂದಾ || ೧೭ ||
 ಈ ನೆಲದೊಳು ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರು ಮ್ಲೇಚ್ಛ | ಮಾನವರಾರ್ಯೋರ್ವಿಗೆಯ್ವಿ ||
 ಮಾನಿತವ್ರತಗಳ ಕೈಕೊಂಬರದಿಂದ | ಪೀನಪುಣ್ಯರು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೮ ||
 ಸಮವಸರಣವ ಕಾಣ್ವೆವು ಪೂಜೆಮಾಳ್ವೆವು | ತ್ತಮದಾನಕರ್ತಮಾಡುವೆವು ||
 ಹಿಮಶೈಲದಾಚೆ ಬಾಳ್ವವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು | ಸಮನಿಸುವುದೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೯ ||
 ಚಿಥ್ವಜಕರಿಗನ್ನವಿಕ್ಕಿದ ಫಲದಿಂದ | ತದ್ಭೂಮಿಯೊಳು ತಾವು ಜನಿಸಿ ||
 ಉದ್ಯೂತಸುಖವನುಂಡಳಿವರಾ ನಾಡಿನೊಂ | ದದ್ಭುತವೇನು ಸಾಕೆಂದಾ || ೨೦ ||
 ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜನನಗ್ರಸುಕುಮಾರ ತದ್ಭವ | ಮೋಕ್ಷ ಗಾಮಿಯ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ||
 ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದವರಿಗಾದುದು ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಮು | ತ್ತಾ ಕ್ಷೇತ್ರದವರಿಗೇಕಹುದು || ೨೧ ||
 ಭೋಗಭೂಮಿಜರು ನಿನ್ನನು ಕಾಣ್ವು ಪುಣ್ಯವಿ | ಲ್ಲಾಗಿ ಹೇಮಾದ್ರಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಬಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಂದೊಡೆಯನನುಬ್ಬಿ | ಮಾಗಧೇಂದ್ರನು ಪೊಗಳಿದನು || ೨೨ ||
 ಪುರೆ ಮಾಗಧೇಂದ್ರಗೆ ಸರಿಯುಂಟೆ ಸ್ವಾಮಿಯ | ಪರಮಾರ್ಥಗುಣವನೆ ಕಂಡು ||
 ವಿರಚಿಸಿದನು ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು ಪೊಗಳ್ದರು | ವರತನು ನೊದಲಾದರೆಲ್ಲ || ೨೩ ||
 ಸಟ್ಟಾಟಕೆಂದೆನ್ನೆಯೆಂದು ಮತ್ತಾ ಮಾತ | ಬಿಟ್ಟು ಹಲವುಪಯಣದೊಳು ||
 ದಟ್ಟಡಿಕಾರ ಗಂಗಾಕೂಟವದು ಮುಟ್ಟು | ಮುಟ್ಟಲಾಯ್ತೆನೆ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೨೪ ||
 ತೋರಣಗಟ್ಟಿದುರ್ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುರುಜ ಸಿಂ | ಗಾರಿಸಿದುವು ಕೆಲಬಲದಿ ||
 ಭೂರಿಪತಾಕೆಗಳು ಡಿಗಿಲಿದ್ದವು ಬಹ | ದಾರಿಯೊಳಾ ಚಕ್ರಧರನ || ೨೫ ||
 ಚಂದಳಿದೋರಣ ತಳಿಗೆದೋರಣ ಹೇಮ | ದಿಂದಾದ ಪುಷ್ಪದೋರಣದಿ ||
 ಅಂದವಡೆದ ರತ್ನದೋರಣದೊಳು ರಾಯ | ಬಂದನೊಂದೆರಡುಪಯಣವಾ || ೨೬ ||
 ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಗಾವುದವೆಂಬಾಗ | ಗಂಗಾದೇವನು ತನ್ನ ||
 ಸಂಗಸಂಪದಗೂಡಿ ಬಂದಿದಿಗೊಂಡನು | ಸಿಂಗಾರಕಾರಭಾವನನು || ೨೭ ||

ನಡೆದು ಗಂಗಾನದಿಯೊತ್ತಿನೊಳ್ಳಾಳೆಯ | ಬಿಡಿಸಿದನಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ||

ಹಿಡಿದುದುಲುಪೆ ಸೇತುಗಟ್ಟಾಗಿ ಭಾವನ | ಪಡೆಯನಾ ಸುಖ ತಣಿಸಿದನು || ೨೮ ||

ಮೈದುನ ಮಾಡಿದ ವಿನಯದಿಂದಾ ದಿನ | ಹೋದುದು ಮರುದಿನ ತನ್ನ ||

ಸೋದರಗನ ಕಾಣ್ವೆನೆಂದರ್ಥಿಯಿಂದ ಗಂ | ಗಾದೇವಿ ಬಂದಳು ತಾನೆ || ೨೯ ||

ಸಲುಗೆಯೊಳಬಲೆಯರ್ವರಸಿ ಬಂದಣ್ಣನ | ಸಲೆ ಸಾರಲಳುಕುತಿರ್ದವಳಾ ||

ಲಲನೆಯರೊಡನಿರ್ದು ತಂಗಿ ಬಾರೆಂದು ಭೂ | ತಳಪತಿ ಕರೆದನೋಜೆಯೊಳು || ೩೦ ||

ಸಾರಿದಳೊತ್ತನಣ್ಣಾಜಿ ನೀನಿಲ್ಲಿರ | ಲಾರು ಮೆಚ್ಚುವರು ನಾನೊಂದು ||

ಚಾರುಗೃಹವ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆನೇಳಲ್ಲಿಗೆಂ | ದೋರಂತೆ ಕರೆದಳಾ ತಂಗಿ || ೩೧ ||

ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ತು ಹೆಯಂಬುದ ಕೇಳ್ವು ನ | ವಿನಗೃಹವ ಮಾಡಿಸಿದೆನು ||

ವಿನದು ನಿನಗೆ ಗಣ್ಯವೆ ನನ್ನದೊಂದು ಸ | ನ್ಯಾನವ ಸಲಿಸೆಂದಳೊಡನೆ || ೩೨ ||

ತೀರ್ಥವಂದನೆಯನು ನಾಳೆ ಮಾಡುರೆ ಗಮ | ನಾರ್ಥದಾಸರು ನಿಲಲಿಂದು ||

ವೃರ್ಥವಲ್ಲೊಡಹುಟ್ಟಿದಳ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸೆಂ | ದರ್ತಿವಟ್ಟಾಡಿದಳಾಕೆ || ೩೩ ||

ಬಡವರಹುದು ನಾವು ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಭರತೇಶ | ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದಳೆಂಬ ತೇಜಾ ||

ಪೊಡವಿಗಧಿಕವದರಿಂದಂಜಿನೇಳೆಂದು | ಹಿಡಿದಳು ಸೆರಗನಾ ದೇವಿ || ೩೪ ||

ಅಕ್ಕ ಬಪ್ಪನು ಬಿಡು ಸೆರಗ ನಿನ್ನಯ ಮನ | ದಕ್ಕರಕಡಿಪನೆಯೆಂದು ||

ನಕ್ಕು ನುಡಿಯಲಾಕೆ ಸೆರಗ ಬಿಟ್ಟಳು ರಾಯ | ಚಿಕ್ಕನೆದ್ದನು ಬೆಡಗಿಂದ || ೩೫ ||

ಬನ್ನಿರಾ ನೀವು ನನ್ನಣ್ಣಾಜಿಯೊಡನೆನ್ನ | ಮನ್ನಿಸಿಯೆಂದು ರಾಣಿಯರಾ ||

ಚೆನ್ನ ಸಮ್ಮನಿಸಿದಳವರು ನಗುತ ಸುಪ್ತ | ಸನ್ನಚಿತ್ತದೊಳೆದ್ದರೊಡನೆ || ೩೬ ||

ಸದಳವಿದ್ದಲ್ಲಿದ್ದು ದರಸಿಯರ್ವರಸಿ ಸಾ | ರದೊಳಿರ್ದ ಪೊಸರಾಜಗೃಹಕೆ ||

ಪಡೆದಿದ್ದನಾ ರಾಯ ತಂಗಿಯ ಮಾತ ಮಿ | ರದೆ ಮರು ವಿನಯವದೆಂತೊ || ೩೭ ||

ತುಂಗಭೂಪನ ನಾನು ಕರೆಯಲಂಜಿದೆ ತನ್ನ | ತಂಗಿಯೊಡನೆ ಪೋಸನಹಹ ||

ಗಂಗೆಯ ಭಾಗ್ಯವೆಯೆಂದು ದೂರದಿ ನೋಡಿ | ಗಂಗಾದೇವನುಬ್ಬಿದನು || ೩೮ ||

ರಾಜೀವನಕೆ ಪೆಣ್ಣಂಚೆಗಳೊಡಗೂಡಿ | ರಾಜಹಂಸವನೆಯ್ವಿಪಂತೆ ||

ರಾಜಗೃಹವ ಹೊಗಿಸಿದಳಾಕೆ ಚೆಲ್ಲ ಕಾಂ | ತಾಜನ ಕೂಡಿ ಚಕ್ರಿಯನು || ೩೯ ||

ಒಳಗೋಟಿ ಹೊರಗೋಟಿ ಮಾಡ ಚಾವಡಿ ಬಣ್ಣ | ಗೆಲಸದ ಬಾಗಿಲು ಜಗಲಿ ||

ಲಲಿತಭೋಜನಶಾಲೆ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯ ರಾಜ | ನೊಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು || ೪೦ ||

ತುಂಬ ಮೊರೆವ ಪರಿಮಳದ ಸಾರಣೆ ಚೆಲ್ಲ | ಬೊಂಬೆಗಳೆಸೆವ ಗೋಡೆಗಳು ||

ಕೆಂಬರೆಲೆಳೆಮುತ್ತು ಪಚ್ಚಿ ಪವಳಗಳ | ಲಂಬಣವೆಸೆಯ ನೋಡಿದನು || ೪೧ ||

ಹಲವುಶಯ್ಯಾಗೃಹ ಮಣಿಮಂಚಹೂಮಂಚ | ಸೆಳೆಮಂಚತೂಗುಮಂಚಗಳು ||
 ತಳಿರುಯ್ಯಲಾಲವಟ್ಟ ಪ ಸೇವೆಗೆಸೆವ ವು | ತ್ತಳಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಂಡೆಯೊಲಿದಾ || ೪೨ ||
 ದಿವ್ಯಾನ್ನ ಪಾನಕೆ ತಕ್ಕ ಸುವಸ್ತುಗ | ಳವ್ಯಯಹೇಮಭಾಂಡಗಳು ||
 ನವ್ಯಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲವಿಲೇಪನ | ದ್ರವ್ಯ ತುಂಬಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಾ || ೪೩ ||
 ಮಂಗಲಮಯದ ಗೇಹವ ನೋಡಿ ರಾಯ ತ | ನ್ನಂಗನೆಯರ ಮೊಗನೋಡಿ ||
 ಭೃಂಗನೇತ್ರಿಯರಿರ ಕಂಡಿರಾ ನನ್ನಯ | ತಂಗಿ ಮಾಳ್ವೊಸಗೆಯನೆಂದಾ || ೪೪ ||
 ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯದೇನ ಮಾಡಿದಳಿನಿತ್ತೆಲ್ಲ | ನಮ್ಮ ಸೋದರನ ತಿಟ್ಟಗಳು ||
 ಹಮ್ಮನಾಡಿದಿರಿ ಸಾಕೆಂದು ರಾಣಿಯರಾಡಿ | ತಮ್ಮೊಳಿಷ್ಟ ತಿಮ್ಮನಾಡಿದರು || ೪೫ ||
 ಕಂಡೆಯಾ ತಂಗಿ ಈ ಹೆಂಗಳಾಟವನೆಂದ | ಕಂಡೆನಣ್ಣಾಜಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ||
 ಮಂಡಿಸಿ ತವರೂರಹೊಗಳುವರೆಂದಳಾ | ಮಂಡಲೇಶ್ವರನನುಜಾತೆ || ೪೬ ||
 ಮಜ್ಜನಭೋಜನಗೈದು ಮತ್ತಾ ದಿನ | ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಳು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ||
 ಸಜ್ಜನಾನಂದನು ಮರುದಿನದೊಳು ತೀರ್ಥ | ದುಜ್ಜುಗಕಿಚ್ಚು ಮಾಡಿದನು || ೪೭ ||

ಬಿಟ್ಟದಿಂದುಬ್ಬಿ ಭೂಮಿಗೆ ಸಿಂಧುನದಿ ಬೀಳ್ವ | ತಿಟ್ಟದೊಳ್ಳೆಳಗೆ ಪ್ರತಿಮೆಯ ||
 ಬಿಟ್ಟ ಜಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳ್ವ ಗಂಗಾಂಬುವ | ನಿಟ್ಟಿಸಿದನು ನರನಾಥಾ || ೪೮ ||
 ಅರುಹನ ಪ್ರತಿಮೆಯೆಂಬಮಳಚಂದ್ರನ ಕಂಡು | ಕರಗಿ ಹಿಮಾದ್ರಿಯೆಂದೆಂಬ ||
 ಸುರುಚಿರಶಿಕಾಂತ ಸೋರುತಿರ್ಪದೊಯೆನೆ | ಬರುತಿರ್ದುದಾ ಪುಣ್ಯಗಂಗೆ || ೪೯ ||
 ಆರ್ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಮಿಂದರವರ ಪಾಪಗಳ ತಾ | ನಾರ್ಭಟದೊಳುತಟ್ಟುವೊಲು ||
 ಭೋರ್ಭೋರು ಘುಮುಘುಮು ಝಲ್ಲು ಝಲ್ಲೆಂಬ ಸಂ | ದರ್ಭದೊಳಳಿದುದಾ ತೀರ್ಥಾ || ೫೦ ||
 ಮಾನಸಸರಸಿಯ ಹಂಸಗಳಂತೆ ಪ್ರ | ಧಾನನ ಕೂಡಿ ಭೂಸುರರು ||
 ಆ ನದಿಯೊಳು ಮಿಂದು ಜಿನನ ಕೀರ್ತಿಸುವದೊಂ | ದಾನಂದಕರಸನರ್ತಿಸಿದಾ || ೫೧ ||
 ವಿಪ್ರರು ತೊಲಿಗೆ ಪೆಂಡಿರುಗೂಡಿ ಹೊಕ್ಕು ತೀ | ರ್ಥಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ರಾಯ ತನ್ನ ||
 ಸುಪ್ರಿಯೆಯರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದನದೇನು ಸ | ದಾ ಪ್ರಸನ್ನನೊ ಚಕ್ರವರ್ತಿ || ೫೨ ||
 ಜಿನನ ಕೊಂಡಾಡಿ ತೀರ್ಥವ ಮಿಂದು ಭೂಸುರ | ಜನಕೆ ದಾನವನಿತ್ತು ತಣಿಸಿ ||
 ಅನುಜೆಯ ಹರಕೆಯ ಸಿಂಧುದೇವಿಯೊಳು ತಾ | ಳ್ಲನವಿನೊಳಾಂತನಾ ರಾಯಾ || ೫೩ ||

ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಏತತ್ತಾ ದಿನ ತಡೆದು ಶ್ರೀ | ಗುರುಹಂಸನಾಥನ ಭಜಿಸಿ ||
 ಹಿರಿದು ಕರ್ಮಗಳ ನಿರ್ಜರೆಮಾಡಿ ಮರುದಿನ | ತೆರಳಲೆಳಸಿದನೇನೆಂಬೆ || ೫೪ ||
 ತಂಗಿ ಬಾ ನಾನಿಂತು ದಂಡುಮಾಡಿದ ನೋವು | ಹಿಂಗಿದುದಕ್ಕು ನಿನ್ನಾಣೆ ||
 ಗಂಗಮ್ಮಿ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಮೃದುವಚ | ನಂಗಳಿಂದಣ್ಣ ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೫೫ ||

ಇಬ್ಬರುತಂಗಿಯರೆನಗೆ ಮುನ್ನುಂಟವ | ರಿಬ್ಬರು ತಪಸುದಾಳಿದರು ||
 ಹಬ್ಬ ನಿಂದಾ ನೋವ ಸಿಂಧುದೇವಿಯು ನೀನು | ಜಬ್ಬ ಜಾರಿಸಿದಿರೆಯೆಂದಾ || ೫೬ ||
 ಸೌಂದರಾದೇವಿಯೆಂಬವಳೊರ್ವಳಾಕೆ ನಿ | ನ್ನಂದವೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲಾದೇವಿ ||
 ಎಂದೊರ್ವಳುಂಟಾಕೆ ಸಿಂಧುದೇವಿಯ ರೀತಿ | ಯೆಂದು ಕೈಲಾಸದೊಳುಂಟು || ೫೭ ||
 ಸಿಂಧುದೇವಿಯೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲಾದೇವಿ ನೀನೆ ಸಂ | ಬಂಧದಾ ಸೌಂದರಾದೇವಿ ||
 ಬಂಧುರದೊಸಗೆಯಹಾಗ ನಿಮ್ಮನು ಸುಪ್ತ | ಬಂಧದಿ ಕರೆಸುವನೆಂದಾ || ೫೮ ||
 ಸರಿಯಾರು ನವಗಿನ್ನು ಜಿನನ ಕುಮಾರಿಯ | ಭರತೇಶನನುಜೆಯರೆಂಬ ||
 ಸಿರಿಯಾದುದೆಂದಾಕೆ ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯೊಳಂ | ಕುರಿಸಲಾಡಿದಳಣ್ಣನೊಡನೆ || ೫೯ ||
 ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ಬೆಸಸಿ ಹೊಸಮನೆ ತುಂಬು | ವಂತೆ ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಗಳನು ||
 ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ತಂಗಿಗಿತ್ತನು ಸೇವೆಯ | ಕಾಂತೆಯರನು ಮನ್ನಿಸಿದನು || ೬೦ ||
 ಕರೆಸಿ ಗಂಗಾದೇವಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತನು | ಪರಿವಾರಸುರರ ಮನ್ನಿಸಿದಾ ||
 ಇರು ತಂಗಿಯೆಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮುಂದಕೆದ್ದನಾ | ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನಾ ಕ್ಷಣವೆ || ೬೧ ||
 ಅರಸಿಯೊಂದೊಂದುತೊಡವಿತ್ತರಾ ದೇವಿ | ಗರಸಿಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳಾಕೆ ||
 ಸರಸದಿ ನುಡಿದಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದ | ರರರೆ ವಿಲಾಸವಿನ್ನೆಂತೊ || ೬೨ ||

ಗಂಗಾದೇವನ ವಿನಯದಿ ನಿಲಿಸಿ ಜಿ | ನಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದಾನೆಯೇರಿ ||
 ತ್ರಾಂಗು ತ್ರಾಂಗೆಂದು ನಿಸ್ಸಾಳ ಸೂಳೈಸಲು | ಮುಂಗಡೆಗೆದ್ದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೬೩ ||
 ಆ ಸಮಯದಿ ಮೂಡ ಪಡುವಣ ಖಂಡದ | ದೂಸರಂದಿಬ್ಬರೆಯ್ದು ||
 ಆ ಸೀಮೆ ವಶವಾದುವೆಂದು ತಂದೋಲೆಯ | ಭೂಸುದತೀಶಗಿಕ್ಕಿದರು || ೬೪ ||
 ಆ ನಾಡಿನರಸುಗಟ್ಟೆರಸಿ ನಮ್ಮವರು ಸು | ಮ್ಮಾನದಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ||
 ಮಾನಿಸರೊಡನೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತ | ನಾ ನೃಪ ಸಾಕುಸಾಕೆನಲು || ೬೫ ||
 ಉತ್ತರಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಮುಖವಾಗಿ ದಂ | ಡೆತ್ತಿ ನಡೆವ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದು ||
 ಮತ್ತೆಗಜವನೇರಿ ಮಧ್ಯಮಖಂಡದೊ | ಳ್ಳತ್ತೆ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ತಿರುಗಿದಾ || ೬೬ ||

ನಡುವಣ ಖಂಡದ ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ಕಳ | ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಟೆಯಿಪ್ಪಂತೆ ||
 ನಿಡಿದಾದ ವೃಷಭಾದ್ರಿಯಿಹುದಲ್ಲಿಗಾ ಚಕ್ರಿ | ನಡೆತರುತಿರ್ದನುಬ್ಬನೊಳು || ೬೭ ||
 ಉರ್ವಿಯೆಲ್ಲವು ತನ್ನ ವಶವಾಗಲುಗರ್ವ | ಪರ್ವತವೇರಿ ಬಪ್ಪಂತೆ ||
 ಕೊರ್ವದ ವಿಜಯಪರ್ವತವೇರಿ ಬಂದನು | ಗರ್ವತಾರಾತಿಲ್ಲಣನು || ೬೮ ||
 ಕರ್ಣದ ಮದಧಾರೆಗೆಗಿ ಕವ್ವರೆಗೊಂಡು | ಘೂರ್ಣಿಸಿ ತುಂಬಿಗಳೆಸೆವ ||
 ಪೂರ್ಣಭವೇರಿ ಬಂದನು ನೀಲಗಿರಿಯ ಸು | ವರ್ಣಾದ್ರಿಯೇರಿ ಬಪ್ಪಂತೆ || ೬೯ ||

ಸುರಪತಿಯೆಂದೆನೆ ಬೆಂಗಳೆಯೊಳು ತನ್ನ | ತರುಣಿಯಿಲ್ಲೆವೆಯಲುಗುತುವೆ ||
 ನರಪತಿಯೆನೆ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸುತಿದೆಯೆಂದು | ಪರಿಕೆಸಿ ಪಡೆ ಬೆರಗಾಯ್ದು || ೭೦ ||
 ನೀರನ ಕಲೆಯ ಬಿನ್ನಾಣಕೆ ತಡೆಯದೆ | ನೀರೆ ಮೈಗೊಡುವ ಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ಏರಿದ ಗಜ ತೊಡೆಸನ್ನೆಯಿಂದಾ ರಾಯ | ತೋರಿದತ್ತೊದಗಿ ಸಾಗಿದುದು || ೭೧ ||
 ನೊಲೆಮುಡಿಪೊರವಾರಪೊರೆಯ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕೋ | ಮಲೆ ಜಾಣನೊಡನಾಡುವಂತೆ ||
 ಬಲುಮೈಯ ಗಜ ಚಳಚಳನೊಡಗಿದುದು ಭೂ | ತಳಪತಿ ತೆಗೆದತ್ತಲೊಸೆದು || ೭೨ ||
 ಕೂರಂಕುಶವ ಕುಂಭಕಿಡುವನು ಮೊಲೆಗಳ್ಗೆ | ಕೂರುಗುರಿಡುವ ಮೋಡಿಯೊಳು ||
 ವಾರಸ್ತ್ರೀಯಾಲೆಯ ಝಂಕಿಪ ವಿಟನಂತೆ ಹುಂ | ಕಾರವ ತೋರ್ಪನಾ ರಾಯಾ || ೭೩ ||
 ಒರೊಮ್ಮೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆವುದು ಗಣಕೆ ಗಂ | ಭೀರದೋಲಗಕೆಯ್ದುವಂತೆ ||
 ಕೂರಾನೆ ಹರಿವುದು ನಲ್ಲನೆಡೆಗೆ ಸೂಳೆ | ಗೇರಿಯೊಳ್ಳಿರವ ಸೂಳೆವೊಲು || ೭೪ ||
 ದಾಂಟುವುದಿಡುಗುಡ್ಡೆ ಗಳ ಗಿರಿಗಳನಿಕ್ಕಿ | ದಾಂಟುವ ಡಾಳಿಯಂದದೊಳು ||
 ಉಂಟಾದ ಸೇನೆಯ ನಡುವೆ ಹರಿವುದು ಪೂ | ದೋಂಟದೊಳ್ಳಾಳಿ ಪೋಸಂತೆ || ೭೫ ||
 ಕೆಡದ ಕಾಮುಗಿಲೇರಿ ಸ್ಥಿರವೆತ್ತ ಮಿಂಚ ಕೈ | ವಿದಿದೊಬ್ಬ ಬಿಚರ ಬಹಂತೆ ||
 ಎಡಬಲಕಪರಂಜಿಯಂಕುಶದೊಳು ಸನ್ನೆ | ಗೊಡುತ ರಾಜೇಂದ್ರನೆಯಿದ್ದನು || ೭೬ ||
 ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಪ್ಪರಸನೊಪ್ಪವ ನೋಳ್ವ | ಸೇನೆಯ ಕಣ್ ಮೈಯ ಮುಸುಕೆ ||
 ಆ ನರಪತಿಯಾಗ ಮೈಗಣ್ಣನೆಂಬಭಿ | ಧಾನಕೇನೊಪ್ಪಿ ತೋರಿದನೊ || ೭೭ ||
 ನೀರ ಮೇಲೊಂದು ಬೆಂಚಿನ ತೇರ ತೆಗೆವಂತೆ | ಭೂರಾಮ ತೆಗೆವನಾನೆಯನು ||
 ವಾರಣವಲ್ಲಿದು ವಾರುವನೆನಿಸಿ ಸು | ಸಾರದಿ ಹರಿದುದಾ ಹಸ್ತಿ || ೭೮ ||
 ಆನೆಯೊಳೊಮ್ಮೆ ತೇಜಿಯೊಳೊಮ್ಮೆ ಶಿಬಿಕಾವಿ | ಮಾನರಥಗಳೊಳೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ||
 ಆನುತೇಳುತ ಬಂದು ಹಲವುಪಯಣದಲ್ಲಿ | ಭೂನಾಥ ಸಾರ್ಧನಾ ಗಿರಿಯಾ || ೭೯ ||

ನೂರುಗಾವುದದುದ್ದ ನೊದಲದಟ್ಟಿತು ತಾನು | ನೂರುಗಾವುದ ಮತ್ತೆ ಕ್ರಮದಿ ||
 ತಾರಿ ತಗ್ಗಿತು ನೋಡೆ ಪಗಡೆಯ ಕಾಯಂತೆ | ತೋರುತಿಡ್ಡುದು ವೃಷಭಾದ್ರಿ || ೮೦ ||
 ಕಾಲಕಾಲದೊಳಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಂಕ | ಮಾಲೆಯ ಬರೆಸುವರಲ್ಲಿ ||
 ಶೈಲವೆಲ್ಲವು ಲಿಸಿತುಂಬಿ ನೋಡಿ ನೃ | ಪಾಲನ ಗರ್ವ ಸೋರಿದುದು || ೮೧ ||
 ಎನ್ನಿಬರಾಳದರೊಯಿ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿಡು | ವನ್ನಿತಿಲ್ಲ ಬರೆಯದ ತಾಣಾ ||
 ಜನ ಜನ ಭೂತಳ ನನ್ನದೆಂದುಬ್ಬವ | ಮನುಜನೆ ಮರುಳೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೮೨ ||
 ಹಲಬರು ವಿಟರೊಡನಾಡಿ ಮತ್ತವರುಗು | ಗಲೆ ದಂತಹತಿಗಳ ತಾಳ್ವ ||
 ಬೆಲೆನೆಣ್ಣೆ ನಂಗಂತೆಸೆವುದಿ ಗಿರಿಯೆಂದು | ಸಲೆ ವಿದೂಷಕ ನಗಿಸಿದನು || ೮೩ ||

ಮಾತದು ಪೋಲದೀಧರೆ ಸೂಳೆಯಾ ಗಿರಿ | ದೂತಿ ತನ್ನೊಡತಿಗೆ ಬಪ್ಪ ||
ಕಾತರಿಗರ ಕಲೆಯಾಂತ ಕುಂಟಣಿಯೆಂದು | ರೀತಿಯೊಳ್ಳುಡಿದನು ವಿಟನು || ೮೪ ||

ತನ್ನಂಕಮಾಲೆಗೆ ತೆರಪಿಲ್ಲದಿರೆ ನೋಡಿ | ಮುನ್ನಿದ್ದದೊಂದುಶಾಸನವಾ ||
ಉನ್ನತಶಾರ್ಫನು ದಂಡದೊರಿಸೆಂದು | ಸನ್ನೆದೋರಿದನು ಕಿಂಕರಗೆ || ೮೫ ||

ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವ ಮುಟ್ಟಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಲಿಪಿಗಳ | ನಾತ್ಮನೊಳರ್ತಿವಟ್ಟಿಸಿ ||
ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಕೆ ಹೊರಗಾದೊಂದುಲಿಪಿಯ ಮ | ಹಾತ್ಮನುಜ್ಜೆಂದು ತೋರಿದನು || ೮೬ ||

ತೊಡೆನೆಂದೆಯ್ಯರೆ ಶಾಸನದೈವಗ | ಆಡಗಿದ್ದು ಕೂಡೆ ಮೈದೋರಿ ||
ತೊಡೆಯಬಾರದು ಪೂರ್ವಚಕ್ರಿಯ ನಾಮವ | ಬಿಡೆವೆನುತಾರ್ಭಟಿಸಿದುವು || ೮೭ ||

ಬಡಿಬಡಿ ತೊಂಡರ ಬಾಯನೆಂದನು ಚಕ್ರಿ | ಒಡನೆ ಮಾಗಧನ ಸೇವಕರು ||
ಬಡಿದರು ಹಳ್ಳಿಲ್ಲ ಕವಡೆಯ ಚೀಲವ | ಕೊಡಹಿದಂತುದಿದುಧುವು ಧರೆಗೆ || ೮೮ ||

ತೋಳ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮಾಗಧೇಂದ್ರನಿವರ ಹಿಮ | ಶೈಲದಾಚೆಗೆ ಹಾಕಿರೆಂದಾ ||
ಗೋಳಿಡುತವರ ಪೆಂಡಿರು ಬಂದು ಚಕ್ರಿಯ | ಕಾಲ ಮುಂದಡ್ಡಗೆಡೆದರು || ೮೯ ||

ಮರುಳೆಂದು ದೈವಗಳೆಂದರೊಂದಲ್ಲವೆ | ಹುರುಳುಂಟೆ ನಮ್ಮೊಳು ಸ್ವಾಮಿ ||
ಮರುಳರ ಚೀಪ್ಪೆಯ ನೋಡದೆ ಸಲಹೆನ್ನು | ಪುರುಷರನೆಂದೊರಲಿದರು || ೯೦ ||

ಹೆಂಗಳ ಮೊರೆಗೇಳ್ವ ಚಕ್ರಧರನು ಮಾಗ | ಧಂಗೆ ಪೇಳ್ವರೆ ಬಿಡಿಸಿದನು ||
ತೊಂಗಿದ ಹಲ್ಲು ಬಹವೆ ಪೆಂಡಿರೊಡಗೂಡಿ | ಹಿಂಗಿದರವರು ಕಾಲ್ಗಿರಗ || ೯೧ ||

ಅಟಮುಟಲಿಪಿಗಾಗಿ ಕಟಕವರಿಯೆ ಬಾಯ | ತಟಪೊಟನುರೆ ಹೊಯ್ಸಿ ಕೊಂಡು ||
ತುಟಿಯ ಚುಂಬಿಸುವ ಹಲ್ಲುಗಳ ನೀಗಿದರೆಂದು | ವಿಟ ನಕ್ಕು ನುಡಿದನೆಲ್ಲರೊಳು || ೯೨ ||

ತರಣಿಯ ಮುಂದೆ ಚಂದ್ರಮನ ಪ್ರಕಾಶವೆ | ಭರತಚಕ್ರೇಶನ ಮುಂದೆ ||
ಮರುಳರೆ ಲಿಪಿಗಾಗಿ ಮರುಳರು ನೊಂದರೆಂ | ದೊರೆದನೊಯ್ಯನೆ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕಾ || ೯೩ ||

ಕೃತಮಾಲನಾಟ್ಯಮಾಲರು ಶಾಸನಾಂಕದೇ | ವತೆಗರಸುಗಳದರಿಂದ ||
ಕ್ಷಿತಿಪ ನೀನಿಂತು ಕೋಸಿಸೆ ಮುಂದೆ ಲಿಪಿಯ ಕಾ | ವತುಳರಾರೆಂದರೊತ್ತಿನೊಳು || ೯೪ ||

ಹಂಸತತ್ತ್ವವ ಮುಟ್ಟಿ ಬರೆದ ಶಾಸನವನಾ | ರುಂ ಸವರುವ ದಕ್ಷರಲ್ಲ ||
ಹಂಸತತ್ತ್ವವ ಹೊದ್ದದಧಮಶಾಸನವ ನೀ | ವೇಂ ಸಿರಿದೋರ್ಪಿರೈಯೆಂದಾ || ೯೫ ||

ನಾನೀಗ ಹಂಸತತ್ತ್ವವ ಮುಟ್ಟಿ ಬರೆಸುವೆ | ನೇನಿನ್ನು ಕೆಡಿಸುವರುಂಟೆ ||
ಜೈನಶಾಸನವಿದು ಮಿಕ್ಕವು ಮಿಥ್ಯಾಭಿ | ಧಾನಶಾಸನಗಳೈಯೆಂದಾ || ೯೬ ||

ನಾ ಕಾನೆ ತಾ ಕಾನೆ ಚಕ್ರಿಯ ಲಿಪಿಯನೆಂ | ದಾಕಾಶದೊಳು ಭೂತಕೋಟಿ ||
ಕೂಕಿರಿದುವು ಹಂಸನಾಥನ ನೆನೆದು ಪ | ರಾಕುಮಾಡಿದನು ಚಕ್ರೇಶಾ || ೯೭ ||

ತೊಡೆ ತೊಂಡಲಿಪಿಯನೆಂದನು ಧೂಳಿಲಿಪಿಗಳ | ತೊಡೆವಂತೆ ತೊಡೆದನಾ ಭೃತ್ಯಾ ||
ನೆಡುವಂತೆ ಬರೆಯೆನೆ ವಜ್ರಶಾಸನನೆಂಬ | ಕಡುಜಾಣಕರಣಿಕ ಬರೆದಾ || ೯೮ ||

|| ಅಂಕಮಾಲಾಸಂಚಕಂ ||

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾತ್ಮೈಲೋಕ್ಯರಾಜೇಂದ್ರ | ಮಸ್ತಕಮಣಿಗಣಕಿರಣ ||
 ಪ್ರಸ್ತಾರಿತಾಂಘ್ರಿಪಯೋಜನ ಪೂತಿಕ | ಮೃಸ್ತೋಮಮಥನವಿಕ್ರಮನ || ೯೯ ||
 ತ್ರಿಜಗದಂತರ್ಬಹಿರವಗಮೇಕ್ಷಣನ ತ | ತ್ರಿಜಗದದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯುತನ ||
 ಅಜರನಂತಸೌಖ್ಯನ ವೃಷಭೇಶನ | ನಿಜಕುಮಾರನು ನಿರಾಮಯನು || ೧೦೦ ||
 ಹಂಸೋಪಮಾನಸಾರಗ್ರಾಹಿ ಶ್ರೀಗುರು | ಹಂಸನಾಥೇಕ್ಷಣೋತ್ಪಾಹಿ ||
 ಸಂಸೇವ್ಯ ಸನ್ಮೋಹಿ ತದ್ಭವಕರ್ಮವಿ | ಧ್ವಂಸಿ ಸುಜ್ಞಾನಾವಗಾಹಿ || ೧೦೧ ||
 ಶೃಂಗಾರಯೋಗಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಾನುರಾಗಿ ರಾ | ಜ್ಯಾಂಗನಾಗಿಯು ಸಂಗತ್ಯಾಗಿ ||
 ಅಂಗನಾಜನವನಮಧುಮಾಸ ದಿವ್ಯಮು | ಕ್ತ್ಯಂಗನಾಚಿತ್ತವಿಲಾಸಾ || ೧೦೨ ||
 ಹುಂಡಾವಸರ್ಪಿಣಿಕಾಲದಾದಿಯೊಳು ಪ | ಟ್ಟುಂಡವ ಭರತಚಕ್ರೇಶಾ ||
 ಚಂಡನಾಳ್ವನು ಸುಮಂಗಲ ಮಹಾಶ್ರೀಶ್ರೀ | ಮಂಡನಮಸ್ತುಹಿಸ್ವಾಹಾ || ೧೦೩ ||

ಮಣಿಮಾಲೆಯಿಂದದೊಳಕ್ಷರಗಳನು ಕಾ | ಕಿಣಿಯಿಂದ ಬರೆಯಲಾ ನೃಪತಿ ||
 ಗಣಕಗುಚಿತವಿತ್ತು ಶೈಲದೊತ್ತಿನೊಳು ಸಂ | ದಣಿ ಮಿಗೆ ಪಾಳೆಯಬಿಟ್ಟಾ || ೧೦೪ ||
 ಲಾಲಿಸಿ ಸರ್ವರ ಬೀಡಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ಬಾಲನ ಪಾಜೆಯಿತ್ತೆನಲು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದರಮನೆವೊಕ್ಕನೆಂಬೆಡೆಗಂಕ | ಮಾಲೆಯಸಂಧಿ ಸುಗಂಧಿ || ೧೦೫ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೦೬ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೦೭ ||
 ಪಂಕಜಪಟ್ಟದೊಳುಳಿದ ಸರ್ವಾಂಗದೊ | ಳಂಕಮಾಲೆಗಳಂತೆ ಲಿಪಿಯ ||
 ಅಂಕಿಸಿ ನೋಡುತೆನ್ನೆದೆಯೊಳಗಿರು ನಿಷ್ಕ | ಳಂಕಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೦೮ ||

ಮಂಗಳಯಾನಸಂಧಿ.

ಧ್ಯಾನಿಸುವವರಿಗೆ ದಿವ್ಯಭೋಗಗಳ ಸಂ । ಧಾನಿಸುವನುಪಮಮಹಿಮಾ ॥
 ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡೆಯ ಸನ್ಮತಿದೋರು ತಾಮಸ । ವೇನು ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ ॥ ೧ ॥
 ವಿಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಬರೆಯಿಸಿ ಪಟ್ಟಂಡ । ವಿಜಯನಲ್ಲಿರಲೆಂಟುದಿವಸಾ ॥
 ವಿಜಯಾರ್ಥದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೇನೆಯನಿಂಬಿಟ್ಟು । ವಿಜಯರಾಜನು ಬಂದು ಕಂಡಾ ॥ ೨ ॥
 ಪಡೆಗಾರು ಕರ್ತರೆಲ್ಲಿರಿಸಿದೆ ವಿಜಯಾಂಕ । ಸಿಡಿದೆಕೆ ಬಂದೆ ನೀನೆನಲು ॥
 ಪಡುವ ಮೂಡಣ ಖಂಡಕೆಯಿದ್ದ ಪಡೆಗಳೊಂ । ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದುರ್ವೆಂದಾ ॥ ೩ ॥
 ಖಂಡಪ್ರಪಾತಗುಹೆಯ ಸರಿತದ ಮಧ್ಯ । ಖಂಡದೊಳ್ಗಂಗಿಯೊತ್ತಿನೊಳು ॥
 ದಂಡೆರಡೊಂದಾಗಿ ಮೇಘೇಶ್ವರನ ಮೈ । ಗೊಂಡಿದುರ್ವವಧಾನವೆಂದಾ ॥ ೪ ॥
 ಮುಂದೆ ನಾವೆಯ್ದವ ಹಾದಿಯನರಿದಲ್ಲಿ । ತಂದಿರಿಸಿದರೆ ಸೇನೆಯನು ॥
 ಅಂದವಾಯ್ದು ಸಾಕು ನೀನೀಗಳಲ್ಲಿಗೆ । ಬಂದುದೇನೆಂದನಾ ರಾಯಾ ॥ ೫ ॥
 ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಖಂಡದರಸರೊಳ್ಳೆಲಬರ । ಪೂರ್ವವಸ್ತುವ ತಂದರಲ್ಲಿ ॥
 ನೇರ್ವಟ್ಟು ಪೆಂಗಳ ಕೆಲಬರು ತಂದಿದರ್ । ರುರ್ವರಾಧೀಶ ಕೇಳಿನಗೆ ॥ ೬ ॥
 ಕಲಿರಾಜ ಪಡುವಣ ಖಂಡಕಗ್ರಣಿ ಮೂಡ । ಣಿಗಳಧಿಪನು ಕಾಮರಾಜಾ ॥
 ಚೆಲುವಿನೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯಯರ ತಂದಿದರ್ರು । ಚೆಲುವರರಸ ನಿನಗೆಂದಾ ॥ ೭ ॥
 ಅವರ ಕಾಣುತ ಮಧ್ಯಖಂಡದ ನೃಪರು ಮಾ । ಧನಚಲಾತರ ಬಳವಿಡಿದು ॥
 ಯುವತಿಯರನು ಹಯಗಜವ ತಂದಿದ್ದರು । ತವೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ॥ ೮ ॥
 ಇನ್ನೊಂದನವಧರಿಸುತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯು । ತ್ವನ್ನಖೇಚರಪತಿಗಳನು ॥
 ಮೊನ್ನೆ ತಂದಣ್ಣನೊಳಂಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು । ಗನ್ನದಿ ಸುಮತಿಸಾಗರನು ॥ ೯ ॥
 ಒಂದೊಂದುಖಂಡದಿ ನಾನ್ನೂರುಪೆಂಗಳು । ಬಂದಿದರ್ಂಬರೇಚರರು ॥
 ತಂದಿದ್ದರೆಂಟುನೂರಳೆವೆಣ್ಣನೊಟ್ಟೈಸು । ವಂದೆರಳನ್ನಿರವೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥
 ಇದು ಚೋಡ್ಯವಲ್ಲವಿನ್ನೊಂದನಾಲಿಸು ನಿನ್ನ । ಮದುವೆಗೆ ಪೆಂಗಳ ತರಲು ॥
 ಪದೆದು ಚಾರಣರೆಮ್ಮ ಪಾಳೆಯಕಿಳಿತಪ್ಪು । ದದೆ ಚೋಡ್ಯವಲ್ಲ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ॥ ೧೧ ॥
 ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನಾ । ವೆದೆಯೊಳಾನಂದವೆಯಿದೆವು ॥
 ಸುದತಿಯರೆಲ್ಲರು ವ್ರತವಡೆದಿದರ್ರು । ಹದನಸೂಚಿಸಬಂದೆನೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥
 ಸತಿಯರ ಸುದ್ದಿಯೇನಣ್ಣತಮ್ಮದಿರು ನೀ । ವತಿಸಾಹಸಂಬಟ್ಟಿರದರ ॥
 ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಲ್ಲಿನು ಬಳಲ್ದೈ ಮುಂದೆ ನಡೆಯೆಂದ । ಸ್ಥಿತಮುಖದಿಂದ ಭೂವರನು ॥ ೧೩ ॥

ಗುಹೆಯ ಕವಾಟವನೊಡೆದಗ್ನ ಕೆಡುವನ್ನ | ಬಹುಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಳ್ವವದಕೆ ||
 ವಹಿಲದಿಂದಗಳ ನೀವೆಸಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದೆ | ಬಹುವು ಸಾವೆಂದನಾ ನೈಸತಿ || ೧೪ ||
 ನಿಟ್ಟುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ನಾಟ್ಟುಮಾಲನ ಕೂಡಿ | ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದವನ ಕಳುಹಿದಾ ||
 ಕುಟ್ಟುವ ಭೇರಿಯಾರ್ಭಟೆಯೊಳಿದ್ದನು ಹಿಂದೆ | ಬಿಟ್ಟು ಬೀಡಿಂದ ಮುಂಗಡೆಗೆ || ೧೫ ||
 ತಳುಮಾಡದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತಿ ನಡೆವುತ | ಹಲವುಪಯಣದಲ್ಲಿ ಬಂದು ||
 ನೆಲೆಸಿದ ಕಟಕದ ಕೆಲದೊಳಾನೆಯನೇರಿ | ಬಲುವಿಡಾಯದೊಳೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೧೬ ||

ಇದಿವೆಂದ ಮೇಘೇಶ್ವರನಿಗಿಂಪ ನುಡಿದು ಗಾ | ಧರ್ಮೋಳರಮನೆಗೆಯ್ದವಾಗ ||
 ಮದುವೆಯ ಹೆಂಗಳು ಮಾಡವನೇರಿ ನೋ | ಡಿದರು ಚಕ್ರೇಶನ ಸೊಬಗಾ || ೧೭ ||
 ಪೊರಗೆ ತಮ್ಮಯ ರೂಪು ತೋರದಂತೊಂದೊಂದು | ಮರೆಯೊಳು ನಿಂದು ನೀರೆಯರು ||
 ಮಿರುಮಿರುಗುವ ಜೆತ್ತಿನರಸನ ನೋಡಿ ಸೈ | ವೆರಗಾದರೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೧೮ ||
 ಈತನೆ ಚಕ್ರೇಶನೆಂಬರೆದೆಯೊಳದ | ಮಾತಿನೊಳಾಡೆ ನಾಣ್ಣು ವರು ||
 ಕಾತರ ಕವಿವುತಿಹುದು ರೋಮ ನೆಗೆದು ಮೈ | ಬಾತಿಷ್ಟು ಕಂಪಿಸುತಿಹುದು || ೧೯ ||
 ಸೋಲವತ್ತರಸನ ರೂಪ ನೋಳ್ವಾಗ ಕ | ಜ್ಞಾಲಿಗಡ್ಡೆ ಪ್ರಸಿದುವೆಂದು ||
 ಧಾಳಿಪ ಚಮರಕೆ ಮುನಿವರೆದೆಯೊಳದ | ಪೇಳೆ ನಾಣ್ಣು ವರನೈಜನಕೆ || ೨೦ ||
 ಪರರಲ್ಲದಿವರೊಂದೆಡೆಯೊಳದೀ ದೊಡ್ಡ | ಕರಿಯೇರಿ ಬರೆ ಭತ್ರ ಸಾಕು ||
 ನರೆದಲೆಯಂದದ ಚವರವೇಕೆಂದು ಸಾ | ದೊರೆದರು ತಾವು ತನ್ನೊಳಗೆ || ೨೧ ||
 ಸಂದಿಸಿ ಕೆಲಬರು ಕಾಣ್ವಾಗ ಗಜವಿಷ್ಟು | ನಂದರರ್ಥಿಯೊಳು ನೋಡುವರು ||
 ಮುಂದೆಯ್ದುಲಿನ್ನೊಬ್ಬರೇಕಿರಾಗಿ ಸಾ | ತಂದು ಕಾಣರೊಯೆಂಬರೊಡನೆ || ೨೨ ||
 ಅನುತಾನುತ ಗಜ ಪೋಪಾಗ ಲೇಸೆಂದ | ರಾನದೆ ಮುಂದೆಯ್ದುವಾಗ ||
 ಅನೇಗೆ ಮಂದಗಮನವೆಂಬರು ಬೇಗ | ದಾನೆ ಲೇಸಲ್ಲೆಂದರೊಡನೆ || ೨೩ ||
 ಮದಗಜದಿಂದಿಳಿದೆಲ್ಲರ ಕಳುಹಿ ಭೂ | ಸುದಶೀಶನರಮನೆವೊಕ್ಕಾ ||
 ಬೆದೆಬೆದೆಗೊಳುತಿರ್ದರಬಲಿಯರೆಂದಿಗೆ | ಮದುವೆಯಹುದೊ ನನಗೆಂದು || ೨೪ ||

ವಿಶ್ವಭೂಪರ ತಂದು ಬಂದ ದಿನದೊಳೆ ಮೇ | ಘೇಶ್ವರ ಕಾಣಿಸಲವರ ||
 ಅಶ್ವಗಜಾದಿವಸ್ತು ವನೊಪ್ಪುಗೊಂಡು ಭೂ | ಮಿಶ್ವರನೊಲ್ಲ ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೨೫ ||
 ಖ್ಯಾತತಮಿಸ್ತ ಗುಹೆಯವೊಲು ಖಂಡಸ್ತ್ರ | ಪಾತಗುಹೆಯೊಳಿದ್ದ ಕದವಾ ||
 ಘಾತಿಸಿ ಮರುದಿನದೊಳು ರಾಜಗೃಹವನಾ | ಭೂತಳಪತಿ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕಾ || ೨೬ ||
 ಸುರಪುರದಂದದಿ ಕಟಕ ಸಿಂಗರವಾಗಿ | ಶರಧಿವೊಲ್ವಾದ್ಯಗಳುಲಿಯೆ ||
 ಎರಡುಸಾವಿರನಿಣ್ಣುಗಳೆನೊಂದೆ ಹಸೆಯೊಳು | ಕರವಿಡಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾ || ೨೭ ||

ಕಲಿರಾಜಸುತೆ ರಾಜಮತಿ ಕಾಮರಾಜನು | ಜ್ವಲಸುತೆ ಮೋಹಿನೀದೇವಿ ||
 ಎಳೆವೆಂಗೆಳ್ಳಿರೊಳರಸನ ಮನನ ಜ | ಕ್ಕುಲಿಸಿದರಿಂಪುಸೊಂಪಿನೊಳು || ೨೮ ||
 ಮಾಧವರಾಜಚಲಾತರಾಜರ ಮೃದು | ಮಾಧುರ್ಯದಷ್ಟಪುತ್ರಿಯರು ||
 ಭೂಧವಗಂದು ತಮ್ಮಯ್ಯಂದಿರಟ್ಟುಸ | ರಾಧವ ಜಡಿದು ನೂಂಕಿದರು || ೨೯ ||
 ಅಂಬರೇಚರಿಯರೆಲ್ಲರು ಸೊಗಸಿದರು ಮ | ತ್ತಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರನೆಲ್ಲರನು ||
 ಇಂಬರಿದೊಂದಿರುಳೊಳೆ ಚಕ್ರಿ ತವರೂರ | ಹಂಬಲೆಲ್ಲವ ಮರೆಯಿಸಿದಾ || ೩೦ ||
 ಹೆಂಗಳ ಜನಕರೆಲ್ಲರನು ಮನ್ನಿಸಿ ಸರ | ಸಾಂಗದೊಳಿರೆ ರಾಯನಿತ್ತೆ ||
 ಸಂಗಲಿಸಿದುದತ್ತ ನಮಿರಾಜಗಾಪ್ತಜ | ನಂಗಳ ವಾಕ್ಯವೇನೆಂಬೆ || ೩೧ ||

ಕೊಡುವುದುತ್ತಮ ದೇವರನುಜೆಯ ಚಕ್ರಿಗೆಂ | ದೊಡಬಡಿಸಿದರು ಬಾಂಧವರು ||
 ಒಡನದು ಲೇಸೆಂದು ಸುಮತಿಸಾಗರನೂ ತ | ನೊಡಹುಟ್ಟಿದವನೂ ನುಡಿದರು || ೩೨ ||
 ಕೊಡಬಾರದೆಂದೆನೆ ನಾನಾತನೆನ್ನೂರ್ಗ | ನಡೆದು ಬಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದು ||
 ಕುಡಿಯರಂದದಿ ಹೆಣ್ಣ ಕೊಂಡೆಯ್ವಿ ಕೊಡುವುದು | ನಡೆಯೆ ರಾಜರಿಗೆಂದನವನು || ೩೩ ||
 ಸಿರಿ ಹೆಚ್ಚು ತಹುದಾತಗೇನಿರೈ ನಾನೇನು | ಸರಿಯಲೈ ರಾಜವಂಶದೊಳು ||
 ಬರಲಿ ತಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚುವಂ | ತಿರೆ ಧಾರೆಯೆರೆದೀವೆನೆಂದಾ || ೩೪ ||
 ನುಡಿಯಲಂಜುವೆವಂಜಿದರೆ ಕಾರ್ಯ ಕೆಡುತದೆ | ಮೊಡವಿಯೊಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ನೃಪಗೆ ||
 ಕೊಡುವಾಗ ಪೆಂಗಳ ತಮ್ಮೂರ್ಗ ಕರೆದರೆ | ಕೊಡಬೇಕು ನೀನವರಂತೆ || ೩೫ ||
 ಅವರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲೈ ಚಕ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ಗ | ವರ್ವ ತೋರಲಂಜಿತ್ತರಿಯ ||
 ಅವನ ಸೀನೆಯೊಳು ನಾವಿದ್ದಿಂತು ನುಡಿದುದು | ವಿವರವೆಯೆಂದರಾಪ್ತಿಗರು || ೩೬ ||
 ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕೂಡೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೂಡಾತ | ಮೊನ್ನೆ ತೋರಿದ ಮಾತ ಮರೆದೈ ||
 ಚೆನ್ನಲ್ಲ ಕೊಡು ಕೊಡು ಚಕ್ರಿಯ ಬಳಿಗೆಯ್ವಿ | ಬನ್ನವಲ್ಲೆಂದರುತ್ತಮರು || ೩೭ ||
 ಮಾನಹಾನಿಯ ನೋಡದಾ ನೃಪರತ್ತರು | ನಾನಂತು ಕೊಡೆನದಂತಿರಲಿ ||
 ಏನ ಮಾಡುವನೆನ್ನ ತಮ್ಮನೊಳ್ಳುಡಿದಾತ | ತಾನು ಗೆಯ್ಯದ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದಾ || ೩೮ ||
 ಬಲ್ಲಿನಾವರ್ತರಾಜನ ಕಿತ್ತು ಮಾಧವ | ಗಿಲ್ಲದ ಪಟ್ಟುಗಟ್ಟಿದುದಾ ||
 ಗಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನನಂಜಿತ ತಂತ್ರವದಕೆ ನಾ | ನಲ್ಲಾಡಿದವನಲ್ಲವೆಂದಾ || ೩೯ ||
 ಎರಡುಶ್ರೇಣಿಯ ಖಚರರ ಕಳುಹಿದನು ತಾ | ಬರಲೊಡನೆನ್ನ ತಮ್ಮನನು ||
 ತ್ತುರಿತದೊಳಟ್ಟಿದನೆನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು | ಭರತೇಶನೇನ ಮಾಡುವನು || ೪೦ ||
 ತಾಳಬಂದಿಯ ಮುನ್ನ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮದುವೆಗೆ | ಲೀಲೆಯೊಳ್ಳಹ ಕಾರ್ಯವುಂಟೆ ||
 ಹೇಳಿ ನೀವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರಿ ತನ್ನ | ತೋಳ ಬಲೆಯ ತೋರಲೆಂದಾ || ೪೧ ||

ಆಪ್ತರು ತಿಳುಹಲಾರದೆ ಂಶೋಭದ್ರಿಗೆ | ಗುಪ್ತದಿ ಸೂಚಿಸಲಾಕೆ ||
 ಪ್ರಾಪ್ತರ ಕಳುಹಲಿದ್ದನು ತಾಯ ಮನೆಗತಿ | ದೀಪ್ತದೊಳಾ ನಮರಾಜಾ || ೪೨ ||
 ಏನಣ್ಣ ಭರತೇಶಗನುಜೆಯ ಕುಡಿನೆಂದು | ನೀನತಿರಭಸದೋರ್ವ ಗಡಾ ||
 ಆ ನೃಪಗೆಂದಿ ಬಳಿದ ಪೆಣ್ಣ ಕೊಡಬೇಕು | ಗ್ಲಾನಿದೋರದಿರೆಂದಳಾಕೆ || ೪೩ ||
 ಕುಡಿನೆಂದುದಿಲ್ಲವ್ವ ಭರತೇಶ ತಾನಿಷ್ಟು | ಪೊಡವಿಗಗ್ಗಳನಾದಿನೆಂದು ||
 ಹಿಡಿಬಿಟ್ಟುಯೊಳು ಪೆಣ್ಣ ಬೇಡಿದರದಕೆ ನಾ | ನೊಡಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲಂದನವನು || ೪೪ ||
 ಕೊಳುಕೊಡೆಗುಳ್ಳುದು ತಾಳಿಬಂದಿಯ ಕಟ್ಟಿ | ಬಳಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಗೆಯ್ದಿ ||
 ಲಲಿತಧಾರೆಯನೆರೆಯಿಸಿಕೊಳಬೇಕತ್ತಿ | ಎಲೆ ತಾಯೆ ನೀನರಿಯದುದೆ || ೪೫ ||
 ಭರತೇಶನಿದ್ದ ಬೀಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣ ಕೊಂಡೆಯ್ವಿ | ಭರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುಕೊಡೆಂದೆನಗೆ ||
 ಬರೆದರು ಮಂತ್ರಿ ವಿನಮಿಬಾಂಧವರು ನಾನು | ಶಿರಗೊಡಹಿದನದಕೆಂದಾ || ೪೬ ||
 ಚಕ್ರಿ ಬಪ್ತನೆ ನಿನ್ನ ಮನೆಗದು ನೃಪರ ಯ | ಥಾಕ್ರಮವತ್ತಿ ನೀನರಿಯ ||
 ವಕ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ನೀ | ತಿಕ್ರಮದೋರಿದಳಾಕೆ || ೪೭ ||
 ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕಾದರೆ ಬರಬೇಕು ನಾವೆಮ್ಮ | ಬಣ್ಣಗೆದಪ್ಪಿ ಕೊಡುವೆವೆ ||
 ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ಕೊಳುಕೊಡೆಯ ಮೈಸಿರಿತಪ್ಪಿ | ಬಣ್ಣಸಲಾಗದಿಂತೆಂದಾ || ೪೮ ||
 ಮಗನೆ ನೋಯದಿರಾರುಖಂಡದ ನೃಪರು ಚ | ಕ್ರಿಗೆ ತೊಂಡರವನೆಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ||
 ಧಿಗಲನೆಯ್ದು ವನೇನು ಚಕ್ರಿಯಿದೆಡೆಗೆ ನಾ | ವಗಲದೆಯ್ದಿದರೇನು ಕೊರತೆ || ೪೯ ||
 ನಿನಗಾತ ಸೋದರದತ್ತೆಯ ತನುಜನಾ | ತನ ಮಾವನಾತ್ಮಜ ನೀನು ||
 ಕುನಯವ ಬಿಡು ಹೆಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡರ್ತಿಯ | ಮನುಮಂಶತಲಕಗೆ ಮಗನೆ || ೫೦ ||
 ಅಂತೆನಬೇಡೆಂದ ಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ಗೃ | ಹಾಂತದೊಳಿರಲಿ ನಿನ್ನನುಜೆ ||
 ನಾಂ ತೆರಳ್ಳೆನು ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಸಾಂದರಿಯರ ಗೋಷ್ಠಿ | ಸಂತೋಷವನಗೆಂದಳಿನ್ನು || ೫೧ ||
 ಹೆಣ್ಣೊಂದ ಸಡೆದುದ ಭರತೇಶಗತ್ತಿನ್ನ | ಕಣ್ಣ ಹಬ್ಬವ ಕಾಣ್ಪಿನೆಂದು ||
 ಕಣ್ಣೊಳಿಟ್ಟಿದ್ದೆನ್ನಿನ್ನಾ ತ್ತುಕಾರ್ಯವ ಮಾಳ್ವೆ | ನಣ್ಣ ನೀನೊಪ್ಪೆಂದಳೊಡನೆ || ೫೨ ||
 ಗಾಡಿಯೊಳಿದ್ರನ ನಗುವ ಚಕ್ರಿಗೆ ಶಚಿ | ಪಾಡಲ್ಲವೆಂಬೆನ್ನ ಮಗಳಾ ||
 ಜೋಡಿಸಲೊಳ್ಳೆಯ ತಣ್ಣಗಿರಾನೊಮ್ಮೆ | ನೋಡುವೆ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಾ || ೫೩ ||
 ನೀವೆಯ್ದಬೇಡ ನಿಮ್ಮಳಿಯಗೆ ಮಗಳ ಕೊ | ಟ್ಟೀ ವಿನಮಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಶ್ರೀವಿಲಾಸದೊಳಿರ ನಾನು ಪೋಗುವೆನು ತ | ಪೋವನಕೆಂದನಾ ನೃಪತಿ || ೫೪ ||
 ರಾಜಗೌರವತಪ್ಪಿ ಬಾಳುವ ಸಿರಿಯಿಂದ | ಶ್ರೀಜನದೀಕ್ಷೆಯೆ ಲೇಸು ||
 ಓಜೆಯಲ್ಲದುದ ಪೇಳ್ವವ ನಾನೆ ಪೋವೆನ | ಮ್ಮಾಜ ತಪ್ಪಗಿ ನೀವೆಂದಾ || ೫೫ ||

ಅಳುಕಿದಳದಕೆ ಕೇಳ್ಮಗನೆ ನೀನಿಷ್ಟು ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸದಿರಾ ಚಕ್ರ ನಿನ್ನ ||
 ನಿಳಯಕೆ ಬಾರನು ತಾಳಬಂದಿಯ ಕಟ್ಟ | ಲೊಲಿದೀವೆಯಾಯೆಂದಳೊಡನೆ || ೫೬ ||
 ಮನೆಗೆ ಬಾರೆಂದರೆ ಬಾಹನಹುದು ನಿನ್ನ | ಜನಕನಿಲ್ಲಿದ್ದರಾನವನ ||
 ಮನವ ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾರನು ಕೊಡು | ನನಗದು ಭಲವೆಂದಳಾಕೆ || ೫೭ ||
 ಇಲ್ಲಿಗಾಪ್ತರನಟ್ಟಿ ಬಂದಿಗಟ್ಟಿಸನು ತ | ನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೆಂಬನಮ್ಮಾ ||
 ಇಲ್ಲಿ ತನ್ಮಂಗಲವೆಸಗಿದರದೆ ಸಾಕು | ಸಲ್ಲೀಲೆಯೊಳಗೀವನೆಂದಾ || ೫೮ ||
 ನನ್ನ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನಟ್ಟಿ | ಯೆನ್ನಳಿಯಗೆ ಹೇಳಿಸುವೆನು ||
 ಮನ್ನಣೆಯಾದರೆ ಮತ್ತೇಕೆ ಕೊಡೆನದ | ಕೆನ್ನಾ ಕಲೊಪ್ಪಿದನೆಂದಾ || ೫೯ ||
 ಬಾಲತ್ವದೊಳು ಭರತೇಶನ ಬಲ್ಲಳೇ | ಕಾಳಿಂದಿ ಮತ್ತೆನ್ನ ಮಗಳ ||
 ಮೇಳದ ಮಧುವಾಣಿ ಕಡುಜಾಣೆಯವರಿಂದ | ಹೇಳಿಸೆಂದೆಣಿಸಿದಳು || ೬೦ ||
 ಗನ್ನವ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಳಿಯಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ | ಚೆನ್ನುಡುಗೊರೆಗಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ||
 ಸನ್ನತಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಕಳುಹಿದಳು ಪ್ರ | ಸನ್ನೆ ಯಶೋಭದ್ರಾದೇವಿ || ೬೧ ||
 ಭರದಿ ವಿಮಾನವನೇರಿ ಬಂದೋಲಗ | ಹರಿವಾಗ ನೃಪತಿಯ ಕಂಡು ||
 ಬರವೇನು ಕಾರಣವೆಂದು ಭೂವರ ಕೇಳ | ಲೊರೆದನಾ ಮಂತ್ರಿ ಕರ್ಣದೊಳು || ೬೨ ||
 ಏನು ಕಾರ್ಯವೊ ದೇವರತ್ತಾಜಿಯರು ತಮ್ಮ | ಮಾನಿನಿಯರ ಕಳುಹಿದರು ||
 ನಾನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದೆನು ಹೊರಗಿದರರಿಂದ | ದಾ ನರ್ಮಗಚಿವ ನುಡಿದನು || ೬೩ ||
 ಅರಿದನಾಗಳೆ ಹೆಣ್ಣಿನೊಸಗೆಯೆಂದದನರಿ | ದರಿಯದಂತವನುನಿಂಬಿಟ್ಟು ||
 ಹೊರಸಭೆಯಿಂದೊಳಚಾವಡಿಗೆಯ್ದಿ ಚೆ | ಲೈರಕದೊಳೊಲವಾದಾ || ೬೪ ||
 ಒಳಗಿದ್ದ ಪಂಡಿತೆ ಬರಲೆನುತತ್ತಾಜಿ | ಕಳುಹಿದವರ ಕರೆಯೆಂದಾ ||
 ಘಳಲನೆ ಬಂದಳು ಪಂಡಿತೆ ಖಚರಿಯ | ರೊಳಹೊಕ್ಕುರರಸನೋಲಗಕೆ || ೬೫ ||
 ಬಹುಕಾಲಕಾಗಿ ನನ್ನೊಡೆಯನ ಕಂಡೆನೊ | ಮಹಿಮೆವತ್ತೆನೊಯೆನುತೆಯ್ದಿ ||
 ಮಹಿಪನ ಮುಂದುಡುಗೊರೆಯನಿರಿಸಿ ಗಹ | ಗಹನೆರಗಿದಳು ಕಾಳಿಂದಿ || ೬೬ ||
 ಚಿಕ್ಕಪಾದಗಳನಂದೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆನು ದೊಡ್ಡ | ಚೊಕ್ಕಪಾದಗಳಾದುವೆಂದು ||
 ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕನೆ ತೆಗೆದೊತ್ತಿಕೊಂಡಳು ದಿಟ್ಟ | ಗಕ್ಕುರಿಂದರಸನಂಭಿಗಳಾ || ೬೭ ||
 ಬಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನಾರನೆ ಕಾಳಿಂದಿ | ಯಲ್ಲವೆಯೆಂದನಾ ರಾಯಾ ||
 ಬಲ್ಲರ ಬಲ್ಲಹನಲ್ಲವೆ ನಸುಮರ | ಹಿಲ್ಲಿನುತೆರಗಿದಳ್ಳತ್ತೆ || ೬೮ ||
 ನಿನ್ನತ್ತೆ ಕಳುಹಿದಳುಡುಗೊರೆಗಳನೆಂದು | ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳಪ್ಪರೊಳಗೆ ||
 ಚಿನ್ನದಾವರೆಯ ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಮಧುವಾಣಿ | ತನ್ನ ಕೈಮುಗಿದಳರ್ತಿಯೊಳು || ೬೯ ||

ಈಕೆ ನಿನ್ನತ್ತಿಯ ಮಗಳ ವಿಳಾಸಿನಿ | ಶ್ರೀಕಲಾವಾಸಿನಿಯವಳ ||
 ವಾಕೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮಧುವಾಣಿಯೆಂಬಳೆಂ | ದಾಕೆ ಕಾಣಿಸಿದಳಾ ನೃಪಗೆ || ೭೦ ||
 ಅವರ ಕುಳ್ಳಿರನೇಳುತತ್ತಾಜಿಯರಿಗೆ ಕ್ಷೇ | ಮನೆ ನಮಿವಿನಮಿನಾಮರಿಗೆ ||
 ಭವನದೊಳ್ಳಿಂಗ ಪದುವನೆ ಕಾಳಿಂದಿ | ವಿವರಿಸೆಂದನು ಚಕ್ರಧರನು || ೭೧ ||
 ಪರಿಣಾಮ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೀ | ಧರೆಗೆ ನೀನೆಯ್ದಿದಂದಿಂದ ||
 ಪಿರಿದಾಯ್ತು ನಮಿರಾಜವಿನಮಿರಾಜರಿಗೆ ಸ | ವರ್ಗಿಗೆ ಸಂತಸವೆಂದಳವಳು || ೭೨ ||
 ಆತ್ಮಾಜಿಗಾನಿತ್ತ ಬರಲರ್ತಿಯಹುದದು | ಸತ್ಯದ ನುಡಿ ಮಿಕ್ಕ ಮಾತು ||
 ಸತ್ಯವಲ್ಲೆಂದನಂತೆನದಿರು ಸರ್ವರಿ | ಗತ್ಯಂತಮುದವೆಂದಳವಳು || ೭೩ ||
 ಅಧಿಕಸಾಭಾಗ್ಯ ನೀನೆಯ್ತರೆ ಒಡವರ್ಗೆ | ನಿಧಿ ಬಂದವೊಲು ಮತ್ತೆ ಕಡಲು ||
 ವಿಧುವ ಕಂಡಂತೆಮ್ಮ ದೊರೆಗಳರ್ತಿಪರಲೈ | ಮಧುವಾಣಿ ಪೇಳೆಂದಳೊಡನೆ || ೭೪ ||

ನೃಪನೊಳುತ್ತಮನೆಂಬರೀತನ ಸಾರ್ಧ ಭಾ | ವಿನೊಡ್ಡಿ ಗುಣಗಳೆಂಬೆ ||
 ಕಪಟದ ದೊರೆಯೊಳು ನುಡಿನೆನೆಯೆಂದಳಾ | ಚಪಳೆ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮುಂದೆ || ೭೫ ||
 ಆವುದು ಕಪಟ ನನ್ನೊಳು ನುಡಿಯೆಂದನು | ಭೂವರನಾಕೆಯೊಳ್ಳು ಗುತ ||
 ಆವುದೆಂಬಿಯ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳೊಂದು | ಭಾವ ಪೇಳ್ದವುದೆಂದಳವಳು || ೭೬ ||
 ಅತ್ತೆಯ ಕೇಳೆ ಮೈದುನರ ಕ್ಷೇಮವ ಕೇಳೆ | ಮತ್ತೊಬ್ಬರನದೇಕೆ ಕೇಳೆ ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಯಿದು ಕಪಟವೊಯೆಂದಳು | ಬಿತ್ತುವಂತಧಿಕವೋಹನವಾ || ೭೭ ||
 ಮತ್ತದಾರುಂಟೆಂದನಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆಯೆಂದ | ಉತ್ತರಂದೋರುಳ್ಳರೆಂದಾ ||
 ವೃತ್ತಭಾರೋನ್ನತಕುಚೆಯಿಹಳರಿಯ ನಿ | ಮ್ಮತ್ತಿಯ ಮಗಳೆಂದಳೊಡನೆ || ೭೮ ||
 ಮಗಳೊಬ್ಬಳುಂಟೆ ನಮ್ಮತ್ತಾಜಿಯರಿಗೆಂದು | ನಗುತ ರಾಜೇಂದ್ರ ನುಡಿದನು ||
 ಜಗಕತಿಕುಟಲನಲ್ಲವೆ ನೋಡು ನೋಡೆಂದು | ಬಗೆಯರಿದೊತ್ತಿ ದಳ್ಳತ್ತೆ || ೭೯ ||
 ನಾಲಗೆಯೊಳಗಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳಗೆ ವಿ | ಶಾಲಾಕ್ಷಿಯಿದ್ದು ನೀನೆನ್ನಾ ||
 ಚಾಳಿಸುತಿದ್ದೆಯ ತಕ್ಕರ ದೇವಯೆಂ | ದಾ ಲೇಸುಗಾತಿಯೊತ್ತಿದಳು || ೮೦ ||
 ಅತ್ತೆಯ ಮಗಳ ವಿಲಾಸಿನಿಯೆಂದೋಜೆ | ವೆತ್ತೆನ್ನನಿವಳು ತೋರ್ಪಾಗ ||
 ಅತ್ತಿತ್ತ ತುಟ ಮಿಸುಕಿದೆಯ ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳಾ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರ್ದಳಲೈ || ೮೧ ||
 ಆಗಲಾ ಭವನದೊಳ್ಳಿಂಗ ಮುದವೆಯೆಂ | ದಾಗ ಕೇಳಿದನದೇಕರಿಯ ||
 ಆ ಗುಣವಚನದೊಳಡಕವಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ | ತೂಗಿ ಕೇಳಲದೇತಕೆಂದಾ || ೮೨ ||
 ಅಹುದಹುದಾಗಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಿದನಲೈ | ಗೃಹದೊಳ್ಳಿರಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವನು ||
 ಮಹಿತಿಲಕನ ನುಡಿಯದಿರೆಂದು ಕಾಳಿಂದಿ | ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡೊತ್ತಿದಳವಳಾ || ೮೩ ||

ದೇವ ಕೇಳದಕಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಚಿಲ್ವನು ನಮ್ಮ | ದೇವಿಯ ಚಿಲ್ವನು ನೋಡಿ ||
 ಲಾವಣ್ಯ ಸಂಯಾಗೆ ನಲಿದೊಂದ ನುಡಿದೆನೆ | ದಾ ವಿಲಾಸಿನಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು || ೮೪ ||
 ಒಂದುರತ್ನವನೆರಳ್ಳಾಡಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೂ | ಪೆಂದು ನಿರ್ಮಿಸಲವಕಾತ್ಮಾ ||
 ಬಂದಂತೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಂದವೊಪ್ಪಿರಲದ | ರಿಂದ ಮೆಚ್ಚಾಯ್ತೆಂದಳೆನಗೆ || ೮೫ ||
 ಆರು ಮತ್ತನೈರೋಕಾಂತವೈಸೆ ಕೇ | ಳ್ಳಾರೆದೆ ನಿನಗೆನ್ನ ಸಖಿಗೆ ||
 ತೋರವೊಲೆಗಳವು ಪುಣ್ಯನಿರ್ಮಿತವಲ್ತೆ | ಸಾರಲಿನ್ನಂತೊ ಸೌಭಾಗ್ಯ || ೮೬ ||
 ಹೊನ್ನ ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಹೊಳೆವ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ | ಚಿನ್ನತೋಳುಗಳ ನೋಡಿದೆನು ||
 ರನ್ನದ ಬೊಂಬೆಯಂದದ ಮೈಯನೀ ತೋಳ್ | ಳನ್ನು ಸುತ್ತಲದೆಂತೊ ಸೊಗಸು || ೮೭ ||
 ಕೆಂಬಲ್ಲು ಚೆಂದುಟೆ ನಗೆಮೊಗ ನಿಡುಗಣ್ಣ | ಳೆಂಬನಿಬ್ಬರೊಳು ನೋಡಿದೆನು ||
 ಅಂಬುಜಕಂಬುಜವೆರಸೆ ಮತ್ತೊಂದರ | ಹಂಬಲಿಹುದೆ ನಿವಗಿನ್ನು || ೮೮ ||
 ಅಡಿ ಮಡ ತೊಡೆ ಕಟೆ ನಡು ಬಸುರೆದೆ ತೋಳು | ಮುಡಿ ಮೊಗ ಕೊರಳ ನೋಳ್ವಾಗ ||
 ಕಡೆದು ಸೇರಿಸಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿರವಿದೆ | ಪೊಡವಿಗಿಚ್ಚುರೆಯೆಂದಳವಳು || ೮೯ ||
 ನೀನೀಗ ಹಲಬರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ನ | ವೀನದೇಹಾರದಂತೆಸೆನ್ನೆ ||
 ಆ ನೀರೆಯಿಹಳಾರ ಪೂಜೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದೊಂ | ದಾನೊಂದು ದೇವತೆಯಂತೆ || ೯೦ ||
 ಆರ ಪೂಜೆಗು ಸಿಕ್ಕಿತಿಲ್ಲ ನೀನೆದೆಯೊಳ | ಟ್ಪೋರಂತೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ||
 ಬಾರದಿರಳು ಬಲುಸುಖವ ಪಾಲಿಪಳು ಮ | ಹಾರಾಯನಾದೆಯೈ ಬದುಕು || ೯೧ ||
 ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕನದಕೆ ರಾಯ ನಿನಗಿನ್ನು | ನಗೆಯಲ್ತೆ ಸುರಸುದತಿಯರಾ ||
 ನಗುವ ರೂಪಿನ ನೀರೆ ಕೈಸಾರುವಾಗೆಂದು | ನಗುತೆದೆಗೊಳಿಸಿದಳೊಡನೆ || ೯೨ ||
 ಬಳೆವಂದುಮೊದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮತ್ತೆಯಿವಳನೆ | ನ್ನಳಿಯಗಲ್ಲದೆ ಕೊಡೆನೆಂದು ||
 ಸಲಹಿದಳವಳಿಗ ನಿನ್ನ ಮನವ ಸೂರೆ | ಗೊಳುವಂತೆ ರಂಜಿಸುತಹಳೆ || ೯೩ ||
 ಕೋಟೆಮನ್ನಥರ ಬಾಣಂಗಳ ಮಸಕವ | ನೋಟದೊಳಗೆ ತೋರುತಹಳೆ ||
 ಪಾಟಿಯಾರವಳಿಗೆ ನಾಳೆ ನಿನ್ನದೆ ಧೂಳಿ | ಗೋಟೆಯಿಹುದು ಕಾಣಲೊಡನೆ || ೯೪ ||
 ಆರು ಸೊಡದ ಮಾಲೆ ತೊಡದ ಪೊಂದೊಡಿಗೆ ಚ | ಕೋರ ತುಡುಕದಚ್ಚೆ ಜೊನ್ನಾ ||
 ಸೇರ ನೋಡದ ಚಿತ್ರವೆನೆ ಕಚ್ಚು ನೃಪನ ಕು | ಮಾರಯಿಹಳು ಮೀಸಲಾಗಿ || ೯೫ ||
 ತುಂಬಿ ವಾಸಿಸದ ತಾವರೆಯಂತೆ ಗಿಳಿ ನಸು | ಜುಂಬಿಸದಿನಿವಣ್ಣಿನಂತೆ ||
 ತುಂಬುಜವ್ವನೆ ಮೀಸಲಾಗಿಹಳರಸ ನೀ | ನೇಂ ಬಲುಪುಣ್ಯನೊ ಧರೆಗೆ || ೯೬ ||

ತಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಧುವಾಣಿಯ ನುಡಿ ರುಚಿ | ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ರಾಯ ನಗುತ ||
 ಈಗ ನೀನೆಯ್ಯಂದ ಕಾರ್ಯವೇನತಿಜೋಲಿ | ಯಾಗದೆ ಪೇಳೆಂದನೊಡನೆ || ೯೭ ||

ನವಗೇನು ಕಾರ್ಯ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ನಿವಗೆ ತನ್ನ | ಕುವರಿಯ ಕುಡುವೆನೆಂದೆಮ್ಮಾ ||
 ಅವಸರದಿಂದಟ್ಟಲೆಯ್ದೆವಾಕೆಯ | ಸುವಿವೇಕವೊಂದ ಕೇಳಿನ್ನು || ೯೮ ||
 ವಿನಮಿರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರು | ನಿನಗೆ ಪೆಣ್ಣೊಡುವರೊಪ್ಪಿದರು ||
 ಘನತರಭಾಗ್ಯವಂತಗೆ ಕೊಡಲಮ್ಮೆನೆ | ದನುಮಾನಿಸಿದನು ದೊಡ್ಡರಸು || ೯೯ ||
 ಸಿರಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕುಲದಲ್ಲಿ | ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂಬನಾ ನೃಪತಿ ||
 ಸರಿಗಾಣದವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟುಕಟ ಕಿಂ | ಕರರಾಗಲೇಕೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೧೦೦ ||
 ಮಗನ ಕರೆಸಿ ತಾಯಿ ಬುದ್ಧಿವೇಳುತ ಮದು | ವೆಗೆ ಜೋಕೆಮಾಡೆಂದಳದಕೆ ||
 ಬಗೆ ಬಾರದಮಾಜಿ ಪೆಣ್ಣುನಾವಿತ್ತಾಗ | ನಗೆಗೆಡೆಯಹುದೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೧೦೧ ||
 ನೇರದಿ ತಾಳಬಂದಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆಯ್ದೆ | ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಡಬಹುದು ||
 ಕೂರಸಿಮೊನೆದೋರಿ ಕೊಡು ಕೊಡೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು | ನಾರೀವರಮಾಜಿಯೆಂದಾ || ೧೦೨ ||
 ಆತನಿಂದಧಿಕಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲವಹುದೆಮ್ಮ | ನೇತಕೂ ಸರಿಗಾಣನಾತಾ ||
 ಮಾತೆ ನೀವಾತನೊಪ್ಪಿತಿಮಾಡೆಂಬುದು | ಮಾತೆಯೆಂದನು ಮಾತೆಯೊಡನೆ || ೧೦೩ ||
 ತನ್ನ ಮಾತುಳನಿದರಲ್ಲಿಗೆನ್ನಳಿಯನು | ಸನ್ನದ್ಧದೊಳು ಬಹನಹುದು ||
 ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾರ ಚಕ್ರೇಶನಲ್ಲವೆ | ಇನ್ನೊಂದ ಕೇಳೆಂದಳಾಕೆ || ೧೦೪ ||
 ತಾಳಬಂದಿಯ ಕಟ್ಟಿಸುವನಾತ ಬಳಿಕಾತ | ನಾಲಯಕೆಯ್ದೆ ಪೆಣ್ಣೊಡುವ ||
 ಲೀಲೆಗೊಪ್ಪೆಂದರೊಪ್ಪಿದನದನಾವೊಲ್ಲ | ಹೇಳಲೆಯ್ದಿದೆನೆಂದಳವಳು || ೧೦೫ ||
 ರಾಜಾಂಗರಾಧಿಯ ನಮಿರಾಜನೆಣಿಕೆಗ | ತ್ವಾಜಿಯ ಗುಣಕೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ರಾಜಶಿರೋಮಣಿ ಮೆಚ್ಚಿದನಹುದದ | ಮಾಜಿಕೊಂಡೊಡನಿತು ನುಡಿದಾ || ೧೦೬ ||
 ಮುನ್ನ ಸರ್ವರು ಪೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕೊಡಹೇಳು | ಬಿನ್ನಾಣವಿದು ಸಲ್ಲದೆಂದಾ ||
 ನಿನ್ನತ್ತೆಯಾ ಮಾತ ಕೇಳ್ಳಳಾದರೆ ಮುಖ | ಬಿನ್ನಳಾಗಳೆಯೆಂದಳವಳು || ೧೦೭ ||
 ಅಂತಹದತ್ತಾಜಿಯರ ಮಾತ ಮುರಿವೆನೆ | ಸಂತತಿಭೂಪರ ಕಳುಹಿ ||
 ನಾಂ ತಾಳಬಂದಿಗಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂದನು ಮುಖ | ಕಾಂತಿಯಾಯ್ತವರಿಗಾ ಕ್ಷಣವೆ || ೧೦೮ ||
 ಇಂದಿವರ್ಗೂಟ ವೀಹವ ಜೊಕ್ಕಮಾಡಿಸು | ಬಂದಲಸಿಕೆ ಹಿಂಗಲೆಂದು ||
 ಮುಂದಿದರ್ಲೊಬ್ಬಳಿಗೊರೆದು ಮನ್ನಣೆವೆರ | ಸೊಂದು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು || ೧೦೯ ||

ಪಂಡಿತೆಯೊಡನೊಂದುಕಾರ್ಯನ ಯೋಚಿಸಿ | ಕೊಂಡಿದ್ದನೊಡನರಮನೆಗೆ ||
 ಮಂಡಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ನೊಗವನಲ್ಲವ ಮಾಡಿ | ಕೊಂಡು ಕುಳ್ಳಿದನಾ ಚದುರಾ || ೧೧೦ ||
 ಸೌಂದರಿಯರು ಬಂದು ಸಖೆಯಲ್ಲ ನೃಪತಿ | ಗಿಂದೊಂದು ಕಲ್ಯಾಣದ ವಾರ್ತೆ ||
 ಬಂದಿತೆಂಬುದ ಕೇಳ್ಳೆನಿದರೊಳೇತಕೆ ಚಿಂತೆ | ಯೆಂದು ಪಂಡಿತೆಯ ಕೇಳಿದರು || ೧೧೧ ||

ఒసగేయ నుడి బందుదకుదదరల్లి మూ । రసమానవాక్య పుట్టిదువు ॥
 బిసుడబారదు కృయకొళబారదాగి టిం । తిసుతిద్ నృపనందళవళు ॥ ౧౧౨ ॥
 పడెయలొడనే నమ్మ స్వామిగిందా డేణ్ణ । నుడిదిద్ద రొల్పు పేత్తవరు ॥
 కొడువేవేందరు తాళిబందియ నొదలు సం । గడిసబేకేందరదొందు ॥ ౧౧౩ ॥
 పట్టబాసిగగట్ట మదువేయపు దదొందు । పట్టగద్దు గేయొళు నృపనా ॥
 ముట్టి కుళ్ళిరువుదొందాగబేకేందరు । కుట్టితిండిదరింద టింతే ॥ ౧౧౪ ॥
 లలనీయరేల్లరిద్దరిందను । నేలదాణ్ణ నదకొప్పరవరు ॥
 బలవ కాణ్ణ నే సతియరొళదరిందలి । బలుటింతేయాయ్తందళవళు ॥ ౧౧౫ ॥
 సుమ్మనాకేగి తేజవిత్తు తందాల్దరే । యేమ్మ కృళేన మాడువేవు ॥
 నమ్మ మేలరసగిస్సొల్లీయిద్దుదేయిందు । తమ్మ టిత్తదొళు మేళ్ళిదరు ॥ ౧౧౬ ॥
 తాయొడకుట్టదవన మగళుత్తమ । నాయకే తనగిందే బళిద ॥
 స్త్రీయకుదవళ మేలారసేయుంటిమగళ్ళి । దాయవిదేందు మేళ్ళిదరు ॥ ౧౧౭ ॥
 ఇదకేకే టింతే బేడిద తేజగళ కొట్టు । మదువేయాగలి సుబదల్లి ॥
 అదు నమ్మ సవర సమ్మతవేందు త । ప్పదే నుడిదరు తవతవగి ॥ ౧౧౮ ॥
 సరియాగి సవరు బాళ్ళరొబ్బళు పట్టి । దరసియిహళ క్షేత్రియరిగి ॥
 ధరణియొళుళ్ళుదిదకే నావు నొణవేవే । తరలి రాజేంద్ర నాకేయను ॥ ౧౧౯ ॥
 బళ్ళమానద బణజిగర పుత్రియరే నా । వేల్ల శూద్రతియ సుతేయరే ॥
 సల్లదేంటివే పట్టి క్షేత్రియాత్మజిగే నా । వల్లవేంటివేయందరేల్ల ॥ ౧౨౦ ॥
 ఆకేగి బంద తేజవే నమ్మ తేజ నా । వే:శవణ్ణజేంబురేనల్తే ॥
 బేకేంబ తే:జ: కొట్టు తరలి టింతే । యేకే నమ్మ రసగిదరొళు ॥ ౧౨౧ ॥
 అదు బేడ వ్లభగేనిజ్జేయాయ్తద । కిదిరాగువళు రాజసుతేయి ॥
 ఎదేయొళొందిద్దు మాతినొళొంద నుడియేవు । పదుళది తరలిందరేల్ల ॥ ౧౨౨ ॥
 బళిక భూపాల సమ్మబువేత్తు కేళిరొ । లలనీయరిర ననగిందు ॥
 బళిదళిందొందువార్తయ హరహిదరింద । గిలువందవేంతేందు నుడిదా ॥ ౧౨౩ ॥
 ఎంతవరేందంతే మదువేనిల్లుదే కాయు । కాంత లాలిసు నిన్న మొగకే ॥
 టింతే బందాగిమ్మనలేదే నిణిందాప్త । కాంతేయరొస్సి నుడిదరు ॥ ౧౨౪ ॥

సందుదా దిన మరుదిన తన్న ముత్రియ । ముందుమాడ్లర కొడే ॥
 బంద సంగళిగి బేజరముత్రిగుటితవి । తొందే లగ్గియొళు కళుహిదా ॥ ౧౨౫ ॥

ಭಂಡಾರವತಿಯೆಂಬ ಪೆರ್ಗಡತಿಗೆ ಪೆಣ್ಣು | ತಂಡ ನಂಬುಗೆವಂತರಿಸೆಯೆ ||
 ತೊಂಡಿಲುಂಗುರ ತಾಳಿಬಂದಿ ಭೂಷಣದ ಕ | ರಂಡಗೆಗೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದಾ || ೧೨೬ ||
 ಅಂತಿಂತುಟಿನಲೇಕೆ ಪಡೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಜ | ಯಂತಾಂಕನಿರಲೊಬ್ಬನೆಂದು ||
 ವ್ಯಂತರವ್ವೇಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಧರಮುಖ್ಯರೆ | ಲ್ಲಂತರಿಸದೆ ಹೋಗಲೆಂದಾ || ೧೨೭ ||
 ಒಲಿದೆಡೆಗೆಡೆಗಟ್ಟಿ ಭಪ್ಪನ್ನದೇಶದ | ಗ್ಗಳರ ಮತ್ತರಸುಮಕ್ಕಳನು ||
 ಕೆಳೆಯರು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಳುಹಿದನತ್ತಾಜಿ | ಸಲೆ ನೋಡಿ ಮನಹಿಗ್ಗಲೆಂದು || ೧೨೮ ||
 ಮಂಗಳವಸ್ತುವೆರಸು ತಾಳಿಬಂದಿಯ | ನಂಗನೆಗಟ್ಟಿ ಮುತ್ತಿತ್ತ ||
 ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಬಳಿಯಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಮಂಗಳಯಾನದ ಸಂಧಿ || ೧೨೯ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೩೦ ||
 ಪ್ರೇಮಾದಿಂದಿನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾವೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ವಾರ್ತಿಯೊಳು || ೧೩೧ ||
 ತೆರೆಯ ಮೇಲ್ತೆರೆಗಳ ತೋರುವಿಂಗಡಲಂತೆ | ಸಿರಿಯ ಮೇಲ್ನಿರಿಯ ಸೂಚಿಸುವ ||
 ಚರಿತಾರ್ಥ ನನ್ನಂತರಂಗದೊಳರು ಮನೋ | ಹರನೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೩೨ ||

ಉಂಗುರುಡಿಗೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉತ್ಸಾಹವರ್ಧನ ಉನ್ನತಗಮರ್ಧನ | ಚಿತ್ಸುಖಿ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಚರಿತಾ ||
 ಸತ್ಸಾರಮತಿವೋರು ಸನ್ಮುನಿಹೃದಯಶ್ರೀ | ವತ್ಸಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ದುರ್ಧರರಿಪುರಾಯಮಥನನ ದೊರೆಗಳು | ವರ್ಧಿತರಾಜಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ಸ್ಪರ್ಧಿತವಾದ್ಯಕೋಟಿಯ ರವದೊಳು ವಿಜ | ಯಾರ್ಧಪರ್ವತವ ಹತ್ತಿದರು || ೨ ||
 ನೆಲನ ನೋಲಿಯ್ದು ವಂತೆಲ್ಲ ವಿಮಾನಸಂ | ಕುಳವೇರಿ ಗಗನಮಾರ್ಗದೊಳು ||
 ಚಳಚಳನೆಯ್ದಿದರಂಗತ್ಯಂಗಾರಾಂಶು | ತಳತಳನತ್ತಿತ್ತ ಕೆದರೆ || ೩ ||

ಬರುತ ಚಕ್ರಿಯ ಮಂತ್ರಿ ಮುಂದರಿದಂಬರೇ | ಚರಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೆಮ್ಮ ನೃಪರು ||
 ಕರವ ಮುಗಿವರು ಕಾಣೈಯನಿಕ್ಕ ರೊಡನೆ ನಿ | ಮ್ಮರಸ ಕೈಮುಗಿಯಬೇಕೆಂದಾ || ೪ ||
 ಕೇಳೆಯರು ನಾನು ಕಾಣೈಯನಿಕ್ಕ ಕೈಮುಗಿ | ದೆಳಸಿ ಕಾಣೈವು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ||
 ಉಳಿದವರೆಮ್ಮಂತೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬೊಡೆ | ಸಲುವದೆ ಚಕ್ರಿಯೊತ್ತನಗೆ || ೫ ||

ನಾನು ವಿಪ್ರನು ಮಿತ್ರರರಸನಿಚ್ಚಗರು ಸಂ | ಧಾನಿಪೆವಿಷ್ಟ ತೇಜವನು ||
 ಮಾನಿಗಳಲ್ಲ ರಾಜರು ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರರು | ನೀನದನುಸುರಬೇಕೆಂದಾ || ೬ ||
 ಮಾದುವೆಗೆ ಬಂದರನಾಳಂತೆ ಕಾಣ್ಬರೆ | ಸದನಕೆಯ್ದಿದ ತೇಜ ಕಿರಿದೆ ||
 ಇದಕೆ ನೀವೊಪ್ಪಬೇಕೆನಲವನೊಪ್ಪಿದ | ನದು ಕಾರ್ಯವಹುದು ಲೇಸೆಂದು || ೭ ||

ಸುಮತಿಸಾಗರ ಮುಂದೆ ಭರದಿ ವಿಮಾನವ | ತೆಮಳಿಕೊಂಡೆಯ್ವಿ ವಾರ್ತೆಯನು ||
 ನಮಿರಾಜಗರುಹೆ ಸಂತೋಷಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ಸಂ | ಭ್ರಮಿಸಿದೆ ಬಳಲಿದೆಯೆಂದಾ || ೮ ||
 ಕಾಳಿಂದಿಮಧುವಾಣಿಯರು ಪೇಳಲೊಸಗೆಯ | ಕೇಳಿ ಯಶೋಭದ್ರಾದೇವಿ ||
 ಓಲಾಡಿ ಹರುಷದೊಳವರನಾಗಳೆ ತನ್ನ | ತೋಳೆರಳ್ತುಂಬಿಯಪ್ಪಿದಳು || ೯ ||
 ಪುರದ ಸಮಾಪಕೆ ಬಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿ | ಗರುವಿಕೆ ಮಿಗೆ ನಮಿರಾಜಾ ||
 ದೊರೆಗಳು ವರಸಿ ಮಂತ್ರಿಯನಿಧಿರಾಗಿ ಸಿಂ | ಗರ ತೀವಿ ಮಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು || ೧೦ ||
 ಧರಿಯಗಲದ ದೊರೆಗಳುಗೂಡಿ ಬುದ್ಧಿಸಾ | ಗರಮಂತ್ರಿ ನೂಂಕಿ ಬಪ್ಪಾಗ ||
 ಶರನಿಧಿಗಿರಾಗಿ ಬಪ್ಪ ಪೆರ್ದೊರೆಯಂತೆ | ಬರುತಿದ್ದನಿತ್ತಲೀ ಮಂತ್ರಿ || ೧೧ ||

ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಂತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ನಮ್ಮ | ಭೂವಿಾಶರಿಗೆ ತನ್ನ ನೃಪರೆ ||
 ಪ್ರೇಮದಿ ತನ್ನ ಸುಜನನಟ್ಟಬೇಡವೆ | ಹೋ ಮಾಣಿರೆಂದನಾ ಶಶನು || ೧೨ ||
 ಬೋಡಿಯೇನದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು | ಬೋಡಿಪುದೊಂದೆ ಕಾರ್ಯವನು ||
 ನೋಡಬೇಕೆನ ನೋಡಲಾಗದೆಂದೇಕಾಂತ | ವಾದಿದಾ ಕ್ಷಣ ನಿಲಿಸಿದನು || ೧೩ ||

ಮೊದಲೆ ಪೆಣ್ಣೊಡಲೊಲ್ಲದತಿಡೊಂಕುಮಾಡಿ ದೇ | ಶದ ಹಂಗ ತೊರೆದಾಡಿದ ಗಡ ||
 ಇದನೀಗ ನೆನೆವರೆ ಸೈರಿಸೆಂದದನೊತ್ತಿ | ಚದುರನಾಗರ ನಿಲಿಸಿದನು || ೧೪ ||
 ದೊರೆಯ ಸೋಲಿಪ ನೀರೆ ದೊರೆಯ ಕೈಸಾರುವಾ | ಗರರೆ ಸೋಲವೆ ನವಗನಿತು ||
 ಸರಸನೋಹಕೆ ಮೊನೆಗಾರಕೆ ಸಲ್ಲದೆಂ | ದೊರೆದು ನಿಲಿಸಿದನಾ ವಿಟನು || ೧೫ ||
 ಸೊಕ್ಕಿದನೈ ತನ್ನ ತಂಗಿಗಮ್ಮರಸು ಕ | ಣ್ಣೆಕ್ಕಿದರಿಷ್ಟು ಹಮ್ಮಾಯ್ತು ||
 ದಕ್ಕಿತವನ ಪಂಥ ಹೋಗಲೆನುತ ಪಜ್ಜೆ | ಯಿಕ್ಕಿದ ಕುಟಲನಾಯಕನು || ೧೬ ||
 ನೃಪನ ಸೋದರದ ಮಾವನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆ | ನೃಪನ ತೇಜವೆ ನವಗವರು ||
 ನೃಪಗದಿವಪ್ಪರು ನವಗೇಕೆ ಬಹರೆನು | ತುಪದೇಶಿಸುತ ಮಂತ್ರಿ ನಡೆದಾ || ೧೭ ||
 ಸದುಳದಿಂದಿವರೆಯ್ದಲಾ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದು ತಾ | ನಿರ್ದಿವಂದು ವಿನಯವ ನುಡಿದು ||
 ಪುದಿದೊಯ್ಯೆ ಗಗನವಲ್ಲಭಪುರದೊಳಪೋಕ್ತ | ರುದಧಿಯಂತುಲಿನ ವಾದ್ಯದೊಳು || ೧೮ ||
 ಭೂರಿವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದಿವರ್ ಕಡೆಯ ಹ | ಜಾರಕೆ ಬರೆ ಗೃಹದಿಂದ ||
 ಆ ರಾಯ ಬಂದನು ಕಂಡರೆಲ್ಲರು ಮುನ್ನ | ದಾರಿಯೊಳೆಣಿಸಿ ಬಂದಂತೆ || ೧೯ ||
 ಪಟ್ಟಗದ್ದುಗೆಯೊತ್ತಿನೊಳು ನಿಂದು ನಮಿರಾಜ | ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಂದ ನೃಪರಾ ||
 ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರರು ದೊರೆಗಳ ನಾಮವ | ಕುಟ್ಟಿ ಕಾಣಿಸಿದರೇನೆಂಬೆ || ೨೦ ||
 ಭರತರಾಜನ ಭಾಗ್ಯಕಾಧಾರನು ಸರ್ವ | ನರಲೋಕಕನಿಮಿಷಾಚಾರ್ಯಾ ||
 ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸಿತ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರಮಂತ್ರಿ | ವರನೆಂದರಾ ವೇತ್ರಧರರು || ೨೧ ||
 ಮೋಘವಲ್ಲಿವರಬ್ಬರಾ ಚಕ್ರಧರನ ಮ | ಹಾಘನಭುಜಯುಗೋಪಮರು ||
 ಮೇಘೇಶ್ವರರಾಜವಿಜಯರಾಜರ ಸ್ವಾಮಿ | ಶ್ಲಾಘನಂಗೈಯೆಂದರೊಡನೆ || ೨೨ ||
 ಎರವಿಲ್ಲದಧಿಕವಿಶ್ವಾಸಿಯಾತನು ಚಕ್ರ | ಧರನ ಮೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರಾ ||
 ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಕೋವಿದ ಮಾಗಧೇಂದ್ರನು | ಪರಿಕಿಸೆಂದೊಡನೆ ತೋರಿದನು || ೨೩ ||
 ವರತನುದೇವನೀತನು ದಕ್ಷಿಣಾಬ್ದಿಯೊ | ಳಿರುತಿಹನರಸ ಮತ್ತೀತಾ ||
 ವರುಣದಿಕ್ಕಿನ ಜಲಧಿಯ ಪ್ರಭಾಸೇಂದ್ರನಾ | ದರಿಸೆಂದು ಕೀರಿ ತೋರಿದರು || ೨೪ ||
 ಧ್ರುವಗತಿದೇವನು ಸುರಕೀರ್ತಿದೇವನೊ | ಪ್ಪುವ ಪ್ರತಿಭಾಸೇಂದ್ರನೆಂಬ ||
 ಇವರು ಮೂವರು ಮಾಗಧೇಂದ್ರಾದಿಮೂವರ | ಯುವರಾಜರೆಂದು ತೋರಿದರು || ೨೫ ||
 ಲಾಲಿಸು ರಾಯ ತಮಿಸ್ರಗುಹೆಯ ಕೃತ | ಮಾಲೇಂದ್ರನೀತ ಮತ್ತೀತಾ ||
 ಅಲೀಢಮಂಡಪ್ರಸಾತಗುಹೆಯ ನಾಟ್ಯ | ಮಾಲೇಂದ್ರನೆಂದು ತೋರಿದರು || ೨೬ ||
 ಈ ಗಿರಿಯೊಳು ನಾವು ನಡುವಿಹೆವೆಮ್ಮಿಂದ | ಮೇಗೆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆಸೆವ ||
 ನಾಗೇಂದ್ರನಿಭನೀತ ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವನೆಂ | ದಾ ಗೌರವನ ಕಾಣಿಸಿದರು || ೨೭ ||

ಹಿಮಶೈಲದಗ್ರದೊಳ್ಳಾಗಯಕ್ಕನ್ನದಿಯಾ | ದಮರಂಗರಸಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆ ||
 ಹಿಮವಂತದೇವನೀತನು ಪರಾಂಬರಿಸೆಲೆ | ನಮಿರಾಜಯೆಂದು ತೋರಿದರು || ೨೮ ||
 ಬಡಗಣ ಪೂರ್ವಖಂಡದ ಕಾಮನೃಪನ ನೋ | ಡೊಡನಿಜ್ಜ ನೃಪರ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ಪಡುವಣ ಖಂಡದ ಕಲಿರಾಜ ಮೊದಲಾದ | ಪೊಡವಿಪಾಲರನವಧರಿಸು || ೨೯ ||
 ಈ ತೋರ್ಪ ನೃಪರು ಮಧ್ಯಮಖಂಡದವರು ಮ | ತ್ರೀತನ್ಮಲ್ಲಿಯ ಮಾಧವೇಂದ್ರಾ ||
 ಈತ ಚಿಲಾತೇಂದ್ರನೆನೆ ನಮಿರಾಜನಿ | ಪ್ಪಾತಂಕಗೊಳುತ ನೋಡಿದನು || ೩೦ ||
 ತೆಂಕಣ ಪೂರ್ವಖಂಡದ ರಾಜರಿವರಿಲ್ಲಿ | ಸೋಂಕೆಲ್ಲ ವೇತಂಡರಾಜಾ ||
 ಅಂಕೆಯಲ್ಲುದಂಡರಾಜನಿವರು ಪತ್ತಿ | ಮಾಂಕಖಂಡದ ಧರಣಿಸರು || ೩೧ ||
 ಆರ್ಯಾಖಂಡದೈವತ್ತಾರುದೇಶದ | ಶಾರ್ಯಭೂಮಿಪರಿವರರಸಾ ||
 ಸೂರ್ಯವಂಶಾದಿಯಾದರಸುಮಕ್ಕಳ ನೋಡು | ಕಾರ್ಯಕಾಶಲನಮಿರಾಜಾ || ೩೨ ||
 ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯಂಬರೇಚರವ | ರೀಕ್ಷಿಸೆ ನಮ್ಮವರೈಸೆ ||
 ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕಶರನಾಯಕಾದಿಯಾ | ದಕ್ಷಿಣಸಖರ ಚಿತ್ತೈಸು || ೩೩ ||
 ಕಡೆಗೆಂಟುಮಂದಿಯೆಂದೆನಬೇಡ ಚಕ್ರೇಶ | ನೊಡಲಿಗಪ್ಪಾಂಗದಂತಿವರು ||
 ಬಿಡವಿಲ್ಲದೆಸೆವರಾಭರಣದಂತಿಹರೆಂದು | ಪಡಿಹಾರರೊಲ್ಲ ತೋರಿದರು || ೩೪ ||
 ಅರಸರೊಳತಿಭಕ್ತಿವಂತರು ಬುದ್ಧಿಪಾ | ಗರಮಂತ್ರಿಗನುಕೂಲರಿವರು ||
 ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲದ ಜಾಣರೆನೆ ನಮಿರಾಜ ಹ | ತ್ತಿರಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡನವರಾ || ೩೫ ||
 ತರವರಿದೆಲ್ಲರಿಗಾಸನಗೊಡಿಸಿ ಕು | ಳ್ಳಿರವೇಳಿದೊಡನೆ ಕುಳಿತನು ||
 ಹರಿಸೀರದೊತ್ತಿನ ಹಸೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಪಾ | ಗರಮಂತ್ರಿಯನು ಕುಳ್ಳಿರೆಂದಾ || ೩೬ ||
 ಬುದ್ಧಿಪಾಗರಮಂತ್ರಿ ಕೇಳ್ಪೊರೆಗಳು ವ್ಯಂತ | ರೋದ್ಧಾರರಿವರಲ್ಲರಲ್ಲ ||
 ವೃದ್ಧಿಸಂಪದವಲಾ ಭರತೇಶಗಹೊ ಜಿನ | ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದನು ನಮಿರಾಜಾ || ೩೭ ||
 ಒರ್ವೊರ್ವವ್ಯಂತರೇಂದ್ರರ ನೋಡುವಾಗ ಮ | ತ್ತೊರ್ವೊರ್ವನೃಪರ ಕಾಣ್ಬಾಗ ||
 ಪರ್ವತದಂತಿಪ್ಪರಿವರ ಮಧ್ಯದೊಳಿಪ್ಪ | ಸಾರ್ವಭೌಮಗೆ ಸರಿಯುಂಟೆ || ೩೮ ||
 ಕಾಶಲವೆತ್ತ ಹಿಮಾದ್ರಿಯೆತ್ತರೆ ತ್ರಿನಾ | ರಾಶಿಮಧ್ಯದ ಮಹೀತಳವಾ ||
 ಮೈಶಿಕಮಾಳ್ವದೆತ್ತಮನು ಭಾಗ್ಯವ ಭರ | ತೇಶನಂತಾರ್ಪಡೆದವರು || ೩೯ ||
 ಎಲ್ಲರು ಬಯಸಿದರೇಕೆ ಬಹುದು ಪೂರ್ವ | ದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಬೇಕು ||
 ಬಲ್ಲಿತಾತನ ಸಿರಿ ಗುಣಕೆ ಹುರುಡೆ ಜಿನ | ಬಲ್ಲನೆಂದೊಲಿದನು ಶಿರವಾ || ೪೦ ||
 ಎನೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳ್ವಹುದಹುದಂತು ನಿಮ್ಮ ಭಾ | ವನ ಭಾಗ್ಯಕೇಣಿಯಿಲ್ಲದರ ||
 ಘನತೆಯ ನೋಡಿ ನೀನೆ ಮೆಚ್ಚ ಬೇಕೆಂದು | ವಿನಯವ ತೋರಿ ನಡೆದನು || ೪೧ ||

ಸಿರಿಯ ಹೆಜ್ಜೊಂದಲ್ಲ ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ಜಸಕೆ ಸೌಂ | ದರಕೆ ಶೃಂಗಾರವಿಕ್ರಮಕೆ ||
 ಸುರಲೋಕ ತಲೆದೂಗುವುದು ನಿನ್ನ ಭಾವನೀ | ನರಲೋಕದೊಳಗಣ ದೊರೆಯೆ || ೪೨ ||
 ಪುರುಷರೊಳೆಣೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ನೀನು ಸೌಂ | ದರೆಯರೊಳೆಣೆಯಿಲ್ಲದೊಬ್ಬ ||
 ತರುಣಿಯ ಸೇರಿಸಲೆಣಿಸಿದ ಜಾಣ್ಮೆಗೆ | ಸರಿಯುಂಟೆ ನಮಿರಾಜಯೆಂದಾ || ೪೩ ||
 ಜನಕರ ಕಾಲದೊಳ್ಳಡಿದ ಬೀಯಗತನ | ತನುಜರೊಳ್ಳೆಡಬಾರದೆಂದು ||
 ನೆನೆದೆ ನೀನುತ್ತಮಕಾರ್ಯವ ನಿನ್ನ ವ | ತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ಹೋಗಿಂದಾ || ೪೪ ||
 ನಾನೇನ ನೆನೆದೆನಾತನ ಪುಣ್ಯವದು ತನ್ನ | ತಾನೆ ಪ್ರೇರಿಸಿತು ಮತ್ತದನು ||
 ಈ ನೃಪರೆಲ್ಲರ ಮುಂದಿಷ್ಟು ನೆಗಳುವೊಂ | ದಾನಂದಕೆಳಸಿದನೆಂದಾ || ೪೫ ||
 ಇವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಹುದೆಮ್ಮಯ | ಭವನಕೆ ಕರದರೆ ಬಹರೆ ||
 ನವಗವರನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿ ಮದುವೆಯ | ನೆವದೋರಿ ಬರಿಸಿದನೆಂದಾ || ೪೬ ||
 ಆ ನುಡಿಗೆಲ್ಲರರ್ತಿಸಿದರಂದಿಗೆ ನೀವು | ನ್ನಾನಭೋಜನಕೇಳಿರೆಂದು ||
 ಪೀನಶೃಂಗಾರದ ಬೀಡಾರಗಳಿಗೆ ಸ | ಮ್ಮಾನದಿ ಕಳುಹಿದನವರಾ || ೪೭ ||
 ನರಂಗಿ ತಕ್ಕನ್ನಪಾನವಸ್ತ್ರವ ವಸ್ತು | ಪರಿಕರದುಲುಪೆಯ ಕಳುಹಿ ||
 ಪರಿಮಳವಸ್ತ್ರಭೂಷಣದುಲುಪೆಯೊಳು ವ್ಯಂ | ತರಿಗರೆಲ್ಲರ ತಣಿಸಿದನು || ೪೮ ||
 ಭಂಡಾರವತಿ ಮೊದಲಾದರ ಕಾಣಿಸಿ | ಕೊಂಡು ಯತೋಭದ್ರಾದೇವಿ ||
 ಉಂಡುದ ಮೆಚ್ಚಿದುಟ್ಟಿದ ಮೆಚ್ಚಿದಿಂಬಿಟ್ಟು | ಕೊಂಡಿದ್ದಳರಮನೆಯೊಳಗೆ || ೪೯ ||
 ಒಸೆದಿಲ್ಲ ಮರುದಿನ ಬಂದಿನ್ನು ನಾವು ಬಂ | ದೊಸಗೆಗುಜ್ಜುಗಿಸೆಂದರದಕೆ ||
 ನಸುನಕ್ಕು ನಮಿರಾಜ ತವಕವಿಷ್ಟೇಕೆ ಸೈ | ರಿಸಿ ನಾಲ್ಕುದಿನಸವೆಂತೆಂದಾ || ೫೦ ||
 ಎಂದಿಗೆ ಬಪ್ಪಿರಿ ನೀವೆಮ್ಮ ನಗರಿಗಿಂ | ದೊಂದುಹೆಣ್ಣಿನ ನೆವದಿಂದ ||
 ಬಂವಿರಂತಮ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವಿನ್ನೆನ್ನರ್ತಿ | ಸಂದ ಬಳಿಕ ಹೋಗಿರೆಂದಾ || ೫೧ ||
 ಗಾನಗೋಷ್ಠಿ ಯೊಳು ಸಾಹಿತ್ಯಗೋಷ್ಠಿ ಯೊಳು ನ | ವೀನನಾಟಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ||
 ತೇನತೇನದೊಳು ಲೀಲೆಯ ತೋರಿ ಬಂದು ಸಂ | ತಾನವ ಮನ್ನಿಸುತಿಹನು || ೫೨ ||
 ವಾದ್ಯವಳಿ ಮಾಹೇಂದ್ರಜಾಲಿನಿ ವಸಂ | ತೋದ್ಯೋಗಿಯೆಂಬ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳು ||
 ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜನಲ್ಲವೆ ಒಂದೊಂದು | ಚೋದ್ಯಗಾಣಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು || ೫೩ ||
 ಸಾಕುಂಗುರುಡಿಗೆಯಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಕಲವಿ | ದ್ಯಾಕಲೆದೋರೆಂದರವರು ||
 ಆ ಕಾರ್ಯವಾದಾಗ ನೀವು ನಿಲ್ಲಿರೆ ತಾಳಿ | ರೇಕೆ ತತ್ತರಗೊಂಬಿರೆಂದಾ || ೫೪ ||
 ಒಡೆಯನ ಕಾರ್ಯವ ಮರೆದರ್ತಿಗಾಣ್ವುದು | ನಡೆಯೆಯೆಂದರು ನೃಪನದಕೆ ||
 ತಡವುಂಟು ಲಗ್ನ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನ ಕಾರ್ಯಕಂ | ದಡಿಗಡಿಸುರಿ ನಿಲ್ಲಿಪನು || ೫೫ ||

ಏತಕೆ ತಂತ್ರದೋರುವೆಯೆಂದರುದ್ದಂಡ | ವೇತಂಡರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ||
 ದೂತರ ಕಳುಹಿದ್ದೆ ನಮ್ಮ ವರ್ಬರಬೇಳು | ಮಾತಾಡಿಕೊಳಬೇಕೆಂದೆಂಬಾ || ೫೬ ||
 ದಿನದಿನಕೊಂದೊಂದು ಪರಿಯ ಭೂಷಣ ವಸ್ತ್ರ | ಘನತರದುಲುಪೆಯನಿಸಿ ||
 ದಿನದಿನಕೊಂದೊಂದು ಗೋಷ್ಠಿ ಯೊಳ್ಳ ದಿನಾರು | ದಿನಮುಟ್ಟ ತಡೆದು ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೫೭ ||
 ಆಯ್ದಾರು ಬಾರಿ ತನ್ನ ರಮನೆಗೆಲ್ಲರ | ನೊಯ್ದು ಮಾಡಿಸಿದನಾತನವಾ ||
 ಮೆಯ್ದೊಡಿಗೆಯ ದುಗುಲವನಿತ್ತನಿವನಂತೆ | ಕೆಯ್ದೊರೆವನನಾವನೆನಿಸಿ || ೫೮ ||
 ಸಖರು ಮೆಚ್ಚಿದರು ಪ್ರಧಾನಿ ಭಾವೆಂದನು | ನಿಖಿಳವ್ಯಂತರರು ಭೂಮಿಪರು ||
 ಸುಖಮುಖರಾದರು ನಮಿರಾಜ ತನಗೆ ಸ | ಮುಖವೆತ್ತು ಮಾಳ್ ಸಮ್ಮನಕೆ || ೫೯ ||
 ಉದ್ದಂಡರಾಜವೇತಂಡರಾಜರು ಬಂದ | ರಿದ್ಧವರೆಲ್ಲರಿನ್ನೆ ಮ್ಮ ||
 ಮುದ್ದುಗಜ್ಜ ವನೆಸಗೆನಲೆಸಗಿದನೆಲ್ಲ | ಬಿದ್ದಿನರನುಮತದಿಂದ || ೬೦ ||
 ಹೆಗಲು ಜಿನೇಂದ್ರಪೂಜೆಯ ಮುನಿಭುಕ್ತಿಯ | ಪ್ರಗುಣಭೂಸುರರ ತರ್ಪಣವಾ ||
 ಜಗದೊಳನ್ನಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೊಲ್ಲ ಮಾಡಿ ರಾ | ತ್ರಿಗೆ ತೊಡಗಿದನು ಮಂಗಲವಾ || ೬೧ ||
 ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಪುರದೊಳು ಗಜ ತೇರು ತು | ರಂಗ ಪತಾಕೆ ವಿಮಾನಾ ||
 ಸಂಗಡಿಸಿರೆ ವಾಙ್ಮರವದೊಳು ಮೆರೆದುವಂ | ದುಂಗುರತಾಳಿಬಂದಿಗಳು || ೬೨ ||
 ಮಂಗಲಮುಖಿಯೆಂಬ ಪೆಣ್ಣಾನೆ ನೃಪತಿಯ | ತಂಗಿಯರ್ತಿಗೆ ಕುರಿತಹುದು ||
 ಉಂಗುರತೊಂಡಿಲುಬಂದಿಗಳದರ ಕುಂ | ಭಂಗಳ ಮೇಲೆ ಮೆರೆದುವು || ೬೩ ||
 ಹೆಂಗಳು ಗಂಡಾನೆಯೀರಿದೊಡಭಿಮಾನ | ಭಂಗವೆಂಬುದ ಬಲ್ಲರವರ ||
 ಭಂಗಾರಗಳ ಪಟ್ಟದಾನೆಯೊಳ್ಳೆರೆಸರು | ತ್ತುಂಗವಲ್ಲವೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಂಗಾ || ೬೪ ||
 ಪುರುಷ ಗಂಡಾನೆಯನೇರಿದಾಗಬಲೆ ತ | ತ್ಪುರುಷನ ಕೂಡೇರಿ ಬಹುದು ||
 ಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿದುದಾಗಿ ಮಂಗಲಮುಖಿಯ ಸಿಂ | ಗರಿಸಿ ಮೆರೆಸಿದರದೊಳು || ೬೫ ||
 ಮಾಣಿಕದೊಟ್ಟುನೆಯೇರಿ ಚಿನ್ನದ ಹರಿ | ವಾಣದೊಳ್ಳೊಡಿಗೆಯನಾಂತು ||
 ಕಾಣಿಸಿ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳಾಚೆಯೊಳು ಮಧು | ವಾಣಿ ಮೆರೆಸಿ ತಂದಳೊಸೆದು || ೬೬ ||
 ಜಗಲಿಮಾಡದೊಳು ಕೇರಿಯೊಳೆದ್ದು ಪಂಜುಡೀ | ವಿಗೆಗಳು ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆಸೆಯೆ ||
 ಗಗನವಲ್ಲಭಪುರ ಮೇಲೆ ತಾರಗೆ ತಳ್ತ | ಗಗನವ ನಗುತಿಡ್ಡುದಾಗ || ೬೭ ||
 ದುಂದುಭಿ ಡಿಂಡಿಮ ನಿಸ್ಸಾಳ ಕಾಳೆ ಭೋ | ರೆಂದು ಕೋಟಾಕೋಟಿ ಮೊಳಗೆ ||
 ವೃಂದಾರಕಲೋಕಮುಟ್ಟಿತು ಚಕ್ರಿಯ | ಸಾಂದರಿಯುದ್ವಾಹ ಕಿರಿದೆ || ೬೮ ||
 ಪಾತ್ರನಿವಾಳಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗಾರತಿ | ಸ್ತೋತ್ರ ಶೋಭನ ಭಕ್ತ ಚಮರಾ ||
 ನೇತ್ರಾಂಕರುಲುಹಿಂದ ಮೆರೆಸಿ ಭೂಷಣಗಳ | ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಲಯಕೊಯ್ದರೊಡನೆ || ೬೯ ||

ಇನಿಸಿಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಂದಿಹುದೆಂದು ನಮಿರಾಜ | ವಿನಯದೊಳ್ಳಿಲ್ಲರ ನಿಲಿಸಿ ||
 ವಿನಮಿರಾಜನ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ನಿಲಿಸಿ ಹೊ | ಕ್ಕನು ತನ್ನ ರಾಜನುಂದಿರವಾ || ೭೦ ||
 ಶೃಂಗಾರವಡೆದ ತಂಗಿಯ ತೆರೆಮರೆಯೊಳು | ಹೆಂಗಳೊಳ್ತಾಯಿಗೂಡಿರಿಸಿ ||
 ಮಂಗಲಗೃಹದೊಳು ನಿಂದ ದಿಬ್ಬಣದ ಜ | ನೆಂಗಳೆಲ್ಲರ ಕರೆಯೆಂದಾ || ೭೧ ||
 ತೊಡಿಗೆಯ ಕಿರಣವ ಕೆದರುತ್ತೆಲ್ಲರು ಬಂದು | ಕಡುದೀರ್ಘಗೃಹವೆಂಬ ಕೊಳದ ||
 ನಡುವೆ ತಾವರೆಯಂತೆ ಬಂದಿಯ ಹರಿವಾಣ | ಬೆಡಗುವಟ್ಟಿರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರು || ೭೨ ||
 ಕೆನ್ನೀಣೀಶರೇನು ಜಾಣರೊ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯ ತೊಡನೆಂದು ||
 ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿದಬಂದಿಗುಬ್ಬಿದಳದ | ಕಾಣುತ್ತ ಹೆಣ್ಣಿನ ತಾಯಿ || ೭೩ ||
 ಆಸನಾವಳಿಯನೆಲ್ಲರಿಗೀಯೆ ಪರಮವಿ | ಲಾಸದೊಳ್ಳಮಿರಾಜ ಕುಳಿತಾ ||
 ಭೂಸುರರೋದಿದರೊಡನೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವಿ | ನ್ಯಾಸದೊಳ್ಳಂಗಳಾಷ್ಟಕವಾ || ೭೪ ||
 ಮಂಗಲಕಾಶಿಕೆಯೊಳು ಪಳಮಂಜರಿ | ಸಂಗದೊಳೆಸೆದುದು ಗಾನಾ ||
 ಹೆಂಗಳು ಧವಳಶೋಭನವ ಪಾಡಿದರು ಕ | ಣಂಗಳ ಬರ ಬರೆವಂತೆ || ೭೫ ||
 ವರಲಗ್ನವಾಯ್ತೆನೆ ನಮಿರಾಜನೆಲ್ಲರ | ಮುರಿದು ನೋಡಿದನನಿತರೊಳು ||
 ಭರತೇಶ ಕಳುಹಿದ ಭಂಗಾರ ಸಲಲಿ ದೇ | ವರ ತಂಗಿಗೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ || ೭೬ ||
 ಭಂಗಾರ ಹಲವುಂಟು ದೇವರ ಗೃಹದೊಳೇ | ವುಂಗುರ ತೊಂಡಿಲು ಬಂದಿ ||
 ಹೊಂಗೆಯೆಂಬರವೀ ನಾಲ್ಕು ಹೆಚ್ಚು ಪು | ಣ್ಯಾಂಗನೆಗಿವು ಸಲಲೆಂದಾ || ೭೭ ||
 ಜನಪರೆಲ್ಲರೊಳು ಕಪ್ಪನ ಕೊಂಡ ಚಕ್ರಿ ನಿ | ನ್ನನುಜೆಗಟ್ಟಿದನು ಕಪ್ಪನನು ||
 ಮೊನೆಗಾರ ನೀನೊ ನಮ್ಮರಸನೊಯೆಂದಿಷ್ಟು | ಬಿನದವ ನುಡಿದರು ಸಖರು || ೭೮ ||
 ಹರುಷದೊಳೊಲಿದೆತ್ತಿ ಹರಿವಾಣವನು ರಾಯ | ಕರೆದಿತ್ತ ಮಧುನಾಣಿಗವಳು ||
 ಸಿರಿವೆಣ್ಣಿ ಗರುಣಪದ್ಮವನೊಯ್ದ ಸಖಿಯಂತೆ | ತೆರೆಯಾಚೆಗೊಯ್ದೊಳೊಜೆಯೊಳು || ೭೯ ||
 ಜಯ ಜಯ ಶೋಭನ ಶೋಭನವೆಂಬ ವಾ | ಜ್ಞಯದೊಳು ಗೀತವಾದ್ಯದೊಳು ||
 ಪ್ರಿಯಸಖಿಯರು ತೊಂಡಿಲುಂಗುರ ಸೀರೆ ಬಂ | ದಿಯ ನೀರೆಗನುಗೊಳಿಸಿದರು || ೮೦ ||
 ಮುತ್ತಿನ ತೊಂಡಿಲು ಮುಡಿಯೊಳೊಪ್ಪಿತು ಪದ್ಮ | ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗಲರ್ಧಂತೆ ||
 ಉತ್ತಂಗಚಕ್ರಿಯ ಪುಣ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯವ | ನೆತ್ತಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ಭೂತಳಕೆ || ೮೧ ||
 ನಾಳೆ ಚಕ್ರೇಶನೀ ಕೊರಳ ತಾವುಜ ತಳ್ತ | ತೋಳೊಳಂತಪ್ಪುವನೆಂದು ||
 ಹೇಳುವಂತೆಸಿದುದು ತಾಲಿವೆರಿಸಿ ರತ್ನ | ಕೀಲಣೆಗುಣಿಕೆಯ ಬಂದಿ || ೮೨ ||
 ದೊರೆಗಳೊಡೆಯನಿನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈವಶವಾಗಿ | ಸ್ಥಿರ ಬಾಳಲೆಂದು ಪೇಳ್ವಂತೆ ||
 ಅರಸನ ರೂಪಿನ ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆ ಸಣ್ಣ | ವೆರಳೊಳೊಪ್ಪಿತು ಚಂದ್ರಮುಖಿಗೆ || ೮೩ ||

ಮನ್ನಿಸಿ ತರಹೇಳಿ ಕೀರ್ತಿವೀರನ ಚಕ್ರಿ | ಕನ್ನೆಯ ಬಳಗಟ್ಟಿದಂತೆ ||
 ಚಿನ್ನದ ಬಹಳಮುತ್ತಿನ ಸೆರೆಗಿನ ಸೀರೆ | ಚೆನ್ನೆಯರರಸಿಗೊಪ್ಪಿದುದು || ೮೪ ||
 ಹೇಳಲಳವೆ ಚಕ್ರಿಯಾ ಮಹಿಮೆಯ ಮರು | ಬಾಲೆ ಮುನ್ನವೆ ಚೆನ್ನೆಯಹುದು ||
 ತಾಳಬಂದಿಯ ಕಟ್ಟಲೊಡನೊಂದು ಹೊಸಕಾಂತಿ | ಧಾಳಿಸಿತಿದು ಚಿತ್ರನೆನಿಸಿ || ೮೫ ||
 ಶ್ರೀಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಭರತರಾಜನ ರಾಣಿ | ವಾಸಕೆ ತಲೆವಣಿಯಾಗಿ ||
 ಭಾಸುರಸುಖದೊಳೊಲಾಡೆಂದು ಮುತ್ತಿನ | ಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟಳಾ ತಾಯಿ || ೮೬ ||
 ನಮಿರಾಜನರಸಿಯರ್ವಿನಮಿರಾಜನ ಪೆಂಡಿ | ರಮಳಬಾಂಧವರ ಕಾಂತೆಯರು ||
 ಸುಮನದಿ ಹರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟರೊಡನೆ ಸಂ | ಭ್ರಮವಾದ್ಯರವ ಸುಮ್ಮನಾಯ್ತು || ೮೭ ||
 ತಾಂಬೂಲವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಿತ್ತು ನಮಿರಾಜ | ತುಂಬಿದ್ದ ಜನನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ||
 ಮುಂಬಾಗಿಲೆಡೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದ | ನೇಂ ಬಲೈಕಾರನೊ ಮಂತ್ರಿ || ೮೮ ||
 ಸ್ವಾಮಿ ಕಳುಹಿದನತ್ತಾಜಿಗೆ ಮೈದುವನ | ಗೀರ ಮನೆವೆಂಗಳಿಗೆಂದು ||
 ಕನ್ನಿ ಮವಸ್ತ್ರಾಭರಣವ ಬೇಗ ತರಿಸಿ ತಾ | ನಾ ಮನೆಯನು ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟಾ || ೮೯ ||
 ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲುತ ಬಪ್ಪರಸನ ಕಾಣುತ | ನಿಲ್ಲದೆ ಬೇಗ ಸಾಗಿದನು ||
 ಬಳ್ಳಿಯೊಂದಿನಬಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡರ | ದಲ್ಲವೆಂದುತ್ಸಾಹದಂಗಾ || ೯೦ ||

ಹರುಷದೊಳಗೆ ಹೋದುದಾ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗೆ | ಕರೆದೊಲ್ಲಗಾರ್ತಣಮಾಡಿ ||
 ಪರಮಬಂಧುಗಳು ನೀವಿನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕೆ | ನೆರವಾಗಬೇಕೆನಗೆಂದಾ || ೯೧ ||
 ನಡೆಯಲಿ ಮುಂದೆ ಚಕ್ರಿಯ ಮಂತ್ರಿ ನಾವು | ಹಿಂಗಡೆಯೊಳೊಯ್ಯನೆ ಪೋಪವೆಂದು ||
 ಒಡನೆ ನೀವಿರಬೇಕು ಹೆಣ್ಣುಕೊಟ್ಟವರೆಲ್ಲ | ರೊಡಗೂಡಿ ತೆರಳುವವೆಂದಾ || ೯೨ ||
 ಪಕ್ಕಗೊಂಡೆಲ್ಲರೊಪ್ಪಿದರು ಚಕ್ರಿಯ ಮಂತ್ರಿ | ದಕ್ಕಿತು ಭಲ ನಿನಗೆಂದಾ ||
 ಮಿಕ್ಕರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ವ್ಯಂತರ | ರಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದನಾ ಮಂತ್ರಿ || ೯೩ ||
 ಹಿಮವಂತದೇವಗೆ ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವಗು | ತ್ತಮಮಾಗಧಾದಿಸರ್ವರಿಗೆ ||
 ಮಮತೆಯ ನುಡಿದು ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ಬಂದನಾ | ನಮಿರಾಜನೇಂ ವಿಚಕ್ಷಣನೊ || ೯೪ ||
 ಒಳಗಣ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೂಡೆ | ಕೆಳೆಯರ ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಸಿ ||
 ಗೆಲವಾದುದಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ರಸನ ಕಾರ್ಯವೆಂ | ದೊಳುನುಡಿದುನುಡಿದನು ನಗುತ || ೯೫ ||
 ಇಳೆಗೊಡೆಯನ ದೊಡ್ಡ ದೊರೆಗಳ ನಿನ್ನ ಬಾ | ಗಿಲಿಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ||
 ಗೆಲುವು ನಿನ್ನದೊ ನಮ್ಮ ನೃಪನದೊಯೆಂದವ | ರೆಳಸಿ ನುಡಿದರಾತನೊಡನೆ || ೯೬ ||
 ಅದು ಸಾಕು ನಾಳೆ ವಿನಮಿ ಬಂದು ಚಕ್ರಿಗೆ | ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವನು ||
 ಪದುಳದಿ ನೀವೆಂದು ತೆರಳುವುದೆಂದಿಷ್ಟು | ಗದಕಿನ ಮಾತನಾಡಿದನು || ೯೭ ||

ಹದಿನಾರುದಿನ ನೀನು ಹೇಳಿದಂದದೊಳಿದ್ದು | ತುದಿಗೆ ನೀನಿಲ್ಲದೆಯ್ದುವೆನೆ ||
ಮದುವೆ ನೀನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಮ್ಯವಹುದೆ ನೀ | ನದ ನುಡಿದರೆಯೆಂದರವರು || ೯೮ ||
ನಾನೆಂತು ಬರಲಿ ನಿಮ್ಮರಸೆನ್ನ ಕಾಣುತ್ತ | ಬಾ ನಮಿನಾಮಾಯೆಂದೆಂಬಾ ||
ನಿನ್ನಿ ನಮಿರಾಜಯೆಂಬ ನಾಮವ ಬಿಟ್ಟು | ತಾನೆಂತು ಕರೆವುದು ಗುಣವೆ || ೯೯ ||
ರಾಜವಂಶೋದ್ಭವರನು ರಾಜರೆನ್ನದೆ | ಪೂಜಿತಗಿಡಿಸಿ ಪೇಳಿಸ್ತಾಗ ||
ರಾಜತ್ವಕದು ಭಂಗವಲ್ಲವೆ ಬಾರೆನೆ | ದಾ ಜಾಣ ತೋರಿ ನುಡಿದನು || ೧೦೦ ||
ಷಡುಖಂಡಪತಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿ | ದಡರಿ ಕುಳ್ಳಿರುವೆನು ಬೇರೆ ||
ನುಡಿದೊಳ್ಳೋವುತಾವೆನಬೇಕು ರಾಜನೆ | ದೊಡರಿಸಬೇಕೆನಗೆಂದಾ || ೧೦೧ ||
ಮುನ್ನಾರು ಕರೆಸಿಕೊಂಡವರಿಲ್ಲ ಕರೆಸುವೆ | ನಿನ್ನ ನಿನ್ನನು ರಾಜನೆಂದು ||
ಬನ್ನಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂಬ ಪೆಂಡಿರ ಜನಕರ | ನಿನ್ನಂತೇನೇನೆಂದರವರು || ೧೦೨ ||
ನೀವದ ಬಿಡಿಸಬೇಡನೆಯೆಂದ ನಮಿರಾಜ | ನಾವಳುಕುವೆವು ಕೇಳಿಸ್ತು
ಭಾವ ದೇವೇಂದ್ರನ ನಡೆಯ ನಗುವನು ಬೇ | ಡಾ ವಾಕ್ಯ ನಿನಗೆಂದರೊಡನೆ || ೧೦೩ ||
ನರಪತಿ ತಾನಾಗಿ ಸುರಪನ ನಗುವನೆ | ದೊರೆದುಬ್ಬಿಸುವಿರ ಲೋಕರೆ ||
ಸುರಪ ತಥ್ಯವಮೋಕ್ಷ ಗಾಮಿಯೆ ಅವನಿಗೆ | ಗರುವಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಕೇಳದನು || ೧೦೪ ||
ಅಂಭೋಧಿ ತಾನೆಣೆಯಲ್ಲವೆಮ್ಮರಸನ | ಗಂಭೀರವೆಂಬೊಂದು ಗುಣಕೆ ||
ಜಂಭಾರಿಯನು ನಗುವನು ಜಿನನಿರಲ್ಲಿ | ಜ್ಯಂಭಿಸಿ ನಟಿಸುವನೆಂದು || ೧೦೫ ||
ತಾಂ ತಪ್ಪಗರ್ಚಿಸಿ ನುತಿಸಲಿ ನಟ್ಟುವ | ರಂತುಟು ಕುಣಿದೊಡಲೇಕೆ ||
ಇಂಕಲ್ಲದಾಗದೆ ಜಿನಭಕ್ತಿ ಸರ್ವಾಂಗ | ಭ್ರಾಂತಿಯ ತೋರಲೇಕೆಂಬಾ || ೧೦೬ ||
ನೀರೆರೆಸಿ ಜಿನಸಭೆಗಿಂದ್ರನಾನೆಯ | ನೇರಿ ಬಪ್ಪಾಗ ಸರ್ವರಿಗೆ ||
ತೋರಬೇಕೆ ತನ್ನ ನಲ್ಲಳ ಲಜ್ಜೆಯ | ಮಾರಬೇಕೆಯೆಂದು ನಗುವಾ || ೧೦೭ ||
ವೆಂಡತಿ ಮರೆಸಿ ವಿಮಾನದೊಳೆಯ್ದೆಂದು | ಕಂಡರೇನಾಗದೆ ಜಿನನಾ ||
ಪುಂಡಪೋಕರು ದಂಡುಪೋಪಾಗ ನಲ್ಲಳ | ಕೊಂಡೆಯ್ದುವೆಂದವೇಕೆಂಬಾ || ೧೦೮ ||
ಆತನ ಗಂಭೀರಕಾತನೆ ಸಾಟಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ಳ ಮಿರಾಜಯೆಂಬ ||
ಮಾತು ಸಾಲದೆ ನೀವುತಾವೆಂದು ನುಡಿಯ ನೀ | ನೋತು ಬಾ ಸಾಕೆಂದರವರು || ೧೦೯ ||
ಒಪ್ಪಿದನದಕೆಂದು ನೀವು ತೆರಳಿ ನಾಳೆ | ಬಪ್ಪೆವು ನಾವೆಂದನಕೆ ||
ಕುಪ್ಪಸ ಹಿಸಿವೆಂತೆ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ಕೈಮುಗಿ | ದೊಪ್ಪದಿ ಸಾಗದರವರು || ೧೧೦ ||
ನಂಬುಗೆವಂತರ್ಗ ಭಂಡಾರವತಿಗೆ ನಿ | ತಂಬಿನೀಜನಕೆ ಮನ್ನಣೆಯಾ ||
ಅಂಬಿಕೆ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕೊಡಲೆಂದು ಕಳುಹಿದ | ಲಿಂಬಿನೊಳಣ್ಣ ತಮ್ಮದಿರು || ೧೧೧ ||

ಸುತರಂಭುರಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುವ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು | ಇತುಳವಸ್ತುವ ಬೇರೆ ತಾಯಿ ||
 ನುತಸುಭಧ್ರಾದೇವಿಯನು ನೋಡಿ ಭಂಡಾರ | ವತಿ ನುಡಿದಳು ಕೈಯ ಮುಗಿದು || ೧೧೨ ||
 ಏಳಿ ದೇವಿಯರೆಯೆಮ್ಮೂರಿಗೆ ಪೋಪ ನ್ನ | ಪಾಲರೆಲ್ಲರ ಕೂಡಿ ಮಂತ್ರಿ ||
 ನೇಳೆಯ ಕಾದು ಪೆರ್ಬಾಳಲೆಡೆಯೊಳು ನಿಂ | ದಾಲಿಸುತಿಹನೆಂದಳವಳು || ೧೧೩ ||
 ಪೊಡವಡು ತಾಯಿಗಷ್ಟಕೆ ತಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ | ಹಿಡಿವುದು ಚಕ್ರಿ ನಿಮ್ಮತ್ತು ||
 ಕಡುಗಿ ಹಾದಿಯ ನೋಡುತಿಹನತಿಜೋಲಿ ಬೇ | ಡೊಡತಿಯೆಂದಳು ನಲ್ಮೆಕಾತಿ || ೧೧೪ ||
 ನಗುತಾಕೆ ತಲೆಗುಸಿದಳು ಕೂಡೆ ಬಂದು ನಂ | ಬುಗೆವಂತರೊಲ್ಲ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಮಿಗೆಜೋಲಿಯೇಕೆಂದು ಬಂದಾರು ಸ್ವಾಮಿ ಊ | ಇಗದವರಿಗೆಯೆಂದರೊಸೆದು || ೧೧೫ ||
 ಅಮ್ಮ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಲೋಗರ ಮನೆಯೇಕಿನ್ನು | ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಾವು ಪೋಪಾ ||
 ನಿಮ್ಮ ಮೇಲರಸ ಕೋಪಿಸನೇಕೆ ತಡೆದಿರೆಂ | ದೆಮ್ಮ ಕೋಪಿನೆಂದರೊಡನೆ || ೧೧೬ ||
 ನಾಳೆ ಬಂದರೆ ನಾಡಿದಹುದು ಮದುವೆಯದ | ತಾಳಲಾಪನೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ||
 ಏಳು ನೀನಿಂದೆ ನಮ್ಮೊಡನೆಂದಳೊರ್ವವಾ | ಚಾಳೆಯೆಲ್ಲರು ಗಹಗಹಿಸೆ || ೧೧೭ ||
 ನಾಳೆ ನೀವೆಯ್ವಿ ನಿಮ್ಮ ರಸಗಿಂದೇನೆಂದು | ಪೇಳುವೆವದ ಪೇಳಿಯೆಂದು ||
 ಕೇಳಿದಳೊರ್ವಳದಕೂ ನಗುತಿದ್ದಳಾ | ಧಾಳದುಂಗುರವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ || ೧೧೮ ||
 ಉಂಗುರದೊಳಗಿದ್ದ ರೂಪು ನಿಮಗೆ ಸುಖ | ಸಂಗವ ಮಾಳ್ವದೆ ನನ್ನ |
 ಸಂಗಡ ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ತೋರ್ಪೆನೆಂದೊರ್ವ | ಇಂಗಜರಸಿಕೆ ನುಡಿದಳು || ೧೧೯ ||
 ಇಂತೊರ್ವರೊರ್ವರು ಬಿನದವ ನುಡಿದರಂ | ತಿಂತೆನದಾಲಿಸಿ ನಗುತ ||
 ಕಂತುವಾರಾಧಿಪ ನೋಹನದೇವಿಯೆಂ | ಬಂತಿದ್ದಳಾ ಗಾಡಿಕಾತಿ || ೧೨೦ ||
 ಇನ್ನೇಕೆ ತವಕ ನಿಮ್ಮೊಡತಿ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನ | ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ದವಳ್ಳಾಳೆ ||
 ಖಿನ್ನವಹುದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯೆಂದು ನುಡಿದಳಾ | ಚಿನ್ನೆಯ ತಾಯಿ ನಲ್ಮೆಯೊಳು || ೧೨೧ ||
 ಮೃದುಪಾದವದ್ದು ಗಳಿವು ನಾಳೆ ಚಕ್ರಿಯ | ನೊಡೆದು ಲೀಲೆಯ ಮಾಳ್ವವೆಂದು ||
 ಪದೆದು ಹೆಂಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿ ಕೊಂಡರು ವಿನೋ | ದದೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರಾಕೆಯನು || ೧೨೨ ||
 ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಿಗ ನಂಬುಗೆವಂತರೆದ್ದು ಸಂ | ತುಷ್ಟದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರೊಡನೆ ||
 ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಜನನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದೆದ್ದರ | ಭೀಷ್ಟದೊಳೆದ್ದರಲ್ಲಿಂದ || ೧೨೩ ||
 ಭಂಡಾರವತಿ ಮೊದಲಾದವರ್ಬರೆ ಕೂಡಿ | ಕೊಂಡು ಸಾಗಿದನತ್ತ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಪಿಂಡಿ ತಾನಂದದಿ ತಾಯರಮನೆಗೆಯ್ವಿ | ಕಂಡನು ನಮಿರಾಜನತ್ತ || ೧೨೪ ||
 ಕೊಡು ಕೊಡು ಭರತೇಶಗನುಜೆಯನೆಂದೊತ್ತಿ | ನುಡಿದಿರಮ್ಮಾಜಿ ನೀವೆಂದು ||
 ಕೊಡುವ ಮೈಸಿರಿತಪ್ಪಿ ಕೊಡಬಾರದೆಂದೆನು | ಕಡೆಗಾವುದೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತೆಂದಾ || ೧೨೫ ||

ಸರ್ವಭೂಪಾಲರ ಬರಿಸಿಕೊಂಡುತ್ಸವ | ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಂತು ಕೊಡದೆ ||
 ಗರ್ವಕಾತನಿಗಂಜಿ ಕೊಡುವಾಗ ಪರದರೆ | ಉರ್ವಿಯ ಕುಡಿಯರೆ ನಾವು || ೧೨೬ ||
 ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರೆಯ್ದು ಉಂಗುರುಡಿಗೆಮಾಡಿ | ದೊಡ್ಡ ತಾಗಿರೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡದೆ ||
 ಅಡ್ಡಿಯ ಹೊರೆಯಂತೆ ಕೊಂಡೆಯ್ದು ಕೊಡುವಾಗ | ಕಡ್ಡಾಯದೊಡನೆಯೆಯಿಂದಾ || ೧೨೭ ||
 ಲೋಭವ ತೊರೆದು ದಿಬ್ಬಣಿಗರ ಹೇಮವ | ಸ್ವಾಭರಣದೊಳೊಲ್ಲ ತಣಿಪಿ ||
 ಶೋಭನಮಾಡದೆ ಚೂರ್ಣಕೆ ಮಾಳ್ವಾಗ | ಲಾಭದ ಪರದರುತ್ಸವನೆ || ೧೨೮ ||
 ತಾನಿತ್ತು ಬಾರದಾದನು ಬಂದರುರೆ ತನ್ನ | ಸೇನೆಯ ತಣಿಯಿಸುತಿದ್ದೆ ||
 ಭೂನಾಥರೊಳಗಗ್ರಗಣ್ಯನಲ್ಲವೆ ಸಮಾ | ಧಾನದೊಳ್ಳು ಖವಿರಲೆಂದಾ || ೧೨೯ ||
 ಇಷ್ಟುಸಾಲದೆಯೆಲೆ ಮಗನೆ ನೀನಾತನು | ತೃಷ್ಣದ ರಾಜರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
 ತುಷ್ಟಮಾಡಿದೆ ಚಂದವಾದುದು ಸಂದುದೆ | ನಿಷ್ಕಾರ್ಥವೆಂದಳಾ ಜನನಿ || ೧೩೦ ||
 ಇಂತು ನಾನೊಸಗೆ ಮುಂತಾಗಿ ಪೆಣ್ಣೊಡದೆಯೇ | ಕಾಂತದೊಳ್ಳೊಟ್ಟೊಡಾ ಚಕ್ರಿ ||
 ಮುಂತೆನ್ನ ತಂಗಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಣ್ಣನೆ ತನ್ನ | ಕಾಂತೆಯರೊಳು ಸರಿಗಾಣ್ಣಾ || ೧೩೧ ||
 ಹಲಬರ ಬರಿಸಿಕೊಂಡೊಸಗೆಯೊಳ್ಳೊಡದಾನು | ತಲೆಹೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ||
 ಬಳಕೆನ್ನ ತಂಗಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಣ್ಣನೆ ಹತ್ತ | ರೊಳಗೆ ಹನ್ನೊಂದಾಗಿ ಕಾಣ್ಣಾ || ೧೩೨ ||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಸವತಿಯರ ನಡುವೆ ನಾಳೆ | ಹೊಕ್ಕು ಬಾಳ್ವವಳೆನ್ನ ತಂಗಿ ||
 ಕಕ್ಕಸದ ಮಾತು ಬಂದಾಗ ನಾಲಗೆ | ಸಿಕ್ಕುವಂತಿದನೆಸಗಿದನು || ೧೩೩ ||
 ಇದ ನೀವು ನೋಡದೆ ನನ್ನಳಿಯಗೆ ಹೆಣ್ಣು | ಮದುವೆಯ ಮಾಡು ಮಾಡದಿರೆ ||
 ಸದನವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವೆನೆಂದಿರೀಗ ಸ | ಮುದವಾಯ್ತೆಯಿಲ್ಲವೆಯೆಂದಾ || ೧೩೪ ||
 ಉದ್ಧೃತವೆನೆ ನಕ್ಕಳಹುದಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣಿನ | ಬುದ್ಧಿ ಬುದಿಯ ಕೂಡಿತೆಂಬ ||
 ಸುದ್ದಿಯುಂಟರೆಯೆಯ ನೀನೆಮ್ಮ ವಂಶವ | ಮದ್ದರಿಸಿದೆಯೆಂದಳೊಸೆದು || ೧೩೫ ||
 ತಂಗಿಗೆ ಸರಿಯಾಯ್ತು ನನಗರ್ತಿಯಾಯ್ತು ರಾ | ಜಾಂಗಗಾರವವಾಯ್ತು ನಿನಗೆ ||
 ತುಂಗಭಾಗ್ಯದಿ ಸುಖಬಾಳೆಂದು ಹರಸುತಾ | ಲಿಂಗಸಿದಳು ತಾಯಿ ಮಗನಾ || ೧೩೬ ||
 ಅಡಿಗಡಿಗರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನರಮನೆ | ಗೊಡನೆದ್ದನಾ ನಮಿರಾಜಾ ||
 ಸಡಗರದೊಳು ಮಾತೆಯಿದ್ದಳೆಂಬೆಡೆಗುಂಗು | ರುಡಿಗೆಯ ಸಂಧಿ ಸುಗಂಧಿ || ೧೩೭ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಸ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೩೮ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವೆ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಣ ರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೩೯ ||
 ನಿಮಿಷಮಾತ್ರವು ದುಃಖವಿಲ್ಲದೆ ಸೌಖ್ಯಸಂ | ಭ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪುವ ಮಹಾದೇವಾ ||
 ಅಮೃತವ ಸೂಸುತೆನ್ನೆ ದೆಯೊಳಿಗರು ಸುಖೋ | ತ್ತಮನೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೪೦ ||

ನಮಿರಾಜವಿನಯಸಂಧಿ.

ವಿವಿಧಸಿದ್ಧಿಗಳ ನೆರಹಿಕೊಂಡು ಸಂಸಿದ್ಧಿ | ಯುವತಿಯ ಹಸೆನಿಲ್ಲ ನೀರಾ ||

ಸವಿಯ ಸಾಲಿಡುವ ಸನ್ಮತಿದೋರು ಭವ್ಯಬಾಂ | ಧವನೆ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಸಚಿವ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಕಳುಹಿದೋಲೆಗಳಿಂದ | ಖಚರೇಂದ್ರ ಮಾಳ್ವ ಮಂಗಲದ ||

ರಚನೆಯನರಿದು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ಕಟಕದೊಳಿದ್ದ | ನುಚಿತಾರ್ಥಮೋಹಿಯಾ ಚಕ್ರಿ || ೨ ||

ಬಂದಿಯೊಸಗೆಯಿರುಳಾಯ್ತಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಹ | ನಿಂದೆನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದರಿದು ||

ಒಂದನು ಪರರಿಗುಸುರದೆ ಗುಟ್ಟಿನೊಳಿದ್ದ | ನಂದು ಮತ್ತೊಂದಾದುದೊಸಗೆ || ೩ ||

ಬಡಗಲಾಗುದಯಕಾಲದೊಳಾಚೆ ಪೊಯ್ಯೆಂದು | ತುಡುಮು ತುಡುಮು ದಾಂಧಲೆಂದು ||

ಸಡಗರದನಿಯಾಯ್ತು ಕೇತುವಿನಾನದ | ಪಡೆ ತೋರಿತಾಕಾಶದಲ್ಲಿ || ೪ ||

ಅದು ಸಿಂಧುದೇವಗಂಗಾದೇವನವರು ಬ | ಪೊದವೆಂದು ನಲಿದು ಚಕ್ರೇಶಾ ||

ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಗು ಜಯಂತಾಂಕಯೆಂದಟ್ಟ | ಪದದಿದ್ಧ ಹೊರಚಾವಡಿಯೊಳು || ೫ ||

ಹಲವುವಿನಾನ ದೂರದಿ ಬರುತಿದ್ದುವು | ಕೆಲವು ವಿನಾನದ ಪೌಜಾ ||

ತೊಲಗಿ ಮುಂದೆಯ್ತರುತಿದ್ದುವು ವಾದ್ಯದ | ಗಲಭೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಹಾಭರದಿ || ೬ ||

ಇವು ನನ್ನ ಸೋದರಿಯರ ವಿಮಾನಗಳಿಂದ | ನವನೀಶನದ ಕೇಳಲೊಡನೆ ||

ತನ್ನೆ ಪುರುಷರು ತೊಲಗಿದರು ಸೇನೆಗೆ ತಕ್ಕ | ಯುವತಿಯರೆಡೆಗೊಂಡರೊಡನೆ || ೭ ||

ತಂದು ನಂಬುಗೆವಂತರೊಡನೆ ಕಟ್ಟಿದರಾಗ | ಮುಂದೊಂದು ತೆರೆಯ ಕೋಟೆಯನು ||

ಬಂದೊಳವೊಕ್ಕು ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದರಾ | ನಂದದಿಂದಮರಕಾಂತೆಯರು || ೮ ||

ಹಲವುಮಂಗಲವಸ್ತುಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪ | ಕಲಸಕನ್ನಡಿಗಳೆಂಬಂತೆ ||

ಸಲೆ ಸಿಂಧುದೇವಿಗಂಗಾದೇವಿಯರು ಸುರ | ಲಲನೆಯರೆಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದರು || ೯ ||

ಅಣ್ಣನ ಕಂಡರ್ತಿವಡುತ ಬಂದರು ಕಜ್ಜ | ವೆಣ್ಣುಗಳೆರಸಿ ತಂಗಿಯರು ||

ಅಣ್ಣನಿದ್ಧನು ತಂಗಿಯರ ನೋಡಿ ನಲಿವುತ | ಬಣ್ಣವಡೆದ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು || ೧೦ ||

ಕೆಳದಿಯರಿಂದ ನಿವಾಳಿಯನಿಡಿಸಿದ | ರೇಳಿಸಿ ತಾವಿರ್ವರು ಸಾರ್ದು ||

ತಳಿವಿಲ್ಲದಾಗಲಿ ವೈವಾಹವೆಂದೊಲ್ಲ | ತಳಿದರು ಮುತ್ತಿನಕ್ಕತೆಯಾ || ೧೧ ||

ಮಂಗಲಾಸನಗಳ ಕೊಡಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಮ್ಮ | ತಂಗಿಯರಿರೆಯಿಂದ ನೃಪತಿ ||

ಮಂಗಲಾಂಗನಿಯರು ಕುಳಿತರು ಹೊಸತೊಂದು | ಮಂಗಲ ಬಂದವೊಲಾಯ್ತು || ೧೨ ||

ಒಸಗೆಗೊದಗಿದರೆನ್ನ ನುಜೆಯರೊಲವ ನಿ | ಟ್ಟುಸಿದೆಯ ಪಂಡಿತೆಯೆಂದಾ ||
ಹಸೆನಿಲ್ಲ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ನೆಡೆಗೆಯ್ದವನರು ತಾ | ಮಸವ ಮಾಳ್ವ ರೆಯೆಂದಳವಳು || ೧೩ ||
ತವರೂರ ವಿಭವಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟ ಹೆಂಗಳು | ಲವಲವಿಸುವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ||
ತವಕದೊಳೆಯ್ದದೆ ತಡೆವರೆ ನಿನ್ನ ಗೌ | ರವದ ಮಂಗಲಕೆಂದಳವಳು || ೧೪ ||
ಹೆಣ್ಣೊಡಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವರ ಮದುವೆಯದು | ಬಣ್ಣವಾಗಿಹುದೆ ಹೇಳೆಂದಾ ||
ಬಣ್ಣವಾಗಿಹುದು ಬೆಳ್ಳೆಲೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ | ಪಣ್ಣೆಲೆಯಂತೆಂದಳವಳು || ೧೫ ||
ಸೋದರಿಯರು ಹೊರಗಾದ ಮದುವೆಯದು | ಬೂದಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಿದಂತೆ ||
ಸಾದಿಲ್ಲದವರು ದೂಪದ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು | ಗಾದೆಯಂತೆಂದು ನುಡಿದಳು || ೧೬ ||

ನಗುತೊಂದುಸೀರೆಯನಿಟ್ಟ ನವಳ ಮೇಲೆ | ಮೊಗನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ತಂಗಿಯರ |
ಮುಗಿಲ ಸೋಂಕಿನೊಳೆಯ್ದ ಬಳಲಿದಿರಕ್ಕ ಗಾ | ಳಿಗೆ ಕುರುಳ್ಳೆದರಿದುವೆಂದಾ || ೧೭ ||
ಬಳಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಗಣ್ಣಾ ಜಿ ನೆನ್ನಯ | ನಿಳಯಕಿನ್ನೆಯ್ದಬಹಾಗ ||
ತೆಳುಗಾಳಿಯಲ್ಲದೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಲ್ಲ ನಿ | ಮಲದೊಳೆಯ್ದದೆಂದರವರು || ೧೮ ||
ಅಂತರಕ್ಷದೊಳಾವು ಬಪ್ಪಾಗಲಲ್ಲಿಯ | ವ್ಯಂತರಸತಿಯರು ಕಂಡು ||
ನೋಂತವರಾರು ನಿಮ್ಮಂತೆಂದು ನಮ್ಮನೋ | ರಂತೆ ಕೀರ್ತಿಪರು ನಿನ್ನಾಣೆ || ೧೯ ||
ಭರತರಾಜನ ತಂಗಿಯರು ನೀವು ನಮ್ಮೊಳು | ಕರುಣವ ಬಿಡದಿರೆಯೆಂದು ||
ಕರವ ಮುಗಿವರಣ್ಣ ನಿನ್ನಾಣೆ ನಾವು ಸೈ | ತಿರಿಸಿ ಬಂದೆವು ವಿನಯದೊಳು || ೨೦ ||
ಹಲಬರೆನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಹೋದರು ಮುಂದೆ | ಕೆಲಬರು ದೂರದೊಳ್ಳೆಂದು ||
ತಲೆಯೆರಗಿದರು ಸುಮ್ಮನೆ ಸಾಗಿ ಹೋದರು | ಕುಲಹೀನನಾರಿಯರಂತೆ || ೨೧ ||
ಇವರೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆಯ್ದಿದರೆಂದು ನಾವು ನ | ಮ್ಮವಧಿಯೊಳಾರಯ್ಯುವಾಗ ||
ಆವರ ಗಂಡರ ಹಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಬಂಟರು ಕುಟ್ಟಿ | ದವಲಂಬವನೆ ನಕ್ಕನೊಡನೆ || ೨೨ ||
ಬಲ್ಲಿದನಂಕವಾಲಿಗೆ ತಡೆಯಿಡಲೇಕೆ | ಹಲ್ಲ ಹೋಗಾಡಲದೇಕೆ ||
ಖುಲ್ಲರ ನಗುತೆಯ್ದ ಬಂದೆವೆಂದಣ್ಣನ | ಗೆಲ್ಲಕೆ ಬೀಗಿ ನುಡಿದರು || ೨೩ ||
ಒಳಗಣೆಂದಪ್ಪರೊಳರಸಿಯರಟ್ಟಿದ | ಕೆಳದಿಯರೆಯ್ದ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||
ಘಳಲನೇಳೆಳೆಯೆಂದೆಬ್ಬಿಸೆ ದೇವಿಯ | ರೊಳಹೊಕ್ಕರಣ್ಣನರ್ತಿಸಲು || ೨೪ ||

ಅಂತವರತ್ತೆಯ್ದ ತೆರೆಕೋಟಿ ಹೋಯ್ತು ಜ | ಯಂತರಾಜನು ಬಳಿಕಿತ್ತ ||
ಸಂತಸದಿಂದಿದಿಗೊಂಡನು ತಮ್ಮ ಭೂ | ಕಾಂತನಗ್ಗಳದ ಮೈದುನರಾ || ೨೫ ||

ಸಡಗರಗೊಂಡು ಮದುವೆಗೆಂದು ಕಟಕದ | ಕಡೆಮುಟ್ಟು ಸಿಂಗರಿಸಿದ್ದ ||
 ಕಡೆಕಟ್ಟಿ ನೋಡುತ ಬಂದು ಮೈದುನರು ವೆ | ವರ್ಡೆಗೂಡಿ ಭೂಮಿಗಿಳಿದರು || ೨೬ ||
 ಮಣಿನಾಡ ಕುರುಜು ಪತಾಕೆ ವಿಚಿತ್ರತೋ | ರಣಗಳ ನುಗುಳುತಿಯ್ದೆಂದು ||
 ಮಣಿಯ ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದರು ಗುಣ | ಮಣಿಗಳು ನೃಪಶಿರೋಮಣಿಗೆ || ೨೭ ||
 ಪಟ್ಟಗದ್ದುಗೆಗಳ ಕೊಡಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲರ್ತಿ | ವಟ್ಟ ಚಕ್ರೇಶನೊತ್ತಿನೊಳು ||
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದೊಡನೆ ಭರಾಭರಿ | ಗೊಟ್ಟು ನಿಂದುದು ಸುರಸೇನೆ || ೨೮ ||
 ಇವರೂರ್ಗಿ ಹೋದಾಗ ತೋರಣಗುಡಿಗಳ | ನವಗವರ್ಪಿಂದೆಸಗಿದರು ||
 ಅವರು ಬಪ್ಪಾಗಂತುಟಿಸಗಿಂದೆನಂತುಟಾ | ದುವೆ ಜಯಂತಾಂಕ ಪೇಳಿದಾ || ೨೯ ||
 ಇವರೆರಕ್ಕೂರುಗಾವುದವ ಸಿಂಗರಿಸಲೊ | ಪ್ಪುವ ನಾಲ್ಕುತೆಂಟುಗಾವುದವಾ ||
 ದಿವಿಜಪುರವ ಮಾಡಿದನು ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೇ ನೋ | ಡವಧರಿಸದಕೊ ಮುಂದೆಂದಾ || ೩೦ ||
 ನಗುತ ಭೂವರ ನಿಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ಬೀ | ಯಗರು ಮಾಡಿದ ಮುಯ್ಯೆ ಮುಯ್ಯಾ ||
 ಮಿಗಿಲೆನೆ ಕಾಣಿಸಬೇಕು ಚೆನ್ನಾಯ್ತೆಂದ | ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗಲು ಮೈದುನರು || ೩೧ ||
 ಅಂದು ದೇವರಿಗೆ ನಾವೊಡಂಸಿತಿಲ್ಲೆಮ್ಮ | ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಬಾಳ್ವವರು ||
 ಸಂದಣಿಗೊಂಡೆಸಗಿದರು ನವಗದೇತ | ಕೆಂದರು ನಗುತ ಮತ್ತವರು || ೩೨ ||
 ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳು ಬಾಳ್ವವರೆಂದು ರಚಿಸಿದ | ರೆಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳು ಬಾಳ್ವವರು ||
 ಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪರೆ ಇಂದು ರಚಿಸಿದರೆಂದನು | ಸುಮ್ಮಾನ ಸೂಸೆ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೩೩ ||
 ಸರಸ್ವನಾಡಿ ಬಳಿಕ ನೀವು ಬಂದುದು | ಸಿರಿಗೆ ಸಿಂಗರವಾದುದೆಮಗೆ ||
 ಸುರಲಿ ರಚಿಸಿದ ಗೃಹಗಳಿಗೊಯ್ಯನೆ | ತೆರಳಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರಿನ್ನೆಂದಾ || ೩೪ ||
 ದೇವರ್ಗ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲಾ ದರೇನೆಮ್ಮಿಷ್ಟ | ಭಾವವ ಸಲಿಸಬೇಕೆಂದು ||
 ಮೈವಾಹದೊಳಗಿನ ತೊಡಬೇಕೆನುತ ಭೂಷ | ಣಾವಳಿಗಳ ಕೊಟ್ಟರೊಸೆದು || ೩೫ ||
 ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರವ ದಿವ್ಯಭೂಷಣಗಳ ಗಂಧ | ದ್ರವ್ಯವ ಹೊರೆಹೊರೆಗೊಡಲು ||
 ಕಾವ್ಯಕರ್ಣಾವತಂಸನು ಕೈಯಕೊಂಡನು | ನವ್ಯಸಂಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕದಿ || ೩೬ ||
 ಇನ್ನೆಯ್ವಿ ನಿಮ್ಮರಮನೆಗೆಂದರವರು ಪ್ರ | ಸನ್ನದೊಳೆಯ್ದಿದರೊಡನೆ ||
 ಉನ್ನತವಸ್ತುಗಳುಲುಪೆಯ ಕಳುಹಿದ | ತನ್ನ ಮೈದುನರಿಗಾ ಕ್ಷಣವೆ || ೩೭ ||
 ಸುರಸೇನೆಯನು ಜಯಂತಾಂಕ ನೀನರಿದು ಸ | ತ್ಕರಿಪುದೆಂದೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ||
 ಅರಮನೆಗೆದ್ದನು ಪಾದವೆಚ್ಚರಿಕೆ ಪೈ | ಸರ ಪರಾಕವಧಾನವೆನಲು || ೩೮ ||

ರಾಣಿಯರೆಡೆಯೊಳಿದರ್ಪನುಜೆಯರನು ರಾಯ | ಕಾಣುತ ಹೊತ್ತಾದುದಕ್ಕಾ ||
 ಮಾಣದಿನ್ನೆಯ್ವಿ ನಿಮ್ಮರಮನೆಗೆಂದನು | ರಾಣಿಯರದಕೊಮ್ಮನೊಪ್ಪೆ || ೩೯ ||
 ಮಂಗಲಾಭರಣವ ಮುಂದಿರಿಸಿದರಿವು | ಮಂಗಲಾರ್ಥಕೆ ಸಲಲೆಂದು ||
 ಅಂಗನೆಯರು ನೀವು ಬಂದಮೇಲುಪಚಾರ | ದಂಗ ಬೇರೇಕವ್ವಯೆಂದಾ || ೪೦ ||
 ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಹರಸಿತ್ತುದಿರಲಿ ನನ | ಗುತ್ತಮವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ||
 ಹೊತ್ತಾದುದಿನ್ನೆಯ್ವಿ ನಿಮ್ಮರಮನೆಗೆಂದ | ರತ್ತಲೆಯಿದ್ದರವರೊಡನೆ || ೪೧ ||
 ಅನ್ನಪಾನವ ಕೊಂಬ ತಂಗಿಯರಾದರೆ | ತನ್ನ ಮಂದಿರದೊಳೆ ತಡೆವಾ ||
 ಇನ್ನೇನ ಮಾಡಬಹುದು ಸುರಸತಿಯರ | ಭಿನ್ನಗೃಹಕೆ ಕಳುಹಿದನು || ೪೨ ||
 ಕುಸುಮಸುಗಂಧವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳ | ಮಸಕದಿ ಕಳುಹಿದನೊಡನೆ ||
 ಒಸೆದು ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲ ತಮತಮಗುಲುಪೆಯ | ನಸದಳವೆನೆ ಕಳುಹಿದರು || ೪೩ ||

ಹಗಲು ಸಂತಸದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿತು ರಾತ್ರಿಗೆ | ಪ್ರಗತವಾದ್ಯದ ಘೋಷಣದೊಳು ||
 ನಗೆಯ ಸೂಸುತ ಸರ್ವರೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಕೈ | ಮುಗಿದನು ಮಂತ್ರಿ ಭೂವರಗೆ || ೪೪ ||
 ಕೆಳೆಯರು ವ್ಯಂತರಾಮರರೆಲ್ಲ ಬಂದಿದರ್ | ರುಳಿದವರೊಳಗೆ ನೋಳ್ವಾಗ ||
 ಕೆಲಬರಿದ್ದರು ಕೆಲರಲ್ಲದಿದ್ದರು ರಾಯ | ನೊಲೆದು ಕೇಳಿದನು ಮಂತ್ರಿಯನು || ೪೫ ||
 ದಕ್ಷನಲ್ಲನೆ ನಮಿರಾಜನು ಪೆಣ್ಣಿನ | ಪಕ್ಷದ ನೃಪರನೆಲ್ಲರನು ||
 ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿನಯದೊಳಗೆ ತಡೆಗೊಂಡನೆ | ದಾ ಕ್ಷಿತಿಪಗೆ ಮಂತ್ರಿ ನುಡಿದಾ || ೪೬ ||
 ಜೋಲಿವಾಡಿದನಿಷ್ಟು ದಿನವಿನ್ನು ತಡವಿಲ್ಲ | ನಾಳೆ ಬಹರು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ ||
 ಓಲೆಯೊಳ್ಳುನ್ನಡಿಗಡಿಗಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವ | ಹೇಳಿದ್ದನಿನ್ನೆಂಬುದೇನು || ೪೭ ||
 ಬಾ ಮಾಗಧಾಂಕ ಪ್ರಭಾಸಾಂಕ ಹಿಮವಂತ | ನಾಮ ಕೇಳ್ವಿಜಯಾರ್ಥನಾಮಾ ||
 ಸ್ತೋಮವ್ಯಂತರರೆಲ್ಲ ಬಳಲಿದಿರೈ ನೀವು | ಕ್ಷೇಮಕಾರಿಗಳಲಾಯೆಂದಾ || ೪೮ ||
 ಬಳಲಿದೈ ಮೇಘೇಶ್ವರಾಂಕ ಕೇಳ್ವಿಜಯಾಂಕ | ಲಲಿತವಂಶದ ರಾಜಸುತರು ||
 ಬಳಲಿದಿರವರನಲೇಕೆ ಸರ್ವರಿಂ | ದೊಳುನುಡಿದೋರಿ ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೪೯ ||
 ನುಡಿಯೊಳೆ ತಣಿದರೆಲ್ಲರು ಮತ್ತೆ ಸರ್ವರಿ | ಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ||
 ಹಿಡಿ ಮಂತ್ರಿ ನೀನುಡುಗೊರೆಯನೆಂದನು ಸ್ವಾಮಿ | ತಡವುಂಟಿನಿಸು ಸೈರಿಸೆಂದಾ || ೫೦ ||
 ಮಿತ್ರರು ತಾವು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ | ಮಾತ್ರದೊಳ್ಳೊರೆಗೆರಗದರು ||
 ಧಾತ್ರೀಶ ನಮ್ಮ ಬಿನ್ನಹವ ಪಾಲಿಪುದೆಂದು | ಧಾತ್ರಿಯೊಳೆರಗಿದರವರು || ೫೧ ||
 ಏನಿವರೆಣಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವೆಂದೆದೆಯೊಳು | ಜಾನಿಸಿದನು ತೋರದಾಯ್ತು ||
 ಜ್ಞಾನಿಗಳಿವರಲ್ಲದುದ ಸೇಳರೆಂದದಿ | ನ್ನೇನು ಕೇಳ್ವಿನು ಸೇಳರೆಂದಾ || ೫೨ ||

ಎಲ್ಲರಿದ್ದರು ಮಂತ್ರಿ ಚಕ್ರಿಯ ಸಾಧೋಂದು | ಸೊಲ್ಲಿನ ತೇಜವಂತದನು ||
 ಸಲ್ಲದೆಂಥೆನಬೇಡ ನಮಿರಾಜನೆಂದು ನೀ | ನೊಲ್ಲಗೆ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದಾ || ೫೩ ||
 ಬಲುಮಾನಿಯವನು ನಿನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಬಹುದಕಿ | ಪ್ಪಳುಕುತಿರ್ದನು ನಾವು ಪೇಳ್ವು ||
 ಕಲಿಮಾಡಿ ಬಂದೆವು ರಾಜಾಂಕ ನಿನ್ನ ಮಾ | ತುಳನ ಮಗನಿಗಿರಲೆಂದಾ || ೫೪ ||
 ನೀವುತಾನೆನಿಸಬೇಕೆಂದವನೆಳಸಿದ | ನಾವದ ಬಿಡಿಸಿದೆವರಸಾ ||
 ಈ ವಚನವ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಿತ್ರರು | ತಾವೊಡನೊತ್ತಿ ಪೇಳಿದರು || ೫೫ ||
 ತಲೆದೂಗಿದನು ನಮಿರಾಜನ ಗುಣಕೆ ತ | ನೊಳಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ||
 ಕುಲದೋಜೆಯನಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನದೆ | ಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿಂತು ನುಡಿದಾ || ೫೬ ||
 ರಾಜ ನಾನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಪಡುಬಂಡಕೆ | ರಾಜರಿಬ್ಬರೆ ಸರ್ವರವನಾ ||
 ರಾಜನೆಂದಾಡಲಿ ನಾನಂತು ಕರೆವುದ | ದೋಜೆಯ ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದಾ || ೫೭ ||
 ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಮೈಮುರಿದ ಮೇಲವನಿಗೆ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೊಡೆತನವುಂಟಿ ||
 ರಾಣಿಯಗ್ರಜಗೊಂದು ತೇಜವ ಕೊಡು ನಿನ | ಗೂಣೆಯವಿಲ್ಲೆಂದರೊಡನೆ || ೫೮ ||
 ಕೊಡಬಾರದೀ ತೇಜವನು ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಗಳ | ಕೆಡಿಸಬಾರದು ಕೊಟ್ಟನೆಂದಾ ||
 ಒಡನಡಿಗಿರಗಿದರುಡುಗೊರೆವಿಡಿಲ್ಲ | ರೊಡಗೂಡಿ ಸಾಗಿದರತ್ತ || ೫೯ ||
 ಭಂಡಾರವತಿ ಬಂದಳೊಡೆಯ ನಮ್ಮೊಡತಿಯ | *ಕಂಡೆನು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವನು ||
 ಅಂಡಲೆವಂತಿಹಳಿನ್ನು ನೀ ಮರೆನೆ ಪ | ಟ್ಟೆಂಡರಾಜ್ಯವನೆಂದಳವಳು || ೬೦ ||
 ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯನಾಕೆಯ ರೂಪ ನೋಡಿದ | ಹೆಣ್ಣುಗಳೆದೆ ಮೋಹಿಸುವುದು ||
 ಹೆಣ್ಣುಗಳರಸಿಯ ಕಂಡ ಮೇಲನೈರ | ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಳ್ವೆಯ ನೀನು || ೬೧ ||
 ಪೂರ್ಣಾಂಗ ಪೂರ್ಣಕುಂಭಾಯತಕುಚಗಳು | ಪೂರ್ಣಕಟೆಗಳಲ್ಲಮಧ್ಯಾ ||
 ಕರ್ಣಾಂಕಿತಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಹಳೆ ಸು | ವರ್ಣಲತಾಂಗಿ ಬೆಡಂಗಿ || ೬೨ ||
 ಬೆರಳು ಸಾಲನೆ ತೋಳು ಸಾಲವೆಯವಳ ನು | ಣ್ಣೊರಳು ಸಾಲದೆ ನಿನ್ನ ಗೆಲಲು ||
 ಸಿರಿಮುಡಿ ಸಾಲದೆ ಸ್ವರ್ಗತರುಣಿಯರ | ತರಳೆ ಗೆಲ್ವಳು ಜಿನನಾಣೆ || ೬೩ ||
 ನಡೆಯ ಮುಂದಾನೆಯ ನಡೆಯ ಚಲ್ವಿಕೆಯ ನು | ಣ್ಣುಡಿದೋರೆ ವೀಣೆ ಮೋಹಿಪುದೆ ||
 ಬಿಡು ಬೆಳುದಿಂಗಳಾಕೆಯ ನಗೆಗಿದಿರೆ ಕ | ನ್ನಡಿಯ ಮತ್ತವಳ ಕದಸಿಗೆ || ೬೪ ||
 ಪುರುಸರೊಳ್ಳನ್ನನೆ ಕಂಡೆ ಪೆಂಡಿರೊಳಾ ಸೌಂ | ದರೆಯನೆ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ||
 ಎರಡಕೆರೆಡೆ ಸರಿಯಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲೆಂದು | ಪುರೆಯಿಟ್ಟು ಪೋದಳಾ ಜಾಣೆ || ೬೫ ||

ಬರಿದೆ ಹೋಗದಿರು ಬಾ ಬಾರೆಂದು ಕರೆದೊಂದು | ಮಿರುಗುವ ಪದಕವ ಕೊಟ್ಟಾ ||
ಪಿರಿಚಿ ಮತ್ತವಳೊಡನಿದ್ದರ ಮನ್ನಿಸಿ | ನೆರೆ ಜಾಣ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೬೬ ||

ಜಾವಡಿಯಿಂದೆದ್ದನೊಡನರಮನೆಗೆ ಲೀ | ಲಾವಾಕೃದೊಳು ಹೋಯ್ತು ರಾತ್ರಿ ||
ಭೂವರಾಗ್ರಣಿ ಮರುದಿನ ಸಭೆಯೊಳು ಬಲು | ಠೀವಿಯೊಳಿದರ್ಪಿಸ್ವಾಗ || ೬೭ ||

ಅನಿಮಿಷರಂತೆ ವಿನಾನಪತಾಕೆ ತೆ | ಕ್ಲನೆ ತುಂಬಲಂಬರದಲ್ಲಿ ||
ಘನಗಾಢವಾದ್ಯೋಷದ ನಮಿರಾಜ ಮೂ | ರನೆಯ ಜಾವದೊಳೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೬೮ ||

ಉತ್ತಮಬಂಧುಗಳಾರ್ಯಾರ್ವಿಜರು ನೂರ | ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣದ ಖೇಚರರು ||
ಸುತ್ತಣ ಮೇಚ್ಚು ರಾಜರುಗೂಡಿ ನೆಲನೆಲ್ಲ | ಕಿತ್ತೆತ್ತಿ ಬರುತಿರ್ದನಾಗ || ೬೯ ||

ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಪಟ್ಟಂಡದ ದೊರೆಗಳ | ತಮ್ಮ ವರನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ||
ದಿಮ್ಮೆಂಬ ವಾದ್ಯಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಮೋಡಿ | ಬಿಮ್ಮೆನುತೆಯ್ತು ರುತಿರ್ದಾ || ೭೦ ||

ತಾಯ ತಂಗಿಯ ಕೆಳದಿಯರ ವಿನಾನಮೋ | ಳೊಯ್ಯಾರದಿಂದಿಟ್ಟು ತನ್ನ ||
ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಬಂದನೇನು ವಿ | ಡಾಯಕಾರನೊ ನಮಿರಾಜಾ || ೭೧ ||

ಭರತೇಶ ಸರಿಗಾಣನೆನ್ನ ನಿನ್ನಾತನ | ತರುಣಿಯರೆನ್ನ ನಾರಿಯರಾ ||
ಸರಿಗಾಣ್ಣರಲ್ಲೆಂದು ಪುರದೊಳಿರಿಸಿ ಬಂದ | ನರರೆ ರಾಜಾಂಗವದಲೈ || ೭೨ ||

ನಂಟರು ಸರಿಗಂಡೊಡಗೂಡಬಹುದವ | ಬಂಟರಂದದಿ ಕಾಣುವಾಗ ||
ಗೆಂಟಿನೊಳಿಹುದೆ ಲೇಸೆನುತ ಬಂದನು ತನ | ಗುಂಟಾದ ಪರಿವಾರಸಹಿತ || ೭೩ ||

ಗಗನದೊಳ್ಳುರುತಿರ್ದ ನಮಿರಾಜ ನೋಡಿದ | ನೆಗೆದ ತೋರಣಗುಡಿಗಳನು ||
ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕುರುಜುಮಾ | ಡಗಳ ಚಕ್ರಿಯ ಕಟಕದೊಳು || ೭೪ ||

ಝಲ್ಲಪಟ್ಟಿಗಳ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಗಾವುದ | ದಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯವೆತ್ತ ನೋಡೆ ||
ಉಳ್ಳ ಕೆಮ್ಮುಗಿಲು ಬೆಳ್ಳುಗಿಲು ಬಾನದೊಳಿದರ್ | ವೆಲ್ಲ ಭೂತಳಕೆ ಬಿದ್ದಂತೆ || ೭೫ ||

ಮಾಣಿಕಗನ್ನಡಿ ಹೊನ್ನ ಕಲಸಗಳು | ಕಾಣಿಸುತಿರೆ ನೃಪಕಟಿಕಾ ||
ಏಣಾಂಕಮಂಡಲ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಗಳ | ತಾಣೆಯವೆನೆ ಸೊಗಸಿದುದು || ೭೬ ||

ಪಚ್ಚೆ ಮಾಣಿಕ ಪವಳದ ಮಾಲೆ ಮುತ್ತಿನ | ಕುಚ್ಚು ಪಾಳೆಯತುಂಬಿ ತೋರೆ ||
ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟನು ನಮಿರಾಜನೀಕ್ಷಿಸಿ | ನುಚ್ಚು ನೂರಾಯ್ತು ವಿಡಾಯಾ || ೭೭ ||

ಕುಂಕುಮ ಸಾದು ಜವಾದಿ ಕಸ್ತೂರಿಯ | ಪಂಕ ಪಾಳೆಯತುಂಬಲದಕೆ ||
ಹಿಂಕರಿಸುವ ತುಂಬಿಗಳ ಕಂಡು ನಮಿರಾಜ | ಮಂಕುವೊಯ್ದಂತಾದನೊಡನೆ || ೭೮ ||

ಹಯಗಜರಥಪದಾತಿಗಳು ಸಿಂಗರಿಸಿ ರೂ | ಧಿಯ ಜನವಾರ್ಧಿಯಂತೆಸೆಯೆ ||
ನಯನವೆರಡು ಸಾಲನೆನೆ ಸುತ್ತ ನೋಡಿ ವಿ | ಸ್ತಯವಟ್ಟನಾ ನಮಿರಾಜಾ || ೭೯ ||

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿನೊಳಿಷ್ಟು ಸಿರಿಯಿದೆ ತನ್ನಯ | ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿದರ್ಪಿತೊ ||
 ಹುಟ್ಟಬೇಡವೆ ಇವನಂತೆಂದು ಮತ್ತರ್ತಿ | ವಟ್ಟು ನೆನೆದನು ಭಾವನನು || ೮೦ ||
 ನುಡಿಯಸಲ್ಲದೆ ಈತನವನವನೆದೆಮ್ಮ | ಕಡೆಗೀತಗಿಂದ್ರ ತಾನೆಣೆಯೆ ||
 ಸುಡುಸುಡು ನಮ್ಮೊಂದು ಮೂಳಗರ್ವವನೆಂದು | ನುಡಿಯದೆ ನೆನೆದನೆದೆಯೊಳು || ೮೧ ||
 ಕಂಡಲ್ಲದಾವುದು ಸೊಗಸಲ್ಲ ಬಹುಹೆಮ್ಮೆ | ಗೊಂಡಿದರ್ಪವಗೆ ನಾನೆಣೆಯೆ ||
 ಗಂಡೆಂದರಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು ನಮಿರಾಜ | ಮಂಡಿದೊಗದನೆದೆಮ್ಮೆ || ೮೨ ||
 ಕುಲದೊಳು ಸರಿಯೆಂಬ ತೇಜಕೀತನೊಳಾನು | ಭಲವ ಮಾಡಿದಿನಿನ್ನು ನನಗೆ ||
 ಸಲುವುದೆ ಇವನಿದಿರೊಳು ಗರ್ವವೆಂದು ತ | ನ್ನೊಳಗೆ ತಾ ಸೋಲಿದನೊಡನೆ || ೮೩ ||
 ಬಿಡುವೆನು ಗರ್ವವ ಕೊಡುವೆನೀಗವನಿಗೆ | ನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದವಳನಿನ್ನಾಕೆ ||
 ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು ಮತ್ತರ್ತಿ | ವಡುತ ಬಂದನು ನಮಿರಾಜಾ || ೮೪ ||
 ಅಳಿಯನ ಪಡೆಯ ನಾಲ್ಕುತೈಂಟಾಗುವುದ | ದಳತೆಯೊಳೊಡ್ಡಿ ರತ್ನಗಳ ||
 ಬೆಳೆವೊಲದಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕಟಕದ | ಗ್ಗವ ಕಂಡತ್ತೆ ಬೀಗಿದಳು || ೮೫ ||

ಇದೆ ಮುಟ್ಟಲೆಯಿದ್ದರೆನೆ ಚಕ್ರ ರಾಜಸಂ | ಪದಕೆ ಮುಖ್ಯರ ಕೂಡಿಕೊಟ್ಟು ||
 ಇದಿರಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಕಳುಹಿದರವರು ಬಂ | ದಿದಿರ್ಗೊಂಡರಧಿಕಲೀಲೆಯೊಳು || ೮೬ ||
 ಅಂಬರೇಚರರ ವಾದ್ಯಗಳ ಘೋಷನೆಯಿದಿ | ಗೊಂಬರ ಬಹುವಾದ್ಯನಾದಾ ||
 ಡೊಂಬಿಯೊಳ್ಳುಟಕದೊಳಿದ್ದ ವಾದ್ಯದ ಘೋಷ | ತುಂಬಿತು ಭೂರಿಭೂತಳವಾ || ೮೭ ||
 ಮುನ್ನವೆ ನಮಿರಾಜಗತ್ತ್ವಾಜಿಗಿಂದರ್ಪ | ಹೊನ್ನರಮನೆಗೆ ಹೆಂಗಳನು ||
 ಸನ್ನೆಯೊಳ್ಳುಟಕ ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ವ್ಯು | ತ್ಪನ್ನ ಬಂದನು ಭಾವನೆಡೆಗೆ || ೮೮ ||
 ಕರೆ ಬಂಧುಗಳ ಕರೆ ವಿನಮಿಯ ಸುಮತಿಸಾ | ಗರಮಂತ್ರಿ ಪಕ್ಷದ ನೃಪರು ||
 ಬರಲಿಯೆಂದೆಲ್ಲರ ಕೂಡಿಕೊಂಡೋಜೆಯೊ | ಳ್ಬರುತಿದರ್ಪನಾ ನಮಿರಾಜಾ || ೮೯ ||
 ಬೆರಗಾದ ಸಿಂಗರ ಬೆರಗಿನ ನಗೆನೋಟ | ದೊರೆನೋಡಿದಿಗಾಡಿ ಬಪ್ಪಾಗ ||
 ಭರತರಾಜಗೆ ತಕ್ಕ ಮೈದುನನಿವನೆನೆ | ಬರುತಿದರ್ಪನಾ ಕಟಕದೊಳು || ೯೦ ||
 ಅಂಗದ ಚೆಲ್ವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರೀ ಭೂಪನೊ | ಬ್ಬಂಗಜನಂತಿರ್ಪನಿವನ ||
 ತಂಗಿ ಸೌಂದರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲೇಕೆಂದಂತ | ರಂಗದೊಳ್ಳೆನೆದುದಾ ಕಟಕಾ || ೯೧ ||
 ಪಂಜುಸೊಡರಿಗಧಿಕದ ಪ್ರಭೆಯಿಹುದದು | ರಂಜಿಸುವುದೆ ಪಗಲಿನಲಿ ||
 ರಂಜಿಸಿತಾತನ ರೂಪು ಚಕ್ರಿಯ ಮುಂದೆ | ರಂಜಿಸುವುದೆ ಬರುತಿದರ್ಪ || ೯೨ ||
 ದೇವೇಂದ್ರಸಭೆಯ ಜಕ್ಕುಲಿಸುವ ರತ್ನದ | ಚಾವಡಿಯೊಳವೊಕ್ಕು ಬರುತ ||
 ದೇವಸಿಂಗರಗೂಡಿ ಸಿಂಹಪೀಠದೊಳಿದರ್ಪ | ಭಾವನ ಕಂಡ ದೂರದೊಳು || ೯೩ ||

ಕೊಡು ನಮಿರಾಜ ನಿನ್ನನುಜೆಯರ್ಲಕ್ಕವು | ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕೊಬ್ಬಪುರುಷಾ ||
ಮಡದಿಯೊಬ್ಬಳನಾಳುವಂತಾಳ್ಳೆನೆಂದು ಸೂ | ಕ್ಕು ಡಿವೊಲಿದುರ್ದು ಮೋಡಿ ನೃಪನ || ೯೪ ||
ದೊಡ್ಡವನೇಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡವ ಸೋಲ್ಪಂತೆ | ಹೆಡ್ಡ ಸೋಲ್ಪನೆ ಕಾಣುತವನು ||
ಅಡ್ಡ ಬೀಳಲ್ಪಾಟಿಯಲ್ಲದಾನಿವಗೆ ಮೈ | ಯೊಡ್ಡತಕ್ಕನೆಯೆಂದು ನೆನದಾ || ೯೫ ||

ಚಿತ್ತೈಸು ರಾಜಾಧಿರಾಜಮಾರ್ತಾಂಡ ರಾ | ಜೋತ್ತಂಸ ವಿಭವದೇವೇಂದ್ರಾ ||
ಹತ್ತಿರಕೆಯ್ದುತಿರ್ದನು ನಮಿರಾಜನೆಂ | ದೊತ್ತಿ ಪೇಳ್ವರು ವೇತ್ರಧರರು || ೯೬ ||
ಭಾವಜಾಯತದ ಭಾವನ ಕಾಣ್ತೆನೆಂದು ಸ | ದ್ಭಾವಕನವನೀಗ ನಿನ್ನ |
ಮಾವನ ಮಗನು ಮೈದುನನದೆ ಬಂದನು | ದೇವ ಪರಾಕೆಂದರೊಡನೆ || ೯೭ ||
ಪಾಡುವ ಗಾನವ ನಿಲಿಸಿ ಮತ್ತೊರಗುವ | ಮೂಡೆಯನೊರಗಿ ಚಕ್ರೇಶಾ |
ನೋಡುತಿರ್ದನು ಸಾರ್ದು ನಮಿರಾಜ ಕಾಣ್ತೆಯ | ನೀಡಿ ಕೈಮುಗಿದನೋಜೆಯೊಳು || ೯೮ ||
ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನೊತ್ತಿ ನೊಳ್ಳಟ್ಟಗ | ದ್ವುಗೆಯ ಕೊಡಿಸಿ ಕೈಯ ಪಿಡಿದು ||
ನಗುತ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮೈದುನನ ಮನ್ನಿಸಿದನೇಂ | ಸುಗುಣನೊ ಭರತರಾಜೇಂದ್ರಾ || ೯೯ ||
ಬಳಿಬಂದರೆಲ್ಲರ ಕಂಡು ಚಕ್ರಳದಲ್ಲಿ | ಕುಳಿರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಚಕ್ರೇಶಾ ||
ಹಲವುದಿನಕೆ ಸಲವಾಗಿದು ಕಂಡೆವೈ | ಸಲೆ ನಮಿರಾಜನನೆಂದಾ || ೧೦೦ ||
ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಗದ್ದುಗೆಗೊಡಿಸಿದನು ಮ | ತ್ತಕ್ಕರಿಂ ನಮಿರಾಜಯೆನಲು ||
ಉಕ್ಕಿತು ಹರುಷವುಕ್ಕದೆ ಕೊಟ್ಟ ಗದ್ದುಗೆ | ಚಿಕ್ಕದಹುದು ತೇಜ ಕಿರಿದೆ || ೧೦೧ ||
ಭಾವ ನಿನ್ನನು ಬಹುಕಾಲಕೆ ಕಂಡೆನೆಂ | ಬಾ ವಾಕ್ಯವಾಡಲದೇಕೆ ||
ದೇವರ ದರುಶನ ಬಹುಕಾಲಕಾಗಿ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿತೆನಗೆಂದು ನುಡಿದಾ || ೧೦೨ ||
ನೀನೆನ್ನ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿತಿಲ್ಲ | ನಾ ನಿನ್ನ ನೋಡಬೇಕಾಗಿ ||
ನಾನಾ ತಂತ್ರವನೊಡ್ಡಿದೆ ಸ್ನೇಹ ತಾ | ನೇನ ಮಾಡಿಸದೆಂದ ಚಕ್ರ || ೧೦೩ ||
ದೇವರ ಮೇಲಾಸೆಯಿಲ್ಲವೆ ಉಂಟು ಮ | ಹಾವಿಭವನು ಬಂಧುವೆಂದು ||
ಭಾವಿಪೊಡಾನಂಜಿ ದೂರದೊಳಿರ್ದನು | ದೇವರರಿಯುದುಡೆಯಿಂದಾ || ೧೦೪ ||
ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದನ ನಮ್ಮವನೆಂದು ನುಡಿವಾಗ | ಪೊಡವಿ ನಗುವುದು ಬಲ್ಲಿದನು ||
ಬಡವನ ತನ್ನವನೆನೆ ಮೆರೆವುದು ಸಿರಿ | ಯೊಡನಹುದೆಂದ ಭಾವನೊಳು || ೧೦೫ ||
ದೊಡ್ಡವರೆಂತಾಡಿದಂತೆ ಸಲುವುದದ | ಕಡ್ಡಾಕೆಯಿಲ್ಲದೊಂದ ||
ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿರ್ದ ಬರಹೇಳಲೊಡನೆ ನಾ | ನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದೆನೆ ಬಂದೆನೆಂದಾ || ೧೦೬ ||
ನುಡಿಜಾಣನ್ನೆ ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು ನುಡಿದರ್ತಿ | ವಡುತ ಚಕ್ರೇಶ ನೋಡಿದನು ||
ನುಡಿಜಾಣ್ಣೆ ನಡೆಜಾಣ್ಣೆ ನನಗೊ ದೇವರಿಗೊ ಸಂ | ಗಡದ ಭೂಪರು ಪೇಳಲೆಂದಾ || ೧೦೭ ||

ಸ್ವಾಮಿಯೆ ನುಡಿಜಾಣ ನಡೆಜಾಣನಹುದು ಮ | ತ್ತಾ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಜಾಣನೆನಲು ||
 ಭೂಮಿಗೆ ನೀವಿನ್ನು ಜಾಣರೆಂದಾಡಿದ | ರಾ ಮಾಗಧಾಂಕಾದಿ ನೃಪರು || ೧೦೮ ||
 ಮಯ್ಯದನೇಂಬ ಸೊಕ್ಕಿನೊಳುಬ್ಬಿ ನುಡಿಯದೆ | ಬಾಯ್ಬರೆದುರೆ ತಾನೆ ಸೋತು ||
 ಆಯ್ಬಾಯ್ಬ ಸವಿನುಡಿಗಳನಾಡೆ ಸರ್ವರಾ | ರಯ್ಬ ಮೆಚ್ಚಿದರು ತನ್ನೊಳಗೆ || ೧೦೯ ||
 ಭೂತಳಾಗ್ರಣಿಯೊಳು ಸೋತು ನುಡಿದ ಮಾತು | ಮಾತೆಯೊಲ್ಪೊರೆವುದು ತನ್ನಾ ||
 ಭೂತನಂತುಬ್ಬಿ ನುಡಿದ ಮಾತು ಬಲುವಜ್ರ | ಘಾತದಂತಾಗದೆ ತನಗೆ || ೧೧೦ ||
 ಪರವ ಪೆದೋರೆಯ ಮೈವಳಿಗಾದ ಗೇಕೆಲ್ಲ | ಸ್ಥಿರಬಾಳ್ಪುವದಕಿದಿರಾದ ||
 ಮರಗಳು ಬೇರ್ಗಿತ್ತು ಬಿದ್ದುಹೋಹುವು ದೊಡ್ಡ | ದೊರೆಗಿದಿರಹರೆ ಬಲ್ಲವರು || ೧೧೧ ||
 ಎರವುಗಾಣದೆ ಚಕ್ರಿ ಸ್ನೇಹಭಾವವ ತೋರಿ | ವಿರಚಿಸಿದರು ನಮಿರಾಜಾ ||
 ಸರಿಯೊಡ್ಡದೊಯ್ಯನೆ ಸೋತಾಡಿದುದಕೆ ಸ | ವರು ಮೆಚ್ಚಿದರು ಚಕ್ರಿಯೊಲಿದಾ || ೧೧೨ ||
 ಮಾವಾಜಿಯರ ಬಸುರೊಳು ಬರತಕ್ಕನೈ | ಭಾವಜ್ಞನೈ ಗುಣಾನ್ವಿತನೈ ||
 ಸಾವಿರಮಾತೇನು ನಮಿರಾಜ ನೀನೆ ರಾ | ಜಾವಲಂಬನದಕ್ಷನೆಂದಾ || ೧೧೩ ||
 ಚಕ್ರರತ್ನವ ತಳೆದವ ನಾನು ರಾಜಪ | ರಾಕ್ರಮದೊಳು ಬಾಳಬಹುದು ||
 ವಿಕ್ರಮದೊಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಂಗದೊಳ್ಬಂದೆ ನೀ | ವಿಕ್ರಮಾನ್ವಯಶುದ್ಧನೆಂದಾ || ೧೧೪ ||
 ಹಿಡಿತೆಬಿಡಿತೆ ಕೊಳುಕೊಡೆಯ ಮೈಸಿರಿ ನಡೆ | ನುಡಿಯ ಬೆಡಗು ಪಾಡುಪಂಥಾ ||
 ಜಡಿಮುಡಿಗಾಡಿಮೋಡಿಗಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯಗೆ ಸಂ | ಗಡಿಸಿರಬೇಕು ಲೇಸೆಂದಾ || ೧೧೫ ||
 ಮರುಳುನಡೆಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿ ನು ನೀನೆನ್ನ | ಶಿರದೂಗಿಸಿದೆಯೆನಲೊಡನೆ ||
 ಸುರುಚಿರಾಭರಣವಸ್ತ್ರಗಳುಡುಗೊರೆಯ ಮುಂ | ದಿರಿಸಿದನಾ ನಮಿರಾಜಾ || ೧೧೬ ||
 ನಿನ್ನಗಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನೆಂದರೆ ಮೆಚ್ಚ ನೀ | ನೆನಗೆ ತಂದೀವುದೇಕೆಂದಾ ||
 ಮನಕರಗಿತು ನಿನ್ನ ನುಡಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿವು | ವಿನಯಾರ್ಥ ಸಲವಂದಿಗೆಂದಾ || ೧೧೭ ||
 ಬಂದ ಮೈದುನನ ಮನ್ನಿ ಪೆನೆಂದು ನೆನೆದೆನೆ | ನ್ನಿಂದ ಮುಂಚಿದೆಯ ನೀನೆನುತ ||
 ಒಂದಕಿಮ್ಮಡಿಯುಡುಗೊರೆಯನಾತನಿಗಿತ್ತು | ವೃಂದಬಂಧುಗಳ ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೧೧೮ ||
 ಸ್ವಾಮಿಯು ನಮಿರಾಜ ಸಂದಿಸಿ ಸಿರಿಗಾಣ್ಣು | *ಕಾಮವಿದ್ದಿತು ಮೊದಲೆಮಗೆ ||
 ಕಾಮಾರ್ಥವೆಂದು ಸಂದುದು ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದ | ರಾಮೋದದಿಂದಾಗ ಸಖರು || ೧೧೯ ||
 ಹೊದ್ದಿದವರಿಗಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯ | ಹೊದ್ದಿದಂತಿಂಪುದೋರುವನು ||
 ಇದ್ದಿದ್ದು ಲಾಲಿಸು ದಿನದಿನಕಾನಂದ | ಹೊದ್ದುವುದಿನ್ನೆಂದರೊಡನೆ || ೧೨೦ ||

ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನುಬ್ಬಿ ಲೇಸುಲೇಸಿವಿಷ್ಣು | ಸಿದ್ಧಿಯಾದುದು ಪೂತುರೆಂದಾ ||
 ಉದ್ಧಕೆತ್ತಿದರಹೊ ಭಾವವೈದುನರ ಸ | ಮೃದ್ಧ ಲೀಲೆಯೆಯೆಂದನವನು || ೧೨೧ ||
 ನಾಳೆ ವಿವಾಹದರ್ಶಿಯ ಕಾಣೈವೆಂದು ಭೂ | ಪಾಲರ ಕಳುಹೆಂದ ಮಂತ್ರಿ ||
 ವೇಳೆಯಾದುದು ಹೋಸಕನೆ ನಮಿರಾಜನ | ನಾ ಲೋಲ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೧೨೨ ||
 ಹತ್ತಿಂಟುಹಜ್ಜೆಯ ನಮಿರಾಜ ಪೋಪಂದು | ಮತ್ತೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಕೈವೀಸಿ ||
 ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದೆದ್ದು ಮಂದಿರ | ಕತ್ತ ಕಾಲಿಟ್ಟನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೨೩ ||

ಒಂದೆರಳಜ್ಜೆಯನಿಡಿ ದಾದಿಯೊರ್ವಳೆ | ಯ್ತಂದು ಚಕ್ರಿಯ ಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ||
 ಬಂದನು ನಮಿರಾಜ ತಾನೆ ತನ್ನರಸಿಯ | ಬೃಂದುದಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳಿದಳು || ೧೨೪ ||
 ಅಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದನು ಕರೆ ನಮಿರಾಜನ | ನಿಲ್ಲಿಮುಟ್ಟಿನಲು ಮತ್ತವನು ||
 ಎಲ್ಲರುಗೂಡಿತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನೊಬ್ಬನೆ | ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾರೊತ್ತಿಗೆಂದಾ || ೧೨೫ ||
 ದೂರಕೆ ಸಾರ್ಧರೂಳಿಗದವರ್ ತಾನು ಮೈ | ಸಾರಲೊಡನೆ ಚಕ್ರಿ ತನ್ನ ||
 ತೋರಗೈಯಿಂದ ತಾನಾತನ ಕೈವಿಡಿ | ದಾರಯ್ದು ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಾ || ೧೨೬ ||
 ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ನೀನೆಯ್ದಿದೈ ನಿನ್ನ ಸತಿಯರ | ನಿನ್ನೂ ರೊಳಿಸಿ ಬಂದೆ ಗಡಾ ||
 ನನ್ನ ತಂಗಿಯರಿತ್ತ ಬಾರದಿದರ್ ರೆ ಹೇಳು | ನನ್ನರ್ತಿ ಸಲುವುಡೆಯೆಂದಾ || ೧೨೭ ||
 ಅಮ್ಮಾಜಯಿದ್ದಳಾನಿದ್ದೆನನುಜನಿದ್ದ | ನೆಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿದ್ದರೀಗ ||
 ನಿಮ್ಮ ವೈಭವಕೇನು ಕಡಮೆಯಾದುದು ಸಾಕು | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳವರೇತಕೆಂದಾ || ೧೨೮ ||
 ಬಿಡೆಯಲಾ ನಿನ್ನ ಪ್ರಪಂಚವ ನಾನು ನ | ನೋಡುಹುಟ್ಟಿದವರೆಂದ ಮೇಲೆ ||
 ಕಡುಬೇಗ ಕರೆಸುವೆನೆನ್ನದೆ ನೀನಿದ | ನುಡಿದರೆ ನಮಿರಾಜಯೆಂದಾ || ೧೨೯ ||
 ಬೇಡವೈ ಕರೆಸು ನೀನೆರವುಗಾಣ್ಣುಡಕಾನು | ಮಾಡಿದ ನೋವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ||
 ನೋಡಬೇಕೆನ್ನನುಜೆಯರೆನ್ನ ಲೇಸನೆ | ದಾಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ ನೊಂದು || ೧೩೦ ||
 ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿಡೆಗವರೇಕೆಂದು ನಾನೋರೆ | ಮಾಡಿ ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಬಂದೆ ||
 ನೋಡಬಾರದೆ ರಾತ್ರಿಯೊಳೆ ಕರೆಸುವೆನೆಂದ | ಕೂಡೆ ತಕ್ಕಿಸಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೩೧ ||
 ಅಲ್ಲವೈ ನಮಿರಾಜ ಅತ್ತಾಜಿವೆರಸಿ ನೀ | ವೆಲ್ಲರಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಹಿಂದೆ ||
 ಅಲ್ಲಿರ್ವ ಪೆಂಗಳು ಮರುಗರೆ ಅದು ಸೊಗ | ಸಲ್ಲವಿನ್ನಾಯ್ತು ಲೇಸೆಂದಾ || ೧೩೨ ||
 ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಗಳ ಕಂಡಿಷ್ಟು | ಸುಮ್ಮಾನದೊಳಗರ್ತಿ ಸಲಲಿ ||
 ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿಚ್ಚೆಯನರಿಯೆಯವೊಸಗೆಗೆ | ಸುಮ್ಮಾನಗೊಳುತಿಹರೆಂದಾ || ೧೩೩ ||
 ಇಬ್ಬರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ನುಡಿಗಳ ಕೆಲದೊಳಿ | ದೊಬ್ಬರು ಕೇಳದಂತಾಡಿ ||
 ಒಬ್ಬ ಭೂಪತಿ ಹೊರಗೃಹಕಡಿಯಿಟ್ಟು ಮ | ತೊಬ್ಬನೆಯ್ದಿದನೊಳಗೃಹಕೆ || ೧೩೪ ||

ಸಿಂಧುದೇವಾಂಕಗಂಗಾದೇವನವರೆಯ್ದು | ಬಂಧುತನವ ಖಗೇಂದ್ರನಿಗೆ ||

ಸಂಧಾನಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳರು ನಮಿರಾಜ ಸು | ಗಂಧವಾಸಕೆ ಹೊಕ್ಕನೊಡನೆ || ೧೩೫ ||

ಉಲುಪೆಯ ಹೊಸತಾಗಿ ಕಳುಹಬೇಡತ್ತೆಯ | ನಿಳಯವ ನೊದಲೆ ತುಂಬಿಸಿದಾ ||

ಒಳಗಣೂಳಿಗವೆಣ್ಣುಗಳ ಕಳುಹಿದ್ದನಾ | ಗಳೆ ಬೋನಗುಡಿಕೆಯಟ್ಟಿದರು || ೧೩೬ ||

ವಿಮಲಾನ್ನಪಾನವ ಕೊಂಡು ಚಕ್ರೇಶನು | ನಮಿರಾಜ ನೊದಲಾದರೆಲ್ಲ ||

ಅಮಲಲೀಲಾಂಗದೊಳಿರುತಿರ್ದರಲ್ಲಿಗೆ | ನಮಿರಾಜವಿನಯದ ಸಂಧಿ || ೧೩೭ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||

ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೩೮ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು |

ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೩೯ ||

ಮನಮುಟ್ಟು ನೋಡುವ ಸುಖಿಗಡೆಬಿಡವಿಲ್ಲ | ದನುಪಮಸುಖವೀನ ಸುಲಭಾ ||

ಅನುದಿನ ಚಲಿಸದೆನ್ನೆದೆಯೊಳಗಿರು ಸುಖ | ವನಧಿ ಚಿದಂಬರವುರಾ || ೧೪೦ ||

ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮಸಂಧಿ.

ಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆಯ ಮದುವೆಗೆ ಮುನ್ನ ಜಗವ ಸು | ಖೋಕ್ತಿಯೊಳ್ಳನ್ನಿ ಪ ಸೊಬಗಾ ||
ವ್ಯಕ್ತಮತಿಯ ತೋರು ಜಯ ಜಯ ಪರಮವಿ | ರಕ್ತಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರೆಂದು ಭರತೇಶ ತಾನೆಮ್ಮ | ನುಡಿದ ಗಡೆಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||
ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ತೆರಳಿಸಿ ಬಂದರು ನಮಿರಾಜ | ಮಡದಿಯರಾ ತೇಜ ಕಿರಿದೆ || ೨ ||

ವಿನಮಿರಾಜನ ತಾಯಿ ಶುಭದೇವಿಯಾತನ | ವನಿತೆಯರೈನೂರ್ದರೊಡನೆ ||
ತೊನೆದೆಂಟುಸಾವಿರ ನಮಿರಾಜನರಸಿಯ | ರಿನನುದಯಕೆ ಬಂದರೊಸೆದು || ೩ ||

ಕಚ್ಚರಾಜನು ಯಶಸ್ವತಿಯರಣ್ಣನು ಮಹಾ | ಕಚ್ಚ ಸುನಂದಾದೇವಿಯರ ||
ಸ್ವಚ್ಛದ್ವಾನು ಕಚ್ಚನೃಪಗೆ ತಮ್ಮನು ಮಹಾ | ಕಚ್ಚ ತಾವಮ್ಮತಭೋಗಿಗಳು || ೪ ||

ಕಚ್ಚರಾಜಗೆ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿನಮಿರಾಜ | ರಚ್ಚದಿಂದುದಯಿಸಿದವರು ||
ಇಚ್ಛಾಮಹಾದೇವಿನಮಿರಾಜರು ಮಹಾ | ಕಚ್ಚ ರಾಜನಿಗೊಗೆದವರು || ೫ ||

ಸ್ಥರನಿಗಿಚ್ಛಾದೇವಿ ಪತಿಯಾಗಿ ಪೌದನ | ಪುರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಳುತಿಹಳು ||
ಭರತೇಶಗೀ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುವ ಸಂಭ್ರಮಕೆ ತಾ | ವರದೊಲ್ಲರೊಗ್ಗಾದರಂದು || ೬ ||

ಬಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ಭರತೇಶ ಮನದೊಳಾ | ನಂದವೆಯ್ವಿದನಿನ್ನು ಮದುವೆ ||
ಚಂದವೆಂದನು ಬೆಳಗಾಗಲೊಡನೆ ಜಿನ | ಮಂದಿರದೊಸಗೆಗೆ ನಡೆದಾ || ೭ ||

ಮದುವೆಯುತ್ಸವಕೆಂದು ಕಟಕದ ನಡುವೆಯೊ | ಡ್ಡಿದುದೊಂದು ಹೊಸ ಜನವಾಸಾ ||
ಅದಕೆ ನೃಪರ ಮನೆದೇಹಾರಗಳು ನೆಲ | ಸಿದುವವಸರಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ || ೮ ||

ಭೂರಾಮ ತಾನೆ ಪೂಜಿಪೊಡೆಂದು ಮೋಕ್ಷ ಶೃಂ | ಗಾರ ತನಗೆ ಸಲ್ಲದಾಗಿ ||
ಭೂಂವಿಪ್ರರು ಪೂಜಿಗೈಯೆ ಮೋಹನದ ಶೃಂ | ಗಾರದೊಟ್ಟಿದ್ದನೀಕ್ಷಿಸುತ || ೯ ||

ಬಾಜಪ ವಾದ್ಯಕೋಟಿಗಳೊಪ್ಪೆ ಬಹುವಸ್ತು | ರಾಜಿಯೊಲ್ಲನಪೂಜೆಯಾಯ್ತು ||
ಆ ಜನಪತಿಗದು ಸಂಕಲ್ಪಪೂಜೆ ನಾ | ನಾಜನಪರಿಗದು ಮೇರು || ೧೦ ||

ಜನಪೂಜೆಯಾಗಲಭ್ಯಂಗಪೂರ್ವಕ ವಿಪ್ರ | ಜನಕೆ ಸತ್ತದೊಳನ್ನವಾಯ್ತು ||
ಕನಕವಸ್ತುಗಳ ಕರ್ಪೂರವೀಳಿಯವ ಚಂ | ದನವನಿತ್ತನು ತಣಿವಂತೆ || ೧೧ ||

ಸತಿಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಪತಿಭರತೇಶನೊ | ಜಿತಸುಖದೊಳು ಬಾಳಲೆಂದು ||
ಹಿತದಿಚ್ಛಾ ಭೋಜನವುಂಡು ದಾನವ ಕೊಂಡು | ವಿತತವಿಪ್ರರು ಪರಸಿದರು || ೧೨ ||

ಉಂಡುದಿಲ್ಲಿಂತುಟೂಟವ ಮುನ್ನ ದಾನವ | ಕೊಂಡುದಿಲ್ಲಿಂತುಟೆಂದೊಸೆದು ||
 ಮಂಡೆಯಾಡಿಸುತ ಕಣ್ಣುಚ್ಚುತೊಲೆವುತೊಲೈ | ಗೊಂಡು ಹರಸಿದರು ದ್ವಿಜರು || ೧೩ ||
 ಪರದರ ರಾಯಸದವರ ಗಣಿಕೆಯರ | ಪರಿವಾರದೊಳಗೆ ಸರ್ವರನು ||
 ಪರಮಾನ್ನಪಾನದೊಳಗೆ ತೃಪ್ತಿವಡಿಸಿದ | ಭರತೇಶಗೀನದು ಘನವೆ || ೧೪ ||
 ಸಾಲುಗೇರಿಗಳೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭೋಜನ | ಶಾಲೆಯ ಸುರಶಿಲ್ಪಿ ರಚಿಸೆ ||
 ಸಾಲನ್ನಭಕ್ಷ್ಯವ ಗೃಹಪತಿ ಪ್ರೇರಿಸೆ | ಪಾಳೆಯ ತಣಿದುದು ಕ್ಷಣಕೆ || ೧೫ ||
 ಇಡಿಸಿದನಲ್ಲಲ್ಲಿ ದುಗುಲನೆಟ್ಟಗಳೆಲೆ | ಯಡಕೆ ಕಪ್ಪುರದ ಬಿಟ್ಟುಗಳಾ ||
 ಕೊಡಿಸಿದನೆಲ್ಲಗೆ ಕ್ಷಣದೊಳು ಬಯಲಾಯ್ತು | ಕಡೆಮುಟ್ಟು ತಣಿದುದು ಕಟಕಾ || ೧೬ ||
 ಎಡೆಪಟ್ಟು ಮನೆಯೊಳುಂಬುವರುಂಡು ಮನ್ನಣೆ | ವಿಡಿದರು ನೀಚರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
 ಹೆಡೆಗೆಯೊಳ್ಳ ಜ್ಞಾಯ ಕೂಡಲೆಯಡಕೆ ಕ | ಪ್ಪಡವೀಯೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರತ್ತ || ೧೭ ||
 ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮರುತಮಾವಾನೆ ಕುದುರೆಗೆತ್ತಿ | ಗೊಟ್ಟಾದ ಕೀಲಾರಗಳಿಗೆ ||
 ಒಟ್ಟಿಸಿದನು ಮಡ್ಡಿ ಬಾಣು ಕಡಲೆ ಕಬ್ಬು | ಬಿಟ್ಟುಗಳಡ್ಡಲಾದಂತೆ || ೧೮ ||
 ಪರಿವಾರ ತಣಿಯೆ ವ್ಯಂತರರನು ಭೂಷಣ | ಪರಿಮಳ ವಸ್ತ್ರದೊಳ್ಳಣಿಸಿ ||
 ದೊರೆಗಳ ಸನ್ನಾನದೊಳು ಕರೆಕೊಂಡು ತ | ನ್ನರಮನೆಗೆದ್ದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೯ ||
 ನರಪತಿ ಖಗಪತಿ ಖಗಮಂತ್ರಿ ಸಖರ ತ | ನ್ನುರುಮಂತ್ರಿಯನು ತೃಪ್ತಿವಡಿಸಿ ||
 ಕರಮುಟ್ಟು ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೇಂ | ಸುರಸನೊ ಭರತರಾಜೇಂದ್ರಾ || ೨೦ ||
 ಅರಸುಮಕ್ಕಳಿಗವರಬಲೆಯರೆಲ್ಲರಿ | ಗೆರವುಗಾಣದೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ||
 ಕರೆದುಣಲಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೂಡಲಿತ್ತು ತೊಡಲಿತ್ತು | ಪಿರದರ್ತಿಮಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು || ೨೧ ||
 ಗಂಗಾದೇವಿಗೆ ಸಿಂಧುದೇವಿಗೆ ತನ್ನ | ತಂಗಿಯರ್ಗುಚಿತವಸ್ತುಗಳಾ ||
 ಸಾಂಗಿಕದೊಳಗಿತ್ತು ಸುರಪರಿವಾರಜ | ನಂಗಳೆಲ್ಲರ ಮನ್ನಿಸಿದನು || ೨೨ ||
 ಏನೆಂಬೆ ವಿನಯವನತ್ತೆಯರಿಬ್ಬರಿ | ಗಾ ನಮಿರಾಜಗಾ ನೃಪನ ||
 ಮಾನಿನಿಯರಿಗಾತನನುಜನ ಸತಿಯರ್ಗೆ | ಬೋನಗುಡಿಕೆಗಳೆಯ್ದಿದುವು || ೨೩ ||
 ಜನಪ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಗಾವುದದೊಳಗೆ ತೆ | ಕ್ಕನೆ ತುಂಬಿದೆಲ್ಲರ ತಣಿಸಿ ||
 ಮುನಿಭುಕ್ತಿಯೊಂದೆ ಕಡಮೆಯಾದುದೆಂದು ಭಾ | ವನೆಯೊಳಗದನು ತೀರ್ಚಿದನು || ೨೪ ||
 ನಮಿರಾಜ ಬಾರನಿಂದಿಗೆ ವಿನಮಿಯನಿಂದು | ಮಮತೆಯಿಂ ಕಳುಹಹೇಳಿದಾ ||
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಂಡೊಂದುಪಂತಿಯೊಳಾಗ | ಸುಮುಖನಾರೋಗಣೆಗೈದಾ || ೨೫ ||
 ಕಣ್ಣು ತಣಿಯೆ ಚಕ್ರಿ ಮಾಳ್ವೊಸಗೆಯ ನೋಡಿ | ಹಣ್ಣಾದುದತ್ತೆಯ ಚಿತ್ತಾ ||
 ಬಣ್ಣವೇರಿದ ನಮಿರಾಜನೊಂದಾನೊಂದು | ಹೆಣ್ಣು ಕೂರ್ತಾಗದುದೇನು || ೨೬ ||

ಮುಂಬಗಲಿಂತು ಲೀಲೆಯೊಳು ಸಾಗಿತು ಮತ್ತೆ | ಹಿಂಬಗಲಿನೊಳು ಚಕ್ರೇಶಾ ||
ತುಂಬಿದ ಕಟಕದೊಳ್ಳುಂಕುಮಗಂಧಕ | ದಂಬದೋಕುಳಿಯಾಡಿಸಿದನು || ೨೭ ||
ಚಾರುಕಸ್ತೂರಿಕರ್ಪೂರವೆರಸಿದ ಪ | ನ್ನೀರಕೊಪ್ಪರಿಗೆದೋಣಿಗಳಾ ||
ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳೆಡೆಗೆಟ್ಟನೊಳೆಡೆ ಪರಿ | ವಾರ ವಸಂತವಾಡಿದುದು || ೨೮ ||
ಗುಂಡಿದುಳ್ಳಾಡಿ ಸರ್ವರು ಹೊಕ್ಕು ಕೂಡೆ ಹೊ | ನ್ನುಂಡೆ ಜೀರ್ಣೋಳವೆಯೊಳ್ಳೊಗೆದು ||
ಸುಂಡಿಲೊಳ್ಳೊಸುವಾನೆಗಳಂತೆ ಚಲ್ಲಿದ | ಮೌಂಡೆ ಮೈ ನನೆಯಲ್ಲೊರಿಗೆ || ೨೯ ||
ಬೊಂಬುಳಿ ಪಟಹ ಮೃದಂಗ ತಿತ್ತಿರಿ ಕಾಳೆ | ಬಿಂಬಳಿಯೊಳು ಗಳಬಳಸೆ ||
ತುಂಬಿ ತೆಗೆದು ಹರಿದಿಟ್ಟಾಡಿ ಕುಣಿದು ಸೇ | ನಾಂಬುಧಿ ಲೀಲೆಮಾಡಿದುದು || ೩೦ ||
ಕುಸುಮಶ್ರೀಗಂಧಕುಂಕುಮದಲ್ಲಿ ಪನ್ನೀರೊ | ಳಸಮಕಟಕವೆಲ್ಲ ನೆನೆದು ||
ಕೆಸರಾಯ್ತು ನೆಲನೆಲ್ಲ ಬೇಸಗೆಯೊಳಗೆ ತಂ | ಪೆಸೆವ ಪರ್ಮಳೆಗರೆದಂತೆ || ೩೧ ||
ಆನೆಯ ಮೇಲರಸನ ಮನೆ ದೇಹಾರ | ಗಾನನರ್ತನವಾದ್ಯವೆಸೆಯೆ ||
ಸೇನೆಯೊಳ್ಳೆರೆದು ಬಂದರಮನೆಗೆಯ್ವಿತೊಂ | ದಾನಂದದೊಡವನೇನೆಂಬೆ || ೩೨ ||

ಸುರಗಂಗಾದೇವನು ಸಿಂಧುದೇವನು ನಮಿ | ಧರಣೀಶನರಮನೆಗೆಯ್ವಿ ||
ಉರುತರಮಂಗಳಾಭರಣವ ತಂದು ಸೋ | ದರಿಗಿತ್ತು ಮಗುಕ್ಷರರ್ತಿಯೊಳು || ೩೩ ||
ಅದ ಕಾಣುತ್ತವರ ಪೆಂಡಿರು ನಾವು ಹೋಗಿಯಾ | ಮದವಳಿಗೆಗೆ ಸುವಸ್ತುಗಳಾ ||
ಪದಿಸಬೇಡವೆಯೆಂದರದಕೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನೊ | ಪ್ಪಿದರೆಯ್ದಿರೆಂದರಂತವರು || ೩೪ ||
ಒದವಿ ಗಂಗಾದೇವಿಸಿಂಧುದೇವಿಯರು ರಾ | ಗದೊಳಣ್ಣನೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ||
ಮದುವೆಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಪೆಣ್ಣು ನಾವು ನೋ | ಡಿದರಾಗದೆಯೆಂದರೊಡನೆ || ೩೫ ||
ತ್ವರಿತವಿಷ್ಟೇಕಕ್ಕ ಸೈರಿಸಿ ರಾತ್ರಿಗೆ | ಮ್ಮರಮನೆಯೊಳು ನೋಡಬಹುದು ||
ಪರರ ಮನೆಗೆ ನೀವು ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡೆಯ್ದುವು | ದರರೆ ಬಲ್ಲವಿಕೆಯೆಯೆಂದಾ || ೩೬ ||
ಪರಗೃಹವಾವುದು ಗಗನವಲ್ಲಭನೆಂಬ | ಪುರವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಕಟಕದೊಳು ||
ಬರಹೇಳಿದಂತೆ ಬಂದಿದ್ದರು ನಾವೆಯ್ದೆ | ಪರಿಭವವೇನಣ್ಣ ನವಗೆ || ೩೭ ||
ಸ್ವೀಕಾರಬಟ್ಟು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ | ನೂಕಿ ಬಂಧುಗಳೆಯ್ದಲವರು ||
ಎಕವರ್ಬಂದರೊ ಕರೆದೆನೆಯೆಂಬರು | ತೂಕ ತಗ್ಗಿ ವುದಕ್ಕೆಯೆಂದಾ || ೩೮ ||
ನೀನೊಲ್ಲ ನಂಟರೆಂದರೆ ನಂಟರುರೆ ಬಂಟ | ಮಾನಸರೆನೆ ಬಂಟಿರೆಲ್ಲ ||
ಎನ ಮಾಡುವರಣ್ಣ ಪರರೆಮಗವರ ಪ | ನ್ನಾನವೇನೊಲಿದಿಟ್ಟುದೇನು || ೩೯ ||
ತಿಣ್ಣವೇನಾರುಖಂಡದೊಳು ಬಾಳ್ವರೊಳೊಂದು | ಪೆಣ್ಣು ಕೂರ್ತಿವರಿಷ್ಟ ಸಿರಿಯಾ ||
ಹಣ್ಣೆದರಾ ಹೆಣ್ಣು ನೋಳ್ವರ್ತಿಯಾಯ್ತೆಮ | ಗಣ್ಣಾಜಿ ಹೇಳೆಂದರೊಡನೆ || ೪೦ ||

ಸಲಲಿ ನಿಮ್ಮರ್ತಿಯೆಂದೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ | ಗಳೆ ಹೋಗಿ ಹೊಕ್ಕರಾ ಗೃಹವಾ ||
 ಅಳಿಯನ ತಂಗಿಯರೆಯ್ತಂದರೆಂದತ್ತ | ನಲಿದು ಸಮಾನಮಾಡಿವಳು || ೪೧ ||
 ಕಾಲ ತೊಳೆಯಿಸಿ ಸೇವಕಿಯರೊಡೊಡನೆ ನಿ | ವಾಳಿಯಿಡಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಲೋಲನೇತ್ರೆಯರರಾ ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂದಳಾ | ಲೋಲೆ ಯಶೋಭದ್ರಾದೇವಿ || ೪೨ ||
 ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡಾವು ನಮ್ಮತ್ತಿಗೆಯೊತ್ತಿನೊ | ಇಲ್ಲದೆ ಕುಳ್ಳಿರೆವಾಕೆ ||
 ಎಲ್ಲಿಹಳೇಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನೆ ಮಣೆಮಾಡ | ದಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದಳರ್ತಿಯೊಳು || ೪೩ ||
 ಸೂಸುಮೋಹನದ ಸಿಂಗರದೊಟ್ಟು ತನ್ನ ವಿ | ಲಾಸಿನಿಯರ ಬಳಸಿನೊಳು ||
 ಪೂಸರಲನ ಪುಣ್ಯದೇವತೆಯಂತಿರ್ದ | ಭಾಸುರಾಂಗಿಯ ಕಂಡರಾಗ || ೪೪ ||
 ನಿನ್ನರಸನ ತಂಗಿಯರು ಬಂದರೇಳಕ್ಕ | ಮನ್ನಿಸೆಂದಳು ತಾಯಿ ಮಗಳಾ ||
 ಚೆನ್ನೆಯಿದ್ದಿದಿರಾಗಿ ಬಂದಳನ್ನೋನ್ಯಪ್ರೇ | ಮನ್ನೆಡಲಾಲಿಂಗಿಸಿದರು || ೪೫ ||
 ಕಲಶಕೆ ಕಲಶ ಸೇರಿದವೊಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರ | ಮೊಲೆ ಸೋಂಕೆ ತಕ್ಕಗೆ ತೋಳು ||
 ಬಳಸದಾದುವು ಬಡನಡು ಸೋಂಕೆತಿಲ್ಲ ಕಂ | ಗಳೊಳಪ್ಪಿದರು ನಸುನಗುತ || ೪೬ ||
 ಮೂವರೊಂದಾಗಿ ಕುಳಿತರು ಯಶೋಭದ್ರಾ | ದೇವಿ ಕೆಲದೊಳು ಕುಳಿತಳು |
 ಸೇವೆಯ ನರಸುರಸತಿಯರು ಬಳಸಿಯಂ | ದಾ ವಿಭವದೊಳಿರ್ದರಾಗ || ೪೭ ||
 ಪಡೆವ ತೇಜವೆ ದೊಡ್ಡಿ ತಲ್ಲವೆ ಚಕ್ರಿಯ | ಮಡದಿಯಂತಮರಕಾಂತೆಯರ ||
 ಒಡನೆ ಕುಳ್ಳಿರಲಾಯ್ತೆ ಜನನಿಗೆ ಪುಣ್ಯದ | ನಡೆವಳಿ ಬೇರಲ್ಲೆ ಜಗಕೆ || ೪೮ ||
 ಮಂಡೆ ಮೈಗಹ ಮುತ್ತ ಪಡೆದ ಬಿದಿರು ಕರೆ | ವಂಡೆಗಹುದು ಮಂಡೆಗಹುದೆ ||
 ಮಂಡಲೇಶಗೆ ತಕ್ಕ ಪೆಣ್ಣ ಪೆತ್ತವಳೊತ್ತು | ಗೊಂಡು ಕುಳಿತರರ್ತಿವಡುತ || ೪೯ ||
 ನೋಡಿದರಾಕೆಯ ಹಾವಭಾವಗಳ ಮಾ | ತಾಡುವಂತೆಸೆವ ಸಿಂಗರವಾ ||
 ನಾಡಾಡಿವೆಣ್ಣಲ್ಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮರು | ಇಾಡುವಳೆಂದು ನೆನೆದರು || ೫೦ ||
 ಕಾರುಳೊಳು ಮಿನುಮಿನುಗಿ ಕಾಣಿಸುತಿಹ | ತಾರಗೆಗಳ ಬಂಬಲಂತೆ ||
 ತೋರಮುಡಿಯೊಳೆಮ್ಮತ್ತಿನ ಬಲೆಯ ಶೃಂ | ಗಾರವೊಪ್ಪಿರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರು || ೫೧ ||
 ಕಾಳಿಂದಿಯಿದಿರೊಳು ಸುರಗಂಗೆ ಹೃವುದ | ಕೇಳಿತಿಲ್ಲದೆ ಕಂಡೆವೆಂದು ||
 ನೀಲಕುಂತಳೆದೇಮ್ಮತ್ತಿನ ಬೈತಲೆ | ಗಾ ಲಲನೆಯರು ಮೆಚ್ಚಿದರು || ೫೨ ||
 ಹರಳೋಲೆ ಮಕರಿಕಾಪತ್ರ ಮೂಕುತಿ ಸಣ್ಣ | ಗೆರೆಯ ತಿಲಕ ಚವಿಚವಿಸೆ ||
 ಸುರಸತಿಯರು ನೋಡಿ ಸೋತರಾ ಪೊಗಕಿನ್ನು | ನರಸತಿಯರು ಸೋಲ್ವುದರಿದೆ || ೫೩ ||
 ವಸ್ತುಕವರ್ಣಕಕ್ಕತಿಯ ಲಿಪಿಯ ಸಾಲು | ಪುಸ್ತಕದೊಳಗೆಸೆವಂತೆ ||
 ಪುಸ್ತಿಯ ಚಿಂತಾಕು ಮಣಿಸರ ಬಂದಿ ಪ್ರ | ಶಸ್ತವಡೆದುವು ಕಂಠದೊಳು || ೫೪ ||

ಹಸ್ತಕಡಗ ಗೌಳಸರ ಬಳಿ ಭುಜಕೀರ್ತಿ | ಪ್ರಸ್ತುತದುಂಗುರ ತಾತಿ ||
ಹಸ್ತಿಯ ಸುಂಡಿಲ ನಗುವ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ | ಹಸ್ತಿಗಮನೆಗೆ ಮೆರೆದುವು || ೫೫ ||

ಪದಕಹಾರವ ಹೇರಲಡಕದಿ ಬಳಿದುವ | ಲ್ಲದಂನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವುನೆನಲು ||
ಎದೆತುಂಬಿ ಬಳಿದ ಬಲ್ಲೊಲಿಗಳಾ ಹಾರವ | ಪದಕವನಾಂತು ಮೆರೆದುವು || ೫೬ ||

ತೂಕದ ನೊಲೆಗಳ ಬಡನಡು ತಾಳದೆಂ | ದಾ ಕಾಂತೆ ಚಿನ್ನದ ಕಟ್ಟಾ ||
ಜೋಕೆಗೈದಳೊಯೆನೆ ನವರತ್ನಮಯದ ಚಿಂ | ತಾಕು ತೋರಿತು ನಡುವಿನೊಳು || ೫೭ ||

ಎರಡುಬೆಟ್ಟವ ಮುಟ್ಟಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ಶೇ | ಖರಿಸಿ ಮೂಡಿದುದೊಯೆಂಬಂತೆ ||
ಬೆರಕೆವರಲ ಹೊನ್ನ ನೇವಳ ಹೊಳಿದುದಾ | ತರುಣಿಯ ಕಟಿತಬಾಗ್ರದೊಳು || ೫೮ ||

ಕರೆಗೊಂಡ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲೊಳು ಚಿತ್ರವನೆ ದಿಟ್ಟ | ಗುರಿವ ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ||
ನಿರಿವಿದಿದುಟ್ಟ ದೂವಟದ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ | ಮೆರೆದುದು ಹೊನ್ನ ಗೊಂಡೆಯವು || ೫೯ ||

ರಾಗರಸಾಬ್ಧಿಯ ತೆರೆಗಳೊ ಮದುವೆಗೆ | ಸೀಗುರಿಗಳ ಮಾಳ್ಪೊಡೀಕೆ ||
ತೂಗಿ ಮೇಲ್ಪಂತಿದೋರ್ಪಳೊಯೆನೆ ನಿರಿಗಳ | ಸಾಗಿಸಿದುದಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿತು || ೬೦ ||

ಚಂಡಮಾನರ ವೀರವಿತರಣಗುಣಕೀರ್ತಿ | ಗೊಂಡ ಕಲಾಪಟ್ಟವೆನಲು ||
ಪೆಂಡೆಯ ಪಾದವಟ್ಟಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ಚಂದ್ರ | ಮಂಡಲಮುಖಿಯಡಿಗಳೊಳು || ೬೧ ||

ಬೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಲಿಗಲತಗೆಯೊಡಿ ಮಿಂಚಿಕ್ಕಿ | ಪಿಲ್ಲಿಯುಂಗುರವು ಕಣ್ಣೆಸೆಯೆ ||
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ಕೆಂಬಜ್ಜೆ ಮೆರೆದುವು | ಜೆಲ್ಲು ವಂತನುರಾಗರಸವಾ || ೬೨ ||

ಅಂಜನವರ್ಣದ ಸಣ್ಣರವಕೆಯಪ | ರಂಜಿಯಂದದ ಮೈಗೆ ಮೆರೆಯೆ ||
ಮಂಜುವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲುಸೆರಗು ಬಿಡಂಗಿಳಿ | ದೇಂ ಜಾಣೆ ದಿಟ್ಟಿಗೊಪ್ಪಿದಳೊ || ೬೩ ||

ಕಂಗೊಳವೊಳವಸ್ತ್ರದೊಂದು ಕೆಂಪಿಂದ ಶು | ಭ್ರಾಂಕವಸ್ತ್ರಕೆ ಕೆಂಪು ರಮಿಸೆ ||
ರಂಗು ಮಾದಲದ ಸೀರೆಯನುಟ್ಟಲೆಂಬ ಬಿ | ಡಂಗಿನೊಳಿಸಿದಳಾ ನೀರೆ || ೬೪ ||

ಜೂಳಿಯ ಚಿನ್ನಪೂ ಕಮಲ ಪೂಚಳಿಕೆಗೆ | ತಾಳೆಹೂ ಬೆಂಬಜ್ಜೆ ದಂಡೆ ||
ತೋಳೊಂಕೆ ಕರ್ಣಕೆ ಸರಪಣಿ ಮೊದಲಾಗಿ | ಬಾಲೆಗಾಭರಣವೊಪ್ಪಿದುವು || ೬೫ ||

ಗಂಡನ ಬಾಸಿಗದೊಡನೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ | ತೊಂಡಿಲು ಮೆರೆವುದಿನ್ನದನು ||
ಮಂಡಿವುದೊಂದಲ್ಲದಳಿದ ಭೂಷಣವೆಲ್ಲ | ಮಂಡಳಿಸಿದ್ದವಂಗನೆಗೆ || ೬೬ ||

ಮೈವಾಹದುಚಿತವಲ್ಲದೆ ತೊಡವೇಕೆ ಸ್ವ | ಭಾವಶೃಂಗಾರಾಂಗಿಯವಳು ||
ಹೂವಿಂದ ನಾರೊಪ್ಪುವಂತೆಯಾಕೆಯ ಸೋಂಕಿ | ಪಾವನವಾದುವು ತೊಡಿಗೆ || ೬೭ ||

ಅಭರಣಗಳಾಕೆಯಂಗವ ಸೋಂಕಿ ಕ | ಳಾಭರಿತಗಳಾದುವಿನ್ನು ||
ಆ ಭಾವ ಭರತರಾಜೇಂದ್ರನ ಸೋಂಕಿ ಮ | ಹಾಭೂಷಣಾಂಗಿನಿಯಹಳು || ೬೮ ||

ಸಖಿಯರು ಕೊಡುವೆಲೆಘಳಿಗೆಯ ಕೊಳುತ ಸ | ಮ್ಮುಖದೊಳಿದ್ದಮರಕಾಂತೆಯರ ||
 ಮುಖವ ನೋಡುತ ಸುಮ್ಮನಿದಳು ಗಂಭೀರ | ಸುಖಿಯ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯಲ್ಲೆ || ೬೯ ||
 ನೀನೇ ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಸೋಲಿಪಳಿಂದವ | ರಾನಂದದಿಂದ ಕೇಳಿದರು ||
 ಏನದು ದೊಡ್ಡತೆ ನನಗೆಂದು ನಗುವಂತೆ | ಮೋನದೊಳ್ಳುಗುತಿದಳಾಕೆ || ೭೦ ||
 ಈ ತಿಲಕವೆ ಚಕ್ರಧರನ ಸೋಲಿಪುದು ಪೇ | ಳೆ ತುರುಬೆ ಮತ್ತೀ ಪೂವೆ ||
 ಮಾತಾಡು ಹೆಣ್ಣೆಯೆಂಬರು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾಕೆ | ಸೋತಂತೆ ತಲೆಗುಸಿದಿಹಳು || ೭೧ ||
 ಕೆಯ್ಯಿಂದ ಮೊಗವಿಡಿದಿತ್ತಿ ನಗುತ ನೋಳ್ಳು | ರಯ್ಯಯ್ಯ ನನ್ನಯ ಜಾಣ್ಣೆ ||
 ಮೆಯ್ಯುಳ್ಳ ಮದನ ನಿನಗೆ ಮೆಚ್ಚು ವನೆ ನಮ್ಮೊ | ಳೊಯ್ಯನೆ ನುಡಿಯೆಂಬರೊಸೆದು || ೭೨ ||
 ಕಡೆಗಡ್ಡೆ ಮೊಗವಿಕ್ಕಿ ಸುಮ್ಮನಿಹಳು ನೋಡಿ | ನುಡಿಗಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣಿಗೆಮ್ಮಣ್ಣ ||
 ಕಡುಸೋತುದಾಯ್ತಲ್ಲಯೆಂದೊತ್ತಿ ಚುನ್ನವ | ನುಡಿವರದಕೆ ನಗುತಿಹಳು || ೭೩ ||
 ಸರಸಗುಣಗಳಿಲ್ಲದಿವಳ ರೂಪೇನು ಕಾ | ಸರಕನ ಹಣ್ಣಿನಂತೆಂದು ||
 ಕೆರಳಿಸಿ ನುಡಿವರು ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು | ಶಿರಬಾಗಿ ನಗುತಿಹಳಾಕೆ || ೭೪ ||
 ಇಂದು ನುಡಿಯಳಾಕೆ ನಾಳೆ ನಾಡಿದು ನೀವು | ಬಂದೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾಡಿ ನೋಡಿ ||
 ಒಂದೊಂದು ನುಡಿಯೊಳೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಡುವಳು ಸಾ | ಕಿಂದಿಗೊಂದಳು ಮಧುವಾಣಿ || ೭೫ ||
 ನಿಮ್ಮ ಪಾಡೇನು ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ನುಡಿಗಳ | ನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಪಳು ||
 ನಮ್ಮದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ಪರರಿಗೆ ಜಾಣ್ಣೆಯೇ | ನಮ್ಮ ಸೈರಿಸಿರೆಂದಳವಳು || ೭೬ ||
 ಅಲ್ಲವೆ ಪೇಳಿಕೆಗುರೆ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡ | ನಲ್ಲದೆ ನುಡಿಯದ ಭಲವೆ ||
 ಒಳ್ಳಿತಾಯ್ತದ ಪೇಳುವೆಮ್ಮಣ್ಣಗೆಂದರು | ನಲ್ಲವೆಣ್ಣೆದಿನಾಚಿ ಬಿದರಿ || ೭೭ ||
 ಏಕೆ ಕಾಡುವಿ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನೊಳ್ಳಿಮ್ಮೊಡ | ನೀ ಕನ್ನೆ ನುಡಿದು ಗೆಲ್ಪುವಳೆ ||
 ಸಾಕು ಸೈರಿಸಿರೆಂದು ವಿನಯದಿಂದವರಿಗೆ | ಚ್ಚಾಕಾರಗೈದಳಾ ತಾಯಿ || ೭೮ ||
 ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಗ್ಗಳ ನೀವು ದೇವಸ್ತ್ರಿಯ | ರೆಮ್ಮೊಳೇನುಂಟಕ್ಕಂದಿರಾ ||
 ನಿಮ್ಮವರೆದೆಮ್ಮ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರೆಯೆಂದು | ಹಮ್ಮಳಿದೊರೆದಳಾ ಜನನಿ || ೭೯ ||
 ಸುರಸತಿಯರಿಗಧಿಕದ ಪೆಣ್ಣ ಪತ್ತೆ ಭೂ | ವರಕುಲೋತ್ತಂಸನಿಗಿವಳಾ ||
 ಪರಿಣಯನವ ಮಾಳ್ವ ಸಿರಿವೆತ್ತ ನೀನೆ ಭಾ | ಸುರಪುಣ್ಯವತಿಯೆಂದರವರು || ೮೦ ||
 ಇವಳ ವಿವಾಹಕಾರಣವಾಗಿ ನಾವಿಂದು | ತವರುಮನೆಯ ಕಂಡೆವಾಗಿ ||
 ಇವಳಲ್ಲದೆಮಗಾರು ಹಿತವೆಯರೆಂದು ಮ | ತ್ತವರು ಸಂತಸದೊಳಾಡಿದರು || ೮೧ ||
 ವಿನಯವಾಕ್ಯವನಿಂತು ನುಡಿದು ಮತ್ತಣ್ಣನ | ವನಿತೆಗಾಭರಣವಸ್ತ್ರಗಳಾ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದಿತ್ತು ಪೋಪೆನೆಂದೊಂದು | ಬಿನದವ ತೊಡಗಿದರೊಡನೆ || ೮೨ ||

ಅತ್ತಿಗೆ ನೋಳ್ವೆವುಂಗುರಗಳ ತೋರೆನು | ತೊತ್ತಿ ತೆಗೆದು ಬೆರಳಿಂದ ||
 ಇತ್ತಳು ಕುರುಹನೆಂದಿದ ನಿನ್ನ ಪುರುಷನಿ | ಗಿತ್ತಸೆವನುತೆದ್ದರೊಡನೆ || ೮೩ ||
 ಏಳೇಳಲಿಬ್ಬರ ಕೈವಿಡಿದಳು ಕುಳ | ತೇಳದೆ ಕೈಗಳ ನೀಡೆ ||
 ಚಾಳಿಸಿ ಪೋಸೆನೆಂದತ್ತಿತ್ತಲೊಲಿದರು | ಬಾಲೆ ಬಲ್ಪಿಡಿದು ತೆಗೆದಳು || ೮೪ ||
 ಪೆಣ್ಣಾನೆಯೊಂದು ಚಲ್ಲದೊಳು ತೆಗೆದೊಡೆರ | ಕೈಣ್ಣಾನೆ ಬರ್ಪ ತೆರದೊಳು ||
 ಪೆಣ್ಣು ಗಳಿಬ್ಬರು ಮಿಸುಕದೆ ಕುಳಿತರಾ | ಪೆಣ್ಣಿನ ಶಕ್ತಿಯಿನ್ನೆಂತೊ || ೮೫ ||
 ಭೂರಿನಾರಿಯರ ಕೂಡಿದರು ಚಕ್ರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ | ಸ್ತ್ರೀರತ್ನದೊಳಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ ||
 ಸ್ತ್ರೀರತ್ನವೆವಳಿನಲಾಕೆಯ ಶಕ್ತಿ ಗಂ | ಭೀರ ಶೃಂಗಾರವಾಗುಂಟು || ೮೬ ||
 ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯ ಕಾಣುತ | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೊರೆದರಾ ಕ್ಷಣವೆ ||
 ನಮ್ಮ ಚಕ್ರಿಯ ಸೊಕ್ಕ ನಿಲಿಸಳೆದರು ನಕ್ಕು | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರರ್ತಸಲು || ೮೭ ||
 ಸಂಧಾನಕೆಂದೆಯ್ವಿ ಸೂರೆಮಾಡಿದರೆಂಬ | ಅಂದದೋರ್ಪಿಯೆಂದು ನಗುತ ||
 ಸಿಂಧೂರದಂತಾಯ್ದುಕೊಂಡಳುಂಗುರಗಳ | ತಾಂ ದನಿದೋರುತವರೊಳು || ೮೮ ||
 ನುಡಿ ಪೊಣ್ಣುಲಾಕೆಯ ಧ್ವನಿ ಸ್ವರ್ಗವೀಣೆಯ | ನುಡಿಸಿದಂತಿಂಪಾಯ್ತು ಕಿವಿಗೆ ||
 ನುಡಿಗಳೆಳಬೇಕೆಂದು ತೊಡಗಿದ ಕಾರ್ಯ ಸಂ | ಗಡಿಸಿತೆಂದವರು ನಲಿದರು || ೮೯ ||
 ಎಂತೆಂತುಟೆನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೇಳೆಂದರಾಕೆ ಮು | ನ್ನೆಂತಿದ್ದಳಂತೆ ಮೋನದೊಳು ||
 ತಾಂ ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದಳಾ ಗಂಭೀರಕಾ ದೇವ | ಕಾಂತೆಯರರ್ತಮಾಡಿದರು || ೯೦ ||
 ಪ್ರವರಶಕ್ತಿಯ ನಿನ್ನ ತವರುಮನೆಯೊಳು ತೋ | ರುವೆಯೈಸೆ ಸೈರಿಸಿನ್ನೆಮ್ಮ ||
 ತವರುಮನೆಗೆ ನೀನು ಬಂದಾಗ ಪೇಳ್ವೆನೆಂ | ದವರೆದ್ದರುರೆ ಪಚಾರಿಸುತ || ೯೧ ||
 ಬಳಸಂದು ನಗುತ ಯಶೋಭದ್ರಾದೇವಿ ಮಂ | ಗಳವಸ್ತುವಿತ್ತಳವರಿಗೆ ||
 ನಲಿದುಚಿತವನಾಕೆಗವಂತ್ತರುತ್ತಾಹ | ಬಳೆಯೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರತ್ತಿತ್ತ || ೯೨ ||
 ಮುದದಿಂದ ಚಕ್ರೇಶನೆಡೆಗೆಯ್ದ ಕಂಡೆವಾ | ಮದುವೆಯ ಪೆಣ್ಣನಣ್ಣಾಜಿ ||
 ಮೊದಲು ನೀನೆಸಗಿದುತ್ತವ ಪಿರಿದೊದ್ದೆ | ವದು ತಕ್ಕುದೆಂದರಾ ಸತಿಗೆ || ೯೩ ||
 ಆಕೆಯ ಶೃಂಗಾರವಾಕೆಯ ಗಂಭೀರ | ಸಾಕು ಮತ್ತಾಕೆ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಲೋಕದಂಗನೆಯ ಪೆಣ್ಣಿನಲೊಂದು ರತ್ನಶ | ಲಾಕೆ ಹುಟ್ಟಿದುದೆಂದರೊಡನೆ || ೯೪ ||
 ಹಂಸನಾಥನೆ ಬಲ್ಲ ಬರೆ ನೀವಿಷ್ಟು ಪ್ರ | ಶಂಸಿಪಲೇಕಕ್ಕಾಯೆಂದಾ ||
 ಸಂಶಯ ಬೇಡಣ್ಣ ನಿನ್ನಾಣೆ ಕಂಡು ನಾ | ವುಂ ಸೋತೆನೆಂದರರ್ತಿಯೊಳು || ೯೫ ||
 ಅಣ್ಣ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮವಾದುದಮ್ಮಾಜಿ | ಬಣ್ಣವಟ್ಟಿಯೆಂದರೆಮ್ಮಾ ||
 ಕಣ್ಣ ಹಬ್ಬಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ ಹೇಳೆಂದರು | ಹೆಣ್ಣುಗಳ್ತಾಯನಿಚ್ಚೈಸಿ || ೯೬ ||

ನಾನು ನಿಮ್ಮಂತೆ ನೆನೆದಿನಕ್ಕ ಮೊದಲೆ ವಿ । ಮಾನವನಟ್ಟ ಬರಿಸೆನೆ ॥
 ಏನ ಮಾಡಲಿ ಕೇಳಿರಮ್ಮಾಜಿ ಬಹುದಕೊಂ । ದಾನೊಂದು ತಳ್ಳಿಯುಂಟಲ್ಲಿ ॥ ೯೭ ॥
 ಅಮ್ಮ ಬಹಾಗ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನು ಬರಬೇಕು । ಕಮ್ಮ ಗಣೆಯನೊಪ್ಪನದಕೆ ॥
 ತಮ್ಮನ ಕರಿಣಗುಣಗಳ ಹರಹಲೇಕೆ । ಸುಮ್ಮನಿಂದಿಗೆ ತಾಳಿರೆಂದಾ ॥ ೯೮ ॥
 ಇರುಳಾಯಿತಸ್ವಕೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯೆಂದು ಚಂ । ದಿರನ ಪ್ರಕಾಶ ಬಿಂಬಿಸಿತು ॥
 ನರಲೋಕವಲ್ಲ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕವೆಂಬಂತೆ । ಹರೆದುವು ಸೊಡರುಪಂಜುಗಳು ॥ ೯೯ ॥
 ವಿಜಯಪರ್ವತದ ಮೇಲರಸನ ಬಾಸಿಗ । ಧ್ವಜ ಚಾಮರಾಳಿಗಳೈರೆಯೆ ॥
 ಗಜಗಮನೆಯ ರನ್ನದೊಂಡಿಲು ಮೆರೆದುದು । ದ್ವಜಿತಮಂಗಲಮುಖಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೧೦೦ ॥
 ಪರರೇರಬಾರದು ಪಟ್ಟದಾನೆಯನದ । ಕರಸನ ಭಾವಚಿತ್ರವನು ॥
 ಸುರಶಿಲ್ಪಿ ಕೇಲಿಸಿ ಪಟ್ಟಬಾಸಿಗದ ಮುಂ । ದಿರಸೆ ಮೆರೆಸಿದರರ್ಥಿಯೊಳು ॥ ೧೦೧ ॥
 ಮಂಗಲಮುಖಿಯನಡರಿ ಮಧುವಾಣಿ ರ । ತ್ನಾಂಗಪಟ್ಟದ ತೊಂಡಿಲಾಂತು ॥
 ಬೆಂಗಳೆಯೊಳು ಬರೆ ವಿಜಯಪರ್ವತ ಮುಂದೆ । ಶೃಂಗಾರವಡೆದು ನಡೆದುದು ॥ ೧೦೨ ॥
 ಮಾನವಲೋಕಮಂಗಲದ ದಂಪತಿಗಳ । ನೊನಭೂಷಣಗಳ ತಳೆದ ॥
 ಅನೇಗಳೊಂಡಿಲುಬಾಸಿಗದೊಟ್ಟಿದುರ್ । ವೇನೇಬಿನಾ ವಿನೋದವನು ॥ ೧೦೩ ॥
 ಕುಂಭಗಳೊಳು ತಮ್ಮ ತೊಂಡಿಲುಬಾಸಿಗ । ಹಿಂಭಾಗವಡೆದ ಬೆನ್ನೊಳಗೆ ॥
 ಶುಂಭಿತಮಿಥುನದ ತೊಂಡಿಲುಬಾಸಿಗ । ಸ್ತಂಭಿಸೆ ನಡೆದುವಾನೆಗಳು ॥ ೧೦೪ ॥
 ಅರಸಿಯರಸನ ಮದುವೆಯಾಗಲದನೆಲ್ಲ । ರರಮನೆಯೊಳು ಕಾಣಲಿದು ॥
 ಕರಿಗಳ ಮದುವೆಯ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರೇಂ । ಸರಸಗಾರನೊ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ ॥ ೧೦೫ ॥
 ಮೊಳಗಿತು ವಾದ್ಯಕೋಟಾಕೋಟಿ ದಿವಿಜರ । ಪೊಳಲು ಮಾರ್ದನಿಗೊಡುವಂತೆ ॥
 ಕಲಕಲಿಸಿತು ಸೇನೆ ಜಯಜಯವೆಂದುಬ್ಬಿ । ಘಳುಘಳಿಸುವ ವಾರ್ಧಿಯಂತೆ ॥ ೧೦೬ ॥
 ಪೂರದೊಳುರಿಬಾಣ ಪುಷ್ಪಬಾಣವ ಪರಿ । ವಾರ ಸೂಸುವದೊಂದು ಸೊಬಗು ॥
 ತಾರಗೆಗಳು ಮದುವೆಯ ನೋಡಲೊಗ್ಗಾಗಿ । ಧಾರಣಿಗಿಳಿದವೊಲಾಯ್ತು ॥ ೧೦೭ ॥
 ಕಟಕದೊಳೊಡೆಯನ ಬಾಸಿಗ ಮೆರೆವಾಗ । ಪುಟವೆದ್ದು ಹಿಮವಂತದೇವಾ ॥
 ಕಿಟಿತೋಗ ದಿವಿಕೆನೆ ನಾಗಯಕ್ಷಿಣಿಯರ । ನಟನವಾಡಿಸಿದ ಬಾನದೊಳು ॥ ೧೦೮ ॥
 ನಾಗಯಕ್ಷಿಣಿಯರ ನೃತ್ಯವನವ ತೋರೆ । ರಾಗಿಸಿ ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವಾ ॥
 ಬೇಗ ಮಯೂರಗಂಧರ್ವಗಣಿಕೆಯರ । ಲಾಗುದೋರಿಸಿದನಂಬರದಿ ॥ ೧೦೯ ॥
 ಖೇಚರನೃಪರು ಖೇಚರಿಯರ ನೃತ್ಯವ । ನಾಚರಿಸಿದರೊಲ್ಲ ಮೇಲೆ ॥
 ಭೂಚರಿಯರು ನೆಲದೊಳು ಕುಣಿದರು ಮಧು । ಶ್ರೀಚಕ್ರಧರನ ಮಂಗಲಕೆ ॥ ೧೧೦ ॥

ಆಳಾಪ ಲೆಕ್ಕವೆ ವಾದ್ಯ ಲೆಕ್ಕವೆ ನಾಟ್ಯ | ಕೇಳಿ ಲೆಕ್ಕವೆ ಕಟಕದೊಳು ||
 ತೂಳವೆದ್ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಕುಣಿವುದ | ಹೇಳಲಳವೆ ಮಹೋತ್ಸವವಾ || ೧೧೧ ||
 ಲೆಕ್ಕವೆ ಇಡುವ ನಿವಾಳಿಗಾರತಿಗೆ ಪು | ಪ್ಪಕ್ಕೆ ಫಲಕೆ ಕಡೆಯುಂಟೆ ||
 ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಜಯಜಯನೆನೆ ಮೆರೆದಾ ರಾಯ | ನಿಕ್ಕೆಗೆ ಮಗುಳ್ಳವಾನೆಗಳು || ೧೧೨ ||

ಬಾಸಿಗತೊಂಡಿಲ ಮನೆಗೊಯ್ದರೊಡನೆ ಮ | ತ್ತಾ ಸಖರರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ||
 ಆ ಸೇನೆಯಿರಿಯೆ ಪೆಣ್ಣಾನೆಯ ಗಜಕೆ ವಿ | ಲಾಸದಿ ಮದುವೆಮಾಡಿದರು || ೧೧೩ ||
 ಪರಮದಂಪತಿಗಳ ಸೇವೆಗೈದವರಿಗೆ | ಸಿರಿಸುಖ ಬಪ್ಪದೊಂದರಿದೆ ||
 ಕರಿಣಿಯ ಕರಪಿಡಿದೊಯ್ದದಾ ಕರಿ ಸರ್ವ | ಪರಿವಾರ ಖೋಯೆಂದು ನಲಿಯೆ || ೧೧೪ ||
 ಸರಸಕಾನೆಗಳ ನೈವಾಹವ ಮಾಡಿ ಸ | ವರ್ರು ಹೊರಗಿರೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ||
 ತರುಣಿ ತೊಂಡಿಲ ಮುಡಿಗಿಡಲೊಪ್ಪಿತಂಜನ | ಗಿರಿಯ ಸಾರಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ || ೧೧೫ ||
 ಪಟ್ಟದ ಸತಿಯಾಕೆ ಚಕ್ರೇಶಗೆಂಬುದ | ನಿಟ್ಟಿಸಿದವರಂವಂತೆ ||
 ಕಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟವ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಬಲು ಕಡೆ | ಕಟ್ಟಿ ರಂಜಿಸುತಿದರ್ಪತ್ತ || ೧೧೬ ||
 ಭರತೇಶನಿತ್ತ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ನವರತ್ನ | ವಿರಚನೆವೆತ್ತ ಬಾಸಿಗವಾ ||
 ಧರಿಸಲದರ ಕಾಂತಿ ಮುಖವೆಂಬ ಚಂದ್ರಗೆ | ಪರಿವೇಷದಂತೆ ರಂಜಿಸಿತು || ೧೧೭ ||
 ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟವ ತನ್ನ ತಂದೆ ಕಟ್ಟಲು ರತಿ | ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟವನಿಂದು ತಾನೆ ||
 ಪ್ರಾಜ್ಯಪುಣ್ಯದಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನೆಂದೆನೆ ಲೋಕ | ಪೂಜ್ಯ ಕಟ್ಟಿದನು ಪಟ್ಟವನು || ೧೧೮ ||
 ಅದೆಯಿದೆ ಲಗ್ನ ಸಮಾಪಕೆ ಬಪ್ಪದೆಂ | ಬುದ ಹಾರುತರಮನೆಗಳೊಳು ||
 ಮದವಕ್ಕಳುತ್ತಾ ಹದೊಳಗಿದ್ದರಿಲ್ಲಿಗೆ | ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮಸಂಧಿ || ೧೧೯ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೨೦ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ತ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೨೧ ||
 ಪಡಿಸಣಗೊಡುತುಂಬರಂತೆ ಲೋಕಕೆ ಸುಖ | ಗೊಡುತತಿಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವ ||
 ಕಡುಸುಖ ನನ್ನೆದೆಯೊಳು ನಿಂದು ಸುಖವ ಸಂ | ಗಡಿಸು ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೨೨ ||

ಸ್ವೀರತ್ನ ಸಂಭೋಗಸಂಧಿ.

ಪೊಡವಿ ನರ್ತಿಸೆ ಮುಕ್ತಿಸತಿಯ ಮದುವೆಯಾಗಿ । ಪೊಡಗೂಡಿ ಘನಸುಖವೆಂಬ ॥

ಕಡಲೊಳೋಲಾಡುವ ಸೊಬಗ ಸತ್ಕಾವ್ಯವ । ನಡೆಸು ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ ॥ ೧ ॥

ಇದೆ ಲಗ್ನ ಮುಟ್ಟಲಾಯ್ತೆನೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ । ಪದೆದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳಿಟ್ಟು ॥

ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪಕಾ ನಮಿರಾಜ ಗಾ । ಧದೊಳೆಯ್ದು ತಿರ್ದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೨ ॥

ವೆಣ್ಣಿನ ಪಕ್ಕದ ನೃಪರ ನೆರಹಿಕೊಂಡು । ಬಣ್ಣ ಬೆಳಕಿನ ಗಾಡಿಯೊಳು ॥

ತಣ್ಣಸವೆಳುದಿಂಗಳೊಳು ಪಂಜುಕೋಟಿಯ । ಹಣ್ಣಿಸಿ ನಡೆತರುತಿರ್ದಾ ॥ ೩ ॥

ಬಾನದೊಳಂಬರೇಚರಿಯರ ಗಂಧರ್ವ । ಮಾನಿನಿಯರ ನೃತ್ಯವೆಸೆಯೆ ॥

ಭೂನಾರಿಯರ ನೃತ್ಯ ಭೂಮಿಯೊಳೆಸೆಯೆ ರಾ । ಜಾನಂದದೊಳು ಬರುತಿರ್ದಾ ॥ ೪ ॥

ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪದಿಂದ ವ್ಯಂತರರನ । ಗದ ದೊರೆಗಳ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ॥

ಕುದುರೆತೇರಾನೆವರಸು ಬುದ್ಧಿಸಾಗರ । ನಿದಿವರುತಿರ್ದನುಬ್ಬನೊಳು ॥ ೫ ॥

ಪೊಣ್ಣುಪೊಣ್ಣನೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನರ್ತಿಸುವೆಳೆ । ವೆಣ್ಣುಗಳಾಟಪಾಟದೊಳು ॥

ವೆಣ್ಣಿನ ಪಕ್ಕಕೆ ನಾಲ್ಕಡಿಯೆನಿಸುವ । ಬಣ್ಣಗಾರಿಕೆಯೊಳೆಯ್ದಿದನು ॥ ೬ ॥

ನೇಜಿಯ ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿ ಗೆಯಿಂದಭಿ । ರಾಜಸ ಕಲಸಕನ್ನಡಿಯ ॥

ಪೂಜಿತಕನ್ನೆಯರಿಂದ ಸಂದಿಸಿ ನಮಿ । ರಾಜಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೈಮುಗಿದಾ ॥ ೭ ॥

ಪೊಮ್ಮಡಿಬೆಳ್ಳಿಯ ಪೂ ಪೊಸಪೊನ್ನ ಪೂ । ಕಮ್ಮಲರೋಳಿಯೊಳಿಡುತ ॥

ಇಮ್ಮುಖದೊಳು ಬಂದ ದಿಬ್ಬಣ ಕೂಡಿ ಮ । ತೊಮ್ಮುಖವಾಗಿ ನಡೆದುದು ॥ ೮ ॥

ಎರಡುದಿಬ್ಬಣದ ಬಲ್ಲೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಿ । ತ್ತಿರಿ ಕಾಳೆ ತುಡುಮು ತಂಬಟದ ॥

ನೊರಹು ಕೋಟಾಕೋಟಿಪೆಟಲಾರ್ಬು ದಶದಿಕ್ಕು । ಭರತದಿ ಘುಮ್ಮನಲಾಯ್ತು ॥ ೯ ॥

ಚಿಲ್ಲಿಂದೆಯ್ದು ನೃಪನರಮನೆಯ ಮುಂ । ದಿಲ್ಲರು ನಂದರು ಹೊರಗೆ ॥

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಬಲೆಯ ಮದುವೆಯ ಗೃಹಕೆ ಮ । ಹೋಲ್ಲಾಸದಿಂದೊಯ್ದರೊಡನೆ ॥ ೧೦ ॥

ಜನನಿಯರಿಬ್ಬರುಗೂಡಿ ವಿಲಾಸಿನಿ । ಜನಗೂಡಿ ತಂಗಿ ಮುಂದೆಯ್ದೆ ॥

ವಿನಮಿಗಂ ಗಾಸಿಂಧುದೇವನವರುಗೂಡಿ । ಮನೆಹೊಕ್ಕನಾ ನಮಿರಾಜಾ ॥ ೧೧ ॥

ಮಂತ್ರದ ವಿಪ್ರರುಗೂಡಿ ಚಕ್ರೇಶನ । ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತೊಳಹೊಕ್ಕನಾಗ ॥

ಮಂತ್ರ ಶಾಲೆಯವೊಲು ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪ । ಸಂತ್ಯಪ್ತಿಸಿತು ಸ್ವಲ್ಪಜನದಿ ॥ ೧೨ ॥

ಮುತ್ತಿನ ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಿಯೊಳು ಕನ್ನೆ ನಂದಳು । ಮುತ್ತಿನ ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊಳು ॥

ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರು ಹಾಡುತಿರ್ದರು ಸ್ವರ । ನೆತ್ತಿ ಶೋಭನಧವಳಗಳಾ ॥ ೧೩ ॥

ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಿಯೊಳು ನಿಂದು ನಲ್ಲನೆದೆಗೆ ಜುಮ್ಮು | ದಟ್ಟಿಸಿ ಬರಿಸಿದಳೆನಲು ||
ತೊಟ್ಟನೆ ಭರತೇಶ ಬರುತಿರ್ದನಿದೆ ಲಗ್ನು | ಮುಟ್ಟಲಾಯ್ತೆನೆ ಕೇಳುತೊಡನೆ || ೧೪ ||
ಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷಾಂಗನೆಯರು ಮುಂದೆ | ಭಿನ್ನರುಚಿಯೊಳೊಲ್ಲ ಪಾಡೆ ||
ಬೆನ್ನೊಳು ತಂಗಿಯ* ರಮಳವಿಳಾಸಿನಿ | ಸನ್ನಾಹದೊಳೆ ಬರೆ ಬಂದಾ || ೧೫ ||
ಬಲಗೈಯೊಳಾಂತ ಹೊನ್ನೊರೆಯ ಕಲಾರಿ ಜ | ಕ್ಕುಲಿಸುವ ದೇವಶೃಂಗಾರಾ ||
ತೊಳಪ ಹಾವುಗೆಮೆಟ್ಟಿ ಚವರಸೀಗುರಿಗಳ | ಬಲುಮೋಡಿಯೊಳು ಬರುತಿರ್ದಾ || ೧೬ ||
ಸದಮಲಾತ್ಮಾರಾಮು ಪಟ್ಟಂಡನಾಯಕ | ಸುದತೀಜನಾನಂದರೂಪಾ ||
ಚದುರರ ದೇವ ಜತನ ಜಯನೆ ಬಂದು | ಮದುವೆಯ ಗೃಹದೊಳಹೊಕ್ಕಾ || ೧೭ ||
ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊಳಿರ್ದ ನಲ್ಲಳ ನೋಡುವಾ | ತುರದೊಳುದ್ದವನೇರುವಂತೆ ||
ಬರುತ ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂದನು ಶುಭ | ಕರ ಜಯ ಜಯಯೆಂಬ ರವದಿ || ೧೮ ||
ಓದಿದರೊಡನೆ ಭೂಸುರರು ಸಿದ್ಧಾಂತಸಂ | ಪಾದಿತಮಂಗಲಾಷ್ಟಕವಾ ||
ಆದಿಚಕ್ರಿಗೆ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಗಧಿಕಲೀ | ಲೋದಯ ದೊರಕೊಳ್ಳಲೆಂದು || ೧೯ ||
ನುತಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಗಳನ್ನೋದುತ್ತೆಡೆಯೊಳಾ | ಯತನೆಯೆಂದುರೆ ಕೇಳ್ದರದಕೆ ||
ಹಿತವರಾಯತನನೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿಯೆ | ಬತುಳವಾಕ್ಯಗಳು ಮೆರೆದುವು || ೨೦ ||
ಪರಮಮಂತ್ರವನ್ನೋದಿ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತ್ರಗಳ | ಹರಸಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗಿಡುತ ||
ತಿರುಗಿ ಮತ್ತಾಯತನೆಯೆಂಬರದಕೆ ಜೆ | ಚ್ಚರದೊಳಾಯತನೆಂಬರೊಸೆದು || ೨೧ ||
ಸುಲಲಿತಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಂ | ಗಲದ ಕಾಶಿಕೆಯ ರಾಗದೊಳು ||
ಪಳಮಂಜರಿಯೊಳು ಪಾಡಿದೊಡೆ ಮಧ್ಯದ ತೆರೆ | ತೊಲಗಿತು ಜಯ ಜಯನೆನಲು || ೨೨ ||
ಪ್ರಮದೆಯ ಕೈಗೆ ಪೂಮಾಲಿಕೊಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನ | ರಮಣಿಗೆ ಸೂಡಕ್ಕಯೆಂದು ||
ನಮಿರಾಜಸಿಂಧುಗಂಗಾಡೇವನನಿಗಿ | ಳಮಳಸಂಭ್ರಮದೊಳಾಡಿದರು || ೨೩ ||
ನಾಣೆಂದ ತಲೆಗುಸಿದವಳ ಕೈಗಳ ಮಧು | ವಾಣಿ ಮತ್ತೆತ್ತಿ ಸೂಚಿಸಲು ||
ಪ್ರಾಣಕಾಂತಗೆ ಮಾಲೆಯಿಟ್ಟಳು ಧವಳಕ | ಲ್ಯಾಣಶೋಭನದ ಘೋಷದೊಳು || ೨೪ ||
ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ತಾಪ | ಮುನ್ನು ಕೈ ಹೊಯ್ಯಾಲೆಯಾಯ್ತು ||
ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಹೊಯ್ಯಾಲೆ ಹೂಮಾಲೆಯಾಯ್ತೆಂಬ | ಗನ್ನದೊಳ್ಳಾಲೆಯಿಕ್ಕಿದಳು || ೨೫ ||
ತೋಳವೊದಲು ತಳತಳಿಸಲೆರಡುದುಂಡು | ದೋಳೆತ್ತಿ ಕೊರಳಿಗಾ ನೀರೆ ||
ಮಾಲೆಯನಿಡುವಾಗ ತ್ರಿಜಗದ ಭಾಗ್ಯ ಬಂ | ದೋಲೈಸಿದಂತಾಯ್ತು ನೈಸಗೆ || ೨೬ ||

ನೆಗಹಿ ಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕುವಾಗ ಗಂಡನ ಮುದ್ದು | ಮೊಗಗಾಣುತೆದೆಜುಮ್ಮುದಟ್ಟಿ ||
 ನಗುತ ಲಜ್ಜೆಯೊಳಾಕೆ ತಲೆಗುಸಿದಳು ರಾಯ | ನಗುತಿದರ್ನೊಪ್ಪಚ್ಚಿ ಮಿನುಗಿ || ೨೭ ||
 ದೇವಲೋಕದ ತೊಡಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟನಹುದು ಸ್ವ | ಭಾವಸೌಂದರನಹುದವನು ||
 ಹೊವಿನ ಮಾಲೆಯನಿಡಲೊಂದು ಹೊಸಕಾಂತಿ | ತೀವಿತೆನ್ನೆಂತೊ ಸಂತೋಷಾ || ೨೮ ||
 ಮತ್ತೆ ತಂಗಿಯ ಕೈಯ ನಾಲ್ವರು ಸೋದರ | ರೆತ್ತಿ ಚಕ್ರೇಶನ ಕೈಗೆ ||
 ಹತ್ತಿಸಿದರು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಸುಖದ ಸಂ | ಪತ್ತ ಕೈಸಾರ್ಜವಂದದೊಳು || ೨೯ ||
 ದೊಡ್ಡವನಲ್ಲವೆ ನೀನು ಲೋಗರಿಗೆ ಕೈ | ಯೊಡ್ಡೆಯಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ನೃಪಗೆ ||
 ಒಡ್ಡಬಹುದೆ ಕೈಯ ಹೇಳೆಂದು ನಗುತೆದೆ | ಯೊಡ್ಡಿ ಕೇಳ್ದಳು ಮಧುವಾಣಿ || ೩೦ ||
 ನಸುನಕ್ಕ ನಮಿರಾಜ ಚಕ್ರೇಶನದಕೆ ಸಂ | ತಸಬಡುತೆಡಗೈಯೊಳೊಂದು ||
 ಮಿಸುಪ ಹಾರವ ತೆಗೆದವಳ ಮೇಲಿಟ್ಟನಿ | ನ್ನು ಸುರದಿರೆಂದನು ನಗುತ || ೩೧ ||
 ಕರತಳ ಸೋಂಕಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮೈಯೊಳಂ | ಕುರಿಸುತಿದರ್ವು ಪುಳಕಗಳು ||
 ಪರಿರಂಭದೊಳಗಿನ್ನು ಸರ್ವಾಂಗ ಸೋಂಕಿದಾ | ಗರರೆ ವಿಲಾಸವಿನ್ನೆಂತೊ || ೩೨ ||
 ಬಿನ್ನಾಣಂದ ತಂದೆಳೆಯ ಲತೆಯನು ಬಾ | ವನ್ನವೃಕ್ಷ ಕೆ ಹಬ್ಬಲಿತ್ತು ||
 ಪನ್ನೀರನೆರೆವಂತೆ ನಮಿರಾಜನೆರೆದನು | ಹೊನ್ನ ಗಿಂಡಿಯಲಿ ಧಾರೆಯನು || ೩೩ ||
 ಅಂಗಜಾಗಮಸಿದ್ಧಿರಸ್ತು ಲೀಲಾಸ್ತು ಸು | ಸಂಗೋಸ್ತು ಜಯಯೆಂಬ ರವದಿ ||
 ತಂಗಾಳಿ ಪೂಗಂಸ ಪಿಡಿದಂತೆ ರಾಯ ತ | ನ್ನಂಗನೆಯಂಗುಲಿವಿಡಿದಾ || ೩೪ ||
 ನಲ್ಲಳ ಕೈವಿಡಿದಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದೊತ್ತಿ | ನಲ್ಲಿ ಧಾಮವ ಕಳೆದುರಿವ ||
 ಉಲ್ಲಾ ಸಹೋನುಕುಂಡವ ಬಲವಂದನು | ಮೆಲ್ಲನೋಜೆಯೊಳು ಗಾಡಿಯೊಳು || ೩೫ ||
 ಇನೆಯಳ ಕೈವಿಡಿದಿನಬಿಂಬದೊತ್ತಿನೊ | ಳ್ಬಿನದಕಾಡುವ ಕಾಮನಂತೆ ||
 ಅನಲಕುಂಡವ ಸುತ್ತಿ ಬಂದನು ತನ್ನ ಮಾ | ನಿನಿಯ ಹಸ್ತಾಂಗುಲಿವಿಡಿದು || ೩೬ ||
 ಅಳಿಯನೊಡನೆ ಪೋಪ ಮಗಳ ಗಾಡಿಯನು ಪೆಂ | ಗಳ ಮರೆಯೊಳು ನಿಂದು ನೋಡಿ ||
 ಪುಳಕವಾಂತಾನಂದರಸದೊಳೊಲಾಡಿದ | ಳೆಳಸಿ ಯತೋಭದ್ರಾದೇವಿ || ೩೭ ||
 ನಮಿರಾಜ ಮೊದಲಾದ ನೃಪರ ಮಂತ್ರಿಯನು ಸಂ | ಭ್ರಮದ ನೋಟದೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||
 ರಮಣಿಯ ಕೈವಿಡಿದಾ ರಾಯ ಹೊಕ್ಕನು | ತ್ತಮರಾಜಗೃಹವ ಲೀಲೆಯೊಳು || ೩೮ ||
 ಗಂಡನೆಂದಿರ ಪಟ್ಟ ಬಾಸಿಗ ಬಿಂಬಜ್ಜೆ | ದಂಡೆ ನಡುವಿನ ಚಿಂತಾಕು ||
 ತೊಂಡಿಲು ರವಕೆ ಮುಂತಾದ ಕಿರಿದ ಸೆಳೆ | ಕೊಂಡರೂಳಿಗವೆಂಗಳೊಳಗೆ || ೩೯ ||
 ಹೋಗಲೆಂದವ ಹೊರಪಟಶಾಲಿಯೊಳು ಕೊಟ್ಟು | ರಾಗದಿಂದೊಳಗೆಯ್ದವಾಗ ||
 ಬೇಗ ಗಂಗಾದೇವಿಸಿಂಧುದೇವಿಯಿರೆಯ್ವಿ | ಬಾಗಿಲ ತಡೆದರರ್ತಿಯೊಳು || ೪೦ ||

ನಿಲ್ಲಣ್ಣ ನೀನೆಮ್ಮ ತವರುಮನೆಗೆ ಹೇಳೆ | ದೆಲ್ಲಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಕೈವಿಡಿದು ||

ಗೆಲ್ಲದಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನೊಡನವಳಿಗ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿ ಬರಲೆಂದರೊಳಗೆ || ೪೧ ||

ಆರು ಹೆಣ್ಣೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ನೀ ನಿಮ್ಮ | ಭೂರಿಕುಟುಂಬವ ಬಿಟ್ಟು ||

ಆರ ಹಿಂದೆಯಿದ್ದೆ ನಿನಗೀತನೇನಹ | ಕೋರಿ ಹೇಳೆಂದು ಕೇಳಿದರು || ೪೨ ||

ಕಂಡರು ದಿವಿಜೆಯರಣ್ಣನ ಚೆಲ್ವ ಸಾ | ಲೆಕ್ಕೊಂಡು ತಮ್ಮಗೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ||

ದಂದಿನೊಳಿತ್ತೆಗೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಬಳಿ | ಗೊಂಡು ಬಂದಪಳೆಂದರೊಡನೆ || ೪೩ ||

ಸ್ತ್ರೀಯರನೇಕವುಂಟವರ ಮರೆಸಿ ಮಹಾ | ರಾಯನ ಬೇರ್ಮಾಡಿಕೊಂಡು ||

ಈಯೆಡೆಗೆಯ್ದಿದೆ ಭಾವು ಮಧುರೆ ಬಲು | ಮಾಯಕಾತಿಯೆಂದರವರು || ೪೪ ||

ನಿನ್ನ ನೋಳ್ತೊಡೆ ನಿನ್ನ ತವರುಮನೆಗೆ ಬಂದ | ರುನ್ನತಶಕ್ತಿಗಾಣಿಸಿದೆ ||

ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ ತೋರೊಮ್ಮೆ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದರು ಚಕ್ರಿ | ಮುನ್ನಾದುದೇನೆಂದು ಕೇಳ್ದಾ || ೪೫ ||

ನಿನಗೆ ತನ್ನಂಗಳರಗಳ ತಂದು ಕೊಡುವೆವೆ | ದನುವಿಸಿ ನಾವು ಬಹಾಗ ||

ತೊನೆದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನೊಂದೊಂದು ಕೈಯೊಳು | ಬ್ಬಿನೊಳಿಕ್ಕಿ ನಿಲಿಸಿದತ್ತೆಗೆದು || ೪೬ ||

ಕುಳಿತೇಳದಿಬ್ಬರ ಬರಸೆಳೆದುಂಗಳರ | ಗಳ ಸೆಳೆಕೊಂಡಳಾಗಿಕೆ ||

ಬಲುಮೆಯನಿಲ್ಲಿ ತೋರಲಿಯೆಂದರದಕೆ ತ | ನೊಳು ಮೆಚ್ಚಿ ನಕ್ಕನಾ ನೃಪತಿ || ೪೭ ||

ನುಡಿ ಹೆಣ್ಣೆಯೆಂಬರು ಸುಮ್ಮನಿಹಳು ನಮ್ಮ | ನೊಡೆಹೊಯ್ದು ಹೋಗೆಂಬರದಕೆ ||

ಮುಡಿ ಬಾಗಿ ನಗುತಿಹಳಲ್ಲದೊಡೆ ತಪ್ಪ | ಕೊಡು ಬಿಡೆನೆಂದರು ಕೂಡೆ || ೪೮ ||

ನನ್ನೊಳಗಾದವರ್ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನು | ನನ್ನದೆಂದೆ ಕಾಣಿರಕ್ಕಾ ||

ಮನ್ನಿಸುವೆನು ನಾನು ನಿಮ್ಮನೆಂದನು ಚಕ್ರಿ | ಮನ್ನಣೆಯೇನೆಂದರವರು || ೪೯ ||

ರನ್ನಚಿನ್ನದಲಿ ಮಾಡಗಳು ನಿಮ್ಮಿವರ್ಗೆ | ಹೊನ್ನುಯ್ಯಲೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ||

ಪನ್ನಿರಳ್ಳೊಟಗ್ರಾಮವನೀವೆ ಹಿಡಿಯಿರಾ | ರನ್ನಮುದ್ರಿಕೆಯನೆಂದಿತ್ತಾ || ೫೦ ||

ನಗುತೊಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಸುಖಬಾಳಿರಿ | ದೊಗುಮಿಗೆ ಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟು ||

ಜಗಕಗ್ರಗಣ್ಯನ ಸೋದರಿಯರು ಪೋದ | ರಗಣಿತ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಲಾಭದೊಳು || ೫೧ ||

ಸಕಲವಸ್ತುವನಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಕಾಲೊಳೆದು ಸೇ | ವಕಿಯರೆಲ್ಲರು ಹೋದರೊಡನೆ ||

ಶಕುನಿಮಂಚದ ಪಾಸಿನೊಳು ಹುಲ್ಲೆಗಣ್ಣು ಭಾ | ವಕಿಗೂಡಿ ಕುಳಿತನಾ ಸೊಬಗಾ || ೫೨ ||

* * * * *

ನೊಚ್ಚನೆರಿತು ನಿದ್ರೆ ರಮಣನನಸ್ತಿ ಕ | ಣ್ಣುಚ್ಚಿದಳಾ ಮೃಗನೇತ್ರ ||

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದವಸ್ತುವನಸ್ತಿ ನೃಪತಿ ಕ | ಣ್ಣುಚ್ಚಿದನೇನು ಭಾವಕನೊ || ೧೮೧ ||

ಮೊಲೆಯ ಸೋಂಕಿನೊಳಿದ್ದುದಾ ದೇಹ ಮನವಾತ್ಮ | ಕಲೆಯ ನೆಮ್ಮಿ ದುರ್ದಿನ್ನವನ ||
 ನೆಲೆ ಮೋಕ್ಷ ಗಾಮಿಗೆ ಗವ್ಯವಲ್ಲದೆ ನಾಡ | ಬಳಕೆಗಾರರಿಗೆ ಗೋಚರವೆ || ೧೮೨ ||
 ಮಂಗಲನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಡುಘಳಿಗೆ ತನ್ನ | ಕಂಗಳ ಮುಗಿದಿದ್ದು ನೃಪತಿ ||
 ಅಂಗನೆ ಮಿಸುಕದಂತೋಜೆಯೊಳಿದ್ದಾತ್ಮ | ಸಂಗದೊಳಿದ್ದನೇನೆಂಬೆ || ೧೮೩ ||
 ತಳ್ಳದ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಾಸನದೊಳು ಕುಳಿ | ತೊಟ್ಟಿಂದ ಹಂಸನಾಥನನು ||
 ನೋಳ್ಳಿನೆಂದಕ್ಕಿ ಪುಟವ ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಡನಾ | ಗಳ್ಳೊಸವೆಳಗ ರೂಪಾಗಿ || ೧೮೪ ||
 ಪೊಸಮದವಳಿಗೆಯ ರತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಡ್ಯ ರ್ಪಾ | ಡಿಸಿಹೋಯ್ತು ಗೆಲವಾಯ್ತು ಮನಕೆ ||
 ಬಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಸೂರ್ಯನಂತಂಗದೊಳಾತ್ಮ ಕಾ | ಣಿಸುತಿದ್ದನಾ ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೧೮೫ ||
 ಪರಮಾತ್ಮಯೋಗದೊಳಿಪ್ಪಾಗ ಕರ್ಮ ನಿ | ಜ್ಞರಿಸಿದ್ದುದು ಘಲಘಲನೆ ||
 ಎರಡುಘಳಿಗೆಯ ಮೇಲಾ ಕಾಂತೆ ನಿದ್ರೆ ಪೈ | ಸರಿಸಿ ಮೈಮುರಿದಿದ್ದಳೊಡನೆ || ೧೮೬ ||
 ಹಂಸಕದುಲುಹು ಕಂಕಣನಾದಗೇಳ್ವಮ್ಮ | ತಾಂಶುವದನೆಯೆದ್ದಳೆಂದು ||
 ಹಂಸನಾಥನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕಣ್ಣುದಿರೆದನ | ದೇಂ ಸುಖಶೀಲನೊ ಚಕ್ರಿ || ೧೮೭ ||
 ಬೆಳಗಹ ಜಾವದೊಳಿವರು ಜಲವ ಮು | ಕ್ಕುಳಿಸಿ ವೀಳೆಯವ ಕೈಕೊಂಡು ||
 ಕಳಕಳಿಸುವ ಮೊಗ ನೋಡುತ ನಗುತ ಹುಂ | ಕೊಳುತ ನುಡಿವುತಿದ್ದರೊಸೆದು || ೧೮೮ ||
 ಮುಂಜಾವ ಧಾರೆಯಾಯ್ತೆ ರಡುಜಾವದೊಳರ್ತಿ | ರಂಜಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಹಿಂಗಿದುದು ||
 ಹಿಂಜಾವದೊಳು ಮತ್ತೆ ಹೊಸಬರಾಗಿದ್ದರ | ದೇಂ ಜಾತಿಸುಖಿಗಳೊ ಜಗಕೆ || ೧೮೯ ||
 ಏನೆಂಬೆನವಳೊಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಬೊಂಬೆ ಸಂ | ಧಾನಿವ ವೀಳೆಯದೆಗೆದು ||
 ನಾನಲ್ತೆ ದೇವರಿಗೊಳಿಗವೆಣ್ಣೆಂದು | ತಾನೇ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ನೀಡಿದಳು || ೧೯೦ ||
 ಪುತ್ತಳಿ ವೀಳೆಯ ಕೊಡಲಿ ಸಾಕಬಲೆ ನ | ನ್ನೊತ್ತಿನೊಳಿರು ತೆಪ್ಪಗೆಂದಾ ||
 ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆನ್ನ ಸೇವೆಯನೆಂದೊಲೈ | ವೆತ್ತು ಕೊಟ್ಟಳು ಬೇಡಿಕೊಂಡು || ೧೯೧ ||
 ನುಡಿದವಳೊಯ್ಯನೆ ಗಂಡ ನುಡಿಯಲಾ ನುಡಿಗಳೆಳು | ತೊಡನಯ್ಯ ಜೀಯೆಂಬಳೊಸೆದು ||
 ಪದಿಮಾತಿನೊಳು ನೀವು ತಾವೆಂದು ವೀಳೆಯ | ಗೊಡುತಿದ್ದಳಾ ಪತಿಭಕ್ತೆ || ೧೯೨ ||
 ರತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನುತಾನೆಂದಾಡಿ ಕೂಡೆ ಮ | ತ್ತತುಳಗಂಭೀರದೊಳ್ಳುಡಿವ ||
 ಸತಿಯ ಗುಣಕೆ ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಿದನದು ರಾಜ | ಸುತೆಯರ ಲಕ್ಷ್ಮಣವಲ್ತೆ || ೧೯೩ ||
 ಕೊಡುವಳೆಲೆಯ ಘಳಿಗೆಯನೊಮ್ಮೆ ಕೈಗೆ ಬಾ | ಯ್ಗೊಡನೊಮ್ಮೆ ನೀಡಲಾ ನೃಪತಿ ||
 ಕಡಿಮಕೊಂಬಾಗರ್ಥಭಾಗವ ಸೆಳೆದರ್ತಿ | ವಡುತ ತಾ ಕೊಂಬಳಾ ರಮಣಿ || ೧೯೪ ||
 ಅಂತು ಬೇಡಬಲೆಯೆಂದಾ ರಾಯ ಬಾಯೊಳೋ | ರಂತೆಲಿಘಳಿಗೆಯ ಕಚ್ಚಿ ||
 ಕಾಂತೆಯ ಬಾಯ್ಗೊಡಲವಳೆಳ್ಳು ಕೊಂಬೊಂದು | ಸಂತೋಷ ದಾಂಟಿತು ಸುರರ || ೧೯೫ ||

ಸೋದರಮಾವನ ಮಗಳು ಮೇಲಮರತ | ಕೋದರಿಯರ ಮಿಕ್ಕ ರೂಪು ||
 ಆದಿತೊಡಗಿ ಬೇಟೆಗೊಂಡಿದ್ದು ಕೂಟವಿಂ | ದಾದುದಿನ್ನೆಂತೊ ವಿಲಾಸಾ || ೧೭೬ ||
 ಸೋದರದತ್ತೆಯ ಮಗನು ತೇಜದಿ ಮೂಡು | ವಾದಿತ್ಯು ಪಟ್ಟಂಡದರಸು ||
 ಆ ದೇವಿಗವಗೂ ಚಿನ್ನವ ಕಾಸಿ ಬಿಚ್ಚು ಮೊ | ಲಾದುದು ಮನಸಿನೊಂದೆರಕಾ || ೧೭೭ ||
 ಅವಲ್ಲಿಯೂ ರತಿ ಸೊಗಸು ಸೋದರದತ್ತೆ | ಮಾವನ ಸಂಬಂಧವಾದ ||
 ಭಾವಜಾರ್ಥಿಗಳೂಟ ಸೊಗಸಿನಲ್ಲಿಯು ಸೊಗ | ಸಾ ವಿಲಾಸಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ || ೧೭೮ ||
 ಪರಿಪಾಕವಾದ ಚಿತ್ತದೊಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಕಾ | ತರ ತೀರುವಂತೊಡಗೂಡಿ ||
 ಸ್ತರಿಸಿ ಹಲವುಕಾಲ ಬೇಟೆಗೊಂಡಳನೊಂ | ದಿರುಳ ಭೋಗದೊಳು ತೀರ್ಚಿದರು || ೧೭೯ ||
 ತನುಶುಚಿಗೈದು ಪಾಸಿನೊಳು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದ್ದು | ಬಿನದದಾಲಿಂಗದೊಳಿರಲು ||
 ಇನನುದಯವನಂದೆಸಗಿದರಾ ಸೆಜ್ಜೆ | ವನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ಗಾನವನು || ೧೮೦ ||
 ಭೂಪಾಳಿ ಧನ್ಯಾಸಿರಾಗವ ಸತಿಯರಾ | ಳಾಪಿಸಿ ಹಂಸನ ಪಾಡೆ ||
 ಆ ಪುಣ್ಯಗಾನದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿದನಾ | ಭೂಪ ತನ್ನೊಪಳುನೆರಸಿ || ೧೮೧ ||
 ನಾರಿವರಸಿ ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಟ್ಟು ಹೂವಿನ | ದ್ವಾರವ ತೆಗೆದು ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||
 ಆ ರಮ್ಯಗೃಹದಿಂದ ಪೊರವಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಪ್ರೀರತ್ನ ಸಂಭೋಗಸಂಧಿ || ೧೮೨ ||
 ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿಡ್ಡಸ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೮೩ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬಾರ್ತಿಯೊಳು || ೧೮೪ ||
 ನೆನೆದವರಿಗೆ ನೆನೆದರ್ಥವ ಸಾರ್ಚುವ | ಅನುಪಮಾನಂದಸ್ವರೂಪಾ ||
 ಇನಿಸಗಲದೆ ನನ್ನ ಮನದೊಳಿರಮ್ಮತವ | ಧನನೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೮೫ ||

ಸೇ ಸೆಯ ಸಂ ಥಿ

ಮನ್ನಣೆಕಾರ ಮನೋಹರರೂಪ ಲೋ | ಕೋನ್ನತಕೋಮಲಚರಿತಾ ||

ಸನ್ನುತಮತಿದೋರು ಶರಣಾಗು ಸೌಖ್ಯಸಂ | ಪನ್ನಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಸತಿಯ ಮಜ್ಜನಗೈಸಿ ತಹುದೆಂದು ಭಂಡಾರ | ವತಿಗೆ ಪೇಳ್ವೋಜೆಯೊಳ್ಳಳುಹಿ ||

ಕ್ಷಿತಿಪ ತಾನೊಂದು ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಮಜ್ಜನಾ | ಯತನಾಗಿ ಬಸದಿಗೆಯ್ದಿದನು || ೨ ||

ಜಿನಪೂಜೆಗೈದಾತ್ಮಯೋಗವ ಮಾಡಿ ಮೋ | ಹನದ ಶೃಂಗಾರಾಂಗನಾಗಿ ||

ಮನೆಯೊಳಗಣ ಭದ್ರಶಾಲೆಯ ಸಿಂಹಾ | ಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನೆಯ್ದು || ೩ ||

ಗಂಡನಲ್ಲಿರಲಿತ್ತ ರತಿಚಂದ್ರೆಯೆಂಬಳ | ಭಂಡಾರವತಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||

ಪೆಂಡತಿಗೊಲ್ಲ ಮಜ್ಜನಗೈಸಿ ಮುಗಿವುದು | ಕಂಡಳಾ ಮಧುವಾಣಿ ಬಂದು || ೪ ||

ಸಖಿಯ ಕಾಣುತ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾಕೆ ನಗುತಿಷ್ಟು | ಮುಖಬಾಗಿರಳು ಕೂಡೆ ಕೆಳದಿ ||

ಸುಖಸುಗ್ಗಿಯಾದುದೆ ಲೇಸೆಂದು ಕೈಯಿಂದ | ಮುಖವಿಡಿದಿತ್ತಿ ಕೇಳಿದಳು || ೫ ||

ನೆಗ್ಗಿ ಹೋದುವು ಬಳಿ ತಕ್ಕೆಯಿಂದ ಮೊಲೆಕಟ್ಟು | ಕುಗ್ಗಿದುದುಧರ ಗಾರಾಯ್ತು ||

ಅಗ್ಗದ ವೀರನೊಳರುಳಳಿಗಾಳಗ | ಲಗ್ಗಿಯಾಯ್ತೆಂದಳಾ ಸುರಸೆ || ೬ ||

ಬೆನ್ನೊಳು ತೋಳೊಳು ಮೊನೆಗಾಯವಿದೆ ತೊಡೆ | ಯಿನ್ನೆಂತೊ ಕಟಿಗಳೊಳೆಂತೊ ||

ನನ್ನ ನಗ್ಗಿಗಳಾದುವಿ ಮೊಲೆಗಳು ಮಯ್ಯು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಾಳಿದಾ ಧೀರೆ || ೭ ||

ಹೇಳದೆನೆಂದೆ ಚಕ್ರಿಯ ಕೂಟ ಬಿರಿಸಿಷ್ಟು | ತಾಳಿ ಮದುವೆಯಾಗಲೆಂದು ||

ಜೋಲಿಯೇಕೆಂದೆ ನೀನಾ ಫಲವುಣ್ಣೆಂದು | ಲೀಲೆಗೈದಳು ಮಧುವಾಣಿ || ೮ ||

ತೆಗೆ ಮಧುವಾಣಿಯೇನೆಂಬೆ ದೇವಿಗೆ ರಾಯ | ನುಗುರ್ಗಲೆ ತಾಗೆ ಕುಂದಣದ ||

ತಗಡಿಗಕ್ಷರ ತಾಗಿ ರಕ್ಷೆಯಾದಂತೆಂದು | ಪೊಗಳೆಂದಳಾ ರತಿಚಂದ್ರೆ || ೯ ||

ಚಂದ್ರಮುಖಿಗೆ ಚಕ್ರಿ ನಖರೇಖೆಯೆಂಬರ್ಥ | ಚಂದ್ರಾಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ ||

ಚಂದ್ರಲೇಖಿಯ ಪೋಲ್ವು ತುಟಿಯ ಕೆಂಪಿಗೆ ರಾ | ಜೇಂದ್ರ ಬೆಳ್ಳೆನಿಸಿದನೆನ್ನು || ೧೦ ||

ರಾಣಿಗೆ ರಮಣನ ಕೂಟವಾದಷ್ಟು ಸಾಂ | ಬ್ರಾಣಿಗೇರಾಟವಾದಂತೆ ||

ತ್ರಾಣವಹುದು ಜಾಡ್ಯ ಕೆಡುವುದಲ್ಲನೆ ಮಧು | ವಾಣಿ ಹೇಳೆಂದಳಾ ಕುಶಲೆ || ೧೧ ||

ಭರತರಾಜನ ಸಂಗವೆಂದಾದುದೆ ಸೌಂ | ದರಿ ಭಾಗ್ಯವತಿಯೆನ್ನದಿದನು ||

ವಿರಚಿಸುವರೆಯಿಂದ ರತಿಚಂದ್ರೆಗಿಲ್ಲರು | ಹರುಷಬಟ್ಟುಹುದೆಂದರೊಡನೆ || ೧೨ ||

ಮಿಹದ ಮನೆಯಿಂದ ಶೃಂಗಾರಗೃಹಕೆಯ್ವಿ | ಮೋಹನಶೃಂಗಾರದೊಡಿಸಿ ||

ಆ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯ ನೃಪನೆಡೆಗೊಯ್ವೆನೆ | ದೂಹಿಸುವಾಗೊಂದು ಲೀಲೆ || ೧೩ ||

ಬಂದು ಗಂಗಾದೇವಿಸಿಂಧುದೇವಿಯರಲ್ಲಿ | ಸಂದಿಸಿದರು ರಾಜಸತಿಯಾ ||
 ಮಂದಹಾಸದೊಳೊಬ್ಬ ರೊಬ್ಬ ರಾಲಿಂಗಿಸು | ತೊಂದಾಗಿ ಕುಳಿತರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೪ ||
 ರೋಡಾಡಿ ಹೋದಿರಿ ನಿನ್ನ ನೀವಿದೇನ | ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದಿರಿ ||
 ನೋಡಬಂದಿರೊ ಕಾಡಬಂದಿರೊ ಹೇಳಿರಿ | ದಾಡಿದಳಾ ರಾಯನರಸಿ || ೧೫ ||
 ಕಾಡಬಂದವರಲ್ಲ ನೋಡಬಂದೆವು ಮೈಯ | ನೋಡಬೇಕೇ ರವಕೆಯನು ||
 ನೀಡಿ ಸಡಲಿಸೊಯ್ಯನತ್ತಿ ಗೆಯೆಂದು ಮಾ | ತಾಡಿದರಾ ಬಿನದೆಯರು || ೧೬ ||
 ನಕ್ಕಳಿಂದೇನ ನೋಲ್ವಿರಿ ನೋಡಿ ರವಕೆಯ | ನಿಕ್ಕದ ಮೊದಲೆಯ್ದಬೇಡ ||
 ಜಕ್ಕಿಯ ತೆರೆಯ ತೆರೆದು ಮೈಯ ತೋರ್ಪಾಗ | ಚಿಕ್ಕಮಾತೇಕೆಂದಳಾಕೆ || ೧೭ ||
 ಕೊರಳಗಿಷ್ಟೇಕೆ ಚಂದನಲೇಪ ಮುತ್ತಿನ | ಸರಬಂದಿ ಮರೆಸನೆ ನೀರೆ ||
 ಇರಲಿ ಪೇಳ್ವಿಮ್ಮ ಖೇಚರಿಯರ ಜಾತಿಸಿಂ | ಗರದಂಗವಿದೊಯೆಂದರೊಡನೆ || ೧೮ ||
 ಚಂದನವಿಷ್ಟೇತಕೆಂಬಾಗ ಲೋಭನೆ | ಬಂದಿ ಮುತ್ತಿನ ಸರಗಳನು ||
 ಬಂದವರಿಗೆ ತೋರುತಿರಬೇಕೆ ತೊಡಿಗೆ ಕಂ | ಪೊಂದೆ ಕಷ್ಟವೆಯೆಂದಳರಸಿ || ೧೯ ||
 ಕರಗಳೊಳ್ಳಿನ್ನಿನ ಬಳೆಗಳಿಂದಿಲ್ಲಿಗ | ನೆರೆದಿವೆ ಹೊಸಬಳೆ ನಿನ್ನ ||
 ಪರಿ ತಾನು ನಿನ್ನಿನ ಪರಿಯಲ್ಲವೆಂದೊಂದು | ಪರಿಯಾದುದೇನೆಂದರವರು || ೨೦ ||
 ಹಳೆಯ ಬಳೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸಬಳೆದೊಟ್ಟರೇ | ನಿಳೆಯೊಳು ಕೊರತೆಯೆ ಅಹಹಾ ||
 ಬಳೆಗಳ ಕುರುಹ ಕಂಡುದು ಚಿತ್ರ ನೀವೇನು | ಬಳೆಗಾತಿಯರೊಯೆಂದಳೊಲೆದು || ೨೧ ||
 ಆಗಲಿ ನೀನೆಮ್ಮ ಜರೆಯೆ ನೋವಿಲ್ಲ ಚೆ | ನ್ನಾಗಿ ಬಾಯ್ದೆರೆದು ಮಾತಾಡು ||
 ಮೂಗಿಗೆ ತಾವರೆಯಾಂಕೆಗೊಟ್ಟೀಕೊಚ್ಚ | ತಾಗಿ ನುಡಿನೆಯೆಂದರೊಡನೆ || ೨೨ ||
 ಹೊಸತೊಂದುತಾವರೆಯರಲ ಕೈವಿಡಿದು ನಾ | ಸಿಸುತ ಮಾತಾಡಿದರೇನು ||
 ನಸು ಬಾಯದೆರೆದರೆ ಸಾಲದೆ ಪಲ್ಲ ಲೆ | ಕೈಸಬೇಕೆ ನೀವೆಂದಳಾಕೆ || ೨೩ ||
 ಎನೆಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಕಿ ಪರಲೆ ನೀವದರಿಂದ | ತನೆ ಬಾಯ ಬಿಡೆ ಪೇಳ್ವರೆಮ್ಮ ||
 ನವಗೆ ನಿನ್ನೋಜೆಯೇಕತ್ತಿ ಗೆಯೊರದು | ನಿವಗಿರಲೆಂದಳಾ ದೇವಿ || ೨೪ ||
 ಮೆಲದಿರಂಬುಜವನೆಂದೊಡನೆ ತಾವರೆಹೂವ | ಸೆಳೆದುಕೊಂಡರು ಕೂಡೆ ದೇವಿ ||
 ತಲೆಗುಸಿದಳು ಕೂಡೆ ಸುಖಬಾಳು ಬಾಳೆಂದು | ಗೆಲನಕ್ಕು ಹರಸಿದರವರು || ೨೫ ||
 ಸುಖಬಾಳು ಬಾಳು ದುಃಖದ ಬಾಳು ಸಾವೆಂಬು | ದಖಿಲರರಿಕೆಯೆಂದಳರಸಿ ||
 ಮುಖಬಾಗಿ ನಮಿಸಿದರಾವು ಹರಸಿದೆವು | ಮುಖರಾರ್ಥ ಬೇಡೆಂದರವರು || ೨೬ ||
 ಎಂತೆಂತು ನಾನೆರಗಿದೆಯೆಂದಳು ಕೂಡೆ | ಯಿಂತಿಂತು ನಮಿಸಿದೆಯೆಂದು ||
 ಮುಂತವರ್ ತಲೆನಾಗಿ ತೋರ್ಪಾಗ ಹರಸಿದ | ಳಂತಾಯ್ತು ಸಂಪಂಥವನರ್ಗೆ || ೨೭ ||

ಮೋರೆಗೆ ಬೆರಳಡ್ಡಾಗಿಟ್ಟಾಕೆ ನಗೆ ಕೈಯ | ಹಾರಹೊಯ್ದರು ಕೂಡೆ ನಿನ್ನ ||
 ಗಾರೆದ್ದ ತುಟಿಯಾಣೆ ನೀನೆ ಗೆದ್ದವಳೆಂದು | ನೀರೆಯರೊಪ್ಪಿದರೊಸೆದು || ೨೮ ||
 ಚಂಡೆ ನೀನೆಮ್ಮಣ್ಣನಸುವನೆಲ್ಲವ ಸೂರೆ | ಗೊಂಡೆಯೆಂದಪ್ಪಿ ತೂಗುವರು ||
 ಚೆಂಡಾಡಿ ಗುದ್ದುವರ್ ಪಣೆಯೊಳು ಪಣೆಯಿಟ್ಟು | ಮುಂಡಾಡಿ ಲೀಲೆಮಾಡುವರು || ೨೯ ||
 ತಳುವೇತಕೆಂದಷ್ಟರೊಳು ಬಂದರರಸನ | ಬಳಿಯಿಂದ ಕಜ್ಜ ವೆಣ್ಣುಗಳು ||
 ಬಳಲ್ದಿರಿಯತ್ತಿ ಗೆಯಿರಿಯೆಂದಮದರ್ಪಿ | ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದಳಾಕೆ || ೩೦ ||
 ಅರುಹನಾಲಯಕೆಯ್ವಿ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನಯ | ಪುರುಷನಿದ್ದೆಡೆಗೈಯ್ದನಾಗ ||
 ಭರತೇಶ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯವ ಮನದಲ್ಲಿ | ಸ್ಮರಿಸಿದನೇನು ಕೋವಿದನೊ || ೩೧ ||
 ಉಳಿದವಳ ಕರ್ಣದೊಳೊಂದ ಪೇಳ್ವಟ್ಟು | ತೂಳಿದಲ್ಲರ ಕಳುಹೆ ||
 ತೂಳಿದಂತೆಲ್ಲರು ಹೋಗಿ ನಿಂದರು ಭದ್ರ | ಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳವರು || ೩೨ ||
 ದೇವಿಯರೊಬ್ಬರೆ ಮೊದಲೆಯ್ದಬೇಕೆಂದು | ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸಿದನೆಂದು ||
 ಸೇವಕಿ ಭದ್ರಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ಮಹಾ | ದೇವಿಯ ಕಿವಿಯೊಳಾದಿವಳು || ೩೩ ||
 ಏಣಾಕ್ಷಿ ಮಧುವಾಣೆಗಬ ಪೇಳಿ ಲೇಸೆಂದು | ಕಾಣಿಕೆಗವಳ ಕೈಗೊಂದು ||
 ಮಾಣಿಕವಿತ್ತು ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿ ತಕ್ಕ | ತಾಣದೊಳ್ಳಿಂದರೆಲ್ಲರೊಳು || ೩೪ ||
 ಮೊಗಸಿ ಮೈಗಂಪಿಗೆ ತುಂಬಿಗಳಾಡೆ ಹಂ | ಸೆಗಳು ಕಾಲ್ಪಳಿವಿಡಿದೆಯ್ವಿ ||
 ಖಗಗಳ ಬಳಸಿನೊಳ್ಳರುತ್ತಿದ್ದಳವಳಹೊ | ಖಗವನಿತೆಯೆ ತಪ್ಪದೆನಿಸಿ || ೩೫ ||
 ಚರಣದಂದುಗೆ ಹೊನ್ನಸಂಕಲೆ ಮೊಲೆ ಕುಂಭ | ಸಿರಿದೊಳು ಸುಂಡಿಲಂತಾಡೆ ||
 ಮೊರೆವ ತುಂಬಿಯ ಡಾಡೆಯೊಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು | ಬಿರುದಿನ ಮದಗಜದಂತೆ || ೩೬ ||
 ಒಬ್ಬನೆ ಹರಸೀರವೇರಿದ ಪತಿಯ ಕಂ | ಡುಬ್ಬಿನೊಳಾಕೆ ಬಹಾಗ ||
 ಒಬ್ಬಳೆ ತಾನೊಂದುಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕೈತಹ | ಗಬ್ಬಿಯಾರವಳೆಂದ ನೃಪತಿ || ೩೭ ||
 ಭೂಚರಿಯಂತೆಯ್ದಲಂಜುವಳವಳೇನು | ಖೇಚರಿಯೊಯೆಂದನದಕೆ ||
 ಖೇಚರಿಯಹುದರಿದುದು ಚೋದ್ಯವೆನುತಾಕೆ | ಸೂಚಿಸಲೊರ್ವಳೇಕೆಂದಾ || ೩೮ ||
 ಒರ್ವಳಲ್ಲೀಗ ಕೇಳ್ವವರೊರ್ವರಾನೊರ್ವ | ಳರ್ವರುಂಟೇ ಮನೆಯೊಳಗೆ ||
 ಪಾರ್ವ ತುಂಬಿಗಳಡಿಯಿಡುವಂಚಿಯಿವೆ ನಾವು | ಸರ್ವರೆನುತ ಸಾರ್ದಳೊತ್ತಾ || ೩೯ ||
 ಬಾಲೆ ನೀನಾರೆಂದ ನಾನೀಗ ಕೇಳ್ವಾತ | ನೂಳಿದವಳೆಂದಳವಳು ||
 ಪೋಲಾದ ಮಾತು ನೀನೀಗ ಕೇಳ್ವನ ಪ್ರಾಣ | ಪಾಲಕಿಯಲ್ಲವೆಯೆಂದಾ || ೪೦ ||
 ಲಘುವಾಕ್ಯವೇಕೆಂದು ಕಾಣೈಗೊಟ್ಟು ಗುರು | ಜಘನೆ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾ ||
 ನಿಘನಿಸಿ ಕೈಕೊಳುತಾಕೆಗೆ ಬಿನದಕಾ | ಪ್ರಘಟಿತಾನಂದ ಕೈಮುಗಿದಾ || ೪೧ ||

ಅಯ್ಯೊ ನಮ್ಮ ನಿರ್ದೇಶ ನೋಯಿಪುದೆನುತ ಕಾ | ಲೋಯ್ಯನೆ ಪಣೆಯಿಟ್ಟಳಾಕೆ ||
 ಕೆಯ್ಯಿಂದ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದೊಲ್ಲ | ಮೆಯ್ಯ ತಡವಿದನಾ ಸೊಬಗಾ || ೪೨ ||
 ಮಾವಾಜಿಗಾನು ಕೈಮುಗಿವೆನಲ್ಲವೆ ಮುನ್ನ | ಮಾವಾಜಿ ತಪಸಿಗೈದರು ||
 ಮಾವನ ಮಗುಳ್ಳೆನೆ ನಿನ್ನಿರಲಾ ತೇಜ | ನೀ ವೇಳೆಗೆಂದನರ್ತಿಯೊಳು || ೪೩ ||
 ಅಲಿಹಳಚಿ ನೋಡಿ ನಗುತಾಕೆ ಕೆಳಗೆ ನಿಂ | ಧಾಲಿಸುತಿದ್ದಳು ನುಡಿಯಾ ||
 ಮೇಲಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ದೇವಿಯರೇಕೆ ನಿಂ | ದೋಲೈಸಿರೆಂದನು ಕೂಡೆ || ೪೪ ||
 ಕೇಳಬಹುದು ನುಡಿ ಬಾಗಿಲಿಗಿಂದಳು | ಕೇಳಲೇನಳುಕೆನಗೆಂದು ||
 ಧಾಳದಿ ನುಡಿನನ ಕೆಂಬಾಯ ತಳಿಗೈಯೊ | ಳಾ ಲೋಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ದಳೊಡನೆ || ೪೫ ||
 ಉಗುಳ್ಳನಾ ಕೈಗೆ ತಂಬುಲವನಾ ಸತಿಯಹೊ | ಜಗಳದೊಳ್ಳಿಂ ಬಂದುದೆಂದು ||
 ತೆಗೆದು ಕೆಂಬಾಯಿ ಟ್ಟುಕೊಂಡಳಾ ಕೆಂಬಾಯ | ಮಗುಳೆ ಮಗುಳೆ ಚುಂಬಿಸಿದನು || ೪೬ ||
 ಕರವಿಡಿದೊಡನೆ ಮೇಲಕೆ ತೆಗೆದನು ತಳೋ | ದರಿ ತನುಸೋಂಕಿ ಕುಳಿತಳು ||
 ಉರತುಂಬಲಮರ್ದಪ್ಪಿ ಬಾಯೊಳು ಬಾಯಿಟ್ಟು | ಸುರಲೋಕಸುಖವ ನೋಡಿದನು || ೪೭ ||
 ಎಂದೂ ಕಾಣದವನೊಂದವ್ವು ತವ ಕಂಡರಿಂ | ಪೊಂದಿ ಚಪ್ಪರಿದುಂಬ ತೆರದಿ ||
 ಚಿಂದಿಟಿಯನು ಚೀರುಚೀರನೆ ಸವಿದನಾ ಸೌಂ | ದರಿ ಸವಿದಳಾ ಕೂಡೆ || ೪೮ ||
 ದೇವ ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದವರು ಬಂದಿಂದು ನಾ | ನಾವಿಧಿಗೈದರೆಂದೊಡನೆ ||
 ತಾವರೆಯನು ಸೆಳೆಕೊಂಡುದು ಮುಂತಾದ | ಭಾವವೆಲ್ಲವನು ಹೇಳಿದಳು || ೪೯ ||
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಳೆನೆಂದಧರವ ನೋಡಿದ | ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪಟಿಗವರ್ ನಿನ್ನ ||
 ಚೆಲ್ಲಕೆ ನುಡಿದರು ಕಿರಿದುಂಟು ಪಿರಿದು ನೆ | ಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದಳುಕ ಜಾರಿಸಿದಾ || ೫೦ ||
 ನೀನೆ ನೋಡೆಂದು ಕನ್ನಡಿಯ ತೋರಿದನಂಬು | ಜಾನನೆ ನೋಡಿದಳತ್ತೆ ||
 ತಾನು ಕನ್ನಡಿದೋರೆ ನಸುಗಲಿಕಂಡನ | ದೇನು ಸಮಾನನೋಹಿಗಳೊ || ೫೧ ||
 ಕರೆಸಿದುದೇಕೆನ್ನ ನೊರ್ವಳನೆಂದಳು | ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲರೆಯ್ದೀಗ ||
 ಹರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಡುವರು ನಿನ್ನಗೆನಗದ | ವಿರಚಿಸಲ್ಪರಿಸಿದನೆಂದಾ || ೫೨ ||
 ಪಿರಿದುಡ್ಡವೇರಿ ನಾನಿದ್ದರೆ ಕಂಡು ನಿ | ಮ್ಮರಸಿಯರಳಲುವರದರ ||
 ಪಿರಿದೇನು ಪುಟ್ಟಿಗದ್ದು ಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕು | ಳ್ಳಿರುವೆನೆಂದಳು ಕಳಾನಿಪುಣೆ || ೫೩ ||
 ಮೊದಲಿ ನಾನೊಡಬಡಿಕೆಯ ಕೊಂಡಿನವರಲ್ಲಿ | ಯಿದಕೆ ನೀನೆಣಿಸಬೇಡೆಂದಾ ||
 ಹೃದಯವ ನೋಡಿ ಮುಂದಾನು ಸೊಲ್ಲಿಸೆನಿಂ | ಗಿದು ಬೇಡವೆಂದಳಾ ಜಾಣೆ || ೫೪ ||
 ರಾಜಪುತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ತೇಜಕೆ ಬಾಳ್ವರು | ತೇಜಕೆ ಬದುಕ ತೊರೆವರು ||
 ಸೌಜನ್ಯದೊಳು ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯವ ಕೊಂಬೆ ನಾ | ನೀ ಜೋಲಿ ಬೇಡೆಂದಳೆಂದು || ೫೫ ||

ಸವತಿಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತರ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಶೋ | ಕವ ಹುಟ್ಟಿಸುವರು ಶೋಕಿಪರು ||
 ದಿವರಾತ್ರಿ ರಚ್ಚೆಯಾಗಿಹುದು ಬದುಕೆ ಚಿ | ಸವಿಯೆಯಿಂದಳು ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ || ೫೬ ||
 ಪ್ರಾಣೇಶ ನಿನ್ನಯ ಕೃಪೆ ನನಗುಂಟೆಂದು | ಕ್ಷೋಣಿಯೆಲ್ಲವು ಬಿಟ್ಟುಹಿನ್ನು ||
 ಕೋಣೆಯೊಳಾವಿಷ್ಟು ಕುಸಿದರೇನದರಿಂದ | ಕ್ಷೀಣವೆ ಹೇಳಿದಳೊಡನೆ || ೫೭ ||
 ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳು ತಾನಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು | ಮುನ್ನವೆ ನೆನೆದಿದ್ದನಹುದು ||
 ತನ್ನವಳೊಳಗನಾರಯ್ತು ನೋಡಿದನದು | ತನ್ನಂತುಟಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು || ೫೮ ||
 ಸ್ವರದೋರಿದನು ಬಂದರೊಳಿಗವೆಂಗಳು | ಹರಿಸೀರದಗ್ರದೊಳೆಸೆವ ||
 ಸಿರಿಗದ್ದುಗೆಯ ಕೆಳಗಿರಿಸಿರಿದನು ತೆಗೆ | ದಿರಿಸಿದರ್ ಕುಳಿತರೊಪ್ಪದೊಳು || ೫೯ ||
 ಅತ್ತಿಗಿಯರು ಬಂದರಪ್ಪರೊಳಾ ದೇವಿ | ಮತ್ತಿದಿರೆದ್ದಪ್ಪಿ ತಮ್ಮ ||
 ಒತ್ತಿನೊಳೊಪ್ಪುವ ಮಂಗಳಾಸನಕೆ ಕೈ | ಯೆತ್ತಿ ಕುಳಿರಿಸಿದಳೊಸೆದು || ೬೦ ||
 ಕಾಣಿಕೆ ಸಹಿತವೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರರಸನ | ರಾಣಿಯರೆನೆ ಸಮ್ಮುಖದೊಳು ||
 ಕಾಣುತ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದೆದ್ದ ನಡೆದಳಾ | ಜಾಣೆ ತಾನವರ್ಗದಿರಾಗಿ || ೬೧ ||
 ಮದುವೆಯೇಳ್ಗೆಯ ಕಂಡು ನಾಣ್ಣಿ ರಾಣಿಯರು ಗ | ವರ್ದ ಗುಂಜ ಬಿಟ್ಟೆಯ್ದುತ್ತಿದ್ದು ||
 ಇದಿರೆದ್ದ ಬಹು ಮಹಾದೇವಿಯ ಗುಣಕೆ ಮ | ತ್ರಿದೇಸೋತರೆದೇಸೋಲದಿಹರೆ || ೬೨ ||
 ಬರಲಾಗದಕ್ಕ ನೀನಿಂತೆಂದು ನುಡಿವುತ | ಬರುತ್ತಿದ್ದರವರು ಮತ್ತೀಕೆ ||
 ಬರಬಹುದಕ್ಕಾಜಿಯರಿಯೆಂದೆನೆ ಸಣ್ಣ | ಸ್ವರದ ಸವಿಗೆ ಸೋತರೊಡನೆ || ೬೩ ||
 ಮುಟ್ಟಿದ ಸಾರ್ವಾಗ ಕೈಮುಗಿದಳು ರಾಣಿ | ಯೊಟ್ಟಿಗೆಲ್ಲಕೆ ಲಲಿತಾಂಗಿ ||
 ಕಟ್ಟಕ್ಕಂದವರ್ ಕೈಮುಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂ | ಡಟ್ಟಹಾಸಗಳ ಮಾಡಿದರು || ೬೪ ||
 ಇದು ಸಲ್ಲದಕ್ಕ ನೀ ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದರೆ ನಾವು | ಪದೆದೆಯ್ದಬೇಕೆಂದರವರು ||
 ಮೊದಲು ಬಂದವರಿಗೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರ್ | ಮದದೋರಸಲ್ಲೆಂದಳಾಕೆ || ೬೫ ||
 ಶ್ರೀಣಿಯೊಳ್ಳಿರು ನೃಪತಿಗೆ ರತ್ನದ | ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ತಾಣವರಿದು ಮೃದುತಪ್ಪದೊಳ್ಳುಳಿತರಿಂ | ದ್ರಾಣಿಯ ನಗುವ ನೀರೆಯರು || ೬೬ ||
 ಅವರೆಡೆಯೊಳು ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಕುಳಿರು | ವವಸರದೊಳು ಹಾಹಾಯೆಂದು ||
 ಸವತಿಯರ್ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡರು ಮರು | ಸುವಿನಯವೇನ ಕಲಿತರೊ || ೬೭ ||
 ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು ಕುಳಿರಕ್ಕ ನೀನೆಮ್ಮತ್ತ | ಹೊದ್ದಲೊಪ್ಪದಿದಂದರವರು ||
 ಇದೊಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಹಿಂಗಿ ಬೇರೆ ನಾ | ನಿದ್ದರೇನಹುದೆಂದಳಾಕೆ || ೬೮ ||
 ಕುಲವೊಂದು ಸ್ತ್ರೀವೇಷವೊಂದು ಸದ್ಗರ್ವವೊಂ | ದೊಲವಿನ ಪ್ರಾಣೇಶನೊಬ್ಬ ||
 ಇಳಿತವೇನುದ್ದವೇನಾಸನದಲ್ಲಿ ಚ | ಕೃಳವೇನು ಗದ್ದುಗೆಯೇನು || ೬೯ ||

ಪುರುಷನ ಗದ್ದುಗೆಯೇರಿದಳೆಂಬಾಗ | ಪುರುಷಗೊ ಗದ್ದುಗೆ ಸತಿಗೊ ||
 ಕರುಣಿಸಿ ಕರೆದಾಗ ಕುಳ್ಳಿರುವರು ಕೋಪ | ಪೊರೆಯೆ ದೂರದೊಳಿಹರಲ್ತಿ || ೭೦ ||
 ಮಂಚದೊಳೆಲ್ಲರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೂಡೆ ಸ | ಮಂಚಿತಾಂಗಿಯರಹರಲ್ತಿ ||
 ಹಿಂಚುಮುಂಚೆನಕ್ಕ ನಿವಗೆಮಗಿಂದಳ | ದೇಂ ಚದುರೆಯೊ ಪಟ್ಟದರಸಿ || ೭೧ ||
 ಮೆಚ್ಚಿದರವಳ ಸದ್ವಿನಯಕೆ ಮನದೊಳೊ | ಪುಚ್ಚಿ ಹುರುಡು ಹುಟ್ಟಿತಿಲ್ಲ ||
 ಸಚ್ಚರತಕೆ ನಮ್ಮ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸುವೆಯೊ | ನುಚ್ಚು ಗಾಣ್ಣೆಯೊಂದರೊಡನೆ || ೭೨ ||
 ಮೀರೆ ನಿಮ್ಮಯ ಮಾತನೆಂದಳು ಮೀರೆಯಾ | ಎರೆಂದರಿನ್ನು ಗದ್ದುಗೆಯಾ ||
 ನೀರೆಯೆದ್ದಳು ಸವತಿಯರೇಳಲರಸನಾ | ನೀರೆಯೋಜೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಿದ್ದಾ || ೭೩ ||
 ಹೊದ್ದಿದಳು ಗದ್ದುಗೆಯೇರದೊತ್ತಿ ನೊಳು ನಿಂ | ದಿದ್ದಳು ಸವತಿಯರರಿದು ||
 ಗದ್ದುಗೆಗೀಕೆಯ ಕರೆ ಸ್ವಾಮಿಯನೆ ನೋಡು | ತಿದ್ದನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಗುತ || ೭೪ ||
 ಸೊಲ್ಲಿಸಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮಣ್ಣಗೆಂದರು ಕೆಲ | ದಲ್ಲಿದ್ದ ನೃಪನ ತಂಗಿಯರಾ ||
 ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟದ ಹೆಣ್ಣಿನೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆ | ಕೊಳ್ಳಣ್ಣೆಯೆಂದರಂದವರು || ೭೫ ||
 ಮೂರುಲೋಕದ ಸ್ವಾಮಿಯಣುಗನೆಂದತಿಗರ್ವ | ವೇರಿ ಲೆಕ್ಕಿಸನೆಂಬರಿವರು ||
 ಹಾರಾಟದವರ ನಾಡಿನ ಹೆಣ್ಣು ಕರೆದುಕೊ | ದೂರೇಕೆ ನನಗಿಂದರವರು || ೭೬ ||
 ಎಲ್ಲರ ಕರೆವೆನೆ ಒಬ್ಬಳ ಕರೆಯೆಂದು | ಸೊಲ್ಲಿಪುದೇಕೆ ಸಾಕೆಂದಾ ||
 ಎಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಹೇಳಿದರೈಸೆ ಕರೆ ದೋಷ | ಎಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳ್ವರೊತ್ತೊತ್ತಿ || ೭೭ ||
 ನಿಮ್ಮ ಮಾತನು ಮೀರಲರಿದೀಗ ಹೇಳುವ | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳನು ಮೀರಲರಿದು ||
 ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳ್ಳಿರಲಿಗೆಯೆಂದ ಕುಳಿತಳ | ಮ್ಮಮ್ಮಾ ವಿಡಾಯವೆ ದೊರೆಯ || ೭೮ ||
 ಕೂಡೆ ಗಂಗಾದೇವಿಸಿಂಧುದೇವಿಯರೆದ್ದು | ಜೋಡಾಗಿ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಾ ||
 ಗಾಡಿಯೊಳ್ಳರಸಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗಿಟ್ಟರು | ಪಾಡುವ ಧನಲರೋಭನದಿ || ೭೯ ||
 ಅರಸನ ಪದಕವ ತಂಗಿಯರ್ ತೆಗೆದದ | ನರಸಿಯ ಕೊರಳೊಳಗಿಟ್ಟು ||
 ಅರಸಿಯ ಪದಕವನಾತಗಿಟ್ಟರು ಗುಣ | ಸರಿ ನಿವಗೆಂದು ಪೇಳ್ವಂತೆ || ೮೦ ||
 ಒಂದೊಂದು ಹಾರವ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದರ್ತಿ | ಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಗಿಕ್ಕಿ ||
 ವೃಂದ ಭೂಷಣದ ಕರಂಡಗಿಗಳ ಬೆಡ | ಗಿಂದರಿಸಿದರು ಮುಂದವರಾ || ೮೧ ||
 ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರವ ಪೊಡೆಸಿದರಣ್ಣಗೆ | ದೇವಾಂಗದುರುವ ಸೀರೆಯನು ||
 ದೇವಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲರಿಸಿ ಪರಸಿದರು | ಶ್ರೀವಿಲಾಸದಿ ಬಾಳಿರೆಂದು || ೮೨ ||
 ಮೊನ್ನೆ ಭೂಷಣವಿತ್ತಿರಕ್ಕ ಮತ್ತೆಮಗಂದು | ಮನ್ನಣೆಗೆಯ್ಪರಿಯೆಂದಾ ||
 ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ದಿನಚರಿ ಕೊಟ್ಟರೇನಣ್ಣ | ಚಿನ್ನಲೆ ನನಗಿಂದರವರು || ೮೩ ||

ದಿನಚರಿ ಕೊಟ್ಟುದಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಕೆಯಿಂ । ದಿನಗೆ ಸಂಪದವಾದ ಮೇಲೆ ॥
 ಮನದಣಿಯದು ಮತ್ತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರಾಗದೆಂ । ದನುಜೆಯರ್ಗಿಂಪನಾಡಿದನು ॥ ೮೪ ॥
 ಹುರುಡನೊತ್ತರಿಸಿದ ಸವತಿಯರೆಲ್ಲರು । ಹರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟುರೊಸೆದು ॥
 ಸರಿ ಶಕ್ತಿರೂಪಿದ್ದು ಗುಣದೊಳೆ ಗೆಲ್ಲಳೆ । ಲ್ಲರನದೇಂ ಜಾಣೆಯೊ ರಾಣಿ ॥ ೮೫ ॥
 ಅರತಿಶಾಸ್ತ್ರನಿವಾಳಿಯೊಳ್ಳರಪರಿ । ವಾರಕಾಂತೆಯರೆರಗುವುದು ॥
 ಭೋರೇಂದು ಪೂಮಳೆಗರೆದರು ಸುರಪರಿ । ವಾರಕಾಂತೆಯರು ಮೇಲವರ ॥ ೮೬ ॥
 ಸಂಗೀತಧವಳಶೋಭನ ನಿಲ್ಲಿ ನೃಪ ತನ್ನ । ತಂಗಿಯರ್ಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತಾ ॥
 ಅಂಗನೆಯರ ಕೈಯ ಹಿಡಿದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತಾ । ಸಂಗಡೆಲ್ಲರನು ಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೮೭ ॥
 ಕಳೆದಿಯರನುಯಜಿವರಸಟ್ಟಿದನು ಮದ । ವಳಿಯು ಭೋಜನಗೃಹಕೆ ॥
 ಕಳಕಂತೆಯೆಂಬ ಸೇವಕಿಗೊಂದ ಸೂಚಿಸಿ । ಕಳುಹಿದ ನಮಿರಾಜನೆಡೆಗೆ ॥ ೮೮ ॥
 ನಮಿರಾಜನಬಲೆಯರ್ ಬಹುಲ್ಲಿಗವರೊಳು । ಮಮಕಾರಗೈದೆಯ್ವಿಯೆಂದು ॥
 ರಮಣಿಯರ್ಗುಸುರಿ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆಯ್ದಿದ । ನಮರೇಂದ್ರನಂತೆ ಲೀಲೆಯೊಳು ॥ ೮೯ ॥

ಕಳಕಂತೆ ನಮಿರಾಜನೆಡೆಗೋಡಿ ಬಂದು ಕೈ । ಗಳ ಮುಗಿದಿಲ್ಲಿಗೆ ಚಕ್ರಿ ।
 ಲಲನೆಯರ್ವರಸಿದ ಸಾರ್ತಂದನೆಂದಳು । ಘಳಲನೆದ್ದನು ನಮಿರಾಜಾ ॥ ೯೦ ॥
 ಮಾನಿನಿಯರುಗೂಡಿ ಬಹುದೇಕೊಯೆಂದನು । ಮಾನಿಸುತಿದಿರೆಯ್ದುವಾಗ ॥
 ಅನಂದಬಟ್ಟು ಭೋಜನಕೆಯ್ದುತಿದ್ದನೆಂ । ದಾ ನಾರಿ ನುಡಿದಳು ಕೂಡೆ ॥ ೯೧ ॥
 ನಿಂದನಲ್ಲಿಯ ಹುಸಿಮಾತಿದಂದೇಕಿಲ್ಲಿ । ನಿಂದೆ ನಿನ್ನಯ ಭಾವ ನೀನು ॥
 ಬಂದರಾರೋಗಿಪೆನೆಂದನಲ್ಲದರಲ್ಲಿ । ಗಿಂದೆಯ್ದಿದಿರನೆಂದಳೊಡನೆ ॥ ೯೨ ॥
 ವಿನಮಿಯ ಸಿಂಧುಗಂಗಾದೇವನವರ ಸು । ಮ್ಮನೆ ನೋಡಿದನು ನಮಿರಾಜಾ ॥
 ಮನುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯ ಸೇವಕಿಯೆತ್ತಿ ತಂತ್ರದೊ । ಕ್ಕೊನೆದೇಳಿಸಿದಳೆಂದರವರು ॥ ೯೩ ॥
 ಬಹೆನೆಂದು ಕಳುಹಿದಾಗಳೆ ಚಕ್ರಿ ಸಾರ್ತಂದು । ದಹುದು ನೀಬಬ್ಬರಿದೆಯ್ದಿ ॥
 ಬಹುದೆಂದು ಸಿಂಧುಗಂಗಾದೇವನವರಾತ್ಮ । ಗೃಹಕೆ ತಾವೊಲೆದರಷ್ಟರೊಳು ॥ ೯೪ ॥
 ನಿಮ್ಮನು ಮನೆಮುಟ್ಟು ಬಂದೆಯ್ದಬೇಕೆಂದು । ನಮ್ಮೊಳಾಡಿದ ನಮ್ಮಸ್ವಾಮಿ ॥
 ಸುಮ್ಮನೆ ಗಮಿಸಿಯೆಂದೊಡನಡಿಯಿಡಿಸಿದ । ಕ್ಕೇಂ ಮಹಾಕುಶಲೆಯೊ ಧೂರ್ತ ॥ ೯೫ ॥
 ಅತ್ತಾಜಿಯರು ತನ್ನ ತಂಗಿಯರೆಯ್ದದೆ । ಅತ್ಯಂತಮುದವಾಗದೆಂದು ॥
 ನಿತ್ಯವಿನೋದಿ ಸೂಚಿಸಿದನೆಂದೊಡನೆ ಸಾಂ । ಗತ್ಯಗಾಣಿಸಿದಳಾ ಕುಶಲೆ ॥ ೯೬ ॥
 ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನ ಛಲ ಮಿಕ್ಕುದಾಗಲಿ ಹೋಗು । ಅಮ್ಮಾಜಿಗುರುಹುಯೆಲ್ಲರನು ॥
 ಘಮ್ಮನೆ ತಹುದೆಂದು ಮನೆಗೆಟ್ಟು ನಮಿರಾಜ । ತಮ್ಮವರ್ವರಸಿ ನಡೆದನು ॥ ೯೭ ॥

ಅರಮನೆಯೆ ಕಾಲ್ದೊಳೆದು ಭೋಜನದ ಮಂ । ದಿರವೊಕ್ಕು ಕಲ್ಯಾಣಪತಿಗೆ ॥
 ಸರಸದೊಳುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಕೈಮುಗಿಯೆ ನಾ । ಲ್ಲರನಪ್ಪಿ ಚಕ್ರಿ ಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೯೮ ॥
 ಸೊಗಸುವಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರೊಪ್ಪ ಚ್ಚಿ । ನಗೆನುಡಿಗಳೊಳಿದ್ದರತ್ತ ॥
 ಬಿಗಕುಲಸತಿಯರ ಭದ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ತಂದು । ಪೊಗಿಸಿದಳ್ಳಳಕಂಠಿಯಿತ್ತ ॥ ೯೯ ॥
 ರಾಯನ ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲರು ಶುಭದೇವಿ । ಗಾ ಯಶೋಭದ್ರೆಗೆ ತಮ್ಮ ॥
 ತಾಯಿಗಳೊಂದಿರಗಿದರು ಪುತ್ರಿಯರೆಂಬ । ನ್ಯಾಯದೊಳಪ್ಪಿದರವರು ॥ ೧೦೦ ॥
 ನಮಿರಾಜವಿನಮಿರಾಜರ ಪೆಂಡಿರನೊಳ್ಳೆನ್ಯು । ವಮರೆ ಚಕ್ರಿಯ ಸುದತಿಯರು ॥
 ಸಮತೆಯೊಳ್ಳತ್ತಿಗೆನಾದುನಿಯರ್ಕಳೆಂ । ಬಮಳಸಂಭ್ರಮದೊಳಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೦೧ ॥
 ಹೊತ್ತಾದುದಿಂದಿಗೆ ಸಾಕು ನಿಮ್ಮರಮನೆ । ಯತ್ತೆಯ್ದಿರೆಂದವಗೊರಿದು ॥
 ಇತ್ತ ಭೋಜನಗೃಹಕಂಬರೇಚರಿಯರ । ಮತ್ತೆ ತಂದಳು ಕಳಕಂಠೆ ॥ ೧೦೨ ॥

ಎಡೆಮಾಪ್ಪ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರೇಶ ವೈದನ । ರೊಡನೆ ವಿನೋದಮೊಳಿದಾ ॥
 ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯೆ ಮಗಳ ಕಂಡಳು ನಲ್ಮೆ । ವಡೆದು ಯಶೋಭದ್ರಾದೇವಿ ॥ ೧೦೩ ॥
 ನಿನ್ನಿನ ಕಾಂತಿಯಿಂದಧಿಕದ ಕಾಂತಿ ಸಂ । ಭನ್ನವಾಗಿಯ್ತು ಮಗಳಾ ॥
 ತನ್ನಿ ದಿರೊಳು ಕಂಡು ನಲಿದಳಾ ತಾಯಿ ಸಾ । ಕೆನ್ನರ್ತಿ ಸಲೆ ಸಂದುದೆಂದು ॥ ೧೦೪ ॥
 ನಗುತ ಲಜ್ಜೆಯೊಳೆಯ್ದಿ ನಮಿಸಿದ ಪುತ್ರಿಯ । ನಗುತ ತೂಪಿರಿದಾಕೆ ಹರಸಿ ॥
 ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಕೊಂಡಳಾ ನಂದಾಶ್ರು ಕಂಗಳೊ । ಳೊಗುತಿರೆ ರೋಮಾಂಚ ನೆಗೆಯೆ ॥ ೧೦೫ ॥
 ನಮಿಸಿದಳೊಡನೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಗಾಂನಂದದೊ । ಳಮರ್ದಪ್ಪಿ ಹರಸಿದಳಾಕೆ ॥
 ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಣ್ಣಂದಿರ ಪೆಂಡಿರ । ಕುಮುದಾಕ್ಷಿ ನಾಣ್ಣುತಪ್ಪಿದಳು ॥ ೧೦೬ ॥
 ಓರೆಮೊಗದಲಪ್ಪಲೇಕೆ ನಿನ್ನಯ ಮನೆ । ಗೋರಂತೆ ನಾವೆಯ್ದಲೆಮ್ಮ ।
 ಗಾರವಗೆಡಿಸಿ ಕಾಣ್ಣುರೆಯೆಂದು ಸರಸದೊ । ಳಾ ರಮಣಿಯರು ಕೇಳಿದರು ॥ ೧೦೭ ॥
 ಸುಮ್ಮನೆ ನಗುತಾಕೆ ತಲೆಗುಸಿದಿಹಳು ನೀ । ನೆಮ್ಮ ವಿವಾಹಕಾಲದೊಳು ॥
 ಹಿಮ್ಮೆಯ್ಯ ಮುಮ್ಮೆಯ್ಯ ಶೋಧಿಸೆಯಲೈ ನೀ । ನೊಮ್ಮ ಮೈದೋರೆಂಬರೆಮಗೆ ॥ ೧೦೮ ॥
 ಕನ್ನಡಿಯನು ಮುಂದೆ ಪಿಡಿದೆವುಗತ್ತಿಗೆ । ಚಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡು ನೋಡೆಂದು ॥
 ಕನ್ನೆ ಗಾಲದೊಳೆಂದು ಕಾಡುವೆಯಲ್ಲವೆ । ನಿನ್ನಾಸ್ಯದೋರೆಂಬರೊಡನೆ ॥ ೧೦೯ ॥
 ಕೆಯ್ಯ ಲಕ್ಷಣವ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಳೆ ಹೊಡೆದು । ವಯ್ಯಯ್ಯೆಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವೆ ॥
 ಮೆಯ್ಯ ನೊತ್ತವೆಯಲೈ ನೊಂದಿತೆಂದಾವೀಗ । ಮುಯ್ಯ ತಿದ್ದುವೆಂಬರೊಡನೆ ॥ ೧೧೦ ॥
 ಕೊರಳ ಹಾರವ ತಿದ್ದಬೇಕೆಂದು ಸಾರ್ದಮ್ಮ । ಕೊರಳ ತಡವ ಕೂಡೆ ನಗುವೆ ॥
 ತರಹರಿಸಿದವಿಂದು ತನಕ ನಾವೀಗೆಮ್ಮ । ಹರಿಬವ ಬಿಡೆವೆಂಬರೊಡನೆ ॥ ೧೧೧ ॥

ಎಲ್ಲವು ಹೋಗಲಿ ನೀನಿಟ್ಟ ಪದಕವೇ । ಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತೀ ಹೊಸಪದಕಾ ॥

ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದುದೊಂದಿರರಸಿಯು । ರೆಲ್ಲರು ಕಾಡಿದರವಳಾ ॥ ೧೧೨ ॥

ಕಿರಿಯಂದು ಕಾಡಿದಳೈನೆ ನಿಮ್ಮನು ಮತ್ತೆ । ನೆರೆದಂದು ನಗುತ ನೋಡಿದಳು ॥

ಬರಿದಿನ್ನು ಕಾಡದಿರೆಂದತ್ತೆ ಸೊಸೆಯರಿ । ಗರುಹಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳಾ ಕ್ಷಣವೆ ॥ ೧೧೩ ॥

ಆ ಮನೆಯಿಂದೆಲ್ಲರೆಡೆವಾಳ್ಳ ಮನೆಯೊತ್ತಿ । ಗಾಮೋದದಿಂದದಿಯಿಟ್ಟು ॥

ಭೂಮಿಾಶರಾಡುವ ನುಡಿಗೇಳುತ್ತಿದ್ದರು । ದ್ವಾಮದ ಜವನಿಕೆಯೊಳಗೆ ॥ ೧೧೪ ॥

ಮಾತುಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಮಿರಾಜನೊಯ್ಯನೆ । ಭೂತಳಾಗ್ರಮರಲೆ ನೀವು ॥

ಔತಣಕೆಮ್ಮನು ರಕ್ತನೊಳ್ಳರಿಸಿದ । ರೀತಿ ಲೇಸೆಂದ ಚಕ್ರಿಯೊಳು ॥ ೧೧೫ ॥

ಮನೆಮುಟ್ಟು ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ತರಬೇಕು ಸ । ಮ್ಮನದಂಗವಹುದು ಕೇಳದಕೆ ॥

ನಿನಗೆ ಪೇಳಲ್ಪಕ್ತ ಸೋದರರೆನಗಿಲ್ಲ । ಬಿನದದೊಳ್ಳರಿಸಿದನೆಂದಾ ॥ ೧೧೬ ॥

ರಕ್ತಲ್ಲ ನೀವೆಯ್ದದಿದ್ದರೆ ನಾನೆ ನಿ । ಮ್ಮಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಹನೆದು ಸಹಜಾ ॥

ಅಕ್ಕಟೆಯನ್ನ ಸೋದರಿಯರ ಮನೆಗಾನು । ಚೆಕ್ಕನೆಯ್ದಿದರೇನು ಕೊರತೆ ॥ ೧೧೭ ॥

ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟೆಯೊ ಚಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟೆಯೊಯೆಂದುಂಟು । ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟೊ ಹಮ್ಮೆ ನಿನಗೆ ॥

ಬಣ್ಣದ ಮಾತಲ್ಲ ಕೇಳಿರೈ ನನಗಿಲ್ಲ । ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಗರ್ವಾ ॥ ೧೧೮ ॥

ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರುಗೂಡಿ ಸಿಂಧುದೇವನ ಗೃಹ । ಗಂಗಾದೇವನ ಗೃಹಕೆ ॥

ಭಂಗವಿಲ್ಲೆಂದಾನು ಹೋದುದಿಲ್ಲವೆ ನನ್ನ । ತಂಗಿಯರಿದ್ದ ಪಕ್ಷದೊಳು ॥ ೧೧೯ ॥

ನಾನೋಲೆಗಳುಹಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳವರು ತಮ್ಮ । ಮಾನಿನಿಯರು ಸಹವಾಗಿ ॥

ವಿನೆಯ್ದಿತಿಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮ ಸೋದರಿಯರಿ । ದ್ವೀ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನೋಡೆಂದಾ ॥ ೧೨೦ ॥

ಅವರಂತುಟಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಂತಲ್ಲ ನೀವಿಬ್ಬು । ರವಿಚಳಗರ್ವಿಗಳ್ಳಿಮ್ಮ ॥

ಭವನಕೆಯ್ದುವೆನೆಂದು ನೆನೆದೆನೆಂದಾ ಚಕ್ರಿ । ಸುವಿನೋದದೋರಿ ನುಡಿದನು ॥ ೧೨೧ ॥

ದೂತಿ ಸೂಚಿಸಲೊಡನಿರ್ವರು ನಾವೆಮ್ಮ । ಮಾತೆಯರ್ವನಿತೆಯರ್ವರಸಿ ॥

ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ಳಂದೆವಲ್ಲವೆ ಗರ್ವವಾರಿಗಿಂ । ದಾತನಾಡಿದ ಚಕ್ರಿಯೊಡನೆ ॥ ೧೨೨ ॥

ಇಂದು ಗರ್ವಿಗಳಲ್ಲ ಮುನ್ನ ಗರ್ವಿಗಳು ನೀ । ವಂದಾಡಿ ಚಕ್ರೇಶ ಮತ್ತೆ ॥

ಮುಂದಿದ್ದ ಸಿಂಧುಗಂಗಾದೇವನವರ ಮೇ । ಲೊಂದು ಕಟಾಕ್ಷವ ನುಡಿದಾ ॥ ೧೨೩ ॥

ಉಣ್ಣು ಲರಿಯದಿವರ್ವರ್ಗ ನಾವೆರ । ಫೈಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟೆವು ನಮಿರಾಜಾ ॥

ಹೆಣ್ಣುಗಳಿವರಂತೆ ಮರೆದರೂಟವನು ನಿ । ಮ್ಮಣ್ಣಂದಿರಾಟವ ನೋಡು ॥ ೧೨೪ ॥

ಅದು ಪುರುಷರ ಜಾಣ್ಮೆಯಲ್ಲವೆ ಸೋಂಕಿದ । ಸುದತಿ ತಾನಂತುಟಿಹಾಗ ॥

ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮವರಾರಿಂದು ಕಂಡಿರಿ । ಚದುರರೆಂದರಿದಿಯೆಂದಾ ॥ ೧೨೫ ॥

ಜನ ಮರು ನಿಮ್ಮವರೇಳೆಗೆ ನೀನೆ ಬಿ | ರ್ರನೆ ಬೀಗಿದೈ ಸಾಕು ನಮ್ಮ ||
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರು ಹೊಕ್ಕು | ಮನೆಯಿಚ್ಛೆಯರಿದಿಹುವೆಂದಾ || ೧೨೬ ||
 ಪುರುದೇವಸುತೆಯರು ಭರತೇಶನನುಜೆಯ | ರರರೆ ನಾವೆಂದು ಗರ್ವಿಸರು ||
 ಪುರುಷನೆಂದಿದ್ದರಂತಿಹರದು ನಮ್ಮ ಸೋ | ದರೆಯರ ಸಹಜವೈಯೆಂದಾ || ೧೨೭ ||
 ಇವರಿಬ್ಬರಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟವರು ನೀವಿಬ್ಬರು | ನವಿಲಂತೆ ನಭದೊಳಾಡುವರು ||
 ನಿವಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಂತೆ | ಬವಣೆಬಿಟ್ಟರು ಹೋಗಿರೆಂದಾ || ೧೨೮ ||
 ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊಳಿದ್ದ ನಮಿವನಮಿಗಳ ಪೆಂ | ಡಿರು ಸಿಂಧುಗಂಗಾಸತಿಯರು ||
 ಭರತೇಶ ತಂಗಿಯರೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಚಿತ್ತದೊ | ಳರಳಿ ಮೈಬಾತರಾ ಕ್ಷಣವೆ || ೧೨೯ ||
 ನಾವಿಬ್ಬರುಣ್ಣದರೇನಾಯ್ತು ನಮ್ಮವ | ರೀ ವಿನಮಿಯು ನಮಿನ್ಯಸನು ||
 ದೇವರ ಪಂತಿಗಿದ್ದಪರೆಂದರರೆ ಸಿಂಧು | ದೇವಗಂಗಾದೇವನವರು || ೧೩೦ ||
 ನಿಮ್ಮ ವರುಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೆ ತೃಪ್ತಿ | ಸಮ್ಮತವೇ ಸಮ್ಮತಾರ್ಥಾ ||
 ನಿಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯನುತುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತನವರೆದ್ದು | ಸುಮ್ಮಾನದೊಳು ಹೋದರತ್ತ || ೧೩೧ ||

ಒಳಗಿದ್ದ ಸಿಂಧುಗಂಗಾದೇವಿಯರು ಕೂಡ | ತೊಲಗಿ ಹೋದರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ||
 ಬಳಿಕ ಮೈದುನರಿಬ್ಬರೊಡಗೂಡಿ ರಾಯ ನಿ | ಮಲದೊಳಾರೋಗಣೆಗೈದಾ || ೧೩೨ ||
 ಒಂದುಪಂತಿಯೊಳಳಿಯನು ಪುತ್ರರಾರೋಗಿ | ಪಂದವ ಮಗಳೆಡೆಮಾಳ್ವ ||
 ಚಂದವ ನೋಡಿ ಯಶೋಭದ್ರೆ ಶುಭದೇವಿ | ಯೊಂಪೆದೆ ನೂರಾದುದೊಡನೆ || ೧೩೩ ||
 ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲರಸ ನೀವೆನ್ನ ಮಾ | ವಾಜಿಯ ಸುತರಾದರೊಸೆದಾ ||
 ಓಜಿಯಿಂದಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನವೆನ್ನ ಮನೆಗೆಯ್ದಿ | ಭೋಜಿಸಬೇಕೊಮ್ಮೆಯೆಂದಾ || ೧೩೪ ||
 ತೆಪ್ಪಗೆಲ್ಲರು ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗಿರಿ ಯೆಂದ | ರೊಪ್ಪಿರಿ ಮಾಣಲಿ ಕೇಳಿ ||
 ಇಪ್ಪಷ್ಟು ದಿನವೆನ್ನ ಮನೆಯೊಳತ್ತಾಜಯ | ರೊಪ್ಪದೊಳಿರಲೊಪ್ಪಿರೆಂದಾ || ೧೩೫ ||
 ಆಗಲೆಂದೊಪ್ಪಿದರುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತನು | ರಾಗದಿ ಕಳುಹೆ ಮೈದುನರಾ ||
 ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರನು ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯ ಹೊಕ್ಕು | ತೂಗುಮಂಚದೊಳೊರಗಿದನು || ೧೩೬ ||

ಮಗಳುವೆರಸಿ ಸೊಸೆಯರುಗೂಡಿ ಶುಭದೇವಿ | ಅಗಲದೆ ತನ್ನೊತ್ತಿಲಿರಲು ||
 ಮಗಳ ಮನೆಯೊಳವೃತ್ತಾನ್ನನ ಸವಿವಳಾ | ಪ್ರಗುಣೆ ಯಶೋಭದ್ರಾದೇವಿ || ೧೩೭ ||
 ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲರು ತಣಿದ ಮೇಲತ್ತ ನಿ | ನ್ನರಸನ ಕಂಡು ಬಾರೆಂದು ||
 ಹರುಷದಿ ಮಗಳ ಕಳುಹಲಾಕೆ ಬಂದು ಭೂ | ವರನ ಕಂಡಳು ಮಂಚದಲ್ಲಿ || ೧೩೮ ||
 ಬಂದ ನಲ್ಲಳ ಕೂಡೆ ಸರ್ವರು ತೃಪ್ತಿ ಬ | ಟ್ಟಿಂದವ ಕೇಳ್ದರ್ಥವಟ್ಟು ||
 ಮುಂದೆ ಹೋಗಾನು ಬಂದತ್ತಾಜಿಯರ ಕಾಣೈ | ನೆಂದಟ್ಟಿದನು ತನ್ನ ಸತಿಯಾ || ೧೩೯ ||

ನಗುತುಬ್ಬಿನೊಳು ಬಹ ಮಗಳ ಕಂಡೇನಕ್ಕ . ನಗೆ ಪಿರಿದಾಯ್ತೆಂಬ ತಾಯಾ ||
 ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿ ನಿನ್ನ ಕಾಣಲ್ಕೆ ನಿನ್ನಳಿಯನಿ . ಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಹನೆಂದಳೊಡನೆ || ೧೪೦ ||
 ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಾನೇಕೆ ಬರಬೇಕು ನಾನೆ ಬಂ . ದಲ್ಲಿ ಸಂದಿವೆನು ಹೋಗಿಂದು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಮಗಳ ಮುಂದಟ್ಟಿ ಸೇವೆಯ ಪೆಂಗ . ಕೆಲ್ಲರುಗೂಡಿ ನಡೆದಳು || ೧೪೧ ||
 ಕಾಂಚನಭತ್ತಿಯ ಮರೆಯೊಳಂಗವನಿಷ್ಟು . ವಂಚಿಸಿ ಮೊಗದೋರಲತ್ತೆ ||
 ಮಂಚದಿಂದಿಳಿದು ನಂದಳಿಯ ಕೈಮುಗಿಯೆ ರೋ . ಮಾಂಚವೆದ್ದೊಳಗರಳಿದಳು || ೧೪೨ ||
 ಕಳುಹಿದನಿರೊಳಿದ್ದತ್ತೆಗೆ ಸತಿಯ ಕೈ . ಯೊಳಗುಡುಗೊರೆಯ ಕೊಂಡಾಕೆ ||
 ಅಳಿಯಗೆ ಹರಸಿ ಹಾರವನೊಂದು ಮಗಳ ಕೈ . ಯೊಳು ಕೊಟ್ಟು ಮಗುಳ್ಳಳು ಹೊಣೆ || ೧೪೩ ||

ಹೆಬ್ಬಿಬ್ಬಿಗೊಳುತತ್ತೆ ಹೋದಳಾ ಕ್ಷಣ ವಾರ್ತೆ . ಹಬ್ಬಿತು ನಮಿರಾಜನೆಡೆಗೆ ||
 ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಹಿ ನಿನ್ನ ವಿನಯದ ಮುಂದೆಯೆಂ . ದುಬ್ಬಿ ಪೇಳ್ವಳು ಮಧುವಾಣಿ || ೧೪೪ ||
 ಸದರನೆ ಪಟ್ಟಂಡದೊಡೆಯನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಾ . ನಿದಿರೇಳ್ವನೆ ನಮಿಸುವನೆ ||
 ಅದು ಸುಭದ್ರಾ ದೇವಿಯತಿಶಯ ಮಾವನ . ಸುಡತಿಯೆಂಬೊಂದುಮಚಾರಾ || ೧೪೫ ||
 ಮನದೊಳಾತ್ಮನನಪ್ಪಿ ಪೂವಿಡಿದೆರಡುಕೈ . ಯನು ಕೂಡಿ ನೃಪತಿ ವಾಸಿಸಿದಾ ||
 ವಿನತಿಗೈದನು ಚಕ್ರಿಯೆಂದರಾತನ ಮನ . ದನುಭವವಾರ್ಗ ಕಾಣಿಸುದು || ೧೪೬ ||
 ಸತಿಯರೊಳ್ತನ್ನ ಮಾತೆಯರಿಗಿಬ್ಬರಿಗಲ್ಲ . ದತಿಭಕ್ತಿಯೊಳು ನಮಿಸುವನೆ ||
 ರತಿವಿನೋದಾರ್ಥ ಪೆಂಡಿರಿಗೆರಗುವನದು . ವ್ರತಭಂಗವಲ್ಲಾತ್ಮರತಗೆ || ೧೪೭ ||
 ಕಿರಿಯತ್ತೆಯನುಜೆಯರ್ಗವರ ಸೇವಕಿಯರ್ಗೆ . ತೆರನಂದಟ್ಟಿ ಮನ್ನಣೆಯಾ ||
 ಉರೆ ಕಳಕಂತೆಯ ಕರೆಸಿ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತ . ಮರಹೆಂಬುದವಗಿನಿಸುಂಟಿ || ೧೪೮ ||
 ಸರ್ವರು ತಮ್ಮರಮನೆಗೆ ಹೋದರು ಮಾತೆ . ಯೊರ್ವಳು ಮಗಳ ಮನೆಯೊಳು ||
 ನಿರ್ವಾಣಪುರದೊಳಪ್ಪಂತಿದ್ದಳಳಿಯನ . ಪೂರ್ವಸಂಪತ್ತಿಗರ್ತಿಸುತ || ೧೪೯ ||

ಜಗದ ಜಂಜಡವೆಲ್ಲ ತೀರಿಹೋದುದು ನಡು . ವಗಲಾದುದಾಗ ಚಕ್ರೇಶಾ ||
 ಹಗಲು ನಿದ್ರೆಗೆ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ತನ್ನ . ನಗೆಗಣ್ಣು ನಲ್ಲಳುವೆರಸಿ || ೧೫೦ ||
 ಎಡೆಯಾಡಿ ಬಳಲಿದಾ ನಡೆಯದಿರಿನ್ನೆಂದು . ಮಡದಿಯ ತಾನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ||
 ದುಡದುದನಡಿಯಿಟ್ಟು ಶಕುನಿಮಂಚದ ಮೇಲೆ . ಮಡಗಿಕೊಂಡನು ರಾಜನೋಹಿ || ೧೫೧ ||
 ಲೇಸುದಟ್ಟಿದ ಮನ ಹೊಸನೋಹ ಮತ್ತವ . ರಾ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಳು ಮಾಳ್ ||
 ಲೇಸನವರೆ ಬಲ್ಲರಂತಿರಲಿಲ್ಲಿಗೆ . ಸೇಸೆಯ ಸಂಧಿ ಸುಗಂಧಿ || ೧೫೨ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ । ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ॥
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ । ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು ॥ ೧೫೩ ॥
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವೆ । ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ॥
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ । ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಯರರ್ಥಿಯೊಳು ॥ ೧೫೪ ॥
 ಸರ್ವಜನಾನಂದ ಸರ್ವಕಳಾಧರ । ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯ ಭೋಗಾಂಗಾಂಗಾ ॥
 ಸರ್ವದಾ ನನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿರು ಸದ್ಗು । ಷೋರ್ವಿ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ ॥ ೧೫೫ ॥

ಪು ತ್ರ ನೈ ವಾ ಹ ಸಂ ಧಿ

ನಿತ್ಯಮಂಗಲ ನಿತ್ಯಶೃಂಗಾರಗೌರವ । ನಿತ್ಯಲೀಲಾಂಗತರಂಗಾ ॥

ನಿತ್ಯವೈಭವನೆ ಸನ್ಮತ್ತಿದೋರು ಸೌಖ್ಯಸಾ । ಹಿತ್ಯಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ ॥ ೧ ॥

ಸೇಸೆಯಿಕ್ಕಿದ ಮರುದಿನ ಸಾರ್ವಭೌಮಗೆ । ಭೂಸುರರಿಟ್ಟರಕ್ಷತೆಯಾ ॥

ಶ್ರೀಸುಕವಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಸಿದರು ನೃಪರು ಮ । ಹಾಸೇನೆ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿದರು ॥ ೨ ॥

ದ್ವಿಜರಿಗೆ ದಾನ ಸತ್ಕವಿಗಳಿಗುಚಿತ ಭೂ । ಭುಜರಿಗೆ ವಿನಯಸನ್ಮಾನ ॥

ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರಕೆ ನುಡಿನೋಟದೋರಿ ಭಾ । ವಜರೂಪ ಕೂಡೆ ಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೩ ॥

ಸುಮ್ಮಾನ ಮಿಗಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವುದಿವಸ ಸುಖ । ಸೊಮ್ಮಿನೊಳಿರೆ ಚಕ್ರಧರನ ॥

ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗು ನಮಿರಾಜನ ಸತಿಯರ್ಗು । ಸಮ್ಮಾನ ಹಲವುಬಾರಾಯ್ತು ॥ ೪ ॥

ಇವರಿಕ್ಕೆ ಗವರೆಯ್ತು ಅವರಿಕ್ಕೆ ಗಿವರೆಯ್ತು । ಸವಿ ಮಿಕ್ಕು ಸಮ್ಮಾನವಾಗಿ ॥

ಹವಣಲ್ಲದುಡುಗೊರೆಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿ । ಸುವಿನೋದದೊಳು ಹೋಯ್ತು ಕಾಲಾ ॥ ೫ ॥

ಇರುತಿರಲಿಂತು ಮತ್ತೊಂದಿರುಳೊಳು ಚಕ್ರಿ । ಯರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈದುನರ ॥

ಅರಸಿಯರತ್ತೆಯರ್ತನ್ನ ರಾಣಿಯರಿರೆ । ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊಳೊಂದುಬಿನದಾ ॥ ೬ ॥

ನಾಲ್ವರು ಮೈದುನರೊಳು ರಾಯನೊಂದೊಂದು । ಚೆಲ್ಲಿನ ಬಿನದವ ನುಡಿಯೆ ॥

ಮೇಲ್ವರಿದಾಡದೆಚ್ಚಿತ್ತವರೊಂದೊಂದ । ಸಲ್ಪಂತೆ ನುಡಿದರಿಚ್ಚಿಯೊಳು ॥ ೭ ॥

ಮೂವರೊಳೊದಲೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ನುಡಿದು ಲೀ । ಲಾವಿನೋದವ ಮಾಟ ಮತ್ತೆ ॥

ಲೀವಿ ಕೈಮಿಗೆ ನಮಿರಾಜನ ಕೆಣಕಿ ಮ । ಹಾವಿಭು ನುಡಿದನೊತ್ತೊತ್ತಿ ॥ ೮ ॥

ನುಡಿಯದಿರೊತ್ತಿ ನೀನೆಮ್ಮರಸುಗಳೇನು । ಕಡಮೆಯ ಮಾಡಿದರ್ನಿಗೆ ॥

ಪೊಡವಿಗಗ್ಗಳದ ವಸ್ತುವ ಕೊಟ್ಟರಿಯಯೆಂ । ದೆಡೆವಾಯ್ದಳಾ ಮಧುವಾಣಿ ॥ ೯ ॥

ಉತ್ತಮವಸ್ತುವ ತಂದುಕೊಟ್ಟವರೊಳು । ಮತ್ತನೆ ಸೋತು ನುಡಿಯದೆ ॥

ಒತ್ತಿ ನುಡಿವುತಿದ್ದೆ ಸಲ್ಪದೆ ನಿನಗೆಯೆಂ । ದೊತ್ತಿದಳ್ಳೀಳೆಯನಂದು ॥ ೧೦ ॥

ನಿನ್ನರಸುಗಳೆನಗೇನ ತಂದಿತ್ತರಾ । ನನ್ನೊಡವೆಯ ತಂದು ನನಗೆ ॥

ಸನ್ನಾಹಗೈದೊಂದಧಿಕವೆಯೆಂದು ಪ್ರ । ಸನ್ನ ಚಿತ್ತದಿ ಚಕ್ರಿ ನುಡಿದಾ ॥ ೧೧ ॥

ನಟ್ಟಣಿ ಬೇಡ ನಮ್ಮರಸುಗಳ್ಳಿನಗೊಲ್ಲು । ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲಹುದು ನಿನ್ನೊಡವೆ ॥

ಕಟ್ಟರಸಾದರೆ ಮನೆಯೊಳಿರುಳ್ಳುದ । ಕುಟ್ಟಿ ನುಡಿನೆಂದಳೊಡನೆ ॥ ೧೨ ॥

ಮಾವನ ಮಗಳು ಸೋದರದಳಯನಿಗೆಂದು । ಭೂವಲಯವೆ ಬಲ್ಲದರಿಯ ॥

ನೀವೇನ ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಚಕ್ರಿಕೊಂಡುದೇನು । ಹೋ ವಿಡಾಯವ ಮರೆಯೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥

ತಾಯಣ್ಣ ಕಚ್ಚೀಂದ್ರ ಮಗಳ ತನ್ನಳಿಯನಿ | ಗೀಯನೆ ಒಮ್ಮೆಯೊಯದರೆ ||
 ಶ್ರೀಯಶಸ್ವತಿಯ ಹೆಮ್ಮಗ ಬಿಡುವನೆಯೆಂದು | ಸೀಯನೆ ನುಡಿದನಾ ಸುರಸಾ || ೧೪ ||
 ತಪಸಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾವಾಜಿ ಸಾಗಿದ ನಮ್ಮ | ನೃಪರತ್ನಿಯಿಗ ಕೊಟ್ಟವರು ||
 ಕುಸಿತದಿ ಕೊಡೆನೆಂದರೇನ ಮಾಡುವೆಯೆಂದು | ಚಪಳಿ ನುಡಿದಳಿದೆದಟ್ಟಿ || ೧೫ ||
 ಒರ್ವನೀ ನಮಿರಾಜ ಕೊಡೆನೆಂದರೆನಗಲ್ಲಿ | ಸರ್ವರುಂಟಾ ಸಹಾಯಿಗಳು ||
 ಸರ್ವಸಹಾಯದವರು ನೆನೆದರ್ಥ ಕೈ | ಸಾವುರದೆ ಕೇಳೆಂದಳೊಡನೆ || ೧೬ ||
 ಸರ್ವರು ನಿನ್ನ ವರಾರ್ಪದಳರಿಯೆಯ | ಇರ್ವರತ್ತಾಜಿಯರ್ವನಮಿ ||
 ಶೋರ್ವಂಟುಸಾವಿರದೈನೂರ್ವರನುಜೆಯ | ರುವಿಯೆ ಬೇಕೆಂಬರೆನಗೆ || ೧೭ ||
 ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮಣ್ಣನತ್ತಲೆ ಪಕ್ಷ | ಹೆಣ್ಣು ನಿಮ್ಮರಸೀಯನೆನಲು ||
 ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕರು ನನ್ನ ತಂಗಿಯರಿವೆಂದ | ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲರರ್ತಿಪಲು || ೧೮ ||
 ಅಕ್ಕಟೆಯಿಂದೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ನುಡಿಯೇನು | ಲೆಕ್ಕ ಕಿನಿಸು ಕುಂದೆ ಮುನ್ನಾ ||
 ಅಕ್ಕಸೋದರಿಯರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನತ್ತಿಯೆಂ | ದೆಕ್ಕವಾಯ್ದನು ನಮಿರಾಜ || ೧೯ ||
 ಹಲಬರುಸೋದರಿಯರ ಮುನ್ನ ನಿನಗಾನು | ಲಲಿತಗೈದುದ ಮರೆದಿರಲು ||
 ಬಲುಸಿರಿವಂತರು ಬಡವರಿಟ್ಟೊಸಗೆಯ | ಹುಲುಗಾಣ್ಣರಹುದಹುದೆಂದಾ || ೨೦ ||
 ಈತಗೆಮ್ಮನುಜೆಯರಿಂ ಸಿರಿಯಾಯ್ತಲ್ಲ | ದೇತರಿಂದಾಯ್ತಲ್ಲವೆಂದು ||
 ಮಾತಾಡಲೆಂದೊಡನೊತ್ತಿದ್ದರ ಮೂವರಾ | ಮಾತಿಗೆ ನಮಿರಾಜ ನಕ್ಕಾ || ೨೧ ||
 ಎಂಟುಸಾವಿರದೈನೂರ್ದಿಂನಗಲ್ಲಿ | ನಾಂಟಿರುತಿಹ ಪಕ್ಷದವರು ||
 ಉಂಟು ನಿಮಗೆ ಲಕ್ಷ ಪಕ್ಷ ನೀವದರಿಂದ | ಬಂಟಿದ್ದಿರೆಂದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೨೨ ||
 ಬಹಳ ನಿಮ್ಮಯ ಪಕ್ಷ ನಾಲ್ವರು ನೀವೊಬ್ಬ | ನಹಹ ನಮ್ಮಯ ಪಕ್ಷ ಕಿರಿದು ||
 ಅಹುದಲಾ ವೇಳೆಯನಂದೆನ್ನ ನೀವೊತ್ತ | ಬಹುದೆಂದು ನುಡಿದನು ಸಗುತ || ೨೩ ||
 ಪೊರಗಣ ಚಾವಡಿಯೊಳು ಬಲ ಪಿರಿದನ | ಗುರೆ ನೀವು ಜಯಿಸಲಶಕ್ಯ ||
 ಮರೆಮನೆಯೊಳಗೆನ್ನ ನೊತ್ತತ್ತಿದ್ಧಿರಿಯಿದ | ನಂದೆನ್ನೆಯಿಂದನರ್ತಿಯೊಳು || ೨೪ ||
 ವೇಳೆಯನರಿಯದುರ್ಕೆನೊಳೊತ್ತಿ ಕೆಡೆವುದು | ಖೂಳರ ಮಾರ್ಗವಂತಹನೆ ||
 ತಾಳಿ ನಿಮ್ಮನು ಮುಂದೆ ಜಯಿಸುವೆನೆಂದಿಷ್ಟು | ಲೀಲಾರ್ಥ ಮೌನದೊಳಿದಾರ್ || ೨೫ ||
 ಅತ್ತಿಯಿರಿತ್ತ ನಿವಾಳಿಯ ಮಧುವಾಣಿ | ಬಿತ್ತರದೊಳು ಚಕ್ರಿಗಿಟ್ಟು ||
 ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಸಾಕೆಂದರೆಂದು ತಮ್ಮರಸುಗ | ಳತ್ತ ಸೂಚಿಸಿದಳವ್ವರೊಳು || ೨೬ ||
 ಅಹುದಹುದಧಿಕಪ್ರಸಂಗವಾದುದು ನಾವು | ಸಿಹಿದಟ್ಟಿ ಮರೆದಿದ್ದೆವೆಂದು ||
 ವಹಿಸಿ ನಿವಾಳಿಯ ನಾಲ್ವರು ತಾವಿಟ್ಟು | ಮಹಿಪಗಾನಂದದೊರಿದರು || ೨೭ ||

ಬಳಿಕ ಗಂಗಾದೇವಿಸಿಂಧುದೇವಿಯರ ಹೆಂ | ಗಳು ನಿವಾಳಿಸಿದರು ಕೂಡೆ ||
 ಸಲೆ ನಮಿವನವೊಂದ್ರ ರರಸಿಯರಣ್ಣಗೆ | ಕಳುಹಿದರುರೆ ನಿವಾಳಿಯನು || ೨೮ ||
 ಹೊನ್ನ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ನಮಿರಾಜಪುತ್ರಿಯ | ರಿನ್ನೂರ್ವರನುಜಪುತ್ರಿಯರು ||
 ಬೆನ್ನೊಳ್ಳುವತ್ತೆನೆ ಬಂದರು ಮಾವಗೆ | ಜೆನ್ನ ನಿವಾಳಿಗಳಾಂತು || ೨೯ ||
 ವರುಷಾರುತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಸಲ್ವ | ಹರೆಯದ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು ||
 ಸರಸರಿಕೆಯೊಳೆಯ್ದುತಿದ್ದರು ಜಾತಿಸಿಂ | ಗರಗೂಡಿ ಕಣ್ಣೆ ಮೋಹಿಸುತ || ೩೦ ||
 ಇವರಾರು ಮಧುವಾಣಿ ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರಾತ್ಮ | ಭವೆಯರೆಂದಳು ಕೂಡೆ ಚಕ್ರಿ ||
 ಪ್ರವರಾರ್ಕಕೀರ್ತ್ಯಾದಿರಾಜ ಮುಂತಾದೆನ್ನ | ಕುವರರ ಪುಣ್ಯವೆಯಿಂದಾ || ೩೧ ||
 ಬಂದು ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ಮಾತುಳಗೋಚಿ | ಯಿಂದ ವಂದಿಸಿದರಾ ಚಕ್ರಿ ||
 ಒಂದುಕ್ಷಣದೊಳಷ್ಟು ರೂಪಾಗಿ ಸೊಸೆಯರ | ವೃಂದವ ತಲೆದಡಹಿದನು || ೩೨ ||
 ತೊಡಿಗೆಯ ಕೊಟ್ಟನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಡಗೈಯ | ಹಿಡಿದು ಲಕ್ಷಣವ ನೋಡಿದನು ||
 ತಡಹಿದ ಮೈಯ ನೀವೆಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದ | ಬೆಡಗು ಲೇಸಾಯ್ತಮ್ಮಯಿಂದಾ || ೩೩ ||
 ಬಿಡರರ್ಕಕೀರ್ತ್ಯಾದಿರಾಜ ಮುಂತಾದವರ್ | ಕಡುಚೆಲ್ಲರವರ ನೀವೂಮ್ಮೆ ||
 ನಡೆನೋಡಿದರೆ ಬಿಡಲರಿಯಿರೆಂದನು ನಾಣ್ಣೆ | ಸಿಡಿದೊಳಗೈಹಹೊಕ್ಕರವರು || ೩೪ ||
 ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿದುದೆ ಸಾಕೆನುಗಧಿಕರೊಳೇಕೆ | ಪುದುವೆಂದು ನಮಿರಾಜ ನುಡಿದಾ ||
 ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ನುಜೆಯರೆನ್ನ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು | ಕದನನೇನಾಯ್ತೆಂದ ಚಕ್ರಿ || ೩೫ ||
 ಇದಕೆ ನೀನಾನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ | ಸುದತಿಯರೆಂತು ಕಂಡಂತೆ ||
 ಹದಗೈವೆವೈ ಮುಂದೆ ತಾಳಿಂದಿಗೊಂದು ಸಂ | ಪದದೋರಿ ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೩೬ ||
 ಅನಿತರೊಳ್ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯರು ಶೃಂಗಾರವೆ | ತ್ತನಿಮಿಷಕನ್ನೆಯರಂತೆ ||
 ತನುಕಾಂತಿ ತಳತಳಿಸುತ ಬರುತಿದ್ದರೊ | ಯ್ಯನೆ ನಿವಾಳಿಯ ಕೈಯೊಳಾಂತು || ೩೭ ||
 ಅರಿವರೆನ್ನ ಕ್ಕಂದಿರೊ ನನ್ನ ತಾಯ್ನೊಳೊ | ವಾರಣಗತಿಯ ಝಂಕಿಸುತ ||
 ಸಾರಲೆಯ್ತುಹ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು ನಗುತ ಕು | ಮಾರಿಯರ್ಕಳ ನೋಡಿ ನುಡಿದಾ || ೩೮ ||
 ಬಳಿವ ಪ್ರಾಯದ ಪೆಂಗಳೈನೂರ್ವರೆಯ್ತಂದು | ತೊಳೆಸ ನಿವಾಳಿಯನಿಡಲು ||
 ತಳಗೈಯೊಳಿತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೈ | ಗಳ ತಡಹಿದನಕ್ಕೊಂದ || ೩೯ ||
 ಅದೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರಲ್ಲವೆ ನೋಡಿ ನಿ | ಮ್ಮಿದಿರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದರ್ವರ್ಗೆ ||
 ಪದಳದಿ ನಮಿಸಿರೆಂದನು ಕೈಯ ಮುಗಿದುವಂ | ತದು ಚಕ್ರಿಗಿರಲೆಂದರವರು || ೪೦ ||
 ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದುವು ಕೆಲವುಪೆಣ್ಣೊಡೆಯ ಮೇ | ಲಿದ್ದಂತೆ ಕೆಲವೆರಗಿದುವು ||
 ಹೊದ್ದವನ್ನರ ಮಾವನೆಂದರು ತಂದೆಯ | ಹೊದ್ದಿದುವೇನು ಮಾನಿಗಳೊ || ೪೧ ||

ಮಾವನೆಂದೆಮಗಿವರೆರಗುವ ಪಾಟಿಯೆ । ಭೂವರಾಗ್ರಣಿಗೆ ತಾವೊಮ್ಮೆ ॥
 ಸೇನೆಗೆ ಮುಂಚಿದ ಫಲವೆಯೆಂದರು ಸಿಂಧು । ದೇವಗಂಗೆಶರಿದೆಯೊಳು ॥ ೪೨ ॥
 ನೆರೆಯದಿರಕ್ಕ ಬೇಗದಿ ನೆರೆದಾಗೆಮ್ಮ । ಪಿರಿಚಿ ಹೋಹಿರಿ ಹೋದರೆಮಗೆ ॥
 ಮರುಕದೋರುವುದಿಷ್ಟು ಸೈರಿಸಿಂಬ ತೂ । ಪಿರಿವ ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುದ್ದಿಸುವಾ ॥ ೪೩ ॥
 ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯರಿಗೆ ತಕ್ಕ । ವಲ್ಲಭರವರ ಜಾಡ್ಯವನು ॥
 ಕೊಲ್ಲು ನರಿವರು ಮತ್ತವರ ದಾರಿದ್ರ್ಯವ । ಕೊಲ್ಲು ನೆ ನಾನೆಂದನೊಡನೆ ॥ ೪೪ ॥
 ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಪುತ್ರಿಯರೆಲ್ಲ ನಾಣ್ಣಿಯೆ । ದೊಡನೊಳಗೃಹಕೆ ಸಾಗಿದರು ॥
 ನುಡುವುದಿನ್ನಿಲ್ಲಕ್ಕ ಬಾ ಬನ್ನಿರೆಂದನು । ಕುಡಿಮುಂಚಿನಲ್ಲೋದರವರು ॥ ೪೫ ॥
 ನೆರೆವವರೊಳಗೆಯ್ಗೆ ಮಧುರಾಜಿಯೆಂದೆಂಬ । ಕಿರಿಯ ಪೆಣ್ಣುಣಿ ಪೋಗಿ ತೆರೆಯ ॥
 ಮರೆಯೊಳು ಮೊಗದೋರುತಪ್ಪಾಜಿ ನಿನ್ನತ್ತ । ಲುರೆ ಬಾರೆವಿನ್ನೆಂದಳೊಡನೆ ॥ ೪೬ ॥
 ಏನು ಕಾರಣ ಬಾರಿರವ್ವೆಯೆಂದನು ಹೋಗು । ಮಾನಿಸನಲ್ಲ ನೀನೆಮ್ಮ ॥
 ಮಾನಗಿಡಿಸಿದೆ ನಾವದರಿಂದ ಬಾರವೆಂ । ದಾ ನೋವ ತೋರಿ ನುಡಿದಳು ॥ ೪೭ ॥
 ಕಂಡನರೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನೀನಿಂದತಿ । ಬಂಡುಬೂತಿನ ಮಾತ ನುಡಿದೆ ॥
 ಮಂಡಲಪತಿಗಿದು ತಕ್ಕಾದೆ ಯೋಚಿಸಿ । ಕೊಂಡು ನೀ ನೋಡೆಂದಳೊಡನೆ ॥ ೪೮ ॥
 ಬಂಡುಬೂತೇನವ್ವ ನಿವಗೆಲ್ಲ ಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬ । ಗಂಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದನು ॥
 ಕಂಡೆಯ ಮತ್ತೆ ಛೇ ಛೇಯೆಂದುಗುಳ್ಳಳು । ಮಂಡೆಗೊಡಹು ನಾಣ್ಣು ತಿಹಳು ॥ ೪೯ ॥
 ಬಳಗಿದ್ದರೆಲ್ಲರು ನಕ್ಕರಂತದ ನೋಡಿ । ನಿಳುಕಿ ಮತ್ತಪ್ಪಾಜಿ ನಿನ್ನ ॥
 ಹಲಬರು ನಗುತಿಹರೆನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯ್ತು । ಬಲು ಹಾಸ್ಯವಾಯ್ತೆಂದಳೊಡನೆ ॥ ೫೦ ॥
 ಎಂದರೆ ನಕ್ಕನಯ್ಯಯ್ಯ ನೀನರಸೊಬ್ಬ । ಬಂದೆ ಸರ್ವರು ತನ್ನ ನಗಲು ॥
 ಒಂದಿಷ್ಟು ನಾಣ್ಣು ದಿನಗುತಿದ್ ಹೋಗು ಹೋಗು । ಗೆಂದು ಕೈಯೊಯ್ದು ಝಂಕಿಸಿತು ॥ ೫೧ ॥
 ನನ್ನ ನಗುವರೊತ್ತಿಲಿರಬೇಡ ಮಗಳೆ ನೀ । ನೆನ್ನೊತ್ತಿಗಿತ್ತ ಬಾರೆಂದಾ ॥
 ಮುನ್ನ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ನೊಂದುದು ಸಾಲದೆ । ಯಿನ್ನೊಲ್ಲೆ ಹೋಗೆಂದುದೊಲೆದು ॥ ೫೨ ॥
 ತಪ್ಪು ನನ್ನದು ಮಧುರಾಜಮ್ಮ ನೀವೊಮ್ಮೆ । ವೊಪ್ಪದೊಳಿತ್ತ ಚಿತ್ತೈಸಿ ॥
 ತಪ್ಪು ತರುವೆನು ನಿವಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕೆ । ಬಪ್ಪಂತೆ ನಡೆವನಿನ್ನೆಂದಾ ॥ ೫೩ ॥
 ಎಲ್ಲರ ಮುಂದಾನು ಬಪ್ಪಾಗ ಲಜ್ಜೆಯೇ । ನಿಲ್ಲವೆ ಹೋಗೆಂದುದೊಡನೆ ॥
 ಮೆಲ್ಲನೆ ರತಿಚಂದ್ರೆಗರಸ ಸೂಚಿಸಲೆತ್ತಿ । ಜಿಲ್ಲದೊಳ್ಳಂದಿತ್ತವಳು ॥ ೫೪ ॥
 ಮಾವನವರನು ತಂದೆಯ ನೋಡಿ ಮಿಗೆ ನಾಣ್ಣಿ । ಭೂವರನಂಕದೊಳ್ಳನ್ನ ॥
 ತಾನರೆಗೈಯಿಂದ ನೋರೆಯ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂ । ಡೋವಿ ಮೋನದೊಳಿದ್ದದಾಗ ॥ ೫೫ ॥

ನೋಡಕ್ಕಯೆಂಬ ನೋಡದು ನುಡಿಯೆಂಬ ಮಾ । ತಾಡದು ತಾನೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ॥
 ನೋಡುವ ಮುತ್ತ ಕೊಡುವನು ನಗುವನು ಮು । ದ್ವಾದ್ವಾದ್ವನು ತನ್ನ ಮಗಳಾ ॥ ೫೬ ॥
 ಮೆಚ್ಚಿ ಸರ್ವರು ನಿನ್ನ ನೋಳ್ವರು ನೀನು ಕ । ಣ್ಣುಚ್ಚಿದುದಯರೆ ಮಗಳೆ ॥
 ಹುಚ್ಚಿ ಕೇಳ್ವಧರಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿರೆಯೆಂಬ ಕ । ಣ್ಣುಚ್ಚಿಯೆ ನಗುವುದಾ ಹಸುಳೆ ॥ ೫೭ ॥
 ನಮ್ಮನೊಬ್ಬರನು ನೋಡದೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಹ । ಸೊಮ್ಮೆನು ತಿಳಿದು ನೋಳ್ವಾಗ ॥
 ಅಮ್ಮಗಿಂದೇನು ಧ್ಯಾನವೊಯೆಂಬನಾ ಶಿಶು । ಸುಮ್ಮನೆ ನಗುತಿಹುದೊಳಗೆ ॥ ೫೮ ॥
 ಶಿವಸಿದ್ಧಿಯನು ನೀವು ನಿನ್ನೊಳೆ ಕಂಡನು । ಭವಿಸಿದೊಡಹುವೆ ದೇವಿಯರೆ ॥
 ನವಗಿಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿಯೆಂದು ಗಲ್ಲವ । ಚವಚವನಲುಗಿ ಕೇಳುವನು ॥ ೫೯ ॥
 ಎಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಿರುವುದು ನಕ್ಕು ಮುಚ್ಚುವು । ದೊಡನೆ ಮಾತಾಡೆನೆ ತಲೆಯಾ ॥
 ಕೊಡಹುತ ಚಿಂದಳಿಗೈಯೊಳಾಸ್ಸುವ ಮುಚ್ಚಿ । ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದುದು ಪಿತನ ॥ ೬೦ ॥
 ಮೋಹನದೊಂದು ಪುತ್ರಳಿಗೆ ಜೀವನ ತುಂಬಿ । ಮೋಹನಸಿದ್ಧ ನಾಡಿಸುವ ॥
 ಊಹೆಯೊಳ್ಳಗಳ ಮುದ್ದಿಸುತಿದ್ದ ನಗುತೊಮ್ಮೆ । ಶ್ರೀಹಂಸನಾಥಯೆಂದೆಂಬಾ ॥ ೬೧ ॥
 ತಂಬುಲಗೊಡುವನಾ ಶಿಶುವೊಲ್ಲದೆಂದೆಂದು । ಕೊಂಬೆಯಿಂದೇಕೊಲ್ಲೆಯೆಂದಾ ॥
 ಡೊಂಬಿನ ನುಡಿ ಹೊಕ್ಕ ಬಾಯ ತಂಬುಲವೆಂದು । ದಂಬಕಮುಚ್ಚಿ ಮಾತೊಂದಾ ॥ ೬೨ ॥
 ನಕ್ಕನದೇನೆಂದ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುದು ಕೂಡೆ । ತಕ್ಕೈಸಿ ಬಾಯ್ಗೆ ತಂಬುಲವಾ ॥
 ಇಕ್ಕಿದನೊಡನೆ ಧೂ ಧೂಯೆನುತುಗುಳ್ಳುದು । ಚೊಕ್ಕಳಕಾತಿ ಭಾವೆಂದಾ ॥ ೬೩ ॥
 ಮಾನಭೂಷಣೆ ಲಜ್ಜೆಕಾತಿ ಸೌಜನ್ಯನಿ । ಧಾನೆ ಗಂಭೀರೆ ಸುಶೀಲೆ ॥
 ಏನಮ್ಮ ಮಧುರಾಜಿ ತಪ್ಪೊಂದ ಕಾಯೆಂಬ । ಭೂನಾಥ ಪಜ್ಜೆಯೆತ್ತುವನು ॥ ೬೪ ॥
 ಮೊದಲಿಟ್ಟ ತೊಡಿಗೆಯ ತೆಗೆದನು ಹೊಸತಾಗಿ । ಸದಮಲಾಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ ॥
 ಇದು ನಿನಗಿತ್ತಪರಾಧ ಹೋಗಿಂಥಿಳು । ಹಿದರೊಡಿತೆಳೆಯಂಚೆಯಂತೆ ॥ ೬೫ ॥
 ಕಂಡಿರೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಾಟವ ಹೊರಗಿಡೆ । ಗೊಂಡ ಗಂಭೀರ ಮತ್ತೊಳಗೆ ॥
 ಕಂಡಬಟ್ಟಿಯ ನುಡಿನಡೆಯೆಂದರಸನ । ಪೆಂಡಿರು ಬಚರಿಯರೊಡನೆ ॥ ೬೬ ॥
 ಏನ ಮಾಡಿದನಣ್ಣ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯನು ಚಿ । ತ್ತಾನುರಾಗದೊಳು ಮುದ್ದಿಸಿದಾ ॥
 ಹೀನವೆ ಜಗಕೆಂದೆಂದರು ನಮಿರಾಜನ । ಮಾನಿನಿಯರು ದಿವಿಜೆಯರು ॥ ೬೭ ॥

ಹರಿದುದೋಲಗವಂದು ಮತ್ತೊಂದು ದಿನದೊಳಾ । ಅರಮನೆಯೊಳು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ॥
 ಸರಸಗೋಸ್ಥಿ ಯೊಳಿದ್ದನೇನೆಂಬೆನೊಂದು ಬಂ । ಧುರಂತ್ರವನು ಚಕ್ರಿ ನೆನೆದಾ ॥ ೬೮ ॥
 ಕನಕರಾಜನು ಕಾಂತರಾಜನೆಂಬವರಾದಿ । ಯೆನೆ ನಮಿರಾಜನಾತ್ಮಜರು ॥
 ಜನಪನಾಚ್ಛೆಯೊಳೆಯ್ದು ಮುನ್ನೂರ್ವರಾಗ ಮಾ । ವನ ಕಂಡರಿಕ್ಕಿ ಕಾಣ್ಣಿಯನು ॥ ೬೯ ॥

ಶಾಂತರಾಜನು ನೊದಲಾದವರ್ವನಮಿಭೂ | ಕಾಂತನ ನೂರ್ವರಾತ್ಮ ಜರು ||
 ಪಿಂತೆಯ್ದಿ ಕಂಡರು ಜಂಬುಖಾನಗಳ ಮಾ | ವಂ ತವಗಿಡಿಸಿ ಕುಳಿತರು || ೨೦ ||
 ಚಿಲುವರೈ ಖಚರಕುಮಾರರಿವರು ಕಲ್ಪ | ಕಲೆಗಳೇನೇನೆಂದು ಚಕ್ರಿ ||
 ಒಲಿದು ಕೇಳಲು ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಲ್ಲರ | ಗ್ಗಳರೆಯೆಂದಳು ಮಧುವಾಣಿ || ೨೧ ||
 ಸಾಧಿತವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ತಾವಿದ್ಯೆಯೊಳು ವಿ | ದ್ಯಾಧರಲೋಕಕಗ್ರಮರು ||
 ಬೋಧಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚಾರತ್ರಸಂಪನ್ನರೆ | ದಾ ದೊರೆಗರುಹಿದಳವಳು || ೨೨ ||
 ಬರಹೇಳೊ ನೆರೆದ ನಮ್ಮಣುಗರೆಲ್ಲರನೆಂದು | ಭರತೇಶ ಪೇಕ್ಷನಷ್ಟರೊಳು ||
 ಬರುತ್ತಿದ್ದರೊಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ನಾಲ್ಕರೈವರೆ | ಣ್ಣರು ನೂರ್ವರೆನಿಸಿ ಸಾಲಾಗಿ || ೨೩ ||
 ಮುಂದೆಯ್ದಿ ಮಧುರಾಜವಿಧುರಾಜರೆಂಬವರ | ತಂದೆಗಿಬ್ಬರು ಕಾಣೈಯಿಕ್ಕಿ ||
 ವಂದಿಸಿ ಜಂಬುಖಾನದೊಳು ಕುಳಿತರು ಮಾ | ವಂದಿರಿಗೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿದು || ೨೪ ||

ಸೂನುಗಳನು ನೋಡಿ ಚಕ್ರೇಶ ಮನದೊಳೊಂ | ದಾನೊಂದು ತಂತ್ರವನಿಟ್ಟು ||
 ಏನಿರೈ ಮಧುರಾಜ ವಿಧುರಾಜ ನಿಮ್ಮ ಶಾ | ಸ್ಮಾನ್ಮುಭವನ ತೋರಿರೆಂದಾ || ೨೫ ||
 ವ್ಯಾಕರಣದೊಳೊಮ್ಮೆ ಶಬ್ದಸಿದ್ಧಿಯ ತೋರಿ | ನೂಕಿ ತರ್ಕದೊಳೆಟ್ಟ ಮುಟ್ಟು ||
 ಕಾಕುದೋರದೆ ಕುವರರು ಸ್ವರ್ಗಭಾಷೆಯೊ | ಳ್ವಾಕುದೋರದರಯ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿ || ೨೬ ||
 ಆಗಮದೊಳು ಹರವರಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಕಾ | ವ್ಯಾಗಮದೊಳು ಕಳಿದೋರಿ ||
 ಭೋಗಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರೆ ಕೂಡೆ ಚತುರರು | ಯೋಗವ ಕೀರಿ ತೋರಿದರು || ೨೭ ||
 ಭರತಶಾಸ್ತ್ರದೊಳು ನಾಟಕದೊಳು ಕವಿತೆಯೊ | ಳ್ವರಗೇಭಮಣಿಪರೀಕ್ಷೆಯೊಳು ||
 ಭರತಚಕ್ರಿಯ ಪುತ್ರರಲ್ಲವೆ ನುಡಿದರು | ಭರತವೆದ್ದಂತೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ || ೨೮ ||
 ಸಾಕು ಸಾಕೆಂಬಂತೆ ನುಡಿವುತಿದ್ದರು ಕೇಳ್ದ | ನೇಕರು ತಲೆದೂಗುವಂತೆ ||
 ಲೋಕರಂಜನೆ ಬೇಡ ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕ | ಜೋಕೆಯ ಹೇಳಿರೈಯೆಂದಾ || ೨೯ ||
 ನುಡಿದ ಚಿಲ್ವಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನಹುದದನೊಳ | ಗಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||
 ಗಡಬಡಿಯೊಳು ನಮ್ಮ ಚಾಳಿಸಿದಿರಿ ಕರ್ಮ | ಕೆಡುವ ತಂತ್ರವ ಹೇಳಿರೆಂದಾ || ೩೦ ||
 ಭೇದರತ್ನತ್ರಯವಿಡಿದು ಸಾಧಿಸಿ ಮತ್ತ | ಭೇದರತ್ನತ್ರಯವಿಡಿಯೆ ||
 ಛೇದಿಸಿ ಕರ್ಮ ಜರಿವುದಾಗಲಮೃತದ | ಹಾದಿಯಿದೊಂದರಾ ಸುತರು || ೩೧ ||
 ಅವರ ಲಕ್ಷಣವೆಂತುಟೆಂದನು ಗುರುದೇವ | ವಿವಿಧಾಗಮಾರ್ಥದ ಚಿಂತೆ ||
 ವ್ಯವಹಾರ ತನ್ನ ತಾ ಪೂರ್ವ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು | ಕುವರರಾಡಿದರಯ್ಯನೊಡನೆ || ೩೨ ||
 ಅದು ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದ ನಮಿರಾಜ ಲೇಸನಾ | ವುದ ಕಂಡೆ ಹೇಳೆಂದ ಚಕ್ರಿ ||
 ನೊದಲು ಭೇದದೊಳಾಡಿ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ನಿ | ಲ್ವುದುಯೆಂದನಾ ಖಚರೇಂದ್ರಾ || ೩೩ ||

ವ್ಯವಹಾರ ಸಾಲದೆ ನಿಶ್ಚಯವೇಕೆಂದ | ವ್ಯವಹಾರದಿಂ ಸ್ವರ್ಗವಹುದು ||
 ಶಿವಸಿದ್ಧಿ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದಹುದಾತ್ಮಾನು | ಭವನೇ ಬೇಕೆಂದ ಭಾವನೊಳು || ೮೪ ||
 ಮೆಚ್ಚಿದನಹುದದನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು | ಮೆಚ್ಚಿನೈಯೆಂದನಾ ಚಕ್ರಿ ||
 ಮೆಚ್ಚಿದುದೇನು ಮಾನಾಜಿಯಾದಿವ ಮಾತು | ಮೆಚ್ಚಲೈಯೆಂದರು ಸುತರು || ೮೫ ||
 ನಾನೆಂದ ಮಾತಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಮಾತ | ದೇನೊಳ್ಳಿತ್ತೈ ನಿಲ್ಲಿರದನು ||
 ನಾನು ನೀವೀಗ ಬಪ್ಪೆಲ್ಲರೊಳ್ಳೇವೆಂ | ದಾನಂದದೊಳು ಚಕ್ರಿ ನುಡಿದಾ || ೮೬ ||
 ಪುರುರಾಜಗುರುರಾಜರೆಂಬವರ್ಬಂದರು | ಭರತೇಶ ಕೇಳಿದನವರಾ ||
 ಪರಮಾರ್ಥವಲ್ಲ ಮಾನಾಜಿ ಕಂಡರ್ಥವೆಂ | ದರು ಚಕ್ರಿಯದನೊಪ್ಪಿನೆಂದಾ || ೮೭ ||
 ಶ್ರೀರಾಜಮಾರಾಜರೆಂಬವರ್ಬಂದರು | ಕೋರಿ ಕೇಳಿದನವರೊಡನೆ ||
 ಸಾರಾರ್ಥವಲ್ಲ ಮಾನಾಜಿಯ ಮಾತೆಂದ | ರಾ ರಾಯನದನೊಪ್ಪಿನೆಂದಾ || ೮೮ ||
 ವಸ್ತುರಾಜನು ರತಿರಾಜನು ಮತಿರಾಜ | ಹಸ್ತಿರಾಜನು ಸಿಂಹರಾಜಾ ||
 ವಸ್ತುಕರಾಜ ವರ್ಣಕರಾಜಯೆಂಬ ಸ | ಮಸ್ತಪುತ್ರರೊಳು ಕೇಳಿದನು || ೮೯ ||
 ದೇವರಾಜನು ದಿವ್ಯರಾಜ ಮೋಹನರಾಜ | ಬಾವನ್ನರಾಜ ಮುಂತಾದ ||
 ಸಾವಿರದಿನ್ನಾವರಣುಗರ ಕೇಳ್ದರೆ | ಲ್ಲಾ ವೊಂದೆ ಪರಿಯೊಳಾದಿರರು || ೯೦ ||
 ಹಂಸರಾಜನ ರತ್ನರಾಜನ ಕೇಳ್ದು ಮ | ಹಾಂಶುರಾಜನ ಕೇಳ್ದನೊಡನೆ ||
 ಸಂಸುಖರಾಜ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧರಾ | ಜಾಂಶರ ಕೇಳ್ದನೈವರನು || ೯೧ ||
 ಬರಲರ್ಕ್ಕೀರ್ತ್ಯಾದಿರಾಜವೃಷಭರಾಜ | ರೊರೆವಂತೆ ಕೇಳ್ದವಿನ್ನೆಂದಾ ||
 ಇರದವರೆಯ್ದೆಂದು ತಂದೆಗೆರಗಿ ಮಾತು | ಳರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಕುಳಿತರು || ೯೨ ||
 ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ವೃಷಭಣ್ಣ ನಿಮ್ಮಯ | ದೊಡ್ಡಮಾವನಿಗೆನಗೊಂದು ||
 ಒಡ್ಡಾರವೊಡ್ಡಿ ದೆಯಿದ ನೀವು ತಿದ್ದಿಕೊ | ಟ್ಟಡ್ಡಾಕೆ ಬಿಡಿಸಿರೈಯೆಂದಾ || ೯೩ ||
 ದೇವರ್ಗೆ ಮಾನಾಜಿಗಾದ ಕಾರ್ಯಕೆ ಪುರು | ದೇವನೋಲಗಕೆಯ್ವಿ ಕೇಳಿ ||
 ನಾವು ತಿದ್ದುವ ದಕ್ಷರೆಯೆಂದು ನುಡಿದರು | ಮೂವರು ಪುತ್ರರೋಜಿಯೊಳು || ೯೪ ||
 ಕೇಳಿರೈ ಮುಕ್ತಿಗಾತ್ಮನದೇಕೆ ಪೊರ ಧರ್ಮ | ಸಾಲದೆಯೆಂದೆ ನಾನೀತಾ ||
 ಸ್ಥೂಲಧರ್ಮದಿ ಸ್ವರ್ಗ ತನ್ನಿಂದ ಶಿವನೆಂದು | ಹೇಳುತಿದ್ದನು ಹೇಳಿರೆಂದಾ || ೯೫ ||
 ಎಂದೆಂದು ಮುಕ್ತಿಗಾತ್ಮಾನುಭವವೆ ಬೀಜ | ವೆಂದೆವುಗಯ್ಯ ಸೊಲ್ಲಿಪನು ||
 ಇಂದಿಂತು ಸೊಲ್ಲಿಪುದೇನಿದು ತಂತ್ರವೊ | ಯಿಂದವರೊಳಗಿಣಿಸಿದರು || ೯೬ ||
 ಕಂಡುದ ಪೇಳಿರೈಯೆಂದನವರು ಪೇಳ | ಲಂಡಿಸುತಿದ್ದರಂತದನು ||
 ಕಂಡರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿ ನೀನಂಜಬೇಡೆನ್ನಾಣೆ | ಪಿಂಡಿತಾರ್ಥವ ಹೇಳಿರೆಂದಾ || ೯೭ ||

ದೇವರ ಮೇಲಾಣೇಕೆಂದರೆ ಬೇಕು ನೀ | ನಾವುದುಳ್ಳುದನೆ ಪೇಳೆನಲು ||
 ಮಾವಾಜಿ ನುಡಿದ ಮಾತದು ಸತ್ಯವಹುದದ | ದೇವರೆ ಮೆಚ್ಚ ಬೇಕೆಂದಾ || ೯೮ ||
 ನಿನ್ನ ಸೋದರರೆಲ್ಲರೆತ್ತಲಾದರು ನೀನು | ನನ್ನತ್ತಲಾಯ್ತುಲ್ಲವೆನಲು ||
 ನಿನ್ನಾಣೆಯಿಟ್ಟ ಮೇಲವು ತಪ್ಪುವುನೆ ಸ್ವಾಮಿ | ಮನ್ನಿಸಂತಹುದಹುದೆಂದಾ || ೯೯ ||
 ರತಿಚಂದ್ರ ಇವರಿಂತು ನುಡಿದುದೇಕೆಂದನಾ | ಸ್ತುತಮುಖಿಯವರು ಮಾತುಳನ ||
 ಸುತೆಯರ ಕಂಡು ಪಕ್ಷಕೆ ಪೇಳ್ವರೆಂದಳಾ | ಕ್ಷಿತಿವನಂತಹುದಹುದೆಂದಾ || ೧೦೦ ||
 ನನ್ನ ಮಾತುಳನ ಪುತ್ರಿಯ ನನಗೀವಾಗ | ತನ್ನದ್ದದೊಡ್ಡದೊರಿದನು ||
 ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯರನೀವನೆ ಬಂದಿವರೇಕೆ | ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಡಿದರೆಂದಾ || ೧೦೧ ||
 ನಿವಗಂಕೆಯೆನ್ನೆನ್ನಳಿಯಂದಿರಿಗೆಯೆನ್ನ | ಕುವರಿಯಮೊದಲೆ ಕೊಟ್ಟವರು ||
 ಅವಗಡಿಸದಿರಿಯೆಂದನು ನಮಿರಾಜ ಭೂ | ವರ ಹೋ ನಾ ನೆನೆದುದಾಯ್ತೆಂದಾ || ೧೦೨ ||
 ರೂಪಿಗೆ ಸೋತನು ಚಕ್ರಿಯ ಸುತರ ವಿ | ದ್ಯಾಪರಿಣತೆಗೆದೇಸೋತಾ ||
 ಕೂಪತನದೊಳು ಕೈಮುಗಿಯೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ನಮಿ | ಭೂಪನೀಮನೆ ಕುಮಾರಿಯರಾ || ೧೦೩ ||
 ಮನುರತ್ನ ತಂಗಿಯರೆನೆ ತಮ್ಮ ಪುರುಷರ್ಗ | ತನುಜರು ನಮಿಸಿದರೆಂದು ||
 ವಿನಮಿನಮಿಗಳ ಪೆಂಡಿರು ದಿವಜಿಯರು ಬಿ | ರ್ರನೆ ಬೀಗಿದರು ಬೀಗದಿಹರೆ || ೧೦೪ ||
 ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜನಕನೆಂದರು ನೋಡು ಸುತರೆನ್ನ | ಪಕ್ಷಕಾಡರು ನಮಿರಾಜಾ ||
 ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವ ತಪ್ಪದಾಡಿದರೆಂದು ಪ | ರೀಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೦೫ ||
 ಕಚ್ಚುರಾಜನ ತಂಗಿಯುದರದೊಳೊಗೆದನ | ಸ್ವಚ್ಛಗರ್ಭದೊಳೊಗೆದವರು ||
 ಇಚ್ಛೆಗೆ ನುಡಿಯರೆಂದವ ತನ್ನ ತಂದೆಯ | ಸುಚ್ಛಾಯದೋರಿ ನುಡಿದನು || ೧೦೬ ||
 ಭಾವು ಮರುರೆ ತನ್ನ ಭೂಷಣಾರ್ಥವ ನೋಡು | ಶ್ರೀಪುರುನಾಥನಾತ್ಮಜನ ||
 ರೂಪಿನೊಳೊಗೆದವರೆಲ್ಲರು ಸತ್ಯಸ | ಲ್ಲಾಪರೇನೆಂದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೦೭ ||
 ಮೊನ್ನೆ ನೀನಧಿಕರ್ಗ ಪೆಂಗಳ ಕೊಡೆನೆಂದೆ | ಇನ್ನು ನೀನಿಂದೀವೆನೆಂದೆ ||
 ನನ್ನರ್ತಿ ಸಂದುದೆಂದನು ಚಕ್ರಿ ನಮಿರಾಜ | ತನ್ನರ್ತಿಯದು ತಾನೆಯೆಂದಾ || ೧೦೮ ||
 ಅವರಿವರಲ್ಲದೊಳ್ಳುಡಿದವರಾತ್ಮನನಿಂದು | ನವಗಾತ್ಮರುಚಿ ದೃಢವಾಯ್ತು ||
 ನಿವಗಿಷ್ಟ ಸಲಲೆಂದು ಸಿಂಧುಗಂಗಾದೇವ | ನವರುಬ್ಬ ಹರಸಿದರೊಡನೆ || ೧೦೯ ||
 ಅಳಿಯಂದಿರಿಗೆ ಕುವರರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು | ನಿಳಯಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಚಕ್ರಿ ||
 ಒಳಗಿದ್ದ ತಂಗಿಯಿಂದಕೇನ ನುಡಿದರೆಂದೆ | ದೇಳಸಿ ಕೇಳಿಸಿದನಾ ಕ್ಷಣವೆ || ೧೧೦ ||
 ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಲೇಸಹುದದಕೆಮಗೆ ಪೆ | ಣ್ಮಕ್ಕಳೊಳತಿನೋಹವೆಂದು ||
 ಪಕ್ಕದಿಂದಿವರಗಲಿದರೆಮಗೆಂತೆಂದು | ಚಕ್ಕನವರು ಹೇಳಿಸಿದರು || ೧೧೧ ||

ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನೆಮ್ಮಣುಗರಿಗಿತ್ತ ಮೇ | ಲುಮ್ಮಳ ತಮಗಾಗದಂತೆ ||
 ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರ ತಮ್ಮಣುಗರಿಗೇವೆನು | ಸುಮ್ಮಾನದೊಳಗಿರಲೆಂದಾ || ೧೧೨ ||
 ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡೆಮ್ಮ ಪುತ್ರನಿಗಿಂದು ಚಕ್ರಿಯ | ಬಣ್ಣಿಸಿ ಬೇಡಲಂಜುವರು ||
 ಅಣ್ಣನ ಕೈಯಿಂದ ನುಡಿಸಿದಕೊಡುವಂತೆ | ಸಣ್ಣನೆ ಸತಿಯರ ತಂತ್ರಾ || ೧೧೩ ||
 ತಾನೆಂತು ಕಂಡರಂತಾಗಲಿನ್ನೆಂದವ | ರೋವಿ ಹೇಳಿಸಿದರು ಕೂಡೆ ||
 ವೈವಾಹ ಜಯಜಯ ಲೇಸೆಂದು ಸೇವೆಯ | ಭಾವೆಯರ್ಗಲಭೆ ಮಾಡಿದರು || ೧೧೪ ||

ಮರೆಯದೆಲ್ಲರನಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ | ಮರುದಿನ ಮೊದಲಾಗಿ ಚಕ್ರಿ ||
 ಹರಿಹಂದಲಿಕ್ಕೆ ಹಲವುದಿನ ಮದುವೆಯ | ತೆರನರಿದೊಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು || ೧೧೫ ||
 ವಿಭವ ಕೈ ಮಿಗಲವರವರ ನಾಮಕೆ ತಕ್ಕ | ಶುಭಲಗ್ನವರಿದು ಮಂಗಲವಾ ||
 ಪ್ರಭವಿಸಿದನು ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಮದುವೆಯಿಂ | ದಭಿನವನೆನಿಸಲುತ್ಸವವಾ || ೧೧೬ ||
 ಉಂಗುರುಡಿಗೆ ಮೊದಲಾದುವು ಬೇಗ ಬಿ | ಡಂಗಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಗಂಡುಗಳ ||
 ಸಿಂಗಾರ ಸೇಸೆ ಪ್ರಭಾವನೆ ರಂಜಿಸೆ | ಮಂಗಲವಾಯ್ತು ಹೋಯೆನಿಸಿ || ೧೧೭ ||
 ಹದಿನಾರುದಿನಮುಟ್ಟಿ ನಮಿರಾಜ ತನಗೆ ನಾ | ದಿದ ಲೇಸ ಮರೆಯದೆ ತಾವು ||
 ಮದುವೆಯೊಳ್ಳಿನಚರಿ ಮುಯಿಗಳ ಸಲಿಸಿ ತಿ | ದ್ವಿದರು ಭೂಮಿಪರು ವ್ಯಂತರರು || ೧೧೮ ||
 ಜನಪೂಜೆ ಕಟಕದಾತಣ ವಿಪ್ರದಾನ ಭೋ | ರೆನಲುಲಿದೆಸೆವ ವಸಂತಾ ||
 ದಿನಚರಿ ಸಲುತಿರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಕ್ಕ | ಳ್ಗೆ ನುಸಮಕಲ್ಯಾಣವಾಯ್ತು || ೧೧೯ ||
 ಕಂಜಾಜಿಯೆಂಬ ಪೆಣ್ಣು ಕರ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಗುಣ | ಮಂಜರಿಯಾದಿರಾಜನಿಗೆ ||
 ಕಂಜರವತಿಯೆಂದು ವೃಷಭರಾಜನ ಸತಿ | ರಂಜಿಸಲಾಯ್ತು ವೈವಾಹಾ || ೧೨೦ ||
 ಗಮನಾಜಿಯೆಂಬಳು ಹಂಸರಾಜಗೆ ಮನೋ | ರಮೆ ರತ್ನರಾಜನ ವನಿತೆ ||
 ಸಮರೂಪುಗುಣವರಿದೆಲ್ಲರಿಗಾಯ್ತುಂತು | ನಮಿರಾಜಸುತೆಯರೊಳ್ಳಿದುವೆ || ೧೨೧ ||
 ಕುವರರು ಸಾಸಿರದಿನ್ನೂರ್ವರೊಳಗೆ ಚಿ | ಕ್ಕವರಾದರಿನ್ನೂರ್ವರಲ್ಲಿ ||
 ಅನರುಳಿದುಳಿದ ಸಾಸಿವರಿಗಾಯ್ತು ಭೂ | ಭುವನ ಕೊಂಡಾಡೆ ಕಲ್ಯಾಣಾ || ೧೨೨ ||
 ತಾವೊಪ್ಪೆ ಖೇಚರಪುತ್ರಿಯರೇಳುನೂ | ರೈವತ್ತನಾಯ್ತಾಯ್ತು ತರಿಸಿ ||
 ಆ ವಿನಮಿಯ ನಮಿಯಣುಗೆಯರೊಡಗೂಡಿ | ಸಾವಿರ ಪೆಣ್ಣಾಯ್ತು ಮದುವೆ || ೧೨೩ ||
 ಕನಕರಾಜಗೆ ಕನಕಾವತಿಯೆಂಬಳು | ಮನುದೇವಿ ಕಾಂತರಾಜನಿಗೆ ||
 ಕನಕಪದ್ಮಿನಿ ಶಾಂತರಾಜನ ಸತಿಯಂತು | ತನತನಗಾಯ್ತು ಪ್ಪುವಂತೆ || ೧೨೪ ||
 ನಳಿನಾವತಿ ಕುಮುದಾವತಿ ರತ್ನಾ | ನಳಿ ಮುಕ್ತಾವಳಿಯು ಮುಂತಾದ ||
 ಎಳೆನೆಂಗೆಕ್ಕೈನ್ನೂರ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನೊರ್ವ | ಳುಳಿಯೆ ಮುದ್ದಿನ ಮಧುರಾಜಿ || ೧೨೫ ||

ನಾನೂರುಪೆಂಗಳ ನಮಿವಿನಮಿಗಳಾತ್ಮ . ಸೂನುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ||
 ಸ್ಥಾನವರಿದು ನೂರುಪೆಂಗಳ ಖಚರರ . ನೂನಪುತ್ರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದಾ || ೧೨೬ ||
 ಪುತ್ರಸಹಸ್ರರ ಮದುವೆನಾಡುತ ಚಕ್ರಿ . ಪುತ್ರಿಯರೈನೂರ್ವರವರ ||
 ನೇತ್ರದಣಿಯೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿಗೆ . ಪುತ್ರವೈವಾಹದ ಸಂಧಿ || ೧೨೭ ||
 ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ . ಬೀಜನಿರ್ಣಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ . ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೨೮ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ . ರಾಮೋದಯೈದುನರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ಸಾಕೆ ಶ್ರೀಮಂದರ . ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೨೯ ||
 ಆವಾಗ ಭಾವಿಸುವರಿಗನುಕೂಲಸೌ . ಖ್ಯಾವಳಿಯನೆ ಸಮನಿಸುವ ||
 ದೇವಾ ನೀನೆನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿರು ಶುದ್ಧ . ಭಾವಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೩೦ ||

ಜಿ ನ ದ ಶ ಫ ನ ಸಂ ಧಿ

ಗರ್ವಗಜಾಸುರಮರ್ದನ ದುಷ್ಕರ್ಮ | ಪರ್ವತದಂಭೋಳಿರೂಪಾ ||

ನಿರ್ವಿಘ್ನಮತಿದೋರು ನತನರನಾಗಮ | ಪರ್ವಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಗಂಡಃಪೆಣ್ಣಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯ ಚಕ್ರಿ ಸಾ | ಲೆಗ್ಗೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮದೊಳುಜ್ಜುಗಿಸೆ ||

ಕಂಡುದಿಲ್ಲಂತೊಸಗೆಯ ಕೇಳುದಿಲ್ಲೆಂದು | ಕೊಂಡಾಡಿತವಿಲಭೂಭುವನಾ || ೨ ||

ಜನಪನ ಮದುವೆಯೊಳ್ತಣಿದುದು ಕಟಕ ನಂ | ದನರ ವಿವಾಹದೊಳ್ಕತ್ತಿ ||

ತಣಿತಣಿದುದು ಬಹುದಿನ ಸಂದುದುತ್ಸಾಹ | ವನಧಿಯೊಳ್ತೆರೆ ತೋರಿದಂತೆ || ೩ ||

ಮಂಗಲ ಮುಗಿದು ಮತ್ತಾ ಚಕ್ರಿ ರಾಜಲೀ | ಲಾಂಗದೊಳಿರುತಿರಲಲ್ಲಿ ||

ತಂಗಾಳಿ ಬನಕೆ ಬಹಂತೊಂದು ದಿನ ಮಂತ್ರಿ | ಪುಂಗವ ಬಂದನೊಲಗಕೆ || ೪ ||

ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದನೇಂ ಕಾರಣ | ಕಾಣಿಕೆಯೈ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದಾ ||

ಪಾಣಿಪುಟವ ಪಣಿಗಿಟ್ಟು ನಿಂದಾ ಮಂತ್ರಿ | ಮಾಣಿಕೈನಿಂತೆಂದ ನೈಸಗೆ || ೫ ||

ತೊಡಗಿದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ನಡೆದತ್ತ | ತಡೆಯಿಲ್ಲದುದ್ದಂಡಗಮನಾ ||

ಕಡೆಯಿಲ್ಲದತಿಶಯಸಂಪತ್ತಿನೊಡೆಯ | ನನ್ನೊಡೆಯ ಬಿನ್ನಹ ಲಾಲಿಸೆಂದಾ || ೬ ||

ಮೂರುವಾರ್ಧಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ಹೇಮಗಿರಿಮುಟ್ಟಿ | ತೋರುವ ಧರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು ||

ಆರುಖಂಡವ ಗೆಲ್ಲು ವೃಷಭಾದ್ರಿಯೊಳು ರೇಖೆ | ದೋರಿದೈ ವೀರಶಾಸನವಾ || ೭ ||

ಕೂಡಿದುವೀರೇಳುರತ್ನ ನೈವಾಹವ | ಮಾಡಿದೆ ಸುತರನಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ||

ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗವಿಲ್ಲ ನಗರಿಗೆ ಬಿಜಯಂ | ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಲೆ ಸ್ವಾಮಿ || ೮ ||

ಚಿರಕಾಲವಾಯ್ತು ಗಮಿಸಿ ನಿನ್ನೊಡನಿದ್ದ | ಪರಿವಾರಕಾಸರಿಲ್ಲೆಮ್ಮ ||

ಪುರಜನಗಳು ನಿನ್ನ ಬರವ ಹಾರುತ ಕರ | ಕರೆಗೊಳುತಿಹರೇಳು ಬೇಗ || ೯ ||

ಅಮ್ಮಾಜಿ ದಿನಗಳನೆಣಿಸುತಿಹಳು ನಿನ್ನ | ತಮ್ಮಂದಿರಾಸೆಬಟ್ಟೆಹರು ||

ಇನ್ನೈಯೊಳಿದ್ದ ನೈವುದನರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು | ಘನ್ಮನೆ ಬಿಜಯಮಾಡೆಂದಾ || ೧೦ ||

ಅನುಜರ್ಗ ಪ್ರಜೆಗಾಸೆವುಂಟಹುದಲ್ಲಿಯು | ಜನನಿಗಾಸೆಯು ಪಿರಿದದನು ||

ನೆನೆಯದಿದ್ದೆನು ಲೇಸನಾದಿದೈಯೆಂದು ಕೊ | ಟ್ಟನು ಮಂತ್ರಿ ಗೊಂದುಹಾರವನು || ೧೧ ||

ನಮಿರಾಜವಿನಮಿ ನಿಮ್ಮಮ್ಮಯ ಜನಕರೊ | ಕರ್ಮದ ಬಂಧುತ್ವವೆಂದೆಮಗೆ ||

ಸಮನಿಸಿದುದು ಮುಂದೆ ಸುತರಿಗಾಗಿದುದು | ತ್ತಮವಲೈ ತಿಳಿದಿರಿಯೆಂದಾ || ೧೨ ||

ತಾನುಡತೊಡತಕ್ಕ ವಸ್ತುಭೂಷಣವ ಸ । ಮ್ಮಾನದೊಳಿಬ್ಬರಿಗಿತ್ತಾ ॥
 ಆ ನೃಪರಿತ್ತುದ ಕೈಕೊಂಡನಪ್ಪಿದ । ನೇನತಿಸುರಸನೊ ಚಕ್ರಿ ॥ ೧೩ ॥
 ಅಳಿಯಂದಿರೆಲ್ಲರ್ಗಿ ಹಯಗಜಭೂಷಣಾ । ವಳಿದೀಶಪುರಗಳ ಕೊಟ್ಟಾ ॥
 ಕಳೆಯರಿದವರು ತಮ್ಮಳಿಯಂದಿರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು । ರುಳಿಯದನರ್ಘ್ಯವಸ್ತುಗಳಾ ॥ ೧೪ ॥
 ಸುಮತಿಸಾಗರ ಮೊದಲಾದ ಪಾಯ್ದಳಕೆ ಕೂ । ಡಮರಬ್ಬರ ಸರ್ವದಳಕೆ ॥
 ಪ್ರಮುದದಿ ಪೆಣ್ಣೆತ್ತ ಖಚರರ್ಗಿ ಸಾಕು ಸಾ । ಕಮಮಯೆಂದೆನಲು ಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೧೫ ॥
 ಅರಮನೆಗೆದ್ದನತ್ತೆಯರಿಗೆ ತಂಗಿಯ । ಗಿರದಿಲ್ಲ ಕಜ್ಜವೆಗಳಿಗೆ ॥
 ಸಿರತುಂಬಲುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ । ಭರತೇಶ ಕೊಡುವಾಗ ಗಡಿಯೆ ॥ ೧೬ ॥
 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನು ಭೂಷಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಜ್ಜ । ವೆಣ್ಣುಗಳ್ಳಾದಿಯರ್ವರಸಿ ॥
 ಬಣ್ಣಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುವಾಗ ಭೂವರನೆದೆ । ಹಣ್ಣಾಯ್ತು ಮರುಕವಿನ್ನೆಂತೊ ॥ ೧೭ ॥
 ಆ ಕುವರಿಯರೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಕಂಬನಿದಾಳ್ವ । ವ್ಯಾಕುಲಸತಿಯರ ನೋಡಿ ॥
 ಏಕೆ ಪೆಣ್ಣೆಡೆದಿರಾ ಗಂಡುವಡೆಯದೆಂದು । ಭೂಕಾಂತ ಮರುಕದೊಳ್ಳುಡಿದಾ ॥ ೧೮ ॥
 ಬಾಗಿ ಕಂಬನಿದಾಳ್ವ ಸುತೆಯರ ಕಂಡಿಂತು । ಟಾಗಬೇಡಕ್ಕ ನೀಮೊಮ್ಮೆ ॥
 ಹೋಗಿರಿ ಬೇಗ ಕರೆಸಿಕೊಂಬೆನೆಂದನು । ರಾಗದಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ ॥ ೧೯ ॥
 ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರ ಸಂತೈಸಿ ವಸ್ತುವ ಕೊಟ್ಟು । ಘಮ್ನನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರವರು ॥
 ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನೊಳೈವಿನಯದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ । ರುವ್ಯಳವಾಯ್ತು ಸರ್ವರಿಗೆ ॥ ೨೦ ॥
 ಮಂಗಲಮುಖಮಧುವಾಣಿವಿಮಾನರ । ತ್ನಂಗಳ ಬಳವಳಿಗೊಟ್ಟು ॥
 ಹಿಂಗುವಾಗ್ರಜರನುಜೆಮಾತೆಯರು ದುಃ । ಖಂಗೊಂಡರದು ಸಾಜವಲ್ತೆ ॥ ೨೧ ॥
 ಮನುಕಾರವಿದ್ದಲ್ಲಿ ದುಃಖವುಂಟೆಂಬುದಾ । ಸಮಯದೊಳ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯ್ತು ॥
 ನಮಿನನಮಿಗಳು ಪರಿಸ್ಪಂದದೊಳುಗೊಡಿ । ಗಮಿಸಿದರತ್ತ ತಮ್ಮಾರ್ಗ ॥ ೨೨ ॥
 ಬಾ ಸಿಂಧುದೇವ ಗಂಗಾದೇವ ನೀನೆಮ್ಮ । ಲೇಸಿಗೆಯ್ದಿದುರು ಚಿನ್ನಾಯ್ತು ॥
 ಈ ಸರಸವ ಬಿಡದಿರಿಯೆಂದು ತಕ್ಕೈಸಿ । ಭಾಸುರದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತಾ ॥ ೨೩ ॥
 ಗಂಗಮ್ಮ ಬಾ ಸಿಂಧುದೇವಿ ಬಾ ನಿಮ್ಮಿಂದ । ಮಂಗಲ ಸೊಬಗಾದುದಕ್ಕಾ ॥
 ಮುಂಗಡೆಗೆಮುಗಾಯ್ತು ಪಯಣ ನೀವೆಯ್ದಿರೆಂ । ದಿಂಗಿತದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತಾ ॥ ೨೪ ॥
 ಸುರಶಿಲ್ಪಿಯನುಜನ ಕರೆದು ನನ್ನನುಜೆಯ । ಗಿರಡೆರಡುಪ್ಪರಿಗೆಗಳಾ ॥
 ವಿರಚಿಸು ರನ್ನ ಚಿನ್ನದೊಳು ಪೊನ್ನಯ್ಯಲ । ಪರುಠವಿಸೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ॥ ೨೫ ॥
 ನಡುವಣ ಖಂಡದೊಳಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕೊಟೆ । ನಿಡುವಳ್ಳಿಗಳನಾಯ್ದ ಕೊಟ್ಟು ॥
 ಅಡಿಗಡಿಗವರ ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದವ । ರೊಡೆಯರ್ಗಿ ನೇಮಿಸಿಬಿಟ್ಟಾ ॥ ೨೬ ॥

ತೀವಿ ಕೋಟಿಗ್ರಾಮದನೊಬ್ಬ ರಾಜನಾ | ಭೂವರಗಾ ಪಾಟಿಯವರು ||
 ಮೂವತ್ತೆರಡುಸಾವಿರನೆನಲದನೀವು | ದಾವ ದೊಡ್ಡಿತ್ತು ಕೊಟ್ಟನೊಸೆದು || ೨೭ ||
 ಕುವರರ ಮದುವೆಯೊಳ್ಬಾಗಿಲುದಡೆದಾಗ | ಕುವರಿಯರ್ಗಿತ್ತು ಭೂತಳವಾ ||
 ಹವಣಿಸಿ ಮಧ್ಯಖಂಡದ ಹತ್ತುಭಾಗದೊ | ಕ್ಷವಭಾಗವುಳಿದೊಂದು ಹೋಯ್ತು || ೨೮ ||
 ಮಂಗಲಾಕ್ಷತೆಯನಣ್ಣನಿಗಿಟ್ಟು ಚಕ್ರೇಶ | ನಂಗನೆಯರೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಭಾಂಗಣದೊಳು ಮೋದರಾಣ್ಣರೊಡನೆ ಸಿಂಧು | ಗಂಗಾದೀವಿಯರತ್ತ || ೨೯ ||
 ನೋಡಿ ಮೇಘೇಶ್ವರವಿಶ್ವಕರ್ಮರ ದಾರಿ | ನೂಡಿ ನೀವೆಯ್ತುಹುದೆಂದು ||
 ಆಡುವಷ್ಟರೊಳಂದೆ ಸವಂದೆನೆಂದವರ್ | ಕೂಡೆ ಕೈಮುಗಿದರು ನೃಪಗೆ || ೩೦ ||
 ಅಗಳು ಹೂಳಿತು ಸೇತುಗಟ್ಟಿತಾಚೆಯ ಪಡಿ | ತೆಗೆದುದೆಂದೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ||
 ನಗರಿಗೆ ಪಯಣವಾಗವನೀಶಯೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿ | ನಗುತವರ್ಗಿತ್ತು ಮನ್ನಣೆಯಾ || ೩೧ ||
 ಬರೆಯೊ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಾಕಾಳಗಿಂದನು ಮಾತೆ | ಯರಿಗುಡುಗೊರೆಯ ಕಟ್ಟಿಂದಾ ||
 ಕರೆಯೊ ನಂಬುಗೆವಂತರಿಬ್ಬರ ಪಾದನ | ಪುರಕಯೋಥೈಗೆ ಹೋಗಲೆಂದಾ || ೩೨ ||
 ಶೂರನಂಬುಗೆವಂತವೀರನಂಬುಗೆವಂತ | ರಾ ರಾಯಗೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿಯೆ ||
 ವೀರಭಟರ ಕೂಡೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು | ದಾರಿಯೊಳ್ಕೊಂದೆಯ್ದಿಯೆಂದು || ೩೩ ||
 ತೀರಿತೆಲ್ಲಾ ಜೋಲಿಯಾ ದಿನ ಮರುದಿನ | ವೀರಕಟಕದ ಲಗ್ನಿಯೊಳು ||
 ಈರಾರುಭೇರಿ ಭೋರೆಂದು ಸೂಳಿಸಿ ಮ | ಹಾರಾಯನೆದ್ದನುಬ್ಬಿನೊಳು || ೩೪ ||
 ಎದ್ದುವು ಕೇತು ಪತಾಕೆ ವಿಮಾನದೊ | ಕೆದ್ದುವು ಮುಗಿಲನುಚ್ಚಳಿಸಿ ||
 ಎದ್ದುವು ತೆರೆ ಕಡಲೊಳು ವಾದ್ಯರವಕೆ ದಂ | ಡೆದ್ದನಾ ರಾಯರ ದೇವಾ || ೩೫ ||
 ಕರಿಹಯರಥಸೇನೆಗುರ್ವರೆ ಸಾಲದಂ | ಬರಚರಬಲಕೆ ವ್ಯಂತರರ ||
 ನೆರವಿಗಂಬರ ತೆರಪೆಯ್ದದೆಂದಿನಲಿತ್ತಿ | ಬರುತಿರ್ದನಾ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ || ೩೬ ||
 ಸಂಗತಚತುರಂಗಸೇನೆ ಸರ್ವರಿಗಾ ಬೆ | ಡಂಗಗಾ ಚತುರಂಗದಲ್ಲಿ ||
 ತುಂಗವ್ಯಂತರಸೇನೆ ಖಗಸೇನೆಗೊಡಿ ಪ | ಡಂಗವೇನೆಂಬಿನದ್ಭುತವಾ || ೩೭ ||
 ಆರುಖಂಡವ ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡೊಡ | ನಾರಂಗಸೇನೆಯೊಲೈಸಿ ||
 ಮೂರುಲೋಕವ ದಾಂಟಿ ಕೀರ್ತಿಯನಟ್ಟಿ ಬ | ಲ್ಗಾರಿಕೆಯೊಳು ಬರುತಿರ್ದಾ || ೩೮ ||
 ಅಂದಯೋಥೈಯ ಪೊರಮಡುವಾಗ ತನಗೊಂದು | ಕಂದಗೊಂದೆನೆ ಪವುಜೆರಡು ||
 ಇಂದೂರ್ಗ ಮುಖವಾಗಿ ಪೌಜುಮೂರಾದುವೇ | ನೆಂದೆಂಬಿನವನ ಜಾಣ್ಮೆಯನು || ೩೯ ||
 ಕಲ್ಯಾಣವಾದ ಸಾಸಿರ್ವರು ಸುತರ ಕೌ | ಶಲ್ಯದೊಳೊಂದೊಡ್ಡು ಮಾಡಿ ||
 ಶಲ್ಯತೋಮರದ ವ್ಯಂತರಖಗಬಲವ ವೈ | ಶಾಲ್ಯದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾ || ೪೦ ||

ಎಸೆವರ್ಕಕೀರ್ತಿರಾಜನ ಪವುಜೆಂದದು | ಪೆಸರ್ವೆತ್ತು ಮುಂದೆಯ್ದುತಿಹುದು ||
 ಹಸುಳಿತನದೊಳನ ಪವುಜೆಂದು ಹಿಂದೆ ಸೊ | ಚಿಸಿ ಬಂದನೇನಿದಚ್ಚು ರಿಯು || ೪೧ ||
 ಧರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮೊದಲಾತ್ಮ ಸುತರ ಹೆ | ತ್ತಿರೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿದನು ||
 ತಿರುಗದಲ್ಪಸೆ ಲಘುವಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ | ನರಸುತನದ ಜಾಣ್ಮೆಯಲ್ಲಿ || ೪೨ ||
 ನೆರೆದ ಪುತ್ರನ ಸೇನೆ ಮುಂದೆ ತೊಟ್ಟಲೊಳೊಬ್ಬ | ಕಿರಿಯ ಕಂದನ ಸೇನೆ ಹಿಂದೆ ||
 ನೆರೆವ ಪಾಟಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ವರರೊಡಗೂಡಿ | ನೆರೆಜಾಣ ನಡುವೆಯ್ದುತಿರ್ದಾ || ೪೩ ||
 ನಡೆವಾಗ ಸೊಸೆಯರತ್ತೆಯರೊಳೆಯ್ದುತ ಬೀಡು | ಬಿಡುವಾಗ ಪುರುಷರತ್ತಹರು ||
 ನಡೆವಾಗ ಕುವರರೊಟ್ಟುಟ್ಟುಗ ಮಂತ್ರಿ ತ | ನ್ನೊಡೆಯನೊಳಿದ್ದನೇಂ ಹಿತನೊ || ೪೪ ||
 ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೆಯ್ವಿ ಗುಹೆಯ ಸಾರ್ವದರ ಡೊಂ | ಗರದಲ್ಲಿ ಸೊಸೆಯರಳುಕುತ ||
 ಬರಲೇಕೆ ತಮ್ಮ ವಲ್ಲಭರೊಡಗೂಡಿ ತ | ದ್ವಿರಿಯ ಮೇಲೆಯ್ತರಲೆಂದಾ || ೪೫ ||
 ಚದುರಹುದೆಂದನು ಮಂತ್ರಿ ಮಾಗಧನು ಮೆ | ಚ್ಚಿದನು ತಾವಿರ್ವರೊಂದಾಗಿ ||
 ಸದರದೊಳರಸು ಪೇಳ್ವಂತೆ ವಿಮಾನಮಾ | ಗದೊಳು ಕೊಂಡೊಯ್ದರಂತವರಾ || ೪೬ ||
 ತಾನು ವಿಮಾನದ ಮೇಲೆಯ್ದಬಹುದು ತೇ | ರಾನೆ ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ||
 ಸೇನೆಯುಂಟಾಗಿಯಾ ದಳಕೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ | ಭೂನಾಥ ಗುಹೆಯೊಳೆಯ್ದಿದನು || ೪೭ ||
 ಕುವರರನ್ನೂ ವರ ಸಖರೊಡಗೂಡಿ ಕೊ | ಟ್ಟವನಿಶ ಮುಂದೊಲ್ಲ ನಡೆಸಿ ||
 ಯುವತಿಯರೈಲ್ಲಗ ನಲ್ವಿದೊರುತ ಗುಹಾ | ಭವನದೊಳೆಯ್ತರುತಿರ್ದಾ || ೪೮ ||
 ಚಂಡತಮಿಸ್ತಗುಹೆಯೊಳಂದು ಪೋದಂತೆ | ಖಂಡಪ್ರಪಾತಗುಹೆಯೊಳು ||
 ದಂಡೆಯ್ವಿ ದಾಂಟಿ ದಕ್ಷಿಣದ ಭೂಮಿಯ ಚಕ್ರಿ | ಕಂಡನು ಹಲವುಮಾತೇನು || ೪೯ ||
 ತೂಗಿ ತೋರಣಗಟ್ಟಿ ದಳಪತಿಯೊಡನೆ ಮುಂ | ದಾಗಿದ್ದ ನಾಟ್ಯಮಾಲನನು ||
 ಆಗಳೆ ಕರೆಸಿ ಮನ್ನಣೆಯತ್ತನಿವನಿಲ್ಲಿ | ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿದ್ದನೆಂದು || ೫೦ ||
 ತಂದೆ ಕೆಲವು ಪಯಣದೊಳು ದಾಂಟಿದನಾತ್ಮ | ನಂದನರೊಂದೆ ದಿನದೊಳು ||
 ಮುಂದೆಯ್ವಿ ಸುಖದೊಳಿದ್ದಯ್ಯನಿಗಿದಿರಾಗಿ | ಬಂದು ಕೈಮುಗಿಯೆ ರಾಗಿಸಿದಾ || ೫೧ ||
 ಎಡೆಯಿಂದಾ ಗಿರಿಯೊತ್ತಿನೊಳ್ಳಂಗೆಯ | ತದೆಯೊಳು ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ||
 ಕಡೆಗಂಡು ಪಡೆಸಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂದೆನಲಿತ್ತಿ | ನಡೆದನು ರಾಜಮಾರ್ತಾಂಡಾ || ೫೨ ||
 ಗೋಡೆಯಿಂದದ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ದಾಂಟಿ | ನೋಡಲೊಡನೆ ತಮ್ಮ ನಾಡಾ ||
 ಪಾಡುತ ಹರಿದಾಡುತುಬ್ಬತ ನಗುತರ್ತಿ | ಮಾಡುತೆಯ್ವಿತ್ತು ರಾಜಕಟಕಾ || ೫೩ ||
 ಬೆಂಕಿಯಾರಿದ ಗುಹೆಯೊ ಪೊರಮಟ್ಟೊಡ | ನಂಕದಾಳುಗಳರ್ತಿವಟ್ಟು ||
 ತೆಂಕಣ ನಾಡೆ ತಂಬಿಲರೆ ಮಾಮಾ ಸುಖ | ಸೋಂಕೆಯನುತ ಹೋಗುತಿಹರು || ೫೪ ||

ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಪರದೇಶಕೆಯಿದ್ದೆನ್ನೆನೆ ಚಾ | ತುರ್ಯಕೆ ನೀನಲ್ಲದುಂಟೆ ||
 ಆರ್ಯಾಖಂಡನೆ ಆವೃತಖಂಡನೆ ಮಹೈ | ಶ್ವರ್ಯವೆಯೆನುತೆಯ್ದುತಿಹರು || ೫೫ ||
 ಇನಿತು ಕಾಲಂಬರ ದಂಡಾದುದಿನ್ನೆಮ್ಮ | ಮನೆಯ ಸಾರುವೆನೆಂದು ಮಂದಿ ||
 ತನತನಗುಲಿದೆಯ್ದಿತಿಳುಗಡೆಯೊಳು ಪೋಪ | ಹೊನಲೆನೆ ತಡೆಯದುಚ್ಚಳಿಸಿ || ೫೬ ||
 ಮಾರ್ಗದಿ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹೋಹನ ಹಿಂದಣ | ಕೂರ್ಗಲಿ ಕೂಡೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ||
 ತಾಗೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನೂರ್ಗ ಪಯಣನೆಂದ | ರಾಗಾರ್ಗದಧಿಕಸಂತೋಷಾ || ೫೭ ||
 ಅಂದು ಸೇನಾಪತಿ ಬಿಡಹೇಳಿದೆಯೆ ಲೇ | ಸೆಂದು ಪಾಳೆಯಬಿಡುತಿಹರು ||
 ಇಂದಿಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಯೆಂದರಿಂದಿಷ್ಟು ನಡೆದರೇ | ನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸುವರ್ಭಟರು || ೫೮ ||
 ಬಿಡುತೆತ್ತಿ ನಡೆವುತ ದಕ್ಷಿಣಮುಖವಾಗಿ | ಪಡೆಗೂಡಿ ಬರುತ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||
 ಕಡುಬೆಳ್ಳ ಕೆದರುವ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯ ತ | ನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೂರದೊಳು || ೫೯ ||
 ಬಿಡಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯವನೆಂದನು ಕೂಡೆ | ಪಡೆವಳ್ಳ ಬಿಡಿಸಿದನಲ್ಲಿ ||
 ಮಡದಿಯರೆಲ್ಲರ ಬೀಡಿನೊಳ್ಸಂತವಿ | ಟ್ಟೊಡನೆದ್ದ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ || ೬೦ ||
 ಮಂತ್ರಿ ಮಾಗಧ ದಳಪತಿಗೆ ಪೇಳ್ವಾ ತಳ | ತಂತ್ರವಾಹಿನಿಯನಿಂಬಿಟ್ಟು ||
 ನಾಂ ತ್ರಿಭುವನದೊಡೆಯನ ಕಂಡು ಬೇಗಾತ್ಮ | ತಂತ್ರದೊಳ್ಳ ಹೆನೆನುತೆದ್ದಾ || ೬೧ ||
 ಸಾವಿರದಿನ್ನೂರ್ವರಣುಗರು ಗಣಬದ್ಧ | ದೇವರ್ಕಳೊಡಗೂಡಿ ನೃಪತಿ ||
 ದೇವರ್ಕಳಂತೆ ವಿಮಾನದೊಳ್ಗಗನಮಾ | ಗಾರವಲಂಬನದೊಳೆಯ್ದಿದನು || ೬೨ ||
 ಗಾಳಿನೇಗದೊಳೆಯ್ದಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯ ನಿ | ರಾಲಸ್ಯದಿಂದೇರಿ ಮತ್ತೆ ||
 ಶೈಲವ ಮುಟ್ಟಿದ ಸಮವಸರಣದೊಳು | ಭೂಲಲನೇಶ ಪೊರ್ದಿದನು || ೬೩ ||
 ಹಲವುನಿಮಾನನ ಪೊರಗಿಂಪುಗೈದು ಮ | ಕೃಳುಗೂಡಿ ಸೋಪಾನವೇರಿ ||
 ತಳರುತ ನವರತ್ನದಿಂದ ರಂಜಿತ ಪೊರ | ವಳಯದ ಕೋಟಿಯ ಸಾರ್ಥಾ || ೬೪ ||
 ಬಾಗಿಲ ದ್ವಾರಪಾಲರ ಕಂಡು ನಾವಿಲ್ಲಿ | ಹೋಗಬಹುದೆಯೆಂದು ಕೇಳ್ವಾ ||
 ಹೋಗಬಹುದು ಬರಬಹುದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು | ಬಾಗಿದರವರು ಮಸ್ತಕವಾ || ೬೫ ||
 ನಡುನಾಡು ಮೇಲ್ನಾಡು ಕೀಳುನಾಡೆಂಬ ಮು | ಪ್ರೊಡವಿಯೊಡೆಯನ ಹೆಮ್ಮಗೆ ||
 ತಡೆಯುಂಟೆ ನಿನಗೆ ಚಿತ್ತೈಸು ಮೋಕ್ಷದ ನಾಳಿ | ನೊಡೆಯೆಯೆಂದರು ಕೈಯಮುಗಿದು || ೬೬ ||
 ಎನಲೊಳವೊಕ್ಕು ಮಾನಸ್ತಂಭದೊತ್ತಿನ | ಕನಕಕುಂಡದೊಳು ಕಾಲೊಡ್ಡಿದು ||
 ಜಿನನ ಸಭೆಗೆ ಮುಂದೆ ದುಗುಲವನುಡಿಸುತ್ತಿ | ತನುಜರುವೆರಸಿ ನಡೆದನು || ೬೭ ||
 ತಂದೆ ತನ್ನಯ ತಂದೆಯೆಡೆಗತಿಭಯಭಕ್ತಿ | ಯಿಂದೆಯ್ದುವುದ ನೋಡಿ ಸುತರು ||
 ಮುಂದಿಂದು ನನಗೆ ಕಲಿಸುವೋಜೆಯಲ್ಲವೆ | ಯೆಂದು ನೆನೆದರು ತನ್ನೊಳಗೆ || ೬೮ ||

ಮುಂದೆರಳ್ದೊಂಗೋಟಿ ಮಾಣಿಕ್ಯದೊಂದದ | ರಿಂದತ್ತ ಮೂರುಪೊಂಗೋಟಿ ||
 ನಿಂದೆರಡಾಕಾಶಸ್ಥಟಿಕದ ಕೋಟಿಯಂ | ದಂದವ ನೋಡುತೆಯ್ದಿದನು || ೬೯ ||
 ದ್ವಾರನೆಂಟರೊಳುಂಟು ದ್ವಾರಪಾಲಕರಂತ್ಯ | ದ್ವಾರವೊಂದರೊಳ್ಳಿವನರ ||
 ಸಾರಾನುಮತದಿಂದ ಬರುತಿರ್ದ ತನ್ನ ಕು | ಮಾರರುವೆರಸಿ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೭೦ ||

ನಾಗೇಂದ್ರ ನಿಲ್ಲು ದೇವೇಂದ್ರ ವಂದಿಸು ಕೆಲ | ಕಾಗರೈ ದಿಕ್ಪಾಲರೇ ||
 ಯೋಗಿಗಳ್ಳುಳ್ಳಿರಂಬ ವೇತ್ರಿಗರ ಶ | ಬ್ಬಾಗಮಕೇಳುತೆಯ್ದಿದನು || ೭೧ ||
 ಗರುಡರಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷ ರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಿ | ಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವರರೈ ||
 ನರರತ್ತ ಸುರರತ್ತಲೆಂಬ ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರ | ರುರವಣಿಗೇಳುತೆಯ್ದಿದನು || ೭೨ ||
 ರಂಭಿಯ ನೃತ್ಯ ಲೇಸೂರ್ವಶಿಯಾಟ ಜೆ | ನ್ನಂಭೋಜಮುಖಿತಿಯೊತ್ತಮೆಯ ||
 ಕುಂಭಿಗಮನದ ನೇನಕಿಯಾಟ ಸೊಗಸೆಂಬ | ಜ್ಯಂಭಣಿಗೇಳುತೆಯ್ದಿದನು || ೭೩ ||
 ಎತ್ತಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ ಮೂರರು | ವತ್ತನಾಲ್ವಿಕ್ಕುವ ಚಮರಾ ||
 ಹತ್ತಿರಶೋಕೆಯ ತರುವಿಹ ಜನನ ಸಂ | ಪತ್ತ ನೋಡುತ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೭೪ ||
 ಸುರಿವ ಪೂನುಳಿ ಕಾಂತಿಯುರಿವ ಭಾಮಂಡಲ | ನೊರೆವ ದೇವಾನಕನೆಯೆ ||
 ಹರಹೀತದಬ್ಬವ ಸೋಂಕದಿಪ್ಪಯ್ಯನ | ಚ್ಚರಿಗೆ ಹಿಗ್ಗುತ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೭೫ ||
 ಸಾಸಿರೆಸಳ ಕನಕಾಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಸಿ | ದ್ಧಾಸನವಿಡಿದೆರಳೊಟ್ಟಿ ||
 ವಾಸರಮಣಿಯ ಪ್ರಭೆಯೊಳೆಸೆವಯ್ಯನ | ಲೇಸಿಗರ್ತಿಸುತೆಯ್ದಿತಿರ್ದಾ || ೭೬ ||
 ಸುರಸಿದ್ಧಯಕ್ಷ ಕಿಂಪುರುಷರು ನೊಡಲಾದ | ಪರಮನ ಸಭೆಯವರೇ ||
 ಭರತೇಶ ಬಹುದ ತಮ್ಮಿದಿರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ | ಚ್ಚರಿವಟ್ಟರೇನ ಬಣ್ಣವೆನು || ೭೭ ||
 ಆರಿವನಧಿಕಲಾವಣ್ಯನು ಚೆಲ್ವಕು | ಮಾರರುವೆರಸಿ ಬಹವನು ||
 ತಾರಾದ್ರಿಯೊಳು ಮುನ್ನ ನಾನೆಂದು ಕಂಡುಡಿ | ಲ್ಲೀ ರೂಪನೆಂದು ನುಡಿದರು || ೭೮ ||
 ಮೂರುಲೋಕದೊಳುಳ್ಳ ಸೊಬಗನೆಲ್ಲವ ತಾನು | ಸೂರಿಗೊಂಡುನಾಡಿಜನಗೆ ||
 ತೋರಲೆಂದೆಯ್ತು ಹ ಪರಿಯೊಂದವರು ಕ | ಣ್ಣೂರಿ ನೋಡಿದರರ್ತಿವಟ್ಟು || ೭೯ ||
 ಹತ್ತಿರ ಬರಲೀತ ಭರತೇಶನಲ್ತೆ ದೇ | ಪೋತ್ತಮನಾತ್ಮಜನಲ್ತೆ ||
 ಮತ್ತಾರಿಗೀ ಸಿರಿ ಸಲುವುದಾತನಿಗೆಂದು | ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಲಿದು ನೋಡಿದರು || ೮೦ ||

ಹರುಷದೊಳೊಳಹೊಗುತಿದ್ದನಷ್ಟರೊಳು ದೇ | ವರ ದೇವ ತ್ರಿಭುವನಾದಿತ್ಯಾ ||
 ಪುರುಷಾಥ ಚಿತ್ತೈಸು ಭರತೇಶ ಬಂದನೆಂ | ದೊರೆದರು ಸುರವೇತ್ರಧರರು || ೮೧ ||
 ಅಂಗಕೆ ಮಣಿದೊಡವಿಟ್ಟಾತ್ಮಗಮಳಗು | ಣಂಗಳ ತೊಟ್ಟು ರಾಜಿಸುವ ||
 ಶೃಂಗಾರಯೋಗಿ ಬಂದನು ಪರಾಂಬರಿಸಂಬ | ರಾಂಗಣಪದ್ಮಾಧಿವಾಸಾ || ೮೨ ||

ಎವೆಯಿಕ್ಕುವಮರಕುಮಾರರಂದದ ತನ್ನ | ಕುವರರುನೆರಸಿ ಸಾರಿದನು ||
 ರವಿಚಂದ್ರ ಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ ಸರ್ವೇಶ ನೀ | ನವಧರಿಸೆಂದರುಬ್ಬನೊಳು || ೮೩ ||
 ಮೂಲೋಕದೊಳಗುಪೊರಗನೆಡಿವಿಡದರಿ | ದಾಲೋಕನಂಗೈವನಿವರಾ ||
 ಹೇಳಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕೆಯೆಂದು ಸುರರೊಂದು ಸ | ಲ್ಲೀಲೆಯ ಭಕ್ತಿವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾ || ೮೪ ||
 ಒಳವೊಕ್ಕನೊಡನೆ ರತ್ನಾಂಜಲಿಯನು ಪಾದ | ನಳನಯುಗಕೆ ಸೂಸಿ ಚಕ್ರಿ ||
 ನಳತೋಳ ನೀಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದನು | ಪುಳಕ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳುಣ್ಣಿ || ೮೫ ||
 ಜನಕ ರತ್ನಾಂಜಲಿಗೈವಾಗ ಕೂಡೆ ಕಾಂ | ಚನಕುಸುಮಾಂಜಲಿಗೈದು ||
 ಜನಕ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುವಾಗ ಕುವರರು | ತನುನೀಡಿ ತಾವೆರಗಿದರು || ೮೬ ||
 ತಂದೆಯೆದ್ದರೆ ತಾವು ಕೂಡೇಳ್ವರೊಡನಾತ | ವಂದಿಸೆ ಕೂಡೆ ವಂದಿಸರು ||
 ಒಂದುಸೂತ್ರದೊಳೊಡ್ಡಿ ಹಲನುಬೊಂಬೆಯನಾಡಿ | ಪಂದವಾಯ್ತಾ ಚಮತ್ಕಾರಾ || ೮೭ ||
 ಧಾತ್ರಿಯೊಳೊಡ್ಡಿರುಸೊಳೆರಗಿ ನಿಂದಾ ದಿವ್ಯ | ಗಾತ್ರ ನ ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿದನೇನೆಂಬೆ ತನ್ನ ಸು | ಪುತ್ರರುಗೂಡಿ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೮೮ ||
 ಕರತಳ ಕಂಪಿಸುತಿಡ್ಡುವಾನಂದಾಶ್ರು | ಸುರಿವುತಿಡ್ಡುವು ಕಂಗಳಿಂದ ||
 ದರಹಸಿತಾಸ್ಯ ಸುಸ್ವರದೊರೊ ತನ್ನ ಸ | ದ್ಗುರುವ ಕೀರ್ತಿಸಿದನಂತೆಂದು || ೮೯ ||
 ಕಾಂಚನಭೂಭೃದುದಂಚಿತಗೌರವಾ | ಕುಂಚಿತಭದ್ರಸ್ವರೂಪಾ ||
 ಪಂಚಬಾಣಾನೇಕಜಿತವುರುಷಾಕಾರ | ಪ್ರಾಂಚಿತ ಜಯ ಜಯಯೆಂದಾ || ೯೦ ||
 ಸುತ್ತಾಮೃತಮಕುಟಾನರ್ಘ್ಯರತ್ನಾಂಶು | ಚಿತ್ರಿತಚರಣಾಬ್ಜಯುಗಳಾ ||
 ಭತ್ರಮುಕ್ತಾಂಶುಗಂಗಾವೃತಬಹುಜಟಾ | ಸೂಕ್ರಿತ ಜಯ ಜಯಯೆಂದಾ || ೯೧ ||
 ಸಂಗ ನಿಸ್ಸಂಗ ಸುರಾಂಗ ಚಿದಂಗ ಮ | ತಂಗಜರಿಪುನಿಷ್ಕರಾಧ್ಯ ||
 ಸಾಂಗಿಕಸುರಕುಸುಮಾಸಾರಧೂಳಿಭ | ಸ್ಥಾಂಗಿತ ಜಯ ಜಯಯೆಂದಾ || ೯೨ ||
 ಪಿಂಜರಿತೋಗ್ರಕರ್ಮಾರಣ್ಯದಾವಧ | ನಂಜಯ ಸುಜ್ಞಾನಭಾನು ||
 ಭಂಜಿತಜಾತಿಜರಾಮಯದುಃಖ ಮೈ | ತ್ಯುಂಜಯ ಜಯ ಜಯಯೆಂದಾ || ೯೩ ||
 ಕಂಜಕಿಂಜಲ್ಪಭುಂಜಿತಮಂಜುಳಾಳಿಸ್ತ | ರಂಜಿತಮಂಜುಘೋಷೆಯರ ||
 ರಂಜಿತಗೀತಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಪೂಜ್ಯ ಪ | ರಂಜೋತಿ ಜಯ ಜಯಯೆಂದಾ || ೯೪ ||
 ಶ್ರಾವ್ಯದಿವ್ಯಾಳಾಪಕಾವ್ಯಸಂಸೇವ್ಯ ಸ | ಧ್ಯವ್ಯಾ ನಿವ್ಯಕ್ತ ಚಿದ್ರವ್ಯಾ ||
 ಅವ್ಯಯಸಿದ್ಧಿ ಸುಸಂವ್ಯಕ್ತ ಹಿತಹವ್ಯ | ಕವ್ಯಾಧ್ಯ ಜಯ ಜಯಯೆಂದಾ || ೯೫ ||
 ಸುಜ್ಞಾನದರ್ಶನಸುಖಶಕ್ತಿಕಾಂತಿಮ | ನೋಜ್ಞವಾದಮಲಾದಿನಸ್ತು ||
 ಪ್ರಾಜ್ಞಜನಾರ್ಚಿತ ಜಯ ಜಯ ಸ್ವಾಮಿ ಸ | ವರ್ಜ್ಞ ಸದಾಶಿವಯೆಂದಾ || ೯೬ ||

ಭರತನಸ್ವಾಜಿ ಶಕ್ರನ ಸ್ವಾಮಿ ಕಲಿಕಾಲ | ಪರಿಚಿತರತ್ನಾಕರನಾ ||
 ಪಿರಿಯಯ್ಯ ಜಯ ಜಯಯೆಂದೆರಗಿದ ನರ | ಸುರರೆಲ್ಲ ಜಯ ಜಯಯೆನಲು || ೯೭ ||
 ಶ್ರೀಮಂದರಸ್ವಾಮಿ ಪಡೆದಯ್ಯ ಪುರುನಾಥ | ಪ್ರೇಮದ ಪಿರಿಯಯ್ಯನೆಂದು ||
 ನೇಮವ ತಾಳ್ದು ರತ್ನಾಕರ ಸುಖಿಯಾದ | ನೀ ಮಾತು ಬಹುದೆ ಸರ್ವರಿಗೆ || ೯೮ ||
 ಸುರಕೃತಜಲದಿಂದ ಮಿಂದನು ಕೂಡೆ ಸಿಂ | ಗರಿಸಿದನಾತ್ಮಜರ್ವೆರಸಿ ||
 ವರವಸ್ತು ಚಯದಿಂದ ಜಿನನ ಪೂಜಿಸಿದನಾ | ಭರತೇಶಗೇನದಚ್ಚರಿಯೆ || ೯೯ ||
 ಚಿಂತಾಮಣಿಯನು ತಂದಿದ್ದನದಿತ್ತುದು | ಚಿಂತಿಸಿದಮಳವಸ್ತುಗಳಾ ||
 ಕಂತುಹರನ ಪೂಜೆಗೈದನು ತನ್ನಯ | ಸಂತಾನಗೂಡಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳು || ೧೦೦ ||
 ತೀರ್ಥಾಂಬು ಮಲಯಜಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ ಚರು ದೀಪ | ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಧೂಪ ಫಲಾಘ್ಯಾ ||
 ಸಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾರೆ ಸಭೆ ಜಯ ಜಯಯೆನೆ | ತೀರ್ಥನಾಥನ ಪೂಜಿಸಿದನು || ೧೦೧ ||
 ದೃಷ್ಟಿಸಿದಮರರೆಲ್ಲರು ತಲೆದೂಗುವಂ | ತಪ್ಪವಿಧಾರ್ಚನೆಗೈದು ||
 ವೇಷ್ಟಿತಜಿನರನು ಪಿತನನು ಬಲಗೊಂಡ | ನಿಷ್ಪಪುತ್ರರುಗೂಡಿ ಮೂವೆ || ೧೦೨ ||
 ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಮುಂತಾದವ | ಗಿಳಿದ ನುಡಿದು ಸುತರ್ವೆರಸಿ ||
 ಮುನಿಮುಖ್ಯ ಪೇಳೆ ಕುಳಿತನು ಪನ್ನಿಂದನೆ | ಯನುಪಮಕೋಷ್ಠದೊಳೊಸೆದು || ೧೦೩ ||
 ಪರಮನ ಸಭೆಗೊಂದು ಹೊಸಸಿರಿ ಬಂದು ಸಿಂ | ಗರವಾದುದಾ ಚಕ್ರಿ ತನ್ನ ||
 ಗುರುವನೆಳಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನಿಲ್ಲಿಗೆ ಜಿನ | ದರುಶನಸಂಧಿ ಸುಗಂಧಿ || ೧೦೪ ||
 ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೦೫ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾನೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೦೬ ||
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪರಮ ಮಂಗಲ*ವುಂಟಾತ್ಮರ | ನಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆಯ್ವ ಪರಮಾ ||
 ಎಲ್ಲಿಗೂ ತೆರಳೆದನ್ನೆ ದೆಯೊಳಿರಾನಂದ | ಮಲ್ಲಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೦೭ ||

*ಗಳಂಟಾಪ್ತರ

ತೀರ್ಥಾಗಮನಸಂಧಿ.

ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ ಜೊನ್ನರಸನ ಪಗಲಾಣ್ಣು | ನಾತತತೇಜೋಭಿರಾಮ ||

ನೂತನಮತಿದೋರು ಜಯಜಯ ಲೋಕವಿ | ಖ್ಯಾತಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಮಂಗಲಮುಮನ ತಳತಳಿಸುವ ಪಾವ | ನಾಂಗದೋಳಾ ಚಕ್ರಧರನು ||

ಕಂಗಳ ಸುಳಿದಾಡಿ ಚಿತ್ತಕಾನಂದತ | ರಂಗವನುಂಟುಮಾಡಿದನು || ೨ ||

ಕುವರರು ನೋಳ್ವರು ನಗುವರು ಮಂಡೆದೊ | ಗುವರು ಕೈಮುಗಿವರುಬ್ಬವರು ||

ಅವಯವತುಂಬಿ ಪುಳಕವಾಂತರಜ್ಜನ | ಭುವನತ್ರಯಾಧ್ವತೋಜ್ವಲಕೆ || ೩ ||

ಪುರುರಾಜ ಮಾಣಿಕ್ಯರಾಜ ವೃಷಭರಾಜ | ಗುರುರಾಜ ಕೇಳಾದಿರಾಜಾ ||

ಸಂಯುಂಟಿ ನಿವಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪೆಸರ್ವಡೆದಿರೆ | ದೊರೆದನರ್ತಿಯೊಳರ್ಕ ಕೀರ್ತಿ || ೪ ||

ಆವಾವ ವಿಮಲನಾಮಗಳುಂಟವೆಲ್ಲವು | ದೇವರ ದೇವನ ನಾಮಾ ||

ದೇವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಪೆಸರತ್ತಿಯೆಂದರಾ | ಕೋವಿದರೊಸೆದಣ್ಣನೊಡನೆ || ೫ ||

ನಿಲ್ಲಿರೈ ಗಲಭೆ ಸಾಕೆಂದು ಭೂವರ ಕರ | ಪಲ್ಲವಗಳ ಸಾರ್ಚಿ ಪಣೆಗೆ ||

ಮೆಲ್ಲಿ ದೆಯೊಳಗೊಂದ ನೆನೆದನಾಗಳೆ ದೇವ | ನಲ್ಲಿ ಪೊಣ್ಣಿತು ದಿವ್ಯನಾದಾ || ೬ ||

ಗಂಭೀರಮೃದಮಧುರತೆಗೊಡಿ ಕಿವಿಗಳ್ಗೆ | ಶುಂಭಿತಚಿತ್ತಕಿಂಪಾಗಿ ||

ಸಂಭವಿಸಿತು ದಿವ್ಯನಾದ ನವೀನಸು | ಧಾಂಭೋಧಿ ಘೋರ್ಸಿದಂತೆ || ೭ ||

ಶ್ರೀಮಹಾಭಾಷೆಗಳುಂಟಲ್ಲಿ ಪದಿನೆಂಟು | ಸಾಮಾನ್ಯಭಾಷೆಯೊಳೂರು ||

ಆ ಮಹಾದೇವನ ಮುಖಪದ್ಮದೊಳು ದಿವ್ಯ | ನಾಮಸುಸ್ವರ ವಿರಾಜಿಸಿತು || ೮ ||

ಗಗನದ ತೆರಪ ಪೇಳ್ವಲ್ಲಿಹ ಮೂರುಗಾ | ಳಗಳ ಪೇಳ್ವದರೊಳಡಗಿದ ||

ಜಗಮೂರ ಪೇಳ್ವು ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ ಜಗದ ವ | ಸ್ತುಗಳ ಪೇಳ್ವುದು ಮತ್ತೆ ನೃಪಗೆ || ೯ ||

ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಷಡ್ರವ್ಯವ ಸಪ್ತತ | ತ್ವಾಂಚಿತನವಪದಾರ್ಥಗಳಾ ||

ಹಂಚಿದಂದದಿ ಕೀರಿ ಸೂಚಿಸೆ ನೃಪತಿ ರೋ | ಮಾಂಚನೆದ್ದಾಲಿಸುತಿದಾರ್ || ೧೦ ||

ವ್ಯವಹಾರನಿಶ್ಚಯಮಾರ್ಗಭೇದಾಭೇದ | ಸುಖಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಗಳನುವಾ ||

ಶಿವನಾದ ಸೂಚಿಸಲೆದೆಯೊಳುಬ್ಬಿದನು ಮೋ | ಕ್ಷವನಾಳದಂತೆ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೧೧ ||

ಹಂಸತತ್ತ್ವವ ಹಂಸತತ್ತ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವ | ಹಂಸನೊಲ್ವಿ ನಸಿದ್ಧನಿಹುದಾ ||

ಸಂಸಿದ್ಧಿ ನಾಯಕ ಸೂಚಿಸೆ ನೃಪಕುಲೋ | ತ್ವಂಸನಾನಂದವೈದಿದನು || ೧೨ ||

ತನಗೆ ಕೈವಲ್ಯವಪ್ಪಂದವ ಮುನ್ನಾದಿ | ಜನರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದನಹುದು ||

ತನುಜರ್ಗ ಕೈವಲ್ಯವಪ್ಪದ ಕೇಳ್ವನಾ | ಜನಕಗೆಂತುಟೊ ಪುತ್ರನೋಹಾ || ೧೩ ||

ಸಾವಿರದಿನ್ನೂ ವರ್ಷಗಣಿ ಭವದಲ್ಲಿ | ಕೈವಲ್ಯವಡೆವರೊ ಸ್ವಾಮಿ ||
 ಭಾವಿಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತರಹರೊ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು | ದೇವನ ಕೇಳನಾ ರಾಯಾ || ೧೪ ||
 ಇವರೆಲ್ಲರೇ ಭವದೊಳೆ ಮುಕ್ತರಹರೆಂದು | ಪ್ರವಚನ ಹೊಳೆದುದಷ್ಟರೊಳು ||
 ಯುವದೀಕ್ಷೆ ಗೈವರೊ ವೃದ್ಧದೀಕ್ಷಿತರಾಗಿ | ಶಿವನೆಯ್ದವರೊ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೫ ||
 ಇಂದ್ರಿಯಸುಖವ ಪ್ರಾಯದೊಳನುಭವಿಸಿ ಜಿ | ತೇಂದ್ರಿಯರಾಗಿ ಮತ್ತವರು ||
 ಸಾಂದ್ರಸುಖದ ಮುಕ್ತಿಗೆಯ್ದವರೆಂದು ಜಿ | ನೇಂದ್ರ ಸೂಚಿಸೆ ರಾಯ ನಲಿದಾ || ೧೬ ||
 ಬಾಲತ್ವದೊಳೆ ದೀಕ್ಷೆಗಿವರೊಳೆಬ್ಬರ ಬುದ್ಧಿ | ಕಾಲೇಳ್ವುದಹುದದು ಕೂಡೆ ||
 ಜೋಲಿಗೆ ಬೀಳ್ವುದು ಭೋಗದೊತ್ತಣಿದು ಮೋ | ಕನ್ನಲೀಧರಹರು ಮತ್ತೆಂದಾ || ೧೭ ||
 ತಪ್ಪದೀ ಜನವಾಕ್ಯ ನಾನೆನ್ನ ಸುತರುಗೂ | ಡೊಪ್ಪದಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳ್ವು ||
 ಮುಪ್ಪಿನೊಳ್ವುಕ್ತಿಗೆಯ್ದವನೆಂದು ಚಕ್ರಿ ತ | ನ್ನಪ್ಪಾಜಿಗೆರಗಿದನೊಡನೆ || ೧೮ ||
 ಸುಮ್ಮನಾದುದು ದಿವ್ಯನಾದ ಮತ್ತಿವರೆಲ್ಲ | ರೆಮ್ಮಯ್ಯನೆಮ್ಮಜ್ಜನೆಂದು ||
 ತಮ್ಮೊಳರ್ತಿಸುತಿದ್ದರಾ ದೇವಗಿಲ್ಲವ | ರೆಮ್ಮವರೆಂಬ ಮಮತ್ವಾ || ೧೯ ||
 ಸ್ನೇಹವೆಂಬುದು ಮೋಹಕರ್ಮದ ಸೊಮ್ಮದು | ಮೋಹಕರ್ಮದೊಳಿದ್ದು ಮೊದಲು ||
 ಸ್ನೇಹಗೈದನು ಮೋಹಕರ್ಮವ ಸುಟ್ಟಿತಿ | ಸಾಹಸಿಗಿನ್ನುಂಟೆ ಸ್ನೇಹಾ || ೨೦ ||
 ಮಂದಿಯ ಹಾದಿಯೊಳರಿಸಿ ಬಂದೈ ಚಕ್ರಿ | ನಂದನರರ್ಥವ ಕೇಳ್ವೈ ||
 ಇಂದಿಗೆ ಸಾಕಿನ್ನು ಹೋಗತಿಜೋಲಿ ಬೇ | ಡೆಂದನು ವೃಷಭಸೇನಾರಾ || ೨೧ ||
 ಇಲ್ಲಿರೆಯೆನ್ನದೆ ಬೀಡಿಗೆಯ್ದೆಂಬುದ | ಸೊಲ್ಲಿಸುವರೆಯೆಂದ ಚಕ್ರಿ ||
 ಅಲ್ಲಿದ್ದರೇನು ನಿನ್ನಾತ್ಮನಿಲ್ಲಿದ್ದನೈ | ಬಲ್ಲೆವೈ ಹೋಗಿಂದನನನು || ೨೨ ||
 ಎಂದರೆ ದೇವರಾಜ್ಞೆಯ ಮಿರಲೇಕೆಂದು | ನಂದನವರಸೆದ್ದು ಜನಗೆ ||
 ವಂದಿಸಿ ಪುನರಪಿಡರ್ಶನಮಸ್ತೆಂದು | ಚಂದದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೊಡನೆ || ೨೩ ||
 ವೃಷಭಸೇನಾರ್ಯಗನಂತವಿಜಯವೀರ | ಋಷಿಸುವೀರಾಚ್ಯುತಾರ್ಯರಿಗೆ ||
 ವೃಷವೇತ್ತನಂತವೀರ್ಯಾರ್ಯರಿಂತರುವರ್ಗೆ | ವೃಷಕೇತುನಿಭನೆರಗಿದನು || ೨೪ ||
 ನಮಿಸಿದ ಕಚ್ಚೆಯೊಳಿಗೆ ಮಹಾಕಚ್ಚಸಂ | ಯಮಿಗರಗಿದನು ಮತ್ತಳಿದ ||
 ಸಮುದಾಯಕರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ | ವಿಮಲಸಂಪ್ರೀತಿಯ ನುಡಿದಾ || ೨೫ ||
 ಅವ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂ ಪೆತ್ತೆ ಚಕ್ರಿಯೊ | ಲಾವಣ್ಯಸೂಸುವ ಸುತರಾ ||
 ದೇವಲೋಕದೊಳ್ಳು ನಿನ್ನ ಸಂಪದವೆಂದು | ದೇವೇಂದ್ರ ಮಂಡಿದೊಗದನು || ೨೬ ||
 ಒವರ್ನಿವರು ಜೆಲ್ವರೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನಂತೆ | ಸರ್ವರು ಚೆಲ್ವರಪ್ಪುದಿದು ||
 ಉರ್ವಿಗಚ್ಚರಿ ಮೇಲೆ ತಡ್ಧವನುಕ್ತರಿ | ನ್ನಾರ್ವಣ್ಣಿ ಸರು ಪುರೆಯೆಂದಾ || ೨೭ ||

ಇವರಾವ ಚೆಲ್ಲರಾನಾವ ಚೆಲ್ಲನು ನಿಮ್ಮ । ದಿವಿಜರಿಂದಧಿಕವೆಯೆಂದಾ ॥

ನಿನಗೆ ಸಲ್ಪುದು ನಿರಹಂಕಾರವೆಂದಾದಿ । ಶಿವನ ವರ್ಗವನಿದ್ರೆ ಪೊಗಳ್ವಾ ॥ ೨೮ ॥

ಇಂದ್ರಗೆ ವಿನಯವ ನುಡಿದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ನಾ । ಗೇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವರನು ॥

ಮಂದ್ರವಾಣಿಯೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೆದ್ದನು ಮನು । ಜೇಂದ್ರನಾ ಸಭೆಯಿಂದ ಬೇಗ ॥ ೨೯ ॥

ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಗಲ್ಲಲ್ಲಿಗುತ್ತಮಮಣಿ । ಹಾರವ ಕೊಡುತ ಚಕ್ರೇಶಾ ॥

ದಾರಿಯೊಳ್ಳಿರು ಜಯಜಯನೆನೆ ಸುಕು । ಮಾರರುನೆರಸಿ ಸಾಗಿದನು ॥ ೩೦ ॥

ನಿಡುನೀಳ್ವ ಸೆರಗ ಸಾಗಿಸುತೊಮ್ಮೆ ಕೈಲಾಗು । ಗೊಡುತ ಮುಂದವಧಾನವೆಂದು ॥

ನುಡಿಯುತ ತಂದೆಯ ಹಿಂದುಮುಂದೆಡಬಲ । ವಿಡಿದು ಕುಮಾರರೆಯ್ದಿದರು ॥ ೩೧ ॥

ಸೋಪಾನವಿಳಿದು ವಿಮಾನವನೇರಿ ಮ । ತ್ತಾ ಪುಣ್ಯಶೈಲವ ಮಿಕ್ಕು ॥

ಭೂಸತಿ ಕಟಕದತ್ತಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮೇ । ಘಾಸವೀಧಿಯೊಳೆಯ್ದಿದಾರ್ ॥ ೩೨ ॥

ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಗಣಬದ್ಧದೇವರ್ಕ । ಳೊದಗಿ ಬಳಸಿನೊಳು ಬರಲು ॥

ಮದವದರಾತಿದಲ್ಲಣನು ಸುಪುತ್ರಸಂ । ಪದಗೂಡಿ ನಡುವೆಯ್ದಿದಾರ್ ॥ ೩೩ ॥

ಕಿರಿಯ ಕುಮಾರರನ್ನೂರ್ವರು ತಾನೊಂದು । ತೆರಸಿನ ಪುಷ್ಪಕನೇರಿ ॥

ನೆರೆದ ಪುತ್ರರು ಬೇರೆ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿತ್ತ । ತುರುಗಿಯೆಯ್ತುರಲೆಯ್ದಿದಾರ್ ॥ ೩೪ ॥

ದೇವನ ಮುನ್ನ ಕಂಡರೆಯದ ಕುವರರು । ತಾವೆಲ್ಲರೊಂದೊಲ್ಲ ಕಂಡು ॥

ಭಾವದೊಳಾನಂದಬಡುತೆಯ್ದಿದರು । ತಾವೆ ಕೃತಾರ್ಥರೆಂದೆನುತ ॥ ೩೫ ॥

ಸಮವಸರಣದ ಸಂಪತ್ತನಾ ಪುರುನಾಥ । ಕಮಲ ಸೋಂಕದೆ ತೋರ್ಪ ಘನವಾ ॥

ದ್ಯುಮಣಿಚಂದ್ರಾನೇಕತೇಜವ ಹೊಗಳುತ । ಗಮಿಸುತಿದ್ದರು ಲೀಲೆಯಿಂದ ॥ ೩೬ ॥

ಸವಿನಾಡಿ ತಂದೆಯ ಕೂಡದ ನುಡಿವರು । ತವಗಯ್ಯ ಹೇಳಿ ಲಾಲಿಸರು ॥

ಭುವನವಿಸ್ತೆಯವಲ್ತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪದವೆನು । ತವರೆಯ್ದಿದರುಬ್ಬಿನೊಳು ॥ ೩೭ ॥

ಸರ್ವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ನುಡಿಯುತ । ಕೊರ್ವಿಂದ ನಗುತೆಯ್ದಿರಲು ॥

ಇವರವರೊಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಿ । ನ್ನೂರ್ವರು ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳೊಳು ॥ ೩೮ ॥

ಜಿನರಾಜ ಮುನಿರಾಜನೆಂಬವರಿರ್ವರು । ಜಿನನ ಕಂಡಾ ಕ್ಷಣ ತಾವು ॥

ಜನದೀಕ್ಷೆಗಳಿಸಿ ತಂದೆಗೆ ಪೇಳಲಂಜಿ ಚಿಂ । ತನೆಗೊಳುತೆಯ್ತುಂದರಾಗ ॥ ೩೯ ॥

ನಾಳೆ ಜನಕನೆಮಗಣ್ಣಂದಿಗರ್ಪಗದಂ । ತಾಲಿಸಿ ಮದುವೆಮಾಡುವನು ॥

ಬಾಲಕಾಲದ ದೀಕ್ಷೆ ಲೇಸೆಂದು ನೆನೆದರೇ । ನಾಲಿಡಪುಣ್ಯಜೀವಿಗಳೊ ॥ ೪೦ ॥

ಕಳುಹೆಮ್ಮ ದೀಕ್ಷೆಗೆಂದಯ್ಯನ ಕೆಂಬಜ್ಜೆ । ಗಳಿಗೆರಗುವೆನೆ ಎರಗಲು ॥

ಕಳುಹಲರಿಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರ್ಬಿಡರೆನು । ತೊಳಗೊಳಗಣಿಸುತೆಯ್ದಿದರು ॥ ೪೧ ॥

ಈಗಿಂತು ಕಳುಹರಿದರಿನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಿ | ನ್ನಾಗಿ ಕಾಲವ ಮಾಳ್ವರದಕೆ ||
 ಮೂಗುವಟ್ಟೊಗ್ಗಿಯಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದತಿಥಿಗ | ಳಾಗುವೆನೆಂದೆಣಿಸಿದರು || ೪೨ ||
 ಸಂತದೊಳಿದ್ದ ಕಟಕದತ್ತ ನೋಡುತೆ | ಳ್ಲರು ನುಡಿವುತ ಬರುತಿಹರು ||
 ತಿರುತಿರುಗಿವರು ನೋನಂಗೊಂಡು ಕೈಲಾಸ | ಗಿರಿಯನೆ ನೋಡುತೆಯ್ದಿದರು || ೪೩ ||

ಅರಿದನು ಚಕ್ರಿಯವರ ಚಿತ್ತ ದೀಕ್ಷೆಯ | ತ್ರೈರಗಿತೆಂದಂತರಂಗದೊಳು ||
 ಮರುಕದಿಂದೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡೊಡನೆ ಬಾ | ಯ್ದೆರೆದಿಂತು ನುಡಿದನವರೊಳು || ೪೪ ||
 ಏನಣ್ಣ ಜಿನರಾಜು ಮುನಿರಾಜು ಸುತರು ಸು | ಮ್ಮಾನದೊಳೆಯ್ದರುತಿರಲು ||
 ದೂನಿಸುತಿದ್ದಿರಿ ನೀವೆಮಗಿದರ ಸಂ | ಧಾನಗಾಣಿಸದಾಡಿರೆಂದಾ || ೪೫ ||
 ತಾಯ್ಲ ನೆನೆದಿರೊ ಕೈಲಾಸಕೆಯ್ದು | ಮೆಯ್ಲಳು ನೊಂದುವೊ ನಿಮ್ಮ ||
 ಬಾಯ್ಲಳ ಮುದ್ರಿಸಿ ಚಿಂತಿವುದೇನಣ್ಣ | ಬೇಯ್ಲೆ ಯಾಗಿದೆ ನವಗೆಂದಾ || ೪೬ ||
 ದೇವರಿಂದಧಿಕವೆ ಜನನಿಯರ್ ಜನನೊತ್ತಿ | ಗಾವೆಯ್ದಲಲಸಿಕೆಯುಂಟೆ ||
 ದೇವರು ಕುವರರು ನುಡಿಯೆ ಭಾವಿಸುತ ಸ | ದ್ವಾವದೊಳ್ಳ ಹೆವೆಂದರವರು || ೪೭ ||
 ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ನೀವು ಹಿಂದಕೆ ತಿರುತಿರು | ಗಿಂದು ನೋಡುವುದೇಕೆಯೆಂದಾ ||
 ಎಂದು ಕಾಣ್ವೆವು ಸ್ವಾಮಿ ಪುಣ್ಯಶೈಲವನದ | ರಿಂದ ನೋಡಿದೆವೆಂದರೊಡನೆ || ೪೮ ||
 ಗಿರಿಯ ಚಿಲ್ಲಿಕೆಯ ಚಿತ್ತೈಸದರಗ್ರದ | ಪರಮನ ಸಭೆಯ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ಧರೆಗೆ ವಿಸ್ಮಯವಲ್ತೆ ನೋಡಿದೆವೆಂದರು | ಭರತೇಶ ಲೇಸು ಲೇಸಿನಲು || ೪೯ ||

ಬಲ್ಲೆ ನಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಮನದನುಭವದ | ನೆಲ್ಲವನೀಗಿಣಿಸಿದಿರಿ ||
 ಮೆಲ್ಲಗೆ ನೀವುನಾವೊಂದಾಗಿ ಜಿನಸಭೆ | ಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆಸಗುವವೆಂದಾ || ೫೦ ||
 ಭೋಗದೊಳ್ಳೆ ಲವು ದಿವಸವಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ದೀ | ಕ್ಷಾಗಮನೆಯ್ದುವ ಮತ್ತೆ ||
 ಈಗಲೆ ತವಕಿಸದಿರೆಯೆಂದನವರ್ಗದು | ಬಾಗಿಲ ತೆರೆದವೊಲಾಯ್ತು || ೫೧ ||
 ವಂಚಿಸಿ ಬಪ್ಪವೆಂದಿದ್ದರಿದ ಮೇಲೆ | ವಂಚಿವುದಿನ್ನಾಗದೆಂದು ||
 ಸಂಚಿತಾರ್ಥನ ಕಾಣುವೊಡೆ ಪೇಳ್ವ ದೀಕ್ಷೆಗೆ | ಮುಂಚುವುದೆಂದೆಣಿಸಿದರು || ೫೨ ||
 ನುಡಿಯಲಂಜಿದ್ದರವರು ತಂದೆ ನುಡಿವುದು | ತಡೆಬಿಟ್ಟವೊಲಾಯ್ತು ತವಗೆ ||
 ಅಡಿಗಿರಗಿದರು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಳುಹೆಂದು ಕಾ | ಲ್ಲಿದಿದು ನುಡಿದರಯ್ಯನೊಡನೆ || ೫೩ ||
 ಎಳೆವರೆಯದೊಳೆ ಮುಕ್ತಿಯನಾಳಬೇಕೆಮ್ಮ | ಕಳುಹ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ನುಡಿಯೆ ||
 ತಳಹೊಳಗೊಂಡನೆದೆಯೊಳು ಚಕ್ರೇಶನಾ | ಗಳೆ ಕಣ್ಣ ನೀರಗಲುಮ್ನಿದುವು || ೫೪ ||
 ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟನು ಹಾ ಹಾ ನೀವೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿ | ಕ್ಕೆಟ್ಟೆಯ್ದುವೆನೆಂಬ ಮಾತಾ ||
 ಬಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ತೆಗೆದಿತ್ತಿ | ಕಟ್ಟಕ್ಕರಿಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡಾ || ೫೫ ||

ನೀವಿಲ್ಲದಿರಲೆನಗೇನುಂಟು ಸಿರಿ ಬಲು | ನೋವುದೋರುವರೆ ಮಕ್ಕಳಿರಾ ||
 ನಾವುನೀವೊಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಂಬ | ವೀ ವೇಳೆ ಸೈರಿಸಿರಿದಾ || ೫೬ ||
 ಕುವರರು ಕಡನೆಯೆ ದೇವರ್ಗೆ ನಾವಿಬ್ಬ | ರವಿಚಳಿತಪವ ಕೈಕೊಂಡು ||
 ಜವನನಟ್ಟಿದರದು ತಾ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ | ಲ್ಲವೆ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳೆಂದರೊಡನೆ || ೫೭ ||
 ಆ ಕೀರ್ತಿ ಬೇಡ ನೀವೆನ್ನೊಡನಿರಿ ನನ | ಗೀ ಕೀರ್ತಿ ಸಾಕೆಂದನಯ್ಯ ||
 ಕಾಕುಮಾಡುವ ಜವನೋಗಾಗಿ ಬಾಳ್ವದು | ಸಾಕು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದರನರು || ೫೮ ||
 ಜವ ನವಗೇನ ಮಾಡುವನಣ್ಣ ತಾವು ತ | ದ್ಭವಮುಕ್ತರೆಂದಾದಿಜನರು ||
 ವಿವರಿಸಿತಿಲ್ಲವೆ ಮರೆದಿರಿ ತಾಳಿರೆ | ದನನೀಶ ನುಡಿದ ಪುತ್ರರೊಳು || ೫೯ ||
 ಈ ಭವದೊಳೆ ಮುಕ್ತರಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ | ಲಾಭಕಾನಡ ಬರುವೆನೆ ||
 ವೈಭವದೊಳು ನಾಲ್ಕುದಿನವಿದ್ದು ಪೋಪವೆಂ | ದಾ ಭರತೇಶನಾಡಿದನು || ೬೦ ||
 ಅಲ್ಲವಪ್ಪ ನೀವು ನಮ್ಮ ಪುರವ ನೋಡಿ | ತಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಮ್ಮಾಜಿ ನಿಮ್ಮ ||
 ಲಲ್ಲೆಯ ಕಂಡಿತಿಲ್ಲಿಗೆ ನೀವೆಯ್ದುವು | ದೆಲ್ಲರ ಮನಸಿಗೆ ಬಹುದೆ || ೬೧ ||
 ಕಿರಿಯ ತಂದೆಗಳು ಪಲಂಬರುಂಟವರ ಮೈ | ಗುರುಹ ನೀವೀಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮ ||
 ಮರುಕವ ಬಿಡಿಸಿ ಮತ್ತೆಯ್ದಿ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಜಗ | ವರಿಕೆಯೊಳ್ಳಳುಹುವೆನೆಂದಾ || ೬೨ ||
 ಮತ್ತೆ ಬಹುದೆ ದೀಕ್ಷೆಗಿಚ್ಛೆ ವಿಚಿತ್ರಸಂ | ಪತ್ತಿನೊಳ್ಳಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ||
 ಆತ್ತಣ ಸುದ್ದಿಯ ತಡಹಬೇಡಮ್ಮ ಸು | ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಳುಹೆಂದರೊಡನೆ || ೬೩ ||
 ಪುರವನು ಚಿಕ್ಕತಂದೆಗಳ ಹೆತ್ತಮ್ಮಾಜಿ | ಯರ ಚರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಳ್ವ ||
 ಬೆರಗೇಕೆ ಸುಜ್ಞಾನದೊಳು ನೋಳ್ವೆವೆಮ್ಮ ಚ | ಚ್ಚರದಿಂದ ಕಳುಹೆಂದರವರು || ೬೪ ||
 ಸಲ್ಲದಪ್ಪಾ ನೀವು ನನ್ನ ಮನಸಿಗಿಷ್ಟು | ತಲ್ಲಣದೋರ್ಪುದು ಚದುರೆ ||
 ಸೊಲ್ಲಿಸದಿರಿನ್ನು ತವದ ಸುದ್ದಿಯನೆಂದು | ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದಲುಗಿದನು || ೬೫ ||
 ಪೊಲ್ಲದ ಕೃತ್ಯವ ನೆನೆದೆವೆ ದೇವರು | ಸಲ್ಲದೆಂದೊರಿದಾಡಲೇಕೆ ||
 ಒಳ್ಳಿತ ನೆನೆದಿರಿ ಗಿಲಿರೆಂದು ಕಳುಹೆಂದು | ಮೆಲ್ಲಡಿಗೊಡನೆರಿಗಿದರು || ೬೬ ||
 ನುಡಿದ ನಾಣ್ನುಡಿಗೊಡಬಡರವರವರೆಂದ | ನುಡಿಗಿ ತಾನೊಡಬಡನಿಂತು ||
 ನುಡಿದವುತಿದ್ದರು ತಾವು ಮೂವರು ಸರ್ವರು | ಮಿಡುಕದಾಲಿಸುತೆಯ್ದುತಿಹರು || ೬೭ ||
 ನೋಡಿದ ಪುತ್ರರ ತವಕವನಿದಕೊಂದ | ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದನು ||
 ಕೂಡೊಂದು ಕಠಿಣದ ತಂತ್ರವ ಕಂಡು ಮಾ | ತಾಡಿದನವರೊಡನಿಂತು || ೬೮ ||
 ಸರ್ವಥಾ ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದಲೆ ಬೇಕೆ ಬೇಕಾಗ | ಲುರ್ವಗುತ್ತಮವ ನೆನೆದಿರಿ ||
 ಒರ್ವೊರ್ವರೊಂದೊಂದುವಸ್ತುವ ನನಗೆ ಕೊ | ಟ್ಟರ್ವರು ತೆರಳಿರೈಯೆಂದಾ || ೬೯ ||

ನಮ್ಮೋಳೇನುಂಟು ದೇವರಿಗೀವ ವಸ್ತುವೆಂ । ದೊಮ್ಮು ಬವಾಗಿ ನುಡಿದರು ॥
 ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡುವೆಂದಾಡಿರೈ ಪೇಳ್ವೆನೆಂ । ದುಮ್ಮಳ ಮಿಗೆ ತಂದೆ ನುಡಿದಾ ॥ ೭೦ ॥
 ತೊಟ್ಟಿದ್ ಸರ್ವವ ತೊರೆದು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗು । ತೊಟ್ಟಿಸಿದಾಸೆಯ ನಮಗೆ ॥
 ಕೊಟ್ಟಪೆವೇನು ನಿರೂಪಿಸೆಂದರು ರಾಯ । ತೊಟ್ಟಿನಂಗೈಯ ನೀಡಿದನು ॥ ೭೧ ॥
 ಒಬ್ಬ ಕರ್ಪೂರವನಿರಿಸಿಲ್ಲಿ ಕೂಡೆ ಮ । ತೊಟ್ಟು ತೈಲವನಿಲ್ಲಿ ಹನಿ ॥
 ಇಬ್ಬರು ಹೋಗಿರೈ ಜನನಾಣೆ ತಡೆಯೆನೆಂ । ದುಬ್ಬ ಕಣ್ಣೀರೊಳೆ ನುಡಿದಾ ॥ ೭೨ ॥
 ಗಡಗಡನವರು ಕಂಪಿಸಿದರು ಕುವರರೆ । ಲಿಲ್ಲಡನೆ ಕಂಪಿಸಿದರಷ್ಟರೊಳು ॥
 ಸುಡುಸುಡು ನಿಮ್ಮ ಬಾಳ್ವೆಯನೆನುತಿರ್ಪರ । ಜಡಿದು ನುಡಿದನರ್ಕಕೀರ್ತಿ ॥ ೭೩ ॥
 ಸ್ವಾಮಿ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ವಿಷವ ಬೇಡುವಂತಾಯ್ತೆ । ಈ ಮಾತ ಕೇಳಿವೆ ನಾವು ॥
 ಹಾ ಮರು ಜನ ಜನ ಗುರುಹಂಸನಾಥಯೆಂ । ದಾ ಮಗ ಕಿವಿಯ ಮುಚ್ಚಿದನು ॥ ೭೪ ॥
 ಅಣ್ಣನ ಮೊಗವನಯ್ಯನ ಮೊಗವನು ನೋಡಿ । ಕಣ್ಣು ನೀರ್ಗುಳುಗುಳನುಗುತ ॥
 ಪೊಣ್ಣನೆ ಕಾಳ್ಗೆ ಬಿದ್ದರು ದೀಕ್ಷೆಯೆಂದಿನ್ನು । ಹಣ್ಣೆವು ಕ್ಷಮಿಸೆಂದರಂಜಿ ॥ ೭೫ ॥
 ಅರಿಯದಾಡಿದೆವೆಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯನು । ಮರೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೊರಲಿದರು ॥
 ಕಿರಿಯರ ತೆಗೆದಿತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡನು । ಕಿರಿದೆ ಸಂತಾನದ ಮೋಹಾ ॥ ೭೬ ॥
 ಬಾಯೊಳು ಬಾಯಿಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿತ್ತು ಮೈಯನಾ । ರಾಯ ತಡುವನಾ ಸುತರು ॥
 ನೋಯಿಸಿದೆವು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದರಿಲ್ಲಣ್ಣ । ಸೀಯನಾಯ್ತೀಗಿದೆಯೆಂದಾ ॥ ೭೭ ॥
 ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಣು ನೀರ್ಗುಳ ತೊಡೆದನಾ । ತಂದೆಯ ಕಣ್ಣೀರನವರು ॥
 ಚಂದರ್ಗಿಯಿಂದ ತೊಡೆದರು ತಳ್ಳಂಕ । ನಿಂದಿತು ಮನ ತೆಪ್ಪಗಾಯ್ತು ॥ ೭೮ ॥
 ತನ್ನ ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ಚಕ್ರೇಶನಾ । ಸನ್ನಕೆ ಬಂದರ್ಕಕೀರ್ತಿ ॥
 ಮುನ್ನಿನುಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಯ ತೆಗೆಸಿದನು ಸಂ । ಪನ್ನ ಸಿಂಗರಿಸಿದನೊಡನೆ ॥ ೭೯ ॥
 ಪನ್ನೀರೊಳೊಯ್ಯನೆ ಮೊಗವ ತೊಳೆದನು ಬಾ । ವನ್ನವ ಮೈಗೆ ಲೇಸಿದಾ ॥
 ತನ್ನ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕಸ್ಪರದ ವಿಳೆಯವಿತ್ತು । ಮನ್ನಿಸಿದನು ಜಾಣಕುವರಾ ॥ ೮೦ ॥
 ಹಿರಿಯ ಕುವರ ತನ್ನ ಮನ್ನಿಸೆ ನೃಪ ತನ್ನ । ಕರಮುಟ್ಟಿ ಸುತರ ಸಿಂಗರಿಸಿ ॥
 ಸಿರಿಮೊಗಗಳನು ಪನ್ನೀರಿಂದ ತಡವಿ ಕ । ಪ್ಪುರದ ವಿಳೆಯವಿತ್ತನೊಡನೆ ॥ ೮೧ ॥
 ಬಳಕರ್ಕಕೀರ್ತಿ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟನಂ । ತುಳಿದ ಕುವರರು ಬೇಗದೊಳು ॥
 ಬಳಸಿ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟರು ರಾಯನು । ಮ್ಮಳ ಹೋಯ್ತು ಮಂಗಲವಾಯ್ತು ॥ ೮೨ ॥
 ಜನರಾಜು ಮುನಿರಾಜು ಕೇಳಿರಣ್ಣಿಂದಾಯ್ತು । ಮನೆಗೆನ್ನು ನಾವೆಯ್ವಲೆಮ್ಮ ॥
 ನೆನೆಯದೆ ನೀವು ಚಾಳಸಿ ಹೋದರೆಂತೆಂದು । ಜನಕ ಕೇಳಿದನು ಮಕ್ಕಳನು ॥ ೮೩ ॥

ದೇವರಿಗರಿಕೆ ಮಾಡದೆ ಹೋಗಿವಿನ್ನೆಂದ | ರಾ ವಚನನ ನಂಬಿನೆಂದಾ ||
 ದೇವರ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಾಣೆ ಹೇಳಿದೆ | ನಾನೆಯ್ದೆನೆಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು || ೮೪ ||
 ಅದು ಸಾಲದೆನಗೊಂದು ಹೊಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದ | ನಿದಕೇಕೆ ಹೊಣೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ||
 ಪದಯುಗದಾಣೆಯಿಂದಧಿಕವೆ ಸಾಕು ತ | ಪ್ಪದು ನಮ್ಮ ನಂಬೆಂದರವರು || ೮೫ ||
 ಹೊಣೆಗೊಡ್ಡಿ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣನವರ ವೊ | ಕೃಣಿಸಿರಿ ನಮ್ಮಾಣೆ ಸಾಕು ||
 ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ತೆಪ್ಪಗಿಲ್ಲಿಹೆನೆಂದು | ಗುಣರತ್ನ ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೮೬ ||
 ಸಾಕು ದೇವರ ಪಾದಯುಗದಾಣೆ ನಮ್ಮಂಕೆ | ಯೇಕೆಂದನೊಡನರ್ಕಕೀರ್ತಿ ||
 ಬೇಕಣ್ಣ ಹೊಣೆ ಪತ್ರವೆರಡುಳ್ಳವರ ಕಾರ್ಯ | ಹೋಕಾಗದರಿಯೆಯೆಯೆಂದಾ || ೮೭ ||
 ಹೋ ಜೋಲಿ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಂಡಂತಾಗಲ | ಕ್ಷಾಜಿ ನೀವಲ್ಲವೆನ್ನದಿರಿ ||
 ಮಾಜಿಹೋಗರು ನಾವು ಹೊಣೆಯವರ್ಗೆಂದಾದಿ | ರಾಜವೊಕ್ಕಣಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದಾ || ೮೮ ||
 ಆಗಲಿ ದೇವರಿಗಣ್ಣಾ ಜಿಯರಿಗೆ ಚಿ | ನ್ನಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆವಾವು ||
 ಹೋಗಿವೆಂದಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರಂಘ್ರಿಗಳ ಲೇ | ಸಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರವರೊಡನೆ || ೮೯ ||
 ಅಯ್ಯನಂಘ್ರಿಯ ಮುಟ್ಟಿದುದೆ ಸಾಕು ಸಾಕೆಂದು | ಕೆಯ್ಯನವರು ನೂಕೆನೂಕೆ ||
 ಅಯ್ಯ ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ನವಗೆ ನೀವೊಡೆಯರೆ | ದುಯ್ಯಲಂತೊಲಿದು ಮುಟ್ಟಿದರು || ೯೦ ||
 ದೇವರಿಬ್ಬರು ಹೊಣೆ ನಾವೆಲ್ಲರಿವರ್ಗೆ ಮೈ | ಗಾವಲೆಂದುಳಿದೆಲ್ಲ ಸುತರು ||
 ತಾವೂ ಒಕ್ಕಣಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದರು ಭಾಪು ಮೋ | ಕ್ಕನು ವಲಗ್ನರ ಗೋಷ್ಠಿರಸನೆ || ೯೧ ||
 ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು ಚಕ್ರೇಶಗೆ ಸುತರೆಲ್ಲ | ತಂತಮ್ಮ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ||
 ಹಂತಿನಿದಿದು ಬರುತಿರಲರ್ಕಕೀರ್ತಿ ತಾ | ನಿಂತೆಂದು ನುಡಿವುತೆಯ್ದಿದನು || ೯೨ ||
 ಜಿನನ ನಿರೂಪ ತಪ್ಪುವುದೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಸಂ | ಜನಿಪುದು ಮೊದಲೆ ವಿರಕ್ತಿ ||
 ಅನಿತರೊಳ್ತಾಮಸವಹುದೆಂದನಲ್ಲವೆ | ನೆನೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದನಯ್ಯನೊಳು || ೯೩ ||
 ತನ್ನೆದೆಯೊಳಗದು ಹೊಳೆದುದಿಗಹುದಣ್ಣ | ನಿನೊಡನುಸುರುವೆನೆಂದು ||
 ಉನ್ನಿ ಸುತಿದ್ದನಷ್ಟರೊಳು ಮುಂಚಿದೆಯೆಂದು | ತನ್ನ ಪುತ್ರನೊಳೊಲ್ಲ ನುಡಿದಾ || ೯೪ ||
 ನಿಂದಿರಲಾ ವಾಕ್ಯ ಜಿನರಾಜ ಮುನಿರಾಜ | ನೆಂದವರ್ಗಿಡುವಾಗ ವೆಸರಾ ||
 ಮುಂದವರ್ಜನಮುನಿಯಹರೆಂದು ಕಂಡಿರೊ | ಯೆಂದವನಿದು ಚಿತ್ರವೆಂದಾ || ೯೫ ||
 ನಮ್ಮನುಬ್ಬಿಸದಿರೈ ಸಾಕೆಂದು ನಿನ್ನಯ | ತಮ್ಮಂದಿರೆನ್ನ ಚಾಳಸಿದ ||
 ಸೊಮ್ಮ ನೆನೆದರೆನೆಗುರೆ ನಗು ಬರುತಿದೆ | ಸುಮ್ಮನೆ ನೀನಾಲಿಸೆಂದಾ || ೯೬ ||
 ಮಾತಾಡದೇಕೆ ಚಿಂತಿಸಿರೆದೆ ನೀವೆಂಬ | ಮಾತ ಲಾಲಿಸೆಂದರದಕೆ ||
 ಏತಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವಿರಿದೆ ಗಿರಿಯ ಪು | ಕ್ಯಾತಿರಯನ ಪೇಳ್ವರದಕೆ || ೯೭ ||

ಬೀಡ ಚಾಳಿಸುವನಾ ನಾಡ ಚಾಳಿಸುವನ | ಕೂಡೆ ಜಾಣ್ಮೆಯ ತೋರುವಂತೆ ||
 ನೋಡಣ್ಣ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಾಟವನೆಂದ | ನೋಡುತ್ತೆಲ್ಲರು ನಕ್ಕರದಕೆ || ೯೮ ||
 ಇದ್ದವರೊಳಗೊಂದ ಕಿರಿಯ ಸುತ | ರಿದ್ದರು ಮತ್ತಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ||
 ಮುದ್ದುನುಡಿಗಳಿಂದ ನುಡಿದರು ತಂದೆಯ | ಹೊದ್ದಿ ಮತ್ತೊಂದುಕಾರ್ಯನನು || ೯೯ ||
 ಮಾಣಿಕ್ಯರಾಜಮಾನ್ಯ ಧರಾಜರಿಂಬವರ್ | ಮಾಣಿಕ್ಯಬೊಂಬೆಯಂತಿಹರು ||
 ಕಾಣಪಟ್ಟೊಂದ ಬಿನ್ನೈಸಿದರ್ ಪಿತಗೆ ಬಿ | ನ್ನಾಣವನೇನ ಬಣ್ಣವೆನು || ೧೦೦ ||
 ಸಂಪಟ್ಟು ವ್ಯಸಭಸೇನಾಚಾರ್ಯರಾದಿಯಾ | ದರುವರು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಬಂದು ||
 ಕಿಂದು ದಿವಸ ತಾಳಿರೆಂದು ದೇವರು ತಡೆ | ದಿರಸಬೇಡವೆಯೆಂದರವರು || ೧೦೧ ||
 ದೀಕ್ಷೆಯನವರು ಕೈಕೊಂಬಾಗ ದೇವರು | ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುದಕೆ ||
 ಈ ಕ್ಷಿತಿ ಮೆಚ್ಚುವುದೆಯೆಂದು ಕುವರರು | ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದಾದಿದರು || ೧೦೨ ||
 ಅಹುದು ನಾವೇನ ಮಾಡಲ್ವೇಕು ದೇವರು | ವಹಿಸಿ ತಡೆಯಬೇಕು ತಡೆಯೆ ||
 ಸಹಜದಿ ನಿಲ್ಲರೆ ನಿಲ್ಲರೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ | ಗಹಹ ಮಾರ್ನುಡಿದರೆ ಅವರು || ೧೦೩ ||
 ಸಾಕೈ ನಿಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಣ್ಣಂದಿರೇಗಮ್ಮ | ಹಾಕಿ ಹೋಗುವೆವೆಂದು ನೆನೆದ ||
 ಜೋಕೆಯ ಕಂಡುದಿಲ್ಲವೆ ಅವರೆನ್ನ ಪ | ರಾಕಿಸಿ ಹೋಗಿರೆಯೆಂದಾ || ೧೦೪ ||
 ನನ್ನ ಪುತ್ರರು ನನ್ನ ಚಾಳಿಸಿ ಹೋಹವೆಂ | ದುನ್ನಿಸಿದುದ ಕಂಡ ಮೇಲೆ ||
 ಬೆನ್ನ ಬಂದವರೆನ್ನ ಮಾತ ಕೇಳಿರೆಯೆಂದು | ಬಿನ್ನವಿಸುವರೆ ಸಾಕೆಂದಾ || ೧೦೫ ||
 ನೀವು ತಾನಂತುಟೆ ತರಳರಾಗಿದ್ದೀಗ | ದೇವರು ದೇವರೆಂದಸಿ ||
 ಅನಾಗ ಚಾಳಿಸಿ ಹೋಹಿರೊ ನೆರೆದಾಗ | ಲಾವ ನಂಬುಗೆ ನಿನ್ನೊಳೆಂದಾ || ೧೦೬ ||
 ಗರ್ಭದೊಳಿದ್ದುದುಮೊದಲಾಗಿ ನಾವೆಮ | ಗರ್ಭಕನಾಗುವನೆಂದು ||
 ಸರ್ಭಾಗ್ಯದಂತೆ ಹಾರೈಸೆವು ನೀವೆಮ್ಮ | ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಮಾಡಿ ಹೋಗುವಿರಿ || ೧೦೭ ||
 ಗಂಡಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಮಾತೆಯರಾಸೆ | ಗೊಂಡು ಪಡೆದು ಸಲಹುವರು ||
 ಗಂಡೆದ್ದು ನೀವೋಡಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಬಿರಿ ಬಲು | ದಿಂಡೆಯರಲ್ಲವೆಯೆಂದಾ || ೧೦೮ ||
 ಒಳ್ಳಿತನುಣಲಿತ್ತು ಸಲಹುತಿಪ್ಪೆವು ಮುಸ್ಸಿ | ನಲ್ಲಿ ಸಾಕುವರೆಮ್ಮನೆಂದು ||
 ದಲ್ಲಾಳಿತನದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಹಿರಿ ಬಲು | ಕಳ್ಳರಲ್ಲವೆ ಹೋಗಿರಂದಾ || ೧೦೯ ||
 ಹೇಳಿದವರು ಬೀಳ್ಕೊಡರೆಂದು ನಮ್ಮನು | ಚಾಳಿಸಿ ತಪಸಿಗಿಯ್ದುವಿ ||
 ಬಾಲತ್ವಮೊದಲಾಗಿ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದೆಮ್ಮ | ಸಾಲ ಬೆಂಬಿಡುವುದೆ ನಿವಗೆ || ೧೧೦ ||
 ನೋಡಿರೈ ನಾನೆನ್ನ ತಂದೆ ರಾಜ್ಯದೊಳಿಂಬು | ಮಾಡಿದಂತಿಹೆನು ನಮ್ಮಮ್ಮಾ ||
 ಉಡಿದ ಮೊಲೆನಾಲ ಋಣಕಾಕೆಯಾಚ್ಚೆಯೊ | ಳಾಡುತ್ತಿದ್ದವೆನಲ್ಲೆಯೆಂದಾ || ೧೧೧ ||

ಪಡೆದರ ಸಾಲವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ ಸುತರೊಡ | ಬಡಿಸಿ ತಾವೆಯ್ದಬೇಕೆಂದಾ ||
 ಸಿಡಿದು ಹೋದರೆ ಸಾಲ ಬಿಡುವುದೆ ಮುಕ್ತಿಯ | ಪಡೆವರೆಯೆಂದಂಜಿಸಿದನು || ೧೧೨ ||
 ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟನವರು ನೀವದ ನೋಳ್ಪುದಿಲ್ಲ ಪೆ | ತ್ರೈಮ್ಯ ಕಣ್ಣೆರೊಳಗದ್ದಿ ||
 ಗುಮ್ಮತ್ತಿಡಿರಿ ಸಲ್ಲದೆಂಬೆಂದು ತರಳರ | ಮುಮ್ಮೆಟ್ಟಿದಂತಂಜಿಸಿದನು || ೧೧೩ ||
 ಇವರಲ್ಲದೆ ದೀಕ್ಷೆಗೆಂದು ಮಿಕ್ಕಣುಗರು | ಪೂರ್ವಪ್ರಾಯದೊಳೆಯ್ದರೆಂದು ||
 ಸರ್ವಜ್ಞ ನುಡಿದುದ ಬಲ್ಲ ವಿನೋದಕಿಂ | ತರ್ವಿಶ ತೋರಿ ನುಡಿದನು || ೧೧೪ ||
 ಪೋಸೆವೆಂದರು ದೇವರದಕೊಪ್ಪೆನೆಂದು ನಿ | ರೂಪಿಸೆ ನಿಂದರಣ್ಣದಿರು ||
 ಈ ಪರಿಯೊಳು ದೇವರುಮರಗಂದೇಕೆ | ವ್ಯಾಪಿಸಿತಿಲ್ಲೆಂದರವರು || ೧೧೫ ||
 ಬಸುರ ಬಂದವರ ತಡೆವರೆನಗಿಷ್ಟು ಸಾ | ಹಸವಾದುದವರು ಸೋದರರು ||
 ಸಸಿನೆನ್ನ ಮಾತ ಕೇಳ್ವರೆ ಮಾತು ಸಾಕು ಸೈ | ರಿಸಿರೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೧೬ ||
 ನಾವಿಗ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ನವರೆಂದು | ದಾವುದ ಮಾರುವುದುಂಟೆ ||
 ದೇವರೆಂದುದ ಮಾರುವರೆ ದೇವರವರ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿತಿಲ್ಲೆಂದರೊಡನೆ || ೧೧೭ ||
 ನೋಡಿರೈ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ನಿಮ್ಮಯ ಸೋದರ | ರಾಡುವ ನುಡಿಗಳನೆಂದಾ ||
 ಆಡಸಲ್ಲದೆ ದೇವರೆಂದು ತಡೆಯದೋರೆ | ಮಾಡಿದುದಾಯ್ತಿಲ್ಲನೆಂದಾ || ೧೧೮ ||
 ನೀನು ನಿನ್ನನುಜರೆಂದುದನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದ | ನೇನದಲ್ಲವೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ ||
 ನಾನಂದು ತಡೆಯೆನೆ ನನ್ನ ಸೋದರರನು | ಮಾನವೆ ಕೇಳಾದರೆಂದಾ || ೧೧೯ ||
 ನಿನ್ನ ಮಾತೆಂಬಾಗ ನಿನ್ನ ಸೋದರರಲ್ಲಿ | ನನ್ನ ಕಂಡಂತಂಜುತಿಹರೈ ||
 ನನ್ನವರಿಂತುಟ್ಟಿದರಿಂದ ಪುಣ್ಯವ | ನಿನ್ನಂತೆ ಪಡೆದೆನೆಯೆಂದಾ || ೧೨೦ ||
 ಗುರುಹಂಸನಾಥ ದೇವರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಾ | ನುರುಪುಣ್ಯವಂತನೆಯೆಂದಾ ||
 ಧರೆಯ ದೊಡ್ಡತ ಹೇಳಬೇಡನುಜರ ಭಕ್ತಿ | ಭರದಲ್ಲಿ ನೀನಗ್ರನೆಂದಾ || ೧೨೧ ||
 ಮಲತಾಯ್ಯಳಾತ್ಮಜರೆಂಬುದಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವ | ರೆಳಸಿ ನಿನ್ನೊಡನಿರುತಿಹರೈ ||
 ಲಲಿತೈಕಗರ್ಭಜರಾಗಿಯು ನನ್ನವ | ರೊಲಿದೆನ್ನೊಳರಣ್ಣಯೆಂದಾ || ೧೨೨ ||
 ಸಾಸಿರದಿನ್ನೊರ್ವರನುಜರು ನೀನೊಂದು | ಲೇಸು ಲೇಸಾಗಿರುತಿಹರೈ ||
 ಸಾಸಿಗರ್ನೊರ್ವರನುಜರೆನಗವರೆನ್ನ | ವ್ಯಾಸಂಗದೊಳು ಕಾಣ್ಣರೆಂದಾ || ೧೨೩ ||
 ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಲೇಸನೆ ಬಯಸುವೆನೆನ್ನ | ನವರು ಲೆಕ್ಕಿಸರದರೊಳಗಾ ||
 ಅವರಿವರೆಯದಂತಾನೋರೆಮಾಡಿಕೊಂ | ಡವರಿಚ್ಛೆಯಂತಿಹನೆಂದಾ || ೧೨೪ ||
 ತಪಸುಗೊಂಡವರೆನ್ನೊಳತಿಭಕ್ತಿಯುತರಹು | ದುಪಮೆಯೊಳ್ಪಡೆದೆ ನಾನಂದು ||
 ಸ್ವಪರಾರ್ಥವೇಳ್ವೆನ್ನನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯೊ | ಳುಪದೇಶವಡೆದರೈಯೆಂದಾ || ೧೨೫ ||

ಇವರ್ಗ ನಮೋಸ್ತು ಮುಂದಿದ್ದೆನ್ನ ಸೋದರ | ರವರ್ಗಾಧಗರ್ವಗಳವರ ||
 ವಿವರವನರಿಂದಿ ಹೊರಗಾಡಬೇಡೆಂದು | ಕುವರ್ಗ ಬುದ್ಧಿ ವೇಳಿದನು || ೧೨೬ ||
 ಜಿನ ಜಿನ ಅಪ್ಪಾಜಿಯರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯಂದಿ | ರನುಕೂಲವಲ್ಲವೆಯೆಂದು ||
 ಮನದಲ್ಲಿ ನೊಂದು ಮತ್ತೊಂದಿಂಪ ಮಾತಾಡು | ತನಿಬರಿಯಿದರಯ್ಯನೊಡನೆ || ೧೨೭ ||
 ಅರಸಂಜೆವಾರಿಗಳಿಗೋಜಿಯ ಕಲಿಸುತ | ಭರದೊಳು ಬಹಂತೆ ನೃಪತಿ ||
 ಸರಸಸಲ್ಲಾಪವ ಸುತರೊಳು ನುಡಿವುತೆ | ಯ್ತುರುತ್ತಿದ್ದನಧಿಕಲೀಲೆಯೊಳು || ೧೨೮ ||

ಬರೆಬರೆ ಕಟಕ ಸಮೀಪವಾದುದು ನಮ್ಮ | ದೊರೆಯಿಂದು ತೀರ್ಥವಂದನೆಯೆ ||
 ಪರಮಲಾಭದೊಳೆಯ್ದುತ್ತಿದ್ದನೆಂದತಿಭಕ್ತಿ | ವೆರಸಿದಿರ್ಗೊಂಡುದು ಕಟಕಾ || ೧೨೯ ||
 ಕಲಸಗನ್ನಡಿಗೂಡಿ ತೋರಣಶೃಂಗಾರ | ವಳವಟ್ಟು ತೇರಾನೆಕುದುರೆ ||
 ತಳ ಮೇಲೆ ನರ್ತನ ಪಾತ್ರಗೀತಗಳಿಂದ | ಬಲವಿದಿವಂದುದಾ ನೃಪಗೆ || ೧೩೦ ||
 ದಳಪತಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಾಗಧ ಮೊದಲಾದವರ್ | ಕೆಳೆಯರು ನೃಪರು ಮುಂತಾದ ||
 ದಳವಿದಿವಂದು ನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟಿರಗೆ ಭೂ | ತಳಪತಿ ಸೇಸೆಸೂಸಿದನು || ೧೩೧ ||
 ಹಿಮಂತದೇವನು ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವನು | ಹಿಮಗಿರಿ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯು ||
 ಗಮಕದೊಳೆಯ್ದಿ ನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟೊಡೆಯಗೆ | ನಮಿಸೆ ಪೂವಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೧೩೨ ||
 ಜಯ ಜಯಯೆಂಬ ಕೈಮುಗಿವ ಕುಣಿವ ವಾದ್ಯ | ಚಯವ ಬಾಜಿಸುವ ಕೀರ್ತಿಸುವ ||
 ಪ್ರಿಯಕಟಕಕ ಸೇಸೆದಳಿವುತ ನೋಡುತ | ತಿಯೊಳೆಯ್ದುತ್ತಿದನಾ ರಾಯಾ || ೧೩೩ ||
 ಆನೆ ಕುದುರೆ ತೇರು ಮರುತಮಾವುಗಳಿಗ | ದೇನೊಂಟಿಯೆತ್ತು ಮುಂತಾದ ||
 ಸೇನೆಯೆಲ್ಲಕೆ ಜಿನಪಾದಗಂಧವ ಚೆಲ್ಲಿ | ಭೂನಾಥ ಸುಕೃತದೊರಿದನು || ೧೩೪ ||
 ಜನಪ ಪುಷ್ಪಕವಟ್ಟು ತೊಳಿಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆ | ಗನುಪನುಗಂಧವ ಚೆಲ್ಲಿ ||
 ನನೆದು ನಾಲ್ಕುತೈಂಟುಗಾವುದ ಪಡೆಯೆಲ್ಲ | ಜಿನತೀರ್ಥದಿಂ ಸುಖಿಯಾಯ್ತು || ೧೩೫ ||
 ಒಂದುಸಾವಿರಪ್ರಜೆಗೊರ್ವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೇಲೆ | ನಿಂದು ತೀರ್ಥವ ಚಿಮ್ಮುವಂತೆ ||
 ಒಂದುನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯ ನನಸಿದನ | ದೊಂದು ಗಣ್ಯನ ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೧೩೬ ||
 ನನ್ನನೋಲೈಸಿದ ಪ್ರಜೆ ನನ್ನ ಪಡೆಯೆಲ್ಲ | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುಖಬಾಳಲೆಂದು ||
 ಮನ್ನೆಯರೊಡೆಯ ತೀರ್ಥವ ತಳಿದನು ಮರು | ಇನ್ನೆಂತೊ ಪ್ರತಿಪಾಲನಾಂಗಾ || ೧೩೭ ||
 ವಿಪ್ರರ ಮೇಲೆ ತನ್ನಯ ಹಸ್ತಮುಟ್ಟಿ ಭೂ | ಮಿಪ್ರಭು ಗಂಧವ ಚಿಮ್ಮು ||
 ಸುಪ್ರಯೋಜನವಾದೆನೆಲೆ ತೀರ್ಥಯೋಗಿಯೆಂ | ದಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧರು ಕೀರ್ತಿಸಿದರು || ೧೩೮ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿಡುವ ನಿವಾಳಿಯಾರತಿಪುಷ್ಪ | ಪಲ್ಲವ ಫಲ ಪೂಜೆಗೊಳುತ ||
 ಎಲ್ಲಾ ಪುತ್ರರುಗೂಡಿ ಪುಷ್ಪಕವಿಳಿದೋಜೆ | ಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿಳಿತರುತ್ತಿದಾರ್ || ೧೩೯ ||

ಪೊಡವಡೆ ಸಾರಿದರಿಗೆ ಗಂಧಪುಷ್ಪವ | ಕೊಡಿಸುತ ಸುತರ ಕೈಯಿಂದ ||
 ಅಡಿಗಡಿಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡರ ನಿಲಿಸುತ | ನಡೆವುತಿದ್ದನು ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ || ೧೪೦ ||
 ನಗೆ ನುಡಿ ನೋಟ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂದಲ್ಲಿಗ | ಲ್ಲಿಗೆ ಸರ್ವಜನರ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ ||
 ಸುಗುಣಚಕ್ರೇಶ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಗೃಹವ ಪೆಂ | ಪೊಗೆಯೆ ಸುಪುತ್ರರುಗೂಡಿ || ೧೪೧ ||
 ಶೃಂಗಾರವಡೆದು ರಾಣಿಯರಿದಿರ್ವಂದು ರ | ತ್ನಂಗಳಾರತಿವಿವಾಳಿಗಳಾ ||
 ಅಂಗಜರೂಪಗೆಸಗಿ ಕೂಡೆ ಪಾದಪ | ದ್ವಂಗಳಿಗೆರಗಿದರೊಸೆದು || ೧೪೨ ||
 ಸಮವಸರಣವ ಸೋಂಕಿದ ಚರಣಗಳೆಂದು | ರಮಣಿಯರೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಸುತ ||
 ತಮತಮಗರ್ವಿಯೊಳೆರಗುತಿದ್ದರು ಮಹೀ | ರಮಣ ನೋಡುತ ನಗುತಿದರ್ಶ || ೧೪೩ ||
 ತನುಜರಂಬಿಕೆಯರ್ಗ ಸೇಸೆಯನಿತ್ತಾದಿ | ಜನಪೂಜೆಗೈದೆವಂತದನು ||
 ನೆನೆದೊಡಂಬಡಿಯೆಂದರಿಚ್ಚಾಮಿಯಿಚ್ಚಾಮಿ | ಯೆನುತಿದರ್ಶಿಲ್ಲರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೪೪ ||
 ಎರಗುತಿದ್ದರು ಮಕ್ಕಳೆರಗಬೇಡಣ್ಣ ನೀ | ವುರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೆಮಗಿಂದು ||
 ನೆರೆ ತೀರ್ಥಪಥಿಕರಾವೆರಗಬೇಕೆಂದವ | ರೆರಗಿದರಣುಗರ ಕಾಳ್ಗೆ || ೧೪೫ ||
 ಸಲ್ಲದಮಾಜಿ ಹಾಹಾಯೆಂದು ಸುಕುನಾರ | ರೊಲ್ಲದೆ ಹೊರಸಾರೆಸಾರೆ ||
 ಮೆಲ್ಲದಿಗಳ ಮುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿಕೊಂಡರು | ಬಲ್ಲವರಂಗವದಲ್ತಿ || ೧೪೬ ||
 ಕೂಡೆ ಕುನಾರರೆರಗಿದರಂಬಿಕೆಯರು | ಬೇಡಬೇಡೆನೆ ಕೇಳದೆಳಸಿ ||
 ಪಾಡಂದಪ್ಪಿ ಪುತ್ರರ ಹರಸಿದರದ | ನೋಡಿ ರಾಗಿಸಿದನಾ ನೃಪತಿ || ೧೪೭ ||
 ಸೊಸೆಯರು ಬಂದು ಮಾವನಿಗೆರಗಿದರು ಸಂ | ತಸದಿ ಗಂಧವ ಚಿಮ್ಮಿಸಿದನು ||
 ಪೊಸಪೂಜೆಗೊಡಬಡಿ ಅಮ್ಮಿಯೆಂದನು ತಲೆ | ಗುಸಿದರಿಚ್ಚಾಮಿಯೆಂದವರು || ೧೪೮ ||
 ತಂತಮ್ಮ ಪುರುಷರ ಕಂಡರು ರಮಿಸರೋ | ರಂತೆ ಪೊರ್ವರು ನಾಣ್ಣಿ ನಗುತ ||
 ಪಿಂತೆ ಸಾರ್ಧತ್ರೆಯೊಡನಿದ್ದರದು ಹೊಸ | ಕಾಂತೆಯರೋಜೆಯೇನಲ್ತಿ || ೧೪೯ ||
 ಬೀಗಿ ಸುಪುತ್ರರುಗೂಡಿ ಪಂತಿಯೊಳಾ | ರೋಗಣೆಗೈದು ಚಕ್ರೇಶಾ ||
 ರಾಗಾನುಲೀಲೆಯೊಳಿದನೆಂಬೆಡೆಗೆ ತೀ | ಥಾರ್ಗಮನದ ಪುಣ್ಯಸಂಧಿ || ೧೫೦ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ವಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೫೧ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ತ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೫೨ ||
 ಸಂತತ ಪಾಪವ ತೊಳೆವ ಪಾವನಾರ್ಥ | ಕಾಂತಾ ನೀನಗಲದೆ ನನ್ನ ||
 ಅಂತರಂಗದೊಳು ಧಾಳಿಸುತಿರು ಪರಮವಿ | ಶ್ರಾಂತಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೫೩ ||

ಅಂಬಿಕಾದರ್ಶನಸಂಧಿ.

ಮಂಗಲಾಚಾರ್ಯ ಮಂದರಧೈರ್ಯ ಭವ್ಯಾಂತ | ರಂಗೈಕಗಮ್ಯ ಸುಸೌಮ್ಯಾ ||
ಸಂಗೀತರಸಿಕ ಸನ್ಮತಿದೋರು ಚಿದ್ಭನ | ಲಿಂಗಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಪುರುಷರಮೇಶನ ಪಾದಗಂಧೋದಕ | ಶಿರ ಸೋಂಕೆ ಸುಪವಿತ್ರವೆತ್ತು ||
ತೆರಳಿತು ದಂಡು ನಿಸ್ಸಾಳ ಸೂಳೈಸಲಂ | ಬರ ಭೂಮಿ ಕಿಷ್ಕಿಂದವಾಗಿ || ೨ ||

ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲವುಪಯಣವೆಯ್ದಿ | ಮುಂದೊಂದು ಪಯಣದೊಳಿಷ್ಟು ||
ನಿಂದನು ಚಕ್ರೇಶನಾ ಬಿಟ್ಟ ಬೀಡಿನೊ | ಳ್ಳೆಂದುಮೊಂದೊಸಗೆಯೇನೆಂಬೆ || ೩ ||

ಭರತೇಶ ತಿರುಗದನೆಂಬುದ ಪೌದನ | ಪುರದೊಳಿದ್ದಂಬಿಕೆ ಕೇಳ್ದು ||
ಪಿರಿದು ಸಂತಸವೆಯ್ದಿ ವಾರ್ತೆಯ ತಂದ ದೂ | ತರಿಗಿತ್ತಳೊಸೆದು ಮನ್ನಣೆಯಾ || ೪ ||

ಮಗನಟ್ಟಿದುಡುಗೊಲೆಗಳ ತಾನು ತಂಗಿಯು | ತೆಗೆದುಟ್ಟುತೊಟ್ಟಿರ್ತಿವಟ್ಟು ||
ಮುಗುಳುಂಬಗದರ ವೃತ್ತಾಂತವನರುಹಿ ಮೂ | ಜಗವನಾಳ್ವಂತಿದರ್ವರವರು || ೫ ||

ಬಂದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಿಯ ಸೇನೆ ಮುಟ್ಟಲಾ | ಯ್ತೆಂದೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿದುದು ||
ಅಂದು ಕಂದನ ತಾಯ್ಗೆ ಬಪ್ಪ ಬಟ್ಟಿಯೊಳೆಯ್ದಿ | ಸಂದಿವೆನೆಂಬರ್ತಿಯಾಯ್ತು || ೬ ||

ನಡೆದಿನ್ನು ಹತ್ತಿಂಟುದಿನಕೆಮ್ಮ ಪುರದ ಮುಂ | ಗಡೆಗೆ ದಂಡೆಯ್ದುವುದೆನಲು ||
ಪಡೆದ ತಾಯ್ಲನೆ ತಾನಷ್ಟು ದಿನಮುಟ್ಟು | ತಡೆದಿರಲಾರದೆಯ್ದಿದಳು || ೭ ||

ಸಾಕೇತಪುರಕೆ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನೆಯ್ದಲಿ ಮತ್ತೆ | ಜೋಕೆಯೊಳಿನ್ನವೆಯ್ದಿ ನೋಳ್ವು ||
ಏಕಕ್ಕ ನಿವಗಿಷ್ಟು ತವಕವೆಂದನುಜೆಯ | ನಾಕೆ ಬೋಧಿಸಿ ಗಮಿಸಿದಳು || ೮ ||

ಭರತಣ್ಣನೆಲ್ಲಿದ್ದನದೆ ಪುರ ನನ್ನದೆ | ತರಹರಿಸದೆ ಪೋಪೆ ನಾನು ||
ಪುರವ ಹೊಕ್ಕಾಗ ನೀವೆಯ್ತುಹುದೆಂದು ಬಿ | ತ್ತುರಿಸಿ ತಂಗಿಯ ನಿಲಿಸಿದಳು || ೯ ||

ಇಂದಿಷ್ಟು ಸೈರಿಸಿ ನೀವು ಚಿತ್ತೈಸುತಿ | ಪ್ಪಂದವ ಚಕ್ರೇಶಗಾನು ||
ಮುಂದೆ ದೂತರ ಕಳುಹುವೆನು ಮತ್ತೆಯ್ತೆ ಲೇ | ಸೆಂದನಂಬಿಕೆಗೆ ಮನ್ನಥನು || ೧೦ ||

ದೂತರ ಕಳುಹಿದಾಗವ ತನ್ನ ಕಟಕ ಸಂ | ಗಾತದೊಳ್ಳರಲಿದಿಗೊಂಬ ||
ಏತಕೊ ರಚ್ಚಿ ಗುಪ್ತದೊಳೆಯ್ದಬೀಕೆಮ್ಮ | ಮಾತಿಗೊಪ್ಪೆಂದಳಾ ಮಗಗೆ || ೧೧ ||

ಆರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ದುಳುದುಳನೆಯ್ದಿ ಬೀ | ಡಾರವ ಹೊಕ್ಕಾಗ ತನ್ನ ||
ಸಾರಯರ್ತಾನು ಬಿಕ್ಕುಸಬಡಬೀಕೆಂದು | ಮಾರನನೊಡಬಡಿಸಿದಳು || ೧೨ ||

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳು ಪೋಗೆ ತಡವಹುದದು ಬೀಡ | ಪುಲ್ಲಪುಷ್ಪ ಕನೇರಿ ಗಮಿಸಿ ||
ನಿಲ್ಲದಿಂದೆ ಕಾಣ್ತೆನಣ್ಣನನೆಂದಿನಿ | ನಿಲ್ಲನ ಬೀಳೊಡಂಥೊಡನೆ || ೧೩ ||

ಚರರು ನಂಬುಗಿವಂತರೂಳಿಗವೆಂಗಳೆ | ಲ್ಲರು ವಿಮಾನವನೇರಿ ಬಳಸಿ ||
 ಬರಲು ಯಶಸ್ವತೀದೇವಿ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ | ಬರುತಿದ್ದಳಾಕಾಶದಲ್ಲಿ || ೧೪ ||
 ಕ್ಷಣಕೆ ಪುಷ್ಪಕ ಸೇನೆ ಮುಟ್ಟಲಾಯ್ತೆನೆ ಬಂದು | ದೆಡೆಕೆಯಿಲ್ಲದ ಕಟಕವನು ||
 ಗುಣರತ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತೊಯ್ಯನಂಬರಾಂ | ಗಣದಲ್ಲಿ ನೋಡುತೆಯಿದ್ದಳು || ೧೫ ||
 ಕಣ್ಣಳತೆಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಪಡೆಯ ಕಂಡಿದು ಭರ | ತಣ್ಣನ ಪಡೆಯೆಯೆಂದೆನುತ ||
 ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡುತ ಮನದೊಳರ್ತಿಸುತ ತಾ | ಯ್ವೆಣ್ಣುಗಳೊಡತಿಯೆಯಿದ್ದಳು || ೧೬ ||
 ತೆಂಕ ನಾನೆಯ್ವುತಿದ್ದಪೆವೆಮಗಿದಿರಾಗಿ | ತೆಂಕಣೆಂ ಬಪ್ಪರಾರೆಂದು ||
 ಮುಂಕೊಂಡು ಪಡೆಯೆಲ್ಲ ನೋಡುತಿದ್ದುದು ಗಗ | ನಾಂಕಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯನಿಟ್ಟು || ೧೭ ||
 ವಾದ್ಯವಿಲ್ಲಿತ್ತಿದ ಟಿಕ್ಕೆಯವಿಲ್ಲನ | ವದ್ಯವಿಮಾನವೆಯ್ವುತಿಡೆ ||
 ಜೋಡ್ಯವೆಂದೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಪಾಯ್ದಳಕೆ ಸು | ವೇದ್ಯವೆಂದೆನೆ ಸಾರ್ಥಳಾಕೆ || ೧೮ ||
 ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಸುರವೀರನಂಬುಗಿವಂತ | ರಂಗೈಯನೆತ್ತಿ ಖೋಯೆಂದು ||
 ಡಂಗುರಿಸಿದರೆನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯಂಬಿಕೆ ಬಿಜ | ಯಂಗೈದಳೆಂದು ಪಾಯ್ದಳಕೆ || ೧೯ ||
 ಪಟುಮತಿಯಿಂದವರಾಡಲಾ ನುಡಿ ಕರ್ಣ | ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಾ ಕ್ಷಣವೆ ||
 ನಿಟಲಕೆ ಕರವಿಟ್ಟು ಜಯ ಜಯೆಯೆಂದೆಲ್ಲ | ಕಟಕ ಬೊಬ್ಬರಿದುದಂದಲ್ಲಿ || ೨೦ ||
 ಅನರ ಕಂಡವರು ಮತ್ತನರ ಕಂಡಾಚೆಯ | ದ್ವನರವಂದಾಚೆಯವರು ||
 ತನತನಗಿಲ್ಲರು ಜಯ ಜಯೆಯೆಂದು ಘೋ | ಪನ ಮಾಡಿದರು ಸೇನೆತುಂಬಿ || ೨೧ ||
 ಬಡಿನ ತಂಬಟ ಭೇರಿ ಮಿಡಿನ ಕಹಳೆ ಕೊಂಬು | ಸುಡುವ ಪೆಟಲು ಕೂಡೆ ನೆಗೆವ ||
 ಗುಡಿ ಕೇತು ತೋರಣದಿಂದ ಪಾಯ್ದಳವೆಲ್ಲ | ಸಡಗರಗೊಂಡುದತ್ತಿತ್ತ || ೨೨ ||
 ಕುದುರೆಯನೇರುತಾನೆಯನೇರಿ ತೇರೇರಿ | ಯಿದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಬಾನೆಡೆಗೆ ||
 ವದನನನೆತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿವುತ ಜಯೆಯೆಂದು | ಚದುರಮೇಲಾಳ್ಗಳೊಪ್ಪಿದರು || ೨೩ ||
 ಅಂತರಿಕ್ಷಕೆ ನೆಗೆದವಿಳವಿಮಾನದೊ | ಳ್ಳಂತೆ ದೂರದೊಳಡ್ಡ ಬೀಳ್ತ ||
 ವ್ಯಂತರಬಲದ ವಿದ್ಯಾಧರಬಲದೊಂದು | ಹಂತಿ ಮೋಹಿಸಿತಾಗ ಕಣ್ಣೆ || ೨೪ ||
 ಕುಣಿನ ಪಾಡುವ ಹರಿದಾಡುವ ನೋಡುವ | ಗೆಣೆಯರೊಳ್ಳುಡಿನರ್ತಿವಡುವ ||
 ಪಣೆಗೆ ಕೈಸಾರ್ಚುನ ಜಯ ಜಯೆಯೆಂಬ ಸಂ | ದಣಿಯಿದ್ದುದೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು || ೨೫ ||
 ದಂತಿತುರಗರಥಭಟರು ವಿಮಾನಗ | ಳಂತರಿಸದೆ ಹೊಕ್ಕು ಕಲಸೆ ||
 ಸಂತಪದಿಂದ ಪಾಯ್ದಳವೆಲ್ಲ ಮಸಗಿತು | ಸಿಂತುರು ಮಸಗಿದಂದೊಳು || ೨೬ ||
 ಪಡೆಯೆಲ್ಲ ಬಳ್ಳಿಯ ಮೊದಲನಲುಗಲೆಲ್ಲ | ಕುಡಿಗಳು ಮಿಸುಕಿದಂತಾಯ್ತು ||
 ಬಡವನ ಜನನಿಯೆ ಸಟ್ಟುಂಡೆರೆಯನ | ಪಡೆದಳೆಯ್ತರಲಿದು ಘನನೆ || ೨೭ ||

ನೊದಲಿಷ್ಟು ಜಯ ಜಯಯೆಂಬ ಘೋಷಣೆ ತೋರಿ | ತದು ಮಾತ್ರೆ ಲೀಲೆಯೊಳ್ಳಸುಳಿ ||
 ಸದೇವ ವಾದ್ಯದ ದನಿ ಬೊಬ್ಬೆಯ ದನಿ ನೆಟ | ಲುದಿತಘೋಷಣೆ ಹೆಚ್ಚಿ ತೊಡನೆ || ೨೮ ||
 ಧರೆಯಗಲದಿ ಬಿಟ್ಟ ಕಟಕದೊಳಹ ಮೂರು | ವರೆಕೋಟಿ ವಾದ್ಯ ನೊಳಗಿತು ||
 ಭರದಿ ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಟಿಕ್ಕೆಯನೆತ್ತೆ | ಸುರಲೋಕಮುಟ್ಟಿತು ಗಲಭೆ || ೨೯ ||

ಅರಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದ ನೃಪನದ ಕೇಳ್ದು ತೊ | ತ್ತಿರನಟ್ಟಿ ನೋಡಿಸಲವರು ||
 ಹಂತಂದು ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲ ಸಾರಿ ನೋಡಿ ಚ | ಚ್ಚರದೊಳೋಡಿದರಾಣ್ಣನೆಡೆಗೆ || ೩೦ ||
 ಒಡೆಯ ಬಿನ್ನಹ ನಮ್ಮ ಕಟಕವೆಲ್ಲವು ಬಲು | ಕಡಲು ಕಲಕಿದಂತೆ ಕಲಕಿ ||
 ನೊಡವಿಯಾಗಸತುಂಬಿ ಹಂದೋಡುತಿದೆ ನಮ್ಮ | ನುಡಿಗೇಳ್ವರಲ್ಲಿಂದರವರು || ೩೧ ||
 ಬಾಗಿಲ ಗೊಲ್ಲರು ಬೆಕ್ಕಸಬಟ್ಟು ಮೇ | ಲಾಗಸವನು ನೋಡುತಹರೆ ||
 ಕೂಗುತ ಹಂವರಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹರಲ್ಲ | ಕೂಗಿ ನೋಡಿದೆನೆಂದರೊಡನೆ || ೩೨ ||
 ಧರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತೆಂದು ವೈಮರಿದಾಗಿಂತು | ಬರುತಿರಲೀ ವೇಳೆಯೊಂದು ||
 ಅರಿಗಳಾರಾದರು ಮೇಲ್ಗವಿದರೊಯೆಂದು | ಭರತೇಶ ನೆನೆದನೆದೆಯೊಳು || ೩೩ ||
 ಸೌಂದರಿಯರಿಗಂಜದಿರಿದೆಂದು ಪೇಳ್ವ ಸೌ | ನಂದಕವೆಂಬ ಖಂಡೆಯವಾ ||
 ಕುಂದಣದೊರೆಯಿಂದ ಸುಗದನು ಘಣೆ ಹರೆ | ಯೆಂದುಚ್ಚಿ ನಿಮಿರಿದಂತಾಯ್ತು || ೩೪ ||
 ಜವನ ನಾಲಗೆಯಂತೆ ಮೆರೆವ ಖಡ್ಗವನಾಂತು | ಯುವತಿಯರೊತ್ತಿನಿಂದೆದ್ದು ||
 ಕವಚ ಹರಿಗೆ ನೊದಲಾದ ಸಂಜೋಗವಿ | ಲ್ಲವನೀಶನೆದ್ದನಿದ್ದಂತೆ || ೩೫ ||
 ಒಡ್ಡು ನರೊಂದು ಹೊಯ್ವರದೊಂದು ಮಂಡೆ ಮೈ | ಗಡ್ಡೈಸಿಕೊಂಬರೊಂದೊಂದು ||
 ಹೆಡ್ಡರಿಗಿರಲೆನಗೀ ಖಡ್ಗ ಸಾಕೆನು | ತಡ್ಡಾಕೆಯಿಲ್ಲದೆಯಿದ್ದನು || ೩೬ ||
 ಉಟ್ಟಿದ್ದ ದಟ್ಟಿ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಭೂಷಣ ಮೊದ | ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕುಲ್ಲಾಯಿ ಸಹಿತ ||
 ಬಿಟ್ಟ ಸೆರಗನೆಡಗೈಗೆ ಸುತ್ತಿದನಡಿ | ಯಿಟ್ಟನಾ ನಿಸ್ಸೀಮರೊಡೆಯಾ || ೩೭ ||
 ನಿಡುದೋಳ ನೆರೆ ನೀಡಿ ಪಿಡಿದ ಖಡ್ಗವನೊತ್ತಿ | ಝಡಿದು ನೋಡಿದನು ಚಕ್ರೇಶಾ ||
 ಕಡೆಗಾಲದಗ್ನಿ ನಾಲಗೆನಿಡುವಂತೆ ದಿಂ | ಕಿಡೆ ಚಳಚಳನೆ ಚಿಮ್ಮಿದುದು || ೩೮ ||
 ಭೂಕಂಪವಾಯ್ತು ಸಮುದ್ರವುಕ್ಕಿತು ಮೇಲೆ | ಕೂಕಿರಿದುವು ಭೂತಕೋಟಿ ||
 ಲೋಕವೆಲ್ಲವು ಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ಸವರನೆ | ಲೋಕದಕ್ಷನ ತೋಳ ಬಟ್ಟೆ || ೩೯ ||
 ರಕ್ಕಸರಾಗಲಿಂದಿರಿದರಾದರಾದರೆ | ಹಕ್ಕಿಯನಟ್ಟುವಂತವರಾ ||
 ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ತೆಮಳ್ಳುವನೆಂಬ ವಿಕ್ರಮ | ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿತ ನಡೆತಂದಾ || ೪೦ ||
 ದಿಗದಿನೆಯ್ತೆಂದು ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲ ಸಾರ್ಥ | ಜಗದೇಶವೀರ ನೋಳ್ವಾಗ ||
 ಬಿಗದ ಚೆಲ್ಲಣ ಕಾಸೆ ಕೂರಸಿವೆರಸಿ ಕೈ | ಮುಗಿದರು ಕುಂವರರು ಬಂದು || ೪೧ ||

ಗಣಬದ್ಧ ರೊದಗಿದರಸ್ವರೋಳರಸ ಮುಂ । ದಣ ಪೌಜ ನೋಳ್ವಾಗ ಮುಂದೆ ॥
 ಎಣೆಗೂಡಿ ಶೂರವೀರರು ಬೆರಸೆಯ್ದುಂ । ಮಣಿದುಸಿದ್ಧರು ಕಾರ್ಯಗತಿಯಾ ॥ ೪೨ ॥
 ಗುರುಹಂಸನಾಥ ನಮ್ಮನ್ನಾಜಿಯೆಯ್ದುಂ । ಪರಿಯ ಭಾಸೆಂದುಬ್ಬ ನಗುತ ॥
 ಕರವಾಳ ಭಟನ ಕೈಗತ್ತನು ಶೂರವೀ । ರರಿಗತ್ತನೊಡನೆ ಮನ್ನಣೆಯಾ ॥ ೪೩ ॥
 ಗಾಳಿಯೆದ್ದಸ್ವರೊಳ್ಳುಂ ಪುಷ್ಪ ಕ ಹೊರ । ಪಾಳೆಯದೊಳವೊಕ್ಕುದೊಡನೆ ॥
 ಮೇಲಣ ಲೋಕದ ದಿವಜೆಯಂತಿಳಿದಳಾ । ಲೋಲೆ ಯಶಸ್ವತೀದೇವಿ ॥ ೪೪ ॥
 ಹೊದೆದ ದೂವಟನ ನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟೊಡನೊಂದ । ಹೊದೆವುತ ನೃಪ ತನ್ನ ತಾಯ ॥
 ಇದಿರಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲಸ್ವರೊಳಾಕೆ । ಒದಗಿ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ತಡೆದಳು ॥ ೪೫ ॥
 ಅದುದಿಲ್ಲಾನಡ್ಡ ಬೀಳಬೇಕೆಂದನು । ಬೀದಿಯೊಳ್ಳೇಡೆಂದಳಾಕೆ ॥
 ವಾದಿಸುನಾಗರ್ಹಕೀರ್ತಿ ವಸ್ತ್ರವ ಹಾಸ । ಲಾದರದಿಂದಡ್ಡ ಬಿದ್ದಾ ॥ ೪೬ ॥
 ಮೊಡೆ ಮಗುಳ್ಳುಂ ಬಾಲನನೆತ್ತಿದಿರವ ಕ । ನ್ನಡಿಸುವಂತಾ ಜಗನ್ನಾತೆ ॥
 ಕಡುಬೇಗದಿಂದೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಮೈ । ದಡವಿ ಹರಸಿದಳೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೭ ॥
 ವಿರುವ ಜವ್ವನ ಜಾರದೆ ನರೆತಲೆ । ದೋರದೆ ಚಿರ ಬಾಳು ಕಂದಾ ॥
 ಅರುಖಂಡವ ಬಹುದಿನವಾಳ್ಳು ಮುಕ್ತಿಯ । ಸೂರೆಗೊಳ್ಳೆಂದಳು ಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೪೮ ॥
 ತಕ್ಕೈಸಿದಾಗ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮೈಯುಬ್ಬಿ । ಕಿಕ್ಕಿರಿದುವು ಪುಳಕಗಳು ॥
 ಒಕ್ಕುವಾನಂದಾಶ್ರು ಸೆರೆಗಳೆದ್ದುವು ತಾಯಿ । ಮಕ್ಕಳ ಮೋಹವಿನ್ನೆಂತೊ ॥ ೪೯ ॥
 ಅರುವತ್ತು ಸಾವಿರವರ್ಷವಾಯ್ತು ನೀ । ನುರೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಿಂದಗಲಿ ॥
 ಮರಿಯಾನೆ ಇಂದು ಸಂದಿಸಿದೆಯಯಂದಪ್ಪಿ । ಮರುಕದೊಳ್ಳುಡಿದಳಾ ಜನನಿ ॥ ೫೦ ॥
 ಜಿನಸಿದ್ಧ ವರ್ಷ ತಾನಷ್ಟಾಯ್ತೆ ಅಮ್ಮಾಜಿ । ಯೆನುತ ಚಕ್ರೇಶ ಕೇಳಿದನು ॥
 ತನುಜ ತಪ್ಪದು ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಗೊಂಡಿದ್ದೆನೆಂ । ದನೆ ಮಂಡಿದೂಗಿದನೊಡನೆ ॥ ೫೧ ॥
 ಮತ್ತರ್ಹಕೀರ್ತಿ ನಿವಾಳಿಯನೊಲಿದಿಟ್ಟು । ಹೆತ್ತಮ್ಮಗಡ್ಡ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾ ॥
 ಒತ್ತಿನ ಸುತರೆಲ್ಲರೆರಗಿದರವನಂತೆ । ಸುತ್ತಿನ ನುಡಿಗಳನ್ನೇನು ॥ ೫೨ ॥
 ಪುರದಿಂದ ಪೊರಮಡುವಾಗೊಂದುತೊಟ್ಟಲೊ । ಳರನೆ ತಾನಿವನರ್ಹಕೀರ್ತಿ ॥
 ನೆರೆದ ಕುವರರೆಲ್ಲರಿವನ ಸೋದರರೆಂದು । ಭರತೇಶ ತಾಯ್ಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಾ ॥ ೫೩ ॥
 ಎನಲರ್ಹಕೀರ್ತಿಯ ತಕ್ಕೈಸಿ ಹರಸಿದ । ಳನಿಬರೆಲ್ಲರನೊಲ್ಲು ಹರಸಿ ॥
 ಜಿನ ಜನ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಂತಾರು ಪುಣ್ಯವ । ಧನರೆಂದು ನುಡಿದಳಾ ಜನನಿ ॥ ೫೪ ॥
 ನರಲೋಕದವರಲ್ಲ ಭರತಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಪು । ತ್ತರು ಕಡುಚಿಲ್ವರಿಂತಿವರಾ ॥
 ಸುರಲೋಕದಿಂದ ತಂದೆಯೊ ಚಕ್ರದಣ್ಣ ನಾ । ಡರಸಣ್ಣ ನೇಳೆಂದಳೊಸೆದು ॥ ೫೫ ॥

ಕುವರರ ಸುದ್ಧಿ ಸಾಕೆಂದು ನೀವಿಂತು ಚಿ | ತ್ತವಿಸುತಿದ್ದುದನು ಸೂಚಿಸದೆ ||
 ತವಕದೊಳೆಯ್ತು ರಬಹುದೆಯೆಂದೆದೆಯ ಸ್ನೇ | ಹವ ತೋರಿ ನೊಂದು ನುಡಿದನು || ೫೬ ||
 ಕಟಕ ಸಿಂಗರಿಸದೆ ತಳ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯ ಸಂ | ಘಟಿಸದೆ ನಾನಿದಿಗೊಳದೆ ||
 ಕಟಕಟ ನೀವಿಂತು ಬಪ್ಪರೆಯೆಂದು ಸಂ | ಕಟಗೊಂಡನೆದೆಯೊಳಾ ನೃಪತಿ || ೫೭ ||
 ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪುಷ್ಪ ಕಮಲ ಕಾಶ್ಮೀರ ಬಾ | ವನ್ನದೊಳ್ಳುಟಕನೆದ್ದಾಡೆ ||
 ನಿನ್ನ ಮುಂದೋಡಾಡಿ ಬರೆ ನಾನು ಬಾರದೆ | ಖಿನ್ನಗೆಯ್ದುವರೆ ಹಾಯಿಂದಾ || ೫೮ ||
 ಮೇಲುದೊರೆಗಳುಡೆಸುತ್ತಿ ನನ್ನೊಡನೆಯ್ದೆ | ಕಾಲುನಡೆಯೊಳು ನಾನೆನ್ನ ||
 ಸಾಲುಮಕ್ಕಳು ಗೂಡಿ ಬಂದೆರಗದೆ ಹರಿ | ದಾಳಿಮಾಡುವರೆ ನೀವೆಂದಾ || ೫೯ ||
 ಸಾರಗೆಟ್ಟು ಖಳಕಾರ್ಯಕೆ ಕಟಕವ ನಾಡ | ದಾರಿಯೊಳ್ಳು ರಿಸಿದನೆಂದಾ ||
 ಗೌರವಾಂಛಿಕೆಗಿದಿರಾಗೆಂದು ಹಯಗಜ | ತೇರೆಯ್ತು ಲಾಗದೆಯೆಂದಾ || ೬೦ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವ ಕಾಣಿಸಿ ಹೆಣಗುವ | ಮಲ್ಲರ ತೋರುತ ನಿಮ್ಮ ||
 ಪಲ್ಲಕ್ಕಿವಿಡಿದು ನಾನೋಲೈಸೆ ಬಾರದೆ | ಜಲ್ಲನೆಯ್ತು ಹರೆಯಿಂತೆಂದಾ || ೬೧ ||
 ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲೆನಗೆ ದೇವರ ಪಾದಸೇವೆಗೆ | ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆನ್ನ ಪಾಯ್ದಳವು ||
 ಭೋಗ್ಯವಲ್ಲೇ ಗೀತಪಾತ್ರಗಕೆಂದು ವೈ | ರಾಗ್ಯ ಕೈಮಿಗೆ ನೊಂದು ನುಡಿದಾ || ೬೨ ||
 ಬೇಕಾದ ಸೇವೆಯ ನಾನು ಮಾಡುವು ನೋಡು | ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ನಿಮಗಿಲ್ಲ ಕಂಡಾ ||
 ಏಕೆ ಪತ್ತಿರಿ ನನ್ನ ಪಟ್ಟಂಡವಾಳೆಂದ | ದೇಕೆ ಪಾಲೆರಿದಿಯೆಂದಾ || ೬೩ ||
 ಅಂತು ನೋಯದಿರಣ್ಣ ನನ್ನಾಣೆ ನಿನಗೆ ಲೋ | ಕಾಂತವರ್ತನೆ ಸೇರದೆನೆಗೆ ||
 ಇಂತೊಳ್ಳುತೇಕಾಂತದೊಳು ನಿನ್ನ ಕಂಡಾಗ | ಸಂತೋಷವೆಂದಳಾ ಜನನಿ || ೬೪ ||
 ತುಂಬಿದ ಕೊಳದಂತೆ ಪಡೆಯಿರಲಾಸೈಕ್ಯ | ದಿಂ ಬಪ್ಪನೆಂಬಾಗ ನಿನ್ನ ||
 ನಂಬುಗೆಂತರು ಕಡುಧೂರ್ತರವರಿಷ್ಟ | ಡೊಂಬಿಮಾಡಿದರವರೊಡನೆ || ೬೫ ||
 ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ಚಿಕ್ಕಸ್ವಾಮಿ ದೂತರ ಮುಂದೆ | ದೇವರಿಗಟ್ಟುವೆನೆನಲು ||
 ತಾವು ಬೇಡೆಂದೆಯ್ದೆ ನಾವಿಂತು ಗೈದೆನೆಂ | ದಾ ವೀರಶೂರರಾದಿದರು || ೬೬ ||
 ಒಡೆಯನ ಜನನಿ ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆಂದಿಷ್ಟು | ನುಡಿದೆವಷ್ಟರೊಳಿಮ್ಮ ಕಟಕಾ ||
 ಸಡಗರಗೊಂಡಿತೆಂದವರಾಡೆ ನೃಪ ಮೆಚ್ಚಿ | ತೊಡಿಗೆಯನಿತ್ತ ಮತ್ತವರ್ಗ || ೬೭ ||
 ಒಳ್ಳಿತ ಗೈದಿರಿ ನೀವು ಹಾದಿಯೊಳಷ್ಟು | ಸೊಲ್ಲಿಸಲಿಷ್ಟರ್ತಿಯಾಯ್ತು ||
 ಅಲ್ಲದರನ್ನಾಜಿ ಗೂಢದೊಳೆಯ್ತು ಹ | ರಲ್ಲವೆ ಭಾವೆಂದು ನಕ್ಕಾ || ೬೮ ||
 ಅದುದಮ್ಮಾಜಿ ಸೂಚಿಸದೆ ನೀವೆಯ್ದಲೇ | ನಾದುದು ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಯನು ||
 ಮೇದಿನಿಯರೆಯದೆ ಪ್ರಕಟವ ಮಾಡಿತೆಂ | ದಾದರದೊಳು ನಕ್ಕಾ ನುಡಿದಾ || ೬೯ ||

ಪೊಡವಿಗಗ್ಗಲೆಯರು ಬಡವರಂದದಲಡಿ | ಯಿಡಲಾಗಿ ವಿಪರೀತದಿಂದ ||

ನಡುಗಿತು ಧರೆ ಸೇನೆ ಕಲಕಿತು ನಾನಸಿ | ವಿಡಿದಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದೆನೆಂದಾ || ೭೦ ||

ಸಾಕು ನಿನ್ನಯ ಬಬ್ಬ ಮಾಜಿಕೊಂಡೆನ್ನನೆ | ಲೋಕರಂಜನೆಮಾಳ್ವೆಯೆಂದು ||

ವ್ಯಾಕುಲಹಿಂಗದ ಮಗನ ಮೈದಡವಿ ಮ | ತ್ತಾಕೆ ಸಂತೋಷವೆಯಿದ್ದಳು || ೭೧ ||

ಒಡನೆ ಕೈಲಾಗಿತ್ತು ಹೊರಗಣ ಪೌಳಯಿಂ | ನಡುವಣ ಪೌಳಿಗಂಬಿಕೆಯಾ ||

ಅಡಿಯಿಡಿಸಿದನು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಕ್ಷೇಮಗೇ | ಳೊಡಹುಟ್ಟಿದನ ಲೇಸ ಕೇಳ್ವು || ೭೨ ||

ನಡುವಣ ಚಾವಡಿಗೆಯ್ದಿ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ | ಪಡೆದಳ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಕುವರರು ತಾನು ನಿಂದು ಪೆಂ | ಪಿಡಿಸುತೋಲ್ವಿಸಿದರೊಸೆದು || ೭೩ ||

ಅತ್ತೆ ಬಂದುದ ಸೊಸೆಯರು ಕೇಳ್ವು ನವ್ಯಸಂ | ಪತ್ತು ಬಂದಂತರ್ಥವಡುತ ||

ಒತ್ತಿ ಬಂದರು ಮುಝು ಮನದ ಸಂತಸವೆಂತೊ | ತತ್ತರಗೊಂಡು ತನ್ನೊಳಗೆ || ೭೪ ||

ಸಡಿಲುವ ಮುಡಿಯ ಸಾಗಿಸದೆ ಸೇವಕಿಯರ | ತಡಹದೆ ಪತಿಗೆ ಶಂಕಿಸದೆ ||

ನಡೆತರುತಿರ್ದರು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯ ಹಿಂಡ | ತಡೆಯ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಲಗ್ನಿಯೊಳು || ೭೫ ||

ಅಂದುಗೆ ಝಲ್ಲುಝಲ್ಲೆನೆ ಬಳೆ ಕಂಕಣ | ಸಂದಿಸಿ ಝಣಝಣರೆನಲು ||

ಕುಂದಣಿಗೆಜ್ಜೆ ನೇವಳ ಕಿಣಿಮಿಣಿಯೆನೆ | ಬಂದರು ನಲಿದು ರಾಣಿಯರು || ೭೬ ||

ತನುಕಾಂತಿ ಧಗಧಗಿಸಲು ದೇಹಗಂಧ ಕಂ | ಪಿನ ಹೊಳೆ ನೂಕಿದಂತಾಗೆ ||

ಕನಕಲತೆಗಳೊಡ್ಡ ನಡೆದುಬಹಂತೆ ಸ | ಜ್ವನಸತಿಯರು ಬಂದರೊಸೆದು || ೭೭ ||

ಗೆಲವಾಂತು ಸೊಸೆಯರೆಯ್ತರುತಿರಲತ್ತೆ ಕಂ | ಗಳುತುಂಬಿ ಕಂಡುಬ್ಬಿ ನಗುತ ||

ಎಲೆಲೆ ನನ್ನ ನುಜರ ಸುತೆಯರು ಬಂದರೊ | ನಲವ ತಂದರೊಯೆಂದಳೆನಗೆ || ೭೮ ||

ಮೊಗವೆಲ್ಲ ನಗೆ ತನುವೆಲ್ಲ ಪುಳಕ ಕಣ್ಣೊ | ಳೊಗುವ ಬಾಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಾರಿ ||

ದುಗುಲನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟತ್ತೆಯ ಪಜ್ಜೆಗೆ | ಬಗೆಮೆಚ್ಚಿ ನೊಸಲಿಟ್ಟರವರು || ೭೯ ||

ತರತರದೊಳು ಬಂದು ನಮಿಸುವ ಸೊಸೆಯರೆ | ಲ್ಲರ ನೋಡಿ ನಗುತಲಾ ದೇವಿ ||

ಶಿರವಿದೆತ್ತಿತ್ತಿ ಹರಸುತಿರ್ದಳು ಬಲು | ಪರಿಸೆಯ ದೇವತೆಯಂತೆ || ೮೦ ||

ವಂದನೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲತ್ತೈಮ್ಮ ನಾವೆಲ್ಲ | ರಂದು ಕೈಕೊಂಡ ನೇಮಗಳು ||

ಇಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವೆಂದರು ಬಲುವ್ರತ | ಸಂದುವೆ ಲೇಸೆಂದಳಾಕೆ || ೮೧ ||

ಕಂಡಿರಾ ಅತ್ತೈಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವ್ರತವ ಕೈ | ಕೊಂಡು ನಾವೆಯಿದ್ದ ಫಲದಿ ||

ಮಂಡೆಗೆ ಮದ್ದನಿಕ್ಕದೆ ಬಂದೆನೆಂದರ್ತಿ | ಗೊಂಡು ನುಡಿದರು ಸೊಸೆಯರು || ೮೨ ||

ವಿನವರ್ಕ್ಕೊಂಡ ವ್ರತವೆಂದ ನೃಪತಿ ಪ್ರ | ಸೂನದೊಳುಂಬಮ್ಮತದೊಳು ||

ಘನು ಬೇಡಿನಲವರಂದು ಕೇಳದೆ ತಾಳ್ | ರೇನೆಂಬೆನೆಂದಳಾ ಜನನಿ || ೮೩ ||

ಇವರಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯು ನನಗಿಲ್ಲದಾಯ್ತು ನೇ । 'ಮನ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲೆಂದು ನೊಂದಾ ॥

ಅವರ ಭಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನದತ್ತಿ ನೋಯದಿರೆಂದು । ಕುವರನ ಸಂತವಿಸಿದಳು ॥ ೮೪ ॥

ಮುನ್ನಿನ ಸತಿಯರು ನಮಿಸಲೊಡನೆ ಜೊಸ । ಕನ್ನೆಯರ್ಬರುತಿದ್ದರಿವರು ॥

ನನ್ನನುಜರ ಸುತೆಯೊಡೆಯೆಂದಳಿರಿದುದು । ಜಿನ್ನೆಂದರಿದ್ದ ಸೊಸೆಯರು ॥ ೮೫ ॥

ಉದ್ದಂಡರಾಜಪುತ್ರಿಯರು ಮುಂತಾದವ । ರಿದ್ದ ಖೇಚರರ ಪುತ್ರಿಯರು ॥

ಹೊದ್ದಿ ನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟಿರಗಿದರವರನು । ಮುದ್ದಿಂದ ಹರಸಿದಳಾಕೆ ॥ ೮೬ ॥

ಸೊಸೆಯರಾಕೆಗೆ ನಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸೊಸೆಯರ । ಸೊಸೆಯರು ನಮಿಸಿದರಾಗ ॥

ವಸುಧೇಶಚಕ್ರೇಶ ತಾಯೊಡನೊಂದ ಸಂ । ತಸವಾಂತು ನುಡಿದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೮೭ ॥

ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆಯರ ನೀವಂದು ಹರಸಲಾಗಿ । ಸುಮ್ಮಾನದೊಳು ಬಾಳುತಹರೆ ॥

ನಮ್ಮ ಸೊಸೆಯರಿವರನು ನೋಡಿ ಹರಸಬೇ । ಕಮ್ಮಾಜಿಯೆಂದನರ್ತಿಯೊಳು ॥ ೮೮ ॥

ಅಹುದೆ ಕೇಳರಸಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯರೆನ್ನ । ಮಹಿಮೆಯು ಸೊಸೆಯರಂದದೊಳು ॥

ಬಹುಸುಖದೊಳು ಬಾಳಲೆಂದು ಹರಸಿ ಗಹ । ಗಹಿಸಿದಳ್ಳಿನದಕೆ ಮಗನ ॥ ೮೯ ॥

ಸರ್ವರು ಬಂದರೇಕಕ್ಕಾಜಿ ಬಾರಳೆಂ । ದುರ್ವಿ ವೆಂಗಳು ನೋಡುವಾಗ ॥

ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಲ್ಲವೆ ಬಂದ । ಉರ್ವಿಯು ಸಿರಿಯೆ ಬಹಂತೆ ॥ ೯೦ ॥

ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಸತಿಯರ ಬಳಸಿನೊಳು ತ । ನ್ನಂಗತ್ಯಂಗಾರ ವೆಂಗಳೆಸೆ ॥

ಅಂಗದ ಕಾಂತಿಯೊಳ್ಳಡುಗಟ್ಟಿ ತುಳುಕೆ ಲ । ತಾಂಗಿ ಬಂದಳು ವಿಲಾಸದೊಳು ॥ ೯೧ ॥

ತುಂಬುಜವ್ವನ ತುಂಬಿದಂಗ ಮತ್ತದರಲ್ಲಿ । ತುಂಬಿತುಳುಕುವ ಲಾವಣ್ಯಾ ॥

ತುಂಬಿದ ಗಾಡಿಯೊಳ್ಳರುತಿದ್ದ ಸೊಸೆಯು ಕ । ಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿದಳತ್ತೆ ಕೂರ್ತು ॥ ೯೨ ॥

ಕಚ್ಚೇಂದ್ರಸುತೆ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಗುಣರತ್ನ । ಗುಚ್ಛದೊಳೆಸೆವ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಾ ॥

ಅಚ್ಛಾವಧಾನ ಸಾರ್ತಂದಳೆಂದರಿಸಿದ । ರಿಚ್ಛೆಯೊಳ್ಳಂ ಬಿಕಾತಿಯರು ॥ ೯೩ ॥

ನಿಲ್ಲಿರಾ ರಚ್ಛೆ ಸಾಕೆಂದು ಕೈಸನ್ನೆಯೊ । ಳ್ಳಿಲ್ಲನವರ ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಿ ॥

ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯಿದ್ದಳು ಗಂಭೀರನ । ನೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಕಲಿಸುವಂದದೊಳು ॥ ೯೪ ॥

ತಡವೇಕೆ ನಿಮಗಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತಕ್ಕಯಂದಿಂಪ । ನುಡಿದರು ಸವತಿಯರದಕೆ ॥

ಕಡೆಯೊಳು ಬಂದವಳಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆಯ್ದೆ । ಬೆಡಗೆಯೆಂದೊಯ್ಯನಾಡಿದಳು ॥ ೯೫ ॥

ತಂದೆಯೊಂದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳತ್ತೆ ತನ್ನಯ । ತಂದೆಯು ಕಂಡಂತೆ ನಲಿದು ॥

ಬಂದಳಾ ಸೊಸೆ ಸೊಸೆ ಬಪ್ಪಾಗ ತನ್ನಣ್ಣ । ಬಂದವೊಲೊಸೆದಳಾ ದೇವಿ ॥ ೯೬ ॥

ಪಟ್ಟಿನಿವಾಳಿಯಿಟ್ಟೊಡನೊಂದುಪಾರವ । ನಿಟ್ಟು ನಿವಾಳಿಯು ಮೇಲೆ ॥

ತೊಟ್ಟಿನೆರಗಲತ್ತೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡರ್ತಿ । ವಟ್ಟು ಹರಸಿದಳಾ ಸೊಸೆಯಾ ॥ ೯೭ ॥

ಕಿರಿಯಂದು ನಿನ್ನ ಕಂಡಿದ್ವನಷ್ಟುಕೆ ದೂರ | ಹೊರಸಾರಿ ಹೋದಿರಿ ನೀವು ||
 ನೆರೆದಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿರ್ತಿ ಕೂಡಿದುದೆಂದು | ಮರುಕದೊಳ್ಳುಡಿದಳಾ ದೇವಿ || ೯೮ ||
 ಅಜ್ಞಾನ ಕಂಡವೊಲಾಯ್ತೆಂದು ನುಡಿದಳು | ಹೆಣ್ಣಾದುದಿಬ್ಬರ ಹೃದಯಾ ||
 ಕಣ್ಣೊಳಿಬ್ಬರಿಗುಕ್ಕುವಶ್ಚ ಸೋದರಿಕೆಯ | ಬಿಣ್ಣಿತೆನಿಸ ನೋಹವಲ್ತಿ || ೯೯ ||
 ಘಳಿಯಾರದೊಳಗಷ್ಟುರೊಳು ಶಂಬನಾದವು | ಚ್ಚಳಿಸಿತಾರೋಗಣಗಿನ್ನು ||
 ತಳವುಗದುತ್ತಮವೆಂದು ಚಕ್ರೇಶ ತನ್ನಮ್ಮ | ಗೆಳಸಿ ಬನ್ನಿ ವಿಸಿದನೊಡನೆ || ೧೦೦ ||
 ಊಳಿಗವೆಂಗಳ ಮೊತ್ತವೆಯ್ತಂದು ನಿ | ವಾಳಿಯಿಟ್ಟೊಡನೆರಗಿದುದು ||
 ಹೇಳಲಳನೆ ಮರು ಸರ್ವರಾನಂದದೊ | ಳೋಲಾಡಿದರು ತವತವಗೆ || ೧೦೧ ||
 ಮಗಗೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗಾ ದೇವಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿ | ತೆಗೆದುಡತೊಡಲಿತ್ತರವರು ||
 ನಗುತೆರಳ್ಳೈಯೊಡ್ಡಿ ಕೈಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೊತ್ತಿ | ಪೊಗಲ್ವರು ಸುಖಿಯಾದೆನೆಂದು || ೧೦೨ ||
 ಸೊಸೆಯರ್ಗೆ ಸೊಸೆಯರ ಸೊಸೆಯರ್ಗೆ ಕಜ್ಜನೆ | ಣ್ಣಸರಕೆ ತೊಡಲುಡಲೆಯೆ ||
 ಒಸೆದಾಂತು ಕಣ್ಣೊತ್ತಿಕೊಂಡರೆಲ್ಲರಿಗೊಂದು | ಹೊಸಹಬ್ಬ ಬಂದವೊಲಾಯ್ತು || ೧೦೩ ||
 ಚಾವಡಿಯಿಂದೆದ್ದು ಸರ್ವರು ಬೇರೆ ಬೇ | ರಾವಾಸಗಳ ಹೊಕ್ಕು ಮಿಂದು ||
 ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಭೋಜನಗೃಹಕೆ ಮ | ಹಾವಿಭವದಿ ಹೊಕ್ಕುರೊಡನೆ || ೧೦೪ ||
 ಭೋಜನಶಾಲೆಯೊಳುಯ್ಯಲ ಮೇಲಬಿ | ರಾಜಸ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ||
 ಆ ಜಗನ್ನಾತೆಯಿದ್ದಳು ತನ್ನ ಸೊಸೆಯರ | ಪಾಜಿಲ್ಲ ಸಾಗಿ ಬಪ್ಪನೆಗೆ || ೧೦೫ ||
 ಬಂದರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ತಾಯ ಪೂಜಿಸೆನೆಂದು | ಮುಂದಿಷ್ಟು ದೂರದಿ ಚಕ್ರ ||
 ತಂದು ಸಿಂಹಾಸನವಿಡಿಸಿದನಲ್ಲಿಗೊ | ಬ್ಬಿಂದ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದಾ || ೧೦೬ ||
 ಅಂದೊಮ್ಮೆ ಪರ್ವೋಪವಾಸದ ನೆವದಿಂದ | ಸಂದಿಸಿ ಪೂಜೆಗೊಪ್ಪಿದನು ||
 ಇಂದೊಲ್ಲೆ ನನಗೇಕೆ ಪೂಜೆ ಸುಮ್ಮನಿರೆಂದು | ನಂದನಗೊರೆದಳಾ ಜನನಿ || ೧೦೭ ||
 ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸಲಿಸಿ ನನ್ನರ್ತಿಯ ಚಿತ್ತೈಸಿ | ಹೊನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಕೆಂದಾ ||
 ಚಿನ್ನಲ್ಲ ನಾನೊಲ್ಲೆನೆಂದಾಕೆಯೇಳದೆ | ಬಿನ್ನಾಣವಡೆದಿದ್ದಳಲ್ಲಿ || ೧೦೮ ||
 ಹೇಳು ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ನೀನಿದಕೆ ತಂತ್ರವನೆಂದ | ಕೇಳದಂತರ್ಕಾರ್ತಿಯನು ||
 ಮೇಲಿದ್ದ ಗದ್ದುಗೆವಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಹನೆಂದು | ಹೇಳಿದನವನು ಕರ್ಣದೊಳು || ೧೦೯ ||
 ಅವನ ಬಿಟ್ಟುದಿರಾಜನ ಕೇಳ್ದನಲ್ಲಿಯೆ | ಸುವಿಧಾನದೊಳಗಜ್ಜಿಯರಲಿ ||
 ಪ್ರವರಪೂಜೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾಳ್ವವೆಂದಯ್ಯನ | ಕಿವಿಯೊಳು ಪೇಳ್ದನಾ ಕುವರಾ || ೧೧೦ ||
 ಮಿಕ್ಕ ಪುತ್ರರೊಳೆಡೆಗನ್ನಾಜಿಯನು ತಹು | ದಕ್ಕೇನು ತಂತ್ರವೈಯೆಂದು ||
 ಸಕ್ಕರೆ ಸವಿನುಡಿಕಾರನು ಗೊಥವಾ | ಗಿಕ್ಕಡೆ ಕೇಳ್ವ ಕರ್ಣದೊಳು || ೧೧೧ ||

ದೇವರಣ್ಣಾ ಜಯರಂದ ತಂತ್ರಗಳಿಂದ | ನಾನೊಂದ ಬಲ್ಲೆನೆ ಹೆಚ್ಚಾ ||
 ನೀವು ಕಂಡುದೆ ಕಾಣ್ಕೆಯೆಂದು ಕೈಮುಗಿದುಕ | ಲಾವಿದೊದ್ದರೊಪ್ಪದೊಳು || ೧೧೨ ||
 ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ತಂತ್ರಗಳವು | ದೊಡ್ಡವಹುದು ತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ||
 ಸಡ್ಡಲ್ಲವೆನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರವುಂಟೆದ ನೋಡಿ | ರೆಡ್ಡ ಕಜ್ಜವ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದಾ || ೧೧೩ ||
 ತಂತ್ರ ಮೈಯಾಡಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ತುಟಿಯಾಡಿ | ಮಂತ್ರವ ಮಾಳ್ವುದು ಸದರಾ ||
 ಮಂತ್ರವಿದ್ದೇಕೆ ತಂತ್ರದ ರಚ್ಚಿ ನೋಡಿರೈ | ಮಂತ್ರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದಾ || ೧೧೪ ||
 ಏಳಿ ಪೂಜಾಸನಕಮ್ಮಾಜಿಯೆಂದನು | ಹೇಳಬೇಡೆಂದಳಾ ಮಾತಾ ||
 ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲೊಂದು ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ ನೀವು | ಲಾಲಿಸಬೇಡವೆಯೆಂದಾ || ೧೧೫ ||
 ಓಂ ಮಹಾಹಂಸನಾಥಾಯ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ | ಅಮ್ಮಾಜಿಯೇಳಿಯೇಳದಿರೆ ||
 ನಿಮ್ಮಯ ಭರತಣ್ಣನಾಣೆ ಸ್ವಾಹಾಯೆಂದ | ಜುಮ್ಮನಿಳಿದು ನಿಂದಳಾಕೆ || ೧೧೬ ||
 ಪಣ್ಣಪಣ್ಣನೆ ನಡೆಯದಿರೆ ನಿಮ್ಮಯ ಚಕ್ರ | ದಣ್ಣನಾಣೆ ಸ್ವಾಹಾಯೆಂದಾ ||
 ಅಣ್ಣ ಬಿಡಾಣೆಯನೆನುತಾಕೆ ನಡೆದಳು | ಹೆಣ್ಣುಗಳ್ಳಿಗೆ ತಾನು ನಗುತ || ೧೧೭ ||
 ನೀವು ಸೇಳ್ವರಸಣ್ಣನಾಣೆ ಸ್ವಾಹಾ ವಿಷ್ಣು | ರಾವಲಂಬನವೇರಿಂದಾ ||
 ಭಾವೆಯರೆಲ್ಲರು ನಗುತ ಕೈಮುಗಿಯಲಾ | ದೇವಿ ಕುಳಿತಳೇರಿ ಮಣೆಯಾ || ೧೧೮ ||
 ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನಾಣೆಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನಾ | ಣೆಮ್ಮಯ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣನಾಣೆ ||
 ನಿಮ್ಮಯ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣನಾಣೆ ಸ್ಪಷ್ಟದೊಳಿರಿ | ಅಮ್ಮ ಸ್ವಾಹಾರಠಯೆಂದಾ || ೧೧೯ ||
 ಭರತೇಶಭುಜಬಲಿಗಳನಾಕೆ ವಿನಯದಿ | ಕರೆವ ಮಾತುಗಳವು ಮತ್ತೆ ||
 ಭರತೇಶ ತಾನರ್ಕ್ಕೀರ್ತ್ಯಾದಿರಾಜರ | ಕರೆವ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಗಳೆ || ೧೨೦ ||
 ಘೊಳ್ಳನೆಲ್ಲರು ನಗುತಿದ್ದರು ಮಗನೆ ನೀ | ನೊಳ್ಳಿತ ಕಲಿತೆ ಮಂತ್ರವನು ||
 ಇಲ್ಲವಿನ್ನಾಣೆಯು ನನ್ನಾಣೆಯೆನಲಾಣೆ | ಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಹಾಹಿಯೆಂದಾ || ೧೨೧ ||
 ಕಂಡೆಯ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯೆನೆಂದ | ಕಂಡೆನಚ್ಚರಿ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ||
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೊದೆದ ದೂವಟವ ನಿನಾಳಿಸಿ | ದಿಂಡುಗಡೆದನನ ನಗುತ || ೧೨೨ ||
 ಆದಿರಾಜನು ಮೊದಲಾದ ಕುವರರೆಲ್ಲ | ರಾದಿನ ಹೊದೆದ ವಸ್ತ್ರಗಳಾ ||
 ಆದರದಿಂದಯ್ಯಗಿಟ್ಟು ನಿನಾಳಿಯ | ಪಾದಕೆರಗಿದರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೨೩ ||
 ಅಣ್ಣಂದಿರನು ನೋಡಿ ಗುಣರಾಜನೆಂಬೊರ್ವ | ಚಿಣ್ಣ ತಾ ತೊಟ್ಟ ಕುಪ್ಪಸವಾ ||
 ಕಣ್ಣಾತಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಮಣೆದನಯ್ಯನಿಗಿದೇ | ನಣ್ಣ ಯೆಂದಪ್ಪಿದನಯ್ಯಾ || ೧೨೪ ||
 ಬರುಮೈಯೊಳರುತಿರ್ವ ಗುರುರಾಜನೆಂಬೊಂದು | ಕಿರುಗೂಸು ದಾದಿಯ ಕೈಯು ||
 ಮಿರುಪಂಗದಟ್ಟು ವಸ್ತ್ರವ ಸೆಳೆದಿಟ್ಟು ಕಾ | ಳ್ಲೆರಗಿತ್ತೆಲ್ಲರು ಚೋದ್ಯಬಡಲು || ೧೨೫ ||

ನಲಿದಾಡುತ್ತೆಯೆಂದು ಸಖರಾಜನೆಂಬುದೊಂ । ದೆಳೆಗೂಸು ಕೈಯೊಳು ಪಿಡಿದು ॥
 ಗಲಿಕೆಯ ಕೋಲನಿತ್ತಯ್ಯಗೆರಗಿತಿದು । ಬಲಿಕೆಯ ಮೆಚ್ಚುಲೈಯೆಂದಾ ॥ ೧೨೬ ॥
 ತೂಳವೆದ್ದಂತೆಯ್ವು ಸುಖರಾಜನೆಂಬೊಬ್ಬ । ಬಾಲಕ ತಾ ಮೆಲುತಿದ್ದಾ ॥
 ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಯ್ಯಗೆರಗಲಿದು । ಸಾಲದೆ ಪುರೆಯೆಂದರೆಲ್ಲ ॥ ೧೨೭ ॥
 ತರಳರೆರಗಿದವನೇನೆಂದು ಪೆಂಡಿರ । ಭರತೇಶ ಕೇಳ್ವ ನಾನವರ ॥
 ಪರಿಯನರಿಯೆಂದರಹುದೆ ನಿಮ್ಮ ತ್ಯಾಮ್ನು । ನರುಣಾಂಘ್ರಿಯಾಣೆಯೆಯೆಂದಾ ॥ ೧೨೮ ॥
 ಅಣೆಯೇಕಯ್ಯಗೆ ಸುತರೆರಗರೆಯೆಂದು । ರಾಣಿಯರೊಯ್ಯನಾಡಿದರು ॥
 ಕಾಣುತ್ತಿವರು ನಿವಾಳಿಸುವ ಪ್ರಾಯವೆ ಚಿಕ್ಕ । ಮಾಣೆಗಳರಿನೇನಿದೆಂದಾ ॥ ೧೨೯ ॥
 ದೊಡ್ಡಣ್ಣನೆರೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ಮುಂತಾದವ । ರಡ್ಡಬಿದ್ದರು ನಿವಾಳಿಸುತ ॥
 ಹೆಡ್ಡರಲ್ಲದ ಕಂಡು ನಮಿಸಿದರಿವರು । ದೊಡ್ಡಣ್ಣನೊಳ್ಳೆಂದರವರು ॥ ೧೩೦ ॥
 ಅದು ಹುಸಿ ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ ನಡೆಗೆ ಬೀ । ಗಿದಿರಿ ನೀವಾನೊಪ್ಪನೆಂದಾ ॥
 ಚದುರಮಗನೆ ನಿನ್ನ ಸುತರು ನಿನ್ನಂತೆಂದು । ಪದೆದಾಡಿದಳು ರಾಜಜನನಿ ॥ ೧೩೧ ॥
 ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನವರು ಕೀರ್ತಿಸೆ ನೀವು । ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ ಪೊಗಳೆ ॥
 ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಾರದಿವರೋಜೆ ಭರತಾಂಕ । ನಮ್ಮಾಜಿಯತಿಶಯವೆಂದಾ ॥ ೧೩೨ ॥
 ತಪ್ಪದಂತಹುದಹುದೆಂದು ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲ । ರೊಪ್ಪಿದರಣುಗರೊಪ್ಪಿದರು ॥
 ದುಪ್ಪಟೆಗಳನೆಲ್ಲ ಸುತರ್ಗೆ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟು । ನೊಪ್ಪದಿ ಹೋದರಂತವರು ॥ ೧೩೩ ॥
 ಏಕಾಂತವೆಂತು ನೀವಿಂತು ವಿನೋದದ । ವಾಕನೆಸಗಲಿದು ಹಬ್ಬಿ ॥
 ಲೋಕಾಂತವಾಗುತ್ತದಿದು ಬೇಡ ಮಗನೆಯೆಂ । ದಾಕೆ ಮತ್ತೋಜೆವೇಳಿದಳು ॥ ೧೩೪ ॥
 ತಾಯೆ ಮುಂದಾನೊಂದು ಶಿಶುವಲ್ಲದಾನೊಬ್ಬ । ರಾಯನೆ ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ॥
 ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲಿಯೆ ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲಿ । ತಾಯೆ ಗುರುತ್ವ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೩೫ ॥
 ಮಂತ್ರದಿಂ ತಹೆನೆಂಬುದೇಕಾಣೆಯಿಷ್ಟು ಸ್ವ । ತಂತ್ರಿಸುತಿಯೆಂದಳಾಕೆ ॥
 ಮಂತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತಾನಿಲ್ಲವೆ ನೋಪ್ಪರೆ । ಸಂತ್ರಾಸಗೊಳವೆ ನಾನೆಂದಾ ॥ ೧೩೬ ॥
 ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿರಾ ನೂರ್ದುರುಪೆಂಗಳೆಂ । ದೂಳಿಗವೆಂಗಳ ನಿಲಿಸಿ ॥
 ನಾಲಗೆ ಮಿಡುಕಿದ ಗೃಹದ ಮೇಲಕೆ ಹೋಗಿ । ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರವರು ॥ ೧೩೭ ॥
 ಮನೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಪೆಂಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಸಲೊಳ । ಮನೆಗವರ್ವದೆಂದಿನಂತೆ ॥
 ಅನುವಡೆದಿದ್ದರಂತದ ನೋಡಿ ಜನನಿಯು । ವನಿತೆಯರ್ಬೆರಗಾದರೆಲ್ಲ ॥ ೧೩೮ ॥
 ಧರೆಯನತ್ತಿತ್ತ ಮಾಡುವ ಮಂತ್ರವುಂಟು ಶ್ರೀ । ಗುರುಹಂಸನಾರ್ಥಾಧಿ ನಾನು ॥
 ಬರಲಮ್ಮವೆನ್ನ ಮಂತ್ರಗಳು ನಿನ್ನೊತ್ತಿಗೆ । ಬರಿಸಿದನಾಣೆಯಿಟ್ಟೆಂದಾ ॥ ೧೩೯ ॥

ನಗುವರಾರಾನೊಂದು ಬಿನದವ ಮಾಡಲ್ವೆ । ಮೊಗಗಳು ಡೊಂಕುವವದನು ॥
 ಬಗೆವುದೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿಸಿದನು ನೂರ್ವರ । ಮೊಗವುಡುಗಿದ್ದುವಾ ಕ್ಷಣವೆ ॥ ೧೪೦ ॥
 ಕೂಡೆ ಮಂತ್ರಿಸಲವು ನೇರವಾಗಿದ್ದುವಾ । ಗಾಡಿಗಚ್ಚರಿವಟ್ಟರೈಲ್ಲ ॥
 ನಾಡ ಸ್ವಂತರಲ್ಲರವನ ಸೇವಕರೇನ । ಮಾಡನಾ ಧ್ಯಾನವಿಜ್ಞಾನಿ ॥ ೧೪೧ ॥
 ವರಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ ತೋರುತಿದ್ದೊಡನೊಂದು । ಸರಸವ ನೆನೆದು ಮಂತ್ರಿಸಿದಾ ॥
 ನೇರವಿಯೊಳಹ ಮಧುವಾಣಿಯು ನೋರೆ ಚ । ಚ್ಚರದಿ ಡೊಂಕಿತು ನಕ್ಕರೈಲ್ಲ ॥ ೧೪೨ ॥
 ಇದ್ದವರೈಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನಾಣ್ಣುತ ಬಂದು । ಬಿದ್ದಳು ಕಾಲ ಮೇಲವಳು ॥
 ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಿಂದಿನಂತಾದುದಾ ಮೊಗವೆಂದ । ನೆದ್ದಳಾ ಮೊಗ ನೇರವಾಯ್ತು ॥ ೧೪೩ ॥
 ಮರೆದೆಯ ಧಾರೆಯನೇರವಾಗ ಕೈಯೊಡ್ಡ । ಲುರೆ ಡೊಂಕ ನುಡಿದೆ ನೀನೆನಗೆ ॥
 ಉರುಗಿತಾ ಫಲದಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಮೊಗವಿದ । ನಂದಿನ್ನು ನನಗಳ್ಳಿರೆಂದಾ ॥ ೧೪೪ ॥
 ಅಂದು ನುಡಿದರೇನು ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ । ವಂದಿಸಿದಾಗಾನು ನಿನ್ನ ॥
 ಚಂದದಿ ಪೊಗಕ್ಕೆನಲ್ಲವೆ ಸರ್ವದಿರೋಳಿ । ಯಂದಗೈವರೆಯೆಂದಳವಳು ॥ ೧೪೫ ॥
 ಮೊದಲು ಡೊಂಕಿನ ಮಾತನಾಡಿದ ಫಲದಿಂದ । ವದನ ಡೊಂಕಿತು ಮತ್ತೆ ಪೊಗಕ್ಕೆ ॥
 ಪದುಳವ ನೆನೆದು ತಿದ್ದಿದನು ಮೋರೆಯನೆಂದು । ಚದುರರ ದೇವನಾಡಿದನು ॥ ೧೪೬ ॥
 ಘನಮಂತ್ರದಿಂದ ನೀನೆನಗೆ ಮಂತ್ರವ ಮಾಡ । ಲಿನಿತಲೋಳೇನಾಯ್ತು ಮುಂದೆ ॥
 ನಿನಗೆ ಹರುವ ಹೇಳತಕ್ಕೊಂದು ದೇವತೆ । ನನಗುಂಟು ತಾಳೆಂದಳವಳು ॥ ೧೪೭ ॥
 ನೇಳೆಯಲ್ಲಿದು ಸೈರಿಸದಕೆ ತಕ್ಕದ ಮುಂದೆ । ಹೇಳಿಪೆನೆಂದನಷ್ಟರೊಳು ॥
 ಮೇಲುರನ್ನದ ತೊಡಿಗೆಯನಿತ್ತು ನೋಯದಿರ್ । ಬಾಲೆಯೆಂದೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೧೪೮ ॥

ಸರ್ವಚಿಂತೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮಾತೆಯ ಭಕ್ತಿ । ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದಾ ॥
 ಸರ್ವರಾಣಿಯರೊಲಿದಾರತಿಯತ್ತಿದ । ರುರ್ವಿಶನದ ನೋಡಿ ನಲಿದಾ ॥ ೧೪೯ ॥
 ಸಲಿಲ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪಾನ್ನ ದೀಪ ಗು । ಗ್ನುಳ ಫಲತತಿಯಿಂದ ತಾಯಾ ॥
 ನಲಿದು ಪುತ್ರರುಗೂಡಿ ಪೂಜಿಸಿ ನಮಿಸಿದ । ಕುಲಪುತ್ರರೋಜೆಯದಲೈ ॥ ೧೫೦ ॥
 ಪೂಜೆಯ ತೊಲಗಿಸಿ ಮಂಗಲಾಸನದಿ ಮ । ತ್ರೋಜೆಯೊಳ್ಳಿರು ಕುಳಿತು ॥
 ಭೋಜನಗೈದರೆಂದಾಡಿ ಬಿಡುವೆನಿನ್ನು । ಗಾಜುಗೋಜನ ನುಡಿಯೇನು ॥ ೧೫೧ ॥
 ಭರತಚಕ್ರೇಶನ ಮನೆಯೂಟವೆಂಬುದು । ಸುರಲೋಕದೌತಣದಂತೆ ॥
 ವಿರಚಿಸಿ ಜೋಲಿಯಪ್ಪುದು ತೃಪ್ತರಾದರೆ । ದೊರೆವೆನಷ್ಟರೊಳ್ಳಿಲ್ಲನಡಕ ॥ ೧೫೨ ॥
 ಬಿನದದೊಳ್ಳಿರು ತಣದಿದ್ದರೊಡನೆ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ತಣಿದರು ಮತ್ತೆ ॥
 ಅನುರಾಗದಿಂದ ಕೈದೊಳೆದರೈಲ್ಲರು ಮಧು । ಜನನಿಯೆಯ್ದೊಂದುಸಿರಿಯೆ ॥ ೧೫೩ ॥

ಇಂಬಿಂದ ಪುತ್ರವಾತ್ರರು ಸೊಸೆಯರ್ಕಳು | ತುಂಬಿ ಮತ್ತವರ ಸೊಸೆಯರು ||

ಅಂಬಿಕೆಯೊಡನೆ ಪಂತಿಯೊಳುಂಡು ತಣಿದರಿ | ದಂಬಿಕಾದರ್ಶನಸಂಧಿ || ೧೫೪ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||

ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೫೫ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದಯೈದುವರವರು ||

ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ವರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೫೬ ||

ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ದಿನದಿನಕೆ ಕ್ಷಣಕೆ ನವ್ಯ | ನೂತನಭಾವನ ತೋರ್ಪ ||

ಸಾತಿಶಯಾತ್ಮನನ್ನೆದೆಯೊಳಿರವೃತ್ತನಿ | ಕೇತಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೫೭ ||

ಅಂಬಿಕಾದರ್ಶನಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಕಾನುದೇವಾಸ್ಥಾನಸಂಧಿ.

ತ್ರಾಯಿಲ್ಲ ತಂದೆಯಿಲ್ಲಂತ್ಯವಿಲ್ಲಾದಿಯಿ | ಲ್ಲಾ ಯಾಸವಿನಿತಿಲ್ಲದಭವಾ ||
ದಾಯದೋರಿನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯನು ನಿರಘ ನಿ | ಮರ್ಯಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಜನನಿಯ ಕಂಡು ಸಂತಸವ ತಾಳ್ದಾ ಮರು | ದಿನದೊಳು ಭೇರಿ ಸೂಳೈಸೆ ||
ಜನನಾಥ ದಂಡಿತ್ತಿ ನಡೆದನು ಧರೆಯ ತೆ | ಕ್ಲನೆ ತನ್ನ ಸಡಿ ತುಂಬಿ ನಡೆಯೆ || ೨ ||

ಸೇನೆಯೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಧ್ವಜ | ಚೀನಸತಾಕೆಯೊಗ್ಗಿನೊಳು ||
ಭಾನುಮಂಡಲ ನಡೆವೊಲು ಚಕ್ರರತ್ನ ಪ್ರ | ಭಾನು ಲೀಲೆಯೊಳೆಯ್ದುತಿಹುದು || ೩ ||

ಹತ್ತಿಂಟುಸಮಾಣವ ಬಂದು ಪೌದನಪುರ | ದತ್ತ ಸಾರ್ಥಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ||
ಎತ್ತಿ ನಡೆವೆನೆನೆ ನಿಂದುದು ನಡೆಯದ | ತ್ತಿತ್ತೊಲೆಯದೆ ಚಕ್ರರತ್ನಾ || ೪ ||

ಚಕ್ರಿಗೆರಿಗದವರುರ್ವಿಯೊಳ್ಳಡೆವುದು | ವಕ್ರಿಸಿದವರ ಸೀಮೆಯೊಳು ||
ಚಕ್ರ ಪೋಗದೆ ನಿಲ್ಲದಾ ಚಕ್ರ ನಿಲೆ ಸೇನಾ | ಚಕ್ರ ವಿಸ್ಮಯಬಟ್ಟುದೆಲ್ಲ || ೫ ||

ಏನು ಕಾರಣ ನಿಂದಿತ್ತೆ ಚಕ್ರವೆಂದು ಪ್ರ | ಧಾನಿಯ ಕೇಳ್ದನಾ ಚಕ್ರಿ ||
ಮಾನಾಂಕ ಮೊದಲಾದ ನಿನ್ನ ಸೋದರರು ಬಂ | ದಾನತರಾಗಬೇಕೆಂದಾ || ೬ ||

ಬಿಡಿಸಿದನಲ್ಲಿ ಪಾಯ್ದಳವ ಲೇಖನವ ತ | ನೊಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗಟ್ಟಿದನು ||
ಕಡೆಗವರೆಲ್ಲರಾ ಲೇಖನಾರ್ಥವನೋದಿ | ಪೊಡವಿಯಾಸೆಯ ಬಿಟ್ಟರೊಡನೆ || ೭ ||

ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟುಂಬಳೆಯೊಳಗಿರ್ದು ತನಗಿನ್ನು | ವಂದಿಸಿ ಬಾಳ್ವೆವೆಯೆಂದು ||
ಒಂದನು ನುಡಿಯದೆ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆಯ್ದ | ತಂದೆಯೊತ್ತಪದಾಳ್ವರವರು || ೮ ||

ಕುಡುವಿಲ್ಲ ಪೊರಗಾಗಿ ತೊಂಭತ್ತಮೂವರು | ನಡೆದು ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಂಡರೆಂಬ ||
ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಚಕ್ರೇಶ ಮನದೊಳು ಮರುಗಿದ | ನೊಡನೆ ವಿಕ್ರಮಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು || ೯ ||

ಎಲ್ಲರಿಗೋಲೆಯ ಕಳುಹಿದ್ದನಾವೋಲೆ | ಯಲ್ಲಿ ಬಂದೆರಗುವುದೆಂಬ ||
ಸೊಲ್ಲಿರೆ ನೊಂದವರ್ತಪಸುದಾಳ್ವರು ಕಬ್ಬು | ವಿಲ್ಲಗಂತೋಲೆ ಹೋಯ್ತಿಲ್ಲ || ೧೦ ||

ಈಕ್ಷಿಸಿ ಸಖರೆಲ್ಲರನುಮತದಿಂದೊಬ್ಬ | ದಕ್ಷಿಣಾಂಕನ ಚಕ್ರಿ ಕರೆದು ||
ಇಕ್ಷು ಚಾಪನ ತಹುದೆಂದಟ್ಟಲವ ಹೋಗಿ | ಸುಕ್ಷೇಮದೊಳು ಹೊಕ್ಕ ಪುರವಾ || ೧೧ ||

ಪೊಳಲಲ್ಲಿ ಕಿರಿದೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂ | ದಿಳಿದು ಚಮ್ಮಾವುಗೆಮೆಟ್ಟಿ ||
ತಳೆ ಗಿಂಡಿ ಚಾಮರ ವಾಡ್ಯ ಮುಂತಾದಾತ್ಮ | ಬಲದ ಸಂಪದದೊಳೆಯ್ದಿದನು || ೧೨ ||

ಓಡುವಕ್ಕರಿಗರ್ಗಿ ಪಾಡುವ ಗಾಯಕ | ಗಾರ್ದರದಿಂ ಮೆಚ್ಚುಗೊಡುತ ||
ಆದಿಚಕ್ರಿಯ ಸಖನಲ್ಲವೆ ಬರುತಿರ್ದ | ಮೇದಿನಿ ಪೊಗಳ್ಳು ಭಾಗ್ಯದೊಳು || ೧೩ ||

ಈಕ್ಷಿಪ ನಗುವ ನುಡಿದ ಕೊಡುವೆಡೆಯೊಳು | ಲಕ್ಷಣಜನನ ಮೋಹಿಸುತ ||
 ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕನಲ್ಲವೆ ಬರುತಿರ್ದ | ದಕ್ಷಿಣಾನಿಲನೆ ಬಹಂತೆ || ೧೪ ||
 ಇಕ್ಷಿದಾಭರಣದ ಕಾಂತಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದ | ಜೋಕ್ಕ ನುಡಿಯದೊಂದು ಬಿಂಕಾ ||
 ದಿಕ್ಕನೊಯ್ಯೊಯ್ಯನೆ ಮುರಿದು ನೋಡುತ ಪಜ್ಜೆ | ಯಿಕ್ಕತ್ತಿರ್ದನು ವಿಡಾಯದೊಳು || ೧೫ ||
 ವಾದ್ಯವನೊಂದಿಷ್ಟು ದೂರದಿ ನಿಲಿಸಿ ಸು | ವಿದ್ಯಾನುಭವಿಗಳೊಗ್ಗಿ ನೊಳು ||
 ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರಾಜನ ಪುರದ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ | ಜೋಡ್ಯಬಡುತ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೧೬ ||
 ಘಟ್ಟವಾಳರ ಮಾಲೆಗಾರರ ಕನ್ನಡಿ | ಘಟ್ಟಿಯ ಮಣೆನಸರಗಳಾ ||
 ಪಟ್ಟಿ ಚೀನಾಂಬರದ್ಬಲ್ಲಿಯ ಮೆದೆಗಳ | ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆಯ್ದು ರುತಿರ್ದಾ || ೧೭ ||
 ಪನ್ನೀರಂಜಿಬುಗಳಿಡುಗುಡ್ಡೆ ಸಿರಪಜ್ಜೆ | ಪನ್ನೆಗಪ್ಪುರದ ರಾಶಿಗಳು ||
 ಜಿನ್ನಪುಣುಗು ಸಾದು ಕಸ್ತೂರಿಗಳ ಗುಡ್ಡೆ | ಬಿನ್ನಾಣವಡೆದವಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೧೮ ||
 ಅರಗೊಡೆದಂತೆಸೆವಡಕೆ ಭೇರಿಯ ದನಿ | ಗೆರಡುಹೋಳಹ ಬಿಳಿಯೆಲೆಯಾ ||
 ಸಿರಿಕ್ಕರಗುಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಸುಣ್ಣ ಪಸರವಿ | ಟ್ಟರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನೋಡುತೆಯ್ದಿದನು || ೧೯ ||
 ಚಿಂದಿಂಗಿನೆಳೀರು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಖರ್ಜೂರ ಪ | ಕ್ಷಂದಾಕ್ಷ ಮಾದಲಪಣ್ಣ ||
 ಬಂದಮಾವಣ್ಣರನೇರಿಲ ಪಣ್ಣಳ | ವೃಂದದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೨೦ ||
 ನವಿಲಂಚಿ ಕೋಗಿಲೆ ಕೊಳವಕ್ಕಿ ಕೊಂಚಿ ಪಾ | ರಿವ ಗಿಳಿ ಬಾಣಾಂಕಿಗಳನು ||
 ಹವಣಿಸಿ ಕೊಳುವ ಕೊಡುವರಿಂದ ಜನಕೆ ಕಾ | ಮವನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಾ ನಗರಾ || ೨೧ ||
 ಭೋಗಾಂಗವಲ್ಲದೆ ಯೋಗಾಂಗವಿಲ್ಲನು | ರಾಗವುಂಟೆಲ್ಲ ವಿರಕ್ತಿ ||
 ಪೂಗಣೆಯನ ಪುರವಲ್ತಿಯೆನುತ ಮಂಡೆ | ದೂಗುತ ಬರುತಿರ್ದನವನು || ೨೨ ||
 ಉಗುರ ತಿದ್ದರೆ ಪಲ್ಲ ಸುಲಿ ಹುಬ್ಬ ತಿದ್ದ ಪ | ನೈಗಳ ತಿದ್ದೆಂಬ ಮಾತುಗಳಾ ||
 ಮುಗುಡೆ ಮಧ್ಯಮೆ ಲೇಸು ಬಾಲೆ ಪ್ರಗಲ್ಭೆಯೇಂ | ಸೊಗಸೆನುತಿರ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೨೩ ||
 ತಿಂಗಳ ಬಾಣಂತಿ ಪುಷ್ಪತೆಯಾಗಿ ಮಿಂ | ದಂಗನೆ ಮುನಿದುತಿಳಿದಳು ||
 ರಂಗದ ಪಾತ್ರ ಪಣ್ಣಾಸಗರ್ಭಣಿಯರ | ಸಂಗದೊಳ್ಳೊಗಸೆಂಬರಲ್ಲಿ || ೨೪ ||
 ಸಂಪಗೆ ಮರುಗ ಹೊಂಗೇದಗೆ ಸುರಗಿಯ | ಜೊಂಪ ಮುಂತಾದಿವುಪ್ಪಾ ||
 ಕಂಪಿನ ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪದ್ಮಲಾವಂಚ | ತಂಪನುತಿರ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೨೫ ||
 ಕನಕದಾಭರಣ ಕಸ್ತೂರಿ ಕುಂಕುಮ ಸಾದು | ಪುಣುಗು ಜವಾದಿಗಳುಪ್ಪಾ ||
 ಪನ್ನೀರು ಸಿರಪಜ್ಜೆ ಕರ್ಪೂರ ಪಟ್ಟಿ ಮು | ತ್ತಿನ ಹಾರ ತಂಪೆಂಬರಲ್ಲಿ || ೨೬ ||
 ಕಾಲಕೆ ತಕ್ಕ ವಸ್ತುವನರಿದೋಪರ | ಲೀಲೆಯನರಿದಿನಿಗಲೆಯ ||
 ಕೀಲನರಿದು ಕೂಡೆ ಕಾಮಸುಖಾಬ್ಧಿಯೊ | ಳೋಲಾಡಬಹುದೆನುತಿಹರು || ೨೭ ||

ತಮ್ಮ ಭೋಗಾಂಗವ ತಾವರಿಯದೆ ಕೂಡಿ । ಯೊನ್ನೊಮ್ಮೆ ಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತಾಗಿ ॥
ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳುಟಿ ಲೇಸಲ್ಲಿಂದು ಹೊರಿಸರು । ಕನ್ನಗೋಲನ ಮೇಲೆ ದೂರಾ ॥ ೨೮ ॥
ನೋಹವೆ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಂಬನ ಬಾಯ ಹೊಯ್ । ನೋಹಿಯಲ್ಲದನ ನೋಡದಿರು ॥
ನೋಹವ ಬಲ್ಲವನೆಲ್ಲವ ಬಲ್ಲನೆಂ । ದಾ ಹಾದಿಯೊಳಗಾಡುತಿಹರು ॥ ೨೯ ॥
ವ್ಯಸನದುದ್ರೇಕಕೆ ಪಶುಗಳಂದದಿ ಗಸ । ಬಸನೊಂದಲದು ಮೋಹವಲ್ಲ ॥
ಅಸುವಿನ ನೇಮವಲುಗಿ ಕೂಡಲದು ಮೋಹ । ವಸುಧೆಗಪ್ರತಿಯೆಂಬರಲ್ಲಿ ॥ ೩೦ ॥
ಒಲಿದವಳ್ಳೊಲಿ ಬರಿಮೋಹದ ಪೆಣ್ಣಿತ್ತ । ತಲೆಯಿಕ್ಕದಿರು ನಿನಗೊಲಿದ ॥
ಚೆಲುವೆಗೆ ನಿನ್ನ ಸರ್ವಸ್ಸವ ಕೊಡು ಮೋಹಿ । ಗಳ ಮಾರ್ಗವಿದೆಯೆನುತಿಹರು ॥ ೩೧ ॥
ಓತೊಡಂಬಟ್ಟಳ ಕೂಡು ಬೇಸರಿಸಿ ಕಂ । ಜಾತನೇತ್ರಿಯರ ಕೂಡದಿರು ॥
ಕಾತರನೇಳದರತಿಕಷ್ಟವದು ಕಾಮ । ಪಾತಕವೆನುತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ॥ ೩೨ ॥
ಮೊಲೆಬಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣಿನವು ದರಿಂದ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳ । ಸಿಲೆಯ ಪುತ್ರಳಿಯನವು ವುದು ॥
ಕಲೆವಂತನಲ್ಲದ ವಿಟನಿಂದ ಕಾಡುವ । ಮೊಲೆನಾಗ ಲೇಸೆಂಬರಲ್ಲಿ ॥ ೩೩ ॥
ಮೊಲೆಬಿದ್ದರೇನೊಮ್ಮೆ ಮೊಗದ ಮೈಗಟ್ಟಿನ । ಜೆಲುವುಳ್ಳ ಪೆಣ್ಣಾದರವಳು ॥
ಕಲೆಗನುಕೂಲಿಯಾದರೆ ಸಾಕು ಚಿತ್ತಸಂ । ಕಲೆಯಹುದೆಂಬರು ಕೆಲರು ॥ ೩೪ ॥
ಇಂತು ನುಡಿದ ಮೋಹಿಜನಗಳ ಮೋಹಸಿ । ದ್ವಾಂತವ ಕೇಳುತ ನಡೆದು ॥
ಕಂತುವಿನರಮನೆ ಮುಟ್ಟಲಾಯ್ತೆನೆ ಬಂದ । ನಂತರಿಸದೆ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕಾ ॥ ೩೫ ॥
ಸತ್ತಿಗೆ ಚಮರ ಚಮ್ಮಾವುಗೆಯುಳಿದು ಬೆಂ । ಬತ್ತಿದ ಸರ್ವರ ನಿಲಿಸಿ ॥
ಮತ್ತೆ ತಾನೊರ್ವನೆ ಕಡೆಯ ಹಜಾರದ । ಮುತ್ತಿನ ಬಾಗಿಲ ಸಾರ್ವಾ ॥ ೩೬ ॥
ಮಾರಗೆ ತಾನು ಬಂದುದನವಸರದೊಬ್ಬ । ಸಾರಭಾನಿಲಗೆ ಪೇಳ್ವಟ್ಟಿ ॥
ದ್ವಾರದೊಳಿರ್ವೊಲಗಕೆ ಪೋಪುದ್ದಂಡ । ನಾರಿಯರಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿದಾ ॥ ೩೭ ॥
ಹಾವಭಾವದ ಚಳಬಳಿಕೆ ರಂಜಿಸೆ ತನ್ನ । ಹಾವಂತೆ ಬಂದೊರ್ವಳೊಲಿದು ॥
ಕಾವರಾಯಗೆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯ ಕೊಂಡೊಳ । ಚಾವಡಿಗೆಯ್ದೆ ನೋಡಿದನು ॥ ೩೮ ॥
ಪೂಸರಲಗೆ ಮಿಸಲಾಗಿ ಕೆಂಜಾಜಯ । ಬಾಸಿಗವಿದಿದೆಯ್ದು ವಾಗ ॥
ಅಸೇನೈವಳಿಗಳ್ಗೆ ಚಂಪಕಮಾಲೆ । ಬೀಸುತೆಯ್ದಿದಳೊರ್ವ ಕುಶಲೆ ॥ ೩೯ ॥
ಮುಗುಳುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹಾರವನೊರ್ವ ತಾವರೆ । ಮುಗುಳುಮೊಲೆಯ ನೀರೆ ಪಿಡಿದು ॥
ಮುಗುಳುಬನೋಲಗಕಡಿಯಿಡುತಿರೆ ದಿಟ್ಟಿ । ಮುಗುಳ್ವಂತೆ ಕಂಡ ಕಾಮುಕರಾ ॥ ೪೦ ॥
ಪಂಕಜದೆಲೆಯೊಳೊರ್ವಳು ಘಮಘಮಿಸುವ । ಕುಂಕುಮಚೂರ್ಣವ ಪಿಡಿದು ॥
ಭೋಂಕನೆದ್ದಳು ಮದನಾನುರಾಗವ ಮಕ । ರಾಂಕಗೊಯ್ದ ಪಳೊಯೆಂಬಂತೆ ॥ ೪೧ ॥

ಮಲಯಜಸಾರವನೋರ್ವಳಶೋಕೆಯ | ತಳಿರೊಳೊಯ್ದಳು ಬಳಿಕೊರ್ವ ||
 ಲಲನೆ ಹೊಂಗೇದಗಿಯೊಂದು ಕಠಾರಿಯ | ನೊಲಿದೊಯ್ದುತಿದ್ದಳಂಗಜಗೆ || ೪೨ ||
 ಶೈಲಪದ್ಮದ ಬಟ್ಟವಾವುಗೆಗಳನು ಪೊಂ | ಬಾಳೆಯ ನಿಡುಚವರಗಳಾ ||
 ಲೀಲೆಗಾತಿಯರೊಯ್ದುತಿರೆ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕ ನಿಂ | ದಾಲೋಕಿಸುತಿದ್ಧನಿನಿಸು || ೪೩ ||
 ಏಣಲೋಚನೆಯೇರುಜವ್ವನೆ ಲಲಿತಾಂಗ | ಮಾಣಿಕದೊಡಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟು ||
 ವೀಣೆಯ ಪಿಡಿದೊರ್ವಳೆಯ್ದುತಿದ್ದಳು ಪಂಚ | ಬಾಣನೋಲಗದೊಳಾ ಕಡೆಗೆ || ೪೪ ||
 ಕಿನ್ನರಿವಿದೊಮ್ಮೆ ಮಿಡಿವುತ ಲೀಲೆಯೊ | ಕ್ಷನ್ನೊಳಿಷ್ಟಾಳಾಪಗೊಡುತ ||
 ಬೆನ್ನೆಡಬಲನ ನೋಡದೆ ಹೋಗುತಿದ್ದಳು | ಚೆನ್ನೆಯೊರ್ವಳು ಮದೋನ್ಮತ್ತೆ || ೪೫ ||
 ಹಿಂಡಿನ ಮೇಳ ಮೇಲಿದ್ದಂತೆ ನನಗಿಕ್ಕು | ದಂಡ ಕಾಮುಕ ವೀಳ್ಯಗೊಡಲು ||
 ಹಿಂಡುವೆನವೃತವನೆನುತೆಯಿದ್ದಳು ಸ್ವರ | ಮಂಡಲವಿದೊರ್ವ ಸೊಬಗೆ || ೪೬ ||
 ಚಿಂಗು ದಂಡಿಗೆ ತಿತ್ತಿ ಮುಖವೀಣೆ ಜಂತ್ರವು | ಪಾಂಗ ಮುಂತಾದುವನಾಂತು ||
 ಅಂಗಜನೋಲಗಕಡಿಯಿಡುತಿದ್ದ ಗಾ | ನಾಂಗನೆಯರ ನೋಡುತಿದರ್ವ || ೪೭ ||
 ಕಾಲುತೊಡರು ಪರಿಪರಿಯ ಬಿರುದಿನಂಕ | ಮಾಲೆಯನೋದಿಸಿಕೊಳುತ ||
 ಓಲಗವೆಂಗಳು ಬರುತಿದ್ದರೀಕ್ಷಿ ಪ | ರಾಲಿಗಟ್ಟಿಬೃಳವಾಗಿ || ೪೮ ||
 ನರಸುರರೆದೆಯ ಸೋಲಿವುದು ಚೋದ್ಯವೆಯೆನ್ನ | ಚರಣದಿಂದೊಡೆದಶೋಕೆಗಳ ||
 ಮರನನಾ ಕ್ಷಣ ತಳಿರೇರಿಪೆನೆಂದೊರ್ವ | ಬಿರುದಿನ ಗಣಿಕೆಯೆಯ್ದಿದಳು || ೪೯ ||
 ಸೂಳೆ ನೋಡಿದ ನೋಟಿ ವಿಟನ ನಾಟದರದು | ಹೀಲಿಗಣ್ಣೆಂಬುದೇನೆನ್ನ ||
 ಆಲಿಯೊತ್ತಿಲಕವೃಕ್ಷವ ಚಿಗುರಿಪೆನೆಂದು | ಹೇಳಿಸುತೊರ್ವಳೆಯ್ದಿದಳು || ೫೦ ||
 ಅಂಗೈಯೊಳಾನೊಮ್ಮೆ ತಡವಿದರೊಡನೆ ಪ್ರಿ | ಯಂಗುವೃಕ್ಷವ ಚಿಗುರಿಪೆನು ||
 ಸಂಗದೊಳ್ಳಿಟರ ಸೋಲಿವುದಾವ ಗಹನವೆಂ | ಬಂಗನೆಯೊರ್ವಳೆಯ್ದಿದಳು || ೫೧ ||
 ಪುರುಷರೆನ್ನೆದಿಸೋಂಕೆ ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕ | ವರಸುವುದೇನಪ್ಪಿ ನಾನು ||
 ಕುರವಕವೃಕ್ಷವ ಚಿಗುರಿಪೆನೆಂಬೊರ್ವ | ಸುರತಾನುರಕ್ತಿಯೆಯ್ದಿದಳು || ೫೨ ||
 ಚಿತ್ತತ್ವದನುಭವಗೆಟ್ಟ ತಾಪಸರೆನ್ನ | ತೊತ್ತಿರ ಕಾಲ ಗಿಜ್ಜೆಗಳು ||
 ಎತ್ತಿ ಹೊಯ್ ಡಾಡೆಯನೆಂಬ ಬಿರುದಿನೊರ್ವ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯ ನೋಡಿದನು || ೫೩ ||
 ಒಳಗಾತ್ಮಸುಖ ಹೊರಗಂಗನಾಸುಖವ | ಗ್ಗಳಗಳನ್ನುಳಿದುವಲ್ಲಗಳು ||
 ಬಳಿಕೊಂದು ನುಡಿದನ ಬಾಯ ಕುಟ್ಟಿದು ಭುಜ | ಬಲಿರಾಜಮತನೆನುತಿಹರು || ೫೪ ||

ನಾರಿಯರೊಳವೊಕ್ಕರೊಡನೆ ಮುನ್ನೆಯ್ದಿದ | ದ್ವಾರಸಾರಭ ಮಗುಳಿದನು ||
 ದಾರಿಯ ನೋಡುತ ನಿಂದಿದ್ಧ ದಕ್ಷಿಣ | ಗಾರಯ್ವು ನುಡಿದನಂತೆಂದು || ೫೫ ||

ಓಲಗವಾಗದ ಮುನ್ನ ಬಂದೈ ನಸು | ಜೋಲಿಯಾಯ್ತು ದರಿಂದ ನಿನ್ನಾ ||
 ಅಲಸ್ಯಗಂಡರೆಂದೆನ್ನ ದಿರೆನುತವ | ನಾಲಾಪಗೈದನಾತನೊಳು || ೫೬ ||
 ಸ್ವಾಮಿಯೋಲಗವಾದ ನೀನೆಯ್ದಿದಿರವ ಕೇ | ಇದ್ದಮೋದಿಸಿದನು ಬಾರೆಂದು ||
 ಕಾಮನೋಲಗಕೆ ಚಕ್ರೇಶನ ಸಖನ ಸು | ಪ್ರೇಮದೊಳೊಯ್ದನಾ ಸುಮುಖಾ || ೫೭ ||
 ಪುತ್ತಳಿಗಲಸದ ಬಾಗಿಲು ಕಾಂಚನ | ಭಿತ್ತಿ ಮಾಣಿಕದ ಕಂಭಗಳು ||
 ಕತ್ತರಿಸಾರಣೆ ಪೂವಲಿ ನೆಲದೊಳು | ಮೆತ್ತಮೆತ್ತನೆ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೫೮ ||
 ಬರುತಿಪ್ಪನಿವನಾರು ದಕ್ಷಿಣಾಂಕನೊ ಪಂಚ | ಶರನ ಕಾಣಲ್ಕೆ ಪೋದಸನೊ ||
 ಭರತೇಶನೆಲ್ಲಿದ್ದನಿವನೇಕೆ ಬಂದನೆಂ | ದರಗಿಳಿ ನುಡಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೫೯ ||
 ಅಗ್ಗದ ದೊರೆಯ ಕೆಳೆಯನೆಂಬ ಗರ್ವವೊ | ಮೊಗ್ಗಿಗೋಲನ ಸಭೆಗಿನಿಸು ||
 ತಗ್ಗಿ ಬಾ ನೋಡಿ ಬಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾರೆಂದು | ಹೆಗ್ಗಾರ ನುಡಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೬೦ ||
 ಹೊಣೆ ಭಾಂದಸರನಟ್ಟಿದೆ ಕಾಮನೆಡೆಗೆ ಪ್ರ | ವಿಣದಕ್ಷಿಣನಟ್ಟಿದನು ||
 ಜಾಣನೈ ಭರತೇಶನೆಂದೆಡಬಲದಲ್ಲಿ | ಬಾಣಾಂಕಿ ನುಡಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೬೧ ||
 ನರುಗೋಲನೊತ್ತಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಗಿದಿರಾಗಿ | ಮರಿಯೆರಳೆಗಳೋಡಿ ಬಂದು ||
 ದುರುದುರನೀಕ್ಷಿಸಿ ಹೊಸಗವಲಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿ | ಬರಿತೋಡಿದುವು ಕಂಡಕಡೆಗೆ || ೬೨ ||
 ಮೋರೆಯ ತಾಗುವಂತೊಂದು ಪಾರಿವಪಕ್ಕ | ಪಾರಿ ಬಹಾಗ ದಕ್ಷಿಣನು ||
 ಮೋರೆಯನೊಲಿದು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಕಳೆಯೆ ಕಂಡ | ನೀರೆನೆಗಳು ನಕ್ಕರೊಸೆದು || ೬೩ ||
 ಅರಯ್ವು ತೋಸರಿಸುತ ನಡೆತಪ್ಪಾಗ | ನಾರಿಯರೋಲಗದೊಳಗೆ ||
 ದೂರದೊಳಿದಿರೊಳೊಪ್ಪುವ ಮನಸಿಜನ ಕ | ಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡನು ದಕ್ಷಿಣಾಂಕಾ || ೬೪ ||
 ಬಿಂಗಡೆಯೊಳಗೆಂಟುಸಾವಿರ ತನ್ನ ರಾ | ಜಾಂಗನೆಯರು ತೆರೆಯೊಳಗೆ ||
 ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಮಂತ್ರಿ ಸಖರು ತನ್ನೋಲಗ | ವೆಂಗಳೊಪ್ಪಿರೆ ಕಾಮನಿರ್ದಾ || ೬೫ ||
 ಅರಲ ಸಿಂಹಾಸನದಗ್ರದೊಳಂಚೆಯ | ಕೊರಳ ತುಪ್ಪುಳಿ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು ||
 ನರಸುರನಾಗಲೋಕದ ಮೋಹನಾಂಗವೆ | ಪುರುಷರೊಪಾಂತವೊಲಿರ್ದಾ || ೬೬ ||
 ಕಪ್ಪಿನ ರೇಖೆಯ ತೆಗೆದಂತೆ ತೋರುವ | ತುಪ್ಪುಳುವೊಸೆ ನುಣ್ಣು ವರಿ ||
 ಉಪ್ಪರಜವ್ವನೆಯರು ಕಂಡು ಸೋಲ್ತು ಬಂ | ದಪ್ಪುಮೊಲೆಸಿದನಾ ಮದನಾ || ೬೭ ||
 ಪಚ್ಚೆಯ ಪ್ರತಿಮೆ ಪ್ರಾಣಂಬಿತ್ತು ನವರತ್ನ | ದಚ್ಚದೊಡಗಿತೊಟ್ಟು ತೋರ್ಪ ||
 ಮೆಚ್ಚಿನೊಳಿರ್ದನಾ ಕಾಮದೇವನು ನೋಲ್ಪ | ರಚ್ಚರಿನಡುವ ಚಿಲ್ಲಿನೊಳು || ೬೮ ||
 ಕಂಡ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ನೈಗೆ ರೋಮಾಂಚದ | ಹಿಂಡನೇಳಿಸುವ ಗಾಡಿಯೊಳು ||
 ಮಂಡೆಯ ಬಾಸಿಗಗಂಪಿಗೆ ತುಂಬಿ ಹೊ | ಯ್ಲೆಂಡಿನಂತಾಡೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಾ || ೬೯ ||

ಚಾಮರಾಷ್ಟ್ರಕವ ಶಂಖನಿಯರು ಧಾಳಿಸೆ | ಲಾಮಂಚದಾಲವಟ್ಟವನು ||
 ಪೂಮಿಕ್ಕ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳ ಚಿತ್ರಿಯರು | ನೇಮಿಸಲೆಸೆದನಾ ಮದನಾ || ೭೦ ||
 ವೀಳೆಯದೆಲೆ ಗಿಂಡಿ ತಂಗಾರದಡಕೆಲೆ | ಯೂಳಿಗ ಪದ್ಮಿನಿಯರಿಗೆ ||
 ಕಾಳಂಜಿ ಕೈದುವ ಹಸ್ತಿನಿಯರು ಪಿಡಿ | ದೋಲೈಸಲೆಸೆದನಾ ಮದನಾ || ೭೧ ||
 ಕೋಗಿಲೆವಿಡಿವರಗಿಗಳ ಪಿಡಿದನು | ರಾಗದಿಂದಂಚೆಯ ಪಿಡಿದ ||
 ಸೋಗಿನವಿಲ ಪಿಡಿದಬಲೆಯರಿದ್ದರು | ಪೂಗೋಲನಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ || ೭೨ ||
 ಕರಸೊಬಗಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ವಾರಸಾಂ | ದರಿಯರಿದ್ದರು ಸಭಿತುಂಬಿ ||
 ಸರಸಗಾನವ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ವೀಣಿಕೆ | ನ್ನರಮುಟ್ಟಿ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು || ೭೩ ||
 ಗಾನಕೇಳುತ ತನ್ನ ಸಖರೆಂಟುಮಂದಿ ಸಂ | ಧಾನಿಪರ್ಥಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಗುತ ||
 ವಿನಾಂಕನಿರ್ದನು ಮಲಗ ತಾನೊರಗಿ ಸು | ಮ್ಮಾನದೊಳ್ಳೀಡಿ ಪಾದಗಳಾ || ೭೪ ||
 ಮಲಯಮಾರುತ ಚರಣವನೊತ್ತುತಿರೆ ಹಸ್ತ | ತಳವ ಮಂದಾನಿಲನೊತ್ತೆ ||
 ಕೆಳೆಯರ ನುಡಿಗೇಳುತಿದರ ಮಂತ್ರಿಯ ನೋಡು | ತೊಲವಿನೊಳಿದ್ದನಾ ಮದನಾ || ೭೫ ||
 ಎಲೆಯ ಘಳಿಗೆಗೊಮ್ಮೆ ಕೈನೀಡುತ್ತೊಮ್ಮೆ | ಕೆಲಬಲದತ್ತ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಒಲೆದೊಮ್ಮೆ ತೆರೆಯ ಮರೆಯ ಪೆಂಡಿರತ್ತ ಕ | ಣ್ಣಿಲುಕುತಿರ್ದನು ವಿಡಾಯದೊಳು || ೭೬ ||
 ಒತ್ತಿನೊಳನೈದಿದ್ದಾಗ ಗಂಭೀರಾಂಗ | ವೆತ್ತಿಹರವ ಚಕ್ರಿಯಲ್ಲ ||
 ಚಿತ್ತಜನಲ್ಲವೆ ಓಲಗದೊಳು ತನ್ನ | ಚಿತ್ತಕೆ ಬಂದವೊಲಿದಾರ್ || ೭೭ ||
 ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳು ತೋರ್ಪ ಕಾಮನ ನೋಡುತ | ಮುಟ್ಟಲೆಯಿದ್ದನು ದಕ್ಷಿಣನು ||
 ಕಟ್ಟಿತು ಸಂಗೀತ ಕಳಕಂಠನೆಂಬೊರ್ವ | ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರನಿಂತೆಂದಾ || ೭೮ ||
 ಮನ್ಮಥವೀರ ಮತ್ಯಾಮರನಾಗಲೋ | ಕೋನ್ಮದಕಾರಿ ಸಂಹಾರಿ ||
 ಚಿನ್ಮಾರ್ಗಚಕ್ರಿಯ ಸಖ ಬಂದನವಧಾನ | ಸನ್ನೋಹಿಸೆಲೆ ಪರಾಕೆಂದಾ || ೭೯ ||
 ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನಾನಾಕಲಾ | ದಕ್ಷನು ಪತಿಕಾರ್ಯಹಿತನು ||
 ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕನೆಯ್ದಂದನೊಡೆಯ ಪ | ರೀಕ್ಷಿಸು ಗಲಭೆ ಹೊಯೆಂದಾ || ೮೦ ||
 ನೀಡಿದ್ದ ಕಾಲ್ಗಳನುಡುಗಿಸಿ ಮುನ್ನ ಕೈ | ನೀಡಲೊತ್ತುವುದನು ನಿಲಿಸಿ ||
 ಪಾಡುಗಾರಿಕೆಯೊಳೊಲಗವಾಗಿ ಮನ್ಮಥ | ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು ಬಪ್ಪ ಸಖನಾ || ೮೧ ||
 ಉಡಿಸುತ್ತಿದಂಗವನೋಸರಿಸುತ ಮೆಲ್ಲ | ನಡಿಯಿಡುತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲುತ ||
 ಲಡಕದೊಳೊಡೆಯೊಳೊಯ್ಯನೆ ದಕ್ಷಿಣ | ಕುಡುವಿಲ್ಲನೊತ್ತ ಸಾರಿದನು || ೮೨ ||
 ತಳರ ನಿವಾಳಿ ಪೂಮಾಲಿನಿವಾಳಿಯು | ಸೆಳೆದಿಟ್ಟು ತಾವರೆಯೊಂದಾ ||
 ಳಲರಂಬಗೊಡನೆ ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ | ಲಲಿತದೊಳೆರಗಿದನವನು || ೮೩ ||

ಚಕ್ರೇಶನನುಜಾತ ನರಸುರನಾಗಭೂ | ಚಕ್ರವೋಹನಮೂಲಕರ್ತಾ ||
 ಚಕ್ರವಾಕಧ್ವಜ ತೇನಮೋನಮಯೆಂದು | ಚಕ್ರಿಯ ಸಖನೆದ್ದು ನಿಂದಾ || ೮೪ ||
 ನಾಗರ ಮೊದಲಾದ ಸಖರ ಕಾಣಿಕೆ ಬುದ್ಧಿ | ಸಾಗರನಿತ್ತುದಿದೆಂದು ||
 ಪೂಗಂಪ ಕಸ್ತೂರಿಗಳ ಕಾಣ್ಣೆಗೊಟ್ಟು ಚೆ | ನ್ನಾಗಿ ಮಣಿದನು ಶಿರವನು || ೮೫ ||
 ಬಂದುದುತ್ತಮವಾದುದಿತ್ತು ಬಾ ದಕ್ಷಿಣ | ಯೆಂದೊತ್ತಿನೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿದಿಸಿ ||
 ಕಂದರ್ಪ ನಗುತ ಕುಳ್ಳಿರವೇಳೆ ಕುಳಿತನ | ದೊಂದು ಸಾಲದೆ ರಾಜತೇಜಾ || ೮೬ ||
 ಸುಳಿಯದಿರಬಲೆ ಸೋಂಕದಿರಲೆ ಪ್ರಬಲೆ ನಿ | ಮೊಳು ಮಾತು ಸಾಕು ಕಂಕಣದ ||
 ಬಳೆಗಳ ದನಿದೋರದಿರಿ ಪೆಂಗಳೆಂದಲ್ಲಿ | ಕಳಕಂಠ ಸೊಬಗುದೋರಿದನು || ೮೭ ||
 ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲರು ಸುಮ್ಮನಾಲಿಸುತಿದ್ದರು | ಚಿತ್ತಜನೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣನಾ ||
 ಎತ್ತಣೆಂ ಬಂದೆ ನಿನ್ನೊಡೆಯನನೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ | ಸುತ್ತಿಸಿ ತಂದೆಯೈಯೆಂದಾ || ೮೮ ||
 ಎತ್ತಣೆಂದೆಂಬೆಯ ನಿನ್ನ ಕಾಣುವ ಪುಣ್ಯ | ದತ್ತಣೆಂ ಬಂದೆನಂತಿರಲಿ ||
 ಸುತ್ತಿಸಿ ತಹರಾರು ಜಗವ ಸುತ್ತಿಪ ಕಾಮ | ನತ್ತಣೆಂ ಪಿರಿಯನನೆಂದಾ || ೮೯ ||
 ನೀನು ನಾಗರನು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಚಂಡರು | ಸೇನಾಧ್ಯನಾ ಮಂತ್ರಿಗೂಡಿ ||
 ಏನೇನ ಮಾಡುತಿದ್ದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ದೊರೆಯನೆಂ | ದಾ ನಳಿನಾಸ್ತ್ರನಾಡಿದನು || ೯೦ ||
 ಇರಲೀಯದಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆಸುತಹಿರಿ ನಿಮ್ಮ | ದೊರೆಯೆಂತು ನಡೆದನಂತದನೆ ||
 ಪುರೆಯಿಟ್ಟು ಪೊಗಲ್ಲಿರಿ ನಾಡ ಸುತ್ತಿಸಿ ತಂದ | ಪರಿ ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದು ನಕ್ಕಾ || ೯೧ ||
 ಪರತಂತ್ರಚರಿತನೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ನಾವೊಂದ | ನೊರೆದೆ ಬ್ಬಿಸುವರೆ ಉಬ್ಬಿಸಲು ||
 ಭರತೇಶನುಬ್ಬಾಳೆ ನೆರೆಜಾಣ ನೀವಿಂತು | ವಿರಚಿಸುವರೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೯೨ ||
 ಹೋಗಲ್ವೆ ಬಿಡು ಬಿಡಾ ಮಾತಿನ್ನು ನೀವೊಳ್ಳಿ | ತಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಿರೈ ಸಾಕು ||
 ರಾಗಾರ್ಥ ನಾನೊಂದ ಕೇಳ್ವೆ ನೋಯದಿರೆನ | ಲಾಗಲುಸುರಿ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೯೩ ||
 ಅಲ್ಲವೈ ದಕ್ಷಿಣ ಹಯಗಜಾಭರಣಗ | ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಡವರೊಳಿರಲು ||
 ಎಲ್ಲವ ಸುಲಿದುಕೊಂಡೆಯ್ದಿರೈ ಮರು | ಬಲ್ಲಿದರೈಯೆಂದ ನಗುತಾ || ೯೪ ||
 ಬಡವರಾರೊಡೆಯ ವ್ಯಂತರರು ಖೇಚರರೇನು | ಬಡವರೆ ಮೈಚ್ಚರಲ್ವಿಗರೆ ||
 ಕಡಲೊಳು ಬಿಟ್ಟದೊಳ್ಳಿಂಧುಗಂಗೆಯ ಶಕ್ತಿ | ವಿಡಿದತಿಬಲರಲ್ವೆಯೆಂದಾ || ೯೫ ||
 ಅರ ಕಂಡರು ಮುನ್ನ ದಾರಿಗವರು ವಸ್ತು | ಸಾರವ ತೆತ್ತರೇನರಿಯ ||
 ಭೇರಿಯ ದನಿಗಳ್ಳಿ ಬಂದಿಂತು ಕಂಡರು | ಮಾರನಣ್ಣನನೆಂದನೊಡನೆ || ೯೬ ||
 ಅವರು ಕಪ್ಪಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಯಗಜಾಭರಣ ಮೇ | ಲವಕೆ ನಾಲ್ಕುಡಿಯ ವಸ್ತುಗಳಾ ||
 ಸವಿವಿಲ್ಲನಣ್ಣ ಮುನ್ನಣೆಯಿತ್ತನೆಂದವ | ಸವಿಸವಿಯಾಗಿ ನುಡಿದನು || ೯೭ ||

ವಸ್ತುವಿನಾಸೆಗೆಯ್ದಿದನೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ | ಹಸ್ತದೊಳಹುದೆಮ್ಮ ನೃಪಗೆ ||
 ದುಸ್ತರನೃಪರ ಶಿಕ್ಷಿಸೆ ಗಮಿಸಿದನು ಸ | ಮಸ್ತರ ಸುಖಮಾಡಲೆಂದು || ೯೮ ||
 ಒಡವೆಯ ದೊಡ್ಡಿತನವರು ಚಿಲ್ಲಿನ ಪೆಣ್ಣು | ಪಡೆದಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಭೂವರಗೆ ||
 ಸಡಗರದಿಂದಿತ್ತರಾ ವಸ್ತು ಲೇಸಿನ್ನು | ಬಿಡು ಮಿಕ್ಕ ವಸ್ತುವನೆಂದಾ || ೯೯ ||
 ಅದಕೇನು ಕಡಮೆಮಾಡಿದನೆ ನಲ್ವೆಂಗಳ | ಯುದಿರಡ್ಡ ಬೀಳಬೇಡೆಂದಾ ||
 ಮೃದುವಾಕ್ಯದೊಳು ನೀವು ತಾವೆಂಬನಾ ತೇಜ | ಸದರವೆ ನಾಡ ಭೂಪರಿಗೆ || ೧೦೦ ||
 ತನುಜೆಯರ್ಕಳನಿತ್ತ ನೆವದಿಂದ ನೃಪನರ | ಮನೆಗೆಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದವರು ||
 ಅನುದಿನ ಸುಖದೊಳೋಲಾಡುತಹರೆ ನಮ್ಮ | ಜನಸನಾರ್ಗಸಗನು ಲೇಸಾ || ೧೦೧ ||
 ಚತುರರಾದರು ಕೆಲರೆಮ್ಮರಸನ ಕಂಡು | ವ್ರತಿಕರಾದರು ಕೆಲಕೆಲರು ||
 ಗತಿಮತಿಗಾಣದವರು ಗತಿಮತಿಗಂಡು | ಕ್ಷಿಯೆಲ್ಲ ಸುಖಿಯಾದುದೆಂದಾ || ೧೦೨ ||
 ಶೃಂಗಾರವೆಂತು ಸಾಹಿತ್ಯವದೆಂತು ಸು | ಸಂಗೀತವೆಂತೆಂಬರೆಲ್ಲ ||
 ಸಿಂಗರಿಸುವರು ಜಾಣ್ಣುಡಿದರು ಪಾಡುವ | ರಂಗಜನಣ್ಣನ ಪೊರ್ದಿ || ೧೦೩ ||
 ಅಡವಿಯ ಮಿಗಗಳಂತೆತ್ತರತ್ತತ್ತರ | ನಡೆವರೆಲ್ಲರು ಜಾಣರಂತೆ ||
 ಒಡೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು ಬಿಡಲಾರದಿನ್ನು ಸಂ | ಗಡದೊಳಿದ್ದರು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೦೪ ||
 ಇದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೈ ತನ್ನ ಕಂಡವರ್ | ಚದುರ ಕಲಿತರೆಂದೆಯೆಂದು ||
 ಮದನನಾಡಿದನದಕಾ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕ ಮ | ತ್ತದನೆ ಮಾರ್ಕೊಂಡಿತು ನುಡಿದಾ || ೧೦೫ ||
 ಮೃದುಗುಣಗಣವ ಸೂಚಿಸಿದನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ | ದೊಡವ ಪೇಳ್ವೊಡೆ ಚಕ್ರಧರಗೆ ||
 ಇದಿರಹ ಪಡೆಗಳೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯುಗ್ರಖ | ಡ್ಗದ ಬಲ್ವ ತೋರುವನೆಂದಾ || ೧೦೬ ||
 ಕಂಡಮ್ಮ ಸೂಚಿಸೆನಾಲಿಸೊಂದೆಂಬಿನೊಳ್ | ಕಂಡನು ಬಂದು ಮಾಗಧನು ||
 ಹಿಂಡುವ್ಯಂತರರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೃಪನ ಮೈ | ಗೊಂಡಿದ್ದನೀಗ ಸೇನೆಯೊಳು || ೧೦೭ ||
 ಒಂದುಪೆಟ್ಟಿಲ್ಲದೆರಡ ನೀಡಿತಿಲ್ಲ ಡ | ಬೈಂದು ವಜ್ರದ ಪಡಿಯೊಡೆದು ||
 ಹಿಂದಕೆ ತೆರೆದುದು ಭರತೇಶಗಿರಿದಿಲ್ಲ | ವೆಂದು ಬಾಯ್ಬರೆದು ಪೇಳ್ವಂತೆ || ೧೦೮ ||
 ಬೆನ್ನೊಳೆ ಬೆಂಕಿ ನಾಲಗೆನೀಡಿತಾಗತ್ತು | ಪನ್ನೆರಳುವುದ ನೆಗೆಯೆ ||
 ಮನ್ನೆಯರೊಡೆಯ ಜಾರದೆ ಬಂದನಮರರು | ಚೆನ್ನಲರ್ವಳೆಯ ಕರೆದರು || ೧೦೯ ||
 ಪೆಟ್ಟಿನೊಂದನು ನೀಡೆ ಬೆಟ್ಟವದರಿತು ದಿಂ | ಕಿಟ್ಟಿದಾರ್ಭಟ ಸುರಾಂಗಣಕೆ ||
 ಬಿಟ್ಟರು ಗರ್ವವ ಖಗರು ಮ್ಲೇಚ್ಛರು ತಂದು | ಕೊಟ್ಟರು ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯಾ || ೧೧೦ ||
 ಘೋರವೃಷ್ಟಿಯ ಕರೆದುಗ್ರದೇವತೆಗಳ | ಗಾ ರಾಯ ಮಣಿದುದಿಲ್ಲವನ ||
 ನೀರಭಟರೆ ಮುರಿಯಟ್ಟಿದರಾತನ | ಕೂರಸಿಗಿದಿರಹರಾರು || ೧೧೧ ||

ಅಂಕಮಾಲಿಯ ಬರಿಸುವನೆಂದು ಮೊದಲೊಂದು | ಡೊಂಕುಮಾಲಿಯನುಜ್ಜುವಾಗ ||
 ಝಂಕಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಭೂತಗಳಾಗವ | ನೂಂಕುರೆ ಹಲ್ಲ ಕುಟ್ಟಿಸಿದಾ || ೧೧೨ ||
 ಕಂತುರಾಜೇಂದ್ರ ಲಾಲಿಸು ಚಕ್ರಧರ ಹಿಮ | ವಂತಶೈಲವನೊಡೆಹೊಯ್ದು ||
 ಮುಂತೆ ರಾಜ್ಯವ ಸಾಧಿಸುವನೆಂದು ನೋಡಿದ | ಸಂತೈಸಿದವು ನಾವು ಬಿಡದೆ || ೧೧೩ ||
 ಅವನ ಸಾಹಸಕಿದಿರಹರಾರು ಜಗದೊಳು | ಜವನೆ ಮೃತ್ಯುವೆ ದೈತ್ಯಕುಲವೆ ||
 ಅವರು ಮೆಚ್ಚುವರು ನಮ್ಮೊಡೆಯ ನಾಡಾಡಿಯೆ | ವಿವರಿಸು ಸ್ವಾಮಿ ನೀಯೆಂದಾ || ೧೧೪ ||
 ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿ ಧರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತಾದ | ಮೇಲಾ ಸಾಹಸವ ತೋರುವನು ||
 ಪೇಳಲಿಚ್ಛೆರಿ ಚಕ್ರಧರನ ಸಂಪತ್ತ ಪೂ | ಗೋಲ ಬಲ್ಲಹ ಲಾಲಿಸೆಂದಾ || ೧೧೫ ||
 ಕಮ್ಮಗೋಲಿಂದ ಮೂಜಗವನಂಡಲಿವಾತ | ತಮ್ಮನು ಭಟರಿಂದ ನೃಪರ ||
 ಹೆಮ್ಮೆಯ ಬಿಡಿಸುವನಣ್ಣನೆಂಬಾಗಹೊ | ನಿಮ್ಮ ಮಿಕ್ಕಧಿಕರಾರಿಂದಾ || ೧೧೬ ||
 ನೀವ್ರಗಣ್ಯರೆಂದಾಡಲೇತಕೆ ನಿಮ್ಮ | ಸೇವಾನುಮತದೊಳಾಚರಿಸ ||
 ನಾವೆಲ್ಲರಧಿಕರೆಂಬುದು ಲೋಕವೆಂದನಾ | ಕಾವನ ಸಖರು ಲೇಸೆನಲು || ೧೧೭ ||
 ಅಲ್ಲವೆ ಚಕ್ರಿಗಾರದಿರಾತನನುಜನೀ | ಘುಲ್ಲಾ ಸ್ವಗಾರದಿರವರ ||
 ಮೆಲ್ಲದಿವಿದಾವು ಧನ್ಯರಾದೆವು ಲೇಸ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದೈಯೆಂದರವರು || ೧೧೮ ||
 ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮಮಂತ್ರಿ ಕೇಳಿದೈ ನುಡಿನ ದ | ಕ್ಷಿಣನ ಚಾತುರ್ಯವನೆಂದಾ ||
 ಗುಣವನುಳ್ಳುದನಾದಿದನು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಪೂ | ಗಣಿಯಗಾ ಮಂತ್ರಿ ಸೂಚಿಸಿದಾ || ೧೧೯ ||
 ನೀನತಿದಕ್ಷ ನಿನ್ನಣ್ಣನಗ್ಗನೆಯೆ | ದೇನುಪಚಾರದ ನುಡಿಯೆ ||
 ಭಾನುಚಂದ್ರರ ಲೋಕ ಬಣ್ಣಿಪಂತಿಹುದೆಂದು | ಮಿನಾಂಕಗೊರೆದನಾ ಸಚಿವಾ || ೧೨೦ ||
 ಎರವಿಲ್ಲದದು ನೋಡು ಚಕ್ರಿಯ ಮಂತ್ರಿಮಿ | ತ್ತರುಗೂಡಿ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾ ||
 ಬರುತಿರ್ದ ಸಖನ ಕೈಯೊಳು ಕಳುಹಿದರದು | ದೊರೆಯ ಸದ್ಗುಣವತ್ತಿಯೆಂದಾ || ೧೨೧ ||
 ಇಂದಿಗೋಲಗ ಸಾಕು ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕ | ಬಂದಲಸಿಕೆಯ ಹಿಂಗಿಸಲಿ ||
 ಮುಂದಾತನೆಯ್ದಂದ ಕಾರ್ಯವ ಬೆಸಗೊಂಬ | ವಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ ಮನ್ನಥಗೆ || ೧೨೨ ||
 ಗಮ್ಮನೀತಗೆ ಪಡಿಬೀಡಾರಗೈಸೆಂದು | ಕಮ್ಮಗೋಲನು ಮಂತ್ರಿಗೊರೆದಾ ||
 ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿದ್ದ ಬೀಡಾರವೇಕೆಂದು | ಸಮ್ಮಾನಿಸಿದರಾಗ ಸಖರು || ೧೨೩ ||
 ಭರತೇಶ ಬಿಜಯಂಗೈದನಾದರೆ ದೇವ | ರರಮನೆಯತ್ತಿ ಬಿಡಾರಾ ||
 ದೊರೆಯ ಸಖಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೆ ಬಿಡಾರವೆ | ದೆರವಿಲ್ಲದೆಲ್ಲರಾದಿದರು || ೧೨೪ ||
 ನೆವದಿಂದ ಬಂದನೀ ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕ | ನವಗದೊಂದೊಸಗೆಯಾಯ್ತೆಂದು ||
 ಸುನಿಟನಾಗರದಕ್ಷಿಣಾಂಕ ಮುಂತಾದಂಗ | ಭವನ ಸುಮಿತ್ರರಾದಿದರು || ೧೨೫ ||

ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಗೆ ಮತ್ತೀತನ | ಪಡೆಯ ಮನ್ನಿಸು ಮಂತ್ರಿಯೆಂದಾ ||
ನಡೆಯೆಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸೆಂದು ತನ್ನಯ ಸಖ | ರೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ಮದನಾ || ೧೨೬ ||

ಬೆಲೆನೆಂಗಳೆಲ್ಲರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹೊಂದೊಡ | ರುಲಿಯೆ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ||
ಅಳವಿಯೊಳೆದ್ದು ತನ್ನಯ ರಾಣಿಯರುಗೂಡಿ | ನಿಳಯವ ಹೊಕ್ಕನಾ ಮದನಾ || ೧೨೭ ||

ಈ ಮಂತ್ರಿಸಖರು ತನ್ನತ್ತಲೀ ಭುಜಬಲಿ | ಸ್ವಾಮಿ ಬೇರಾಗಿದ್ದನೆಂದು ||
ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥಿ ದಕ್ಷಿಣ ನೆನವುತೆಯಿದ್ದನಿದು | ಕಾಮದೇವಾಸ್ಥಾನ ಸಂಧಿ || ೨೨೮ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಸ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೨೯ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಣಾರ್ತಿಯೊಳು || ೧೩೦ ||

ನಿಟ್ಟುಸುತಖಿಳವೀರಾನುಯೋಗವ ಬೇರು | ಪಟ್ಟಹ ವಿಮಲಸ್ವರೂಪಾ ||
ದಿಟ್ಟುಮನಸುತುಂಬಿ ನನ್ನೊಳಿರಾ ಮೋಕ್ಷ | ಮುಟ್ಟು ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೩೧ ||

ಸಂಧಾನಭಂಗಸಂಧಿ.

ನಿರ್ಮಲೋಪಾಯ ನಿಶ್ಚಿಂತಾಭಿಪ್ರಾಯ ಜ್ಯೋತಿಃ | ತಿರ್ಮಯ ತೀವ್ರಪ್ರಕಾಶಾ ||
ನರ್ಮದೋಚ್ಚಾಪ್ಯವ ನಡೆಸು ನವೀನಾತ್ಮ | ಧರ್ಮಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಮದನನ ಸಖರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ | ಹೃದಯದರ್ಭವನಾಡಿ ತೋರಿ ||
ಹದಗೈದುಕೊಂಡೆಯ್ವ ಮರುದಿನ ಕಂಡನು | ಮದನನನಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ || ೨ ||
ಬಂದುದೇನೈ ಹೇಳು ದಕ್ಷಿಣ ನೀನೆಂದು | ಕಂದರ್ಪ ಕೇಳಿದನಂತದಕೆ ||
ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಾ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕನಿಂ | ತೆಂದನೇನೆಂಬಿನಿಂಬರಿದು || ೩ ||
ಬಿನ್ನಹ ಸ್ವಾಮಿ ದೊಡ್ಡೊಡೆಯನ ಸೋದರ | ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕೊಡೆಯ ನಾಡೊಡೆಯ ||
ಚಿನ್ನಿಗರೊಡೆಯ ನಿನ್ನವನ ಬಿನ್ನಹವ ಪ್ರ | ಸನ್ನಚಿತ್ತದಿ ಲಾಲಿಸೆಂದಾ || ೪ ||
ರಾಯಗೆ ಧರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತಾದಮೇಲೆ ಮಾ | ಗರ್ವಯದೊಳಯ್ಯನ ಕಂಡಾ ||
ತಾಯ ಕಂಡನು ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ ಕಾಣ್ಬರ್ತಿ | ಯಾಯಿತೆಂದಾಯದೆಂಟೊಳಗೆ || ೫ ||
ತಮ್ಮನ ನೋಳ್ಪಂದವೇನೆಂದು ಗೂಢದೊ | ಕ್ಷಮ್ನ ಕೇಳುವನು ಕೇಳಿದೊಡೆ ||
ತಮ್ಮನ ಕಾಣ್ಬರ್ತಿ ನಿನಗಾಯ್ತು ನಿನ್ನನಾ | ತಮ್ಮ ಹಾರನೆಯೆಂದೆವಾವು || ೬ ||
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಂದತಿಮುದ್ದಾಗಿ ಪೊರೆದನೈ | ಕಮ್ಮಗೋಲನನಯ್ಯನಂದು ||
ಸುಮ್ಮನಿರಲಿ ಸುಖದಲಿ ಸುತ್ತಲೇಕೆ ಚಿ | ಕ್ಕಮ್ಮಗೊಬ್ಬನೆ ಮಗನೆಂದಾ || ೭ ||
ಚಿಕ್ಕಮಾತೆಯ ನಾಳೆ ಸಾಕೇತಪುರಕೆ ತ | ಮ್ನುಕ್ಕನು ಕರೆಸುವುದುಂಟು ||
ಸಕ್ಕರೆವಿಲ್ಲನಾಗಿಯ್ತುಹನವನನು | ಚಿಕ್ಕತಾಯನು ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದಾ || ೮ ||
ಅರಮನೆಯೊಳು ನೀವು ಸಂಧಿಸಿ ಮಾತಾಡಿ | ದರೆ ನವಗದ ಕೇಳಲರಿದು ||
ಧರೆ ತೆರಪಾದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸೆ ನಾವು ಸ | ವರು ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದೆಳಸಿದೆವು || ೯ ||
ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರು ನೀವು ಸಂಧಿಸಿ ನುಡಿವೊಂದು | ಸಿರಿಗಾಣಲರ್ತಿಸುತಹರೆ ||
ತೆರಳುತ್ತ ಗ ಸ್ಮರಪುರದಿದರಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸೆ | ಧರಣೀಶನದಕೊಡಂಬಟ್ಟು || ೧೦ ||
ದೊರವಲ್ಲೇಗ ನಿನ್ನೂರ ಸವಿೂಪದೊ | ಛಾರಾಯನಿದ್ದನರ್ತಿಯೊಳು ||
ಹಾರಯ್ವದವರ ಕಣ್ಣರ್ತಿಯ ಸಲಿಸೆಲೆ | ಮಾರಯೆಂದೊಡನಡ್ಡ ಬಿದ್ದಾ || ೧೧ ||
ವಿಳೇಳು ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡೆನೆ ಕುಳಿತನು | ಕೇಳು ದಕ್ಷಿಣ ನಿಮ್ಮ ಪುರಕೆ ||
ಲೀಲೆಯೊಳೆಯ್ದಿರೈ ನಿಮ್ಮಾಣೆ ಪೇಳ್ವಂತೆ | ನಾಳೆ ನಾನೆಯ್ತುಹನೆಂದಾ || ೧೨ ||
ಇರ್ವರ್ಗ ನಿವರ್ತಿಯೊಂದೆಯಾಯ್ತುಹುಡುಮ್ನು | ಸರ್ವರ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು ||
ಸಾರ್ವಭಾಮನು ನಿಂದ ಮೇಲಿನನ್ನು ಸಂಧಿಪು | ದುರ್ವಗುತ್ತಮ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೧೩ ||

ಮೇರು ನಿಂದಂತೆ ನಿಂದನು ಚಕ್ರಿ ನೀನೆಯ್ತೆ । ಮೇರುಗಳೆರಡು ಸಂಧಿಸಿದ ॥
 ಗೌರವವಹುದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಜಗಂ । ಭೀರಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆ ॥ ೧೪ ॥
 ವ್ಯಂತರರಂಬರೇಚರರು ಭೂಭುಜರು ನೋ । ಛಂತರಂಗಾಶಿಯೊಳಿದ್ದು ॥
 ಕಂತುವೆಯ್ತಂದುದಿಲ್ಲಿಂಬಾಗ ಮುಖವು ನಿ । ಪ್ತಾಂತಿಯಾಗದೆ ಸೊಲ್ಲಿಸೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥
 ಲೋಕಾನಂದವ ಮಾಳ್ವನಲ್ಲದೆ ನೀನು । ವ್ಯಾಕುಲದೋರುವ ಸುಖಿಯೆ ॥
 ಈ ಕಾರ್ಯಕೆಂತುಟೆಂದೆನಬೇಡ ಮಕರಪ । ತಾಕ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥
 ಬಹೆನಹುದೆನಗೊಂದುಕಾರ್ಯವುಂಟೆಂದಿಂದ । ಬಹುದಕ್ಕೆ ಬಗೆ ಬಾರದೀಗ ॥
 ಮಹಿಪನ ನೀನೊಂದುತಂತ್ರದಿಂದೇಳಿಸಿ । ಗೃಹವನೆಯ್ದಿಸು ನಡೆಯೆಂದಾ ॥ ೧೭ ॥
 ಬೇಡವೈ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆಯ್ತೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ । ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮಯ ವಿಳಾಸವನು ॥
 ನೋಡದ ಪಡೆಗೆ ಸಂತಸಮಾಡು ವಿರಸವ । ಮಾಡುವುದುಚಿತವೆಯೆಂದಾ ॥ ೧೮ ॥
 ಭರತರಾಜನ ಕಾಣ್ಣ ಕಾರ್ಯದಿಂದಧಿಕದ । ಪರಕಾರ್ಯವುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳು ॥
 ಬರೆಯದಿರಿಂತಂತುಟೆಂದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು । ಕರಗಳ ಮುಗಿದನಾ ಸುಮುಖಾ ॥ ೧೯ ॥
 ಆವ ಬಗೆಯಲಾದರೊಮ್ಮೆ ನೀನೆಯ್ತುಂದ । ಸೇವೆಯ ನೀ ನೋಡುತಿರ್ಪೆ ॥
 ನಾವಿಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವ ನೋಳ್ವೆವೈಯೆಂದು । ಕಾವನಾಡಿದನಾತನೊಡನೆ ॥ ೨೦ ॥
 ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕೆ ಹಾನಿಯಪ್ಪಂತೆ ನಾನೊಂದ । ಬಿನ್ನವಿಪಾಗನ್ಯರವನೆ ॥
 ನನ್ನ ಸೇವೆಯ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೆ ಪಾಲಿ । ಸೆನ್ನ ಬಿನ್ನಹವ ನೀನೆಂದಾ ॥ ೨೧ ॥
 ಬಲ್ಲೆನೈ ನೀನಿಷ್ಟು ಜಾಣನೆಂಬುದ ಮಾತಿ । ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನು ಚಾಳ್ವಿಸದಿರು ॥
 ಸಲ್ಲದು ನನಗೀಗ ಬಹುದೆಕೆಹೋಗಿಂದು । ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನಾಡಿದನು ॥ ೨೨ ॥
 ಅಣ್ಣನೊತ್ತಿಗೆ ಗಮಿಸುವರಾಗದೆಂದಿಂತು । ಬಣ್ಣಿಸುವರೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ ॥
 ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿಮಾಗತನೊಡೆಯನೈ ನೀನಿಂತು । ಬಣ್ಣವಿಕ್ಕದಿರು ಸಾಕೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥
 ದಂಡುವೆರಸಿ ನಿಂದು ಕಾಮನ ಕರೆಯೆಂದು । ತೊಂಡರ ಕರೆಸುವಂತೆನ್ನಾ ॥
 ದಂದಿಸುತಿಡ್ಡನಣ್ಣನೊ ಈತನೊಡೆಯನೊ । ಕಂಡುದ ಹೇಳು ನೀನೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥
 ಗುರುಹಂಸನಾಥ ನೀವಿಂತಾಡುವರೆ ಸ್ವಾಮಿ । ದೊರೆಗಳು ನಾನಾಸೆವಟ್ಟು ॥
 ಇರಿಸಿದೆವಲ್ಲದೆ ಚಕ್ರಿ ನಿಂದನೆ ನಾವು । ಸಿರಿಗೆಡರಲ್ತೆ ಹಾಯೆಂದಾ ॥ ೨೫ ॥
 ಧರಿಯ ತೂಕದ ಚಕ್ರ ಧರನ ನಿಲಿಸಿದೆವು । ಪಂವಾರಕಂಗಜೋತ್ತಮನ ॥
 ಸಿರಿದೋರ್ಪೆನೆಂದು ನೆನೆದೆವೆಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದೇ । ವರಿಗಾದುದಿಲ್ಲಹಾ ಯೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥
 ಮನದೊಳೊಂದಿದ್ದು ಮಾತಿನೊಳೊಂದ ನುಡಿವುದು । ನನಗೆನ್ನ ಪಡೆಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು ॥
 ನಿನಗೆ ನಿನ್ನೊಡೆಯಗೆ ಸಲುವುದೆ ಠಕ್ಕನ । ವಿನಯವೇಕೆಂದನಾ ಮದನಾ ॥ ೨೭ ॥

ಠಕ್ಕಾವುದೊಡೆಯೆಯೆಂದನು ಹೇಳಬೇಕೆ ಬೇ । ಕಕ್ಕಟ ನೀವಾತ್ಮರತರು ॥
 ಠಕ್ಕನಾಡಿ ನಾನೆ ತಪ್ಪಿ ನುಡಿದೆನದ । ಲೆಕ್ಕಿಸಬೇಡ ಹೋಗಿಂದಾ ॥ ೨೮ ॥
 ದೇವರ್ಗ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆನುಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಠ । ಕ್ಯಾವುದೆಂದದ ಸೂಚಿಸೆಂದಾ ॥
 ನೋವು ಬಹುದು ಸಾಕು ಹೋಗಿಂದ ನಿನ್ನಿಂದ । ನೋವುಂಟೆ ಉಸುರುಸುರೆಂದಾ ॥ ೨೯ ॥
 ಚಕ್ರ ನಿಂದರೆ ನನ್ನ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬ ಪ । ರಾಕ್ರಮಾರ್ಥಕೆ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟು ॥
 ಚಕ್ರ ಕಳುಹೆ ಬಂದು ಬಣ್ಣವ ನುಡಿಯುವೈ । ವಕ್ರವನರೆದೆ ಹೋಗಿಂದಾ ॥ ೩೦ ॥
 ನೀನು ಮಾಜಿದೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟಿನ್ನ । ಮಾನಿಸಮಾಜಿದರಿವನು ॥
 ತಾನೆ ಬಂದೊಬ್ಬ ಹಿತವನೆನಗೊರೆದನೈ । ನಾನಾರ್ಥ ಸಾಕು ಸಾಕೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥
 ನಿಂದಿತು ಚಕ್ರ ನೀವ್ವಿರೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ । ಸಂದಿಸಲೆಂಬರ್ಥಕಾಗಿ ॥
 ಮಂದಿ ಹಾರಿತು ಕಂಡ ನಿಮ್ಮನೋಲೈಸುವೆ । ನೆಂದು ಹಾರದೆ ಚಕ್ರವೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥
 ಒಳಗನೆಯದಲ್ಲಿ ಜಾಣ್ಣೋರಬೇಕಹು । ದೊಳಗ ಕಂಡವರಿದಿನೊಳು ॥
 ಸಲುವುದೆ ಜಾಣ್ಣೆ ಸಾಕೈ ಸಮ್ಮನಿರು ಮಾತ । ಕಲಿತೆಯೆಂದಾಡುವೆಯೆಂದಾ ॥ ೩೩ ॥
 ಏನಿಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು ನಿನ್ನೊಡೆಯಗೆ ಧರಣಿಯ । ಭೂನಾಥರೆಗೆ ತಣಿಯದೆ ॥
 ಸೇನೆಯ ಮುಂದೆನ್ನನೆರಗಿಸಿಕೊಂಬ ಬ । ಲ್ತಾನಕೆ ನಾನೆಯ್ವ ಬೇಕೆ ॥ ೩೪ ॥
 ಸೇತುಗಳಲ್ಲಿ ಖೇಚರರು ಭೂಚರರೆಲ್ಲ । ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಂತರರು ॥
 ಸೇತುಭೂತಗಳಂಜಿ ನಮಿಸಿದರೆನೆ ಮೀನ । ಕೇತುವೆರಗುವನೆ ತನಗೆ ॥ ೩೫ ॥
 ಎರಗುವುದಕೆ ಪ್ರಸ್ತವೇನು ತನ್ನಯ ಹಂಗು । ಕಿರಿದುಂಟೆ ನನಗಯ್ಯನಂದು ॥
 ಪಿರಿಚಿಕೊಟ್ಟುಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಿಹನು ಕ । ಣ್ಣಿರುಬಾಯ್ತು ತನಗಿದ ನೋಡಿ ॥ ೩೬ ॥
 ತುಂಬಿದ ರಾಜ್ಯವ ತನಗಿತ್ತು ಪಿತ ಕಿರಿ । ದುಂಬಳಿಯಿತ್ತು ನನಗೆ ॥
 ಕಂಚೆಳಗದ ನೋಡಿ ಕೆಚ್ಚ ಗಾದುದೆ ನಮ್ಮ । ಹೊಂಬಣ್ಣ ದೊಡಲಣ್ಣ ಗೆಂದಾ ॥ ೩೭ ॥
 ಉಂಬಳಿಯೇನು ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ನಿನಗೆ ತನ್ನ । ತುಂಬಿದ ಧರಿಯೊಳರ್ಥವನು ॥
 ಇಂಬರಿದೇವನೆಂದೆಮ್ಮೊಳಾಡಿದನಿತ್ತು । ಟೆಂಬರೆ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆಂದಾ ॥ ೩೮ ॥
 ಅಲ್ಪರ ನುಡಿವಂತೆ ನುಡಿಯದಿರಲೆ ಸ್ವಾಮಿ । ಬಲ್ಪಿನ ಚಕ್ರನಾಯಕನಾ ॥
 ಮೆಲ್ಪಿನ ಗುಣ ನಿನ್ನ ಸೊಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕರಿಣದ । ಬಲ್ಪವೇಕೆಂದು ಕೈಮುಗಿದಾ ॥ ೩೯ ॥
 ಬಿಡೆಯಲಾ ನಿನ್ನ ಜಾಣ್ಣೆಯ ಮತ್ತು ನನಗೊಂದು । ಪೊಡವಿಯಾಸೆಯ ತೋರಿ ಕರೆದು ॥
 ಒಡೆಯನ ಕಾಲ್ಗೆ ರಗಿಪೆನೆಂದು ನೆನೆವೆಯೈ । ಬಡಮನದವನೆ ನಾನೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥
 ಗುಣಕೆರಗುವನಹುದಣ್ಣನೆಂದೊಮ್ಮೆ ರಘುಂ । ಕಣೆಗೆರಗುವನೆ ತಾನೀಗ ॥
 ಅಣೆದೋರಿ ನಿಂದು ಬಣ್ಣಕೆ ನಿನ್ನ ಕಳುಹಿ ಪ್ರೇ । ರಣಿಸುತಿದ್ದನು ಭಾವು ನೋಡ ॥ ೪೧ ॥

ಹೆಡ್ಡೆ ರೆನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದವರೀತನೋಲೆಗೇ । ಳೊಡ್ಡ ಳಿದೋಡಿದರ್ತಪಕೆ ॥
 ದೊಡ್ಡ ಕಾಯವ ತೋರುತಿಡ್ಡೆನು ನನ್ನೊಡ । ನೊಡ್ಡ ಗೂಡಿದರಾದರೈಲ್ಲ ॥ ೪೨ ॥
 ಅಪ್ಪಾಜಿ ಕೊಟ್ಟ ತೇಜದೊಳೆನ್ನ ಸೋದರ । ರೊಪ್ಪದೊಳರಲೆಂಬನಣ್ಣಾ ॥
 ಕಪ್ಪನ ತೆರಲೆರಗಲಿಯೆಂಬನಣ್ಣನೆ । ತಪ್ಪಲ್ಲ ಲೇಸಣ್ಣನೆಂದಾ ॥ ೪೩ ॥
 ಉತ್ತಮರಾಣಿಯ ಮಗನೊಬ್ಬನೆನ್ನನು । ತೊತ್ತಿರ ಮಗನ ಕಾಣ್ಬಂತೆ ॥
 ಒತ್ತಂಬದಿಂದೆನ್ನ ಕರೆಸುತಿಡ್ಡೆನು ಭಾಗ್ಯ । ವೆತ್ತಣ್ಣನತ್ತೆ ಲೇಸೆಂದಾ ॥ ೪೪ ॥
 ಕೇಳಿಬ್ಬರರಸಿಯರುಂಟೈಸೆ ದೊರೆಪಾಟಿ । ಉಳಿಗವಣ್ಣೆಲ್ಲ ಪಿತಗೆ ॥
 ಉಳಿಗದವರ ಮಕ್ಕಳ ಕರೆವಂತೆಮ್ಮ । ಕೇಳಬಹುದೆ ನಿಮ್ಮ ನೈಪತಿ ॥ ೪೫ ॥
 ನನ್ನ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗಟ್ಟಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿಯು ಸಖ । ರೆನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾ ॥
 ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಟ್ಟಿದಾಗೂಳಿಗವೆಣ್ಣಾತ । ಬಿನ್ನಣೆಪರೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ ॥ ೪೬ ॥
 ನುಡಿಯಲಂಜುವನೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಚಿತ್ತೈಸು ದೊ । ಡೊಡೆಯ ತನ್ನಯ ಮಂತ್ರಿಸಖರಾ ॥
 ಬಡತಾವಿಗಟ್ಟನಟ್ಟದರೇನು ನಮ್ಮ ಚಿ । ಕೊಡೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥
 ಅಲ್ಲವೈ ನೀವೆನ್ನ ಚಾಳೈಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯ । ರೆಲ್ಲವ ಮಾಳ್ವರಂತದಕೆ ॥
 ಪುಲ್ಲಾಸ್ತ್ರ ಮರುಳಾಗಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನ । ಮೆಲ್ಲಡಿವಿಡಿವನೆಯೆಂದಾ ॥ ೪೮ ॥
 ಅಟ್ಟೋಲೆಗಳನಟ್ಟಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕನುಜರ । ದಟ್ಟಿಸಿ ತಪಸಿಗೋಡಿಸಿದಾ ॥
 ದಿಟ್ಟನೆಂಬುದನಂದೆನಗೇಗ ಕಳೆಯನ । ನಟ್ಟಿದನೈ ಬಲ್ಲೆವೆಂದಾ ॥ ೪೯ ॥
 ಹುಸಿವಿನಯವ ತೋರುತಂಜಿಸುತೆಮ್ಮ ಚಾ । ಳಿಸುವುದ ಕಂಡೆಮ್ಮ ಹೃದಯ ॥
 ಬಿಸಿಯಾಗದಿಹುದೆ ತಂಪೆನಿಸ ಚಂದನಮಥ । ನಿಸಿ ಹೊಸಕಿಡಿ ಸೂಸದಿಹುದೆ ॥ ೫೦ ॥
 ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕನೆಗೆ ನಿನ್ನೊಡೆಯನ ಗುಣವನೊ । ಕೃಣಿಸುವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾ ॥
 ಕುಣಿದಾಡುತಿದೆ ನನ್ನ ಕೆರಳಿಸಬೇಡ ದ । ಕ್ಷಿಣ ಹೋಗು ಹೋಗು ಸಾಕೆಂದಾ ॥ ೫೧ ॥
 ಕಂಬನಿದುಂಬಿದನೊಡನೆದ್ದು ದಕ್ಷಿಣ । ಮುಂಬಟ್ಟಿಯೊಳಗಡ್ಡೆ ಬಿದ್ದು ॥
 ಇಂಬುಗೊಳ್ಳೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ನೋಯಿಸಿದೆನೇ । ನೆಂಬೆ ನಾನತಿಕ್ರೂರನೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥
 ಒಡೆಯರಿಬ್ಬರನೊಡಗೂಡಿ ನೋಡುವೆವೆಂದು । ಸಡಗರಗೊಂಬೆವು ನಾವು ॥
 ಕಡುಪಾಪಿಗಳು ನೆನೆದುದು ಫಲಿಸುವುದೆ ಚಿ । ಕೊಡೆಯೆಯೆಂದತ್ತತ್ತು ನುಡಿದಾ ॥ ೫೩ ॥
 ಮೂಲೋಕಕಮೃತವ ಕರೆವನ ಮನದಲ್ಲಿ । ಜ್ವಾಲೆಗೊಳಿಸಿದೆನು ನಾನು ॥
 ಹಾಲು ಬಪ್ಪಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರ ಬರಿಸಿದೆ ನಾನು । ಮೂಲೋಕಕತಿಪಾಪಿಯೆಂದಾ ॥ ೫೪ ॥
 ಪಾಪಿಯಲ್ಲೇಳೇಳು ಪೋಗಂದನೊಡನೆದ್ದು । ಪೋಪೆನೆಂದವನು ಪೋಗುತಿರೆ ॥
 ಹೋ ಪೋಗದಿರು ದಕ್ಷಿಣಾಂಕ ನಿಲ್ಲಿಂದು ಸ । ಮೀಸದ ಮಂತ್ರಿ ಮಾರ್ಕೊಂಡಾ ॥ ೫೫ ॥

ಅಂಜುವೆನೊಡೆಯ ನಿಮ್ಮಯ ಕೋಪಕಿರಾರು । ನೀಂ ಜಾಣದೊರೆಯದರಿಂದ ॥
 ಕಂಜಾಸ್ತ್ರ ನೀವಿಕ್ಕಿದಾಜ್ಞೆಗೊಳಗು ಲಾಲಿ । ಸಂಜದಿನ್ನಾಡುವೆನೆಂದಾ ॥ ೫೬ ॥
 ಪುರುಪರಮೇಶನ ಸುತರು ನೀವಿಬ್ಬರು । ವಿರಸವ ನುಡಿದಾಡಿದಾಗ ॥
 ಧರೆಯೊಳಿದ್ದವರಿನ್ನು ಸಹಜದಿ ನಡೆವರೆ । ಮರುಳುಗೊಂಡಾಡರೆ ವಿಭುವೆ ॥ ೫೭ ॥
 ಅಣ್ಣನೊತ್ತಿಗೆ ನೀನು ಗಮಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ । ಕಣ್ಣ ಕೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ॥
 ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮದಿರಿನ್ನು ಜಗದೊಳಿದ್ದವರೆಲ್ಲ । ಡೊಣ್ಣೆಯೊಳ್ಳಡಿದಾಡದಿಹರೆ ॥ ೫೮ ॥
 ಓಜೆಯ ಮಾರಿ ಬಂದವರಿಗಾಜ್ಞೆಯ ಮಾಳ್ಪು । ರಾಜರೋಜೆಯ ಮಾರಿ ನಡೆಯೆ ॥
 ಓಜೆವೇಳ್ವರು ಆರು ಬೇಡೆಂದು ಸುಖರೆಲ್ಲ । ರೋಜೆಯಿಂದೆರಗಿ ಪೇಳಿದರು ॥ ೫೯ ॥
 ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯ ತಂದೆಗೆ ಮಗ ತನ್ನಯ । ಪುರುಷಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯೆರಗದಿರೆ ॥
 ಹಿರಿಯಣ್ಣಗನುಜರೆರಗದಾಗ ಮಳೆಬೆಳೆ । ಧರೆಯೊಳುಂಟೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ ॥ ೬೦ ॥
 *ಆದರ ಮೇಲೊಡೆಯ ನಿನ್ನಣ್ಣನು ನೀನು ಲೋ । ಕದೊಳ್ಳಿಲ್ಲರಂದದ ನೃಪರೆ ॥
 ತ್ರಿದಶಲೋಕದ ಮೆಚ್ಚಿನರಸುಗಳಲ್ಲವೆ । ಇದ ನೆನೆವರೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ ॥ ೬೧ ॥
 ನನ್ನದೆಯೊಳು ಹೊಳೆದುದ ನಾನು ಮಾಡದೆ । ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನು ॥
 ನಿನ್ನೊಳಾಲೋಚಿಸು ಮಿತ್ರರೇನರಿಯರೆ । ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗಿಹರೆಂದಾ ॥ ೬೨ ॥
 ಕಾಮನ ಸುಖರು ದಕ್ಷಿಣನಾಗರಾದಿಗ । ಳಾ ಮಾತಿಗಿಲ್ಲರೊಗ್ಗಾಗಿ ॥
 ನೇಮಗಂಡಾಡಿದ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮಮಂತ್ರಿ । ಸ್ವಾಮಿ ಮೆಚ್ಚುವನೆಂದರಿಡಕೆ ॥ ೬೩ ॥
 ಪರಮುಖಜಾಣನೆ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನರಿಯದ । ಸುರುಚಿರಕಲೆಗಳೇನುಂಟೆ ॥
 ಹಿರಿಯಣ್ಣನೆಡೆಗೆಯ್ದನೆಂಬುದಿದುಚಿತವೆ । ಸ್ವರಿಸಿ ನೋಡೆಂದರಾ ಸುಖರು ॥ ೬೪ ॥
 ಮೃದುಚಿತ್ತನೆಂಬರು ನಿನ್ನ ನಿನ್ನೊಡನಾಡಿ । ಚದುರರೆಂದಾಡುವರೆಮ್ಮಾ ॥
 ಇದ ನೀನು ನೆನೆದಾಗ ನಿಮಗೆಮಗಿನ್ನು ಲೋ । ಕದೊಳುಂಟೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ನೃಪತಿ ॥ ೬೫ ॥
 ಅಣ್ಣನೆಂಬಾಗ ನಿನ್ನಣ್ಣನೆಲ್ಲರ ಪಾಟಿ । ಯಣ್ಣನೆ ತಮ್ಮನೆಂಬಾಗ ॥
 ಅಣ್ಣಪ್ಪಂದಿರ ಪಾಟಿಯನುಜನೆ ನೀನಿಂತು । ಬಿಣ್ಣೆತು ತೋರ್ಪರೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ೬೬ ॥
 ಜಗಕಗ್ರಗಣ್ಯರು ನೀವು ಕೂಡಿರಲದು । ಜಗದ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಮ್ಮಾರ್ತಿ ॥
 ದುಗುಡಬೇಡೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿ ಕೈ । ಮುಗಿದಡ್ಡು ಬಿದ್ದರಾ ಸುಖರು ॥ ೬೭ ॥
 ಏಳೇಳು ಮಂತ್ರಿ ಸಾಕೇಳಿರೈ ಸುಖರೆಂದ । ಪಾಲಿಪೆನೆನ್ನೆಮ್ಮ ನುಡಿಯಾ ॥
 ಮೇಲೇಳುವೆಂದರೊಂದೆರಡುಮಾತುಂಟದ । ಕೇಳಿರೈಯೆನಲೆದ್ದರೊಡನೆ ॥ ೬೮ ॥

ನನಗತಿಹಿತರೆಂದು ಕಂಡಿದ್ದೆ ನೀವೆನ್ನ | ಮನಕಿಚ್ಚಿಯಿಲ್ಲದ ನುಡಿಯಾ ||
 ಅನುವಡಿಸುವರೆ ನನ್ನ ವರೆಂದರೆನ್ನ ಮಾ | ತನೆ ಮೆಚ್ಚ ಬೇಡವೆಯೆಂದಾ || ೬೯ ||
 ನೋಡಿರೈ ಚಕ್ರಿಯಿಚ್ಛೆಯನೆ ಚಕ್ರಿಯ ಸಖ | ನಾಡಿದನಲ್ತೆ ನೀವಿವನಾ ||
 ನೋಡಿಕೊಂಡಾದರು ನನ್ನತ್ತಲಾಡದಿಂ | ತಾಡಬಹುದೆಯೆಂದನೊಡನೆ || ೭೦ ||
 ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಸ್ಮರಿಸಲಾರದಷ್ಟರೊ | ಕೋಲಗವೆಂಗೊಳ್ಳಲರು ||
 ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಲ್ಲರಿಚ್ಛೆಯನೆಂದು ಮೈ | ನೀಳಗೊಟ್ಟಿರಗಿದರವರು || ೭೧ ||
 ಗಣ್ಯದೋರುವ ಮಂತ್ರಿಸಖರ ಮಾತುಗಳ ದಾ | ಕ್ಷಿಣ್ಯದೊಳಾಲಿಸುತಿರ್ವಾ ||
 ಗಣ್ಯನಾರಿಯರ ಮೇಲುಗ್ರಕೋಪವನು ಶ | ರಣ್ಯವಿಲ್ಲನೆಲೆತ್ತಿಕೊಂಡಾ || ೭೨ ||
 ಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿರದೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳ | ಲಿತ್ತಲಾರ್ಕರಿತಂದರಿವರಾ ||
 ತೊತ್ತಿರ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯೆಂದು ಮನ್ನಥ ನೇಮ | ವಿತ್ತನು ಕಳಕಂಠಗೊಡನೆ || ೭೩ ||
 ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಯ ಕಟ್ಟಿಗಿಕೋಲೊಳವ ಹೊಯ್ದ | ನೇಳೇಳು ಮೂಲೆಗೋಡಾಡಿ ||
 ಆ ಲೇಸುವೆಂಗಳ ಮೈಗೆ ಬಾಸಳು ಪುಷ್ಪ | ಮಾಲೆಯಂತೆದ್ದುವಾ ಕ್ಷಣವೆ || ೭೪ ||
 ಆಯ್ದಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದಾಗ ಹುಲ್ಲೆಯಂದದಿ ಹಾರಿ | ಯೆಯ್ದವಳೊರ್ವ ಚಪಳೆಯಾ ||
 ನೆಯ್ದಿಲ ದಂಟಿನ ಸೆಳೆಯೊಳೆ ಹೊಯ್ದರೆ | ಮೆಯ್ದಿಗಲುಬ್ಬಿತಾಕ್ಷಣವೆ || ೭೫ ||
 ಮತ್ತಕೋಕಿಲನೆಂಬ ಚಾಟಿಕೋಲವಗೆ ಕ | ಳೊತ್ತಿ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ಯೆಂದನೊಡನೆ ||
 ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರನಶೋಕೆಯ ತಳರು ಮೈ | ಸುತ್ತವಂತವನಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದಾ || ೭೬ ||
 ಮಲಯಮಾರುತ ಮಂದಮಾರುತನೆಂಬಿಬ್ಬ | ರಲಘುಜಟ್ಟಿಗಳ ನೇಮಿಸಿದಾ ||
 ಎಳೆದಳೆದತ್ತಿತ್ತ ತೆಗೆದು ಗುದ್ದಿದರು ತಂ | ಬೆಲರೊಲೆವಂತೆಳಲತೆಯಾ || ೭೭ ||
 ಸಿಡಿದತ್ತಲಿತ್ತ ಕೆಲಬರೋಡುವಾಗ ಬ | ಲ್ಪುಡಿಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಿಗಳಾ ||
 ತೊಡರಲು ದೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆವರು ಕಾಲ್ಕಣ್ಣಿ | ತೊಡರಿ ಬೀಳ್ವಂತೆ ಹುಲ್ಲೆಗಳು || ೭೮ ||
 ಮಲಯಮಾರುತ ಗುದ್ದಲೊರ್ವಳು ಬೀಳ್ವಾಗ | ಲೊಲೆದೊರ್ವಳಾರಾಂತು ತನ್ನ ||
 ಮೊಲೆಯನಾಕೆಯ ಮೊಲೆಗಳು ತಾಳಲಾರದೆ | ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದಳು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು || ೭೯ ||
 ಗುಚ್ಚವ ಕೋಕಿಲನೆತ್ತಲೊರ್ವಳು ಸಾಕಿ | ದಚ್ಚನ್ನರವದ ಬಾಣಾಂಕಿ ||
 ಇಚ್ಛಾಮಹಾದೇವಿಯಾಣೆ ಹೊಯ್ಯದಿರೆನೆ | ಪುಚ್ಚದತ್ತವ ಸಾರಿ ನಿಂದಾ || ೮೦ ||
 ಅತಿಕೋಪ ಮಿಗೆ ಗುದ್ದಲೆಂದೆಯ್ದವಾಗೊರ್ವ | ಚತುರೆ ಸಾಕಿದ ಗಿಣಿ ಕಂಡು ||
 ರತಿದೇವಿಯಾಣೆ ಗುದ್ದದಿರೆನೆ ಮಲಯಮಾ | ರುತನಂಜಿ ನಿಂದ ದೂರದೊಳು || ೮೧ ||
 ಎಂದೆಂದು ದನಿಗೆ ತೆಳ್ಳುಸುರಿಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ | ವೆಂದು ಜರಿವರೆಮ್ಮನೆಂದು ||
 ಅಂದು ನೇಳೆಯ ಕಂಡು ಕೊಂದರಾ ಕಳಕಂಠ | ಮಂದಮಾರುತರು ನೀರೆಯರಾ || ೮೨ ||

ತಳಿರ ಲಂಚವ ಸಿಡಿ ಕಳಕಂಠಯೆಂದು ಬಿ | ಕೈಲಿಗೊಟ್ಟು ಕೊರ್ವಳು ಭ್ರಮಿಸಿ ||
ಹಳಿಯೆವು ಮಂದಮಾರುತ ನಿನ್ನ ನೆಂದೆಲ್ಲ | ರೋಳಹೊಕ್ಕು ದೈನ್ಯದೋರಿದರು || ೮೩ ||
ಜ್ವರ ಹುಟ್ಟಿ ತೆಲ್ಲಗೆ ಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕಣ್ಣು | ತಿರುಗಿ ಕಂಪನ ಬೆಮರಾಯ್ತು ||
ಸ್ಮರವೀರನು ಪಟಳಕಿದಿರಹರಾರು ಮ | ಲ್ಲರು ವೇತ್ರಿಗರು ಸದಕಿದರು || ೮೪ ||
ಅರಿಯದಾಡಿದೆನೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸುದೆಂದು | ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿರವರಾಗ ನೊಡಲು ||
ಎರಗಿದ್ದ ಸೆಂಗಳೆಲ್ಲರ ರಕ್ತಿ ಸುವುದೆಂದು | ಮರುಗಿ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಮಾಣಿಸಿದಾ || ೮೫ ||

ಪಂಣಾಮದೊಳಗಿವರನು ಭವಿಸುವರೆಮ್ಮ | ಪುರದೆ ಭೋಗಿಗಳೇನು ಕಡಮೆ ||
ಭರತೇಶನಾಳ್ಳಳ ನೋಡಬೇಕಾಯ್ತೆ ತೊ | ತ್ತಿರಿಗೆಂದು ನುಡಿದ ಕೋಪದೊಳು || ೮೬ ||
ಮದವದ್ದ ಜವ್ವನಿಗರೊಳಿವರಾಡಿ ಸೊ | ಕೈದರನ್ನು ನುಡಿದರೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ||
ಮುದಿವಿಟರಿಗೆ ನೂಂಕಿ ನೋಯಿಸಬೇಕೆಂದು | ಮದನನಾಡಿದನು ಪಲ್ಲಡಿದು || ೮೭ ||
ರಸಿಕರ ಕೂಡಾಡಿ ಸೊಕ್ಕಿದರನ್ನು ಛಾಂ | ದಸರಿಗೆ ಜಾಡ್ಯವಿಟರಿಗೆ ||
ಹಸುರೆಲೆಗೋಟಡಕೆಯ ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ನೂಂಕಿ | ಹೊಸಬಾಧೆನಡಿಸಬೇಕೆಂದಾ || ೮೮ ||
ಎಲ್ಲ ಸೆಂಗಳು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಂತೆ ನೀವಿರ | ಲೊಲ್ಲದೆ ನನಗೊಂದ ಪೇಳ್ತು ||
ಬಲ್ಲವಿಕೆಯ ತೋರ್ಪುದಾಯ್ತೆ ಮರು ಕಬ್ಬು | ವಿಲ್ಲನೇಂ ಸದರನೊಯೆಂದಾ || ೮೯ ||
ಮನೆಮನೆಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲವರಾದರಾನೊಬ್ಬ | ನಿನಿಸನರಿಯದವನಾದೆ ||
ಜಿನಸಿದ್ಧಾ ಹಂಸನಾಥನೆ ಬಲ್ಲ ನೋಡು ಕಾ | ಮನ ಕರ್ಮವೆ ಭಾವು ವಿಧಿಯೆ || ೯೦ ||
ಅವಿವೇಕದೊಳು ನಾನು ನಡೆವನ ನೀವೆಲ್ಲ | ಸುವಿವೇಕದೋಜೆದೋರುವರು ||
ಕವುದಿಗೆ ಹಲ್ಲು ಬಂದಂತಾಡಿಸುವುದು ಕಾ | ಲವೊ ಕರ್ಮವೊ ಹಂಸನಾಥಾ || ೯೧ ||
ಏತರದಿವರೊಪ್ಪ ದಾಗೆನ್ನ ಬದುಕಹೊ | ಪೂತು ಮರುರೆಯೆಂದು ನುಡಿಯೆ ||
ಭೀತಿಗೊಂಡು ಸುರದಿದರ್ರು ಮಂತ್ರಿ ಸಖರಂಗ | ಜಾತನ ಕೋಪವ ಕಂಡು || ೯೨ ||
ನೊರನ ಹೊಯ್ದರೆ ಬೆಕ್ಕನಂಜಿಸಿಕೊಂಡನೆಂ | ಬರಿಕೆಯ ನುಡಿಯಂತೆ ಮದನಾ ||
ಉರುಬಿ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರಿ ಸಖರನಂಜಿಸಿಕೊಂಡ | ಹೊರವೆಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಮುನಿದು || ೯೩ ||
ಹೋರಿ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರಿ ಸಖರ ಮೇಲಣ ಕೋಪ | ವಾರನಾರಿಯರ ನೋಯಿಸಿತು ||
ಊರಿಗೆಯ್ದಿದ ಮಾರಿ ಬೀರಸಟ್ಟಿಯ ಹೊಯ್ದ | ದಾರಿಕಾರರ ಗಾದೆಯಂತೆ || ೯೪ ||

ತಲೆಗುತ್ತಿ ನಡುಗುತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುದು ಸಭೆ | ಬಳಿಕ ಹೂಂಕರಿಸುತಂಗಳಜನು ||
ತೊಲಗಿ ದೂರದೊಳಿದ್ದ ಗುಣವಸಂತಕನೆಂಬ | ದಳನಾಯಕನ ನೋಡಿ ನುಡಿದಾ || ೯೫ ||
ಇತ್ತಿತ್ತ ಬಾ ಬಾರೈ ಗುಣವಸಂತಕ ದೂರ | ದತ್ತತ್ತಲೇಕೆ ನೀ ನಿಶ್ಚಿ ||
ಹೊತ್ತು ಹೋಕವೊಯೆನ್ನ ಮಾತು ನೀತಿಯೊ ಪೇಳು | ಚಿತ್ತದೊಳಿದುರ್ದನಂದಾ || ೯೬ ||

ಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿನು ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ನಿರೂಪವ | ಕುಟ್ಟಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪರಂಟಿ ||
 ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತಿನ ಸರವದು ಸೊಬಗಿನ | ಕಟ್ಟಿ ಲೇಸಿನ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದಾ || ೯೭ ||
 ರಾಜಾಂಗವನೆ ತೋರಿ ನುಡಿದೆಯಲ್ಲದೆ ನೀನು | ವ್ಯಾಜಾಂಗವೊಂದನಾಡಿದೆಯಾ ||
 ತೇಜಸ್ವಿಯೇಕೊಬ್ಬ ಗೆರಗ:ವನದು ರಾಜ | ರೋಜಿ ತಾನೆಂದನಿಚ್ಚೆಗನು || ೯೮ ||
 ಮಾರನಗ್ಗಳನೆಂದುಯೆಲ್ಲರಾಡುವರು ಮ | ತ್ರೀ ರೀತಿಯೊಳು ಪೋಗಿಯರೆಗೆ ||
 ಮಾರಾಯನೆಂಬರೆ ನಿನ್ನ ಕಂಡವರೊಂದು | ಮಾರ ತೊಲಗುವರೆಯಿಂದಾ || ೯೯ ||
 ಗುಣಕರಗುವನೆಂದೆ ವಿಕ್ರಮಕರಗಿನೆಂ | ದೆಣಿಸಿದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೆ ||
 ಗುಣಿಗಳಾರಿದ ಮೆಚ್ಚದವರೆಂದು ನುಡಿದನು | ಗುಣವಸಂತಕ ವೇಳೆಯರಿದು || ೧೦೦ ||
 ಮೆಚ್ಚಿದನದಕೆ ಬಾ ಬಾರೆಂದು ಕರೆಮೊಂದು | ಪಚ್ಚೆಯ ಪದಕವನಿತ್ತಾ ||
 ಒಚ್ಚೆಯಗೊಡದತಿವೀರನೈ ನಿನ್ನ ನಾ | ನಚ್ಚೆದಿನನ್ನು ಹೋಗಿಂದಾ || ೧೦೧ ||
 ಕಳಕಂಠಮತ್ತಕೋಕಿಲಮಂದಮಾರುತ | ಮಲಯಮಾರುತರು ಹೊತ್ತರಿದು ||
 ಎಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆಯೆಂ | ದುಲಿದರದಕೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು || ೧೦೨ ||
 ನೀವೀಗ ನನ್ನ ವರುಳಿದವರೇನೆಂದು | ಭಾವಿಸೆನುತೋರೆಮೊಗದಿ ||
 ಕಾವನಿನೋಲಗ ಸರಿಯುಳ್ಳೆಯೆಂದನು | ಚಾವಡಿಯಿಂದೆದ್ದರೆಲ್ಲ || ೧೦೩ ||
 ನುಡಿಯದೆ ಸಖರು ಮಂತ್ರಿಯು ದಕ್ಷಿಣಾಂಕನು | ಪೊಡವಟ್ಟು ಸಾಗಿದರವರು ||
 ಒಡನೆ ಕೈಮುಗಿದು ಪೆಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲ ಪೋದರು | ದುಡುಗುಟ್ಟುವೆದೆಯ ಬಲ್ಪಿದಿದು || ೧೦೪ ||
 ನೊಂದ ಪೆಂಗಳಿಗೆ ಕೈಗೊಡುತ ಚಿಲ್ಲಿದ ಮಣಿ | ಯೊಂದ ಹಾರದೆ ಬಿಟ್ಟು ಮುಡಿಯಾ ||
 ಚಂದನ ಮಾಡದೆ ಹೋಗುತಿರ್ದರು ಕಾದಿ | ನೊಂದ ಸಾಯ್ದಳ ಸಾಗುವಂತೆ || ೧೦೫ ||
 ಇದ್ದರು ಗುಣವಸಂತಕ ನೊದಲಾದೈವ | ರಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಸಾಗಿದರು ||
 ಗದ್ದುಗೆಯೊಳಗಿದ್ದು ಕರೆಕರೆ ಕಳಕಂಠ | ಹೊದ್ದಿ ದಕ್ಷಿಣನ ಬೇಗಿಂದಾ || ೧೦೬ ||
 ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗವ ಹರಿತಂದು ಕರೆದನು | ಸಡಗರಗೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣನಾ ||
 ಒಡೆಯನ ಮನವಿಷ್ಟು ತಿಳಿದುದೊಯಿಂದಾಸೆ | ವಡುತ ಬಂದವನು ಕೈಮುಗಿದಾ || ೧೦೭ ||
 ಕೇಳು ದಕ್ಷಿಣ ನಿನ್ನ ದೊರೆಯನ್ನ ಮೇಲಿನ್ನು | ದಾಳಿಮಾಡದೆ ಪೋಸನಲ್ಲ ||
 ಕಾಳಗವಿಲ್ಲಿ ಬೇಡಾನೆಯ್ವಿ ನೀವಿರ್ದ | ಸಾಳೆಯದೊಳೆ ಬಪ್ಪೆನೆಂದಾ || ೧೦೮ ||
 ಅರುಖಂಡವ ಗೆಲ್ಲಿನೆಂಬನ ಗರ್ವವ | ಮಾರಾಂಕದೊಳಗೆತ್ತಿ ತೂಗಿ ||
 ತೋರುವೆನೆಂದನಾ ಸಖ ಕೇಳಿ ಭಾಗ್ಯವು | ಹಾರುವ ಮಾತೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೧೦೯ ||
 ಬಡವರ ಸಂಧಿಸಿದಂದವಲ್ಲಿಗ ದಾ | ಳಡುವನಾ ಭುಜಬಲಿರಾಜಾ ||
 ಪಡೆಗೂಡಿ *ಜೋಕೆಯಾಗಿರಲೆಂದನವನಿದು | ಕಡೆಗಾಲ ನಿವಗೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೧೧೦ ||

* ಜೋಕೆಯೊಳಿರಲೆಂದನವನಿದು | ಕಡುಗಲಿಯುವನೆಂದು ನೆನೆದಾ ||

ಹೋಗು ನಿನ್ನೊಡೆಯಗೇ ಹದನ ಹೇಳಿನಲವ । ಮೂಗುವಟ್ಟೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿದು ॥
ಹೋಗುತಿಡ್ಡನು ಮರು ತೀವ್ರಕರ್ಮವೆ ನೋಕ್ಷು । ಭಾಗಿಯ ಕಾಡುಮೈಯನುತ ॥ ೧೧೧ ॥
ಅಣೆಯದು ಚಕ್ರಿಯಾಪ್ತಿಗರೆಯ್ದಲಿವ್ವು ಪ । ಟ್ಟಣದೊಳಹೊಗಿಸಬೇಡೆಂದು ॥
ಗುಣವಸಂತಕ ಮೊದಲಾದರ ಕಳುಹಿ ಪೂ । ಗಣೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ನಿಜಾಲಯವಾ ॥ ೧೧೨ ॥

ಹಿಂದಕೆ ಕರೆಸಿದುದೇನೊಯೆಂದೆಣಿಸುತ । ನಿಂದಿದ್ದು ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ॥
ಬಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಪೇಳೆ ಮಂತ್ರಿಸಹಾಯರು । ಸೈಂದು ಸುಯ್ಯರದೇನು ಹಿತರೊ ॥ ೧೧೩ ॥
ಉರಿವ ಕೋಪವ ಕಂಡು ನಾನೊಂದ ನೃಪಗಿಜ್ಞೆ । ಗೊರೆದೆನಂತದು ಸತ್ಯವೆಂದು ॥
ಸ್ತರಿಸಬೇಡೆಂದನು ಗುಣವಸಂತಕನದು । ಬೆರಗಾಯ್ತು ಲೇಸೆಂದರೆಲ್ಲ ॥ ೧೧೪ ॥
ಮೂಕರಂತಿರೆ ದೊರೆ ಮುನಿನನೆಂದೊಡೊಂದು । ವಾಕುದೋರಿದೆವಿಜ್ಞೆ ಗಾವು ॥
ಈ ಕಾರ್ಯವಾರ್ಗಹುದೆಂದಾಡಿದರು ಮತ್ತೆ । ಕೋಕಿಲ ಮುಂತಾದ ಹಿತರು ॥ ೧೧೫ ॥
ನಮಿಸಬೇಕೆಂಬರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮನಣ್ಣಗೆ ! ಸಮರಕೊಡ್ಡುವುದು ಲೇಸೆಂದು ॥
ಅಮೃತವನುಂಡವರಾರು ನುಡಿದರೆಂದು । ತಮತಮಗೆಲ್ಲರಾಡಿದರು ॥ ೧೧೬ ॥
ದೊರೆಗಳಿಬ್ಬರು ಕೂಡೆ ನಾವು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ । ದೊರಕಿತಿಲ್ಲದು ನಮ್ಮ ಪಾಪ ॥
ಸಿರಿದಾಯಸಂಬಟ್ಟಿ ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕ । ತೆರಳೆಂದರೆಲ್ಲ ನೋವಿನೊಳು ॥ ೧೧೭ ॥
ಅಳವಡಿಸಿದ ನಿನ್ನ ತಂತ್ರಕೆ ಸವಿಪೊರೆ । ದೊಳವೊಕ್ಕು ನುಡಿದ ಮೈಸಿರಿಗೆ ॥
ಸಿಲೆ ಮೃದುವಾಗಬೇಕಂಗಜನಾದುದಿ । ಲ್ಲಳದಿರೆಂದಾದೊಡೊಂದು ॥ ೧೧೮ ॥
ಜನನಿ ಮನ್ನಥಗಿನ್ನು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವಳು ನಾವು । ಮುನಿಸು ತಂಪಾಗೆ ನೋಡುವೆವು ॥
ಅನುಬಂದರೋಲೆಯಟ್ಟುವೆವಲ್ಲ ದಾಗ ಸು । ಮ್ಮನೆಯಿಪ್ಪೆನೆಂದರು ಹಿತರು ॥ ೧೧೯ ॥
ಏನೊಂದು ವಿನಯವ ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದೊಡಿಸ್ತು । ಮಿನಾಂಕ ನಮಗೆ ಕೋಪಿಸುವಾ ॥
ನೀನು ಪೋಗಿನಲವ ಬೀಳುಗೊಂಡೆಡೆಗೆ ಸಂ । ಧಾನಭಂಗದ ಸಂಧಿ ಬರಿಸು ॥ ೧೨೦ ॥

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ । ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ॥
ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ । ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು ॥ ೧೨೧ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವೆ । ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ॥
ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ । ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರತಿಯೊಳು ॥ ೧೨೨ ॥
ನುಡಿವುದು ಪುದ್ಗಲ ಕೇಳ್ವುದು ಪುದ್ಗಲ । ಕಡೆಗೆ ಪುದ್ಗಲ ಸ್ನೇಹಕೋಪಾ ॥
ಜಡಿದವ ನೂಂಕಿ ನನ್ನೆದೆಯೊಳಿರಯ್ಯ ಬಾ । ನೊಡಲಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ ॥ ೧೨೩ ॥

ಕಟಕವಿನೋದಸಂಧಿ.

ಜ್ಞಾನರೋಡಿಯ ಚದುರದ ದೇವ ಪ್ರಾಥರ | ಪ್ರಾಣವಲ್ಲ ಭರ ಬಲ್ಲ ಹನೆ ||

ಆಣೆಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ನುಡಿದೋರು ವಾಕ್ಪುಷ್ಪ | ಬಾಣಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಕುಡುವಿಲ್ಲ ನಾಪ್ತರ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪೆ | ವಡೆಗೂಡಿ ಚಕ್ರಿಯ ಸಖನು ||

ಕಡೆಯ ಹಜಾರದ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದಕೆ | ನಡೆದನೇನೆಂಬೆನುಬ್ಬಿಯೊಳು || ೨ ||

ಬಂದ ತನ್ನೊಂದುಸೇವೆಯ ನೆನೆದಾ ಕಾರ್ಯ | ದಂದಗೆಟ್ಟು ದಕೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ||

ಕಂದಿದ ಮೊಗ ಕೆಲಬಲಕೆ ಕಾಲಿದದ ಕ | ಣ್ಣೆಂವೆಯ್ದು ತಿರ್ದ ಮೋನದೊಳು || ೩ ||

ಪರಮಲೀಲೆಯೊಳೀತ ನಿನ್ನೆಯೆಯ್ದಿದನಿಂದು | ತಿರುಗುವಾಗಿಷ್ಟಾಯ್ತೆ ಚಿಂತೆ ||

ದೊರೆಗಳ ಸೇವೆಯ ಸುಖವಿಂತೆಯೆಂದಾಗ | ಪುರಜನ ನೋಡಿದುದವನಾ || ೪ ||

ಇಷ್ಟವನಿನೆಂದ ನಮ್ಮಾಣ್ಣ ಮುನಿದನು | ಶಿಷ್ಟನಿನ್ನಿವ ತನ್ನ ಪತಿಯಾ ||

ದೃಷ್ಟಿಸಲೆಣಿಸುತಿದ್ದನು ಸುಡು ಪರಸೇವೆ | ಕಷ್ಟವೆಂದರು ಕೆಲರಲ್ಲಿ || ೫ ||

ಆದರೆ ಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ರಸನ ಪುಣ್ಯದಿಂ | ದಾದುದೆಂಬರು ಕಾರ್ಯ ತಪ್ಪೆ ||

ಹೋದವರಿಂ ತಪ್ಪಿ ತೆಂಬರು ಪರಸೇವೆ | ಮೂದಲೆಯೆನುತಿದ್ದರಲ್ಲಿ || ೬ ||

ಹಿರಿಯಣ್ಣನಲ್ಲವೆ ನರಲೋಕಕೊಬ್ಬದೊ | ಡ್ಡರಸಲ್ಲವೆ ಚಕ್ರಿಯೊಡನೆ ||

ವಿರಸವ ನೆನೆದಾಗ ನಮ್ಮ ರಸನೇನು | ಸುರಸನೆಯೆನುತಿದ್ದರಲ್ಲಿ || ೭ ||

ಭಾವಿಸುತೆಲ್ಲರ ಮಾತ ದಕ್ಷಿಣನು ಚ | ಮ್ಯಾವುಗೆವೆಟ್ಟಿ ಬಪ್ಪಾಗ ||

ಸೇವಕ ಕೈಲಾಗ ಕೊಡಬಂದನವನ ನೇ | ತ್ರಾವಲೋಕನದಿ ಜಾರಿಸಿದಾ || ೮ ||

ಪಾದವೆಚ್ಚರಿಕೆ ಪರಾಕು ಚಾಂಗಿಂದು ಮುಂ | ದೋದೆ ಕೈಸನ್ನೆಯೊಳ್ಳಿಲಿಸಿ ||

ಹಾದಿಯೊಳ್ಳ ಪುಕೈಕೊಳಲಲ್ಲಿ ಪಾಡುವ | ನಾದವ ನಿಲಿಸಿಯೆಯ್ದಿದನು || ೯ ||

ಥಾಲಿಪ ಚವರ ಸಾಕೆಂದನು ನೀಡಿದ | ವೀಳಿಯದೆಲೆಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾ ||

ಅಳುವನಟ್ಟಿದೊಳಿಗ ಭಂಗವಾದ ಹೀ | ಹಾಳಿಕೆಯೊಳು ಬರುತಿರ್ದಾ || ೧೦ ||

ಹಿಡಿದರು ತಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನವ ಮಂಡೆ | ಗೊಡಹಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗುತಿರ್ದಾ ||

ಒಡನೆ ದಂಡಿಯನೊಡ್ಡಿದರು ನೋಡದೆ ಕಾಲು | ನಡೆಯೊಳು ಬರುತಿರ್ದನವನು || ೧೧ ||

ಅನೆಯ ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಬೆಂಗೊಡಿಸಿದರದ | ನೇನೆಂದು ನೋಡದೆಯ್ದಿದನು ||

ಸಾನುರಾಗದಿ ತಂದು ತೇಜಿಯ ಹಿಡಿದರು | ಮೋನದೊಳಗೆ ಹೋಗುತಿರ್ದಾ || ೧೨ ||

ಗುರುಸೇವೆ ತಪ್ಪಿದ ಶಿಷ್ಯ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ | ದೊರೆಯಟ್ಟಿದೊಳಿಗ ತಪ್ಪೆ ||

ಕೊರಗುತ ಕಾಲ್ಕಡೆಯೊಳು ಬಂದು ಪೌದನ | ಪುರದ ಬಾಗಿಲನು ದಾಂಟಿದನು || ೧೩ ||

ಒಡೆಯನೊತ್ತಿಗೆ ಸಾರಬೇಡವೆ ಪಡ್ವೆಯು | ನಡೆ ಜೋಲಿಯಲ್ಲವೆಯೆಂದು ||
 ಕಡುಹಿತವರು ಪೇಳಿ ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕ | ನುಡಿದನಂತೆಂದಾಪ್ತರೊಡನೆ || ೧೪ ||
 ಚರಣವಾರ್ಗದ ನಡೆ ತಳುವಹುದಂದಳ | ಕರಿಹಯಶಿಬಿಕೆ ಬೇಡನ್ನು ||
 ತರಹೇಳೊ ಮರುತಮಾವೊಂದನೆಂದನು ತಂದ | ರರರೆ ಪಾಯ್ವೇರಿದನೊಡನೆ || ೧೫ ||
 ಸತ್ತಿಗೆವಿಡಿದರು ತೆಗೆಯೆಂದ ಟಿಕ್ಕೆಯು | ನೆತ್ತಿದರಿಳುಹಹೇಳಿಂದಾ ||
 ತತ್ತರಗೊಂಡು ವಾದ್ಯವ ನುಡಿಸಿದರು ಕೈ | ಯೆತ್ತಿ ಭಿ ಭಿಯೆಂದು ಬಯ್ಯಾ || ೧೬ ||
 ತುಡುಮು ತಂಬಟವನೇತಕೆ ಬಡಿದರು ರಾಯ | ಗಿಡಿಬಿಡಿ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳೊ ||
 ಸುಡಬೇಡವೆನ್ನೊ ಪೆಟಲನಿಂದು ನಮ್ಮದೆ | ಸುಡುವುದು ಸಾಲದೆಯೆಂದಾ || ೧೭ ||
 ಜೆಜೆಜೆಯೆಂದು ಕಾಳೆಯನೂದಬೇಡಿದು | ಭಿ ಭಿ ಭಿಯೆಂದೂದಹೇಳೊ ||
 ನಾಚಿಗೆಗೆಟ್ಟರ ನೋಡೆಂದು ಜಡಿಯ ಸೇ | ನಾಚಕ್ರ ಸುಮ್ಮನಾಯ್ತುಂಜಿ || ೧೮ ||
 ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾರ್ಯಕೆ ಗಿಲವಾದರಾವು ಮ | ಹಾವುಹಿಮೆಯೊಳೆಯ್ದಬೇಕು ||
 ಕಾಮಿನಿಯಿಲ್ಲ ಕೈಧಾರೆಮಂತ್ರವೆಯೆಂದು | ಸ್ವಾಮಿಹಿತವ ನೊಂದು ನುಡಿದಾ || ೧೯ ||
 ತಡವಿಲ್ಲದಾನೆಯ್ವಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ವೆನು | ಪಡೆ ಹಿಂದೆ ಬರಲೆಂದು ತನ್ನ ||
 ಪಡೆಯ ಮುಖ್ಯಗೆ ಪೇಳ್ವು ನಡೆದನು ಮರುತಮಾ | ವಡರಿ ತನ್ನೊಡನೆಯ್ವ ಕೆಲರು || ೨೦ ||
 ಬಲಗೂಡಿ ಕಟಕವ ಹೊಗಲು ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಹಿಂ | ದುಳುಹಿ ಮುಂದೆಯ್ವವನೆಂದು ||
 ತಿಳಿದನಾ ಹೆಗ್ಗಡೆ ಲೇಸೆಂದು ತನ್ನಾಣ್ಣ | ಕಲಿಸಿದೋಜೆಯೊಳೆಯ್ದತಿರ್ದಾ || ೨೧ ||
 ಬಿಗುಹಿನ ಕುಲಾಯಿ ಚೆಲ್ಲಣ ಕಾಸೆ ದ | ಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಳೆವ ಹೊಂಜುರಿಗೆ ||
 ಮಿಗೆ ಮಿಂಚಿನೊಲ್ಲಿವೆರಸು ದಕ್ಷಿಣಾಂಕನು | ಹಗುರಸಿಂಗರದೊಳೆಯ್ದಿದನು || ೨೨ ||
 ತಾವುಜ ಕಡುಕು ಪೆಂಡೆಯನೆತ್ತಿ ಕೊರಲೆಡೆ | ಗಾವರಿಸಿದ ಯಜ್ಞಸೂತ್ರಾ ||
 ನೇವಳವಿಷ್ಟ ತಾಳ್ವಳಿದವ ತೊರೆದು ಕ | ಲಾವಿದನೆಯ್ತುರುತಿರ್ದಾ || ೨೩ ||
 ಮರುತಮಾವುಗಳನಡರಿಯೆಡಬಲ ಹಿಂದೆ | ಬರೆ ತನ್ನ ಹಿತವರೊಗ್ಗಾಗಿ ||
 ಸರಿತಮಾಡಿದನು ತಾನೇರಿದ ಮರುತಮಾ | ವೆರಳೆಯ ನಗುತ ಸಾಗಿದುದು || ೨೪ ||
 ವಾಗ್ಯದಂಡೆಗೆ ವಾಮಕರವಿಕ್ಕಿ ಬಲಗೈಯ | ಯೋಗ್ಯದ ಕುಂಚವ ನೆಗಹಿ ||
 ವಾಗ್ಯೋಗ ಹುಮ್ಮನೆ ಪೋಸ ವಾಹನದೊಂದು | ಭಾಗ್ಯ ಸಾಲದೆ ರಾಜಸಖನಾ || ೨೫ ||
 ಧಗಧಗಸುವ ರನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಸಂಜೋಗ | ಮೊಗರಂಬವೆಸೆವ ಮಾವುಗಳು ||
 ಧಿಗಧಿನೆಯ್ವತ್ತಿದ್ದವು ನುರು ನೋಡೆ ಹೊ | ಮ್ನಿಗಗಳು ಹೊಳೆದು ಹೋಹಂತೆ || ೨೬ ||
 ಧರೆಗೂರಿ ತೆಗೆವ ವೇಗಕೆ ನೋಡೆ ಕಾಲು ಸಾ | ವಿರವೊ ಒಂದೊಂದಕೆಂಬಂತೆ ||
 ಹರಿವಾಣದೊಳು ಸೇಸೆ ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಿ | ಹರಿವುತಿದ್ದವು ಪಣಪಣನೆ || ೨೭ ||

ಹರಿಣ ಪಾಡಲ್ಲ ತೇಜಯೊಳ್ಳವನೆನೆ ಬೇಗ | ಹರಿವುತ್ತಿದ್ದುವು ಗಾಳಿಯಂತೆ ||
 ಮರುತಗಳೆನಬಹುದಿನೆಂದು ದಕ್ಷಿಣ | ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೆಯ್ದನು ತನ್ನೊಳಗೆ || ೨೮ ||
 ಮಾವಿನ ನೆಳಲ ಸಾರ್ಧಂತಿದೆ ಡಗೆಯಿಲ್ಲ | ರಾವುತರೊಡಲಗುದಿದೆ ||
 ಮಾವುಗಳೆಂಬ ಪೆಸರು ಸಲ್ಪುದಿನಕೆಂದು | ಭಾವಿಸುತ್ತೆಯ್ದನವನು || ೨೯ ||
 ಮರುತನಂದದಿ ವೇಗ ಮಾವಿನ ನೆಳಲಂತೆ | ಪರಿಣಾಮದೋರಲಾಗವನು ||
 ಮರುತಮಾವುಗಳೆನಬಹುದೆಂದು ಮನದೊಳಾ | ದರಿಸುತ ಸಖನೆಯ್ದುತಿದಾರ್ || ೩೦ ||
 ಮರುತನನೇರಿ ಬಪ್ಪ ವನಿಗೆ ತಳುವುಂಟೆ | ತುರಿಹದಿ ಕಟಕವ ಸಾರ್ಧ ||
 ನೆರವಿಯ ಹೊಕ್ಕೆಯ್ವಿ ವಾಹನವಿಳಿದು ಮಂ | ದಿರಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನವರಾ || ೩೧ ||

ಇರುಳೊಳೊಲಗವಿತ್ತು ಚಕ್ರೇಶನಲ್ಲರ | ಕರೆಯೆಂಬ ವೇಳೆಯೊಳೊಬ್ಬ ||
 ಚರನೋಡಿ ಬಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯ | ದೊರೆಗಿಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು || ೩೨ ||
 ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕ ಹಿಂಡನುಳಿದ ಹಂಸ | ಪಕ್ಷಿಯೊ ಎಲೆಗಳುದುರಿದ ||
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪೂತವೊಯೆನೆ ಬಂದ ದೂರದೊ | ಳೀಕ್ಷಿಸಿ ಬಂದೆ ನಾನೆಂದಾ || ೩೩ ||
 ಪರಿವಾರವಿಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳಿಲ್ಲ ಹತ್ತಿಂಟು | ಮರುತಮಾವುಗಳೊಡಗೂಡಿ ||
 ಭರದಿ ಬಂದೆಲ್ಲರ ಕಳುಹಿ ತಾನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಬರುತ್ತಿದ್ದನೆಂದರುಹಿದನು || ೩೪ ||
 ಭರತೇಶನದ ಕೇಳುತೋಲಗಕಿನ್ನಾರು | ಬರಬೇಡ ಹೋಗಹೇಳೆಂದಾ ||
 ಪರಿದು ಮುಂದೆಯ್ತರುತಿರ್ದ ಮಾಗಧಮೇಘೇ | ಶ್ವರರೆದ್ದರುರೆ ಪೋಸೆನೆಂದು || ೩೫ ||
 ತಳರಲೇತಕೆ ನೀವು ಕುಳ್ಳಿರೊ ನಿಮ್ಮ | ಕಳೆದನಗುಂಟೆಯೇಕಾಂತಾ ||
 ಕೆಳೆಯರೆಣ್ಣರು ಮಂತ್ರಿ ನೀವಿಬ್ಬರೆನ್ನ ಮೈ | ಗಳವಟ್ಟು ಪ್ರಭೆಯತ್ತಿಯೆಂದಾ || ೩೬ ||
 ಬಿಸಾಡುದೈ ಕಾರ್ಯ ಭುಜಬಲಿಯೊಳಗ ನಾ | ನರಿಯೆನೆ ಬಲುಗರ್ವಿಯವನು ||
 ಬರೆದೋಲೆಯಟ್ಟದೆ ಸಖನನಟ್ಟಿದನದು | ಮೆರೆಹಾಡುದಿಲ್ಲಿಂದು ನೊಂದಾ || ೩೭ ||

ನಡೆತಂದನಷ್ಟರೊಳಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕ ತ | ನೊಡೆಯನನಿದಿರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ||
 ಒಡನೆಯ ನೀಗಿದ ಮಗನು ತಂದೆಯ ಕಾಣ್ಬ | ಕಡುಲಜ್ಜೆಯೊಳು ಬರುತಿದಾರ್ || ೩೮ ||
 ಬಾಡಿದ ಮೊಗ ಬಸವಳಿದ ಮೈಯೊಳು ತನ್ನ | ನೋಡೆ ನಾಣ್ಣುತ ಬಪ್ಪ ಸಖನಾ ||
 ನೋಡಿ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಚಿಂತೆಯೇಕೈ ನಲ್ಮೆ | ಗೂಡಿ ಬಾ ಬೆದರದಿರೆಂದಾ || ೩೯ ||
 ಮುನ್ನಲೆ ಬಲ್ಲಿ ನಾನವನಂತರಂಗವ | ಭಿನ್ನಮಾನಿಸರ ಕಳುಹದೆ ||
 ನಿನ್ನ ನಟ್ಟಿದನದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು | ಬಾ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದಾ || ೪೦ ||
 ಬಂದು ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೈನೀಡಿ ಚಕ್ರಿಯ | ಮುಂದಡ್ಡೆ ಬಿದ್ದೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ||
 ಒಂದನು ಢುಡಿನೆನೆಂದರೆ ಬಾಯಿಬಾರದೆ | ನ್ನಿಂದ ಕಾರ್ಯವು ತಪ್ಪಿತೆಂದಾ || ೪೧ ||

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೋದರೆ ಚಂದವಪ್ಪದು ಕಾರ್ಯ | ನನ್ನಿಂದ ಹಸಗಟ್ಟುಡೊಡೆಯಾ ||
 ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನೊಳೆನು ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲೆಂದನು | ಚೆನ್ನಾದುದೇಳು ಸಾಕೆಂದಾ || ೪೨ ||
 ಸಮ್ಮುಖದೊಳಗೆದ್ದು ನಿಂದನಾಗಲಿ ನನ್ನ | ತಮ್ಮನೇನೆಂದ ಹೇಳಿನಲು ||
 ಕಮ್ಮಗಣೆಯನಲ್ಲಿ ಕಠಿಣನ ನುಡಿನನೆ | ಕಮ್ಮನಾಡಿದನೆಂದನವನು || ೪೩ ||
 ಅಡಿದುದೇನೆಂದನಣ್ಣಾಜಿ ಪರಿವಾರ | ಗೂಡಿ ಕೌಶಲಿಗೆಯ್ದಲೆಂದಾ ||
 ನೋಡೆನ್ನ ಪುರಕೆಯ್ತಿ ತನ್ನ ಪ್ಪಣೆಯೆ ಗರ್ವ | ಕಾಡುತಿದ್ದುದು ತನಗೆಂದಾ || ೪೪ ||
 ಕಾಳಗವೆಂದನೊ ಕಡೆಯ ಮಾತೊಂದನೆ | ಹೇಳಂಜಬೇಡ ನೀನೆಂದಾ ||
 ಕಾಳಗವಲ್ಲಣ್ಣನೊಡನೆ ಸಾಧನೆಮಾಳ್ವ | ಲೀಲೆಗಿಚ್ಛಿಸಿದನೆಂದಾ || ೪೫ ||
 ಚಿಕ್ಕಂದು ದೇವರ ಕೂಡೆ ಸಾಧನೆಗೈದ | ಲೆಕ್ಕವ ನಿನ್ನ ಪಾಳೆಯಕೆ ||
 ಚಿಕ್ಕನೆಯ್ತಂದು ತೋರುವನೆಂದನಮ್ಮಯ | ಚಿಕ್ಕೋಡೆಯನು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ || ೪೬ ||
 ವಿನಯತಂತ್ರದಿ ನಾನು ಕರೆದೆನು ತನ್ನ ಸ | ಜ್ವನರಂತುಬೀರೆದರು ಮತ್ತೆ ||
 ವನಿತೆಯರಾಡಿದರೇನೆಂಬೆನೊಡೆಯ ನಿ | ನ್ನನುಜನ ಮನಸಿಗಾಯ್ತಲ್ಲ || ೪೭ ||
 ನಿನ್ನ ಕಂಡಂತೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದನು ನಸು | ಭಿನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ ನುಡಿದೆ ||
 ತನ್ನವರಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದರಾತಗಾಯ್ತಲ್ಲ | ನನ್ನ ಪಾಪದ ಫಲವೆಂದಾ || ೪೮ ||
 ಭರತೇಶನೊಡನೀತ ವಿರಸವ ನೆನೆದುದ | ಧರೆ ಮೆಚ್ಚುವುದೆಯೆಂದು ತನ್ನ ||
 ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದುದ ಕೇಳ್ದು | ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ ನಾನೆಂದನವನು || ೪೯ ||

ಫಡ ಹುಸಿ ನೋಡವನೆದೆಸೊಕ್ಕನೆಂದನೆ | ನೊಡನೆ ಕಾಳಗಕೆಳೆಸಿದನೆ ||
 ಒಡಹುಟ್ಟಿದೊಂದು ಮಂದ್ಯಾಳದೊಳ್ಳುಡಿದನೊ | ಕೆಡುವುದರಿಯದೆ ತಾನೆಂದಾ || ೫೦ ||
 ಬಹಿರಾತ್ಮರಿಗೆ ತನ್ನ ಪುಷ್ಪಬಾಣವ ತೋರಿ | ಬಹುಬಾಧೆಗೊಳಿಸಿದ ಸೊಕ್ಕಾ ||
 ಸಹಜಾತ್ಮರಸಿಕೆಗೆನೆಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದನೆ | ಸಿಹಿವಿಲ್ಲ ಸುಡು ಫಡಾಯೆಂದಾ || ೫೧ ||
 ಪರರ ಕಾಡುವುವು ತನ್ನಂಬುಗಳಾತ್ಮತ | ತ್ವರರ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾ ಬಾಣಾ ||
 ಇರವೇಳ್ತೊಡಿಕವು ಪೋಗಿಂದರೆ ಪೋಪುವೀ | ಪರಿಯನರಿಯನವನೆಂದಾ || ೫೨ ||
 ಹಂಸನಾಥನ ನೋಡಿ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳ ವಿ | ಧ್ವಂಸಮಾಡುವೆನದ ಮಿಾರಿ ||
 ಹಿಂಸೆಗಂಜದೆ ಖಡ್ಗವಿಡಿದು ಬಂದರೆ ಖಡ್ಗ | ವಂ ಸೆಳೆಕೊಂಡು ನೂಂಕುವೆನು || ೫೩ ||
 ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಹೋಗಿಂಬೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಬೆನ್ನ | ಮುಟ್ಟಿ ಹೋಗಿಂದು ನೂಂಕುವೆನು ||
 ದಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಳುಹುವೆ ಶಿಬಿಕೆಯೊ | ಳಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ || ೫೪ ||
 ಮುನಿದಿನಾದರೆ ಚಿಂಡನಿಡುವಂತೆ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ | ವನಧಿಗಿಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಂಟು ||
 ಅನುಜನ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿಯ ತೋರಬಹುದೆ ಮೇ | ದಿನಿ ಮೆಚ್ಚುವುದೆ ತೋರಿನೊಂದಾ || ೫೫ ||

ಅನ್ನಿ ಗರೆನಗೊಡ್ಡಿ ನಿಂದರೆ ದಗಮಿನ | ಸನ್ನೆಯೊಳ್ಪಾಯ ಕುಟ್ಟಿಸುವೆ ||
ಬೆನ್ನ ಬಂದವನ ನೋಯಿಸುವೆನೆ ಜಗವೆಲ್ಲ | ಚುನ್ನವಾಡದೆ ನನ್ನನೆಂದಾ || ೫೬ ||

ಸಾವಿರವಾದರು ಹಿರಿಯನೆಂಬರು ನನ್ನ | ಕಾವನೆ ಕಿರಿಯನೆಂಬರಲಾ ||
ಅವುಗ್ರದವನನುಸಾಯದೊಳ್ಳಿಲುನೆನ್ನೆ | ನೀವೆಲ್ಲರಂದಿರಿಯೆಂದಾ || ೫೭ ||

ಅವನನೆಂತಾದರು ಗೆಲುವೆನಂತಿರಲಿ ಹೋ | ಸವ ನೀಗಿ ಬಂದೆ ನೀನೆಂದಾ ||
ಸುವಿವೇಕಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದೆನೆ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕ ವಾ | ಕೃವ ಕೇಳ್ತು ತಣಿದು ಕುಳಿತನು || ೫೮ ||

ಪನ್ನೀರ ಕೊಡಿಸಿ ವೀಳೆಯಗೊಡಿಸಿದನೇಕೆ | ಪಿನ್ನನಪ್ಪೊ ದಕ್ಷಿಣಾಂಕಾ ||
ನಿನ್ನಿಂದ ಕಾರ್ಯ ತಪ್ಪದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನ್ನೆ | ನನ್ನಾಣೆ ಮರುಗದಿರೆಂದಾ || ೫೯ ||

ಇಲ್ಲ ನನ್ನೊಡೆಯ ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಕಂಡರ್ಗೆ | ಸಲ್ಲಿಲೆಯೈಸೆ ನೋವುಂಟೆ ||
ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಮೊದಲಿದ್ದಿತಾ ನೋವು ಹೋಯ್ತೆಂದು | ಸೊಲ್ಲಿಸುತವನು ಕೈಮುಗಿದಾ || ೬೦ ||

ಸುವಿಖ ಮುಂತಾದ ಮಿತ್ರರು ಮಂತ್ರಿ ಕಟಕಪುಂ | ಗವ ಮಾಗಧೇಂದ್ರರಷ್ಟರೊಳು ||
ರವಿಯೊತ್ತಿನೊಳು ಮಂಜೆ ನಿನ್ನೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಃ | ಖವೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದರರ್ಥಿಯೊಳು || ೬೧ ||

ಒಳಗಿನ್ನ ಸತಿಯರು ಹೊರಗಿನ್ನ ಸುತರು ನೀ | ವಳಲಿದರೆನಗುಂಟೆ ಭಾಗ್ಯಾ ||
ನಲವಿನೊಳಿರಿ ಹಂಸನಾಥನ ಕೃಪೆಯುಂಟು | ಗೆಲುವೆನೀ ಕಾರ್ಯವನೆಂದಾ || ೬೨ ||

ತಮ್ಮ ನಲ್ಲದೆ ಹಗೆಯಲ್ಲವನರಿಯದೆ | ಹೆನ್ನೆಯೊಳ್ಳರಲದಕೇನು ||
ನಿನ್ನೊಲ್ಲರಕೆಯೊಳ್ಳಯದಿಂದ ಗೆಲುವೆನು | ಉಮ್ಮಳಿಸದಿರಿ ನೀನೆಂದಾ || ೬೩ ||

ನಾನೊಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಪ್ರ | ಧಾನಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನದಕೆ ||
ಎನನ ಮಾನ್ಯರಿರವನು ಬಲ್ಲನೆ ಹೋಗಿ | ಗ್ಲಾನಿಯಹರೆ ಸೈರಿಸೆಂದಾ || ೬೪ ||

ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ ದಕ್ಷಿಣನರಿಯದವನೆ ಹೋಗಿ | ಹುಯ್ಯಲುಂಡೆಯಿದ್ದನರಿಯ ||
ಮೆಯ್ಯೊಲ್ಲ ನೋಡು ಮೋರೆಯ ನೋಡು ಸ್ಥರನತ್ತ | ಮೆಯ್ಯೊಕ್ಕ ಮಲಗದಿರೆಂದಾ || ೬೫ ||

ನೀನೆಂದಾರು ನಾನಲೆ ಗರ್ವಗನ ಸಂ | ಧಾನಕೆ ಹೋಗಿ ಭಂಡಹರೆ ||
ಎನು ಬಂದುದ ನಾನೆ ಕಾಣ್ಬೆನು ತಾಳೆಂದ | ನೇನು ವಿವೇಕಿಯೊ ಚಕ್ರಿ || ೬೬ ||

ಚಕ್ರೋದೆಯನ ಮಂತ್ರಿ ಸಖರೆಲ್ಲರೆಮ್ಮತ್ತ | ಪಕ್ಕವಾಗಿಹರದಂದ ||
ತಕ್ಕನೊಬ್ಬನನಟ್ಟಿ ನೋಳ್ಬೆನು ನಾನು ಕಾ | ಲಿಕ್ಕನೆಂದನು ಕೂಡೆ ಮಂತ್ರಿ || ೬೭ ||

ಅದು ಲೇಸು ನಾಳೆ ನಾಡಿದಿಗಷ್ಟು ಕೋಪ ತ | ಗ್ಗದೆ ನೋಳ್ಬೆನೆಂದಿದ್ದ ಸಖರು ||
ವಿದಿತಮಾಗಧದಳತೆಗಳಾಡಿದರಾಗ | ಲದಕೇನು ನೋಡಿರೈಯೆಂದಾ || ೬೮ ||

ಬಳಲಿದ್ದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಡಿಯುಡುಗೊರೆಯನೆಂ | ದಿಳಿಯಾಣ್ಮನೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದಾ ||
ಒಲುಸೇವೆಗೈದೆನಲ್ಲವೆ ನನಗುಡುಗೊರೆ | ಸಲುವುದು ಸಾಕೆಂದನವನು || ೬೯ ||

ಅವ ಬಾರದಿರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಸ ಕಿರಿದಾಯ್ತೆ । ಸುವಿವೇಕವಿಲ್ಲಾಯ್ತೆ ಬಾರೈ ॥
 ದಿವರಾತ್ರಿ ನೀವು ನಾನಾನಂದದಲ್ಲಿ ಕಾ । ಲವ ನೂಕಬೇಕೆಂದು ಕರೆದಾ ॥ ೭೦ ॥
 ಒಲ್ಲನವನು ಕೂಡೆ ಚಕ್ರೇಶ ತನ್ನೊತ್ತಿ । ನಲ್ಲಿಯಿಹರ ನೋಡಿ ನೀವು ॥
 ಎಲ್ಲರು ಮನ್ನಣೆವಿಡಿಯಿರೈ ದಕ್ಷಿಣ । ಮೆಲ್ಲನೆ ಮತ್ತಾಂಪನೆಂದಾ ॥ ೭೧ ॥
 ಮಾಗಧ ಬಾರಿಲೆ ಮೇಘೇಶ್ವರಾಂಕ ಬಾ । ಸಾಗರಾಂಕಿತಮಂತ್ರಿ ಬಾರೈ ॥
 ನಾಗರ ಮೊದಲಾದರೆಯ್ಯಂದರೆಂದನು । ರಾಗದಿಂದಿತ್ತ ಮನ್ನಣೆಯಾ ॥ ೭೨ ॥
 ಕಡೆಯೊಳು ದಕ್ಷಿಣಗುಡುಗೊರೆಗೊಡುತ ಮೈ । ದಡವಿ ಮಂಡೆಯನ್ನಪ್ಪಿಕೊಳುತ ॥
 ಬಿಡು ನೋವನೆಂದು ಮುದ್ದಿಸಿದನಾ ನೃಪನಾತ । ಗೊಡೆಯನೊ ತಂದೆಯೊ ಗುರುವೊ ॥ ೭೩ ॥
 ಕನಸಿನೊಳ್ಳೊವಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದನು ಪಾದ । ವನಜಮೃಗಕೆ ಮಂಡೆಯಿಟ್ಟು ॥
 ಜನಕಗಿರಗುವಂತೆ ನಮಿಸಿದರೆಲ್ಲರಾ । ತನ ಹೊದ್ದಿ ನಲಿಯದಾರು ॥ ೭೪ ॥

ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರೆಲ್ಲರು ಚಕ್ರಿ ತಾನೆದ್ದು । ನಿಳಯವ ಹೊಕ್ಕ ನಾ ಕ್ಷಣವೆ ॥
 ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡವರೀಚಿಯೊಂದೊಂದೆಡೆ । ಯೊಳು ನಿಂದು ನೆನೆದರಿಂತೆಂದು ॥ ೭೫ ॥
 ದೊರೆಗಳು ಮಂತ್ರಿ ವೆರಸಿ ಹೋಗಿ ಮದನಭೂ । ವರಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಕಂಡು ॥
 ಕರೆತಹನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಪ್ರಾಪ್ತನೊರ್ವಗೆ । ವಿರಚಿಸಿದರು ಪಯಣವನು ॥ ೭೬ ॥
 ಬೆಳಗಾಗೆ ನೀನೆಯ್ವಿ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮನ ಕಂ । ಡೊಳಗರಿದೆಯ್ವುಹುದೆಂದು ॥
 ಕಳುಹಿ ಬಿಡಾರವ ಹೊಕ್ಕರೆಲ್ಲರು ತಳ । ತಳನೆ ಮೂಡಿತು ಮೂಡ ಭಾನು ॥ ೭೭ ॥
 ಸ್ತುರಪುರಕವ ಹೋದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲೊಳಗಿತ್ತ । ಬರಬಾರದೆಂದು ತಡೆದರು ॥
 ಹರಿದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಲಮ್ಮೆ ವಂದರು ನಾಣ್ಣಿ । ತಿರಿಗಿ ಬಂದನು ಪ್ರಾಪ್ತನಿತ್ತ ॥ ೭೮ ॥
 ಸರ್ವರು ಚಿಂತಿಸುತಿದ್ದರಾ ವಾರ್ತೆಯ । ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕಾ ॥
 ಗರ್ವವೆಗ್ಗಲಿಸಿತ್ತೈ ಮದನಗೆಂದರು ರವಿ । ಜಾರ್ವುದು ರಾತ್ರಿಯಾಯ್ತೆಡನೆ ॥ ೭೯ ॥

ಭರತೇಶ ಸೆಜ್ಜಿ ವನೆಯೊಳೊರಗಿದನಂದಿ । ನಿರುಳ ಮೂರನೆಯ ಜಾವದೊಳು ॥
 ಪರಮಾತ್ಮಯೋಗದೊಳಿದ್ದನಷ್ಟರೊಳೊಂದು । ಸರಸಾರ್ಥ ಹುಟ್ಟಿತೇನೆಂಬೆ ॥ ೮೦ ॥
 ಮರನಲುಗದ ಮಾತುಗುಟ್ಟಿದ ಹೊತ್ತದು । ತೆರೆನಿಂದ ಕಡಲಂತೆ ಕಟಕ ॥
 ಪರವಶವಾಗಿದ್ದುಬಿಟ್ಟುರೆಚ್ಚ ತ್ತು ಭೂ । ವರನನಿತೆನುತಿಡ್ಡರಾಗ ॥ ೮೧ ॥
 ಹನಿಗೂಡಿ ಹಳ್ಳಿ ನಾರೊಡಗೂಡಿ ಹಗ್ಗವೆಂ । ಬನುವಿನೊಳ್ಳಡೆಗೂಡಿ ಚಕ್ರಿ ॥
 ಛನತೆವೆತ್ತನು ಸೇನೆಹೊರತಾದರಿವನೊಬ್ಬ । ಮನುಜನಲ್ಲವೆಯೆಂದರವರು ॥ ೮೨ ॥
 ಅಹುದಹುದನೆಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂ । ಗ್ರಹದೊರೆ ಜಗವನಂಜಿಸಿದಾ ॥
 ಸಹಜಶಕ್ತಿಯ ನೋಡಲೀತಗೇನುಂಟಾವ । ಮಹಿಮೆ ನಮ್ಮಂತೆಂದರೊಡನೆ ॥ ೮೩ ॥

ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಕಟಕದೊಳಿಬ್ಬರಾಡುವ | ಗಟ್ಟಿಪಟ್ಟವನು ಚಕ್ರಧರನು ||
 ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ತೋರ್ಪ ಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯೊಳಿದ್ದು | ತೊಟ್ಟನೆ ಕೇಳ್ವನೆನೆಂಬೆ || ೮೪ ||
 ರವಿಯೊಳಗಣ ಪ್ರತಿಯೆಯ ಕಾಣ್ಬನವನಕ್ಕೆ | ಕಿವಿಗಳಾ ಕಡೆಯ ಪಾಳೆಯದೆ ||
 ರವಗೇಳ್ವನೆನಲವನಿದ್ರಿಯಶಕ್ತಿಯ | ಹವಣಿಸಬಹುದೆ ಲೋಕದೊಳು || ೮೫ ||
 ಭಾವಮೈದುನರು ಖೇಚರವರಾಡಲಾ | ಭೂವರ ಕೇಳ್ವದನೊಂದು ||
 ಭಾವದಿ ಪ್ರಕಟಸಬೇಕೆಂದು ನೆನೆದಿದ್ದ | ತಾವರೆಯೋಪ ಮೂಡಿದನು || ೮೬ ||

ದೇವತಾರ್ಘ್ಯವನಿತ್ತು ಕಡೆಯ ಚಾವಡಿಗೆಯ್ದು | ರೀವಿಯಿಂದೋಲಗವಾದಾ ||
 ಭಾವಶುದ್ಧದೊಳೆಲ್ಲರೆಯ್ದು ಕಂಡು ಸ | ಭಾವಾಸತುಂಬಿದ್ದರಾಗ || ೮೭ ||
 ಮೊಗವನಲ್ಲವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೋನದೊಳು ಗ | ದ್ವುಗೆಯೇರಿ ಚಕ್ರೇಶನಿರಲು ||
 ಮುಗುಳುಂಬ ಮಲಿತ ಚಿಂತೆಯೆಯೆಂದು ನೆನೆವುತ | ಮಿಗೆ ಪೊರ್ದಿ ಮಂತ್ರಿಯಂತೆಂದಾ || ೮೮ ||
 ಚಿಂತೆ ಬೇಡೆಂದೆಮಗರುಹಿ ದೇವರದೇನ | ಚಿಂತಿಪುದನೆ ಕೇಳ್ವ ನೃಪತಿ ||
 ಕಂತುವಿಗೆಣಿಸೆನ್ನೆ ನರ ಬಿಗಿದೆನ್ನನು | ಚಿಂತೆಗೊಳಿಸುತಿದೆಯೆಂದಾ || ೮೯ ||
 ಪರಿಕೆವೆನ್ನೆಲ್ಲಿಯೆಂದ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಕಿರು | ವೆರಲ ಸಟಿಗೆ ಡೊಂಕುಮಾಡಿ ||
 ಆರಸ ತೋರಿದನದು ತುದಿಬಾಗಿದೊಂದು ಪೂ | ಸರಲಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ಮೋಹಿಸಿತು || ೯೦ ||
 ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲರ ನಡೆನುಡಿ ಡೊಂಕು ಭರತಭೂ | ವರಗೆ ಡೊಂಕಣುಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ ||
 ಪೊರೆವುದಿದಕೆ ದೃಷ್ಟಿಪಾತನೆಂದರಿಜಾವ | ಬೆರಲು ಡೊಂಕಿತೊಯೆನಲೆಸದಾ || ೯೧ ||
 ಬೆಕ್ಕುಸಬಟ್ಟು ಮರುಗಿ ಮಂತ್ರಿಮಿತ್ರರು | ಸುಕ್ಕಿದಂಗುಲಿಯ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ||
 ಠಕ್ಕಿಗಾ ನೃಪ ಜನಪತಿಯೆಂಬ ಮೋರೆಯ | ಕೊಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈದೆಗೆವಾ || ೯೨ ||
 ಮರುಗಿ ಕುವರೆಲ್ಲ ಪರಿತಂದು ತಂದೆಯ | ಕಿರುವೆರಳನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ||
 ಬರಿದಿಷ್ಟು ನರಳುತ ಗುರುಹಂಸನಾಥಯೆ | ದೊರಗುಮೂಡೆಯನೊರಗಿದನು || ೯೩ ||

ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರು ಚಿಂತೆಗೊಳುತಿದ್ದರಾ ಮಂತ್ರಿ | ಕರೆಸಿದ ರಾಜವೈದ್ಯರನು ||
 ವರಮೂಲಿಕಾಸಾರಸಿದ್ಧತೈಲವ ಪೂಸಿ | ಸರಿತಮಾಡುವೆನೆಂದರವರು || ೯೪ ||
 ಮಂತ್ರೀಶ ಬಳಿಯಟ್ಟಿ ಬಂದರಾಗಳೆ ದಿವ್ಯ | ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳು ಲಗ್ನಿಯೊಳು ||
 ಮಂತ್ರಿಸಿ ನೇರಮಾಡುವಿದ ನೋಡೆಮ್ಮ | ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನೆಂದರವರು || ೯೫ ||
 ಯಂತ್ರಸಿದ್ಧರು ಬಂದರಿದಕೆ ಬೀಜಾಕ್ಷರ | ಮಂತ್ರವ ಬರೆದು ಕಟ್ಟಿದರೆ ||
 ಜಂತ್ರ ಪರಿದ ಬಿಲ್ಲು ನಿಮಿರಿದಂತಹುದೆಲೆ | ಮಂತ್ರೀಶ ನೋಡೆಂದರೊಡನೆ || ೯೬ ||
 ಜಟ್ಟಿಗಳೆಯ್ದು ನೋಡಿದರು ಸಾಮೋಷ್ಯನೆ | ನೆಟ್ಟಿದೆಗೆನೆನೆಂದರೊಡನೆ ||
 ನೆಟ್ಟಿ ಕವಿಗಳು ಹೊಸಕೃತಿವೇಳ್ವು ಸಾಂ | ನೆಟ್ಟಿಗಾಗನೆನೆಂದರೊಡನೆ || ೯೭ ||

ಜಲವ ಹೊಕ್ಕಾವು ಮಂತ್ರಿ ಸಿ ನೇರಮಾಳ್ವೆವೆಂ । ದುಲಿದರು ಬಂದ ಭೂಸುರರು ॥
ಹಲಬರು ತಂತಮ್ಮ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥದ । ಬಲುಹ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾಗ ॥ ೯೮ ॥
ಭೂನಾಥನಂಗವೈದ್ಯರು ಬಂದು ನಂದರು । ಮೂನೂರರುನತ್ತುಮಂದಿ ॥
ಸೇನೆಯೊಳುಳ್ಳ ಸರ್ವರು ಬಂದು ನೆರೆದರು । ನಾನು ಮಾಣಿಸೆನೆಂದರವರು ॥ ೯೯ ॥
ಬಡವಗೆ ಬಲುರೋಗ ಬಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡಲೊರ್ವ । ರೆಡಹಿಯು ಕಾಣರುರ್ವಿಯೊಳು ॥
ಒಡವೆಯುಳ್ಳವಗಲ್ಲರುಜೆ ಬರೆ ವಿಸ್ತುಯ । ಬಡುತ ಸಾರುವರದು ಸಹಜಾ ॥ ೧೦೦ ॥

ಇವರೊಳಾವುದು ದೇವ ನಿನಗಹುದೆನೆ ಮಂತ್ರಿ । ನನಗೀಗ ಕದನವುಂಟೆಯ ॥
ಇವು ಜೋಲಿಯಾಪಧಿಯಿಂದೆ ಮಾಣ್ಣೊಂದು ತಂ । ತ್ರವ ಸೇಳ್ವಿನಾನೆಂದ ನೃಪತಿ ॥ ೧೦೧ ॥
ನೆಟ್ಟಿಯ ತೆಗೆದೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿರೈಯೆಂದಾಗ । ಜಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಕೈಯ ನೀಡೆ ॥
ಬೆಟ್ಟಿಮಾಡದೆ ಕೈಯನವರೊತ್ತಲರಸನ । ಬೆಟ್ಟಿದ್ದುದಿನಿಸು ಸಡಿಲದೆ ॥ ೧೦೨ ॥
ನೋವಿಗಂಜಿದರಾಗದೊತ್ತಿ ತೆಗೆವುದೆಂದು । ಭೂವರನುಸುರೆ ಜಟ್ಟಿಗಳು ॥
ತಾವೊತ್ತಿ ಪಿಡಿಯಲೆತ್ತಿದನಾಗ ತೂಗುತ । ಬಾವಲಂತಿದ್ದರಂದವರು ॥ ೧೦೩ ॥
ಸಾಲದೊಬ್ಬನ ಭಾರ ನೀವಿಬ್ಬರಾತನ । ಕಾಲುವಿಡಿದು ತೂಗಿರೆಂದಾ ॥
ಸಾಲಾಗಿ ತೆಗೆವಾಗ ಮೇಲಕತ್ತಿದನಕ್ಷ । ಮಾಲೆಯನೆತ್ತಿದಂದದೊಳು ॥ ೧೦೪ ॥
ನಸುನೇರವಾಗದೆ ಬೆರಳಿದ್ದರನ್ನೊಂದು । ಪೊಸತಂತ್ರವುಂಟೆಂದು ನೃಪತಿ ॥
ಮಿಸುನಿಯ ಸರಪಣಿಯೊಂದನಂಗುಲಿಗೆ ಪೋ । ಣಿಸಿ ತೂಗಿರೆಂದನ್ನೊಲಿಗೆ ॥ ೧೦೫ ॥
ಹರದಾರಿಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಸಾಲಾಗಿ ನಂದೊಂದು । ಸರಪಣಿವಿಡಿದು ತೆಗೆದರು ॥
ಬೆರಳಷ್ಟು ಮಿಸುಕದು ಮತ್ತರೊಗವುದ । ಹರಿದು ತೆಗೆದರು ಖೋಯೆಂದು ॥ ೧೦೬ ॥
ಆದರೊಳು ನೇರವಾಗದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿ । ನ್ನಿದಕೊಂದು ತಂತ್ರವುಂಟೆಂದಾ ॥
ಇದಿರಲ್ಲಿ ನಿಂದಿದರ್ವ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ನೋಡಿ । ಸದಮಲಾನಂದನಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೭ ॥
ಕಟಕವೆಲ್ಲಕೆ ಹಬ್ಬುವೊಲು ಸರಪಣಿಯ ಸಂ । ಘಟಿಸಿ ತಾ ಬೇಗದೊಳೆಂದಾ ॥
ಸ್ಫುಟದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನವ ಕೂಡೆ ಚಕ್ರಿಯ । ತುಟಿ ಮಿಸುಕಿದ ಕಾರ್ಯ ತಡವೆ ॥ ೧೦೮ ॥
ಹಿಡಿದರಾಗಳೆ ತೇರ ಮಿಣಿಯಂತೆ ಕಟಕದ । ಕಡೆಮುಟ್ಟು ನಿಡುಸರಪಣಿಯಾ ॥
ಎಡಬಲಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕವಲಾಗಿ ಸರಪಣಿ । ನಡೆದುವು ದೆನೆಮಿಣಿಯಂತೆ ॥ ೧೦೯ ॥
ಹೊಡೆಬಳ್ಳಿಯೊಂದರ ಗಂಟುಗಂಟಿಗೆ ಕುಡಿ । ಯೊಡೆದೊಂಟುದೆಸೆಗೆ ಪೋಪಂತೆ ॥
ನಿಡುಸರಪಣಿಯೊಂದು ಬಹುಸರಪಣಿ ತನ್ನ । ತೊಡರೆ ಹಬ್ಬಿತು ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ ॥ ೧೧೦ ॥
ಪಡೆಯೆಂಬ ಪಂದಲ ಮೇಲೊಂದು ಪೊಸಲತೆ । ಕುಡಿಬಟ್ಟು ಹಬ್ಬಿದಂದದೊಳು ॥
ನಡೆನೋಡಲೊಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದುದು ಸರಪಣಿಯೆಡೆ । ಬಡದೆ ಪಾಯ್ವಕುಂಟು ಹಬ್ಬಿ ॥ ೧೧೧ ॥

ಗುಣಮಣಿಹಾರನಂಗುಲಿಯೊಳಗೊಂದು ಕುಂ । ದಣಲತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಪಾಯ್ತಳವಾ ॥
 ತಣಿಸಿ ಹಬ್ಬಿದುದೆನಲಾಯ್ತು ಚಿನ್ನದ ಸರ । ಪಣಿಯೊಂದು ತೋಳ ತೋರದಲಿ ॥ ೧೧೨ ॥
 ಕಿರುವೆರಳಿಗೆ ಸರಪಣಿಯ ಸಂದಿಸಿ ರಾಯ । ಬಿರಿಸಾಗಿ ತೂಗಿರೈಯಿಂದಾ ॥
 ಇರುಹೆಗಳೆಣೆಸೋಂಕಿದ ನೇಣ ಮುತ್ತುವಂ । ತೆರಗಿ ಪಿಡಿದುದಾಗ ಕಟಕಾ ॥ ೧೧೩ ॥
 ಕುವರರು ದೊರೆಗಳು ಸಖರು ಪಿಡಿವುತಿರ । ಲವನೀಶ ಸನ್ನೆಯೊಳ್ಳಲಿಸಿ ॥
 ವಿವಿಧಸೇನೆಗೆ ತುಯ್ದುದೆಂದು ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡ । ಲವರು ತೆಗೆದರು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ೧೧೪ ॥
 ಸೇನೆ ತೆಗೆಯೆ ಬೆರಲಿನಿಸು ಮಿಸುಕದಿರ । ಲಾನೆಕುದುರೆಯೆತ್ತುಗಳಿಗೆ ॥
 ಸ್ಥಾನವರಿದು ತೊಡರಿವುದೆಂದು ಬೆಸಸೆ ಸಂ । ಧಾನಿಸಿದರು ಸರಪಣಿಯಾ ॥ ೧೧೫ ॥
 ಠಮಠಮಯೆಂದು ವಾದ್ಯವ ಕುಟ್ಟಲಾಲ್ಪ ಸಂ । ಭ್ರಮದಿ ತೆಗೆದರೊಲ್ಲರುಬ್ಬಿ ॥
 ಅಮರಿದ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಜಾರದೆ ಧರಾ । ರಮಣನಿಧನು ಶಕ್ತಿಯಂತೊ ॥ ೧೧೬ ॥
 ತೇರನೆಯೊ ಬಹುದೈಸೆ ಹಗ್ಗವ ಹಾಕಿ । ಮೇರುವನೆಳೆದರೆ ಬಹುದೆ ॥
 ಆರಾರು ಬಹುದಹುದಾ ಸೇನೆ ತೆಗೆದಾಗ । ಧೀರಾಗ್ರನಿಧನಿಧಂತೆ ॥ ೧೧೭ ॥
 ನರವಿಪ್ಪು ಸಡಿಲದು ತೆಗೆಯಹೇಳಧಿಕನಿ । ಭರದಿಂದ ಕಟಕವನೆಂದಾ ॥
 ಮುರಿದು ಸಲ್ಲಚ್ಚಿಕೊಂಡುಳ್ಳ ಶಕ್ತಿಯನಿಕ್ಕಿ । ಸರಪಣಿದುಯ್ದದಾ ಸೇನೆ ॥ ೧೧೮ ॥
 ಕಾಲ ಪೈಸರಗೊಟ್ಟು ಸರಪಣಿವಿಡಿದು ಹಿ । ಮ್ಮಾಲಾಗಿ ಪಡೆ ತೆಗೆವಾಗ ॥
 ತೋಳ ಸಿಕ್ಕಿಗೆ ರಾಯ ನೀಡಿದನುರೆ ಹೊಟ್ಟೆ । ಮೇಲಾಗಿ ಕೆಡೆದರುರ್ವಯೊಳು ॥ ೧೧೯ ॥
 ಕಟ್ಟಿ ಬಿಪಾಟಂತೆ ಬಿದ್ದರು ಭಟರೆತ್ತು । ಕಟ್ಟಿದಾನೆಗಳು ತೇಜಿಗಳು ॥
 ಥಟ್ಟಪೊಟ್ಟನೆ ಕೆಡೆದೊದೆದಾಡುತಿರೆ ರಾಯ । ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ನಗದೆ ॥ ೧೨೦ ॥
 ವಿಳಹೇಳಿಕೆ ಬಿದ್ದರು ನಾನು ಸುಕ್ಕಿದ ತೋಳ । ನೀಡಿದೆನ್ನೆಸೆ ನನ್ನ ॥
 ಮಾಲಿದಂಗುಲಿಯನ್ನು ನೇರವಾಯ್ತೆಲ್ಲೆಂದ । ಮೇಲ್ಪೊರೆದ್ದರಾ ಕ್ಷಣವೆ ॥ ೧೨೧ ॥
 ಬಲುಹಾಗಿ ಹಿಡಿಯಹೇಳಾನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನತ್ತ । ಬಲಿದು ನೋಡುವನೆಂದನದಕೆ ॥
 ಕಲಿಗಳು ಫಣಿಗಳ ಪಿಡಿವಂತೆ ಸರಪಣಿ । ಗಳ ಪಿಡಿದರು ದೃಢವಾಗಿ ॥ ೧೨೨ ॥
 ಸದರದೊಳಗೆ ತೆಗೆದನು ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ ಮ । ತ್ತದರಿಂದ ನಸುಹೆಚ್ಚಿ ತೆಗೆನಾ ॥
 ಅದಕೆ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ನಾಲ್ಪುತ್ತೆಂಟುಗಾವುದ । ಗದಗದಿಸಿತು ರಾಜಕಟಕಾ ॥ ೧೨೩ ॥
 ತೂಗಿತೊನೆದು ಮುತ್ತಿಗುಂಕಿಸಿ ತೆಗೆದನು । ಲಾಗಿಸುವೆತ್ತು ಬೀರ್ವಂತೆ ॥
 ಮೂಗಡಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತು ಸೇನೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ । ವಾಗಿ ವಂದಿಸುವಂತೆ ತನಗೆ ॥ ೧೨೪ ॥
 ಮೊರಡಿಗಳಂತುರುಳಿದುವಾನೆ ತೇಜಿಗ । ಳುರುಳುತಿಡ್ಡುವು ಗುಂಡಿನಂತೆ ॥
 ಸರಸೆಯೊಂದೆ ಲಗ್ನಿಯೊಳು ದೇವಗೆರಗಿದ । ಸರಿಯೊಳ್ಳಿದುದು ಸರಿವಾರಾ ॥ ೧೨೫ ॥

ಸಣ್ಣ ಬೆರಳ ಶಕ್ತಿಯಿಂತು ಪೆಬ್ಬೆಟ್ಟನ | ಬಿಣ್ಣೆ ತೆಂತುಟೊ ಮುಷ್ಟಿಯಂತೊ ||
 ಬಣ್ಣದ ನುಡಿಯಲ್ಲ ಚಕ್ರಿಗುಂಟದ್ರಿಯ | ನಣ್ಣೆ ಕಲ್ಲಾಡುವಶಕ್ತಿ || ೧೨೬ ||
 ನರನಾಥ ತಲೆವಾಗಿ ನಸುನಕ್ಕನಾಗ ಮಿ | ತ್ತರು ಹುಸಿರೋಗವೆಂದೊಂದು ||
 ಪರಂದ ಮಾಣದೊಡೆಯ ನೀನೆ ನಿನ್ನ ನು | ಣ್ಣೆರಳ ಮಾಣಿಪುದೆಂದೊನೆದು || ೧೨೭ ||
 ಸರಪಣಿವೆಗೆಡೆಡಗೈಯಿಂದ ತನ್ನ ನು | ಣ್ಣೆರಳನೊತ್ತತ ವಿನೋದಾರ್ಥಿ ||
 ಗುರುಹಂಸನಾಥಾಯ ಸ್ವಾಹಾಯೆಂದನು ಕೂಡೆ | ಸರಿತವಾಗಿದ್ದುದಾ ಬೆರಳು || ೧೨೮ ||

ಸುತರು ಭೂಭುಜರು ಪ್ರಧಾನಮಿತ್ರರು ನಕ್ಕು | ಹಿತದಿ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ||
 ನುತಿಸಿ ನಿನ್ನಯ ಮಂತ್ರಕೆಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭೂ | ಪತಿಗಡ್ಡ ಬಿದ್ದರುಬ್ಬಿನೊಳು || ೧೨೯ ||
 ಕಟಕವೆಲ್ಲವು ತಟಪಟನೆದ್ದು ಸಾಹಸ | ಘಟನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಭೂವರಗೆ ||
 ನಟಿಸಿ ನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟೊಡನೆರಗಿತು | ಕುಟಿಲವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ || ೧೩೦ ||
 ಸುರರು ಪೂಮಳಿಗರೆದರ, ಮೊಳಗಿತು ಮೂರು | ವರೆಕೋಟವಾದ್ಯ ಭೋರೊಂದು ||
 ಸುರಗಣಿಕೆಯರು ನರ್ತಿಸಿದರು ಸಾಲದೆ | ಭರತರಾಜನದೊಂದು ಭಾಗ್ಯ || ೧೩೧ ||
 ಸರಸಾರ್ಥವಿದನೇಕೆ ನೆನೆದೆ ಚಕ್ರೇಶಯೆಂ | ದುರುಮುದದೊಳು ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳ್ದಾ ||
 ಇರುಳಿಬ್ಬರಾಡಿದ ನುಡಿಗಿಂತು ನೆನೆದೆನೆಂ | ದರಸನಾ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪೇಳಿದನು || ೧೩೨ ||
 ಒಡಗಣದೆಸೆಯೊಳಾಡಿದರೆಂದು ಚಕ್ರೇಶ | ನುಡಿಯಲಾ ಖಚರರು ಕೇಳಿ ||
 ಒಡೆಯ ನಾವರಿಯದಾಡಿದವೆಂದು ಮುಂದಡ್ಡ | ಗೆಡೆದರು ಪಾಲಿಪುದೆಂದು || ೧೩೩ ||
 ದೆಸೆಯ ಪೇಳಿದನೈಸೆ ಹೆಸರನಯನವ | ರಸು ಬೆಚ್ಚಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗೆ ||
 ಬಿಸವಂದವಟ್ಟರೆಲ್ಲರು ಭೀತಿ ಬೇಡೇಳಿ | ರೊಸಗೆಯಾಯ್ತೆಂದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೩೪ ||
 ಕಡೆಯ ಪಾಳೆಯದೊಳಿದ್ದವರೊಂದು ಬಿನದಕೆ | ನುಡಿದಾಡೆ ಕೇಳ್ದದ ಕಂಡು ||
 ನಡುಮನೆಕೋಣೆಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಣ್ಮಾತ | ನುಡಿಯಲಂಜಿತು ರಾಜಕಟಕಾ || ೧೩೫ ||
 ನಾಡುಗರಿಗೆ ಸೇನೆದೋರಿ ಗೆಲ್ಲನು ಯುದ್ಧ | ಮಾಡುವರಿವಗಿದಿರುಂಟೆ ||
 ನೋಡು ಚಕ್ರಿಗೆ ಸರ್ವಬಲವಾಸೆಯೆಂದಿವ | ರಾಡಬಹುದೆಯೆಂದರೆಲ್ಲ || ೧೩೬ ||
 ಅಣುಗರು ದೊರೆಗಳು ನಾವೆಲ್ಲರಾ ಸರ | ಪಣಿವಿಡಿದರೆ ಬೀಳ್ವರೆಂದು ||
 ಗಣಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೊಂದು ಜಾಣ್ಮೆ ಸಾಲದೆಯೆಂದು | ಗುಣವನೀಕ್ಷಿಸಿದರಾ ಸಖರು || ೧೩೭ ||
 ಕುವರರ ನಿಲಿಸಿದಾಗೆನಗಿದು ಸಟೆಯ ರೋ | ಗವೊಯೆಂಬುದಾಯ್ತೆಂದ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಅವಧಿಯ ಮೊದಲು ನಾವೀಕ್ಷಿಸಿತಿಲ್ಲೆಂದು | ಪ್ರವರವ್ಯಂತರಿಗರಾಡಿದರು || ೧೩೮ ||

ಗಡಬಡೆ ಸಾಕು ಹೊ ಪಡೆ ನೊಂದಿತಾನೊಂದು | ನುಡಿಗಿಂತುಟಲೆದೆನೆ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಕಡಿಕ್ಕಡಿದವರಿಗಾ ಸರಪಣಿಯನೆ ಹಂಚಿ | ಕೊಡು ನೊಂದ ನೋವಾರಲೆಂದಾ || ೧೩೯ ||

ಕೆಡೆದರತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದಲ್ಲದೊಬ್ಬರ ಮೈಗ | ಳೊಡೆದುನೆ ದಂತ ಕೊಂಕಿದುವೆ ||
 ಹುಡಿಯೇರೆ ನೆಲ ನಯ ಸುಖದೊಳಿದ್ದರು ಚಕ್ರಿ | ತೊಡಗದರ್ತಿಯೊಳುಂಟೆ ನೋವು || ೧೪೦ ||
 ಕನಕದ ತೊಡೆಹದೊಳಾ ಸರಪಣಿಯಂತೆ | ಜನಪನಿನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾಡುವನೆ ||
 ಕನಕದ ಸರಪಣಿಯನೆ ಕೊಡಿಸಿದನು ಕ | ಬ್ಬನಕೆಣೆಗಂಡು ಪಾಯ್ಗಳಕೆ || ೧೪೧ ||
 ಆ ಸರಪಣಿಯೊಳೊಂದೊಂದೆ ನಾಡರಸರ | ಸೇನೆಗೆ ಜನ್ಮದ ಬದುಕು ||
 ಆ ಸುಖ ತುಂಡಿಸಿ ಕೊಡಿಸಿದ ಪಡೆಗೊಂದು | ಕಾಸನೊಬ್ಬೊಬ್ಬಗೀವಂತೆ || ೧೪೨ ||
 ಚಂಡಿಮಾಡಿದ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಕಬ್ಬಿನದೊಂದು | ಕಂಡಿಕೆಯನು ಕೊಡುವಂತೆ ||
 ಖಂಡಿಸಿ ಸರಪಣಿಗಳ ನೊಂದ ಪಡೆಗೊಪ್ಪು | ಗೊಂಡು ಕೊಡಿಸಿದನಾ ನೃಪತಿ || ೧೪೩ ||
 ಅವಸರಕೊದಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೈಯೆಂದು ಮಾ | ನವಪತಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ||
 ದಿವಿಜರು ತೊಡುವ ಪಾಟಿಯ ತೊಡಿಗೆಯ ಕೊಟ್ಟ | ನವನೇನು ಮೆಚ್ಚಿಲ್ಲದರಸೆ || ೧೪೪ ||
 ಇಟ್ಟ ನಿವಾಳಿಯ ಬಿಟ್ಟಗಳನು ರಾಯ | ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೈವೀಸಿಬಿಡಲು ||
 ಭಟ್ಟರು ಯಾಚಕರಕ್ಕರಿಗರು ಹೊರೆ | ಗಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತರು ಸೂರೆಯಾಗಿ || ೧೪೫ ||
 ಮಣಿಸರವೆನೆ ಸೇನೆಯೊಯ್ವ ಸಾಹಸವ ಕುಂ | ದಣವ ವೆಚ್ಚಿಸಿದುದಾರವನು ||
 ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಟ್ಟಿ ಕವಿಗಳು ಪೇಳೆ ಮ | ನ್ನಣೆಯಿತ್ತನಾ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ || ೧೪೬ ||
 ತಣಿದುದು ಕಟಕವೆಲ್ಲವು ಕೂಡೆ ಸರ್ವರ | ಗುಣವಚನದೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||
 ಅಣುಗರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಚಕ್ರೇಶ ಹೊಕ್ಕನಾ | ಕ್ಷಣ ತನ್ನ ರಾಜಮಂದಿರವಾ || ೧೪೭ ||
 ಲಲನೆಯರರ್ತಿಯ ಹೇಳಲರಿಯೆ ಮೊಗ | ತಳತಳಿಸುತ ನಗುತೆಯ್ವಿ ||
 ಗೆಲವಿನೊಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ ನಿವಾಳಿಯ | ಟ್ಟೊಲಿದೆರಗದರೋಪನಡಿಗೆ || ೧೪೮ ||
 ಸಟೆಯ ರೋಗವೆ ನಮ್ಮ ಕಟಕವನಲೆಡೆತ್ತಿ | ಪುಟನೆಗೆದೆಯೊಯೆಂದು ನಗುತ ||
 ಕಟಿಕೆಯೊಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ ವಂದಿಸಿದಳಾ | ಪುಟಕುಚಿ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ || ೧೪೯ ||
 ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಂದು ಭೂಪತಿ ತನ್ನ | ತಾಯಂಘ್ರಿಗಳ ನಮಿಸಿದನು ||
 ಮಾಯದ ರೋಗದೋರಿತೆ ನನ್ನ ಮಗಗೆ ಮಾ | ಮಾಯೆಂದಳಾಕೆ ತಕ್ಕೈಸಿ || ೧೫೦ ||
 ನಿನಗೆಂತು ರುಜೆ ಬರಬಾರದು ರುಜೆ ನಿನ್ನ | ನೆನೆದರ್ಗಿ ಬರಬೇಡವೆಂದು ||
 ಜನನಿ ಹರಸಿ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಿಟ್ಟಳು | ಬಿನದಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ ಮಗನ || ೧೫೧ ||
 ದಿಟವಿನ್ನು ದೇವರ ಹರಕೆ ರಕ್ಷೆ ಪುದೆಂದು | ಚಟುಲಾಕ್ಷಿ ಯರುತಾಯವೆರಸಿ ||
 ಪಟುಚಕ್ರಿ ಭೋಜನಕೆಯ್ದದನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಕಟಕವಿನೋದದ ಸಂಧಿ || ೧೫೨ ||

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೫೩ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳೆ | ರಾಮೋದಯೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೫೪ ||
 ಶ್ರೀಗವನತ್ತಿತ್ತಲಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ | ನಿಜವಾದ ನಿಬಿಡಸಾಮರ್ಥ್ಯ ||
 ಅಜರಾಮರಾತ್ಮಾನನ್ನೆ ದೆಯೊಳಿರಾನಂದ | ಧ್ವಜನೆ ಚಿದಂಬರವುರುಷಾ || ೧೫೫ ||

ಮದನಸನ್ನಾಹಸಂಧಿ.

ನಾಮಮೋಹನಸಿದ್ಧ ರೂಪಮೋಹನಸಿದ್ಧ | ಸ್ವಾಮಿತ್ವಮೋಹನಸಿದ್ಧಾ ||

ಕೋಮಲವಾಕ್ಯಮೋಹನಸಿದ್ಧ ಜಯ ಕಳಾ | ಗ್ರಾಮಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಕಟಕದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳುತ್ತಿಷ್ಟಳುಕುತ | ಪಟುವಾಗಿ ಮೊದಲು ತಾ ನುಡಿದ ||

ಘಟಿತಗರ್ವನ ನೆನೆದಾ ಕಾಮ ಕೂಡೆ ಹೋ | ರಟಿಗೆ ಮುಂಕೊಂಡನೇನೆಂಬೆ || ೨ ||

ಬೆರಳ ಶಕ್ತಿಯ ಕೇಳ್ವ ಮೇಲೆ ಬಂದಣ್ಣಗೆ | ಶಿರಬಾಗಬೇಡವೆ ಮದನಾ ||

ಅರಿಕರ್ಮವೆರಗಲೀಯದೆ ದೀಕ್ಷೆ ಗೊಯ್ದೊಂದು | ಪರಿಯಲ್ಲೆ ಮಿರುವರಾರು || ೩ ||

ಧರೆಯ ಸಾಧಿಸಿ ಚಕ್ರಿ ಬರೆ ಹೋರಬೇಕಲ್ಲ | ಸ್ಥರಗಾಗಬೇಕು ವಿರಕ್ತಿ ||

ವರಭೋಗವಳಿದೆಯ್ದ ಬೇಕತ್ತ ದೀಕ್ಷೆಗೆ | ದೊರೆಕೊಂಡ ಕರ್ಮತಂತ್ರವದು || ೪ ||

ಬಾರೆಲೆ ಗುಣವಸಂತಕ ಚಕ್ರಿ ಬಂದು ನ | ಮ್ಮೂರಿದಿರೊಳು ಬಿಟ್ಟನರಿಯ ||

ಸ್ಮರಿಸಬಹುದೆ ನಾನಿದ ನೋಡು ನಾನೊಬ್ಬ | ವೀರನೆ ಫಡ ಹುಸಿಯೆಂದಾ || ೫ ||

ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವ ಕರೆಸು ಮುಂದೀ ದಂಡ | ತೆರಳಿಸಬೇಕು ನಾನೀಗ ||

ಅರಮನೆಯೊಳಹೊಕ್ಕು ಬಹೆನು ಪೋಗಿದೆದ್ದು | ಸ್ಮರನೆಯ್ಪತ್ತಿದ್ದನು ಗೃಹಕೆ || ೬ ||

ಮಿಗೆ ಸುನಂದಾದೇವಿ ಕೇಳು ಪ್ರಾಪ್ತರನಟ್ಟ | ಮಗನ ಕರೆಸಿದಳು ಮನೆಗೆ ||

ದುಗುಡವ ಕಾಣಿಸದಂಗಳ ಬಂದಿಷ್ಟು | ನಗೆಮೊಗದಿಂದೆರಗಿದನು || ೭ ||

ಭುಜಬಲಿ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನೊಡನೆ ಕಾಳಗವೆಂದು | ಗಜಬಜಿಸಿದೆ ಕಂಡ ನೀನು ||

ಸುಜನರಾರಿದ ಮೆಚ್ಚುವರು ಸುಡು ನಿನ್ನೊಂದು | ಕುಜನಮಾರ್ಗವನೆಂದಳಾಕೆ || ೮ ||

ಭರತಣ್ಣನಂತಪ್ಪ ಹಿರಿಯಣ್ಣನೆಂಬೊಂದು | ಸಿರಿಯನದಾರು ಪಡೆವರು ||

ಹರುಷದೊಳೆರಗಿದ್ದು ನೀ ಬಾಳಲರಿಯದೆ | ಸಿರಿಗೆಡಹೋಗಿಂದಳೊಡನೆ || ೯ ||

ತಮ್ಮ ನಗ್ನಳನಾದೊಡಣ್ಣನಿಗಿದಿರಾದ | ಹೆಮ್ಮೆವಂತರ ಹಿಡಿತಂದು ||

ಸಮ್ಮುಖಗೈಸಬೇಕಲ್ಲದಣ್ಣಗೆ ತಾನೆ | ಮುಮ್ಮೊನೆದೋರ್ಪುದು ಚದುರೆ || ೧೦ ||

ತಮ್ಮ ನಾದವನಣ್ಣಗೆರಬೇಕಣ್ಣಗಾ | ತಮ್ಮನೆ ಬೆರೆಯೆ ಮುನ್ನಣ್ಣಾ ||

ತಮ್ಮತಮ್ಮಯೆಂದು ಕರೆದುದೆಲ್ಲವು ರಾಮಿ | ತಮ್ಮನ ಕರೆದಂದವಲ್ಲೆ || ೧೧ ||

ಚಕ್ರಿಯಾತನು ನೀನು ಕಾಮ ನೀನಾತನ | ನಾಕ್ರಮಿಸದೆ ನಡೆದಾಗ ||

ಶುಕ್ರಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು ಪೊಗಳ್ಳರು ನೀನು | ವಕ್ರಿಸೆ ಜರೆವರು ನಿನ್ನಾ || ೧೨ ||

ಅವರಿವರಲ್ಲವೆಂಬುದದೇನು ನಮ್ಮ ಬಾಂ | ಧವರಿಗೂ ನವಗೂ ನೋವಹುದು ||

ಕುವರ ನೆರೆದು ತನ್ನ ಕುಲವ ನೋಯಿಸಿದನೆಂ | ಬವೀಕವಿದು ಲೇಸೆ ನಿನಗೆ || ೧೩ ||

ಚಣ್ಣನ ಕೂಡೆ ಕಾಳಗವ ಮಾಡೆಂದಾನು | ಬೆಣ್ಣೆವಾಲೂಡಿ ಸಾಕಿದೆನೆ ||
 ತಣ್ಣನೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನೆಲ್ಲರುದರಕೆ | ಹುಣ್ಣು ಮಾಳ್ಪುದು ಲೇಸೆ ಮಗನೆ || ೧೪ ||
 ನೀನೊಬ್ಬನೆಂದಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸೋದರರೆಲ್ಲ | ರಾನತರಾಗದೋಡಿದರು ||
 ಏನ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಮಗನಿವೆಗಲ್ಲರ್ಗ | ಹೀನವೆ ಹಿರಿಯಗೆರಗಲು || ೧೫ ||
 ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಹೆತ್ತ ತಂದೆಯ ಪಾಟಿಯೆಂದು ಸ | ತ್ವರುಷರು ಭಕ್ತಿಮಾಡುವರು ||
 ಸರಿ ನಾನು ತಾನೆಂದು ದಾಯಾದ್ಯರಾಗಿ ಧೂ | ತರರು ಹೋರುವರು ಜಗದೊಳಗೆ || ೧೬ ||
 ಎಲ್ಲರು ತಪಸಿಗೆಯ್ದಿದರು ನೀನೊಬ್ಬ ನ | ಮೈಲ್ಲರತಿಯ ಸಲಿಸಣ್ಣಾ ||
 ಬಲ್ಲಿತುದೋರದಿರಣ್ಣನಿಗೆರೆಗೆಂದು | ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದಲುಗಿದಳು || ೧೭ ||
 ಕದನವೆಂದರೆ ನೋವಳೆಂದು ಮಾತಿನೊಳವ್ವು | ನೆದಿಗೆ ಸಂತಸದೋರಿ ಪೋಪ ||
 ಗದಕ ನೆನೆದು ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದನು | ಮದನಗೆ ವಂಚನೆ ಸಹಜಾ || ೧೮ ||
 ಇಲ್ಲವಮ್ಮಾಜಿ ಕಾಳಗವೆಂದು ಮೊದಲಿಷ್ಟು | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದನು ಕೋಪದಿಂದ ||
 ಸಲ್ಲದೆಂದೆಲ್ಲರಾಡಲು ಬಿಟ್ಟಿ ನಣ್ಣನ | ಮೆಲ್ಲಡಿಗೆರಗುವೆನೆಂದಾ || ೧೯ ||
 ಪರರಲ್ಲವೆಂಬುದ ಮಾಡೆನು ನಾನು ದೇ | ವರಿಗತಿಚಿಂತೆಯೇಕಿದಕೆ ||
 ಶಿರಬಾಗಿ ಬಹೆನಣ್ಣಗೆಂದನು ಮಾತಿನೊ | ಳಿಸಿಕೊಂಡೆದೆಯೊಳು ಕೋಪಾ || ೨೦ ||
 ಸಂತಸಬಟ್ಟುಕೆ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡೆನ್ನ | ಕಂತು ನೀನಂತೆ ಮಾಡೆಂದು ||
 ಚಿಂತೆ ಹೋಯ್ತೆಂದು ಪರಸಿ ಕಳುಹಿದಳೆಲ್ಲ | ರಂತರಂಗವ ಕಾಂಬರಾರು || ೨೧ ||
 ಪಡೆದಳಿಗೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನರಮನೆ | ಗೊಡನೆ ಹೊಕ್ಕನು ಪುಷ್ಪಬಾಣಾ ||
 ಬೆಡಗಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದನು ತನ್ನಂಗಕೆ | ಕಡೆಯ ಶೃಂಗಾರವದಲ್ತಿ || ೨೨ ||
 ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದ ಮೋಹನಾಂಗವದಕೆ ತಕ್ಕ | ಗಾಡಿನೋಡಿಯೊಳು ಸಿಂಗರಿಸಿ ||
 ನೋಡುವರೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣನಗಳ ನಲಿ | ದಾಡಿಸುತಿದ್ದನಾ ಸೊಬಗಾ || ೨೩ ||
 ಸಿಂಗರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಳವಾಗಿ ತ | ನ್ನಂಗನೆಯರು ಬಂದರೆಲ್ಲ ||
 ಹೆಂಗಳಸಹ ಪಟ್ಟದರಸಿ ಕೈಮುಗಿದಳ | ನಂಗಗಿಚ್ಚಾವುಹಾದೇವಿ || ೨೪ ||
 ಆರ ಮೇಲೆಸುಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಹೆಂಗಳ ಮೇಲೊ | ದೂರಿಸುವಾಳ್ಗಳ ಮೇಲೊ ||
 ವೀರಾಂಗಶೃಂಗಾರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಿ | ಚಾರಿಸಿದಳು ಪಟ್ಟದರಸಿ || ೨೫ ||
 ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರು ನನ್ನ ಪಕ್ಷ ಪುರುಷರೆಲ್ಲ | ರಿಂಗೋಲ ಕೇಳಿನ್ನ ಪಕ್ಷಾ ||
 ಕಂಗಡಿಸದಿರೆನ್ನ ಪಕ್ಷದವರನೆಂದು | ಭೃಂಗಾಕ್ಷಿ ನುಡಿದಳೋಪನೊಳು || ೨೬ ||
 ಆಗಲಾ ನಲ್ಲಳೆ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ | ಪೂಗಣಿತೊಡುವುದಿಲ್ಲಬಲೆ ||
 ಹೋಗದೆನ್ನೊಡನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದ ಚಕ್ರಿಯ ಪಾಜ | ತಾಗುವೆನೆಂದನಾ ಮದನಾ || ೨೭ ||

ಶ್ರೀಗುರುಹಂಸನಾಥನ ಶಕ್ತಿಯುಂಟವ | ಪೂಗೋಲಿಗಂಜುವನಲ್ಲ ||
 ಪೋಗಿ ಲೋಹಾಯುಧದಿಂದ ಸೇನೆಯನಟ್ಟ | ಬೇಗದಿ ಬಹೆನ್ನಿಗಿಂದಾ || ೨೮ ||
 ಹುರುಳಾದುದೀ ಕಾರ್ಯ ನೀನಿಂತು ನೆನೆದುದ | ಧರೆಯೊಳಗಾರು ಮೆಚ್ಚುವರು ||
 ಹಿುಯಣ್ಣನೊಡನೆ ಕಾಳಗವೆ ನೀನಿಂತು ನಿ | ಪ್ತು ರವ ತಾಳ್ವರೆಯಿಂದಳಾಕೆ || ೨೯ ||
 ಸಲ್ಲದೋಪನೆ ಬಿಡು ಹಿರಿಯಣ್ಣನೊಡನಿಂತು | ಬಲ್ಲಿತುದೋರ್ಪುದು ಗುಣವೆ ||
 ಬಿಲ್ಲು ಡೊಂಕಲು ನಿನ್ನ ನಡೆ ಡೊಂಕೆ ಬೇಡೆಂದು | ನಲ್ಲಳಾಡಿದಳು ನಶ್ವಿಯೊಳು || ೩೦ ||
 ಲೋಗರ ಕೂಡೆ ಕಾಳಗ ಸಲ್ಪದಣ್ಣನೊಂ | ದಾಗಿ ಕಾಳಗವ ಮಾಡುವರೆ ||
 ಶ್ರೀಗಂಧದಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಂದಂತೆ ಮಾಳ್ವರೆ | ಪೂಗೋಲ ಬೇಡೆಂದಳೊಡನೆ || ೩೧ ||
 ನನ್ನಕ್ಕನಲ್ಲಿ ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದು ನೀನಿಂತು | ಭಿನ್ನಭಾವವನೆಣಿಸುವರೆ ||
 ಪನ್ನೀಗ್ಗ ಸಿರಿಗಂಪಿಗಡಗಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವು | ದುನ್ನತದೋಜೆಯ ನೀರಾ || ೩೨ ||
 ಒಂದು ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ತಂದು ಸಡ್ಡುಕ | ರೆಂದು ಬಾಳ್ವವರುಂಟು ಕೂಡಿ ||
 ಇಂದು ನೀವಣ್ಣತಮ್ಮದಿರೆನಗೆಮ್ಮಕ್ಕ | ನೊಂದುಗೂಡಿಸದಗಲಿಸರೆ || ೩೩ ||
 ನಮಿರಾಜವಿನಮಿರಾಜರ ಕಾಣ್ಬ ದಿಲ್ಲವೆ | ಮಮತೆಯೊಳ್ಕೂಡಿ ಬಾಳ್ವದನು ||
 ಕ್ರಮದಪ್ಪಿ ನೀವಿಂತು ನಿಮ್ಮೊಳು ಹೋರಿ ವಿ | ಕ್ರಮದೋರೆ ನಗರೆ ನಮ್ಮವರು || ೩೪ ||
 ಹಿರಿಯಯ್ಯ ಕಿರಿಯಯ್ಯನಾತ್ಮಜರವರು ನೀ | ವೆರೆನೆ ಒಬ್ಬಯ್ಯನಾತ್ಮಜರು ||
 ಅರಿಗಳಂದದಿ ಹೋರಿದಾಗಿದು ಮಾರ್ಗವೆಂ | ಬರೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾವವೈದುನರು || ೩೫ ||
 ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ದೊಡ್ಡವರಹುದೆಮ್ಮ ಸೋ | ದರರಷ್ಟು ಬಡವುಗಳಹುದು ||
 ಅರಸ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ತಾಯ್ತುಂದೆಯ ಸಂಬಂಧ | ಸರಿಯದೊಂದಾಡದಿಹರೆ || ೩೬ ||
 ಭಾವಾಜಿಯುತ್ತು ಮಗುಣವ ಕೇಳ್ವಾಗ ನಿ | ನ್ನೀ ವಿರೋಧಕೆ ತೆರವುಂಟೆ ||
 ದೇವ ಸೈರಿವುದೆಂದು ನುಡಿದಳಿಚ್ಛಾಮಹಾ | ದೇವಿ ಸಂಪ್ರೀತಿಮಾರ್ಗವನು || ೩೭ ||
 ಹೆಣ್ಣೆ ನಿನ್ನಯ ಭಾವನೊಳ್ಳುಣವೇನು ನಿ | ಮ್ನಣ್ಣನ ನಮಿರಾಜನೆಂದು ||
 ಬಣ್ಣವುದೆಲ್ಲರು ಪೇಳ್ವದ ಕೇಳ್ವ ನೀ | ನೆಣ್ಣೆಯ ತುಪ್ಪವೆಂದೊರೆನೆ || ೩೮ ||
 ರಾಜಾಗ್ರಗಣ್ಯನಲ್ಲವೆ ಮಿಕ್ಕ ಭೂಪರ | ರಾಜರೆಂದೇಕೆ ಕರೆವನು ||
 ಓಜೆಯಲ್ಲವೆ ಅಂತುಟಾಗಿ ನನ್ನಣ್ಣನ | ರಾಜನೆಂದನು ಕಂಡ ಮತ್ತೆ || ೩೯ ||
 ನನ್ನಣ್ಣನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ರಾಜ ಬಾರೆಂದು | ಮುನ್ನ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರಾರು ||
 ತನ್ನ ಕೈತುಂಬಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ಗದ್ದುಗೆತೋರಿ | ಮನ್ನಿಸಿದಾ ತೇಜ ಕಿರಿದೆ || ೪೦ ||
 ಸರಸದೊಳೊಂದುಪಂತಿಯ ತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ | ತ್ಯರಿಸಿದ ಗಡ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ||
 ಹಿರಿಯತ್ತೆಗೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿದ ಗಡದಿಂದ | ಪಿರಿದಾದ ತೇಜವಿನ್ನುಂಟೆ || ೪೧ ||

ಆತನ ಮಾವನ ಮಕ್ಕಳೆಂಬೊಂದು ವಿ | ಖ್ಯಾತಿಯ ಸಾಕು ನಮ್ಮವರ್ಗ ||
ಭ್ರಾತನ ಕಂಡು ನೀನೆಮಗರ್ತಿಮಾಡೆಂದು | ಪ್ರೀತಿಯ ನುಡಿದಳಾ ನಿಪುಣೆ || ೪೨ ||

ಅಕ್ಕಾಜಿ ನೀ ನಿಲ್ಲು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಮನದೊಳಿ | ದ್ವಕ್ಕರನಾಡುವೆನೆಂದು ||
ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದ ಚಿತ್ರಾವತಿ ತಾನೆಡೆ | ಹೊಕ್ಕಾಗ ನುಡಿದಳಂತೆಂದು || ೪೩ ||

ಸುಖಿಯಲ್ತೆ ದೇವ ನೀನೆಲ್ಲರ್ಗ ಜಗದೊಳು | ಸುಖವನೆ ಸಂಧಿಸೆಯಲ್ತೆ ||
ಸುಖಿಗಳಗ್ರಣಿಯಲ್ತೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಾತಗೆ | ಸುಖಮುಖದೋರೆಂದಳಾಕೆ || ೪೪ ||

ಎತ್ತಿ ನೀನಣ್ಣನೊಡನೆ ಕಾದಿದಾಗ ತೊಂ | ಭತ್ತಾರುಸಾವಿರಹೆಣ್ಣು ||
ಚಿತ್ತ ನೋಯದೆ ನಮಗೆಂಟುಸಾವಿರಕಳ | ಲೊತ್ತದಿಹುದೆ ನನೆವಿಲ್ಲಾ || ೪೫ ||

ಇಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನೇರವಾಗಿದ್ದರವರೊಮ್ಮೆ | ಯಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುರೊಮ್ಮೆ ನಾವು ||
ಅಲ್ಲಿಗೆಯ್ದು ವೆನರವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಿ ಬಾ | ಳ್ಳಲ್ಲಾ ಸಕೆಡಿಸರೆ ರಮಣಾ || ೪೬ ||

ಹೆರರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು ನಿಮ್ಮಣ್ಣ | ನುರುವಮಂದಿರಕೆಯ್ವಿ ನಾವು ||
ತುರುಗಿದ ಪೆಂಗಳೊಳರ್ತಿಸಲಾಗದೆ | ಸೆರೆಯಾಳ್ವೆಯ ನಮ್ಮ ನೀನು || ೪೭ ||

ತೊಡಕು ಸಲ್ಲದು ಹಿರಿಯನೊಳು ನಮ್ಮರ್ತಿಯ | ನಡಸದಿರಲ್ಲಿ ನೀನು ||
ಎಡೆಮುಳ್ಳನೆಳೆಯ ಬೇಡೆಮಗದು ಸಲನೆಂದು | ನುಡಿದಳು ಕೈಮುಗಿದಾಕೆ || ೪೮ ||

ಸಾಕು ಚಿತ್ರಾವತಿ ನಿಲ್ಲಕ್ಕ ಕೋಪವು | ದ್ರೇಕಿಸುತಿದೆ ನನಗಿಗ ||
ಈ ಕರ್ತನೊಡನೊಮ್ಮೆ ನುಡಿದು ನೋಡುವೆನೆಂದು | ವಾಕುಗೊಟ್ಟಳು ರತಿಬೇವಿ || ೪೯ ||

ಚತುರೆ ಚಾಪಲನೇತ್ರ ನಿಶ್ಚಲಮತಿ ನೀರೆ | ಪತಿಭಕ್ತೆ ಧೀರೆ ಶೃಂಗಾರೆ ||
ರತಿಕಲಾಕುಶಲೆ ರಟ್ಟಡಿಕಾತಿ ನುಡಿದಳು | ರತಿಬೇವಿ ರಮಣನೊಳಾಗ || ೫೦ ||

ಅಕೆಯಿಚ್ಛಾದೇವಿಯನುಜೆ ಪಾಣಿನಪ | ತಾಕನ ಮನಮೆಚ್ಚಿನಬಲೆ ||
ತೂಕಗಾಣದೆ ನುಡಿದಳು ಮೋಹರಸದ ರ | ತ್ನಾಕರ ತುಳುಕಿದಂದದೊಳು || ೫೧ ||

ಅಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತನ್ನವರ ಮೇ | ಲಲ್ಲದಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಮೆರೆವುದು ||
ಬಿಲ್ಲಂಬ ಹಿಡಿದೊಂದು ಬಲೆಯ ನಿನ್ನಣ್ಣ | ನಲ್ಲಿ ತೋರುವುದೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತು || ೫೨ ||

ಭಾವಾಜಿಯರ ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆಮಗಿಲ್ಲರ್ಗ | ನೋವುದೋರುವೆನೆಂಬ ನಿನ್ನ ||
ಕಾವನೆಂಬರದೇಕೆ ಕೊಲ್ಪನೆನ್ನದೆ ಭ್ರಾಂತ | ಜೀವರು ನರಸುರೋರಗರು || ೫೩ ||

ಒಬ್ಬರ ಮನಸಿಗು ಸಿಹಿಯಿಲ್ಲವೀ ನಡೆ | ಕಬ್ಬುಮೊಕ್ಕೈಯೊಳಗಿಹುದು ||
ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲೊ ಕಾಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲೊ ಸಾ | ಹೆಬ್ಬಿದಿರಿನ ಕೊಂಕುಬಿಲ್ಲೊ || ೫೪ ||

ಮೆಲ್ಲಿದೆಯಳಿದು ತಮ್ಮಣ್ಣನಿಗಿದಿರಹ | ಕಲ್ಲೆದೆಯೋಪನಂಬುಗಳು ||
ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲ್ಲಳೊ ಮರದ ಮಿಂಟಿಯೊ ಪೇಳು | ಪುಲ್ಲಂಬೊ ಲೋಹದಂಬುಗಳೊ || ೫೫ ||

ಮರುಗದಿಹಳೆ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ನಮಗಿಲ್ಲಿ | ಕರಿಗಂದುದೋರದೆ ಕದನಾ ||
 ಅರಿದಂದಚ್ಚನೋಹಿಗಳ ನೋಯಿಸ ಸುಖ | ಮುರುಕ ಹೋಗಿಂದಳಾ ಪ್ರಮದೆ || ೫೩ ||
 ನಡೆಯಬಾರದ ನಡೆಗಳಿಸಿದೆ ನೀನೀಗ | ನುಡಿಯಬಾರದ ನುಡಿದೋರ್ಪೆ ||
 ಕಡೆಗಾಲವಿದು ನೀನು ಕೆಡುವೆ ಆಕೊ ಹುಲ್ಲ | ಹಿಡಿದು ಸಾರಿದನೆಂದಳೊಡನೆ || ೫೪ ||
 ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿಲೆ ಧೂರ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯ ನೀನಿಂತು | ನೋಯಿಸುವರೆಯೆಂದಳಕ್ಕಾ ||
 ನ್ಯಾಯತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಮುಖದಿಚ್ಚೆಯೆಂಬಭಿ | ಪ್ರಾಯವೆಯೆಂದಳಾ ತಂಗಿ || ೫೫ ||

ಉಳಿದ ಹೆಂಗಳು ಯುದ್ಧ ಬೇಡೆಂದು ನುಡಿದರಾ | ಹಲಬರ ನುಡಿಗೇಳಿ ಮದನಾ ||
 ಬಲುಹಲ್ತಿ ಚಕ್ರಿಯ ಪುಣ್ಯನೆಂದೆಣಿಸುತ | ತಲೆದೂಗುತಿರ್ಪ ಮೋನದೊಳು || ೫೬ ||
 ನುಡಿಯೊಳವರನು ಚಾಳಿಸಿ ಪೋಪನೆಂದು ಕ | ನ್ನಡಿಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೂಡೆ ಮದನಾ ||
 ನುಡಿದುದುತ್ತಮವಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರರ್ತಿಯ | ಕೆಡಿಸೆನಾ ಸುಖದೋರ್ಪನೆಂದಾ || ೬೦ ||
 ಕೋಪವಿರ್ದುದು ಮೊದಲೆನಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಾ | ಲಾಪವ ಕೇಳ್ತು ತಂಪಾಯ್ತು ||
 ಕೂಪತನದೊಳಣ್ಣಗೆರಗಿ ಬಂದಪೆನೆಂದ | ನಾ ಪೆಂಗಳುಲ್ಲಾ ಸವೇರಿ || ೬೧ ||
 ರತಿ ನೀನು ಲೇಸನಾಡಿದೆ ನನಗದು ಮಹಾ | ಹಿತವಾದುದಿನಲಾಕೆ ಕೂಡೆ ||
 ಹಿತವೆಂದು ನೀನಲ್ಲದಾರ್ಬಲ್ಲರೆಂದಾತ್ಮ | ಪತಿಯ ಕಾಳ್ಗೆ ರಗಿದಳೊಸೆದು || ೬೨ ||
 ಸೇಸೆಯಿಟ್ಟರು ಸರ್ವರಾಣಿಯರೊಡನೆ ನಿ | ವಾಸದಿಂದೆದ್ದನಾ ಮಾರಾ ||
 ಸಾಸಿವೆಗುಡಿದವೊಲಾಯ್ತು ಪೆಣ್ಣುಗಳೆದೆ | ಪೂಸರ ತಿರುಗಲರಿಯನು || ೬೩ ||

ಬಂದು ತನ್ನರಮನೆಯಿರಿದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿಹ | ಮಂದಿಯ ನೋಡುತಂಗಳಜನು ||
 ವಂದಿಗಳ್ಚಾಂಗು ಭಲಾ ಜೀವುರೆನಲು ಮಾ | ಕಂದನೆಂಬಾನೆಯೇರಿದನು || ೬೪ ||
 ಬಿಳಿಯ ಸತ್ತಿಗೆಯೆತ್ತಿತೊಡನೆ ಸೀಗುರಿಯೆಡ | ಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ಮನ್ಮಥಗೆ ||
 ಮೊಳಗಿತು ವಾಡ್ಯ ಚಾಮರವನಿಕ್ಕಿದರೆತ್ತಿ | ಪಳಯಿಗೆ ನಡೆದುವು ಮುಂದೆ || ೬೫ ||
 ಲೋಕದ ಶೃಂಗಾರ ರೂಪವೆತ್ತಂತೆ ತ | ನ್ನಾಕಾರ ಮೋಹಿಸೆ ಮದನಾ ||
 ಮಾಕಂದಗಳವ ಮುಂದಕೆ ನಡೆಸಿದನು ಜ | ನಾಕೀರ್ಣ ಜಯ ಜಯಯೆನಲು || ೬೬ ||
 ಮದಿಲೇರಿ ಮಾಳಿಗೆಯೇರಿ ಮಾಡಗಳೇರಿ | ಸುದತಿಯರೇರಿ ಗೋಪುರವಾ ||
 ಮದನನ ಜೆಲ್ವ ನೋಡಿದರಂದೆ ನೋಡಲಿ | ನ್ನಿದೆ ಕಡೆ ಮುಂದೆ ಕಂಡಪರಿ || ೬೭ ||
 ಎಲ್ಲರ ನೋಡುವರೆಂದೆಂದು ಕಂಡಂತೆ | ಸಲ್ಲಿಲೆಯಹುದಿಲ್ಲ ತನಗೆ ||
 ತಳ್ಳಂಕವಹುದೆದೆ ಮರುಕನೆ ತೋರ್ಪದ | ದಲ್ಲನೆ ಮುಂದಣ ಚಿಹ್ನಾ || ೬೮ ||
 ಬಲದಲ್ಲಿ ಗೌಳಿ ನುಡಿದುವಾಗ ವಾಯಸ | ಬಲದಿಂದ ಹಾರಿದುವೆಡಕೆ ||
 ಫಲಫಲನೊಕ್ಕಾಯ್ತು ತಿರುಗಲರಿಯನಿನ್ನು | ಪೊಳಲಿಗೀ ಕಾಮನೆಂಬಂತೆ || ೬೯ ||

ಪೂಗೋಲನವನ್ನೋರೆನಾಡಿಯೆಯ್ದರೆ ಸಖ | ರಾಗಾಗ ಕೀರಿ ತೋರಿದರು ||
 ಕಾಗೆ ಹಾರವೆ ಮಧು ಹಸುಬಪಲ್ಲಿಗಳ ಬಾ | ಯ್ಯೂಗ ಮುಚ್ಚುವಿರೆ ಸಾಕೆಂದಾ || ೭೦ ||
 ಮುಂದೊಬ್ಬರಾವುತ ತನ್ನಂಗಳೆಕ್ಕಿದ | ಹೊಂದೊಡಿಗೆಯ ತೆಗೆದಿತ್ತಾ ||
 ಚಿಂದಿಯ ತೆಗೆದು ಜಿಗುಳೊಗಂಟಿನಿಕ್ಕಿದ | ಮುಂದಹ ತಪವ ತೋರ್ಪಂತೆ || ೭೧ ||
 ಅದ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿ ಮರುಗಿ ಸಾರಿ ನಾಳೆ ನಾ | ಡಿದು ಗಮಿಸುವೆ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದಾ ||
 ಇದು ಮಹಾಲಗ್ನವೈ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾರೆಂದು | ಮದಮುಖದೊಡೆಯನೆಯ್ದಿದನು || ೭೨ ||
 ವಾದಕಪಾಠಕರುಲುಹಿಂದ ಗೀತಸಂ | ಪಾದಕರಾಲಂಪದಿಂದ ||
 ಪಾದನಪುರದ ಬಾಗಿಲ ಕಳೆದರು ತಮ್ಮ | ಮೊದಿನೀಪದದಾಂಟಿದವೊಲು || ೭೩ ||

ಗುಣವಸಂತಕನಾಗ ಮುಂದೆ ಪಾಯ್ದಳವ ಸಂ | ದಳೆ ಮಿಗೆ ತೋರಿ ಕೈಮುಗಿದಾ ||
 ರಣರಂಗವಿಕ್ರಮನಾ ಕಾಮ ಮತ್ತವಾ | ರಣದ ಮೇಲಿದ್ದು ನೋಡಿದನು || ೭೪ ||
 ಸೆಳೆಗೊಂಬು ದಂತ ಹೆಗ್ಗೊಂಬು ಸುಂಡಿಲು ಕರ್ಣ | ತಳೆರು ಸುರಿವ ಸೊನೆ ಮದವು ||
 ಅಳಿಗಳೆರಗಿ ಮೈಂಕರಿಸುತಿಹ ಗಜಘಟಿ | ಸುಳಿದುವು ಮಾಮರದಂತೆ || ೭೫ ||
 ಗೀಕೆಂಬ ಗಾಲಿ ಕೋಗಿಲ ದನಿ ತಳೆರು ಪ | ತಾಕೆ ತುಂಬಿದ ಪುಷ್ಪ ಬಾಣಾ ||
 ನೂಕಿ ರಥಗಳೊಡ್ಡು ನಡೆದುವು ಚರಿಸುವ | ಕೋಕೆಯ ಮರಗಳೆಂಬಂತೆ || ೭೬ ||
 ಸಲೆ ಮೊಗರಂಬ ಮೋರೆಯ ಕೆಂಪು ಸಂಜೋಗ | ನಳಿನಳಿಸುವ ಪಕ್ಷವಾಗೆ ||
 ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹಾರುತೆಯ್ದಿದುವಾಗ | ಗಿಳಿಯಂತೆ ಸಾಲುತೇಜಿಗಳು || ೭೭ ||
 ಪಕ್ಕಗಳಂತಿರೆ ಹರಿಗೆ ಕೂರಾಯುಧ | ಚೊಕ್ಕಾಗಿ ಹಳಚುತೋಲೈಸಿ ||
 ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಹರಿಗೆಯ ಭಟರು ಕಾ | ಲಿಕ್ಕುತಿರ್ದರು ವಿಲಾಸದಲಿ || ೭೮ ||
 ಎರಳೆಯಂದದಿ ಸಬಳಿಗರು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಾಂ | ತುರೆ ನವಿಲಂತೆ ಬಿಲ್ಲವರು ||
 ಅರಸಂಚಿಯಂತರಸುಗಳು ಮಾನಸಿಕವೆ | ತ್ತಿರೆ ನೋಡಿದನು ಪುಷ್ಪಬಾಣಾ || ೭೯ ||

ಚತುರಂಗಬಲ ಹೊರಗುಂಟು ಮನ್ಮಥಗೊಲ್ಲ | ಮತವೆಂಬುದೆಲ್ಲ ನೆಣ್ಣೆಳಗಾ ||
 ರತಿರಾಗಕುಶಲದ ಗಣಿಕೆಯೆಲ್ಲರಾ | ಯತವಾಗಿ ಸಾರ್ದರೇನೆಂಬೆ || ೮೦ ||
 ಕಾಲ ಕುಪ್ಪಸ ಕಸೆ ಮೊಲೆಗಟ್ಟು ಜಡೆ ರತ್ನ | ಕೀಲಣೆಗೆಲಸದೊಡ್ಡಾಣಾ ||
 ಹೀಲಿಯ ಹರಿಗೆ ಹೂವಿನ ಕೋಲ್ಲಳಿರೆ ಬಂದ | ರೋಲೈಸುತಾನೆಯ ಮೇಲೆ || ೮೧ ||
 ಪಾದರಿ ತಾವರೆ ಬೆಟ್ಟದಾವರೆಗಳಿಂ | ಬಾದಚ್ಚ ಪರಿಗೆ ಕೆಲರಿಗೆ ||
 ಕೇದಗೆಯೆಸಳ ಕಠಾರವಿಡಿದು ಬಂದ | ರಾದರ ಮಿಗೆ ತೇರನೇರಿ || ೮೨ ||
 ಮುತ್ತಿನ ಹರಿಗೆ ಕುಂದಾಣಪರಿಗೆ ಮಣಿ | ಗೆತ್ತಿದ ರತ್ನದ ಪರಿಗೆ ||
 ಮುತ್ತಿನ ಕೋಲು ಪೊಂಗೋಲು ಪೊಗೋಲಾಂತು | ಮತ್ತಯಾವನೆಯರೆಯ್ದಿದರು || ೮೩ ||

ಬಲವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮೆಚ್ಚು ಮನ್ನ ಧ ಕರೆದಾಗ | ದಳಪತಿಗಿತ್ತನು ಮೆಚ್ಚಾ ||
 ಗಿಲನೇರಿ ನಡೆಯಲ್ವೆ ಕಟಕವೆಂದನು ಘಳು | ಘಳಿಸುತ ನಡೆದುದಾ ಸೇನೆ || ೮೪ ||
 ಸದೆದುವು ಭೇರಿ ತಂಬಟವೆತ್ತಿ ಕಾಳೆ ಚೇ | ರಿದುವು ಡಬ್ಬೆಂದುವು ಪೆಟಲು ||
 ಮದವೆದ್ದು ಸೇನೆ ಭೋಯೆಂದಾಲ್ವು ನಡೆಯೆ ಕೇ | ಳಿದುದತ್ತ ಚಕ್ರಿಯ ಕಟಕ || ೮೫ ||
 ನೆಗಳ ಟಿಕ್ಕೆಯ ವಿನಾ ಟಿಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆದ್ದು | ಗಗನವ ತುಡುಕುತೆಯ್ದಿದುವು ||
 ನೆಗೆವುತ ಹರಿವುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ ಸಾಗಿ | ತಗಲದೊಳಂಗಜಸೇನೆ || ೮೬ ||
 ಸ್ತುರ ಪಿಡಿದಿಕ್ಕುಚಾಪದ ಸರಿ ಚಾಪಕೆ | ಭರದೊಳೇರಿಸಿ ತುಂಬಿನೆದೆಯಾ ||
 ಬಿರಿಮುಗುಳಂಬುವಿದಿದು ಚಪಳಿಯರು ಹ | ತ್ತಿರೆ ಬಂದರಾನೆಯನೇರಿ || ೮೭ ||
 ಪಾರಿನಾಳಂಬೊಲು ಭಟರುಲಿಯಲು ಮಂದ | ಮಾರುತಮಲಯಮಾರುತರು ||
 ಹಾರುತ ಮುಂದೆಯ್ವೆ ನೋಡುತ ಶೃಂಗಾರ | ಹಾರ ಬಂದನು ವಿಡಾಯದೊಳು || ೮೮ ||
 ಚಿತ್ತ ಸರಾಕನಧಾನವೆಂದೊಡನೆ ಕೈ | ಯೆತ್ತಿ ಸೂಚಿಸಿ ಕಳಕಂಠಾ ||
 ಮತ್ತಕೋಕಿಳನು ಹೋ ಹೋಯೆಂದು ಮುಂದೆಯ್ವೆ | ಚಿತ್ತಜ ನೋಡುತೆಯ್ವಿದನು || ೮೯ ||
 ಹತ್ತುವರುಷದ ಮಹಾಬಲರಾಜನೆ | ಬುತ್ತುಂಗಗುಣದ ಕುಮಾರಾ ||
 ಮತ್ತೊಂದು ಸಹಕಾರನೆಂಬಾನೆಯೇರಿ ಬಿ | ನ್ನೊತ್ತಿನೊಬ್ಬರೆ ಕಾಮ ನಡೆದಾ || ೯೦ ||
 ಆ ತರಳನ ಕಿರಿಯನು ರತ್ನ ಬಲಿರಾಜ | ಚೂತಾಂಕನೆಂಬಾನೆಯೇರಿ ||
 ಭ್ರಾತನ ಹಿಂದೆಯ್ವು ತಿರ್ದನು ಸ್ತುರನ ವಿ | ಭೂತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು || ೯೧ ||
 ಬಾಲೆಯರೆತ್ತ ಬಾಲಕರೆತ್ತ ಸಂಗ್ರಾಮ | ಕೇಳಿಯೆತ್ತಲರಂಬ ತನಗೆ ||
 ಮೂಲೋಕವಿದಿರಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡಿಹನು ಬಾ | ಹ್ಯಾಳಾಪವಲ್ಲದು ಸತ್ಯಾ || ೯೨ ||
 ನೊಡವಿ ಭೋರಿಡೆ ತನ್ನ ಪಡೆಗೊಡಿ ಚಕ್ರಿಯ | ಪಡೆಯನು ನೋಡಲೆಯ್ವೆಂದು ||
 ಕಡಲಿದಿರೊಳು ನಿಲ್ಲ ಕಿರಿಯಂತೆ ನಿಂದನು | ಕುಡುವಿಲ್ಲ ಕಟಕದಿರೊಳು || ೯೩ ||
 ಲೋಲನೇತ್ರೆಯರೆಂಟುಚಾಮರಗಳನಿಕ್ಕಿ | ವೀಳಿಯಗೊಳುತ ಮನ್ನ ಧನು ||
 ಸಾಳಂಗರಾಗವ ಕೇಳುತ ಚಕ್ರಿಯ | ಪಾಳೆಯವನು ನೋಡುತಿದಾರ್ || ೯೪ ||
 ಮುಡಿಯ ಬಾಸಿಗಗಂಪಿಗಳೆದುಂಬಿಯಾಡೆ ಬಿ | ಳ್ಗೊಡಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆಯೆ ಭಾವಜನು ||
 ಅಡಕಿಟ್ಟ ಬಿಳುಗೊಡಿ ಹೀಲಿಗೊಡೆಯ ನೆಳ | ಲಡಿಯೊಳದನೊಯೆನಲೆಸಿದಾ || ೯೫ ||
 ಅಲರಂಬ ದಾಳಿಗೆಯ್ತಂದನೆಂದಾ ಚಕ್ರ | ಧರನ ಪಾಳೆಯವೆಲ್ಲ ಮಸಗಿ ||
 ಮುರಿಮುರಿದೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ದಿದು ಮದನನ್ನೆ | ಸಿರಿಯಿದೆಯೆಂದರ್ಥವಡುತ || ೯೬ ||
 ಮೂವತ್ತೆರಡು ಚಾಮರ ಗಡಣಿಸೆ ಹೊರ | ಚಾವಡಿಯೊಳಗಿದು ಚಕ್ರ ||
 ಹೊನ್ನಿಲ್ಲ ಬಂದುದ ಕೇಳ್ದು ಸರಾಕುಗೈ | ದೋವಿ ಗಾನವ ಕೇಳುತಿದಾರ್ || ೯೭ ||

ಕಾದಲೆಯ್ಯಂದನು ಕಿರಿಯಯ್ಯ ನಮ್ಮಕಂ । ಡಾದರು ತಿಳಿಯನೆಯೆಂದು ॥
 ಸೋದರರೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡಿದಿರ್ಗೈದ್ದದ । ನಾದರದಿಂದರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿ ॥ ೯೮ ॥
 ತಾತನಿಗುಸುರದೆ ತಾವೆ ಯೋಚಿಸಿ ಮುಂದೆ । ಮಾತಾಡಿ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮಿಗೆ ॥
 ದೂತರನಟ್ಟ ಕೈವಿಡಿದು ಕಾಣ್ಕೆಯ ಚಿಕ್ಕ । ತಾತನ ಕಾಣಲಿಯ್ದರು ॥ ೯೯ ॥
 ಕುಂದದ ಚಂದ್ರರಂದದಿ ಬಹ ಸುತರ ಮಾ । ಕಂದದ ವೇಲಿದುರ್ ಕಂಡು ॥
 ಕಂದರ್ಪನಿವರಾರು ಚಿಲ್ವರೈಯೆನೆ ನಿನ್ನ । ಕಂದಂದಿರೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿ ॥ ೧೦೦ ॥
 ಹೊಕ್ಕರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಕುಮಾರರು । ತಕ್ಕ ಕಾಣ್ಕೆಗಳ ಕೈವಿಡಿದು ॥
 ಚಿಕ್ಕಯ್ಯನಡಿಗಳ ಕಾಣಲಿಯ್ದರವರ । ಕ್ಕರ ಪರಿಭಾವಿಸೆಂದಾ ॥ ೧೦೧ ॥
 ಬರಬೇಡ ಹೋಗಹೇಳೊ ತಮ್ಮ ಪಿತ ನನ । ಗರಸು ತಾವಣುಗರೆ ನನಗೆ ॥
 ಅರರೆ ತಾವಾರ ಚಾಳಸಬಂದರೆಂದನಾ । ಸ್ವರನೆನಲಿದ್ದುದೊ ಕರ್ಮಾ ॥ ೧೦೨ ॥
 ನಿಲ್ಲದೆ ಪರಿತಂದು ಕಳಕಂಠನಿದು ವೇಳೆ । ಯಲ್ಲೆಂದರೆಂದು ಕೈಮುಗಿದಾ ॥
 ಕಲ್ಲ ತಾಗಿದ ಮಿಂಟಿಯಂತವರ್ತಿರುಗಿದ । ರೆಲ್ಲರ ಮನಕೆ ನೋವಾಗಿ ॥ ೧೦೩ ॥

ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಅಣ್ಣಾಜಿಯರು ಬರೆ ಪೋಗಲೆಂ । ದಯ್ಯ ಬಾರಿಸಿದನೆಯೆಂದು ॥
 ಒಯ್ಯನಾನೆಯನಿಳಿದಾ ಮಹಾಬಲರಾಜ । ನೆಯ್ಯ ತೋರದೆ ಪೋದ ನೊಂದು ॥ ೧೦೪ ॥
 ಮುಂದಿತ ನನ್ನ ರಕ್ಷೆ ಸಲಿಯನು ದೊಡ್ಡ । ತಂದೆಯ ಪಾಲಿಸನೆಂದು ॥
 ಇಂದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದೊ ವಿಧಿಯೆನಲವನಕ್ಕ । ರಿಂದ ಪೋದನು ಚಕ್ರಿಯೆಡೆಗೆ ॥ ೧೦೫ ॥
 ಕಾಮನ ಸುತನತ್ತಿ ಲಾವಣ್ಯಸೂಸುತ । ಭೂವಿಂಶನೆಡೆಗೆಯ್ದುವಾಗ ॥
 ಶ್ರೀಮಹಾಬಲರಾಜ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಸೂನು । ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದನು ದಕ್ಷಿಣಾಂಕಾ ॥ ೧೦೬ ॥
 ಸಾರಿ ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಪಜ್ಜೆಗೆರಗಿದ ಕು । ಮಾರನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ॥
 ತೋರದೊಡೆಯೊಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡನಾ ನೃಪನಂತೆ । ಸಾರಹೃದಯರೊಬ್ಬರುಂಟಿ ॥ ೧೦೭ ॥
 ನೊಗವೇಕೆ ಬಾಡಿತು ಗೂಢದೊಳೆಯ್ದಂದ । ಬಗೆಯೆನು ನಿನಗೊಬ್ಬರೊಡನೆ ॥
 ಜಗಳವಾದುದೊ ಹೇಳು ಹೇಳಣ್ಣ ಯೆಂದಪ್ಪಿ । ಮಗನನಾ ಚಕ್ರ ಕೇಳಿದನು ॥ ೧೦೮ ॥
 ದೇವರ ಸುತರು ಚಿಕ್ಕಯ್ಯನೊತ್ತಿಗೆ ಸಾರ । ಲೀ ವೇಳೆ ಬೇಡವೆಂದಪ್ಪಿ ॥
 ನೋವ ತಾಳ್ವೀತನಂತೆಯ್ದನೆಂದರು । ಸೇವಕರಾ ಚಕ್ರಿಯೊಡನೆ ॥ ೧೦೯ ॥
 ಹಂಸನಾಥನೆ ಬಲ್ಲ ಮದನನ ಮನದ ವಿ । ಧ್ವಂಸಭಾವನೆ ನಿಂದುದಕಟಿ ॥
 ನಾಂ ಸೇರದರೆ ನನ್ನ ಸುತರು ಮೈರಿಗಳೆ ಕ । ಮಾರ್ಕನ ನಡೆ ಸುಡಲೆಂದಾ ॥ ೧೧೦ ॥
 ಕರೆಕರೆ ಬೇಗರ್ಕ್ಕೀರ್ತಿಯನೆಂದನಾ । ತರುಣ ಬಂದೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿಯೆ ॥
 ಹರಿದಾಡಿ ಬಳಲಿದೆ ಮಗನೆ ಪಿತ್ತೋದ್ರೇಕ । ತಿರುಗಿಸುದೆ ನಿನ್ನ ನೆಂದಾ ॥ ೧೧೧ ॥

ಜನ ಮುನಿದರು ಜಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗುಂಟು | ನಿವಗೆಲ್ಲಗೇಕೆಷ್ಟು ಚಿಂತೆ ||
 ಸವಿವಿಲ್ಲನೆಂದರೆ ಸರಸನೆಂದೆಯಿದೆ | ಸವಿಯಾಯ್ತೆ ಹೋಗು ಹೋಗಿಂದಾ || ೧೧೨ ||
 ತಲೆಗುಸಿದವ ಸುಮ್ಮನಿದನಾ ನೃಪ ಮಹಾ | ಬಲಕುಮಾರನ ನೋಗನೋಡಿ ||
 ಹಲವುನೋವನು ನಿನ್ನ ಕಂಡು ಮರೆವೆನಿನ್ನು | ಕಲುಷವಿಲ್ಲಿಲ್ಲನೆಂದಾ || ೧೧೩ ||
 ಕಾಲವಶದಿ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನೊಡ್ಡಿ ದನಿನ್ನು | ಲೀಲೆಯಿಂದೆರಗುವನದಕೆ ||
 ಬಾಲನೆಯ್ದು ಕಂಡುದೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ನೃ | ಪಾಲಗೆ ನುಡಿದರಿದ್ದವರು || ೧೧೪ ||
 ತಂದೆಯ ನುಡಿಗೆೊಪ್ಪ ದೀ ಕುಮಾರಕ ಜಾರಿ | ಬಂದ ವಿನೇಕಕಿನ್ನೆಣೆಯೆ ||
 ಇಂದಿಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಜವ್ವನವಾದಿನ್ನೆಂತೊ | ಯೆಂದು ಸರ್ವರು ಪೊಗಳಿದರು || ೧೧೫ ||
 ಒಡ್ಡಿದಂಕವ ನಾನು ಗೆಲೈ ನೀನನ್ನ ಕ | ದೊಡ್ಡಣ್ಣನೊಡನಿರೆಂದವಗೆ ||
 ಎಡ್ಡ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನಿತ್ತ ಕರ್ಕೀರ್ತಿಯ ತೋರ | ಲಡ್ಡ ಬಂದವ ಕರೆಕೊಂಡಾ || ೧೧೬ ||
 ಮದಗಜವೇರಿ ಮನ್ಮಥನಿರ್ದ ಸಭೆಯೊಳ | ಗ್ಗದ ಚಕ್ರಿಯಿರ್ದನಿನ್ನವರ ||
 ಕದನ ಕರ್ಕಶದೋರಿ ಮೃದುವಪ್ಪುದಿಲ್ಲಿಗೆ | ಮದನಸನ್ನಾಹದ ಸಂಧಿ || ೧೧೭ ||

ಈ ಜಿನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೧೮ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ತ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೧೯ ||
 ಅಧಟನ ಕರ್ಮವ ಮೃದುಭಾವದಿಂ ಗೆಲ್ವ | ಅಧಿಕಚಾತುರ್ಯ ಸುವೀರ್ಯಾ ||
 ಬುಧಜನಾರ್ಚಿತ ನನ್ನ ಮನದೊಳಿರಮ್ಮತವಾ | ರಿಧಿಯೆ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೨೦ ||

ರಾಜೀಂದ್ರಗುಣವಾಕ್ಯಸಂಧಿ.

- ಓಡಲು ಬೇರಾತ್ಮ ಬೇರೆಂಬ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವ | ನುಡಿನುಡಿದೆಲ್ಲರ ಮನದ ||
 ಜಡನ ಜಾರಿಸುವ ಜಗನ್ನಾಥ ಜಾಣ್ಮೆಯ | ನುಡಿಸು ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||
- ಭರತೇಶಭುಜಬಲಿರಾಜರ ಮಂತ್ರಿಮಿ | ತ್ತರು ನಡುನೆಲದೊಳೊಗ್ಗಾಗಿ ||
 ದೊರೆಗಳಬ್ಬರ ಕದನಕೆ ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸಿ | ದರು ಮೃದುಕಲೆಯನೇನೆಂಬೆ || ೨ ||
- ಆರು ಬೇಡೆಂದರು ಬಿಡದಾಯ್ತು ಕಾಯ್ವೇರಿ | ಮಾರನೆಯ್ತಂದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ||
 ಹೋರಾಟವಲ್ಲದೆ ಸಂತವಿನ್ನಾಗದೆ | ದಾರಯ್ದರವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೩ ||
- ಹೋಗಲಿನ್ನೇಗೈಯಬಹುದು ಚಕ್ರೇಶನೀ | ಪೂಗೋಲನಿದಿರೆ ಸಂಗರಕೆ ||
 ತಾಗಿದಲ್ಲದೆ ಬಾಗರುಗ್ರರೆಂದುಭಯನಿ | ಯೋಗಿನುತ್ರರು ಯೋಚಿಸಿದರು || ೪ ||
- ಸೆಣಸಬಹುದು ಮಿಕ್ಕರೊಡನೆ ಚಿತ್ತದನಿರೀ | ಕ್ಷಣನ ಸಾಹಸಿಯ ಚಕ್ರಿಯನು ||
 ಕೆಣಕಿ ಗೆಲ್ಲನೆ ಕಾಮ ಬಲ್ಲವಂತಿರಲಿ ಮುಂ | ದಣ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದರೊಡನೆ || ೫ ||
- ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕಾಳಗವೊ ಮನ್ಮಥನು ಕೂ | ರಸಿವಿಡವನೊಯೆಂದರವರು ||
 ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಂಸನಿ ಗೆಲ್ಲನೆಂದು ಕೂ | ರಸಿಗಳಿಸಿದನೆಂದರವರು || ೬ ||
- ಎಂದರಿಬ್ಬರು ವಜ್ರದೇಹಿಗಳವರಲ್ಲ | ದಿಂದ ನೋಯರು ಕಾದುವಾಗ ||
 ಮಂದರವೆರಡೊತ್ತಿ ಮಲೆ ಚೂರ್ಣವಾದಂತೆ | ಮಂದಿ ನುಗ್ಗಹುದೆಂದರವರು || ೭ ||
- ಸರ್ವಬಲವ ಕೊಲ್ಲಬೇಡ ಕೂರಸಿವಿಡಿ | ದೊರ್ವರು ಕಾದಬೇಡಿನ್ನು ||
 ಇರ್ವರ ಧರ್ಮಯುದ್ಧಕೆ ಕೇಳುವೆಂದೆಯ್ವಿ | ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಕೇಳ್ದರೊಡನೆ || ೮ ||
- ಅರಸ ಬಿನ್ನಹ ಪುಷ್ಪಶರವಲ್ಲ ಲೋಹಾಸ್ತ್ರ | ಧೂರಕೊಡ್ಡಿದನು ಯುವರಾಜಾ ||
 ಪುರದೊಳವೊಗದಿನ್ನು ಕಟಕವೆಲ್ಲವು ಯಮ | ಪುರವನೆಯ್ದುವುದೆಂದರವರು || ೯ ||
- ಅಲಘುವಿಕ್ರಮರು ನೀವಿಬ್ಬರಿದಿರ್ಚಿ ಕೂ | ರಲಗುವಿಡಿದು ಕಾದುವಾಗ ||
 ಪ್ರಳಯಕಾಲವೆ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಕಟಕಕಿ | ನ್ನುಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೧೦ ||
- ಕುಲಶದೇಹಿಗಳು ನೀವಿಬ್ಬರಿನ್ನಂಕದ | ತಳದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಕ್ಕುವಾಗ ||
 ಬಗೆಗಾರವಸರದೊಳೆರಡಾನೆಹೊಕ್ಕು ಹೋ | ಕುಳಿಸಿದಂತಹುದೆಂದರವರು || ೧೧ ||
- ಇದಕೆ ನೀವೇನ ಕಂಡಿರಿ ಪೇಳಿರೆಂದರಂ | ಜದೆ ನುಡಿನೆನೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆನಲು ||
 ಎದಿಹಾರುಬೇಡವೈ ಪೇಳಿರೆಂದನು ಧರ್ಮ | ಕದನಕೊಪ್ಪೆಂದರಾ ಹಿತರು || ೧೨ ||
- ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ಧವ ಜಲಯುದ್ಧವ ಮಲ್ಲರ | ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವನಿಬ್ಬರೆಸಗಿ ||
 ಅಷ್ಟರ ಮೇಲೊಂದ ತೊಡಕಲಾಗದು ಸರ್ವ | ರಿಷ್ಟವಿದೆಂದರು ಹಿತರು || ೧೩ ||

ಅಂತಿಂತುಟಿದೆನ್ನ ಕೇಳಬೇಡರಲಂಬ | ನೆಂತೊಪ್ಪಿದಂತೆ ಕೇಳುವೆನು ||

ಚಿಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರೈ ಹೋಗಿರೆಂದನು ಮಹಾ | ಸಂತಸುಡುತ ಸಾಗಿದರು || ೧೪ ||

ಮದನನ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದು ಬಿನ್ನವಿಪೊಡೆ | ಮೈದೆ ಬಿಚ್ಚುತಿದೆಯೆಂದರವರು ||

ಕದನವುಂಟಾದರೆ ಭೀತಿ ಬೇಡುಸುರೈ | ನೊದಲಂತೆ ಹೇಳಬೇಡೆಂದಾ || ೧೫ ||

ಕಾಳಗವುಂಟು ಖಡ್ಗದ ಯುದ್ಧ ಬೇಡ ಕೇ | ಕೈಲಾದ ಮೃದುಲಯುದ್ಧವನು ||

ತೋಳ ಬಲೈಯೊಳೆ ನೀವಿಬ್ಬರು ಮಾಳ್ವದೆಂ | ದಾ ಲೇಸುಗಾರರಾದಿದರು || ೧೬ ||

ಇದಿರ ಪಾಯ್ತಳ ಹೆಚ್ಚು ನನ್ನ ಪಾಯ್ತಳ ಕಿರಿ | ದಿದಕೆಂತುಟಿನುತಿದ್ದೆ ನಾನು ||

ಆದರಲ್ಲಿ ನೀವಿಂತು ಪೇಳ್ವದೆನ್ನಯ ಪುಣ್ಯ | ಸದರವಾಯ್ತುಸುರಿ ಮುಂದೆಂದಾ || ೧೭ ||

ಎವೆಯಿಕ್ಕದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ನೋಡಬೇಕು ಕ | ಕ್ಲೆವೆಯಿಕ್ಕಿದಾಗದು ಸೋಲಾ ||

ಬವರವನಷ್ಟರೊಳ್ಳಿದಬೇಕು ಬಿಡದಿದ | ರವಧರಿಸಿನ್ನೊಂದುಮಾತಾ || ೧೮ ||

ಮೊಗೆದು ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಜಲವನೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು | ಮೊಗಕೆ ಚಿಲ್ಲುವುದು ಚಿಲ್ಲುತಿರೆ ||

ಮೊಗವಡ್ಡದೆಗೆದಾಗ ಸೋಲವಲ್ಲಿಯು ಯುದ್ಧ | ಮುಗಿಯದರಾಲಿಸಿನ್ನೊಂದಾ || ೧೯ ||

ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವ ಮಾಳ್ವದದರೊಳೊಬ್ಬನನೆತ್ತಿ | ದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲಬೇಕು ||

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೊಂದು ಕಾಳಗಗೀಳಗ | ಸಲ್ಲದೊಪ್ಪಿನಲೊಪ್ಪಿತೆಂದಾ || ೨೦ ||

ಅರಲಂಬಿನಿಂದ ಲೋಕವ ಜಯಿಸುವನು ನಿ | ಸ್ಮರಬಡ್ಧವಿಡಿದನೆಂಬಾಗ ||

ಧರೆ ಮೆಚ್ಚದೆಂದು ಸಾವಿ ಮೃದುಯುದ್ಧವ | ಸ್ಮರಿಸಿದನೆಂದರಾಪ್ತಿಗರು || ೨೧ ||

ಬಿಲ್ಲಂಬು ಮೃದು ನೀನು ಮೃದು ನಿನ್ನ ಪಡೆ ಮೃದು | ಕಲ್ಲಂತೆ ಕಠಿನವೇಕಿಲ್ಲಿ ||

ಮೆಲ್ಲಿತಾದಂಕವ ನೆನೆದಿವು ನಿನ್ನತಿ | ಗಲ್ಲವೆಂಬೆಯೆಂದರೊಡನೆ || ೨೨ ||

ಬಲ್ಲೆವೈ ನನ್ನವರೆಂದು ಕಾಳಗಕೆ ತ | ಲ್ಲಿದೇಳಿಸಿ ಹೋಗಿರಿದಾ ||

ನಿಲ್ಲದೆಯ್ದಂದವರಾ ಶೌರ್ಯದನುವನು | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದರು ಚಕ್ರಧರಗೆ || ೨೩ ||

ಮೃದುಯುದ್ಧಮೂರಲ್ಲದಿನ್ನೊಂದನೆಸಗಿನೆಂ | ಬುದಕಭಯವ ಪಾಲಿಸೆಂದು ||

ಮೊದಲು ಚಕ್ರಿಯೊಳು ನಂಬುಗೆಗೊಂಡು ಪರಿದೆಯ್ದಿ | ಮದನನೊಳ್ಳೊಂಡರು ಮತ್ತೆ || ೨೪ ||

ಸೋಲವಂಗಜಗಾದರರಸಗೆರಗಲಿ ನೈ | ಪಾಲನ ಕಾರ್ಯ ಹಿಂಚಿದರೆ ||

ಕಾಲಿಗೆರಗದೆ ಕಂದರ್ಪ ತನ್ನೂರ್ಗಿಯ್ದಿ | ಬಾಳಲೆಂದಾಡಿ ತಿದ್ದಿದರು || ೨೫ ||

ಸಂಗರ ದೊರೆಗಳೆಬ್ಬರಿಗಲ್ಲದಳದ ಪ | ಡಂಗವಾಹಿನಿಗಲ್ಲವೆಂದು ||

ಡಂಗುರ ಸಾರಿತು ಕಟಕದೊಳ್ಳದನನ | ಣ್ಣಂಗೊಡ್ಡಿ | ನಿಲಿ ಮೇರುವಂತೆ || ೨೬ ||

ತರತರವಾಗಿ ನಂದರು ವೃಂತರಾಂಕರಂ | ಬರಚರರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ||

ನರರು ತುರುಗಿ ತುಂಬಿ ನಿಂದಿದರಾ ವಸುಂ | ಧರೆ ತೆರನೆಯ್ದದೆಂಬಂತೆ || ೨೭ ||

ಕಾವನ ನೃಪರು ಚಕ್ರಿಯ ದೊರೆಗಳು ರೂಪ | ಜೀವಿಯರಖಿಲಭೂಸುರರು ||
 ತೀವಿದ ಕವಿಗಮಕಿಗಳು ಭಟರು ಸುತ್ತ | ಕಾವುತ ನಿಂದರೊತ್ತಿನೊಳು || ೨೮ ||
 ಸನ್ನೆಯ ಭೇರಿಕಾರರು ನಡುನೆಲದಲ್ಲಿ | ಸನ್ನದ್ಧ ರಾಗಿ ನೆರೆದರು ||
 ಇನ್ನು ಚಿತ್ತೈಸಲೆ ಸ್ಮರವೀರಯೆಂದರು | ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ವಿಡುತ್ತ ಮರು || ೨೯ ||
 ಆನೆ ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂಪತ್ತು ಸಾ | ಕಾನು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಪೋಪನೆಂದು ||
 ಆ ನೆಲತುಂಬಿದ ಪಡೆಗಿರಪುವೊಲೇರಿ | ದಾನೆಯಿಂದಿಳಿದನಾ ಮದನಾ || ೩೦ ||
 ಗರ್ವಗಿರಿಯನಿಳಿವಂತಾನೆಯಿಂದಿಳಿ | ದುರ್ವಿಯೊಳ್ಪದೂರವನು ||
 ಕವುಳಿವಿಲ್ಲನು ಮಧ್ಯದೊಳು ನಿಂದನಾ ಪಸು | ಪರ್ವತ ನಿಂದುದೆಂಬಂತೆ || ೩೧ ||
 ತೊಲಗಿಸಿ ಭತ್ತ ಚಾಮರ ಮೊದಲಾದುವ | ಹಲವುಭೂಷಣವಸ್ತ್ರದೊಡನೆ ||
 ಕೆಲವುಭೂಷಣ ದಟ್ಟ ಕುಲಾಯಿಯಳವಟ್ಟು | ಕಳದಲ್ಲಿ ನಿಂದನಾ ಕಾಮಾ || ೩೨ ||
 ಅಚ್ಚಕೆಂಪಿನ ದಟ್ಟ ಚಿಲ್ಲಣ ಕುಲ್ಲಾಯಿ | ಪಚ್ಚಿವಣ್ಣದ ಮೆಯ್ಯೆ ಮೆರೆಯಿ ||
 ಹಚ್ಚಡ ಮರೆಯಿಲ್ಲದಂಗಳ ಪಡೆ ನೋಡಿ | ಮಚ್ಚಿ ಸೈವೆರಗಾದುದಾಗ || ೩೩ ||
 ಕಾಸೆವೆರಸಿ ಕಳದಲಿ ನಿಂದದೊಂದು ವಿ | ಲಾಸಕೆ ರಂಗದೊಳ್ಳಿಂದ ||
 ದೇಸಿಗಾರಿಕೆಯ ಸುಪಾತ್ರ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ | ಪೂಸರ ನಿಂದ ಮೋಹಿಸುತ || ೩೪ ||
 ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಸೋತು ನೋಡುವ ಮೋಹಜನಗಳ | ಕಣ್ಣುಗಳವನ ದೇಹದೊಳು ||
 ಪಣ್ಣಿ ಪಣ್ಣಿಯೊಳೆಡೆಯಾಡೆ ಮನ್ನಫನೊ ಮೈ | ಗಣ್ಣಿನೊಯೆನಲೊಪ್ಪುತ್ತಿದಾರ್ || ೩೫ ||
 ಹೆಣ್ಣುಗಂಡಿನ ಕಂಗಳವನಲ್ಲಿ ನಿಂದುವು | ಕಣ್ಣಿಯೊಳೆರಳೆ ಬಿಡಂತೆ ||
 ಅಣ್ಣಗೊಡ್ಡಿ ದುದೊಂದು ಕೊರತೆಯಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ | ಬಣ್ಣದೊಳವಗುಂಟೆ ಕೊರತೆ || ೩೬ ||
 ಮಿನಾಂಕನನುವಾಗಿ ನಿಂದ ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯ | ನೇನೆಂದರಾ ಚಕ್ರಿಯೊಡನೆ ||
 ನಾನೆ ಬಂದೆಲ್ಲವ ಪೇಳ್ವಿನೈಯಿಂದಿಷ್ಟು | ಮೋನವ ತಾಳ್ದು ಚಿಂತಿಸಿದಾ || ೩೭ ||
 ಕಟ್ಟಲೇತಕೆ ಧರ್ಮಯುದ್ಧವ ಮೊದಲೆ ಕೈ | ಗಟ್ಟಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ||
 ಕೊಟ್ಟುಕಳುಹುವೆನೆಂದೆಣಿಸಿ ಭಂಗವ ನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದಳೆಸಹೇಸಿದನು || ೩೮ ||
 ಪಡೆಯಿರಿಕೆಯೊಳು ಭಂಗಿಸಿ ಕಳುಹಿದ ಮೇಲೆ | ಕುಡುವಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳು ನಿಂದು ||
 ಒಡಲ ಹೊರವನೆ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಪೋಪನೆಂದಂಜಿ | ಪೊಡವಿಪ ತೊರೆದನಂತದನು || ೩೯ ||
 ಮೃದುಯುದ್ಧದೊಳು ಭಂಗಗೈದನಾದರೆ ನಾಚಿ | ಸದನವ ತೊರೆವನಾ ಮಾರಾ ||
 ಇದಕಾವ ಯುಕ್ತಿಯೆಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದನು | ಮೊದಲ ಸೋದರರಾಟಕಂಜಿ || ೪೦ ||
 ಬಲುಹ ತೋರ್ಪೊಡೆ ನನಗನ್ಯರೊಡ್ಡಿ ದುಡಿಲ್ಲ | ಕಲಹಕೆನ್ನನುಜನೊಡ್ಡಿ ದನು ||
 ಕೊಲಬಾರದಹಿತರ ಗೆಲಬಾರದೆಂಬುದು | ತಲೆದೋರಿತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದಾ || ೪೧ ||

ಸಾಹಸಪರರ ನೋಯಿಸಬೇಕು ಸ್ವಕುಟುಂಬ | ದ್ರೋಹವ ಮಾಳ್ವುದು ಗುಣವೆ ||
 ಬಾಹುಬಲಿಯ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕೇನ ಮಾಳ್ವೆನೆಂ | ದಾ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಚಿಂತಿಸಿದಾ || ೪೨ ||
 ಶ್ರೀಹಂಸನಾಥ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆಯಿದಕೆ ತ | ಕ್ಯಾಹೆಯಾವುದು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದಾ ||
 ರೂಹಿಸಿತೊಂದು ದಿವ್ಯೋಪಾಯ ಗುರುವಿನ | ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆಯೆಂದುರೆ ನಕ್ಕಾ || ೪೩ ||

ಹಿಡಿಯೊ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನೆಂದರಾಗಳೆ ತಂದು | ಹಿಡಿದರೇರಿದನು ಚಕ್ರೇಶಾ ||
 ಬದಿದರೇರಾರುಭೇರಿಯನಹೊ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿ | ಯೊಡೆದವೊಲಾಯ್ತೆಯ್ದತಿರ್ದಾ || ೪೪ ||
 ಪೊದೆದ ದುಕೂಲ ಚಿತ್ರಾಂಗ ಚಿಮ್ಮುರಿ ತೊಡ | ವದಿರ್ವ ಚಾಮರ ಭತ್ತವೆಸೆಯೆ ||
 ಮದುವೆಗೆ ಪೋಪಂತೆ ಪೋಗುತಿರ್ದನು ನೋಡು | ಕದನಕೆ ಭರತರಾಜೇಂದ್ರಾ || ೪೫ ||
 ಕಾಸೆವೆರೆಸಿ ಕಾಮ ನಿಂದಿರ್ದ ದೇವರು | ದಾಸೀನದಿಂದೆಯ್ದಲೇಕೆ ||
 ಮಾಸಾಳ್ಗಳಾಯತನಾಗಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ | ರಾ ಸಮಯದಿ ಪ್ರಾಣಸುಖರು || ೪೬ ||
 ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾದರು ಯುಕ್ತಿ ಬೇಕದರಿಂದ | ಮುಕ್ತಾದ್ಯಾಭರಣ ಚಿಮ್ಮುರಿಯಾ ||
 ರಿಕ್ತವ ಮಾಡಿ ಚಲ್ಲಣದಟ್ಟ ಕುಲಾಯಿ | ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂ ನಡೆಯೆಂದರವರು || ೪೭ ||
 ಇಲಿಯ ಪಿಡಿದರೊಂದು ಹುಲಿಯ ಹಿಡಿದ ಜೋಕೆ | ಯಳವಟ್ಟು ಹಿಡಿಯೆಂಬುದುಂಟು ||
 ಕಲಹಕೆ ಗಮಿಸುತ ನೋಸವೇಕೆಂದಾಗ | ಸಲೆ ಪೊರ್ದಿ ನುಡಿದನಾ ಮಂತ್ರಿ || ೪೮ ||
 ನೀವು ಪೇಳ್ವುದು ಬುದ್ಧಿಯಹುದಾದರೆನ್ನ ಚ | ದ್ಭಾವದೊಳೊಂದಾಯ್ತು ಬುದ್ಧಿ ||
 ಆವ ಚಿಂತೆಯು ಬೇಡ ಬನ್ನಿರೈ ಸದರದಿ | ಹೂವಿನಂಬನ ಗೆಲ್ವೆನೆಂದಾ || ೪೯ ||
 ದಕ್ಷಿಣನಾಗರವಿಟವಿದೂಷಕರೆಲ್ಲ | ರೀಕ್ಷಿಸಿಪೈ ಮಂತ್ರಿ ನೋಡೈ ||
 ಇಕ್ಕು ಚಾಪನನಿಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ ಗೆಲುವೆನೆಂ | ದಾಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲದಾಡಿದನು || ೫೦ ||
 ಗೆಲ್ವೆನೆಂಬುದ ಬಲ್ಲೆವಂಕಸನ್ನದ್ದದಿ | ನಿಲ್ಲುದುತ್ತಮವೆಂದೆಪೊಡೆಯು ||
 ಬಲ್ವಿನೇಕಕೆ ಗುರು ನೀನೇನ ಕಂಡು | ಚಿಲ್ವೆಂದು ಪೊಗಳುತೆಯ್ದಿದರು || ೫೧ ||
 ಜಗದೇಕಮಲ್ಲ ಜಾಡ್ಯೋದ್ಧೂತ ಮನುವಂಶ | ಗಗನಮಾರ್ತಾಂಡ ಉದ್ದಂಡಾ ||
 ಮುಗುಳಂಬನಗ್ರಜ ಜತನ ಪರಾಕೆನೆ | ದಿಗದಿಗನೆಯ್ತುರುತಿರ್ದಾ || ೫೨ ||
 ವಿಕ್ರಾಂತರೊಡೆಯ ವಿಶ್ವಂಭರಾಭೂಷಣ | ಚಕ್ರೇಶ ಚಲದಂಕಮಲ್ಲ ||
 ಚಕ್ರವಾಕಧ್ವಜನಣ್ಣ ಭಾಹೆಯೆನೆ | ವಕ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಬರುತಿರ್ದಾ || ೫೩ ||

ಭೂರಾಮನೆಯ್ತುರುತಿಹುದು ನೂರಿನ್ನೂರು | ಮಾರಿನೆ ಕಂಡನಾ ಮಾರಾ ||
 ಧೀರಮಾನಸನಾಗಿ ನಿಂದು ಮತ್ತೊಂದ ವಿ | ಚಾರಿಸಿ ನುಡಿದನಷ್ಟರೊಳು || ೫೪ ||
 ಸನ್ನೆಯ ಹೊಯ್ದಾಗಳರಸನ ಮೊಗನೋಳ್ಳಿ | ನನ್ನೆಗವೊಲಿದಿರ್ಪನೆಂದು ||
 ಸನ್ನಿಧಿಯವರಿಗೆ ಪೇಳ್ವಡ್ಡ ಮೊಗವಿಕ್ಕಿ | ಗನ್ನದೊಳೆರ್ದನಾ ಮದನಾ || ೫೫ ||

ತೋಳಿಂದ ತೋಳ್ವಿಡಿದಪ್ಪುಗೈವೋಡಿಯೊ | ಳಾಲೋಕಮುಖವಡ್ಡೆ ವಿಕ್ರೈ ||
ಕಾಳಗಕನುವಾಗಿ ನಿಂದನ ಕಂಡನು | ಭೂಲಲನೇಶ ಮುಂದಾಗ || ೫೬ ||
ಓರೆಯಾದುದೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮೊಗ ತನ್ನ | ನೇರದ ತೋಳುಡುಗಿದುವೆ ||
ಆರು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡರೊಲ್ಲಿಯ ಮಾರನ | ಘೋರವೆಯೆಂದಿಷ್ಟು ನಕ್ಕಾ || ೫೭ ||
ಜಗದಧಿನಾಥನ ಬಸರಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಾ | ಡುಗರ ಮಧ್ಯದೊಳಿಂತು ನಿಂದು ||
ಹಗರಣಕೆಳಸಿದನೆಯೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆ | ಲ್ಲಗೆ ನೊಂದು ನುಡಿವುತೆಯ್ದಿದನು || ೫೮ ||
ಹತ್ತಿರಕೆಯ್ದು ಚಾಂಗು ಭಲಾಯೆನ | ಲೆತ್ತಿದ ಶಿಬಿಕೆಯಿಂದಿಳಿದು ||
ಹತ್ತಿಂಟುಮಾರಿನೆ ಸ್ಮರನಿಡಿರೊಳು ನಿಂದ | ನುತ್ತುಂಗಚರಿತನಾ ಚಕ್ರಿ || ೫೯ ||
ಕುಂದಣದದ್ರಿ ಪಚ್ಚೆಯ ಗಿರಿಯರಡೊಡ್ಡಿ | ನಿಂದುವೊ ಕಳದೊಳೆಂಬಂತೆ ||
ಸೌಂದರಾಯತದೀರ್ಘದೇಹಿಗಳಣ್ಣತ | ಮ್ಮಂದಿರೊಪ್ಪಿದರು ನೋಲ್ವರಿಗೆ || ೬೦ ||
ಕೀರಿ ಚಕ್ರಿಯ ದೇಹವೈನೂರುಮಾರದ್ದ | ತೋರಿತಂಗಜನ ಮೈಯದನು ||
ಮಾರಿದಿಪ್ಪತ್ತೈದುಮಾರುದ್ದವಣ್ಣನ | ಮಾರಿ ನಡೆವುದ ಪೇಳ್ವಂತೆ || ೬೧ ||
ಕಲಿಯುಗದವರ ಕೈಗೈನೂರುಮಾರೈಸೆ | ಬಲವೆತ್ತ ಕೃತಯುಗದವರ ||
ಅಳತೆಗೊಂದೆ ಮಾರು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದ | ನಿಲುಕಡೆಯವರ ದೇಹಗಳು || ೬೨ ||
ಚಕ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವರ ಮೈಗಳುದ್ದಯ | ಧಾತ್ರಮವೈನೂರುಮಾರು ||
ನಕ್ರಕೇತನಿಗೊಬ್ಬ ಗಂದಿಪ್ಪತ್ತೈದುಮಾ | ರಾಕ್ರಮಿಸಿತು ಚಿತ್ರವೆನಿಸಿ || ೬೩ ||
ಸ್ಮರನ ಚಿಲ್ವಿಕೆಯ ಚಕ್ರಿಯ ಚಿಲ್ವನೆಲ್ಲರು | ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿರಾಗ ||
ಧರೆಗೆ ಕಾಮನೆ ಚಿಲ್ವ ಕಾಮನಿಂದಾ ಚಕ್ರ | ಧರನೆ ಚಿನ್ನಿಗನೆನಲಿಸೆದಾ || ೬೪ ||
ಎಲ್ಲಾ ಚಕ್ರಿಗಳು ಕಾಮನ ಪೋಲರೀ ಚಕ್ರಿ | ಸಲ್ಲಲಿತಾತ್ಮಭಾವಕನು ||
ಜಲ್ಲಿಸುತಿದ್ದುದು ತನುಕಾಂತಿಯದರಿಂದ | ಲಲ್ಲವೆ ಧ್ಯಾನಸಾಮರ್ಥ್ಯ || ೬೫ ||
ರಾಜಮೋಡಿಯೊಳು ಚಕ್ರೇಶನಿರ್ದನು ವಿಟ | ರಾಜಮೋಡಿಯೊಳಿರ್ದ ಮದನಾ ||
ಓಜೆಯೊಳನಿರ್ದನಂಗಜ ಮೊಗಮೊಲೆ | ದೋಜದಪ್ಪಿರುತಿರ್ದನಶ್ಚಿ || ೬೬ ||
ಒಡ್ಡುವರಾರು ಶಕ್ತಿಯೊಳು ಚಿಲ್ವಿನೊಳೆಂದು | ದೊಡ್ಡೊಡೆಯನಿಗಿಂದು ಮದನಾ ||
ಒಡ್ಡಿದನೊಡಹುಟ್ಟಿದೊಂದು ಸೊಕ್ಕಿಂದೆಂದ | ರೆಡ್ಡ ಜಾಣರು ಮನಸಿನೊಳು || ೬೭ ||
ಭೂರಿವಾಡ್ಯದ ನಾದ ನಿಂದುದು ಕದನದ | ಭೇರಿಯ ಸನ್ನೆ ಮತ್ತಿರಲಿ ||
ಅರಯ್ದು ನಾಲ್ಕೆಂಟು ನುಡಿವೇಳ್ಳೆ ಮೊದಲೆಂದ | ನಾ ರಾಯ ಪಲರು ಕೇಳ್ವಂತೆ || ೬೮ ||
ಓರೆಮೋರೆಯೊಳೆ ಮನ್ಮಥ ಕೇಳುತಿರಲಿ ಗಂ | ಭೀರಾರ್ಥವನೆ ಪೇಳ್ವೆನೆಂದಾ ||
ಸಾರದ್ದ ಸಖಮಂತ್ರಿನೃಪರದು ಲೇಸನೆ | ಧೀರಚಕ್ರೇಶನಂತೆಂದಾ || ೬೯ ||

ಮನುಷ್ಯ ಕೇಳಣ್ಣ ನಿನಗೆನಗಿಂದು ದು | ಮೃನದಿಂದ ಜಗಳವಪ್ಪದಕೆ ||
 ಘನವೇನು ಹೇಳು ನಿಷ್ಕಾರಣ ಕದನವ | ಜನಪರೆಸಗುವರೆಯೆಂದಾ || ೨೦ ||
 ನಿನ್ನೊಡವೆಯ ನಾನು ಕೊಂಡುದಿಲ್ಲಣ್ಣ ನೀ | ನೆನ್ನೊಡವೆಯ ಕೊಂಡುದಿಲ್ಲ ||
 ಮುನ್ನಯ್ಯನಿರಿಸಿದಂದಿ ರಾಜಯವರಾಜ | ಸನ್ನಾಹದೊಳಗಿದೆವತ್ತಿ || ೨೧ ||
 ಆಗಲಾಗಲಿ ದೋಷವಿಲ್ಲಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿ | ರಾಗಿಯು ನೋವಹುದದಕೆ ||
 ಹಾಗದ ತೆರಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ನಾ ನಿನ್ನಾರ | ಬಾಗಿಲೆ ಭಟರನಟ್ಟಿದನೆ || ೨೨ ||
 ನಿನ್ನೊರ್ಗ ನನ್ನವರೆಯ್ದಿದ್ದರೆ ಮಾಣ | ಲೆನ್ನೊರ್ಗ ನಿನ್ನವರೆಯ್ದಿ ||
 ಅನ್ನಿಗರೆಂದು ಕಂಡುದೆ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ | ಭಿನ್ನಾರ್ಥವೇಕಾಯ್ತು ನಿನಗೆ || ೨೩ ||
 ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಡಿದನೆ ನನ್ನ | ಪಡೆಯೊಳಗೊಬ್ಬರಾದಿದರೆ ||
 ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬರಹೇಳಿ | ಫಡ ಹುಸಿಯೆಂಬರೆ ಅಪ್ಪಾ || ೨೪ ||
 ನಿನಗಾನು ಪಗೆಯೆ ನೀನಿನಗೆ ಪಗೆಯೆ ಹೇಳು | ಜನಪುತ್ರರಿದನು ನಾವಿಂದು ||
 ನೆನೆದಾಗ ಮುಂದೆ ಸಮಸ್ತರ್ಗ ದ್ರೋಹಶಾ | ಸನವ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿವತ್ತಿ || ೨೫ ||
 ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗಿದ ಕದನಕಿಂದಿವನಿಗೆ | ಭೀತಿಯಾದುದೆಯೆನಬೇಡ ||
 ಪೂತು ಮರುರೆಯೆನೆ ಕದನದೋರ್ಪೆನು ಕೇಳು | ಪಾತಕಕಳೆವನು ಮೊದಲು || ೨೬ ||
 ಪರನೊಬ್ಬನೆನ್ನೊಡನಿರಿದರಾದರಾಗಳಿ | ಬರಲೊಡನಟ್ಟ ಮೆಟ್ಟುವನು ||
 ಧರೆ ಮೆಚ್ಚದಣ್ಣ ಸೋದರರ ಕಾಳಗಕೆ ಮುಂ | ದೊರೆಯಬೇಕಂಕಪದ್ಧತಿಯಾ || ೨೭ ||
 ನಾನಿಷ್ಟು ನಿನ್ನಿಂದ ಹಿರಿಯನಾದುದರಿಂದ | ಸೇನೆಗೆ ಬರವೇಳ್ಳೆನ್ನಿಸೆ ||
 ನೀನೆನಗಗ್ರಜನಾದರೆ ನೀನಿದರ್ | ಸ್ಥಾನಕೆಯ್ದದೆ ತಡೆದಿಹೆನೆ || ೨೮ ||
 ಹಿರಿಯನಲ್ಲಿಗೆ ಕಿರಿಯನು ಬಂದು ಕಾಣ್ಬುದು | ಧರಣಿಯೊಳುಳ್ಳುದೇನತ್ತಿ ||
 ಪರಿಭವವೇನಣ್ಣ ನಿನಗಯ್ಯನಂದಿಂತು | ನಿರವಿಸಿದೋಜೆಯೇನುಂಟಿ || ೨೯ ||
 ಪಾಟಿಸಿ ಕೇಳಣ್ಣ ನಾನು ನೀನಾಡುವ | ರಾಟಕಾರರು ನಮ್ಮ ಭಟರು ||
 ನೋಟಕಾರರೆ ನೀನು ನೆನೆದ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸ | ಘಾಟಕೆಯಾಯ್ತು ಕಂಜಾಸ್ತ್ರಾ || ೩೦ ||
 ಜಗದ ಭೂಭುಜರನಾಡಿಸಿ ನಾವು ನೋಡಿ ಪೆಂ | ಪೊಗಿದರೆ ಪೊತ್ತುಗಳೆಯದೆ ||
 ನಗೆಗೆಡೆಯಾಗಂತು ನೆಗ್ಗಲೆರೆ ದೊರೆಯಿದ್ದು | ಹಗರಣವಾಡಿದಂದದೊಳು || ೩೧ ||
 ನನ್ನ ಗೆದ್ದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಕೀರ್ತಿಯೆ ಹೇಳು | ನಿನ್ನ ಗೆಲಿನಗೊಂದು ಜಸವೆ ||
 ಪನ್ನಗನರಸುರಲೋಕದುತ್ತಮರು ಛಿ | ಯೆನ್ನರೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು || ೩೨ ||
 ಅದಕೇನು ನೀನಿಂತು ಕದನಕೆಯ್ದಿದೆಯೆನೆ | ಕದನದೊಳ್ಳೆಲವೈಸೆ ಕಡೆಗೆ ||
 ಬದೆಗರಂದದಿ ಹೋರಲೇತಕೆ ಗೆಲವು ನಿ | ನ್ನದು ಸೋಲವನೆಗೆ ಹೋಗಿಂದಾ || ೩೩ ||

ದೊರೆಗಳು ಮಂತ್ರಿ ಸಖರು ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿ ದೇ | ವರಿಗುಂಟೆ ಸೋಲವೆಂದೆನಲು ||
 ಸ್ತುರಗಾರು ಸೋಲರೈ ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿವೆ ನಾವು | ತರಹರಗೊಳ್ಳರೈಯೆಂದಾ || ೮೪ ||
 ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗಾದ ಗೆಲವೆನ್ನ ಗೆಲವದು | ಬನ್ನವಿಲ್ಲೆನಗಿಲ್ಲ ಸೋಲ ||
 ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿದಿರಾದರೆಡಗಾಲೊಳೊದೆವೆ ನೀ | ವೆನ್ನೊಳಗಿರಿಯಿರೈಯೆಂದಾ || ೮೫ ||
 ಗೆಲವೆಂಬುದೇನುಪಚಾರವಲ್ಲ ತೋ | ಕ್ಷಲವ ಬಲ್ಲೆನು ಸತ್ಯವಹುದು ||
 ಬಲವೆಲ್ಲ ಕೇಳಂತೆ ಪೇಳೆನು ಕೇಳೆಂದು | ಬಳಿಕ ಚಕ್ರೇಶನಿಂತೆಂದಾ || ೮೬ ||
 ದೃಷ್ಟಿವಿಜಯವೆಂತು ಪಂಚವಿಂಶತಿಶಾಪ | ದಷ್ಟದ್ವ ಹೆಚ್ಚು ನೀನೆನ್ನ ||
 ದೃಷ್ಟಿಸುಖಹುದಾನು ನಿನ್ನ ನೋಳ್ವಾಗೂರ್ಧ್ವ | ದೃಷ್ಟಿ ನೊಂದೆವೆಹೊಯ್ದುದೆಂದಾ || ೮೭ ||
 ಇನಬಿಂಬದೊಳಗಣ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಕಾಣ್ಬ ಲೋ | ಚನನಿಗಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಾರು ||
 ಘನವೆ ತನ್ನನುಜನ ತಿಳಿಸಲಾಡಿದನೆಂದು | ನೆನೆದರು ಸಖಮಂತ್ರಿನೃಪರು || ೮೮ ||
 ಕಣ್ಣು ಚುಚ್ಚುವ ಸೂರ್ಯರುಚಿಗೆ ಕುಗ್ಗದೆ ನೋಳ್ವ | ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಚಕ್ರಿಗಂಗಜನ ||
 ಬಣ್ಣವಾ ಸೂರ್ಯರತ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ತಮ್ಮಗೊ | ಲ್ಲಿಣ್ಣನಾಡಿದನೆಂದರೊಡನೆ || ೮೯ ||
 ಜಲಯುದ್ಧದೊಳು ನಾನು ಚಿಲ್ಲೆ ನಿನ್ನೆ ದಿಮುಟ್ಟಿ | ಯಳಿವುದು ವಾರಿ ನೀನೆನ್ನಾ ||
 ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡಬಹುದದರಿಂದ ನನಗಾಗ | ಚಳಿತಡ್ಡ ಮೊಗವಹುದೆಂದಾ || ೯೦ ||
 ಮುಗಿಲಿಗೆ ನೀರಜಿಲ್ಲವ ಶಕ್ತಿಯುಂಟು ರೂ | ಪುಗಳ ಹಲವುತಾಳ್ವ ಸ್ತುರನಾ ||
 ಅಗುಳಿಪ ಶಕ್ತಿಯುಂಟುಪಚಾರಕೆಂದನೆಂ | ದಗಣಿತನೃಪರೆಣಿಸಿದರು || ೯೧ ||
 ಮಲ್ಲಗಾಳಗವೆಂತು ಭುಜಬಲಿಯೆಂದಯ್ಯ | ನಲ್ಲವೆ ಪೆಸರಿಟ್ಟನಂದು ||
 ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯನ ವಾಕ್ಯ ಹುಸಿಯದು ಭುಜಬಲ | ದಲ್ಲಿ ನೀನೆತ್ತುವೆಯೆಂದಾ || ೯೨ ||
 ಭರತೇಶನೆಂದೆನಗಯ್ಯ ಪೆಸರನಿಡೆ | ಭರತಭೂಮಿಯನಾಳ್ವ ನಾನು ||
 ಕರೆದನು ಭುಜಬಲಿಯೆಂದಂದು ನಿನ್ನ ನೀ | ನಿರದೆನ್ನೆತ್ತುವೆಯೆಂದಾ || ೯೩ ||
 ಭುಜಬಲಿಯೆಂದರೆ ಚಕ್ರಿಯ ಗೆಲ್ವರ್ಥ | ಭಜನೆಯೆ ತನ್ನ ಸೋದರನಾ ||
 ಸುಜನಚಿಂತಾಮಣಿ ನುಡಿದನೆಂದಿದ್ದ ಭೂ | ಭುಜಮಂತ್ರಿ ಸಖರೆಣಿಸಿದರು || ೯೪ ||
 ವೀರಸುವೀರನಂತವೀರ್ಯನು ಬಲ | ಮೇರು ಮಾಹಾಬಾಹುವೆಂದು ||
 ಭೂರಿತನುಜರುಂಟು ಜಿನಗವರ್ಣಪನೊಳು | ಹೋರುನರೆಂದಿಟ್ಟ ಪೆಸರೆ || ೯೫ ||
 ಕಿರುವೆರಳೊಳೆ ಮೊನ್ನೆ ಪಡೆಯ ತೂಗಿದ ಪಡಿ | ದೆರೆದನೊಂದೆ ಪೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ||
 ತರಗೆಲೆಯಂತೆ ಬಿಟ್ಟುಗಳನೆತ್ತುವನಿವ | ಗಿರಿಯಂತೆ ನೆಗಪನೆ ಸ್ತುರನಾ || ೯೬ ||
 ಕಟಕವೆಲ್ಲವು ತೂಗಿ ತೆಗೆಯೆ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ | ಕಟ ಜಾರದಿದ್ದತಿಬಲನಾ ||
 ವಿಟವೇಷದಂಗಜನೆತ್ತಲಾಪನೆ ಬಲು | ಸಟಿಗಂತು ನುಡಿದನೆಮ್ಮರಸಾ || ೯೭ ||

ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂಗಳ ತಣಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಚಕ್ರಿಗೆ | ತಕ್ಕೈಂಟುಸಾವಿರದಿಂದ ||

ಮಿಕ್ಕ ವೆಂಗಳ ತಣಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರಗುಂಟು | ಚಿಕ್ಕಸೋದರನನುಬ್ಬಿಸಿದಾ || ೯೮ ||

ಮತ್ತೀತ ಕೊಂಬ ಬತ್ತೀಸತುತ್ತಿ ನೊಳೊಂದು | ತುತ್ತ ಕೊಂಬಳು ಪಟ್ಟಿದರಸಿ ||

ನೊತ್ತದ ಕಟಕವೆಲ್ಲವು ನೆರೆದದರೊಂದು | ತುತ್ತ ಕೊಂಡರಗಸರಲೈ || ೯೯ ||

ರಾಸಿಗೊಳಲ್ಲ ದಿವ್ಯಾಹಾರವದು ಶಕ್ತಿ | ಸೂಸುವುದದರೊಂದುತುತ್ತಾ ||

ಪೂಸರ ದಕ್ಕಿಸಬಲ್ಲನೆ ತಮ್ಮನ | ಸಾಸಿಯೆಂದುಬ್ಬಿಸಿ ನುಡಿದಾ || ೧೦೦ ||

ಇಂತೆಂದು ಪಲಬರು ಯೋಚಿಸುತೀರೆ ನೃಪ | ನಂತು ಕೇಳಮ್ಮ ಬಾಯಾರೆ ||

ಕುಂತು ನನ್ನದು ತೇಜ ನಿನಗೆಂದ ಮೇಲೆ ಕೋ | ಪಾಂತರವೇನಣ್ಣಯಿಂದಾ || ೧೦೧ ||

ಅನುಜಾತಗ್ರಹ ಸೋತೆನೆಂಬಾಗ ಕ | ರ್ರನೆ ದಶದಿಕ್ಕು ಕಂದಿದುವು ||

ಅನಲವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಗೆ ಸೂಸಿತು ಸೂಸದೆ | ಮನುರತ್ನ ನೊಂದಾಡುವಾಗ || ೧೦೨ ||

ಬೆದರಿತು ಕಟಕ ಹಾ ಕಷ್ಟವ ನೆನೆದೆನೆ | ದೆದೆಯೊಳಂಗಜ ನೊಂದುಕೊಳುತ ||

ಮದನಸಮ್ಮುಖವಾಗದೋರೆಯಾಗಿರೆ ಚಕ್ರಿ | ಮುದದೋರಿ ಮತ್ತಿಂತು ನುಡಿದಾ || ೧೦೩ ||

ಕೇಳಣ್ಣ ಚಕ್ರವ ಬಯಸಿತಿಲ್ಲಾನು ಶ | ಸ್ತ್ರಾಲಯದೊಳು ತಾನೆ ಹುಟ್ಟಿ ||

ಏಳಿಸಿ ನಾಡ ಸುತ್ತಿಸಿತು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ | ಅಲಿಗೆ ನೋವಾಗುವಂತೆ || ೧೦೪ ||

ಈ ಸಿರಿಯನು ನಾನು ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೆಂದು | ದಾಸೀನದೊಳು ನೋಡುತೀಹೆನು ||

ಅಸೆಯಿಲ್ಲೆನೆಗೆ ನೀನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳುಂದಣ | ಭೂಸುದತೀಶ ನೀನಲೈ || ೧೦೫ ||

ಅರಸಾಗಿ ನೀನೂರೊಳಿದೆ ನೀನಟ್ಟಿದ | ದೊರೆಯಾಗಿ ನಾನೆಯ್ವಿ ನಿನ್ನ ||

ಧರೆಯ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದೆನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳಿನ್ನ ಭೂ | ವರವೃಂದವಿದೆ ಕಟಕವಿದೆ || ೧೦೬ ||

ನಿನಗೆ ನಾನಣ್ಣನೆಂಬಕ್ಕರವಿಲ್ಲ ನೀ | ನನುಜನೆಂಬಕ್ಕರುಂಟವ್ವಾ ||

ನನೆವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವ ಕಣ್ಣುತುಂಬ ನೋ | ಕ್ವೆನು ರಾಜಪದವಿಗಿಂತೊಪ್ಪು || ೧೦೭ ||

ಕೌಶಲಿಯೊಳು ನೀನು ಸುಖಬಾಳು ನನಗೊಂದು | ದೇಶವ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರಿಸು ||

ಕ್ಲೇಶದ ಮಾತಲ್ಲ ಸಂತೋಷ ಪುರುಷರ | ಮೇಶನ ಕೆಂಬಜ್ಜೆಯಾಣೆ || ೧೦೮ ||

ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿ ಬೇಡ ಸೇವಕರಿಗೆ | ನೊಕ್ಕುಲುಮಕ್ಕಳಿಗೆನೆಗೆ ||

ತಕ್ಕನಿತುಂಬಳಿಗೊಟ್ಟಿರಿಸೈ ನಾಡ | ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗಳೆನಗಿಲ್ಲ || ೧೦೯ ||

ರಂಜನೆಗಾಡಿದ ಮಾತಲ್ಲ ನಂಬು ನಿ | ರಂಜನಸಿದ್ಧನೆ ಸಾಕ್ಷಿ ||

ಕಂಜಾಸ್ತ್ರ ನನಗಿದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆ | ಜಂಜಡದಿಚ್ಛೆಗಳಿಲ್ಲ || ೧೧೦ ||

ವಿರಸವ ಬಿಡು ಬಿಡೆಂದಾ ಚಕ್ರಿ ನುಡಿಯೆ ಪೂ | ಸರನು ತಗ್ಗುತ ಮನಸಿನೊಳು ||

ಮುರಿದ ಮೋರೆಯೊಳಿರೆ ಚಕ್ರರತ್ನವನಾಗ | ಕರೆದಿಂತು ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೧೧೧ ||

ಹೋಗು ಚಕ್ರವೆ ಭುಜಬಲಿಯನೋಲೈಸೆನೆ | ಹೋಗದೀತಗೆ ಪುಣ್ಯವುಂಟು ||
 ಪೂಗಣೆಯಗೆ ಚಕ್ರ ಬೆಸಗೆಯ್ವು ಪುಣ್ಯವಿ | ಲ್ಲಾಗಿ ನಿಂದಿತು ಮುಂದೆ ಬಂದು || ೧೧೨ ||
 ಎಲೆಲೆ ಪಿಶಾಚ ಹೋಗಿಂದರೇತಕೆ ಹೋಗಿ | ಕಲಹ ನಿನ್ನಿಂದಾದುದೆನೆಗೆ ||
 ಜಲಜಾಸ್ತ್ರನತ್ತ ಸಾರೆಂದು ನೂಕಿದರದು | ಬಳೆ ಜಾರುವಂತೆ ಜಾರಿದುದು || ೧೧೩ ||
 ಇವಗೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷಯವಾಯ್ತಲ್ಲ ಚಕ್ರ ಸಾ | ರುವ ಪುಣ್ಯ ಮನಸಿಜಗಿಲ್ಲ ||
 ಅವನೀಶ ನೂಂಕಿದ ಸರಿತದೊಳಲ್ಪಡೂ | ರವ ಸಾಗಿ ನಿಂದಿತಾ ಚಕ್ರಾ || ೧೧೪ ||
 ಕಳೆಗುಂದಿ ಕಾಮನ ಭುಜಸರಿತದೊಳತ್ತ | ತೊಲಗಿ ನಿಂದಿತು ಚಕ್ರರತ್ನಾ ||
 ದಳ ನಡುಗಿತು ಧೂಮಕೇತುವೆದ್ದುವು ಕೂಡಿ | ನೆಲ ಗುಡುಗಿತು ಘಡುಘಡನೆ || ೧೧೫ ||
 ಇನಬಿಂಬ ಕಂದಿ ಚಿಂಬಿಸಿಲಿಷ್ಟು ಮಾಸೆ ಮಾ | ದರ್ಶನಗೊಟ್ಟುನೆಂಟುದಿಕ್ಕುಗಳು ||
 ಘನಪುಣ್ಯಯುತನಲ್ಪಪುಣ್ಯಗೆ ಚಕ್ರವ | ತೊನೆದಟ್ಟಿ ಬೆಸಗೈದನೆನಲು || ೧೧೬ ||
 ಸತ್ತರುಷಗೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠಗುಂಬಳೆಯೆಂದು ಜ | ಗತ್ವದ ಕಿರಿಯನಿಗೆನಲು ||
 ಸತ್ಪಥ ತಪ್ಪಿ ಕಾಪಥ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಮ | ಹೋತ್ವಾತ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಜಗಕೆ || ೧೧೭ ||
 ಸಲ್ಲದರ್ಥವ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನೆಂದು ನೆಗಳೆ ತ | ಳ್ಲಿಲ್ಲದದ್ಭುತ ಹುಟ್ಟಿದಿಹುದೆ ||
 ಪಲ್ಲವಾಯುಧನು ಛೇ ಛೇ ನಾನು ನೆನೆದುದು | ಹೊಲ್ಲುವೆಂದೊಳಗೆ ಹೇಸಿದನು || ೧೧೮ ||
 ಗರುಡಮಂತ್ರಕೆ ವಿಷವಿಳವಂತೆ ಭರತಭೂ | ವರನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಲಾಗಿ ||
 ಜರಿಜರಿದಂಗಜಗತ್ತಿದ ಕೋಪ ಪೈ | ಸರಿಸಿತು ಹೃದಯ ತಂಪಾಯ್ತು || ೧೧೯ ||
 ಏರಿದ ಹೆಡೆಯಿಳವಂತೆ ಮುನ್ನಿನ ಗರ್ವ | ಜಾರಿತು ಮೃದುವಾಯ್ತು ಚಿತ್ತಾ ||
 ಗಾರಾಯ್ತು ಕಾರ್ಯ ನನ್ನಣ್ಣನಿಗಿದಿರಾಗಿ | ದೂರ ಹೊತ್ತಿನಲಾ ಹಾಯೆಂದಾ || ೧೨೦ ||
 ಒಲೆದ ಮೋರೆಯ ತಿರುಹಿದನು ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿ | ಕಳೆದನೊಯ್ಯನೆ ತೋಳ ತೊಡಕಾ ||
 ಅಳುಕಾದುದಣ್ಣನ ಮೊಗವ ನೋಡದೆ ನಾಚಿ | ತಲೆಗುಸಿದಿದರ್ಥನಾ ಮದನಾ || ೧೨೧ ||
 ಬಲಗೈಯನಿಳುಹಿ ನಾಸಿಕದಗ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂ | ಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನೆಡಗೈಯ ಬೆರಳಾ ||
 ಬಲುಹಾಸ್ಯಗೈದೆನಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಜ್ಯೇಷ್ಠಗೆಂ | ದೊಳಗೊಳಗವ ನೋವುತಿರ್ದಾ || ೧೨೨ ||

ಕೆಯ್ಯ ದಂಡೆಯ ಕಾಮ ಕಳೆದಾಗಲಿಲ್ಲರ | ಮೆಯ್ಯ ಕಟ್ಟಿಳಿದವೊಲಾಯ್ತು ||
 ಹುಯ್ಯಲಿನ್ನಿಲ್ಲ ಸಂತಸವೆಂದು ನಲಿದುದು | ತುಯ್ಯಲನುಂಡಂತೆ ಕಟಕಾ || ೧೨೩ ||
 ತಂದೆಗಳಿಬ್ಬರಂಕವ ಕಾಣ್ಬ ಪಾತಕ | ಬಂದಿತೆಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ||
 ನಿಂದಿದರ್ ಕುವರರ ಮೊಗ ಕಾಂತಿವಡೆದುವು | ಹೊಂದಾವರೆಯರಳ್ವಂತೆ || ೧೨೪ ||
 ಕಡೆಯ ಯುದ್ಧದೊಳಲ್ಲದಿವರುಕ್ಕು ನಿಲ್ಲದೆಂ | ದಿಡಿಕಿರಿದೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಾ ||
 ನುಡಿಯೊಳೆ ಚಕ್ರಿ ಗೆಲ್ಲದ ಕಂಡು ವೊಗಲ್ಲರು | ನುಡಿಯದೆ ಸಖಮಂತ್ರಿನೈಪರು || ೧೨೫ ||

ಕಾವನುಗ್ರತೆಯಿತ್ತು ಶಾಂತದೊಳೆಯ್ದಿ ವಾ | ಕ್ಯಾವಲಂಬದಿ ಗೆಲ್ಲದೆತ್ತು ||

ಅನಂಗದೊಳು ಚಕ್ರಗಣೆಯುಂಟೆಯೆಂದು ಜ | ನಾವಳ ಪೊಗಳ್ಳದೆದೆಯೊಳು || ೧೨೬ ||

ನುಡಿದ ಗಂಭೀರ ಬೋಧಿಪ ಬೋಧಿ ತಮ್ಮನೆಂ | ದೊಡಕುಹುಟ್ಟಿಸದೊಂದು ಪ್ರೀತಿ ||

ತೊಡರದ ಮಾತಿಂದ ಗೆಲ್ಲ ಚಾತುರ್ಯಕೆ | ಪಡೆಯೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೀರ್ತಿಸಿತು || ೧೨೭ ||

ಸನ್ನೆಯ ಭೇರಿಕಾರರು ತೊಲಗಿದರು ರಾ | ಜೋನ್ನ ತಗಿಟ್ಟಿರಾಸನವಾ ||

ರನ್ನದ ಕಾವು ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗಿಯ ತಿಳಿ | ಜೊನ್ನದೊಳೊಲಗವಾದಾ || ೧೨೮ ||

ಒರಗುಮೂಡೆಯ ನೆಮ್ಮಿ ಕುಳಿತನು ಚಕ್ರೇಶ | ನರುಗೋಲ ನಿಲೆ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ||

ಮರೆಸನ್ನೆಗೈದು ಸತ್ತಿಗಿವಿಡಿಸಿದನೇನು | ಮರುಕವೊ ತಮ್ಮನ ಮೇಲೆ || ೧೨೯ ||

ಆ ಸಮಯದಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕರೆದ ಕೈ | ವೀಸಿ ಮಹಾಬಲರಾಜಾ ||

ಓಸರಿಸದೆ ರತ್ನಬಲರಾಜ ಬಂದನು | ಲಾಸದಿಂದಣ್ಣನ ಬಳಿಗೆ || ೧೩೦ ||

ಕರೆತಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನ ಸೋ | ದರನಿನೆಂದೆನಯ್ಯನೊಳು ||

ಶಿರಪಟ್ಟೆಯೊಳಿಟ್ಟ ಕಿರಿಯ ಕಂದನನೆತ್ತಿ | ಭರತೇಶ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡಾ || ೧೩೧ ||

ಮುತ್ತಿತ್ತು ಮಂಡೆಯ ತಡವಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ | ಚಿತ್ತಕಾನಂದವಾಯ್ತೆಂದಾ ||

ಮುತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆಲ್ಲರವನ ಲಾವಣ್ಯವ | ಚಿತ್ತಜನಾತ್ಮಜನಲ್ಲೆ || ೧೩೨ ||

ತರಳಗೊಲ್ಲಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಮತ್ತೆಲ್ಲವ | ವಿರಚಿಸೆನ್ನೆಗ ನೀನು ||

ನೆರೆದ ಸೋದರರೊಡನಿಹುದೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ಪರಿಕಿಸುತಿರ್ದನಂಗಜನಾ || ೧೩೩ ||

ನಾಸಿಕಾಗ್ರದೊಳಿಟ್ಟ ಬೆರಳಿಂದ ತನ್ನ ದು | ವಾಸನಾಚರಿತವ ನೆನೆದು ||

ಹೇಸುವ ತಲೆಗೊಡಹುವನಾಗ ಮನಸಿಜ | ನಾಸನ್ನ ಮೋಕ್ಷ ಕನಲ್ಲೆ || ೧೩೪ ||

ಪಾಪಿ ನಾನೆನ್ನಣ್ಣಗಿದಿರಾಗಿ ಕುಲಕೆ ಲೋ | ಕಾಪವಾದವ ತಂದೆನಕಟಾ ||

ಕೋಪವರ್ಗಗಳಾರ ಕಡಿಸವೆಂದಾ ಪುಷ್ಪ | ಚಾಪ ತನ್ನೊಳು ಮರುಗಿದನು || ೧೩೫ ||

ಅಗ್ರಜ ಪಗೆಯೆ ಹಾಹಾ ನೋಡು ಕಷ್ಟ ಕ | ಮಗ್ರಹ ಕಾಡಿತು ನನ್ನಾ ||

ಉಗ್ರಭಾವದೊಳೊಡ್ಡಿ ನಿಂದೆನ್ನದೊಂದು ದು | ರಾಗ್ರಹವನು ಸುಡಲೆಂದಾ || ೧೩೬ ||

ದಿವ್ಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವಾನುಭವಿಯ ನೋಡೆನ್ನ ಭ್ರಾ | ತೃವ್ಯನ ಭ್ರಾತೃವ್ಯನೆಂಬ ||

ಭಾವ್ಯವಾಯ್ತೆನೆಗೆ ಹಾಹಾ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಮ | ನೋವ್ಯಭವಟ್ಟನಾ ಮದನಾ || ೧೩೭ ||

ಸನ್ನತವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವ ನೆಗಳ್ಳಿನ್ನ | ನುನ್ನತ್ತನೆನ್ನದೆ ಪಿತನು ||

ಮನ್ನಥನೆಂದೇಕೆ ಕರೆದನೆಂದೆಯೊಳು | ದೈನ್ಯೋಕ್ಷ ಗಾಮಿ ಚಿಂತಿಸಿದಾ || ೧೩೮ ||

ಪೃಥುಕಷಾಯವನಾಂತೆನದು ತಾನೆ ಮನ್ನನೋ | ವ್ಯಥೆಯಾಯ್ತು ನನ್ನ ನಾನೀಗ ||

ಮಥನಿಸಲಾಗಿ ಮನ್ನಥನೆಂಬಹುದೆಂದು | ಶಿಥಿಲಪತಾಕ ಚಿಂತಿಸಿದಾ || ೧೩೯ ||

ಸಿಂಹಸುವೇನೆಂದೊತ್ತಿ ಬಹುದೆತ್ತ ಯುದ್ಧಕೆ | ರಣರಂಗದೊಳು ನಿಲ್ಲದೆತ್ತ ||
 ಗುಣವಚನದಿ ಶಾಂತನಹುದೆತ್ತ ಕರ್ಮಕೆ | ಕ್ಷಣಕೊಂದು ಪರಿಣಾಮವಲ್ಲ || ೧೪೦ ||
 ಸಖಮಂತ್ರಿಗಳು ಪೇಳಿ ಕೇಳಿದನೆ ಜನನಿ ಸ | ಮೃಖದೋರಿದೋಜಿಗೊಪ್ಪಿದನೆ ||
 ನಿಖಿಳರಾಣಿಯರಾಡೆ ಚಾಳೈಸಿ ಬಂದ ದು | ಮುಫಖನಲಾ ಜಿನಜನಯೆಂದಾ || ೧೪೧ ||
 ಅದು ಹೋಗಲೆನ್ನಣ್ಣನಾತ್ಮಜರೆನ್ನ ಕಾ | ಣ್ಣದಕೆಂದು ಬರೆ ಕಂಡು ಹೃದಯಾ ||
 ಮೃದುವಾಯ್ತೆ ಕಲ್ಲ ಮಾನಸನಲ್ಲದಾನೊಬ್ಬ | ಮದನನೆ ಜಿನಜನಯೆಂದಾ || ೧೪೨ ||
 ನೀತಿವೇಳವ್ವಗ ನಿನ್ನಣ್ಣ ನಿನ್ನಣ್ಣನೆ | ದೋತೆಲ್ಲರೊರೆವಾಗ ನಾನು ||
 ಆತನೀತನು ಚಕ್ರಿಯೆಂದೆನಗ್ರಜನೆಂಬ | ಮಾತನಾಡಿದನೆ ಹಾಯೆಂದಾ || ೧೪೩ ||
 ಲೋಕದ ಮುಂದಣ್ಣ ಸೋಲವೆಂದನು ನೂಕು | ತಾಕಾಯ್ತು ಚಕ್ರಕೆನ್ನಿಂದ ||
 ತೂಕವೆ ನನಗಿದು ಲಘುತೆಯೆಂದಾತ್ಮನಿ | ರಾಕರಣೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ || ೧೪೪ ||
 ಅಪಕೇರ್ತಿಯಾಯ್ತಿದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದು | ತಪಸಿಂದ ತೊಳೆಯಬೇಕೆಂದು ||
 ಜಸಿಹದನಂಗಜನದು ಮೋಹಕರ್ಮದೊಂ | ದುಪಶಮದನುಭವವಲ್ಲ || ೧೪೫ ||
 ಕಲ್ಲಂತೆ ನಾನಣ್ಣಗಿರಾಗಿ ಮುಂದೆರ | ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊಕ್ಕು ಬಾಳವ್ವಗ ||
 ಸೊಲ್ಲಿಸರಪ್ಪೆ ಮನ್ನಥ ಕಷ್ಟನೆಂದೆ | ಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸರೆ ಭೂಭುಜರು || ೧೪೬ ||
 ಅಣ್ಣಗೆ ಮಲೆತನು ಮೊನೆಯಿಂದಲೆರಗುವ | ನೆಣ್ಣೆ ತಾಗಿದ ಬಿದಿರಂತೆ ||
 ಬಣ್ಣಗಾರನು ಕಾಮನೆನ್ನರೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ | ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಕಂಡ ಭೂಮಿಪರು || ೧೪೭ ||
 ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದವುಡೆ ಲೇಸೆಂದೆದೆಯೊಳು ನೆನೆ | ದಿಕ್ಕು ಕೋದಂಡನಣ್ಣನನು ||
 ಈಕ್ಷಿಸದೆಡಬಲದತ್ತ ನೋಡಿದನು ಶಾಂ | ತಾಕ್ಷಿಯೊಳೊಮ್ಮೆ ಪಾಯ್ಕಳವಾ || ೧೪೮ ||
 ಆಕಾಶಭೂಮಿತುಂಬಿದ್ದ ದಳವ ನೋಡ | ಲಾ ಕಾಮಗೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿಯೆ ||
 ಏಕೆ ಕೈಮುಗಿದಪರಿನಗೆಂದು ನಾಣ್ಣ ಮ | ತ್ರೀ ಕಡೆಗೊಲೆದು ನೋಡುವನು || ೧೪೯ ||
 ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವನು ಹಿಮವಂತಸುರನು ದಿ | ಗ್ಗಜಗಳಂತಿತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿಯೆ ||
 ಭುಜಬಲಿರಾಜ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಮತ್ತವರನು | ತೃಜಿಸಿ ಬೇರೊಲೆದು ನೋಡುವನು || ೧೫೦ ||
 ವರತನು ಮಾಗಧೇಂದ್ರನು ನಾಟ್ಯಮಾಲೇಂದ್ರ | ನುರುಪುಭಾಸೇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ||
 ಸುರವಿಭುಗಳು ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿಯಲು ಪುಷ್ಪ | ಶರ ನಾಣ್ಣಿಯತ್ತಿತ್ತ ನೋಳವ್ವ || ೧೫೧ ||
 ಇವರು ದೊರೆಗಳು ಮಂತ್ರಿಮಿತ್ರರು ತಮ್ಮ | ಸರ್ವಭೂಭುಜರು ನಂದನರು ||
 ಕರ್ವಿಲ್ಲಗೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿಯೆ ದೊಡ್ಡಪಕೇರ್ತಿ | ಪರ್ವತಾಹಾಯೆಂದು ನೋವಾ || ೧೫೨ ||
 ಪಾಜ ನೋಳವ್ವದ ಬಿಟ್ಟು ತಲೆವಾಗಿ ಮದನನ | ಣ್ಣಜಿಗಿನ್ನೆನ್ನ ಕಾರ್ಯವನು ||
 ಮಾಜದಾಡುವೆನೆಂದು ನೆನೆದಿದನಿಲ್ಲಿಗೆ | ರಾಜೇಂದ್ರಗುಣವಾಕ್ಯಸಂಧಿ || ೧೫೩ ||

ಈ ಜನಕಭೈಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಪ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೫೪ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೫೫ ||
 ನುಡಿಯಿಂದ ನೋಟದಿಂದಾಟದಿಂದಘದ ಪೆ | ವರ್ಡೆಯ ತೊತ್ತಳದುಳಿದಭವಾ ||
 ಬಿಡದೆ ನನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿರು ಕಾಂತಿಕಾ | ಲಿಡುತ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೫೬ ||

ರಾಜೇಂದ್ರಗುಣವಾಕ್ಯಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಚಿತ್ತಜನಿವೇಗಸಂಧಿ.

ಕರ್ಮ ಚೇಷ್ಟಿಸಿದಂತೆ ಚರಿಸುವರನು ಕೋಪ | ಕೂರ್ಮಯಿಲ್ಲದೆ ನೋಡುತಿರ್ಪ ||
ನಿರ್ಮಳಾನಂದ ಸನ್ಮತಿದೋರು ಗುರುವೆ ನಿ | ಸ್ವರ್ಮ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಭಂಗಿಸಿದರೆ ದೀಕ್ಷೆ ಗೆಯ್ದವನೆಂದು ತ | ಮೃಂಗೊಪ್ಪ ನುಡಿದು ಚಕ್ರೇಶಾ ||
ಮಂಗಲಗೈದ ಯುದ್ಧವ ಕೆಲರಿಯದ | ಮಂಗಲಗೈವರೆಂತೆನಲು || ೨ ||
ಜಲದೃಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧದಿ ಚಕ್ರಿ ತಮ್ಮಗೆ | ಗೆಲದೋರಿ ನುಡಿದರಂತದನು ||
ಕೆಲರು ಕಾದಿಯೆ ಗೆಲ್ಲನೆಂಬರು ಚಕ್ರಿಯ | ಗೆಲಸಮರ್ಥನೆ ಪುಷ್ಪಬಾಣಾ || ೩ ||
ಜಗವ ನೋಹಿಸ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಚಕ್ರಿಯ | ನೆಗಸ ಸಾಹಸವುಂಟೆ ಸ್ಮರಗೆ ||
ಹಗಲಂತೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳಹುದೆನೆ ಸೂರ್ಯರ | ಶ್ವಿಗಳ ನೂಂಕುವ ಶಕ್ತಿಯುಂಟೆ || ೪ ||
ಕಾಮದೇವರ್ಕಳ ಶಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಸಾರ್ವ | ಭೂಮರ ಶಕ್ತಿಗಗ್ಗವೆ ||
ಕಾಮದೊಳೂಟದೊಳದ್ರಿಸೇನೆಯನಾಳ್ವ | ನೇಮದೊಳರಿವುದಂತಿರಲಿ || ೫ ||
ಚಕ್ರಿ ಸರ್ವರ ಮುಂದೆ ಸೋಲವೆಂದನು ತನ್ನ | ಚಕ್ರಕೆ ನೂಕುತಾಕಾಯ್ತು ||
ವಕ್ರಿಯಲ್ಲದ ತಮ್ಮವಕ್ರಿಯಾದನು ಕಾಲ | ಚಕ್ರದೊಳಾದ ದೋಷವದು || ೬ ||
ರಂಗುಗಿಟ್ಟಾ ಚಕ್ರ ತೋಲಗಿ ನಿಂದುದೆ ಚಕ್ರ | ಭಂಗವಂತದನು ಕೆಲಬರು ||
ಅಂಗಜಗದು ಬೆಸಗೈದುದೆಂದತಿರಸ | ಭಂಗವ ಮಾಡಿ ನುಡಿವರು || ೭ ||
ಅರ್ಧಚಕ್ರಿಯ ಚಕ್ರ ವೈರಿಗೆ ಬೆಸಗೈದು | ಅರ್ಧ ಚಕ್ರಿಯನೆ ಖಂಡಿಪುದು ||
ವರ್ಧಿಪ ಸಕಲಚಕ್ರಿಯ ಚಕ್ರ ಸೋಲ್ಪುದೆ | ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದಿದಿರ ಭೂಪತಿಗೆ || ೮ ||
ಮೃದುಯುದ್ಧ ಮೂರಕೊಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ವಿಾರಿ ಚ | ಕ್ರದೊಳಿಡುವನೆ ಭರತೇಶಾ ||
ಮದನನ ಪ್ರಾಣಕೆ ಮುನಿವನೆ ಪಾಪಿಗ | ಳಿದ ನುಡಿದಾಡಿ ಕೆಡುವರು || ೯ ||
ರಣಭಂಗವಾಗಬಾರದು ತಮ್ಮಗೆಂದು ಸ | ದ್ಗುಣವಚನದಿ ಜಯಿಸಿದನು ||
ಕ್ಷಣಕೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಂಬ ಮೃದುಹೃದಯಗೆ ಕ್ರೂರ | ಗುಣವುಂಟೆ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ೧೦ ||

ನೋವುತಿರ್ದುದು ಚಿತ್ತ ಮನ್ಮಥ ತಲೆಯೆತ್ತಿ | ಭಾವರಾಗ್ರಣಿಯ ನೋಡಿದನು ||
ದೇವರು ಕ್ಷಮಿಸುವುದೆನ್ನದು ತಪ್ಪೆಂದು | ಭಾವಶುದ್ಧದೊಳು ಕೈಮುಗಿದಾ || ೧೧ ||
ತಪ್ಪಿಲ್ಲವಣ್ಣ ನಿನ್ನಯ ನಡೆಯೆಲ್ಲವು | ಒಪ್ಪವೆನ್ನದೆಗೆ ಸಂತೋಷಾ ||
ಒಪ್ಪಿಚ್ಛಿ ನೋವೆನಗಿಲ್ಲವೆಂದೊರೆದನಾ | ಭಪ್ಪನ್ನ ದೇಶದೊಡೆಯನು || ೧೨ ||
ದೂಷಣವನು ತೊಡಗಿದೆ ನಾನು ದೇವರು | ಭೂಷಣಗೈದಿರ ನನ್ನ ||
ದೋಷವೆನ್ನನೆ ಪುದಿದಲೆವುದು ಪರಮಸಂ | ತೋಷ ದೇವರಿಗಹುದೆಂದಾ || ೧೩ ||

ಅಂತಾಡದಿರು ನೀನು ಬೇರೆ ನಾ ಬೇರೆಯೇ | ನಿಂತು ನೋವರೆ ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲಾ ||
 ಕುಂತೆಂಬುದೆನಗಿಲ್ಲ ನಿನಗಿಲ್ಲ ನೀನಿಂತು | ಚಿಂತೆಗೊಳ್ಳದಿರೆಂದನಣ್ಣಾ || ೧೪ ||
 ನನಗಾವ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲೆನ್ನ ಬಿನ್ನ ಹವನೊಂ | ದನೆ ಪಾಲಿವುದು ದೇವರೆಂದಾ ||
 ಅನುಜ ಪೇಳೇನೆಂದ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಪೋಪೆನೊ | ಪ್ಪೆನುತ ಕೈಮುಗಿದನಂಗಜನು || ೧೫ ||
 ಭೋಂಕನೆದ್ದನು ಚಕ್ರಿ ಗಳಗಳನೆಯ್ದು | ಪಂಕಜಾಯುಧ ದೀಕ್ಷೆಗೀಗ ||
 ಮುಂಕೊಂಡು ಪೋಪೆನೆಂಬುದ ಮರೆಯೆಂದು ತ | ಳ್ಳುಂಕದಿ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡಾ || ೧೬ ||
 ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದುದೇಕೆ ಭಂಗವೇನಾಯ್ತು ಕ | ಟಾಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿದನೆ ನಿನ್ನಾ ||
 ಮೋಕ್ಷ ಕಾರ್ಯವ ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಬವಿಂ | ದೀ ಕ್ಷೋಭೆ ಬೇಡಪ್ಪಯೆಂದಾ || ೧೭ ||
 ಭಂಗವಿಲ್ಲೆನಗೆ ದೇವರಿಗೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಾಜಿ | ರಂಗದಿ ಲಘುತೆದೋರಿದೆನು ||
 ಭಂಗುರಕರ್ಮತಂತ್ರದಿ ನೊಂದೆನೆನ್ನಂತ | ರಂಗ ಹೇಸಿತು ಪೋಪೆನೆಂದಾ || ೧೮ ||
 ನನ್ನ ಸೋದರನೆನಗೊಡ್ಡಿ ನಿಂದರೆ ದೊಡ್ಡ | ಬನ್ನವೆ ನನಗೊಂದು ಲೀಲೆ ||
 ಸನ್ನೆಯ ಭೇರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊಯ್ದಿರದು ತಾನೆ | ಬನ್ನ ಮುಚ್ಚಿದ ಕುರುಹೆಂದಾ || ೧೯ ||
 ಶುಷ್ಕಚರ್ಮದ ಭೇರಿ ಸುಮ್ಮನೆಯ್ತಿದರೇನು | ನಿಷ್ಕರುಣದಿ ನಾನು ನೆಗಲ್ಲ ||
 ದುಷ್ಕರಾಚರಣೆಯ ಲೋಕದ ಮುಖಭೇರಿ | ಕಿಷ್ಕಿಂದವೆನೆ ಪೇಳ್ವುದೆಂದಾ || ೨೦ ||
 ಕಡುಲಘುವಾಕ್ಯ ದೇವರ ಜಿಪ್ಪೆಯಿಂದಲಿ | ನುಡಿಸಿದೆ ಕಳೆಗುಂದಿ ಚಕ್ರಾ ||
 ಕಡೆಸಾರ್ದುದೆನ್ನಿಂದ ಭಂಗಕಿಂತಿದೆ ಕಟ್ಟ | ಕಡೆಯಲ್ತೆ ಸಾಕು ಸಾಕೆಂದಾ || ೨೧ ||
 ದರ್ಪಕ ನೀನೇನ ಮಾಡಿದ್ದು ಹುಂಡಾವ | ಸರ್ಪಿಣಿದೋಷದೊಳೆನಗೆ ||
 ತೋರ್ಪುದೀ ಭಂಗವೆಂದೊರೆದನಯ್ಯನು ನೀನು | ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ನೆನೆಯದಿರೆಂದಾ || ೨೨ ||
 ಕಾಲದೋಷದೊಳಾದರೆನ್ನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾ | ದೀ ಲೋಕವಾರ್ತೆ ಜಾರುವುದೆ ||
 ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೈಯ್ದ ಬೇಕೆನ್ನ ಬಿನ್ನಹ | ಕಾಲಸ್ಯಮಾಡದೊಪ್ಪೆಂದಾ || ೨೩ ||
 ಆಡದಿರಾ ಮಾತನೆನ್ನ ಮನಸಿಗರ್ತಿ | ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆಯ್ದು ನೀನೆಂದು ||
 ಕೂಡೊಮ್ಮೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ಗಡ್ಡವ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ | ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಚಕ್ರಧರನು || ೨೪ ||
 ಎಂದಿದುರ್ ದೀಕ್ಷೆಯ ತಾಳ್ವು ನಾನಪವರ್ಗ | ಮಂದಿರದೊಳು ನಿಲ್ಲಿನೈಸೆ ||
 ತಂದೆಯ ಬಳಗಿಂದ ಪೋಪೆನೊಪ್ಪಣ್ಣಾಜಿ | ಯೆಂದನಾ ಕುಸುಮಕೋದಂಡಾ || ೨೫ ||
 ಹರಿದುದು ಸಂಸಾರಸುಖದಾಸೆ ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲ | ರೆರಕದ ಮಮತೆ ಜಾರಿದುದು ||
 ಮುಂದೆ ಚಿತ್ತವನಿನ್ನು ಮೊನೆಮಾಡಬಹುದೆ ಬಾ | ಯೆರೆದು ಹೋಗಿಂದುಸುರೆಂದಾ || ೨೬ ||
 ಅಣ್ಣನಿಗಿರೊಡ್ಡಿ ನಿಂದ ದೇಹವ ಮುಸಿ | ಮಣ್ಣು ಮಾಳ್ವೆನು ತಪಕೊಡ್ಡಿ ||
 ಉಣ್ಣುದುರಿವ ಕರ್ಮಗಳ ಸುಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷಕೆ | ಪೊಣ್ಣನೆಯ್ದುವೆನು ನೋಡೆಂದಾ || ೨೭ ||

ಶಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ದಿನದಿನಕೆ ಹೆಚ್ಚುವುದೆ ವಿ । ರಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಬಹುದೆ ॥
 ಮುಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನ ಕೂಡಿದುದು ಮಹಾ । ಯುಕ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ಕಳುಹೆಂದಾ ॥ ೨೮ ॥
 ಬೇಡವಪ್ಪ ನೀನು ನಾನು ಕೆಲವು ದಿನ । ಕೂಡಿದು ಮತ್ತೆ ದೀಕ್ಷೆಯನು ॥
 ಜೋಡಿಸ ನಿನ್ನ ನಾ ನಂಬಿದ್ದೆನೆನ್ನನೀ । ಡಾಡಿ ಹೋಹುದು ಲೇಸೆಯೆಂದಾ ॥ ೨೯ ॥
 ಮುನ್ನೆದ್ದರವರು ತೊಂಭತ್ತಮೂವರು । ನಿನ್ನೆ ಹೋದರು ನೀನು ಹೋಗೆ ॥
 ಭಿನ್ನಗಾಗದೆಯೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಡಣ್ಣ ನೀ । ನೆನ್ನ ನುಡಿಯ ಮನ್ನಿಸೆಂದಾ ॥ ೩೦ ॥
 ಆರಿದ್ದು ದೇವರಿಗೇನ ಮಾಳ್ವರು ಸುಕು । ಮಾರರು ನೆರೆದಿರ್ಪರತ್ತಿ ॥
 ಶ್ರೀರಮ್ಯವಲ್ಲದೆ ಭಿನ್ನಗಾಗದು ದೀಕ್ಷೆ । ಗೋರಂತೆ ಕಳುಹೆನ್ನನೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥
 ಪುರುನಾಥನಾಣೆ ದೇವರ ಪಾದದಾಣೆ ಶ್ರೀ । ಗುರುಹಂಸಸಾಧನೆ ಸಾಕ್ಷಿ ॥
 ಇರೆನು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ನನ್ನ ಕಳುಹಚಿತ್ತೈಸೆಂದು । ಚರಣಾಬ್ಜದೊಳು ಮಂಡೆಯಿಟ್ಟು ॥ ೩೨ ॥
 ಕಂಬನಿ ಗುಳಗುಳನೊಕ್ಕವೇಳೇಳಣ್ಣ । ನೀಂ ಬಯಸಿದುದಾಗಲೆಂದಾ ॥
 ಇಂಬಿನೊಳೆದ್ದಾಗಲೆಂದೊಡಂಬಟ್ಟು ಪಾ । ದಾಂಬುಜಕಿತ್ತ ಹೆಮ್ಮಗನಾ ॥ ೩೩ ॥
 ಆಳುತಿರ್ಪನಣ್ಣನು ನಗುತ ಕೈಮುಗಿದವ । ಕಳಭ ಸಂಕಲೆಬಿಟ್ಟು ನನಕೆ ॥
 ತಳರ್ವಂತೆ ಸಂಗವ ತೊರೆದೆಯ್ಪುತಿರ್ಪನು । ದಳವೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡೆ ॥ ೩೪ ॥

ಆಕಟ ಕಷ್ಟವನೊಂದನೇನೆಂಬೆ ಕುಟಲನಾ । ಯಕಶನಾಯಕನವರು ॥
 ಮಕರಾಂಕ ಮೊದಲು ತಮ್ಮೊಡೆಯನಿಗೊಡ್ಡಿ ದಾ । ಟಕೆ ನೋವ ತಾಳಿದ್ದರೊಳಗೆ ॥ ೩೫ ॥
 ಇಬ್ಬರು ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದು ಸಖರೆಲ್ಲ । ರೊಬ್ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ನೋಡುವರು ॥
 ಇಬ್ಬರಿಗವರಿಗೆ ಚಕ್ರಿಯೊಳತಿಭಕ್ತಿ । ಹಬ್ಬಹುದೊಪ್ಪರಸ್ಯರನು ॥ ೩೬ ॥
 ಒಡೆಯನಿಗನುಕೂಲವಾದರೇ ಸ್ಮರನು ನ । ಮೊಡೆಯನು ಮಾರಿದಾಗವನು ॥
 ಒಡೆಯನೆಯೆಂದಲ್ಲದೂರವ ಹೋಗಿ ಬೆಂ । ಗಡೆಯೊಳಂತೆಂದರು ನಿಂದು ॥ ೩೭ ॥
 ಸಿರಿಯ ಹೋಗಾಡಿ ಹೋಹರಸ ಕೇಳ್ವಿನೆಮ್ಮ । ಭರತಚಕ್ರೇಶ್ವರಗೆರಿಗ ॥
 ಇರದಾದೆ ಹೋಗು ಹೋಗಿನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ನೀನು । ತಿರಿವೊಡಾತನ ನಾಡೆ ಬೇಕು ॥ ೩೮ ॥
 ಒರಗುವರುಂಬರೆ ತಪಸುಗೈವರೆ ರಾಜ । ರೆರೆಯನ ನಾಡಲ್ಲದಿನ್ನು ॥
 ಹೊರಗೆ ಕಾಣ್ಬೆಯ ಹೋಗುಹೋಗೊಳಗರಿಯದ । ಹೊರಜಾಣರರಸ ಕೇಳ್ವಿರಸಾ ॥ ೩೯ ॥
 *ತಣ್ಣನಟ್ಟುಂಡಿಕ್ಕೆ ಸುಖದಿ ಬಾಳದೆ ತಿರಿ । ದುಣ್ಣ ಬೇಕಾದುದು ನಿನೆಗೆ ॥
 ಅಣ್ಣ ಗೊಡ್ಡಿದ ಕರ್ಮಫಲವನೀ ಭವದೊಳೆ । ಉಣ್ಣುಣ್ಣು ಬಿಜಯಮಾಡಾಯ್ತು ॥ ೪೦ ॥

ಬೇಡಿಕೊಂಡಾರೋಗಣೆಯ ಮಾಡು ಹುಲ್ಲುಳ್ಳು | ಕಾಡಿನೊಳ್ಳವಡಿಸು ನೈಪತಿ ||
ಸಾಡಾಯ್ತು ಬಿಜಯಮಾಡೆಂದು ಕೈಹೊಯಿಹೊಯಿ | ದಾಡಿ ನಗುತ ತಿರುಗಿದರು || ೪೧ ||

ಜಪಶಾಂತಿಯೊಳು ಹೋಗುತಿದರ್ನಾ ನುಡಿಗಿಷ್ಟು | ಕುಸಿತದಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು ||
ತಪಸಿಗೆಯ್ವವಗೆ ಸೈರಣೆ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ನಿ | ಲಫಿತದಿ ನಡೆದನಾ ಮದನಾ || ೪೨ ||

ಸ್ಮರನ ಮಿತ್ರರು ಮಂತ್ರಿಗಳಪತಿಗಳು ದೀಕ್ಷೆ | ಗರದೆಯ್ದಲೆಳಸಿ ಕಾಲ್ಗೆರಗೆ ||
ಭರತೇಶ ತಡೆದನು ನಿಲ್ಲರವರು ತಮ್ಮ | ದೊರೆಯ ಬಿಟ್ಟಿಹರೆ ಅಸ್ತಿಗರು || ೪೩ ||

ಅಳಲಾಯ್ತು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಗಾರಿಪಬೇಕಿಷ್ಟು | ತಳುವಾಗಿ ನೀವೆಯ್ದಿರೆಂದು ||
ದಳಪತಿಸಚಿವರ ತಡೆದುಕೊಂಡೆಣ್ಣರು | ಕೆಳೆಯರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಡನೆ || ೪೪ ||

ಅರಸನಂಘ್ರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸುತರ ತಂದೆರಗಿಸಿ | ಎರಡೆ ವಿಮಾನವ ಕೊಂಡು ||
ಹರುಷದಿ ಸಖರೆಯ್ದಿ ಸ್ಮರನ ಕಂಡೇರು ದೇ | ವರು ವಿಮಾನವರೆಂದರೊಸೆದು || ೪೫ ||

ಬೇಡೆಂದು ಸಖರ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು ನಿಲ್ಲರು | ಜೋಡುವಿಮಾನವೇಕಿನ್ನು ||
ಕೂಡೆಲ್ಲರೊಂದೆ ವಿಮಾನದೊಳ್ಪೊಪನೆ | ದಾಡಿದನಾ ಪುಷ್ಪಬಾಣಾ || ೪೬ ||

ಗಿರಿಮುಟ್ಟಿ ದೇವರ ರಾಜತೇಜವೆ ತಪ್ಪ | ದಿರಲಿ ನಾವೊಂದರೊಳ್ಳಹೆವು ||
ಸ್ಮರವೀರ ನೀನೊಂದನೇರೆನಲಡರ್ಧನಂ | ಬರಪಥವಿಡಿದು ಸಾಗಿದರು || ೪೭ ||

ಜೋಲಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಜಿನನ ಕಂಡಾತ್ಮಸ | ಖಾಳಿವೆರಸಿ ಯೋಗಿರೂಪಾ ||
ತಾಳಿದನಂಗಜನೆಂಬಿನು ಕೊಸರುವ | ವೇಳೆಯಲ್ಲಿರಲತ್ತಲಿತ್ತ || ೪೮ ||

ಮಂದಿಯ ಕಳುಹಿ ಕಣ್ಣೀರಿಕ್ಕುವಂಗಜ | ನಂದನರುಗಳ ಕೈವಿಡಿದು ||
ಕಂದಿದ ಮೊಗ ಕಣ್ಣೊಳೊಗುವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ | ಮಂದಿರವೊಕ್ಕನಾ ಚಕ್ರಿ || ೪೯ ||

ಪೂಗೋಲ ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದಿದನೆಂಬ ನುಡಿ ಕಿವಿ | ದಾಗೆ ಯಶಸ್ವತೀದೇವಿ ||
ತೂಗುಮಂಚದೊಳಿದು ಮೂರ್ಛೆಹೋದಳು ಮೂರ್ಛೆ | ಯಾಗದೆ ಪೆತ್ತ ತಾಯ್ನಳಿಗೆ || ೫೦ ||

ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿದರು ಕೂಡೆ | ದೈತ್ಯನಂತೆದ್ದಿದು ಶೋಕಾ ||
†ಜೈತ್ಯಬಿಂಬವ ನೀಗಿದಾರ್ಯನೊಲ್ಲೋವಳು | ಪೈತ್ಯವೆದ್ದಂತೆ ನೋಡುವಳು || ೫೧ ||

ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದಿದನೆ ಹಾಹಾ ನನ್ನ | ಚಿಕ್ಕಾನೆ ಮದನದ್ದು ಹೋಯ್ತೆ ||
ಹೊಕ್ಕಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿ ತಡೆವರಲ್ಲದಾದರೆ | ಅಕ್ಕಟೆಯೆಂದಳಲಿಡಳು || ೫೨ ||

ಗೋಳಿಡುತಿದುರ್ಧಂಡವುರವೆಲ್ಲವು | ಕೇಳುತ ಬಂದು ಚಕ್ರೇಶಾ ||
ಬಾಲಕರಿಬ್ಬರ ತಾಯ ಕಾಲ್ಗೆರಗಿಸಿ | ಬೇಳುವೆ ತಾಗಿದಂತಿದರ್ಧ || ೫೩ ||

* ನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಿ | ಹೇಳಿದರವರತ್ತಲಿತ್ತ |

† ಜೈತ್ಯಬಾಲಕರನಿಬ್ಬರ ತಾಯಗರಗಿಸಿ | ಕಾತುಕಡೊಳು ಮರುಗಿದನು ||

ಇರುಳಾದುದಷ್ಟುಕಾಯಿರುಳ್ಳೆಲ್ಲ ಶೋಕಜಾ | ಗರವಿದ್ದರುದಯವಾಯ್ತೊಡನೆ ||
 ಇರುಳೆ ಝಂಝಾನಿಲನೆಂಬ ನಂಬುಗೆವಂತ | ಸ್ಮರಪುರಕೆಯ್ತು ಹೇಳಿದನು || ೫೪ ||
 ಕೇಳಲೊಡನೆ ಸುನಂದಾದೇವಿ ಮೂರ್ಛೆಯ | ತಾಳಿದಳರಸಿಯರೆದೆಗೆ ||
 ಬಾಳ ಬೀಸಿದ ತೆರನಾಯ್ತು ಹಾಯೆಂದು ಮೂ | ಛಾರಲಂಬವಡೆದೊರಗಿದರು || ೫೫ ||
 ಎಚ್ಚತ್ತು ಜನನಿ ಏನೇನು ಝಂಝಾನಿಲ | ಪಚ್ಚೆವಿಲ್ಲಣ್ಣನೇನಾದಾ ||
 ಹುಚ್ಚು ಗೊಂಡಂತೆಮ್ಮ ಬಿಸುಟು ಹೋದನೆ ದೀಕ್ಷೆ | ಮೆಚ್ಚಾಯ್ತೆ ಹೋಗಿಂದಳಳುತ || ೫೬ ||
 ಸಂದೇಹ ಬೇಡ ಸಾಗದನಯ್ಯನೆಡೆಗೆಮ್ಮ | ಮಂದಿ ಮಿತ್ರರುಗೂಡಿ ತಪಕೆ ||
 ಮಂದಿಯೆಲ್ಲವು ಕಟಕದೊಳಿದೆ ನಾನೋಡಿ | ಬಂದೆ ಸೂಚಿಪೊಡ್ಡಲಿಗಿಂದಾ || ೫೭ ||
 ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದಿದ್ದದನಣ್ಣನ ದೀಕ್ಷೆಗೆ | ಪೂಣ್ಣಿ ವಿರಕ್ತಿಯೆಂತಾಯ್ತು ||
 ಜಾಣ್ಣೆಡೆ ನುಡಿದನಲ್ಲರಸಣ್ಣ ಹೇಳೆಂದು | ಗೋಣ್ಣಾತು ಕೇಳಿದಳಳುತ || ೫೮ ||
 ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದಾಡಿದ | ನಲ್ಲಿ ಕಾಳಗವೆ ಬೇಕೆಂದಾ ||
 ಮಲ್ಲಾಕ್ಷಿ ಜಲಯುದ್ಧಗಳ ಕಾರ್ಯಹಿತವರು | ಮೆಲ್ಲಿತನನುಗೊಳಿಸಿದರು || ೫೯ ||
 ಆ ಯುದ್ಧದೊಳು ಚಕ್ರ ಹೋರಿತಿಲ್ಲೆಯ್ತುಂದು | ಕಾಯಜ ನಿನ್ನದೆ ಗೆಲವು ||
 ದಾಯಗೆಟ್ಟಿನ್ನದೆ ಸೋಲವೆಂದನು ತನ್ನ | ಬಾಯಾರೆ ಕಟಕ ಕೇಳುತ್ತೆ || ೬೦ ||
 ಧರೆಯ ನೀನಾಳೆಂದ ತನಗೊಂದು ನಾಡ ಕೊ | ಟ್ಪರಿಸೆಂದ ಚಕ್ರ ಹೋಗದರೆ ||
 ಕರವಿದನುಜಗೆ ನೂಕಿ ಕೊಟ್ಟನು ನಾಣ್ಣಿ | ಸ್ಮರ ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ತಿದನೆಂದಾ || ೬೧ ||
 ಮತ್ತೆ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಲ್ಲುಳಿಚ್ಚುರುವಳು ಬಟ್ಟು | ಮುತ್ತಿನಂತಿಳಿಯೆ ಕಣ್ಣೀರು ||
 ಚಿತ್ತಜ ನನ್ನ ಕೊಂದೈ ಕಂದ ಹಾಹಾ ಗು | ಣೋತ್ತಮಯಿಂದಳಲಿದಳು || ೬೨ ||
 ಮಕ್ಕಳ ನೆನೆಯದೆ ನೆಂಡಿರ ನೋಡದೆ | ಲೆಕ್ಕಕೆ ತಾರದೆ ನನ್ನಾ ||
 ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದೊಳಂತು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಲಂಘಿಸ | ತಕ್ಕದೆ ನಿನಗೆ ಕಂದರ್ಪಾ || ೬೩ ||
 ಹಿರಿಯಣ್ಣಗೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲೆಂದು ವಿರಕ್ತಿ ಸಂ | ಗರದಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಗಲೆಂದು ||
 ಹರೆಯದೊಳ್ತಪಸುವಾಳೆಂದಾನು ಮರೆದೊಮ್ಮೆ | ಹರಸಿತಿಲ್ಲಂತಾಯ್ತು ಮಗನೆ || ೬೪ ||
 ಜನವ ಮೋಹಿಸ ನಿನ್ನ ಸಿರಿಯತ್ತ ನೀನೆತ್ತ | ಮುನಿವೇಷವಡೆವುದಿದತ್ತ ||
 ಕನಸ ಕಂಡಂತಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಸಂಪದವೆಂದು | ಜನನಿ ಮರುಗಿದಳಂಗಜನ || ೬೫ ||
 ಪರವಶ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಸ್ಮರನ ರಾಣಿಯರೈದೆ | ಜರಿವುತ ಮಳಲೇರಿಯಂತೆ ||
 ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಹಲುಬಿದರೊಡನೆ ನ | ಳ್ಲರನಗಲ್ಲಾರು ಸೈರಪರು || ೬೬ ||
 ಮೋಕ್ಷಕೆಯ್ತಿದ ನುಡಿಯಾದರೆ ಹರಣವ | ನಾ ಕ್ಷಣದೊಳೆ ಬಿಸುಡುವರು ||
 ದೀಕ್ಷೆ ಯೊಳಹನೆನೆ ಬಯಲಾಸೆಯಿಂದೊಮ್ಮೆ | ಈಕ್ಷೆ ಪೆನೆನುತ ನಡೆದರು || ೬೭ ||

ಕಂಬಿಳಗೆಳಿಮಿಂಚು ದನಿ ಗುಡುಗಳಿದ ತು | ರುಂಬು ಕಾಮುಗಲಾಗಿ ಸುರಿವ ||
 ಕಂಬನಿ ಮಳೆಯಾಯ್ತು ಬಂದ ಝಂಝಾನಿಲ | ನೆಂಬವನಿಷ್ಟನಾಗಸನೆ || ೬೮ ||
 ನಲ್ಲ ಹಾ ಹಾ ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟುಹೋದೈ ಕಟ್ಟು | ವಿಲ್ಲ ಹಾ ಹಾ ನಮ್ಮ ತೊರೆದೈ ||
 ಕೊಲ್ಲದೆ ಕೊಂದೆ ನೀನೆಮ್ಮನೆಂದಬಲಿಯ | ರೆಲ್ಲರು ಹಳವಳಿಸಿದರು || ೬೯ ||
 ಅಂಗನೆಯರ ಕೂಟ ಸಾಕಾಯ್ತೆ ನಿನಗೆ ಮು | ಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯಾಟ ಬೇಕಾಯ್ತೆ ||
 ಸಂಗರವೆಂಬೊಂದು ನೆವದೋರಿ ವಿಧಿ ನಿನ್ನ | ಮುಂಗಡೆಗೊಯ್ದದೆ ನೀರಾ || ೭೦ ||
 ದರ್ಪವ ನಿನ್ನೆದೆಗೆಸಗಿದ ಹುಂಡಾವ | ಸರ್ಪಿಣಿ ಸರ್ಪಿಣಿಯಲ್ಲೆ ||
 ಕೂರ್ಪರ ಕೊಂದೆ ನೀ ಪುಷ್ಪಬಾಣನೊ ಉಗ್ರ | ಸರ್ಪಬಾಣನೊ ಸವಿವಿಲ್ಲಾ || ೭೧ ||
 ತನುವೆರಡಸುಮೊಂದೆಯೆಂಬಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಾ | ನಿನಿಯರೆದೆಗೆ ಸೋಲದೋರಿ ||
 ನೆನೆಯದೆ ಹೋದರೆ ನಿಲುವೆ ನಿನ್ನ ಬೆ | ನ್ನನೆ ಬಪ್ಪೆವಿನ್ನೇತರಾಸೆ || ೭೨ ||
 ಅರಗಿಳಿಗಳಿರ ಬಾಣಾಂಕಿಗಳಿರ ಸಾಕಿ | ದೆರಳಿಗಳಿರ ಹಂಸೆಗಳಿರಾ ||
 ಆರಲಂಬ ಪೋದ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಪೋಪವಿನ್ನೆಮ್ಮ | ಸ್ಮರಿಸದೆ ಸುಖವಿರಿ ನೀವು || ೭೩ ||
 ಸೋಗಿನವಿಲೆ ನವಿಲುಯ್ಯಾಲೆ ಮಾಡನೆ | ತೂಗುಮಂಚನೆ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೆ ||
 ಭೋಗ ಸಾಕಾಯ್ತು ಯೋಗಕೆ ಪೋಪವಿನ್ನು ಹಾ | ಲೋಗರಾದೆವು ನಾವು ನಿಮಗೆ || ೭೪ ||
 ಲತೆಯೆ ನಂದನನೆ ತಂಗೊಳನೆ ತಾವರೆಯೆ ಮಾ | ರುತನೆ ಮತ್ತಾಳಿ ಕೇಳೆಮ್ಮ ||
 ಪತಿ ಪೋದ ದೆಸೆಗೆ ಪೋಪವು ಸುಖವಿಹುದೆಂದು | ಸತಿಯರೆದ್ದರು ಗೃಹದಿಂದ || ೭೫ ||
 ಬಂದು ತಮ್ಮತ್ತೆಯ ಕಂಡು ಕಾಲ್ಗೆರಗಿ ನ | ಮೊದ್ದಾಗಿ ಮುನಿದು ನಿಮ್ಮಣುಗಾ ||
 ಮುಂದಕೆಯ್ದಿದನು ನಾವೆಯ್ದಿ ತಿಳುಪಿ ಕರೆ | ತಂದವೆನೆಂದರುಬೈಯೊಳು || ೭೬ ||
 ಒಸೆದಣ್ಣಗೆರಗಿ ಬಂದಪೆನೆಂದು ನಮ್ಮ ಚಾ | ಳಿಸಿ ಪೋದ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಾ ||
 ಹುಸಿಕಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಸಲ್ಪದೆಂಬೆಂದು ಮಾವಾಜಿ | ಗುಸುರ್ನವು ಕಳುಹೆಂದರೆಮ್ಮಾ || ೭೭ ||
 ಉಂಡೆವುಟ್ಟಿವು ತೊಟ್ಟಿನಾನಂದವೆಲ್ಲವ | ಕಂಡವತ್ತಾಜಿಯಿನ್ನೆಮ್ಮ |
 ಗಂಡನೆಯ್ದಿದ ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದಬೇಕನುಮತ | ಗೊಂಡೆಮ್ಮ ಕಳುಹೆಂದರವರು || ೭೮ ||
 ನೇತ್ರಚಿತ್ತಕೆ ಲೀಲೆದೋರ್ಪ ದೇಹಕೆ ನಿಮ್ಮ | ಪುತ್ರ ಕೊಕ್ಕುರಿಸಿದನೆಮ್ಮ ||
 ಗಾತ್ರವ ತಪಕೊಡ್ಡಿ ದಂಡಿಸದಿರೆ ಜಾತಿ | ಕ್ಷತ್ರಿಯಾತ್ಮಜೆಯರೆ ನಾವು || ೭೯ ||
 ಕಳುಹೆಮ್ಮ ತಳುವೇಕೆ ಪತಿ ಹೋಗಿ ಸತಿಯರಾ | ನಿಳಯದೊಳಿಹುದೊಂದು ಬದುಕೆ ||
 ಬಿಳಿನೆಟ್ಟದೊಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಸಾಂದರಿಯರ ಪಕ್ಕ | ದೊಳು ತೆರಪಾಯ್ತೆಂದರೆಮಗೆ || ೮೦ ||
 ನಾನು ಬಪ್ಪೆನು ದೀಕ್ಷೆಗೆಲೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳಿರಾ ಮು | ತ್ರೇನಿಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಸೆಯೆನಗೆ ||
 ಮಾನಿತಾರ್ಥವ ಭರತಣ್ಣಗಕ್ಕನಿಗೆ ಸಂ | ಧಾನಿಸಬೇಕೆಂದಳಾಕೆ || ೮೧ ||

ತಡವುಂಟು ನನಗದರಿಂದ ನೀವೆಯ್ದಿರೆಂ | ದೊಡಬಟ್ಟು ಮತ್ತವರವರ ||

ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು ಕೆಲಬರು ನಂಬುಗೆವಂತ | ರೊಡಗೂಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳಾಕೆ || ೮೨ ||

ಸೊಸೆಯರ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಸುಬಲರಾಜ | ವೆಸರಿನ ಮೂರುವರುಷದ ||

ಹಸುಳೆ ಬಂದಯ್ಯನ ತೋರು ತೋರೆಂದು ಪೀ | ಡಿಸಿತು ಮನ್ನಥನ ಮಾತೆಯನು || ೮೩ ||

ಇದ್ದಾಗ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂಗಜ | ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಿಪ್ಪನಾ ಶಿಶುವಾ ||

ಗುದ್ದುವುದಜ್ಜಯ ಬಿದ್ದಳುವುದು ಕಾಡು | ತಿದ್ದದು ಪಿತನ ತೋರೆಂದು || ೮೪ ||

ಪಿತನೆಂದು ಚಕ್ರದಣ್ಣನ ತೋರ್ಪುದಕ್ಕಾಗಿ | ಗಿತದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಹುದೆಂದು ||

ಹಿತವರ್ಗ ಸೂಚಿಸಿ ಹೊರಳಿ ಚಂಡಿಯ ಮಾಳ್ | ಸುತಗಿಂತು ನುಡಿದಳಾ ಜನನಿ || ೮೫ ||

ಏಳಣ್ಣ ಸುಬಲಿ ನಿನ್ನಯ್ಯನನಿವರೆಮ್ಮ | ಪಾಳೆಯದೊಳು ತೋರ್ಪರೆಂದು ||

ಬಾಲನ ನಂಬಿಸಿ ಕಳುಹಿದಳಳುತ ವಿ | ಶಾಲವಿಮಾನದೊಳಿಟ್ಟು || ೮೬ ||

ತಂದರವರು ಕಟಕಕೆ ಬೇಗ ನಡುವಣ | ಸಂದ ಚಾಂಡಿಗೆಯ್ ನೃಪನಾ ||

ಸಂದಿಸಲಾ ಕುವರನ ಕಾಣುತೊಡನೆ ದ | ಕೈಂದುಕ್ಕಿತಳಲು ಭೂವರಗೆ || ೮೭ ||

ಅಯ್ಯನೆಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದದು ಕೇಳ್ವುದಳುತ ನಿ | ನ್ನಯ್ಯನೆಂದರಸ ತೋರುವರು ||

ಒಯ್ಯನಾ ಶಿಶು ನೋಡಿ ನನ್ನಯ್ಯನಲ್ಲೆಂದು | ಕೆಯ್ಯಾಡಿ ಮಂಡೆಯಾಡಿವುದು || ೮೮ ||

ತೋರು ನನ್ನಯ್ಯನನೆಂದಳುವುದು ಮತ್ತು | ತೋರುವರಾ ಚಕ್ರಧರನಾ ||

ಮೋರೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿಯಳುವುದಲ್ಲೆಂದಳ | ಲೇರುವುದದ ಕಂಡು ನೃಪಗೆ || ೮೯ ||

ನಮ್ಮಯ್ಯನಹುದೆನುತಾ ಮಹಾಬಲರಾಜ | ತಮ್ಮಗೆ ಪೇಳ್ವನಂತದಕೆ ||

ಸುಮ್ಮನೀಕ್ಷಿಸಿಯಿವ ನಮ್ಮಯ್ಯನಲ್ಲೆಂದು | ಉಮ್ಮಳಿಸುವುದೋರೆಮೊಗದಿ || ೯೦ ||

ಇವನಯ್ಯನಲ್ಲ ನನ್ನಯ್ಯನಂತೆಂದು ತೋ | ರುವುದಿದ್ದ ಪಚ್ಚೆ ಕುಪ್ಪಸವಾ ||

ಇವನಿಂತುಟೆಂದು ಕೈಲುಳಿದೋರ್ಪುದದಕೆ ಮೆ | ಚ್ಚುವ ನಗುವನು ಸಾರ್ವಭೌಮಾ || ೯೧ ||

ಇತ್ತ ಬಾ ಸುಬಲಿ ನಿನ್ನಯ್ಯನ ತೋರ್ಪೆನೆಂ | ದೆತ್ತಿಕೊಂಡನು ಭರತೇಶಾ ||

ಎತ್ತ ಹೋದುದೊ ಶೋಕ ಸುಮ್ಮನಾದುದು ಶಿಶು | ಸುತ್ತಲಿದ್ದರು ಬೆರಗಾಗಿ || ೯೨ ||

ವಶ್ಯಮೋಹನವೆಂಬ ಅವನ ಕೈ ಸೋಂಕಲು | ವಶ್ಯದೊಳಿಹುದದು ಸಹಜಾ ||

ಮೈಶ್ಯರಂಗಡಿಯ ಬೊಂಬೆಯೊಲು ನೋಡುತ ಸುಪ್ರ | ಕಾಶದೊಳಿದ್ದುದಾ ಹಸುಳೆ || ೯೩ ||

ಭಂಗಗಾಡೆಸಲೊಲ್ಲದವನಾಗಿ ರಾಯನಾ | ಲಿಂಗಿಸಿ ಪೇಳ್ವರು ಮಾರಿ ||

ಅಂಗಜ ಹೋದನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕರವನ ಸೋಂ | ಕಿಗೆ ಸೋತಿದವರಾರು || ೯೪ ||

ಸುಬಲಿ ನಿನ್ನಯ್ಯ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹರ್ಷವ | ಪ್ರಬಲಗೆಡಿಸಿ ಹೋದ ಕಂಡಾ ||

ಅಬಲ ನೀನಳದಿರೆಂದನು ತಬ್ಬಿತಡಹುತ | ಚುಚ್ಚುವ ಪಿಡಿದಲುಗಿದನು || ೯೫ ||

ಈ ಪಾಟಿಯಣುಗರ ಬೀಸಾಡಿ ತಪಸಿಗೆ | ಪೋಪರೆಂತೆಳಸಿತೊ ಚಿತ್ತಾ ||

ಪಾಪಿಯ ಬಸುರಬಂದಿರು ಮಕ್ಕಳಿರಯೆಂದು | ಕೋಪದಿ ನುಡಿದನಾ ರಾಯಾ || ೯೬ ||

ಲಲನೆಯರಾ ಶಿಶು ಬಂದುದ ಕೇಳ್ದು ಹೆಂ | ಗಳನಟ್ಟಿದರು ತಹುದೆಂದು ||

ಒಳಗೆ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿಯಿದ್ದಪಳಣ್ಣ ಹೋಗಿಂದು | ಕಳುಹಿದನಾ ಮನುಜೇಂದ್ರಾ || ೯೭ ||

ಏನೆಂಬೆ ಮಾರನ ಸತಿಯರಷ್ಟರೊಳು ವಿ | ಮಾನವನೇರಿ ದೂರದೊಳು ||

ಬಾನೆಡೆಯೊಳು ಪೋಗುತಿರೆ ಕಂಡು ಚಕ್ರಿಯ | ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವು ಮರುಗಿದುದು || ೯೮ ||

ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲರಂಗಣದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಾಗ | ಗೋಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಗೋಳಿಡಲು ||

ಕ್ರೋಣೀಶ ಕಣ್ಣ ನೀರೊಳೆ ನೋಡುತಿದರ್ನು | ಘ್ರಾಣದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಬಿರಳಾ || ೯೯ ||

ಅನಿತರೊಳೊಬ್ಬ ನಂಬುಗೆವಂತ ಮದನನಂ | ಗನೆಯರು ನೃಪನ ಪೆಂಡಿರಿಗೆ ||

ವಿನಯದಿ ಕಳುಹಿದೋಲೆಯ ಪಿಡಿದರಸಗೊ | ಯ್ಯನೆ ಮಣಿದೊಳಗೆಯ್ದು ತಿದರ್ || ೧೦೦ ||

ಓಲೆಗಾಣುತ ಬಳಸಿದ್ದರ ಕಳುಹಿ ಭೂ | ಪಾಲಕ ಗೃಹದೊಳಹೊಕ್ಕಾ ||

ಬಾಲೆಯರೆಲ್ಲರ ನಡುವೊಬ್ಬರಾಣಿ ಬಂ | ದೋಲೆಯೋದಿದಳೇನನೆಂಬೆ || ೧೦೧ ||

ಬಾಲೆಯೋದುವಳು ಬಾಯ್ಪಿಟ್ಟೋದುವೋದೆಂದು | ಕೇಳಬೇಕೋದೆಂಬರೆಲ್ಲ ||

ಭೂಲಲನೇಶನೋದೋದೆಂದು ಪೇಳೆ ಮ | ತ್ತಾ ಲಲಿತಾಂಗಿಯೋದಿದಳು || ೧೦೨ ||

ಶ್ರೀಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ನೃಪರಾಣಿ | ವಾಸಕೆ ಮಣಿದಂತರಂಗಾ ||

ಮಾಸದಿಚ್ಛಾದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಸತಿಯರು | ಲ್ಲಾಸದಿಂ ಪೇಳ್ವಾತ್ಮಕಾರ್ಯಾ || ೧೦೩ ||

ಮನೆವಾಳು ಸಾಕಾಯ್ತು ಮುನಿವಾಳು ಬೇಕಾಯ್ತು | ನನೆವಿಲ್ಲ ನಡೆದತ್ತ ನಾವು ||

ಅನುಕೂಲವಡೆದೆಯ್ದು ತಿಪ್ಪೆವು ನೀವಾರು | ಮನಃಕ್ಷ ತಗೊಳಲಾಗದಿದಕೆ || ೧೦೪ ||

ಭಾವಾಜಿಯಿಂದ ವಿರಸವಾಯಿತಿಲ್ಲಮ್ಮ | ದೇವಗಿಂತಿದ್ದುದು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ||

ನಾವಿನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಿಸೌಂದರಿಯರ ಸಾರಿ ತ | ಪೋವನಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವೆವು || ೧೦೫ ||

ನಮ್ಮಂತೆ ನೀವರೆಭೋಗಿಗಳಾಗದೆ | ನಿಮ್ಮೋಪನೊಳು ಚಿರಬಾಳ್ವು ||

ನೆಮ್ಮಿ ಮುಪ್ಪಿನೊಳಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ ಮಾಳ್ವುದಿ | ದೆಮ್ಮ ಪರಕೆ ನಿಮಗಕ್ಕಾ || ೧೦೬ ||

ಧರೆ ಸುಖಬಾಳಲಿ ಭೋಗರಾಜ್ಯವೆ ನಿಮ | ಗಿರಲಿ ತಪೋರಾಜ್ಯ ನಮಗೆ ||

ದೊರೆಕೊಂಡಿತದರನುಭವನ ನೋಡುವೆವಾಗಿ | ಪರಮೇಶ ತೇ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ || ೧೦೭ ||

ಎಂದೋದಿ ಮುಗಿದೆಲ್ಲ ಮೊರೆಯಿಡುತಿದರ್ | ಳ್ಲಿಂದೆಯ್ತು ನಡುವಣೋಲಗದ ||

ಮಂದಿರದೊಳು ರಾಯ ಮರುಗುತ ಕುಳಿತ ಮ | ತ್ತೊಂದು ನೋವಾದುದೇನೆಂಬೆ || ೧೦೮ ||

ತೊಂಭತ್ತಮೂವರು ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದಿದ ವಾರ್ತೆ | ಸಂಭವಿಸಿತು ಚಕ್ರಿಯಿಂದ ||

ಸಂಭವವಾಯ್ತಾಗ ಜನನಿಗೆ ಶೋಕಾನ್ವ | ಜ್ಯಂಭಿಸಿತೊರಲಿದರೆಲ್ಲ || ೧೦೯ ||

ಪುರವ ಹೊಕ್ಕಾಗಲ್ಲದಮ್ಮಗೀ ವಾರ್ತೆಯು | ಹರಹಬೇಡೆಂದ ಚಕ್ರೇಶಾ ||
 ನಿರವಿಸಿ ತಡೆದಿದ್ದು ತನ್ನ ತಾನದು ಪೊಣ್ಣೆ | ತರಮನೆಯೊಳು ಶೋಕ ಮಸಗೆ || ೧೧೦ ||
 ಶೋಕನಾದವ ಕೇಳಿ ಭರತೇಶ ಮನದಲ್ಲಿ | ವ್ಯಾಕುಲಬಟ್ಟು ಕೂಡೆನಗೆ ||
 ಏಕೆ ಬಂದಿತು ಚಕ್ರವೀ ರಾಜ್ಯಪದವಿ ಮ | ಹಾಕಷ್ಟ ಹಾ ಹಾ ಸುಡೆಂದಾ || ೧೧೧ ||
 ಫಲವಾವುದೈಸಿರಿ ಬಂದರೆ ತನ್ನಳ್ಳ | ಬಳಗೆ ಸಂತಸಮಾಡಬೇಡಾ ||
 ಕುಲವ ಗೋಳಿಡಿಸುವ ಸಿರಿಯ ಸುಡೆಂದು ಭೂ | ತಳಸತಿ ನೊಂಟ ತನ್ನೊಳಗೆ || ೧೧೨ ||
 ಪಲರ ನೋಯಿಪ ದೊರೆತನದಿಂದ ಪಸರದ | ಪಲರ ಬಾಳುವೆ ಲೇಸು ಮತ್ತೆ ||
 ಕಲಕದ ಚಿತ್ತದಿಂದಾತ್ಮನ ನೋಡುತ | ಮಲೆಯೊಳಹುದೆ ಸುಖವೆಂದಾ || ೧೧೩ ||
 ಅರ್ಕಕೀರ್ತಿಗೆ ರಾಜ್ಯವಿರಲೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ | ತೋರ್ಕೆಗೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲೊ ತಪಕೆ ||
 ಮರ್ಕಟವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬುದು ಜಗವೆಂದು | ಬೇರ್ಕೆಗೈದೊಳಗೆ ಚಿಂತಿಸುವಾ || ೧೧೪ ||
 ಸುತ್ತಣ ನಾಡ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದು ನಿಜಪುರ | ದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳಿಸುಟು ಪೋಷಾಗ ||
 ಪಿತ್ತವೆದ್ದಿತೊ ರಾಯಗೊಂಬುದು ಜಗವೆಂದು | ಚಿತ್ತದೊಳೆಣಿಸಿ ಸೈರಪನು || ೧೧೫ ||
 ಸೋದರರೆಲ್ಲರು ನನ್ನಿಂದ ತಪಸಿಗೆ | ಹೋದರೆ ನಾನೀಗ ತಪಕೆ ||
 ಹೋದಪೆನೆನೆ ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯೆಂದು ನಿ | ವೇದಿಸುವನು ತನ್ನ ತಾನೆ || ೧೧೬ ||
 ಸಿರಿಯೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿ ತಪ್ಪಳಬಹುದೆಂಬುದು | ದೊರೆಕೊಂಡುದತಿಚಿಂತೆಯಾಯ್ತು ||
 ಉರಿಯೇಳುತಿದೆಯೆದೆಯಿದಕಿನ್ನು ಶಾಂತಿಮಾ | ಳ್ವರೆ ತಂತ್ರವೇನೆಂದು ನೆನೆದಾ || ೧೧೭ ||
 ಆವಾವ ದುಃಖ ಬಂದರು ಹಂಸನಾಥನ | ಭಾವನೆ ಬರಿಗೈವುದೆಂದು ||
 ನೋವನೊತ್ತರಿಸಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತನ್ನಾತ್ಮನ | ಭೂವರನೀಕ್ಷಿಸುತಿದಾರ್ || ೧೧೮ ||
 ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಞ ಭಾಯಾಪ್ರತಿಮೆಯವೊಲು | ಕಣ್ಣಿಗಾಗಾತ್ಮ ತೋರುವನು ||
 ತಣ್ಣಗಹುದು ತನಗೊಡನೆಂಟುಕರ್ಮದ | ಮಣ್ಣು ದಿವ್ಯದ ಗಲಗಲನೆ || ೧೧೯ ||
 ಪ್ರಭೆ ತಳತಳಿಸುತಲಿರೆ ಸುಖವಹುದಾಗ | ಪ್ರಭವಿಸುತಿಕುದು ಸುಜ್ಞಾನಾ ||
 ಅಭಿಘಾತಜ್ವರದಂತೆ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಕುಣಿದಾಡಿ | ಕ್ಷುಭಿಸಿ ಬೀಳ್ವುದು ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ || ೧೨೦ ||
 ಗುರುಹಂಸನಾಥನೆ ಬಲ್ಲನಾ ನೃಪನ ಚಿ | ತ್ಪರಿಣತಿಯನು ಮುನ್ನ ಕವಿದ ||
 ಉರುಚಿಂತೆಯೆತ್ತ ಹೋದುದೊ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವರುಷದ ಯೋಗಿಯಂತಿದಾರ್ || ೧೨೧ ||
 ಅಣುಗರ ಜನನಿಯ ಪೆಂಡಿರ ಪಡೆಯ ಧಾ | ರಿಣಿಯ ತನ್ನೊಡಲನು ಮರೆದಾ ||
 ಅಣುಮಾತ್ರವಾದರು ಪರಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದಾ | ಗುಣರತ್ನನಿಧನಾತ್ಮನೊಳು || ೧೨೨ ||
 ಏನ ಸಾಧಿಸಿದನೊ ನೆನೆದಾಗ ಪರಮಾತ್ಮ | ಧ್ಯಾನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತಿದೆ ||
 ಆ ನೃಪ ಮನೆಯೊಳಿದ್ದರು ಕಾಲಕರ್ಮಸಂ | ತಾನದ ಮಿಂಡನೇನಲ್ಲೆ || ೧೨೩ ||

ಅಳುತ ಕರೆವುತ ತನ್ನ ರಮನೆಯವರೆಲ್ಲ । ಮುಳುಗಿದ್ದರಧಿಕಶೋಕದೊಳು ॥
 ಒಲೆಯದಲ್ಲಾ ಡದೆ ಪರಮಾತ್ಮಸುಖದಲ್ಲಿ । ಮುಳುಗಿದ್ವನಾ ರಾಜಯೋಗಿ ॥ ೧೨೪ ॥
 ತೋರುವುದಿಗಡಿಗೊಪ್ಪಿ ಚೈತ್ಯಾಕುಲ । ಜಾರಿಹೋಹುದು ಧ್ಯಾನದಿಂದ ॥
 ವಿರುವ ಶೋಕಕಳುಕಿಯೇಳದಿದ್ದನು । ಮೂರುದಿವಸ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ॥ ೧೨೫ ॥
 ಬಂದೆಲ್ಲರಿಗಾ ಕಣ್ಣೆರೆದೊಲೆದೇಳ್ವ । ನೆಂದು ನೋಳ್ವರು ಮನೆಯವರು ॥
 ಮಂದಿ ಹೊರಗೆ ಕೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಾ ರಾಯ । ಮಂದರಶೈಲದಂತಿವಾ ॥ ೧೨೬ ॥
 ಕೆಲರುಪವಾಸವ ಕೆಲರೇಕಭುಕ್ತವ । ಕೆಲರು ಫಲಾಹಾರವಿಡಿದು ॥
 ಒಳಗೆ ಹೆಂಗಳು ಹೊರಗಖಿಲವಾಹಿನಿಯರೆ । ಕಳೆದುದಿಂತುಟು ಮೂರುದಿವಸಾ ॥ ೧೨೭ ॥
 ಸ್ವದಳವೆರಸಿ ಚಕ್ರಿ ತಪವಿದ್ದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ । ತ್ರಿದಶಲೋಕವ ನಡುಗಿಸಿತು ॥
 ಅದ ಕೇಳಿ ಮರುಗಿ ಮಗನ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದು ಬೇ । ಗದೊಳೆದ್ದಳಾ ಚಿಕ್ಕತಾಯಿ ॥ ೧೨೮ ॥
 ತಾನು ಪುರದೊಳು ಮೂರುಪವಾಸವಿದು ವಿ । ಮಾನವನೇರಿಯೆಂದು ॥
 ಸೇನೆಯ ಹೊಕ್ಕರಮನೆಗೆಯ್ದಿ ನಡುವಣಾ । ಸ್ಥಾನದಿ ಕಂಡಳಾ ಮಗನಾ ॥ ೧೨೯ ॥
 ಕಿರಿಯಮ್ಮನೆಯತ್ತಂದಳೆನೆ ಹಂಸನಾಥಗ । ಕ್ಕರು ಮಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ॥
 ಒರೆವ ಕಂಬನಿಗೂಡಿ ದಿಗಿಲನೆದ್ದಡಿಗಳಿ । ಗೆರಗಿದನಾ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ ॥ ೧೩೦ ॥
 ದೋಷಿಯೊತ್ತಿಗೆ ದೇವರೆಯ್ವಲೇಕೆಂದಂಭ್ರ । ವೇಷವ ಪಿಡಿದತ್ತೊಡ್ಡತ್ತಿ ॥
 ಭಾಷೆದೋರದಿರಂತುಟೆಂದಪ್ಪಿದಳು ತನ್ನ । ಭೀಷಣಾಶ್ರುಗಳು ಸೂಸುತಿರೆ ॥ ೧೩೧ ॥
 ನಿನಗುಂಟೆ ದೋಷ ನೀನೇನ ಮಾಡಿದೆ ನಿನ । ಗಿನಿತುಬೈಗೆಯ್ದಾತ ಮೋದಾ ॥
 ಘನಮೂರ್ಖರಿಗೆ ದೋಷವೆಂದಾಕೆ ಮಗನ ಕಂ । ಬನಿಯನೊತ್ತಿದಳು ಕೈಮುಟ್ಟಿ ॥ ೧೩೨ ॥
 ಜನನಿಯರಿಗೆ ಬೇಗೆದೋರಿದೆ ನನ್ನ ನಾ । ದುನಿಯರು ತಪಸಿಗೆಯ್ದುವುಸಾ ॥
 ಕನಸಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆನು ದೋಷಿಯ । ಲ್ಲೆನಲೇತಕಮ್ಮಾಜಿಯೆಂದಾ ॥ ೧೩೩ ॥
 ಅವರ ಪೂರ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯವರ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು । ನನಗಿಷ್ಟು ನೋವಾಯ್ತು ಮೊದಲು ॥
 ದಿವಸಮೂರರ ಮೇಲೆ ತಂಪಾಯ್ತು ಮಗನೆ ಶೋ । ಕವ ಮರೆಯೆಂದಳಾ ಜನನಿ ॥ ೧೩೪ ॥
 ಹೇಳಿದೆನಂಕ ಬೇಡೆಂದಿಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನ । ಚಾಳಿಸಿ ಬಂದನಾ ಮದನಾ ॥
 ಕೇಳಿದೆ ನೀನೊಪ್ಪುಗೈದುದನೆಲ್ಲವ । ಕೇಳದೆಬಿದ್ದನೈಸೆ ಕ್ಷಮಿಸು ॥ ೧೩೫ ॥
 ಹಾದಿಯ ಮಿಾರಿ ಬಂದವರು ತಾವೆ ನಾಣ್ಣೆ । ಹೋದರು ನಿನಗೇನು ಕೊರತೆ ॥
 ಈ ದೇಹದಂಡಣೆ ಮಾಳ್ವರೆಯೆಂದು ಸಂ । ಪಾದಿಸಿದಳು ತಾಯಿ ಮಗನಾ ॥ ೧೩೬ ॥
 ಚಿಂತೆಯೆ ಮುಪ್ಪು ಸಂತೋಷ ಜವ್ವನವೆಂಬ । ಸಂತಾನವಾಕ್ಯವುಂಟಣ್ಣಾ ॥
 ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ನನ್ನಾಣೆಯೆಂದಣುಗನ । ಸಂತಾಪವಾರೆ ನುಡಿದಳು ॥ ೧೩೭ ॥

ಎಲ್ಲರೆಯ್ದಿದರೇನು ನೀನೊಬ್ಬನುಳ್ಳರೆ । ಮೈಲ್ಲರಿಗಾನಂದವಹುದು ॥
 ಬಲ್ಲಿ ನೀನದರಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ಗಲ್ಲವ । ನಲ್ಲಾಡಿ ತಲೆದಡವಿದಳು ॥ ೧೩೮ ॥
 ಹಸನಾಯ್ತು ಭೂವರನೆದೆಯಾಗ ಕುವರರ । ವಿಸರವೆರಿಗಿದುದಂಬಿಕೆಗೆ ॥
 ಸೊಸೆಯರಳುತ ಬಂದು ನಮಿಸಲಾ ಸೊಸೆಯರ । *ಹಸನಾಗಿ ಹರಸಿದಳಾಗ ॥ ೧೩೯ ॥
 ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಗಾ ರಾಯ ಕೈಲಾಗುಗೊಟ್ಟೊಳ । ಹೊಕ್ಕು ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಕಂಡಾ ॥
 ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಷ್ಟು ನೊಂದು ಮತ್ತಾ ನೋವ । ನಿಕ್ಕಿ ಸೈರಣೆವತ್ತರೊಡನೆ ॥ ೧೪೦ ॥
 ಜಳಕದೇವಾರ್ಚನೆಗೈದು ಮತ್ತೆಲ್ಲರು । ಜ್ವಲದಿ ಪಾರಣೆಯ ಮಾಡಿದರು ॥
 ಬಲವೆಲ್ಲ ಪಾರಣೆಮಾಡಿತು ಸರ್ವರು । ಮ್ಮಳ ಹೋಯ್ತು ಕೂಡೆ ತಪಾಯ್ತು ॥ ೧೪೧ ॥
 ಇತ್ತಲೀಕಟಕ ಶಾಂತಿಯೊಳಿದ್ದುದಾ ಪೆಂಗ । ಇತ್ತಲಾದೀಶನ ಕಂಡು ॥
 ಉತ್ತಮದೀಕ್ಷೆಯ ತಾಳ್ವರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ । ಚಿತ್ತಜನಿವೇಗಸಂಧಿ ॥ ೧೪೨ ॥

ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ । ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ॥
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಸ । ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು ॥ ೧೪೩ ॥
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ವ । ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ॥
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ । ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಬರರ್ತಿಯೊಳು ॥ ೧೪೪ ॥
 ಮೇರುವನೇರಿ ಮೇದಿನಿಯ ನೋಳ್ವಂತೆ ಧ್ಯಾ । ನಾರೂಢನಾಗಿ ಲೋಕವನು ॥
 ಆರಯ್ವುತೆನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿರು ‡ಸುಖ । ಧೀರಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ ॥ ೧೪೫ ॥

* ಈ ಶಲೆ ಹರಸಿದಳೋಜೆಯೊಳು (ಸೊಸೆಯರು ಬಂದರೆಗಿದರು.)

‡ ಸುಖಪೂರ

ನಗರೀಪ್ರವೇಶಸಂಧಿ.

ವಿಶ್ವಾತಮಹಿಮ ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯ ವಿಮಲಪು | ಣ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬೋಧನಿಧಾನಾ ||
 ಸೌಖ್ಯಾಂಗಾ ಮತಿದೋರು ಸದ್ಗುಣ ಶಿವಗಣ | ಮುಖ್ಯಾ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧಾ || ೧ ||

ಕಿರಿಯನ್ನು ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದವನೆನೆ ಭರತೇಶ | ನರುಗೋಲನಾತ್ಮಜರಿನ್ನು ||
 ನೆರೆವನ್ನ ದೀಕ್ಷೆಗೆಳಸಲಾಗದೆಂದು ಕಾ | ಲೈರಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನಾ ಚಕ್ರಿ || ೨ ||

ಕಾವನೆ ಮಗ ನಾನು ಮಗನಲ್ಲೆ ನಾನಿಷ್ಟು | ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ವೆ ನಂತದನು ||
 ದೇವರು ಕೈಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ತೈಪುದೆಂ | ದಾ ವಿಭು ತಡೆದನಂಬಿಕೆಯಾ || ೩ ||

ಒಲಿದು ನೋಡಿದನು ಪೆಂಡಿರನವರದನರಿ | ದಲಸದತ್ತ್ಯಮ್ಮಾಜಿ ತಪಕೆ ||
 ತಳರಲಾಗದು ತಳ್ಳದೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಸ | ಲ್ಲಲಿತದೊಳೆರಗಿದರೊಡನೆ || ೪ ||

ನಿನ್ನ ನುಡಿಯ ಮಾರುವೆನೆ ನಿನ್ನ ಸತಿಯರ | ಸನ್ನೆಯೊಳೆರಗಿಸಲೇಕೆ ||
 ಭಿನ್ನೋಪಚಾರ ಬೇಡಿಹನೇಳಿರೇಳಿರಾ | ಜಿನ್ನೆಯರೆನಲೆದ್ದರವರು || ೫ ||

ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ನೀವೊಡನಿರ್ಪುದದರಿಂದ | ಲಕ್ಕವೆಂಗಳು ನಾನು ನಿಮಗೆ ||
 ತಕ್ಕ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಲವಧರಿಸುವುದೆಂದ | ನಕ್ಕರೆನ್ನೆಂತೊ ತಾಯ್ಕಳೊಳು || ೬ ||

ಸ್ಥರನ ಸಂಪದ ಸ್ಥರನಣುಗರಿಗಿರಲಲ್ಲಿ | ಗಿರಿಸುವ ತಕ್ಕ ಮಾನಿಸರಾ ||
 ತರಳರುವೆರಸಿ ಸಾಕೇತಪುರಕೆ ನಾವು | ತೆರಳುವವೆಂದನು ನೃಪತಿ || ೭ ||

ಒಡಬಟ್ಟಳಂಬಿಕೆ ನೃಪ ಕೂಡೆ ಕಡೆಯ ಚಾ | ವಡಿಗಿಯ್ವಿ ಪ್ರಣಯಚಂದ್ರಮನಾ ||
 ತಡೆಯದೆ ಗುಣವಸಂತಕನ ಕರಿಸಿಕೊಂಡು | ನುಡಿದನಾ ಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವನು || ೮ ||

ಅವರದಕಾನಂದಬಟ್ಟರಾವಿನ್ನು ಪೋ | ಪೆವು ದೀಕ್ಷೆಗೆಂದರಂತದಕೆ ||
 ಕುವರರು ನೆರೆವನ್ನ ಸೈರಿಸಬೇಕೆಂದು | ಸುವಿನಯದಿಂದ ತಡೆದನು || ೯ ||

ಮಾನಾಂಕಗಿಷ್ಟ ದಿವಸ ಸೇವೆಗೈದಿರಿ | ನಾನೇನು ಕಷ್ಟನೆ ನಿಮಗೆ ||
 ಈ ನೋವಿನೊಳು ಬೇಡ ನೀವು ನಾವೊಂದಾಗಿ | ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯ ತಾಳ್ವವೆಂದಾ || ೧೦ ||

ಭುಜಬಲಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನ್ನಿಪೆನೆನ್ನ | ನಿಜವನಿಷ್ಟಾರಯ್ಯದೆಂದು ||
 ಭುಜದೊಳಿಬ್ಬರ ತಲೆಗಳನಪ್ಪಲಂಘಿವಾ | ರಿಜಕೆರಗಿದರವರೊಪ್ಪಿ || ೧೧ ||

ಪರಿವಾರ ಪ್ರಜೆಗಾಸೆಯಪ್ಪಂತೆ ಪಾದನ | ಪುರದಲ್ಲಿ ನೀವಿಹುದೆಂದು ||
 ಭರತೇಶ ಹೇಳಲಾ ದಳಪತಿಪಚವರು | ಬೆರಗರಿದಿಂತುಸುರಿದರು || ೧೨ ||

ದೊರೆಯಿಲ್ಲದಾವಿವ್ವದೋಜೆಯ ಮದನನ | ಪಿಯ ಪುತ್ರಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ||
 ಸಿರಿಗೂಡಿ ಕಳುಹೆನೆ ಕೆಳೆಯರು ಬುದ್ಧಿ ಸಾ | ಗರನದು ಲೇಸೆಂದರೊಡನೆ || ೧೩ ||

ಕರೆದು ಮಹಾಬಲರಾಜಗೆ ಪೌದನ | ಪುರದ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಕೂಡೆ ||
 ವರಮಂತ್ರಿ ದಳಪತಿ ಬಲಕುಡತೊಡಲಿತ್ತು | ದೊರೆ ಪೊಕ್ಕನೊಡನರಮನೆಯಾ || ೧೪ ||
 ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಗಾ ಕಾರ್ಯವನು ವೇಳಲಾ ಸ್ಥಿತಿ | ಚೊಕ್ಕವೆಂದೊಪ್ಪಿದಳಾಕೆ ||
 ಮಕ್ಕಳು ಮೂವರಿಗುಡಲಿತ್ತು ತೊಡಲಿತ್ತು | ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡಿಂತು ನುಡಿದಾ || ೧೫ ||
 ಅಮ್ಮಾ ಜಿಯಾರೈಕೆಗಿದ್ದಪಳಣ್ಣ ನಾ | ನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಿತವರನಟ್ಟಿ ||
 ನಿಮ್ಮ ನಾರೈಕೆಮಾಡವೆನು ನಿಮ್ಮಾರಲ್ಲಿ | ಸುಮ್ಮಾನದೊಳಗಿಹುದೆಂದಾ || ೧೬ ||
 ನಂಬುಗೆವಂತರ್ಗೆ ತಾಯ ಸೇವಕಿಯರಿ | ಗಿಂಬಿನೊಳುಡತೊಡಲಿತ್ತು ||
 ಅಂಬಿಕೆಗೆರಗಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆಯೊಳ್ಳಿಕ್ಕೊಟ್ಟ | ನಂಬುಜಾಸ್ತ್ರನ ಸೇನೆವರಸಿ || ೧೭ ||
 ತಡೆಯದಂಗಜವಿತ್ರಸುತರಿಗುವರ್ವಿಯ ಸ್ಥಿರ | ಪಡಿಸಿತ್ತು ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ||
 ಅಡಿಗಡಿಗಾರಯ್ಯ ನಾನೆಂದು ಮಂಡೆಯ | ತಡವಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ಸುಮುಖಾ || ೧೮ ||

ಅಂಗಜಸುತರತ್ತಲೆಯಿದ್ದಿರತ್ತ ಪ | ಡಂಗಭೀರಿಗಳು ಸೂಳೈಸೆ ||
 ಸಂಗರಮಲ್ಲನೆದ್ದನು ತನ್ನ ಪುರಕೆ ಪ | ಡಂಗವಾಹಿನಿಯ ಲಗ್ನಿಯೊಳು || ೧೯ ||
 ಸಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ತೀರ್ದುದಿನೆಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣ ಸವಿಾ | ಪಕ್ಕೆ ತೋರಿತು ಕಾಣ್ಣೆನೆಂದು ||
 ನಕ್ಕಾಡಿ ಕೈಹೊಯ್ದು ಸರಸವಾಡುತ ಕಾಲ | ನಿಕ್ಕುತಿದ್ದುದು ರಾಜಕಟಕಾ || ೨೦ ||
 ಬರುತ ಹತ್ತೆಂಟುಗಾವುದವೆಯ್ವೆ ಜನಗೃಹ | ಕರುಮಾಡಗೋಪುರಾದಿಗಳು ||
 ಗಿರಿಯಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿರೆ ಕೂಡೆ ಸಾಕೇತ | ಪುರ ಕಾಣಲಾಯ್ತು ಪಾಯ್ವಳಕೆ || ೨೧ ||
 ಪಟ್ಟಣ ಮುಟ್ಟಲಾಯ್ತೆನೆ ಭರತೇಶನು | ಪಟ್ಟದಾನೆಯನಡರಿದನು ||
 ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟಾನೆಯನೇರಿ ಕುಮಾರರೊ | ಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಬಂದರರ್ತಿಯೊಳು || ೨೨ ||
 ನೆಲ ಬಿರಿವಂತೆ ನಾನಾವಾದ್ಯ ವೊಳಗೆ ಮಾ | ಬಲ ಕಲಕಲಗುಟ್ಟಿ ನಡೆಯೆ ||
 ಬಿಳುಗೊಡೆ ಚಮರ ಟಿಕ್ಕೆಯಗಳ ಚಿಹ್ನದಿ | ತಳರುತಿರ್ದನು ಸಾರ್ವಭೌಮಾ || ೨೩ ||

ಸಾಕೇತಪುರದ ಮಹಾಪ್ರಜೆಗೂಡಿ ಪ | ತಾಕೆ ಪಲ್ಲವ ಛತ್ರಗೂಡಿ ||
 ಮಾಕಾಳನಾಯಕನಿದಿವಂದು ಕಂಡಾಗ | ಭೂಕಾಂತನಿದಿರೊಳಿಂತೆಂದಾ || ೨೪ ||
 ಪುರವ ಬಿಟ್ಟಿರುವತ್ತು ಸಾವಿರವರುಷವು | ಪುರಜನಗಳು ನಾವು ನಿನ್ನಾ ||
 ಸ್ಮರಿಸಿದ ತಪಸಿಂದು ಸಿದ್ಧಿಯಾಯ್ತೆನೆ ರಾಯ | ಕರುಣದಿ ನೋಡಿಷ್ಟು ನಕ್ಕಾ || ೨೫ ||
 ದೇವರೊತ್ತಿನೊಳಿರ್ದ ಸೇನೆಗೆ ದಂಡಾದ | ನೋವಿಲ್ಲ ದೇವರನಗಲಿ ||
 ನಾವು ಧಾವತಿಬಟ್ಟೆನೆಂದರು ಪ್ರಜೆಗಳು | ಭೂವರ ನಗುತ ನೋಡಿದನು || ೨೬ ||

ಮಾಕಾಳಗಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಿಂಪ ನುಡಿದು ಪ | ತಾಕಿನಿವೆರಸಿ ಚಕ್ರೇಶಾ ||

ಶ್ರೀಕಾಂತೆ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಪೊತ್ತಿನೊಳ್ಳುರದ ಮ | ಹಾಕೋಟಿಯೊಳವೊಕ್ಕನೊಸೆದು || ೨೭ ||

ಅಂತಃಪುರವರಮನೆಗಾಗಿ ಸಾಗಿತು | ಸಂತಾನಗೂಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ||

ಕಂತುಹರನ ವಾಸಕೆಯ್ತುರುತಿರ್ದನ | ನಂತವಿಲಾಸದೇಳ್ಗೆಯೊಳು || ೨೮ ||

ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳು ಕಿಷ್ಕಿಂಧವಾಗಿರೆ ಮಂದಿ | ತೇರಾನೆ ತೇಜಯಿಟ್ಟಣಿಸಿ ||

ತಾರಗೆವಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳು ಚರವ್ಯಂತರೆಯ್ತು | ಭೂರಾಮನೆಯ್ತುರುತಿರ್ದಾ || ೨೯ ||

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುರಜನಪುರಸತಿಯರು ರಾಜ | ಮಲ್ಲ ಬೀದಿಯೊಳೆಯ್ದುವಾಗ ||

ಇಲ್ಲದ ಬಡವಗೆ ಬಲುರಾಜ್ಯ ಬಂದಂತೆ | ಸಲ್ಲಿಲೆನೆತ್ತು ನೋಡಿದರು || ೩೦ ||

ಒಡೆಯ ದಂಡೆಯ್ದದಂದಿಂದ ದೊಡ್ಡೊಡನೆಯ | ಕೆಡಿಸಿದಂತಿದ್ದಿವಿಂದೆಮಗೆ ||

ಸಿಡಿದು ಹೋದೊಡನೆ ಸಾರಿದವೊಲಾಯ್ತೆಂದರು | ನಡೆನೋಡಿ ಪುರಸುದತಿಯರು || ೩೧ ||

ಕರೆದೊಮ್ಮೆ ನುಡಿಯಿಸಬೇಡ ನಮ್ಮವರ್ಗಿನ್ನು | ಸಿರಿಗೊಡಬೇಡ ನಮ್ಮರಸು ||

ಪುರದೊಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಸಕಲಸಂಪದವೆಂದು | ಪುರಲಲನೆಯರಾಡುತಿಹರು || ೩೨ ||

ಕಂಡರೆ ಸಾಕೊಳ್ಳು ನುಟ್ಟಂತೆ ತೊಟ್ಟಂತೆ | ಉಂಡಂತೆ ಹರುಷದೋರುತಿವೆ ||

ಖಂಡಿಸುತಿದೆ ಪಾಪವೆಂದು ಚಕ್ರೇಶನ | ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದರ್ಥಿಯೊಳು || ೩೩ ||

ಪುರಜನವಿದ್ದು ಭೂವರನಿಲ್ಲದಂದು ಪಾ | ಳ್ಳುರಿವುತಿದ್ದುದು ನಮ್ಮ ನಗರಾ ||

ಪರನಾರಿಸೋದರನೆಯ್ತುರಲಿಂದು ಸಿಂ | ಗರವಾದುದೆಂದರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೩೪ ||

ಸಿರಿಯಿಲ್ಲದೆಂಬುಜ ಪುರುಷನಿಲ್ಲದ ನೀರೆ | ಗುರುವಿಲ್ಲದುತ್ತಮಾರ್ಥಾ ||

ದೊರೆ ಹೊರತಾದ ಪಟ್ಟಣ ಮೆರೆವುದೆಯೆಂದು | ಸ್ಮರಿಸುತಿರ್ದರು ತವತನಗೆ || ೩೫ ||

ಅಂದು ನಮ್ಮೊಡೆಯನೊಂದಾನೆಯೊಳ್ಳೊದ ನೋ | ಡಿಂದು ಕುನಾರರಾನೆಗಳ ||

ಸಂದಣಿಯೊಳು ಬಂದದೊಂದು ಭಾಗ್ಯವೆಯೆಂದು | ಮಂದಿ ನೋಡಿತು ನಲವೇರಿ || ೩೬ ||

ಬಂದನೊ ಧರೆಯೊಳುಳ್ಳಧಿಕವನಾಯ್ದಾಯ್ತು | ತಂದನೊ ರಾಯರ ದೇವಾ ||

ಇಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರದೈಸಿರಿ ದ್ವಿಗುಣವಾ | ಯ್ತೆಂದುಲಿದುದು ಜನಸ್ತೋಮಾ || ೩೭ ||

ಎಡಬಲದೊಳು ಮಾಡಮದಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಗಲಿಯೊ | ಳಿಡಿಕಿರಿದವರ್ತಿವಟ್ಟು ||

ತಡೆಯದೊಲಗವೆಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಮುಗಿಯೆ ಕ | ಣ್ಣೆಡುತೆಯ್ತುತಿರ್ದನೋಜೆಯೊಳು || ೩೮ ||

ಒಡೆಯನು ದಂಡೆಯ್ದದಂದಿಂದ ಕರಕರೆ | ಹಿಡಿದು ಮೈ ಬಡವಾಯ್ತು ಪ್ರಜೆಗೆ ||

ಪೊಡವಯ ಸಲಹಿ ಪಟ್ಟಣವ ನೋಯಿಪುದಿದು | ನಡೆಯೆಯೆಂದರು ಕೆಲರಲ್ಲಿ || ೩೯ ||

ಸಿರಬಾಗಿವರಿಗೆ ಸಿರಿಗೊಡಬಹುದು ಸಿಂ | ಗರದ ಮೋಡಿಯ ಸುಜಾಣ್ಣೆಯನು ||

ಧರೆಗೆಲ್ಲ ವೆಚ್ಚ ವನಿಕ್ಕಿ ಬಹರೆ ಹುಚ್ಚು | ದೊರೆಯೆ ಹೋಗಿಂದಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬಾ || ೪೦ ||

ಧರೆಯ ಸಾಧಿಸುವರೆ ನೀನೆಯ್ದಲೇಕೆ ಮ | ತ್ಪರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿರ್ದು ನಿನ್ನ ||
 ಚರರನಟ್ಟಿಲು ಸಾಧ್ಯವಾಡಿ ತರರೆ ನಾಡ | ತಿರುಗಲೇಕೆಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ || ೪೧ ||
 ಭರತೇಶನಾಣೆ ಬಾರೆಂದರೆ ಬಾರದ | ದೊರೆಯಾರು ನೀನೆಯ್ದಲೇಕೆ ||
 ಪರಿವಾರಬೇಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಬಂಟರೆ ಗೆಲ್ಲು | ತರಲರಿಯರೆಯೆಂದನೊಬ್ಬ || ೪೨ ||
 ಆಳು ಬೇಡಂಬು ಬೇಡೆನ್ನನಟ್ಟಿದರೆ ಭೂ | ಪಾಲಕರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಾ ||
 ಹೇಳಿಯೆಲ್ಲರ ಹಿಡಿತರುತಿರ್ದೆನೆಂದೊಬ್ಬ | ತೂಳವೆದ್ದಂತಾಡುತಿರ್ದಾ || ೪೩ ||
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದ್ದೆ ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ಸುಖದೊಳೂ | ರಲ್ಲಿಡ್ಡು ನನ್ನನಟ್ಟಿದರೆ ||
 ಎಲ್ಲರ ಹೊರೆಗಟ್ಟಿ ತರುತಿರ್ದೆನೆಂದೊಬ್ಬ | ಹುಲ್ಲ ಮಾರುವನುಬ್ಬ ನುಡಿದಾ || ೪೪ ||
 ನೋಡೆನ್ನನಟ್ಟಿದರೆಲ್ಲರ ಸಡುಗುಡ | ನಾಡಿದಂತೆಯ್ಯಹೆನೆನುತ ||
 ಔಡುಗಚ್ಚತ್ತಿತ್ತ ಕೈಯಿತ್ತಿ ಹರಿದು ಮುಂ | ದೋಡಿದನೊಬ್ಬನುಬ್ಬಿಯೊಳು || ೪೫ ||
 ನುಡಿದ ಪ್ರಜೆಯ ನುಡಿಗೇಳುತ ನೋಡುತ | ಸಡಗರಕೆದೆಯುಬ್ಬ ನಗುತ ||
 ಅಡಿಗಡಿಗವರಿಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆಗಳ | ಕೊಡಿಸುತೆಯ್ಯಂದನಾ ಸುಮುಖಾ || ೪೬ ||
 ತನತನಗುಬ್ಬಿ ಪೂವಿಡುವ ಕೈಮುಗಿವ ಕೀ | ತನಗೈವ ಜನನ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಕನಕತೋರಣ ರತ್ನ ತೋರಣಾವಳಿಯನಾ | ಮನುಜೇಶ ನೋಡುತೆಯ್ಯಂದಾ || ೪೭ ||
 ದೂರದೊಳಾನೆಯನಿಳಿದಾದಿಜನನ ಕು | ಮಾರರುವೆರಸೆಯ್ವ ಕಂಡಾ ||
 ಸಾರವಸ್ತುವ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿ ವಂದಿಸಿ ಕೂಡೆ | ಭೂರಿಯೋಗಿಗಳಿಗೆರೆಗಿದಾ || ೪೮ ||
 ಪರಕೆಯ ಕೊಂಡು ಸೇಸೆಯನಾಂತು ದೇವಗೆ | ಕರಮುಗಿದಣುಗರುಗೂಡಿ ||
 ತಿರುಗಿ ಬಂದಾನೆಯನೇರಿ ಚಕ್ರೇಶ ತ | ನ್ನರಮನೆಗಾಗಿ ನಡೆದನು || ೪೯ ||
 ಅಂಗಡಿಬೀದಿಯ ಶೋಭೆಯ ಕುರುಜುವಾ | ಡಂಗಳ ಸಾಲುಗೋಪುರದ ||
 ಸಿಂಗರಗಳ ನೋಡುತೆಯ್ಯಂದನೆಲ್ಲರ | ಕಂಗಳ ಮನವ ಮೋಹಿಸುತ || ೫೦ ||
 ರಾಜಗೃಹದ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಸರ್ವರನು ವಿ | ಭ್ರಾಜಿತವಿನಯದಿ ಕಳುಹಿ ||
 ರಾಜಶಿರೋಮಣಿ ಜಯಜಯ ಚಾಂಗಿನ | ಲೋಜೆಯಿಂದಿಳಿದನಾನೆಯನು || ೫೧ ||
 ತನುಜರುವೆರಸೊಳವೊಕ್ಕು ರಾಣಿಯರು ಚಿ | ಲ್ವಿನೊಳು ನೀರಾಜನವೆಸಗೆ ||
 ಜನಪ ನೋಡುತ ಹಂಸನಾಥನ ನೆನೆದರ | ಮನೆವೊಕ್ಕು ನಧಿಕಲೀಲೆಯೊಳು || ೫೨ ||
 ತಾವರೆ ತುಂಬಿದ ಕೊಳಗಳಂತರಮನೆ | ಭಾವೆಯರಿಂದ ತುಂಬಿದುವು ||
 ದೇವ ನೆಲಸಿದ ದೇಗುಲದಂತೆ ಮೆರೆದುದು | ಭೂವರನರಮನೆಯಾಗಾ || ೫೩ ||
 ಮದುವೆಯ ಮನೆಯಂತೆ ಪುರದಲ್ಲಿ ಸಂದಣಿ | ಕೆದರಿದುದೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ||
 ಅದನೇನ ಪೇಳ್ವಿ ಪಟ್ಟಂಡದ ಸಿರೆಯೆಲ್ಲ | ಪುದುಗಿದ್ದದೊಂದೆ ತಾಣದೊಳು || ೫೪ ||

ಹತ್ತೆಂಟುದಿವಸದ ಮೇಲೊಂದು ಪಗಲು ಸಂ । ಪತ್ತಿನೊಳೋಲಗವಾಗಿ ॥
 ಚಿತ್ತದೊಳೊಂದನಾಲೋಚಿಸಿ ನುಡಿದನು । ದಾತ್ತರ ದೇವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೫೫ ॥
 ಮುನ್ನಿದ್ಧ ಯುವರಾಜ ತಪಸಿಗೆ ಸಾಗಿದ । ನಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜಪದಕೆ ॥
 ಸನ್ನತನಾರೊಂದು ಸಭೆಯೊಳಿದ್ದವರ ಪ್ರ । ಸನ್ನವಾಕ್ಯದೊಳು ಕೇಳಿದನು ॥ ೫೬ ॥
 ಅರಲಂಬನೆಯಿದ್ದರೇನರ್ಕಕೀರ್ತಿಭೂ । ವರನಿನ್ನ ಯುವರಾಜಪದವಾ ॥
 ಧರಿಸತಕ್ಕವನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರಾಗ । ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರು ಚಕ್ರಧರಗೆ ॥ ೫೭ ॥
 ನೀತಿವಿಷ್ಣುತ್ವ ನಿನ್ನಂತೆ ವಿವೇಕಿ ಧ । ರಾತೃಕಾಲಂಕಾರನಲ್ಲೆ ॥
 ಈತನೆ ತಕ್ಕವನೆಂದು ಪ್ರಧಾನಸಂ । ಪ್ರೀತಿಸಹಾಯರಾಡಿದರು ॥ ೫೮ ॥
 ತಾ ನೆನೆದುದ ತಾನೆ ಉಪಚಾರಕೆಲ್ಲರ । ಭೂನಾಥ ಕೇಳಿ ಮತ್ತದಕೆ ॥
 ಆನಂದಬಟ್ಟು ಸುಲಗ್ನದೊಳದರ ವಿ । ಧಾನವೃತ್ತಿಯನೆಸಗಿದನು ॥ ೫೯ ॥
 ನಗರಿ ಸಿಂಗರವಾಯ್ತು ಜನಪೂಜೆಯಾಯ್ತು ವಾ । ದೈಗಳು ಘೋರ್ವಸೆ ಚಕ್ರಿ ತನ್ನ ॥
 ಮಗನಿಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದನೊಲ್ಲು । ಜಗವೆಲ್ಲ ಪುರೆಯಿಟ್ಟು ಪೊಗಳೆ ॥ ೬೦ ॥
 ತನ್ನಿಂದ ಮುಂದೀತ ಧರಗರಸೆಯುವ । ಕನ್ನಡಿಪಂತೆ ಚಕ್ರೇಶಾ ॥
 ತನ್ನ ಕೊರಳ ತೋರಹಾರವ ತೆಗೆದಿಕ್ಕಿ । ಮನ್ನಿಸಿದನು ನಿಜಸುತನಾ ॥ ೬೧ ॥
 ಪರಸುವನಪ್ಪುವ ತೂಪಿರಿವನು ನಗು । ತರಸ ನೋಡುವನೊಲೆದೊಲೆದು ॥
 ಶಿರದಡಹುವನು ತನ್ನ ಗ್ರಹಮಾರನ । ಸಿರಿಗರ್ತಿವಡುವನಾ ತಂದೆ ॥ ೬೨ ॥
 ಪುಟ್ಟಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ಕುಳಿಸಿ ತಾ । ನಿಟ್ಟಿ ವೀರಾಕ್ಷ ತೆಗಳನು ॥
 ಪಟ್ಟಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನರ್ಥ ವಟ್ಟಿಲ್ಲ ಜಯಜಯಯನಲು ॥ ೬೩ ॥
 ಅಧಿರಾಜನಯ್ಯನು ಯುವರಾಜ ಮಗನದ । ರಧಿಕಸಂತೋಷವಿನ್ನೆಂತೊ ॥
 ಸುಧೆಯುಂಡ ಸುರರಂತೆ ನಲಿದು ಸರ್ವರು ಗುಣಾಂ । ಬುಧಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿದರು ॥ ೬೪ ॥
 ಅಯ್ಯಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಟ್ಟಿರಗದಂತಣ್ಣನಿ । ಗೊಯ್ಯನೆ ಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ॥
 ಮೆಯ್ಯಲ್ಲ ಪುಳಕ ತುಂಬರೆ ಸುಕುಮಾರರು । ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿದರು ಭಕ್ತಿಯೆಂತೊ ॥ ೬೫ ॥
 ಜನಕಗೆರಗದಂತೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೇರಕವೇ । ಕೆನಗೆಂದನಣ್ಣನಂತದಕೆ ॥
 ತನುಜ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೊಪ್ಪು ನನ್ನ ಸೋದರರ ವ । ತನಿ ಬೇಕೆ ನಿನಗೆಂದನಯ್ಯಾ ॥ ೬೬ ॥
 ತ್ರೈಜಗನ್ನಿಧಿಹಿಮಗಿರಿ ಮುಟ್ಟಲಿಹ ಸರ್ವ । ರಾಜರು ಕಾಣ್ಕೆಯಿಟ್ಟಿರಗೆ ॥
 ಪೂಜಿತವೆನಲರ್ಕಕೀರ್ತಿರಾಜನ ಯುವ । ರಾಜಪಟ್ಟಾಶ್ವನವಾಯ್ತು ॥ ೬೭ ॥
 ಪಿತನ ಪಜ್ಜೆಗೆ ಮಂಡೆಯಿಟ್ಟು ಭೂಸುರರ ಭೂ । ಪತಿಗಳ ಸಖಮಂತ್ರಿಬುಧರಾ ॥
 ಹಿತವರ ಮನ್ನಿಸಿ ನಿಜಗೃಹಕೆಯ್ದಿದ । ಜತನ ಜೀಯೆನೆ ಯುವರಾಜಾ ॥ ೬೮ ॥

ಕೂಡೆ ನಾಕೆಂಟುದಿವಸ ಪೋಗಲುರೆ ದಂಡು । ಮಾಡಿದ ನೃಪರ ತಂತಮ್ಮ ॥
 ನಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಬಿನ್ನಹ । ಮಾಡಿದನಾ ಸಚಿವೇಂದ್ರಾ ॥ ೬೯ ॥
 ಅಂತಹುದೆಂದು ಸಂತಸಬಟ್ಟು ಭೂಪಾಲ । ಸಂತತಿಗಾ ಚಕ್ರಧರನು ॥
 ಮುಂತಿದ್ದ ಕಾಮವೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೇಳ್ವ ಹರುಷವ । ಪುಂತು ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಸಿದಾ ॥ ೭೦ ॥
 ಸುರರ ಸುಧಾನ್ನಕೆ ಸರಿಯೆನಿಸುವ ಪರಿ । ಪರಿಯ ದಿವ್ಯಾನ್ನ ಪಾನದೊಳು ॥
 ಅರಮನೆಗೊಯ್ದ ವೃತಣವ ಮಾಡಿಸಿದನೆ । ಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂಪ್ರೀತಿವಾರ್ಗದೊಳು ॥ ೭೧ ॥
 ಹೆಣ್ಣುಕೊಟ್ಟವರನುದಿನದೊಳಗುಂಡುಟ್ಟು । ತಣ್ಣನಿಹರು ಮಿಕ್ಕಿನವರ್ಗೆ ॥
 ಅಣ್ಣೆವಾಲಾತಣಮಾಡಿ ವ್ಯಂತರಿಗರ । ನುಣ್ಣುದೊಟದಿ ತಣಿಸಿದನು ॥ ೭೨ ॥
 ತೃಪ್ತವಡೆದ ಮೇಲೆ ಪರಿಮಳ ವಸ್ತ್ರವ । ದೀಪ್ತರತ್ನಾಭರಣಗಳಾ ॥
 ಗುಪ್ತವಲ್ಲದೆ ಸಾಲಹೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು । ಪ್ರಾಪ್ತರೆಲ್ಲರು ತಣಿವಂತೆ ॥ ೭೩ ॥
 ಅನಿಕುದುರೆಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ರಥವ ವಿ । ಮಾನವ ಮರುತಮಾವುಗಳಾ ॥
 ಧೇನುಗಳನು ಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸ । ಮ್ಮಾನಿಸಿದನು ತರವರಿದು ॥ ೭೪ ॥
 ವೀಳಿಯಗೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಸರ್ವನೃಪರ ವಿ । ಶಾಲದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ॥
 ಲಾಲಿತವಿನಯವ ನುಡಿದನಾ ಚಕ್ರಿ ತ । ನ್ನಾಳುಗಳೆನ್ನದೇನೆಂಬೆ ॥ ೭೫ ॥
 ಕೇಳಿರೈ ಹಿತರು ನೀವೆಲ್ಲರೆನ್ನೊಡನಿಷ್ಟು । ಕಾಲ ಪ್ರಯಾಸದಾಳಿದಿರಿ ॥
 ಓಲೈಸಿಯೆನ್ನರ್ತಿಯೆಲ್ಲವ ಸಲಿಸಿ ನ । ನ್ನಾಲಯಮುಟ್ಟಲೆಯಿದಿರಿ ॥ ೭೬ ॥
 ಎಲ್ಲರು ನೀವು ನಾಡರಸುಗಳಹುದು ನ । ನ್ನಲ್ಲಿಷ್ಟು ಮಮಕಾರ ನಿಮಗೆ ॥
 ಅಲ್ಲದೊಡೇಕೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಸುತ್ತುವಿರದ । ಬಲ್ಲೆನ್ನೆ ಕೇಳಿ ಮಿತ್ರರಾ ॥ ೭೭ ॥
 ಕೆಲರು ಪೆಣ್ಣೆತ್ತಿರಿ ಕೆಲರಾನೆ ಕುದುರೆ ಪೊಂ । ಗಳ ರ್ಪುಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವನಿತ್ತು ॥
 ಒಲವುದೋರಿದಿರೇಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ಕ್ಷತ್ರಿಯ । ಕುಲವೆಂಬ ಪಕ್ಷ ದೊಳೆಮಗೆ ॥ ೭೮ ॥
 ಪುಣ್ಯವೊಂದಧಿಕವಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆಮಗೆ ವ । ರೇಣ್ಯಕ್ಷತ್ರಿಯವಂತದಲ್ಲಿ ॥
 ಗಣ್ಯನಿರ್ಗಣ್ಯವೆಂದುಂಟೆ ನೀವೆಲ್ಲಗ್ರ । ಗಣ್ಯಬಂಧುಗಳಲಿ ನನಗೆ ॥ ೭೯ ॥
 ವ್ಯಂತರಿಗರು ನನ್ನ ಮೇಲಣ ಮಮತೆಯಿಂ । ದಂತಿಂತುಟೆನ್ನನೋಲೈಸಿ ॥
 ಸಂತಸದೋರಿದರವರು ನನ್ನಯ ಬಂಧು । ಸಂತತಿಯಲಿ ಬೇರೇನು ॥ ೮೦ ॥
 ಬಳಲಿದಿರನ್ನು ನಿಮ್ಮಾಗೆಯ್ವಿ ಸಂತಸ । ದೊಳಗಿರಿ ನಾನೊಮ್ಮೆ ನಿಮಗೆ ॥
 ಬಳಿಯಟ್ಟಿದಾಗ ಬಪ್ಪುದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸೊಮ್ಮೆ । ಯೆಳಸಿದಾಗೆಯ್ತುಹುದೆಂದಾ ॥ ೮೧ ॥
 ಬಂಧುತ್ವದೋರಿ ಚಕ್ರೇಶ ನುಡಿಯೆ ಮನ । ದಂಧಕಾರವ ನೂಂಕಿ ಸುಖದ ॥
 ಸಿಂಧುವಿನೊಳು ನೃಪರೋಲಾಡಿ ಭಕ್ತಿಪ್ರ । ಬಂಧದೋರಿಂತು ನುಡಿದರು ॥ ೮೨ ॥

ದೇವ ನಿನ್ನೋಲಗವೆಂಬುದು ಪರಮಲೀ | ಲಾವಾಸವಾಗಿದುರ್ದೇವಿಗೆ ||
 ಆವ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲನ್ನೂರ್ಗಿ ಹೋದಾಗ | ನೋವಹುದೆಮಗೆ ಚಕ್ರೇಶಾ || ೮೩ ||
 ನಾವೊಂದು ವಸ್ತುವ ನಿನ್ನಗೀವ ದಕ್ಷರೆ | ದೇವಡಿಗನು ದೇವಗೊಂದು ||
 ಪೂವನರ್ಪಿಸಲದು ದೇವಡಿಗನ ಹಂಗೊ | ದೇವನ ಮಹಿಮೆಯೊ ಸ್ವಾಮಿ || ೮೪ ||
 ಭಂಡಾರಿ ನಿನ್ನಗೊಂದು ವಸ್ತುವ ಸಮಯವ | ಕಂಡಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚುಗೊಂಬಂತೆ ||
 ಮಂಡಲಾಗ್ರಾಣಿ ನಿನ್ನ ವಸ್ತುವ ನಿನ್ನಗಿತ್ತು | ಕೊಂಡೆನ್ನಧಿಕಸಂಪದವಾ || ೮೫ ||
 ಕರಡುಮುತ್ತೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಾಣಿಯ ಕುಲವೆ ದೇ | ವರಿಗಾವು ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯೆ ||
 ಕರುಣವೆಗಳ ನಮ್ಮ ಮೇಲದಂದಿಂತು | ನಿರವಿಸಿದೈ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ || ೮೬ ||
 ಪರಮಾತ್ಮವೇದಿ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಸೇವೆ ಧ | ನೈರಗಲ್ಲದೆಲ್ಲಗಿ ಬಹುದೆ ||
 ನರಲೋಕದೊಳಗಿದು ಸುರಲೋಕದೊಳಗಿದ | ಪರಿಯಾಯ್ತು ನವಗಿಷ್ಟ ಕಾಲಾ || ೮೭ ||
 ನಿಚ್ಚುಮದುವೆ ನಿಚ್ಚುಮನ್ನಣೆ ಸಮ್ಮಾನ | ನಿಚ್ಚುಬಿನದವಾದುದೈಸೆ ||
 ಎಚ್ಚಿರಿದೊಬ್ಬರ ಕೊಂದು ನೊಂದಾಡಿದ | ರಚ್ಚೆಯಾದುದೆ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ || ೮೮ ||
 ಪೋಪರೆ ಕಾಲೇಳದೆಮಗೆ ಹೋಗಿಂದ ನಿ | ರೂಪವ ಮಾರಿರಬಹುದೆ ||
 ಪೋಪೆವು ಕೂಡೆ ಬಂದವೆವೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ | ರೂಪದಿ ಮಣಿದೆದ್ದರೆಲ್ಲ || ೮೯ ||
 ಕರಗಳ ಮುಗಿದವರೇಳೆ ಸುಕಂಠನೆಂ | ಬುರುವಜ್ರಕಂಠನೆಂದೆಂಬ ||
 ಪಿರಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರರಾಗ ಚಕ್ರಿಯ ಮುಂದೆ | ಸ್ವರದೋರುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ || ೯೦ ||
 ಮುಂದೆ ವಿರಾಗ್ರಾಣಿ ವ್ಯಂತರಾಗ್ರಾಣಿಗಳು | ನಿಂದರಿಬ್ಬರು ನಡುಸುತ್ತಿ ||
 ಅಂದವರನುಮತದಿಂದವರೆಯ್ದಲಿಂ | ತೆಂದರಿಬ್ಬರು ನೇತ್ರಧರರು || ೯೧ ||
 ಇಕ್ಷ್ವುಚಾಪಾಗ್ರಜ ವಿಶ್ವಭೂರಮಣ ಬೋ | ಧೇಕ್ಷಣ ಚಿತ್ತಾವಧಾನ ||
 ದಕ್ಷಿಣಾಬ್ಧಿಯ ವರತನು ಸುರಕೀರ್ತಿಯ | ಸಾಕ್ಷಿ ಕನಾಗಿ ಚಿತ್ತೈಸು || ೯೨ ||
 ಕಡಲ ನಗುವ ಕಡುಗಂಭೀರ ಎಸೆವ ನಾ | ಡೊಡೆಯರ ದೇವ ಪರಾಕು ||
 ಪಡುವಣಾಬ್ಧಿಯ ಪ್ರಭಾಸೇಂದ್ರನ ನೋಡು ಬೆಂ | ಗಡೆಯೊಳು ಪ್ರತಿಭಾಸವೆರಸಿ || ೯೩ ||
 ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿದರೊಡೆಯ ಕೇ | ಳ್ವಜಯಾರ್ಥದಗ್ರದೊಳರ್ಪ ||
 ವಿಜಯಾರ್ಥದೇವನ ಚಿತ್ತೈಸು ಸ್ವಾಮಿ ಹೋ | ಸುಜನೊಂದು ಕಂಡನೈ ತೊಲಗು || ೯೪ ||
 ಸಮವಸರಣನಾಥನಾತ್ಮಜ ಲಾಲಿಸು | ಹಿಮಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳೆಸೆವ ||
 ಹಿಮವಂತದೇವನ ಚಿತ್ತೈಸು ಸ್ವಾಮಿ ಹೋ | ಸುಮನದಿಂ ಕಂಡನೈ ಸಾಗು || ೯೫ ||
 ಕಾಲಕರ್ಮಾರಣ್ಯದಾವಾಗ್ನಿ ಹಂಸತ | ತ್ವಾಲಂಬ ತ್ರಿಭುವನರತ್ನಾ ||
 ಅಲೋಕಿಸೊಲಿದು ತನುಸ್ರಗುಹೆಯ ಕೃತ | ಮಾಲಧರನ ಚಕ್ರನಾಥಾ || ೯೬ ||

ಖಂಡೆಯದೊಂದು ಪ್ರತಾಪದಿಂದೊತ್ತಿ ಪ | ಟ್ಟಂಡವನಾಳ್ವ ವಿಕ್ರಾಂತಾ ||
 ಖಂಡಪ್ರಸಾತಗುಹೆಯ ನಾಟ್ಯಮಾಲನ | ಮಂಡೆಯೊಲೆದು ನೋಡು ನೃಪತಿ || ೯೭ ||
 ಉತ್ತರಭಾಗೆಯ ಪಡುವಣ ಖಂಡದ | ಮೊತ್ತದ ನೃಪರೊಡಗೂಡಿ ||
 ಬಿತ್ತರದಿಂದೆಯ್ದುತಿಹ ಕಲಿರಾಜನ | ಚಿತ್ತಯಿಸೆಲೆ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ || ೯೮ ||
 ಅಲ್ಲಿಯ ಮೂಡಣ ಖಂಡದ ಭೂಭುಜ | ರೆಲ್ಲರುಗೂಡಿ ಗಾಡಿಯೊಳು ||
 ಮೆಲ್ಲನೆಯ್ದುವ ಕಾಮರಾಜನ ನೋಡೆಲೆ | ಗೆಲ್ಲಕಾರರ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ || ೯೯ ||
 ಆ ನಡುವಣ ಖಂಡದೊಳಗುಳ್ಳ ನೃಪರವಿ | ತಾನವೆರಸಿ ಪೋಗುತಿರ್ಪ ||
 ಮಾನಿಚಿಲಾತರಾಜನ ಮಾಧವೇಂದ್ರನ | ಸಾನುರಾಗದಿ ನೋಡು ಚಕ್ರಿ || ೧೦೦ ||
 ದಕ್ಷಿಣಭಾಗೆಯ ಪಶ್ಚಿಮಖಂಡದ | ದಕ್ಷಭೂಪರುಗೂಡಿ ಪೋಪ ||
 ಅಕ್ಷಾಣ್ಣಗುಣನನುದ್ಧಂಡರಾಜನನೊಲಿ | ದೀಕ್ಷಿಸು ರಾಜಾಧಿರಾಜಾ || ೧೦೧ ||
 ಆ ಪೂರ್ವಖಂಡದ ನೃಪರ ಸಂದಣಿಗೂಡಿ | ಪೋಪ ವೇತಂಡರಾಜನನು ||
 ಕೂಪತನದೊಳೊಲ್ಲ ನೋಡೆಲೆ ಮನುಕುಲ | ದೀಪ ಮೋಹನಪುಷ್ಪಚಾಪಾ || ೧೦೨ ||
 ಊಣೆಯವೆಂಬುದೊಂದಣುವಾತ್ರ ಹೊಗದೆ ಪ್ರ | ವೀಣರು ತಲೆದೂಗಲೆಸೆವ ||
 ಜಾಣರ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸೊಲಿದುತ್ತರ | ಶ್ರೇಣಿಯ ಖಚರನಾಯಕರಾ || ೧೦೩ ||
 ಅಂಕಕೊಡ್ಡುವ ರಾಯದಲ್ಲಣ ವೈರಿಭ | ಯಂಕರ ರಿಪುರಾಯಮಧನಾ ||
 ತೆಂಕಣ ಶ್ರೇಣಿಯ ಖಚರವಲ್ಲಭರ ನಿ | ಶೃಂಕರ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸು || ೧೦೪ ||
 ಅಗಲದಾರ್ಯಾಖಂಡದೊಳಗುಳ್ಳ ನೃಪರೊಳು | ತಿಗುಳಾಣ್ಣದರಸನ ನೋಡು ||
 ಮಗಧರಾಜನ ನೋಡು ಮಾಳವೇಂದ್ರನ ನೋಡು | ಮೊಗನೋಡು ಕಾಶ್ಮೀರಪತಿಯಾ || ೧೦೫ ||
 ಲಾಟಮಹಾಲಾಟನೃಪರನೀಕ್ಷಿಸು ಚಿತ್ರ | ಕೂಟದ ದೊರೆಯ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ಭೋಟಮಹಾಭೋಟಪತಿಗಳ ಕಳುಹು ಕ | ಕಾರ್ಣಾಟರಾಜನ ಪರಾಂಬರಿಸು || ೧೦೬ ||
 ಚೀನಮಹಾಚೀನವಿಭುಗಳು ತೆರಳಿ ಕಾ | ಶೀನರಪತಿ ಮೆಲ್ಲನೆಯ್ದು ||
 ಸೀನಸಿಂಹಳಪತಿ ಸಾಗು ಬಂಗಾಳದ | ಭೂನಾಥ ನಿನ್ನಾಗ್ಗೆ ಹೋಗು || ೧೦೭ ||
 ತುರುಕಾಣ್ಣದರಸ ಬಾ ತೆಲುಗಾಣ್ಣದಧಿಪ ಬಾ | ಕರಹಾಟರಾಜ ಬಾ ಬಾರೈ ||
 ಹುರುಮುಂಜಿಯೊಡೆಯ ಬಾವೊಡ್ಡಿ ಯ ರಾಜ ಬಾ | ಭರತೇಶ ಜಯಯೆಂದು ಸಾಗು || ೧೦೮ ||
 ಅಂಗದೇಶಾಧೀಶ ಪಲ್ಲವರಾಜ ಕ | ಳಂಗೇಂದ್ರ ಕಾಂಭೋಜನೃಪತಿ ||
 ವಂಗಾಧ್ಯ ಹವ್ವಾರನೃಪ ಸಿಂಧುನೃಪತಿ ದೇ | ವಂಗ ಕೈಮುಗಿದೊಯ್ಯನೆಯ್ದು || ೧೦೯ ||
 ಗೌಳದೇಶಾಧ್ಯ ಬಾ ಕೊಂಕಣ ಬಾ ಮಲೆ | ಯಾಳ ಬಾ ತುಳುವರರಸ ಬಾ ||
 ಜೋಳ ಬಾ ಮಲಹ ಬಾ ಹವ್ವ ಬಾ ಕುಂತಳ | ಪಾಲಕ ಬಾ ಕಳುಹಿಸಿಕೊ || ೧೧೦ ||

ಗುರ್ಜರಭೂಪ ನೇಪಾಳೇಂದ್ರ ಪಾಂಚಾಲ | ದೂರ್ಜಿತಸೌರಾಷ್ಟ್ರರಾಜಾ ||
 ನಿರ್ಜರಬುರ್ಜರಪತಿ ನಡೆಯೆಂದು ವಿ | ಸರ್ಜಿಸಿದರು ಸರ್ವನೈವರಾ || ೧೧೧ ||
 ಅರಮನೆಯೊತಣದೊಳು ತಣಿದರು ಮತ್ತೆ | ಪಿರಿದುಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ತಣಿಸಿ ||
 ಭರತೇಶ ನುಡಿದ ಸದ್ವಿನಯವ ಪೊಗಳುತ್ತ | ಪರಿದರೆಲ್ಲರು ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ || ೧೧೨ ||
 ದೂರದ ನೈವರೆಯ್ದಲರಸುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾ | ಡೂರಾನೇತೇಜಿಮುಂತಾದ ||
 ಭೂರಸಂಪದವಿತ್ತು ವಿನಯವ ನುಡಿದು ಮ | ತ್ತಾ ರಾಯ ಮನೆಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು || ೧೧೩ ||
 ರಾವುತರಿಗೆ ರಥಿಕರಿಗೆ ಮಾವತರಿಗೆ | ಸೇವಕರಿಗೆ ಸಾಣಿಗಳಿಗೆ ||
 ಜೀವಿತಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು | ಧಾವತಿಬಟ್ಟಿರೆಂದರು || ೧೧೪ ||
 ಭರತಪಾತಕರಿಗೆ ನಂಬುಗೆವಂತರ್ಗೆ | ಕರಣಿಕರಿಗೆ ಬೋವುಗಳಿಗೆ ||
 ಪೊರೆಯ ಸೇವಕವೇತ್ರಧರರಿಗೆ ಮಾಕಾಳ | ಗಿರದಿತ್ತನಧಿಕಸಂಪದವಾ || ೧೧೫ ||
 ಗಣಬದ್ಧಗೃಹಪತಿವಿಶ್ವಕರ್ಮರ ಕವಿ | ಗಣಗಾನಭಟ್ಟವಾದಕರಾ ||
 ಗಣಿಕೆಯಮೊದಲಾದ ಸರ್ವರನುಚಿತದಿ | ತಣಿಸಿದನಾ ಮಹೋದಾರಾ || ೧೧೬ ||

ಗಲಭೆ ಹಿಂಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಗಧಧ್ರುವಗತಿ | ಗಳಿಗಚ್ಚತೊಡವಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ||
 ತಲೆಯ ತಕ್ಕೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಲವರಂಘ್ರಿಗೆ | ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಹೋದರರ್ತಿಯೊಳು || ೧೧೭ ||
 ಕೂಡೆ ವೇಘೇಶ್ವರವಿಜಯಜಯಂತರ್ಗೆ | ನಾಡೂರುಗಳ ಹೆಚ್ಚನಿತ್ತು ||
 ಪಾಡಿಂದ ತಲೆಯ ತಕ್ಕೈಸಲೆರಗಿ ನಲಿ | ದಾಡುತೆಯಿದ್ದರು ತಮ್ಮಾಗೆ || ೧೧೮ ||
 ಕೆಳೆಯರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನರಿಕೆಯೊಳು ಭೂ | ತಳವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ||
 ಒಲಿದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಕಳುಹಲೆರಗಿ ತಮ್ಮ | ನಿಳಯಕೆಯಿದ್ದರವರೊಸೆದು || ೧೧೯ ||
 ಅವು ಮನಗಚ್ಚಿ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದನು ನಿನ್ನ | ಸೇವೆಯೊಂದೆನಗಿಚ್ಛೆಯೆಂದಾ ||
 ಭೂವಳಯವನೊಪ್ಪಿಸಿದ್ದನವನಿಗನ್ನು | ಭಾವಿಸಿ ಬೀರವುದೇನು || ೧೨೦ ||
 ಮಂಗಲಕುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಡಲೊಡೆ | ಯಂಗವನೆರಗಿ ಸಾಗಿದನು ||
 ಶೃಂಗಾರಹಾರನೆದ್ದನು ನವರತ್ನತ | ರಂಗಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ || ೧೨೧ ||

ಜನನಿಯ ಮನೆಗೆಯ್ವಿ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವನು ಸೂ | ಚನೆಗೈದು ನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ನೆನೆವುತ ಹಂಸನಾಥನ ರಾಯ ತನ್ನರ | ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ವಿಲಾಸದೊಳು || ೧೨೨ ||
 ಅರಸಿಯರೆಲ್ಲರ ಬಳಸಿನೊಳಗೆ ಪಟ್ಟ | ದರಸಿ ಸೋಂಕಿರಲೊಲ್ಲ ಕುಳಿತು ||
 ಧರಣಿಯ ಸಂತವಿಟ್ಟಂದವ ನುಡಿದು ಸಿಂ | ಗರದೊಳಿದ್ದನು ಭರತೇಶಾ || ೧೨೩ ||
 ಹುಟ್ಟಿದುದಿಲ್ಲಿ ನೀನುರೆ ಬೆಳೆದುದು ಬೆಳ್ಳಿ | ವೆಟ್ಟದೊಳಬಲೆ ಮತ್ತೆಮ್ಮ ||
 ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಪುಗಿಸಿತು ಪುಣ್ಯವೆಂದನು | ಪಟ್ಟದರಸಿಯೊಳಾ ನೈವತಿ || ೧೨೪ ||

ಅಹುದಿಲ್ಲಿ ಜನಿಸಬೇಕೆನಗೆ ದೇವರ ಪಾಣಿ | ಗ್ರಹಣವೃತ್ತರಖಂಡದಲ್ಲಿ ||
 ವಹಿಸಬೇಕೆಂದುದಾದೇಶವಂತದ ವಾರ | ಬಹುದೆಯೆಂಥಳು ಪಟ್ಟದರಸಿ || ೧೨೫ ||
 ನನ್ನ ಸೋದರಿಯರೆಲ್ಲರನೊಲ್ಲ ದೇವರು | ಮುನ್ನ ಕೈವಿದಿದು ಮತ್ತೆನ್ನಾ ||
 ಮನ್ನಿಪ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂತೆಸಗಿತೆಂದೊರೆದಳಾ | ಚೆನ್ನೆ ರಾಯನಿಗೆಲೆಗೊಡುತ || ೧೨೬ ||
 ಅಕ್ಕ ಕೇಳಂತಲ್ಲ ನೀ ಕೂರ್ತು ಸ್ವಾಮಿಯೆ | ಣ್ಣಿಕ್ಕ ಸಾಧಿಸಲೆದ್ದು ನವಗೆ ||
 ಚೊಕ್ಕನಾನಂದದೋರುವುದಿದ್ದಿತೆಂದರು | ಠಕ್ಕಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಾ ರಾಣಿಯರು || ೧೨೭ ||
 ಸ್ವಾಮಿಯು ನೀನಿಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ನಿಮ್ಮಯ ಜನ್ಮ | ಭೂಮಿಯು ಪುರಕೆ ಕೂಡೆನ್ನಾ ||
 ಪ್ರೇಮದಿ ಕರೆಕೊಂಡಿರೆಂದು ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲ | ರಾಮೋದವೆತ್ತು ನುಡಿದರು || ೧೨೮ ||
 ಈ ಪುರವೇನು ನಿಮ್ಮಾ ಪುರವೇನು ಭೋ | ಗೋಪಭೋಗದೊಳಿರವಳಿದು ||
 ವ್ಯಾಪಿಸಬಲ್ಲವರ್ಗಲ್ಲಿಯು ಸಮವೆಂದು | ಭೂಪನಾಡಿದನು ಪೆಂಡಿರಿಗೆ || ೧೨೯ ||
 ವರುಷದ ಮೇಲಯ್ಯನೊತ್ತಿಗೆಯ್ದವನದು | ವರಯೋಗವಿಜಯದ ಮೊದಲು ||
 ತೆರಳದಂತರಮನೆಯಿಂದಾಗ ಸಾಕೇತ | ಪುರದೊಳಿದರು ಸುಖಾಂಗದೊಳು || ೧೩೦ ||
 ದುಗುಡವಿಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘರಾಜ್ಯವ ಸಾಧಿಸಿ | ಮಗುಳ್ಳಯೋಧೈಯ ಹೊಕ್ಕು ನೃಪತಿ ||
 ಅಗಣಿತನೃಪರ ಕಳುಹಿ ಸುಖವಿರಲಿದು | ನಗರೀಪ್ರವೇಶದ ಸಂಧಿ || ೧೩೧ ||
 ಹಿಮಶೈಲ ಕಡೆ ಮೂರುಸಾಗರ ಕಡೆಯೆನೆ | ನಿಮಿರ್ದ ನೆಲನ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿ ||
 ಪ್ರಮುದಿತಚಕ್ರಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯವೆಂ | ಬಮಳದ್ವಿತೀಯಕಲ್ಯಾಣಾ || ೧೩೨ ||
 ಈ ಜನಕಥೆಯನು ಕೇಳಿದವರ ಪಾಪ | ಬೀಜನಿರ್ನಾಶನವಹುದು ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಮುಂದೊಲಿದಸ | ರಾಜಿತೇಶ್ವರನ ಕಾಣುವರು || ೧೩೩ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದನೋದಿದರೆ ಪಾಡಿದರೆ ಕೇಳ್ದ | ರಾಮೋದವೈದುವರವರು ||
 ನೇಮದಿ ಸುರರಾಗಿ ನಾಳೆ ಶ್ರೀಮಂದರ | ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಣ್ಪರರ್ಥಿಯೊಳು || ೧೩೪ ||
 ಧ್ಯಾನಚಕ್ರದಿ ಕರ್ಮಗಳನರೆಯಟ್ಟೆ ಸು | ಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನಾಳ್ವ ||
 ಶ್ರೀನಾಥ ನನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿರು ಸುಖ | ಸ್ಥಾನಾ ಚಿದಂಬರಪುರುಷಾ || ೧೩೫ ||

